

הברית החדשה

על פי

יהמשיח

עם נקודות ומעמים

גם מראה פסוקים והערות על הגליון:

נרפס

בער הבירה לונדון

בשנת המשיח

וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חושה

1923.

י. ש. ש.
תענית

הבשורה הקדושה

למתיא :

אב טו הולדה ישיע המשיח בן דוד בן אברהם : אברהם כ"ו ס'
 הולד את יצחק ויצחק הולד את יעקב ויעקב כ"ו ס'
 ג הולד את יהודה ואת אחיו : יהודה הולד את שרץ תבלים קל"ג
 ואת זרח סמך ושרץ הולד את חצרון וחצרון הולד כ"ו ס'
 ד את נחם : נחם הולד את עמינדב ועמינדב הולד את בראשית כ"ג
 ה נחשון ונחשון הולד את שלמון ושלמון הולד את ה' ס'
 בעז כרחב ובעז הולד את עובד כרית ועובד הולד את ה' ס'
 ו ישי : ישי הולד את דוד ודוד הולד את שלמה ושלמה הולד את רחבעם ו' ס'
 ח רחבעם הולד את אביה ואביה הולד את אסא : אסא ס' ס'
 הולד את יהושפט ויהושפט הולד את יהורם יהורם ס' ס'
 ט הולד את עזריה : עזריה הולד את יוחסם ויוחסם הולד י' ס'
 י את אחז ואחז הולד את חזקיהו : חזקיהו הולד את מנשה ומנשה הולד את אמון ואמון הולד את יאשיהו : י"א ס'
 יב יאשיהו הולד את יחזקיהו ואת אחז לעת הגלותם בבלה : י"ב ס'
 יג יחזקיהו הולד את שלמה ושלמה י"ג ס' ס' ס'

הולד

ק

הוליד את יורגל : ויורגל הוליד את אביהו ואביהו הוליד יג
את אלקים ואלקים הוליד את עזר : ועזר הוליד את ד
צדוק וצדוק הוליד את יצחק ויצחק הוליד את אביהו :
ואביהו הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את יצחק ויצחק
הוליד את יעקב : ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר שי
מפניה נולד ישוע הנקרא משיח : ויבן כל הדורות ו
מאביהם עד דוד ארבעה עשר דורות ומדוד עד הגלות
גבלה ארבעה עשר דורות ומד הגלות גבלה עד המשיח

לוח' ס' כ"ו.
ירמ' ל"ח' כ"ב.
ויג' ל"ג' ד'
כ"ד' ג'
ינניס' כ"ד' ה'
בספד' א"ג' ו'

ארבעה עשר דורות : והגדת ישוע המשיח גה דה
הקה ביות מרים אמו מארשה ליוסף בשרם והאדוד
נמצאה הרה מרים הנקש : ויוסף אישה ביותו צדיק שי
ולא רצה לשים אהה למושע ישע לשלמה בשרו :
ובדשבו את אלה הנה מלאך הנה נראה אליו בתלום ג
לאמר יוסף בך דודו אל תירא מן הנה את כתרם אשה
כי הוליד גה מרים הנקש היא : והגדה בן וקראת את כ
שמו ישוע כי הוא וישוע את עמו מהמשיחיים : וקליות כ
הנה למען ימלא הנאמר על פי הנה בן הנביא לאמר :
הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל לאמר כ
אל עמנו : ויבס יוסף משהו וישע מאשר צנה אהו כ
מלאך הנה וקח אליו את אשתו : ולא ידע אהה עד כי נה
ילדת את בנה הבגור וקרא את שמו ישוע :

ישע' מ"ט' ו'
חוק' ל"ד' כ"ט'
זכריס' ט' ט'
פעלי כסליחיס
ה' א"ג' ו'
ישע' א"ג' ז'

ובמאשר נולד ישוע בנות לחם והנה ימי הורדוס כ
הפגד הנה תרמים צא משרם וירשלהה : ויאמר אהה ג
פגד חיהדים הוליד כי ראית לוקבו בשרם ונבא
להשתחוה

ג להשתחוה לו : וכשמע הורדוס הפגד והחבר הוא וכל'
ד וירשם עמיה וקחל אח קל ראשי הנזנים וקסתי חס'
ה וזחור מאסם אישה יגד המשיח : ויאמר אליו בנות לחם
ו הנהה כי פה קרוב גי הנביא : ואהה בנות לחם ירצ'
הנהה אינה צעיר אלאפי הנהה כי משה יצא משל אשר
י ירעה את עמו ישראל : או קרא הורדוס לחכמי בשרם
בשר ויחזי חושב מהם את דעת אשר נראה גה הפוכב :
ח וישלח אתם לבית לחם ויאמר לטי וירשו חושב על הגל'
וכאשר המצאדה חשיבני דבר למען אבוא בסדאליס'
ט ואשתחוה לו : והם מאשר שמעי את הפגד וקסתי הנה'
הפוכב אשר ראי בשרם הגל לקניהם עד אשר פא ונעמד
י מפעל לאשר הנה שם הגל : וקראוהם את הפוכב שקמו
א שמתה גדולה עד מאד : ונבאם היתה קצא את הגל'
עם מרים אמו וישלו ארצה וישתחוו לו וקסתי את
ב אוצרותיהם וימנעו לו כדורות וקב לבונה חר : וקאשר
ג צא מאליהם בתלום לבקאי שוב אל הורדוס וקלע מעיס'
ד בקדו אחר לארצם : וקאשר הלכו משים הנה מלאך הנה'
נראה אליו יוסף בתלום לאמר קום קח את הילד ואת אמו'
יבנה מצרימה ויהי שם עד אשר יאמר אלך כי עתה
יד הורדוס לבקש את הילד לאדוד : והם וקח את הגל'
טו ואת אמו בגלגה וקל לו מצרימה : ויהי שם עד מות
הורדוס למען ימלא הנאמר על פי הנה בן הנביא לאמר
טז למצרים קראתי לבני : כי הורדוס קראוהו

לוח' ס' כ"ו.
ירמ' ל"ח' כ"ב.
ויג' ל"ג' ד'
כ"ד' ג'
ינניס' כ"ד' ה'
בספד' א"ג' ו'

ישע' מ"ט' ו'
חוק' ל"ד' כ"ט'
זכריס' ט' ט'
פעלי כסליחיס
ה' א"ג' ו'
ישע' א"ג' ז'

כי החל סאת חכמי בשרם קאח מאו וישלח וקסתי את
להשתחוה

כל אלה אמן לך אלהים ותשפחה לך : ויאמר אלו ישועי
 סוד לך שמעו כי כהני יהודה אלהיה השפחה ואתו
 לבדו קצתו : או עוב אלו השמון והיה סלאים וישועי א
 אלו ישרתו אלו : וכשכע ישוע כי קסני יב
 ויתלו וכלו הוללה : ישעב אתהצרה ונבא בשבב בקשר י
 נחום אשר עלשפת דים גבבלי ובלון ובספלי : למען די
 יסלא וישאמר בני ישעיהו הנביא אמר : הורצה ובלון מו
 וארצה בספלי ברוך הים עבר הירדן גליל הנשים : לעם מו
 הושבים בהשף ראו אור גדול והשעיל פארץ עלמות אור
 גנה עליו לו הוללה ראה הים הדול ישוע לקרא ולאמר יו
 שובו כי קרבה מלכות השמים : ובהתחלה יח
 ישוע עליד ים הגליל ראה שני אחים אתשמעון והקרא
 קטרום ואתאנדרעם אחיו משליכם מנסרה בים כי היו
 דגים : ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה אתכם לדיגי שי
 אדם : והלכו עבדו אתהפסקרים הלכו אחריו : וישעו כ א
 משם ויראו שני אחים אתהרים אתהעבד ברובי ואתיוסון
 אחיו האנה עסובני אביהם מהנשים מבכרתיהם והקרא
 אליהם : והלכו עבדו אתהאנה ואתאביהם והלכו אחריו : כב
 וקב ישוע את להגליל וילמד בבתי כנסיותיהם והקרא כג
 אתבשורה הפלכות הורפא להפחה וכלמכאוב געם :
 ויצא שמעו בגלאים ונביאו אלו את להחולים הולחצים כד
 בתהלאים שולים בגלאים ונחצו אידים ומרובתה ונכר
 אגרים ורפאים : והלכו אחריו המונים רבים מןהגליל מה
 ומרתיעשור וירושלים ויהודה ועבר הירדן :

וכראוהו

וד וכראוהו אתהחולנים ונצל אלהיה וכאשר ישב וישעו
 ב ג אלו מלסיהו : וישפח אתשיו וילמד אדם לאמר : אשר
 ד געני רוח כי להם מלכות השמים : אשר האלים כי הם
 ה ו יחמו : אשר לחננים כי הם יורשו אתהארץ : אשר
 ו החננים והנאמים להצקה כי הם ישעו : אשר הפחמים
 ח כי הם ירמו : אשר לר לנג כי הם ראו אתהאלהים :
 ט י אשר עשיל שלום כי הם יקראו בני האלהים : אשר
 יא הירודים בגלל צדקה כי להם מלכות השמים : אשר לים
 אסתרופי וירדסי אתכם ויאמרו בשקר לדבר רע עלכם
 יב בגלל : שמחו ונלו מאד כי שוככם רב בשמים פרל
 יג ירשו אתהנביאים אשר היו לפניכם : אדם
 קלח הארץ ואספלה יקפל בפה יקלח לא יעלה עוד
 לכאמה כי אסתרופה החוצה והקמס מאת האנשים :
 ד אדם אור העולם עיר הפנחה עליו לא חיל להסתיר :
 טו ואנדבולקים נר ומשימם אלו פתח האמה כי אסיעל
 טז הפנחה והיו לכל אשר בנות : זה יאור אורכם לשע
 גני האדם למען ראו אתמשועים הטובים והכנו אר
 יו אביכם אשר בשמים : אלהיהשבי כי
 גאתי להפך ויתדותנה או אתהנביאים לא גאתי להפך כי
 ח אסלמא : כי אלים אני אמר גים לר כי יעברו השמים
 והארץ לא העבר יה אחר ארציה אחר מןהתורה ע
 יש אשר הלל יסלא : לכן עלאשר יר אחר מןהפחות האנה
 והפחות וילמד בן אתהאנשים קשן מפל לקרא במלכות
 השמים וכלאשר עשהה וילמד הוא יקרא גדול במלכות
 השמים

107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500

שמיים כ'ג
דמ' ח' ח'
שמות כ"ג
מגדל כ"ג
מ' נ' כ'
שע' ל' ג'
הסע' ו' ו'
ויק' ס' כ'
מ' כ' כ' א'

סחא ה

השמים : כי אני אמר לכם כי אם לא תתנו צדקהם כ
על צדקה השופרים והדורשים בוא לאחבא אלהם
השמים : שמעתם כי נאמר לתלמיים לא מא
תצדק ואשר רצה אשם יהיה לפשט : ואני אמר לכם כב
כי כל אשר יקנה עליו הואם אשם יהיה לפשט ואשר
יאמר לאחיו ר' לא אשם יהיה לפני השנהגון ואשר יאמר
אתה סבל אשם יהיה לאשם יתנום : לבן אסתקרב ארנגון כב
אלהם ופשם תופר כי יש לאתקף איתך דבר נגדה : הנה כד
שם ארנגון לפני הפופה ונהן בראשנה הרתעה אלאיך
ואני בא ותקרב ארנגון : הרתעה אלאיש רבה מהנה כח
בצדק בדרך עמו פרימיה אש רבה אלהשם והשפט
יסקנה אלהשם וחשלה אלבית הפלא : אמכם אני אמר כי
לך כי לא תבא משם עד אשר תשלם את השורה
האחרונה : שמעתם כי נאמר לתלמיים לא כו
תנאח : ואני אמר לכם כי כלמישם אלאשה לחסד אלה כח
כבר נתן אתה גלגל : ואם עינתך תימנית תכשילך נתק כש
אלה ותשליכה מפנה כי מועיל לך אשר יאמר אחר
אנךך ולאחשלה עלגותה אלגותם : ואם עינתך תימנית ל
תשליך תצנן אלה ותשליכה מפנה כי מועיל לך אשר
יאמר אחר אנךך ולאחשלה עלגותה אלגותם : נאמר לא
כי כל אשר ישלה אראשאו יתן לה ספר ברחות : ואני לב
אמר לכם כי כל אש אשר ישלה אראשאו ונתן על
דבר הנוח עשה אתה לנאף ואש אשר ישא גרעה
קנאה היא : עוד שמעתם כי נאמר לתלמיים ל

מז' כ' ד'
מ' ג' ג'
מסל' ס' כ'
מז' כ' ד'
מ' ג' ג'
מסל' ס' כ'

מתיא ה

ה

לך לא השבע לשאר את השמים ליהיה שביעוקך : ואני אמר
לכם לא השבעי קלל לא בשמים כי ספא האלהים הפה :
לך ולא צארץ כי תרום גרלו היא ולא בירשלים כי היא קריה
לו המלך הרב : ולא השבע בראשך כי לא תוכל להלגון או
לו להשקיר שער אחד : אך יהו דברכם כי לא לא כי
לח היותר מאלה מן הרע הוא : שמעתם כי
לש נאמר עין פחת עין שון פחת שון : ואני אמר לכם כי לא
תתנגדו אליהם אך בראש אשר יקף עלהלתו הימנית
מ הפה אליו גם האחרת : ולאיש הקפץ להשפט
מא עמף וזאתה פסקה עוב אחר גם אתשעלה : וכי אשר
מב יאלץ אתך ללכת עמו מיל אתך לך עמו שונים : לשאל
מסך חן ואשר יתפץ ללווח מסך אלהפנה מסנו :
כג שמעתם כי נאמר ואלהבה לעד וינאח אחד
מז אבך : ואני אמר לכם אלהי אתאיביכם בוכי מלליכם
השיבו לשונכם אתכם והתפללו בעד היצורים והדורשים
מז אתכם : למען תהיו גנים לאבכם אשר בשמים כי הוא
פוליה אתשכשו על הרעים ועל השונים וכמסור על
מי יזהרם ועל מעלים : כי אם תתגבו אתאיביכם מהשקר
מו יש לכם הלא גם המוקסים עשים זאת : ואם תשאלו
לשלוים אהיכם לבד מהיתנה תעשו הלא גם הפוקסים
מח עשים כי לכן יהו אתם תמימים כאשר אביכם אשר
בשמים תמיים הוא :
ו השמרו לכם פן תעשו זבתיכם לפני בני האדם להראות
איהם ואם לא אתן לכם שער מאביכם אשר בשמים :
לכן

ויק' י"ט י"ג
מז' כ' ד'
שע' ס' ו'
מסל' ח' ט'
מז' כ' ד'
מ' ג' ג'
מסל' ס' כ'
מז' כ' ד'
מ' ג' ג'
מסל' ס' כ'
מז' כ' ד'
מ' ג' ג'
מסל' ס' כ'
מז' כ' ד'
מ' ג' ג'
מסל' ס' כ'

סמל כ"ד / לכן בעשותה קרה לא תרע בשופר לקדך באשר ההנשים ב
 עשים בקתי ההנסיות ובהוצות למען הגדוד מצח האנשים
 אמנם אגן אמר ללם פי לקחו את שבתם : אך אמרה ג
 מעשותה קרה אל הרעל שמהלך את אשר עשה ומינה :
 למען היתה נדבחה בשחר ואבד קרחה בשחר הוא זמלה ד
 בגלוי : וההפלה אלהיה כמו ההנשים ה
 הם אלהים להפלה בעמם בקתי ההנסיות ובפנות
 קרהות למען והאז ארבע האדם אמנם אני אמר ללם
 פי לקחו את שבתם : ואמרה וההפלה בא בהדרה וסגור
 וקחה וההפלה אלאבך אשר בשחר ואבד קרחה בשחר
 זמלה בגלוי : וההפלה אלהיבשאר הכל פגמים פי הם ו
 הושבים אשר בהרעות שיהם ישמי : לכן אלהימי ח
 להם פי יהע אביכם את צרכיכם שבתם השאלו מפני :
 לכן גן התפללו אתם אבינו אשר בשמים : תמנש שמה : ט
 קבא סלכתה עשה רצונה כמו בשמים גן גם זמני : י
 פון לני היום : להם צרפני : ואלה לנו אתהו בינו באשר יא י
 אנהנו סולחים להנבתי : ואלהיבינו למשה פי אסח צילני י
 מרהע פי זה הפמלה והנבחה וההפחה לעולמים
 אמן : פי אסחלהו לנתיאדם אהשעיהם יסלה גב ד
 ללם אביכם אשר בשמים : ואם לא חסלהו לנני האדם שו
 אהשעיהם גם אביכם לא יסלה אהשעישכם :
 ובאשר הוציאו אלהינו וצפני כמו ההנשים פי הם שו
 משדותים אתמרתה פתיהם למען והאו לנתיאדם צמים
 אמנם אני אמר ללם פי לקחו את שבתם : אך אמרה י

10
 כצוכך

ח צמקה סף אהראשה יחזק אהרנף : למען לא קראה
 לנני האדם לס / אלאבך אשר בשחר ואבד קרחה
 יש בשחר זמלה בגלוי : אלהיבינו ללם אצרות
 על הארץ אשר שם עש נסם משחה ובאשר נבנים החרים
 כ ונגבים : פי אסצרו ללם אצרות בשמים אשר שם לא
 עש ולאסם משחה ובאשר נבנים אגם החרים ואגם
 כא נבנים : פי באשר יש אודים שם יהיה בסלכבנם :
 כב גן הנהי יה : העני לכן אסצנה ספה יהא פי
 כנ הנהי היתה קמיה : ואסצנה רעה קלונתה היתה
 השיתה ואם האור אשר בה קשה הוא השה סהרוב
 כר הוא : לא יוכל איש לצבד שני אדנים פי
 או ישלא אתהחור ויתב אתהחור או יבמ באחד
 ונהה אתהחור לא תוכל לעבר אתהחורים ואתהחמון :
 מה עליו אני אמר ללם לא תראנו לנשכם מדהאכלו
 ומדהשאו נגם לא לנתיכם מדהשאו האין הנהש
 כו תרה מרהאכל ותנה מרהלבוש : הגישו אלעוה
 השמים פי אינם ורעים ואינם קצרים ואינם מאשם
 לאסמים ואביכם אשר בשמים מכלני אתם האם אתם
 כו אינכם יתרים הרבה מהם : ופי מכם בראנו יוכל להושה
 כח עליומיתו אמה אמה : ומה תראנו למליש התבוננו
 אלושעני השדה אכה יתיו הם אינם צמלים ואינם
 כש שמים : ואני אמר ללם פי גם שילה בקלהרו ליהנה
 ל לבוש פתתו מאנה : ואם קרה עשה האלהים את עשבו
 השדה קוליה היום וקחה היאמשלה אלתיאר האם לא

11
 הרבה

הרבה יותר אתכם קצתו האמיתה : לכן אלהתאמיני לאמר לא
ויהי כ"כ ס' פ' מהתאכל ומהדששה ומהדלגלג : פי אחתן כללמה הזים :
כ"כ ס' מ' מהשנים והגבים אשרישלום ידוע פי אתם צרכים לכל
ס' ת' ס' מהא : אלה : ובקשו בראשונה אתדמלכות האלהים ואתדעתיה לג
ס' א' מה' וקלאה ואספו לקם : לכן אלהתאמיני ליום מחר פי ויהי לך
ס' מס' כ"ה ס' מהר דעתך לאשר לו פי ליום העהו :

ס' ת' ס' מהל' כ' ס' אלהתשפטו למען לא תשפטו : פי במשפט אשר אתם ו
ס' כ' ס' ט' שפטים בו תשפטו ובפניה אשר תקווי בה עוד יפך
ס' כ' ס' ט' לכם : ולמה תראה אתדמוסאם אשר בעין איתך ואלתתקנה ג
ס' ס' ט' אשר בעיניך לא תתבונן : ואיה האמר לאתך הרה אשרליך ד
ס' ת' ס' מהל' ס' אלהתבקש מענגך ותהי ברתי בענגך : ענה השלף בראשונה ד
ס' ט' ט' אלהתקנה מענגך ואל תהי ברתי להשלף אתדמוסאם מעין
ס' ס' ט' אחרו :

ס' ת' ס' מהל' ט' אחרו : קאתחמי אלהתקש לכלים ולא ו
ס' כ' ס' ט' ח' חשליכי סניניכם לשני החורים סרוקסעי אתם ברגליכם
ס' ס' ט' ס' וסני וסרפי אתכם : שאלו ונתת לקם בקשו ו
ס' ס' ט' ס' ותסמאי סרופי ושתת לקם : פי להישאל שח ותסמאשח ח
ס' ס' ט' ס' ומצא ותדען תפתח לו : אל פי איש מכס אשר אספנו ש
ס' ס' ט' ס' ישאלוהו לרקס יתן לו און : ואם ישאל לך היפון לו י
ס' ס' ט' ס' קש : לכן אסאתם בהיותכם רעים תרעו לתת סמנונת יא
ס' ס' ט' ס' שובתו לבניכם את פי אביכם אשר בשפטים יתן סתולה
ס' ס' ט' ס' לשאלו : לכן כל אשר תחפשו פי יעשו לכם בני האדם יב
ס' ס' ט' ס' גן עשה נסאתם לקם פי ואת הוא החורה ותגביאם :

ס' ס' ט' ס' פאז בער השער הקר פי ויהי השער והקר יג
ס' ס' ט' ס' תהדר הפוכי אלהתברון ויבנים תשה תגאים בערו : פי יד
ס' ס' ט' ס' כ' ס' פ' מהתאכל ומהדששה ומהדלגלג : פי אחתן כללמה הזים :
כ"כ ס' מ' מהשנים והגבים אשרישלום ידוע פי אתם צרכים לכל
ס' ת' ס' מהא : אלה : ובקשו בראשונה אתדמלכות האלהים ואתדעתיה לג
ס' א' מה' וקלאה ואספו לקם : לכן אלהתאמיני ליום מחר פי ויהי לך
ס' מס' כ"ה ס' מהר דעתך לאשר לו פי ליום העהו :

ס' ס' ט' ס' וסני וסרפי אתכם : שאלו ונתת לקם בקשו ו
ס' ס' ט' ס' ותסמאי סרופי ושתת לקם : פי להישאל שח ותסמאשח ח
ס' ס' ט' ס' ומצא ותדען תפתח לו : אל פי איש מכס אשר אספנו ש
ס' ס' ט' ס' ישאלוהו לרקס יתן לו און : ואם ישאל לך היפון לו י
ס' ס' ט' ס' קש : לכן אסאתם בהיותכם רעים תרעו לתת סמנונת יא
ס' ס' ט' ס' שובתו לבניכם את פי אביכם אשר בשפטים יתן סתולה
ס' ס' ט' ס' לשאלו : לכן כל אשר תחפשו פי יעשו לכם בני האדם יב
ס' ס' ט' ס' גן עשה נסאתם לקם פי ואת הוא החורה ותגביאם :

ס' ס' ט' ס' צד השער ואין תהדר הפוכי אלהתקים ומעשים תמה
ס' ס' ט' ס' פו תמנאים אתו : השמרו מצויא שקרי תמנאים
ס' ס' ט' ס' פו אלהים ולבושי רבנים ונקדם הם ואבנים סרסים : בספרם
ס' ס' ט' ס' ספירו אתם תואספו ענבים סמולים או תאנים ספודרים :
ס' ס' ט' ס' יו גן רעען טוב עשה פרי טוב רעען נשחת עשה פרי רע :
ס' ס' ט' ס' יח רעען טוב לא יוכל לעשות פרי רע רעען נשחת לא יוכל
ס' ס' ט' ס' יש לעשות פרי טוב : קרעען אשר איננו עשה פרי טוב יקרה
ס' ס' ט' ס' כ וישלף אלהתאש : על פו ספרים ספירו אתם :

ס' ס' ט' ס' כא לא כל האמר אלי ארני יבוא אלמלכות
ס' ס' ט' ס' נב השמים פי אם תעשה אתרצון אבי אשר בשמים : רעים
ס' ס' ט' ס' ואברו אלי פנים הואו ארני י ארני האם לא בשמה
ס' ס' ט' ס' נפאנו ובשקה גרשני שנים ובשקה עשינו ספלאות רבות :
ס' ס' ט' ס' נב ואל אותה להם פי מעולם לא ידעמי אתכם סררי ספני
ס' ס' ט' ס' כד שאל און : לכן כל השמרו דברי אלה ועשה

ס' ס' ט' ס' אתם אומה אתו לאיש גרון אשר קנה ביהו עלהשלע :
ס' ס' ט' ס' כה וקר הולם ונבוא הסרנים וישבו הרהרות והתנפלי על
ס' ס' ט' ס' כו תבית ההוא ואל נפל פי יקר עלהשלע : וכל השמרו דבר
ס' ס' ט' ס' אלה ואיננו עשה אתם הוא ידמה לאיש סכל אשר קנה
ס' ס' ט' ס' כז ביהו עלהחול : וקר הולם ונבוא הסרנים וישבו

ס' ס' ט' ס' הרהרות וישבעו בבית ההוא ואל ותהי ספלה נדחה :
ס' ס' ט' ס' כח ויהי נבלות שועי את האמרים האלה וישתוממו
ס' ס' ט' ס' כט תחמונים עללקוחו : פי יהי למפר אתם פליש אשר לו
ס' ס' ט' ס' שילעון ולא ספארים :

ס' ס' ט' ס' ד נ ואל אשר יד סן קהר וילגו אתריו המונים רבים : והנה

מפרע בא וישתחוה לו לאמר אדוני אם תרצה תוכל לשתר
אחי: ויש ישוע אחיו וישע בו ויאמר רצה אני שתד
וירגע לשתד צרעתו: ויאמר אליו ישוע רצה את האמר ד
לאיש רק לדף ורצה אל הפנה ותקב את התרין אשר
צדה משה לעדות להם: וכן אשר בא ישוע ה
אל פסרניום וישע אליו שרמאה ותחנן לו: ויאמר אדוני
נעור משעב בבית גבה אגרים מעשה במכאב: ויאמר אליו
ישוע אגוא וארפאנו: וישע שרמאה ויאמר אדוני איני ה
שדה כי תבא אלי תחת בני אדך אומר רק דבר והפא
נערי: כי גם אני איש תחת משעלה ויש תחת דני
אנשי צבא ואני אומר להן: להן והוא הולך גאטר' בא
והוא בא גלעתי עשה זאת והוא עשה: וקשטע ישוע
והחמה ויאמר אל החלכים אחיו אמנם אני אומר לכם את
פסודאל לא מצאו אמניה גדולה פואת: ואני אומר לכם יא
פי רבים יבוא ספורת ומשעב וסבו עבארתם ויהתק
תעלב במלכות השמים: ויבן הפלגות שלכו אל השעך ב
התצוץ עם יהיה בני חרמת שטיב: ויאמר ישוע לשר י
הפאה לה לה וכן אשר האמנת יהיה להך וקפא נעור בשעה
ההיא: וקבא ישוע בבית פסודאל וקרא את די
תמותו משעב ותלם קדוח: וישע גדף ותפונה השקרת מ
ותקם והשרת אתם: ויאשר היה ערב ויבוא מ
אליו אחיו שרים רבים וירגש את הרוחות בדרו וירפא
את פלחולים: למען ימלא האמר בפני ישעיה הנביא יו
יסע כ"ד: לאמר אליו הוא נשא ומכאבני סדלם:

וויק' א' כ"ד
וויק' א' כ"ד
נמל' כ' ח'
תסל' כ' ח'
יחי' ג' י'
יסע' ג' י'
מ' ט' ו' זכר
ג' ט' ו'
מ' כס' ג' ב'
סוסע' ג' ז'
דמיה' ט' ו'
ד' ט' ו'

די וקראו ישוע המונים רבים סביבו ויצו ללכת משם אל
יש העבר האחר: ויש סופר אחד ויאמר אליו מורה אלך
כ אחיך אל אשר תלך: ויאמר אליו ישוע השועלים יש
להם הורים גלעוף השמים מגים ויגד האדם אין לו אישה
כא ית ראשו: והער סמלמדין אומר אליו אדוני הניחה לי
כב בראשונה ללכת ויקטר אחיבי: ויאמר ישוע אליו לך
כג אחי והנה לפתים לקבר את מותיכם: ויגד
כד בגאיה וילכו אחריו תלמידיו: והיה סער גדול נהיה בים
כח עד אשר פסקה הגאיה צלים והוא ישן: וישו תלמידיו
כו ויערו אתו לאמר אדני הושיענו אנתנו אבדים: ויאמר
אליהם קמה תיראו קמו האמניה והים יגבע ברהות
כו ויבם וקחי דמקה גדולה: ויתמדה האנשים לאמר מי הוא
זה אשר גם ירחיח והים שמיים לו:
כח ויבאו אל העבר האחר אל ארץ הגוששים ותפשוהו שני
אנשים אדוני שרים יצאים מביית הקברים והם נוראים
כט מאד עד אשר לא יוכל איש לעבר בדרך ההוא: והנה
ציער לאמר מה יגנו תלך ישוע ברהאלים הבקא הלום
ל לענות אנתו לפני העת: והיה קדוח להם עבר תוצרים
לא רבים רעה: ויתחננו אליו השדים לאמר אם תגרש אנתו
לב הפח לנו ללכת משה אל עבר החורים: ויאמר להם קמו
להם ויצאו וילכו להם אל עבר החורים והנה פל עור
לג החורים הסער סבורד אל להם וקדוח בפנים: והרועים
לכו וילכו להם הערה וספרו אחיהם ואת אשר נהיה
לד לאחיו השדים: והנה קל העור יצאה לקראת ישוע
וכראתם

ות' א' ט'
תסל' כ' ח'
יסע' כ' ח'
מ' ט' ו' זכר
ג' ט' ו'
מ' כס' ג' ב'
סוסע' ג' ז'
דמיה' ט' ו'
ד' ט' ו'

ובראותם אהו ויחזקו לו כי יצבו מנגליהם :
 ויחד באנה ועבר ויבא אל עירו : והנה הביאו אליו טו
 איש ובה אברים משקב על מסכה ובראותו ישוע את
 אמונתם ויאמר אליהם האברים חזק בני ולמתי לה
 הפארתוך : והנה אחדים מן השוטרים אמרו בקולם וי
 הוא סגף : ויבדע ישוע את מסהבונם ויאמר למי ר
 תושבני רעה בלבותיכם : כי קח גגל ותר אם לאמר ה
 נסלתו הפארתוך אז לאמר הם והתחלף : אך למען תדעו
 כי יש לברואתם שלטון פארץ לטלה חסאים אז אמר אל
 זכה האברים קפכה וישא את מסהבון ורך אל ביתך : והגם ו
 ויגלה לו אל ביתו : ויראו ההמונים וישתקאו ויבגדו את ה
 האלילים אשר נתנו שלטון ענה לגג האדם :
 ויעברו ישוע משם וירא איש אחד יושב בבית הפסגס ט
 ושמו מתיא ויאמר אליו לך אחיו והגם גלף אחיו :
 והוה קהסבו בבית והנה מוכסים וחפאים רבים באו ויכסבו
 עם ישועו ותלמידיו : ובראותו הפרשים ויאמרו לתלמידיו י
 למה אבל מורכם עם המוכסים והחפאים : וישמע ישוע י
 ויאמר להם התקים אין צורך להם להשא כי אסחחולים :
 ואחס לנו למדו מהנזאת היא חסד הפזמי ולא ובה כי ע
 לא באתי לקרא צדיקים כי אסחפאים לתשובה :
 וישאו אליו תלמידו ויחזו לאמר למה אנתו והפרשים ד
 צמיס הרבה ותלמידו אינם צמים : ויאמר אליהם ישוע טו
 חזקתו בני התורה להחפאל בל צדוד התתן עפתם אך ויבאו
 ימים ואשר יקח מתכם התתן וזו צדמו : אין איש שם טו
 ויאלץ פ' ט'

סלחה כנגד הרוש על שמלה וישנה פי מלואה וישא
 ח מן השמלה ותרע יותר הקרעה : גם אידוסים יין
 חדש בגאות ישלים אסלא ויגדו הפארות וישקפו חזו
 והפארות יאברו כי אס שמים יין חדש בגאות חדשים
 יד וישנים הידיו ישמרו : טו
 אליהם את אלה והנה משל ארז פא וישתחו לו לאמר
 יש בתי עתה זה מתיא פא פא וישים וך עליה ותחיה : והגם ו
 כ ישוע וילך אחריו והגם תלמידיו : והנה אשה
 אשר הייתה ונתן דם שתים עשרה שנה ונשפה מאחרי
 כא ומגע בגנה בגדו : כי אמרה בקרבה אם אך אינע בגדו
 כב אנשעה : ויפן ישוע ובראותו אתה ויאמר חזקו בתי
 אמונתך הושיעה אתך ותפסא האשה מן השעה הזאת :
 כנ וכבאו ישוע אל בית הפושל ובראותו את המוחללים ואת
 כד התמון להם : ויאמר אליהם סרוי מפה כי לא מכה
 כה הנערה כי אס ישנה היא וילעני לו : וכאשר שלח החמון
 כו ויבא סכמה ויאתו בידה וחקם הנערה : ונפצא השמועה
 כז הולאת בלד הארץ הזאת : וכאשר נסע ישוע
 משם וילכו אחריו שני עושים צעקים ואמרו להם עלוני
 כח בך דוד : ויבאו הפתוח וישפזו אליו העורים ויאמר ישוע
 אליהם המאמינים אתם כי איביל לעשות זאת ויאמרו אליו
 כט פן ארנינו : ונע בעציות ויאמר פני אמונתכם ודו לכם :
 ל ותפסקנה בעיותם ויגדו גם ישוע לאמר ראו ארבע איש :
 לא אך המה פצאתם השמינו את שמעו בלד הארץ הזאת : ישע ו
 לב וכאשר יצאו והנה הביאו אליו איש נרש
 ויאלץ פ' ט'

סמ"ג ל"א. אלו שר: וקאשר נרש השר רפר החרש ויחמדה החמונים לה
 לאמר מי מעולם לא ראה ככה בשרא: ויאמר השר יחייב לי
 ערילי שר השמים מערש הוא אהדשנים: וקב ישע לה
 בקדושים והפנים ולפלד בקמי נכסותיהם ויקרא ארד
 בשנות הפלגות ורפא למחלה וקלמדה בעם: ובראוהו לו
 אהדחמונים וקמרו רחמי עליהם מי הני עפים ונפוצים
 בצאן אשר ארדהם רעה: ויאמר אלמלידיו אכן תקצרו לו
 רב והפעלים מעשים: לכן העמירו לאדון תקצרו מי ישלה לה
 פעלים לקצרו:

נמד"כ"ו
 ס"א כ"ג
 יח"ג ל"ג
 ס"ג ו'
 ס"ג ו'
 ס"ג ו'
 ס"ג ו'

ויקרא אליו אהשנים עשר תמיעיו ומהן להם שלקן י
 על יחיות השמאה לנרש אהן ורפא כל מחלה וקלמדה:
 ולאח שמות שנים עשר השליתם הראשון שמעון המכנה ב
 פטרול ואנדעס אחיו יעקב ברובי ווחנן אחיו: שלפול ג
 וברמלי תוקא ומהיא המונס יעקב ברמלי ולפי המכנה
 תד: שמעון הקנאי והדקה איש מרות אשר נסחסי ד
 אהו: אהשנים העשר אהה שלה ישע ויצו אהם לאמר ה
 אל דקד הנוים אלחלה ואליער שוקרנים אהבא: אהו ו
 לכו ביוח אל צאן בתי ישראל האבדה: ובלמכס אראו ו
 לאמר מי קרבה מלכות השמים: רפא אהדחמונים קדוה ח
 אהדחמונים חסמו אהדחמונים רשיו אהדשנים וקב
 למחם חס תני: אהתקנו לא דוב ולא ככה ולא נחשה ט
 פארבים: ולא יקוט לרדף ולא שתי כהנוה ולא נעלים י

סמ"ג כ"ט
 ישע"ג ו'
 יח"ג ו'
 יח"ג ו'
 יח"ג ו'
 יח"ג ו'
 יח"ג ו'

לא מפה מי שיהי הפיל באכלו: ובעלעיו וקסר אשר יא
 תבאו שמה הרשו מי הוא שיהי קה ועם שבו עד מי
 חצאו

דבר"כ"ל
 ס"ג ו'
 ס"ג ו'

כי נחמא: ונבאם אהדחמונים שאלו לו לשלום: ואם הפיל
 דחה שיהי נבוא שלומכם עליו ואם לא יחיה שיה שלומכם
 ד אליכם ששוב: וכל אשר לא יקבל אהכם ולא שמע את
 דבריכם בצאתכם כרצונת הווא או כרצונו הווא יערו
 שו מפס אהדער רחלכם: אהם אין אמר לכם יל לארץ
 שו סרס ועמדה ביום המשפט ממיעו הווא: הפה אכלי
 משלה אהכם בצאן בתוף ואבים לכן הוי פרוסים כהשנים
 י ויהימים פיונים: אה השקרו מפני האנשים קרסניו
 אהכם אלהי דלים ויפשו אהכם בקמי כנסיותיהם:

סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א

ח ולפני משלים ואלכס תבוא למעני לעדא דהם ונבואם:
 יש וקאשר יקצרו אהכם לא תראנו אהן ארקה תבררו מי
 כ יתן לכם בשעה הווא מה אשר תבררו: מי לא אהם
 כא המבררם מי אסרוה אביכם היבר בעם: וקצרו אה את
 אהיו לפתו ואב את בנו וקמוו בעם על אהריתם ומהיו אהם:
 כב וחקיו שטיאם לכל למען שמי אה הפתול ערמלץ הוא
 כב וישע: ואסדרפו אהכם בקמי הווא נכסי אהרית מי
 אהם אין אמר לכם לא תכלו אהדער ושרא ער פירבוא
 כד קהאום: השלחלי אהנו למעלה סמונה וסל לא העבר
 כה למעלה סמונו: מי לתלמי לריתה כסוהו וסעבר
 פארנו אם לאדון הפיה קרמי בעל ונבן אה ברמאשי
 כו ביהו: לכן אלהווא מתם מי אין דבר מכסה אשר לא
 כו ילה ואין נעלים אשר לא ידע: את אשר אכלי אמר לכם
 דהשך דברו באור ואת אשר אהם שמעים באון השמימי
 נח על הפנות: ואהתיראו מדהרונים את הפיה ואתהנפש
 אינם

סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א
 סמ"ג ל"א

1008/28. **מקו הנברות הנהיות בן יבך שבו בפק ואמר :** אִם אֵין כַּב
 אִמְר לָכֶם לֵאמֹר הַלְעִדוּן גַּל עֲלוֹם הַמִּשְׁפָּט מֵאֲשֶׁר לָכֵן
 וְאָתְּ פַּרְזַיִם תְּמוֹסַח עַד הַשְּׁמַיִם אֶל שְׂאֵל הַתְּרִי מ
 פִּי אִם סִרְסִם וְהָיוּ הַנְּבֹרֹת הַנְּחִילֹת קִד עֲמֵדָה עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה : אִם אֵין אִמְר לָכֶם פִּי וְאָרֶץ סִרְסִם גַּל עֲלוֹם הַמִּשְׁפָּט מ
 מֵאֲשֶׁר לָכֵן : אִם אֵין אִמְר עָקָה עֵקֶה וְאִמְר אֵין כַּב
 מַוְדָּה לֵךְ אֵין אֶנְוֹן הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי הַסִּמְרָה אַתְּ הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה מְחַכְּמִים וְנִבְנִים וְיִלְחָה אַתֶּם לְעֹלָם : גֵּן אֵין פִּי כו
 כָּבָה הָיָה רִצּוֹן לַסְּנֵה : הִלַּל נִמְסָר לִי מֵאֵת אֵין וְאֵין כו
 אִישׁ מֵלִיר אַתְּ הַבֵּן וְלֵיתִי הָאָב וְגַם אֵין אִישׁ מֵכִיר אַתְּ הָאָב
 וְלֵיתִי הַבֵּן וְהָ אֲשֶׁר הֵבֵן וְהִפֵּץ לְעוֹלָם לוֹ : מָאוּ אֵלֵי לֵךְ כַּב
 הַמַּמְלִים וְהַמִּכְּבָּלִים וְהָיָ אֵינִי לָכֶם : שָׂאָ אַתְּ לֵעַל עֲלֵיכֶם כַּס
 וְלָכֵדוּ מִשְׁנֵי פִי עֵין אֵין וְשֵׁל בְּלֵב וְהַמַּצָּאוּ מִנְהֵה
 לְנַפְשְׁחִיקִים : פִּי עֵלֵי לָעִים וּמִשְׂאֵי לֵךְ הָיָ :
 גַּעַת הָיָ עָבַר יְשׁוּעַ בְּשִׁנְהַ בְּהוֹךְ הַחַוְצִים וְהַעֲבֵי יב
 תְּלִמְדָיו וְהָיוּ לְחֻפְף שְׁתָּלִים וְהָאָל : וְכָרְאוּ הַהַרְשִׁים ב
 אִמְרו אֵלֵינוּ הֵנָּה תְּלִמְדִיךָ עֲשִׂים אֵת אֲשֶׁר אֶנְוֹ מִתֵּר לַעֲשׂוֹת
 בְּשִׁנְהַ : וְיִאמְרו אֵלֵיכֶם הֵאָסֵלָ מְרִאֲתָם אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה ג
 דָּרָה בְּרַעְבּוֹ הָיָ וְהָאָה אֲשֶׁר אֵתוֹ : אֵיךְ הָיָ גָא אֶלְעִית ד
 הַאֲלֹהִים וְיִאבֵל אַתְּ לֵחֵם הַפְּנִים אֲשֶׁר לֹא הָיָ מִתֵּר לוֹ
 הָאָל וְגַם לֹא לֵאמֹר אֲשֶׁר אֵתוֹ אֵתוֹ לְהַנְעִים לְבָבָם : אִו ה
 הָאָם לֹא מְרִאֲתָם הַחֹרֶה פִי בְּשִׁנְהוֹת הַהַנְעִים בְּמַקְשָׁ
 מְהֵלִים אַתְּ הַשְּׁחֵם וְהָיָם הַמָּה : וְאֵין אִמְר לָכֶם פִּי קְרוֹלו
 מְדַמְקֶשֶׁת יֵשׁ פִּה : וְהָיָ וְעַמְּם מֵהָדִיא הִסֵּר הַפַּעֲמִי וְלֹא ו

1008/29. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/30. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/31. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/32. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/33. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/34. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/35. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/36. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/37. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/38. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/39. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/40. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/41. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/42. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/43. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/44. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/45. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/46. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/47. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/48. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/49. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/50. **הַסִּרְסִי יב.**

1008/51. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/52. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/53. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/54. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/55. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/56. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/57. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/58. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/59. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/60. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/61. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/62. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/63. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/64. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/65. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/66. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/67. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/68. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/69. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/70. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/71. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/72. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/73. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/74. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/75. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/76. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/77. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/78. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/79. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/80. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/81. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/82. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/83. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/84. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/85. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/86. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/87. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/88. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/89. **הַסִּרְסִי יב.**
 1008/90. **הַסִּרְסִי יב.**

כר **והוא** השמע את הדבור ומבין והוא נשא כפי ועשה נה **הס'ל'ב'ג'**
 מנה **מנה** שיערים ונה שלשים שיערים ונה שלשים שיערים
 כש **מקל** אתר שם לפניהם למחר המנה **הס'ל'ב'ג'**
 כה מלכות השמים לאיש גרע גרע טוב בשדה: **ה'ישון**
 האנשים פא ארבו ונרע ונרע בין החיים ונרע לו
 כו ובאשר צמח העשב ונשה פרי או נרא גם הווינן
 כז ונשני עברי בעל הדבת ויאמרו אליו ארני האכל לא גרע
 כח טוב ונרע פשוט **מ'אין** אפוא יש לו הווינן: **ה'יאמר**
 אליהם איש. ארני עשה זאת ויאמרו אליו העברים
 כט והדפץ אפוא פי גרע ונלפט אתם: **ו'יאמר** לא פון
 ל בלשמים את הווינן השלשו את הדפסים עמכם: **ה'היה**
 את שניהם לנגל הדור עו הדפיר ונעת הדפיר אמר אל
 הקצרים **ל'קמו** בראשונה את הווינן ואינו אתם אנדר
 לא **ל'שופם** ואת הדפסים אספו לאספו:
 אתר שם לפניהם למחר דמה מלכות השמים לנרע
 לב הדור אשר איש לקח ונרע בשדה: **א'אמר** הוא למן מקל
 הדפסים אך כאשר נרע הדור הוא מפלהתקות ונהיה לעץ
 ע' לבוא עוף השמים ונגנן בצנפון:
 לב **מקל** אתר דבר אליהם דמה מלכות השמים לשאר אשר
 אשה לקחה וסמנה אחר בשלש סאים למח עד פ'דמין
 לו הכל: **את על אלה** דבר ועוד במשלים את המונס ונגל
 לה **מקל** לא דבר אליהם: **ל'מען** יפלא הנאמר פני הגביא
 למחר אפסהה במשל פ' אצעה נסתרות מני הנסר
 לו **התכל**: **א'א** וטוב ישוע את הדקמולים והא

כר **והוא** השמע את הדבור ומבין והוא נשא כפי ועשה נה **הס'ל'ב'ג'**
 מנה **מנה** שיערים ונה שלשים שיערים ונה שלשים שיערים
 כש **מקל** אתר שם לפניהם למחר המנה **הס'ל'ב'ג'**
 כה מלכות השמים לאיש גרע גרע טוב בשדה: **ה'ישון**
 האנשים פא ארבו ונרע ונרע בין החיים ונרע לו
 כו ובאשר צמח העשב ונשה פרי או נרא גם הווינן
 כז ונשני עברי בעל הדבת ויאמרו אליו ארני האכל לא גרע
 כח טוב ונרע פשוט **מ'אין** אפוא יש לו הווינן: **ה'יאמר**
 אליהם איש. ארני עשה זאת ויאמרו אליו העברים
 כט והדפץ אפוא פי גרע ונלפט אתם: **ו'יאמר** לא פון
 ל בלשמים את הווינן השלשו את הדפסים עמכם: **ה'היה**
 את שניהם לנגל הדור עו הדפיר ונעת הדפיר אמר אל
 הקצרים **ל'קמו** בראשונה את הווינן ואינו אתם אנדר
 לא **ל'שופם** ואת הדפסים אספו לאספו:
 אתר שם לפניהם למחר דמה מלכות השמים לנרע
 לב הדור אשר איש לקח ונרע בשדה: **א'אמר** הוא למן מקל
 הדפסים אך כאשר נרע הדור הוא מפלהתקות ונהיה לעץ
 ע' לבוא עוף השמים ונגנן בצנפון:
 לב **מקל** אתר דבר אליהם דמה מלכות השמים לשאר אשר
 אשה לקחה וסמנה אחר בשלש סאים למח עד פ'דמין
 לו הכל: **את על אלה** דבר ועוד במשלים את המונס ונגל
 לה **מקל** לא דבר אליהם: **ל'מען** יפלא הנאמר פני הגביא
 למחר אפסהה במשל פ' אצעה נסתרות מני הנסר
 לו **התכל**: **א'א** וטוב ישוע את הדקמולים והא

אליהנות ונפש ואליו תלמדיו ויאמר הבניה לנו את מושל
 זוגי השדה : וזען ויאמר אליהם הדלע את הירק השוב לו
 הוא ברהמ' ע'ו.
 הפלכות הפיה והזלון בני הרע הפיה : והאזל הרע לש
 תסל' כ'ג' ז'
 אדם היא השישון והקציר הוא קץ העולם והקצרים הפיה
 יוסח' מ'ד.
 הפלגאים : לזן באשר הזלון מלטים וישועים באש בן מ
 ידה בקץ העולם הזה : ישלה ברהמ' את מלאכו מא
 יע' כ'ד' ז' ב'
 זקטו ממלכותו עליהם יפעל האון : וישליכו אתם מב
 סתל' כ'ג' ז'
 אל פגשן האש עם יהיה בני חרמקת ששים : אז יוקירו מ:
 יוסח' ע'ג'
 הצדקים שמש במלכות אביהם מי אשר ישלו אונם
 סתל' ע'ג' ז' ב'
 לשמש ישמים : עוד זכה מלכות השמים מד
 קר'ט. יע' ח'
 לאוצר שמון בשדה אשר מצאהו איש והסמיו ומשמחהו
 ח' כ'ס.
 הוא הולך ומכר את כל אשר ישלו ונהה את השדה
 ס' כ'ג' ז' ב' ג'
 והוא : עוד זכה מלכות השמים לאיש מד
 סת' כ'ג' ז' ב'
 סידו המבוקש מרנלות טובות : ובאשר מצא מרנלות מו
 סת' כ'ג' ז' ב' ג'
 אתה יקרה מאד תלך ומכר את כל אשר ישלו ונהה
 סת' כ'ג' ז' ב' ג'
 אתה : עוד זכה מלכות השמים למלכות מו
 סת' כ'ג' ז' ב' ג'
 השלטה גם ומאספת מלמין : ובאשר נמלאה העלו מד
 סת' כ'ג' ז' ב' ג'
 אתה אליהן וישבו וקטבו את הפופים אפלים ואת
 העצים השליכו הרוצה : גן יהיה בקץ העולם יצאו מש
 הפלאים ויביעו את הרשעים מפני הצדקים : וישליכו נ
 אדם אל פגשן האש עם יהיה בני חרמקת ששים :
 ויאמר אליהם ישוע האם הבניהם את מלאכה ויאמרו נא
 אליו גן ארני : ויאמר אליהם עליון פליסופר מלמד למלכות נב
 השמים
 28

השמים זכה הוא לאיש בעל בית המוציא מאוצרו הרשות כס' כל
 נב וישנות : ידוע באשר פלה ישוע אתה המשלים כס' סתתו.
 נד האלה ויגבר משים : ונבוא אלארצו וילמדם בבית הנבנת סת' מ' ז' ג'
 אשר להם עד אשר השתוכלמו ואמרו מאין נזה ההקמה יע' כ'ג' ז' ב' ג'
 נה הזאת והנבנות : האסלא זה הוא ברהמ' האסלא סע' כ'ג' ז' ב' ג'
 אמו וקראת כרם ואחיו יעקב ויוסי ושמעון ויהודה :
 נו ואחיהו האסלא כלן איתנו הן מאין אפוא נזה כל
 סת' כ'ג' ז' ב' ג'
 נה אלה : והשלו בו ויאמר ישוע אליהם אן נביא נקחה ונלתי יע' כ'ג' ז' ב' ג'
 נה בארצו ונביתו : ולא עשה שם נביות רבות בעברי לא ס'ו. לוק' ב'
 אמין אשר בהם : זכר' כ'ג' ז' ב' ג'
 יד צעה היתה שכינת הורודוס שר הרבע את שמע ישוע : זכר' כ'ג' ז' ב' ג'
 ב ויאמר אל יעריו זה הוא יודגן המסבל הוא קם מעם ס'ו. ענדיו.
 ג הפתים ועליון הנביות פעלות בו : כי הורודוס תפש את מ'ג' ס' כ' ב'
 יודגן ויאסריו וישמרו למשמר בגלל הורודיא אשת על ידו.
 ד פילוס אחיו : כי אמר אליו יודגן אין מותר לך כי תהיה ס'ו. יע' כ'ג' ז' ב' ג'
 ה כך : ובאשר הפין להמיתו ויניא אתה דהמוין פי נבויא יוס' י' ט' ז'
 ו השפחה : ובאשר חוזג לום תלדת את הורודוס והרדס ס'ו. יע' כ'ג' ז' ב' ג'
 ז גת הורודיא בחוכם נמישב בעיר הורודוס : על זמל' ער' ס'ו. כ'ג' ז' ב' ג'
 ח בשנוניה נחל' זה את כל אשר תפאל : והיא נהיה כמות ס'ו. יע' כ'ג' ז' ב' ג'
 מאת אפיסה אמרה תנה לי סח בקצרה אתה ראש יודגן ס'ו. יע' כ'ג' ז' ב' ג'
 ט המסבל : והעצב המלך אסס בעברי השנויה והמסבים זכר' כ'ג' ז' ב' ג'
 י עמו צעה לתנתן לה : וישלח ויכרך את ראש יודגן ס'ו. יע' כ'ג' ז' ב' ג'
 יא בנשמו : ויינא ראשו בקצרה וינתן לעצרה ותבא אל ס'ו. יע' כ'ג' ז' ב' ג'
 יב אפוא : והשלו תלמיו וישאו אתה ונהיה וקטבו אתה ונלתי ס'ו. יע' כ'ג' ז' ב' ג'
 29
 יינדו

ויגידו לישוע : וכשכע ישוע וילך משם יג
 באניה אליהם ורגב לבדו וכאשר שמעו החמונים וילכו
 אחריו ברגליהם מירושלים : ויצא ישוע וירא המון רב די
 ויבטרו רחמיו עליהם וירפא אתהוליהם : וכאשר ראה שו
 שרבו וישעו אליו המלמדיו לאמר המלום הוא הרוב והשקע
 עתה הילקח שלוח אתהחמונים למען לכת אל הכפרים
 ויקנו להם אכל : ויאמר אליהם ישוע אירצוך להם ללכת שו
 אקנו להם אהם לאכל : ויאמרו אליו אן לנו מה וילתו יו
 חמש להם ושני דנים : ויאמר הביאים אלי הנה : ויצו ח'ים
 אתהחמונים לשבת על החצר ויפח את החמשת הלהם
 ואתשני תדנים ויבש השמימה ויברך וירם ויפח את
 פפרוח הלהם אל החלמדים והחלמדים אלהחמונים
 ויאכלו להם וישבעו וישאו אתדנותו מןהפתים שנים כ
 עשר סלים מלאים : והח'אכלים היו פחמשה אלפים אנשים כא
 סלבו נשים ונרק : וברגע אלץ ישוע כב
 אתהלמדיו לבוא באניה לקדם אתו ללכת אלהערב
 החצר עד פרשתו אתהחמונים : וכאשר שלוח אתו כב
 החמונים ויעל אלהערב בוד להחפול וכאשר היה ערב
 הוא לבדו היה שם : והאניה היתה עקה בתוך הים כו
 כמסדה מאת ה'ילים מן הריח לגר הנה : וביאשכוח כה
 ה'ילה הרביעית הלה ישוע משם אליהם מןהלה ע'ליהם :
 ובראות אלו החלמדים מותלה ע'ליהם ויברכו לאמר מן כו
 כרחה רית הוא ויצעקו מןהפחד : וברגע דבר אליהם כו
 ישוע לאמר חילוי אג' הוא אלהירא : וישן אתו פפרוח כה
 ויאמר

ויגידו לישוע :
 סתיא די"ב, ג'
 סתיא די"ג, ב'
 סתיא די"ד, א'
 סתיא די"ה, ב'
 סתיא די"ו, א'
 סתיא די"ז, ב'
 סתיא די"ח, א'
 סתיא די"ט, ב'
 סתיא די"י, א'
 סתיא די"יא, ב'
 סתיא די"יב, א'
 סתיא די"יג, ב'
 סתיא די"יד, א'
 סתיא די"טו, ב'
 סתיא די"טז, א'
 סתיא די"יז, ב'
 סתיא די"יח, א'
 סתיא די"יט, ב'
 סתיא די"כ, א'

ויאמר אליו אמאקה הוא צילי לבוא אליך עליהמים :
 כס ויאמר לא וירד פפרוח מןההנהרה והחלהף עליהמים לבוא
 ל אל ישוע : ובראתו אתהרית הנהרה וירא וכאשר התל
 לא למעב ויצעק לאמר ארני ה'ושיעני : וברגע שלוח ישוע את
 הו ויתקדו ויאמר אליו קסון האמנה למה ספקתו :
 וב לג וכאשר באו אלהאניה וישלכו הריח : ואלה אשר הני
 באניה באו וישתחוו לו לאמר אלמנס כןאלהים אקה : וי
 ד לה ויעברו ויבאו אל ארץ צניקר : וכאשר הפרו אהו אלש
 המלום ההוא וישלחו אל קלדכפר ההיא ויביאו אליו את
 לו קלדהולים : ויחזקנו לו מן יעל אף בשליל בגדו וכל אשר
 נגעו נושעו :
 סו או נשעו אל ישוע הסוקים והפרושים אשר מירושלם
 ב ויאמרו : מדיע עברים תלמידך את כסותה הנקנים מן אינם
 ג רחצים אתידים באכלם להם : וישן ויאמר אליהם מדיע
 ד גסאתם עברים את מצות האלהים בעברו מסורהם : מן
 האלהים ענה לאמר כבד את אבך ואתאמה ועוד למול
 ה אביו ואמו מות יומת : ואהם אמרו מן אשר יאמר
 לאביו או לאמו קרין מדישאמה נהיה כמני ולא יכבד
 ו אתאביו או אתאמו : והפרתם את מצות האלהים בעברו
 ו מסורהם : התנפים השיב נבא עליכם ישעיהו לאמר :
 ח נלש אל הים הנה נפיו ובשפתיו כדדוני וילי דתוק הוא
 ש ממני : ולשואת הם יראים אתי בלפרם מצרות אנשים
 י ללמודים : ויקרא אליהסון ויאמר אליהם
 יא שמעו ובינו : לא הברך הנבא אלהפה משפא אתהאדם
 כו

סתיא די"א, ב'
 סתיא די"ב, א'
 סתיא די"ג, ב'
 סתיא די"ד, א'
 סתיא די"ה, ב'
 סתיא די"ו, א'
 סתיא די"ז, ב'
 סתיא די"ח, א'
 סתיא די"ט, ב'
 סתיא די"י, א'
 סתיא די"יא, ב'
 סתיא די"יב, א'
 סתיא די"יג, ב'
 סתיא די"יד, א'
 סתיא די"טו, ב'
 סתיא די"טז, א'
 סתיא די"יז, ב'
 סתיא די"יח, א'
 סתיא די"יט, ב'
 סתיא די"כ, א'

107. חס'א ס' ח' ב' **זי אסידיצא מן הנהה הוא מ'שפא אדהארם : או ונשו יג**
 108. חס'א ו' ב' **תלמיו ויאמרו אליו הריעה פי הפרשים פ'שקם את**
 109. חס'א ט' כ"א **הדבר הזה נכשלו : ונצן ויאמר קל'מ'שע אשר לארבע יג**
 110. חס'א כ"א **אנן אשר פ'שקים ישורש : הנהו להם מ'נהגים עורם הנה יד**
 111. חס'א כ"ב **לעורם ואם עור נהנה עור שניהם ב'פחת ישו : ונצן טו**
 112. חס'א ל' ח' **פ'שורם ויאמר אליו הנהה ל'נו את הפ'של הזה : ויאמר טו**
 113. חס'א ט' ט' **ישוע האם גם אתם עוד ג'לגל בנהה : היוד לא הבנינו פי יו**
 114. חס'א כ"ג **כל'הבא אל הפה יונד אל ה'פ'סן וישלך ה'היצה ל'מ'ת'ראות :**
 115. חס'א כ"ד **אף הדברים ה'הוצאים מ'ה'פה ויא'ים מ'ה'ל'ב והם ק'ש'פ'אים יח**
 116. חס'א ט' ח' **את'הארם : פי מ'ה'ל'ב ויא'ות ק'פ'ות רעות ר'צ'חות יש**
 117. חס'א ו' ח' **נא'ים ונ'נים ג'ג'ות ע'דת ש'קר ונ'פ'ות : אלה הפיה כ**
 118. חס'א ח' ט' **ה'פ'ש'פ'אים את'הארם אף אכול ג'נים לא מ'ק'צ'ות איננו**
 119. חס'א ט' ט' **מ'שפא את'הארם : ונצא ישוע מ'שם ו'סר כא**
 120. חס'א י' ט' **אל'ה'ק'ות צר וצ'רון : וה'נה א'שה ר'ע'נ'ות יצ'ה מ'ך כב**
 121. חס'א י' ח' **הנב'לים ההם וה'צ'קן אליו לאמר אר'לי ג'ד'ור ר'תם עלי**
 122. חס'א ט' ט' **בתי מ'ע'נה ס'אר ב'שד : והוא לא ע'נה א'ת'ה ד'ג'ר וישוע כג**
 123. חס'א ט' ט' **תלמיו וישאלו מפ'נו לאמר של'ח א'ת'ה פי היא צ'ע'קת**
 124. חס'א י' ח' **א'ת'רני : ונצן ויאמר לא נשל'חתי וזהו אל'ה'אן ב'ית כד**
 125. חס'א י' ח' **ישאל הא'ב'רות : והבא ו'ת'ש'ת'חו לו לאמר אר'ני ה'וש'יעני : כח**
 126. חס'א י' ח' **ונצן ויאמר לא י'פה ל'ק'חת את'ל'תם ה'נ'נים ולה'של'ך כו**
 127. חס'א י' ח' **מ'ל'כים : והאמר ל'ן אר'ני א'פ'ס גם ח'פ'לים א'ל'לים מ'ן כז**
 128. חס'א י' ח' **ה'פ'חותים ה'פ'לות מ'של'תו אר'ניהם : ונצן ישוע ויאמר אר'ני כח**
 129. חס'א י' ח' **א'שה גד'לה א'מונ'ה'ד ויד' ל'ך פ'א'ש'ר מ'ר'צ' ותר'פ'א ב'ת'ה**
 130. חס'א י' ח' **מ'ן ה'ש'ע'ה והיא : ונע'בר ישוע מ'שם ויל'א נט**

131. חס'א י' ח' **ל עד י'ם ה'ג'לגל ויעל אל'ה'ר וישב ש'ם : וישוע אליו המונים**
 132. חס'א י' ח' **רבים אשר היו ל'תם ע'פ'ת'ם פ'ס'ת'ם עור'ם ח'ת'ים נ'כ'אים**
 133. חס'א י' ח' **לא וא'ת'רים רבים וישל'כו א'תם ל'נג'ל ישוע ותר'פ'א א'תם : עז**
 134. חס'א י' ח' **א'ש'ר ה'מהו ה'חמונים ב'רא'ת'ם ח'ת'ים מ'ד'פ'רים ונ'ק'אים**
 135. חס'א י' ח' **ש'ל'מ'ים פ'ס'ת'ם מ'ה'ל'ת'ים ועור'ם ר'א'ם ו'כ'ר'ו את'אל'תו**
 136. חס'א י' ח' **לב ישורא : ויקרא וישוע אל'תלמיו ויאמר**
 137. חס'א י' ח' **נכ'מ'ו ר'חמי ע'ל'ה'מ'ון פי זה ש'ל'ש'ת ג'מים ג'לו ע'פי ונ'צן**
 138. חס'א י' ח' **ל'תם מ'ה לא'לגל ושל'ח א'תם צ'מים לא א'נה פ'ר'ת'ע'ל'טו**
 139. חס'א י' ח' **לג ב'ד'ד : ויאמרו אליו תלמיו מ'א'ין לנו ב'מ'ד'ר פ'ר'וח ל'תם**
 140. חס'א י' ח' **לד ר'ב'ת פ'א'לה עד לה'ש'ב'יע המ'ון ר'ב פ'וח : ויאמר ישוע א'ל'ת'ם**
 141. חס'א י' ח' **זה כ'מה ל'תם יש ל'כם ויאמרו : ש'בע מ'ע'ד ד'נים ק'ט'נים : ונצו**
 142. חס'א י' ח' **לו את'ה'חמונים לש'ב'ת ע'ל'ה'אר'ץ : ונ'ק'ח את'ש'בע פ'ר'וח**
 143. חס'א י' ח' **ה'ל'תם ואת'ה'ד'נים ונ'ר'ד ותר'ס ונ'צן אל'תלמיו והתלמיו**
 144. חס'א י' ח' **לו א'לה'מ'ון : ויאכלו כ'לם ויש'ב'עו וישאלו את'ה'נ'ז'ר מ'ך**
 145. חס'א י' ח' **לח הפ'ת'ים ש'בעת ד'ת'ים כ'ל'ים : והא'ל'ים היו אר'בעת א'ל'פים**
 146. חס'א י' ח' **לש א'ל'פים מ'לבד נ'שים ונ'ס'ח : וישל'ח את'ה'חמונים ויעל לא'נה**
 147. חס'א י' ח' **ו'ב'א אל'נג'לגל מ'נד'ע'ה :**
 148. חס'א י' ח' **י' וישוע אליו הפ'ר'ע'ים והצ'דוקים ל'נס'ותו וישאלו מ'א'ת'ו**
 149. חס'א י' ח' **ב לה'רא'ת'ם א'ות מ'ר'ה'ש'קים : ונצן ויאמר ל'תם ב'ר'ות ע'רב**
 150. חס'א י' ח' **ג א'ת'ם א'מ'רים פ'ח הוא פי א'ד'כ'ד'פ'ים ה'ש'ק'ים : ונצ'ק'ר ה'יום ו'ס**
 151. חס'א י' ח' **ס'ת'יו מ'ן א'ד'מ'ד'פ'ים ב'ר'רות ה'ש'קים ה'ת'נים א'ת'פ'ני ה'ש'קים**
 152. חס'א י' ח' **ד ח'פ'רו ל'ב'חו ואת'א'ות'ת ה'ע'ת'ים לא ח'ב'לו : ד'ו' ג'ע ונ'כ'א'ף**
 153. חס'א י' ח' **א'ות הוא מ'ב'ש'ט ווא'ל לא ינ'ת'ו : ונ'ת'ו א'ות יונה ה'נב'יא**
 154. חס'א י' ח' **ה וע'ב'תם נ'ל'ך לו : וכא'ש'ר צ'א תלמיו אל'**

העבר האמר שכתבו לקחת לכם : ויאמר ישוע אליהם ראו ו
 והשכרו משיא הפרושים והצדוקים : ובהשגו בתרבות ו
 לאמר יין כי לא לקחתי לכם : ובעצת ישוע זאת ויאמר ה
 אליהם קטנו האמונה לפיה הדישנו בתרבות יין כי לא
 לקחתם לכם : הנהו ! לא הבינו וגם לא תופרו את חמשת מ
 הלחה לחמשת האלפים וכמה סלים נשאם : וגם לא י
 את שבעת הלחם לארבעת האלפים וכמה דהים נשאם :
 אך לא הבינו כי לא על דבר לכם אמרתי אלכם להשימו יא
 משיא הפרושים והצדוקים : או הבינו כי לא אמר אליהם יב
 להשימר משיא הלחם כי אם למלח הפרושים והצדוקים :
 וכבוא ישוע אל גלילות קסרא אשר לסילוס יג
 וישאל את המלמדיו לאמר מה אמרם האנשים כי אני
 בן האדם : ויאמרו אלה אמרים יודקו המטביל והחרים יד
 אנדה והחרים יסדו או אתו מרדהניאים : ויאמר מו
 אליהם ואמם מה אמרם אהם כי אני : ויצן שמעון מו
 פטרס ואמר הנה תפשיית יין האלחם בתים : ובען ישוע יז
 ויאמר אליו אשרוף שמעון בר יונה כי בשר ודם לא יזה
 לה זאת כי אסאני אשר בשמים : וגם אני אמר לה כי רי
 אהה הוא פטרס ועל השלע הנה אבנה את קהלתו ושמעון יח
 שאל לא יבדור עליה : ואמן לה אחרפסותה מלכת מ
 השמים והא אשר יאמר על הארץ אסור יהיה בשמים יט
 והא אשר תתיר על הארץ סור יהיה בשמים : או הוודו כ
 את המלכו יו לא יאמרו לאיש כי הוא ישוע המשיח :
 מדיענה ההיא החל ישוע להגיד לחמלדיו כי יצדק כא
 100 ז' 7
 100 ז' 8
 100 ז' 9
 100 ז' 10
 100 ז' 11
 100 ז' 12
 100 ז' 13
 100 ז' 14
 100 ז' 15
 100 ז' 16
 100 ז' 17
 100 ז' 18
 100 ז' 19
 100 ז' 20
 100 ז' 21
 100 ז' 22
 100 ז' 23
 100 ז' 24
 100 ז' 25
 100 ז' 26
 100 ז' 27
 100 ז' 28
 100 ז' 29
 100 ז' 30
 100 ז' 31
 100 ז' 32
 100 ז' 33
 100 ז' 34
 100 ז' 35
 100 ז' 36
 100 ז' 37
 100 ז' 38
 100 ז' 39
 100 ז' 40
 100 ז' 41
 100 ז' 42
 100 ז' 43
 100 ז' 44
 100 ז' 45
 100 ז' 46
 100 ז' 47
 100 ז' 48
 100 ז' 49
 100 ז' 50

הוא

הוא אשר יד : והשליכה ויצנה רבות מאת התלמים והאשו
 כב התלמים והספרים ויהיח וביזום השלישי לקום : ונתקחה
 פטרס ויחל לנגור בו לאמר הלה לה ארתי אלפתו לה
 כנ זאת : אך היא קרה ויאמר אישפטרס סור לה מאחורי
 ישעון מכשול אהה לי כי יתקע משפיל אה אשר לאלוהים
 כו כי אם את אשר לבני האדם : או אשר ישוע
 אל המלמדיו אמרצה איש לבוא אחרי יכתש בגסעו וישא
 כז את צלבו וילך אחרי : כי כל אשר ירצון להשיעו את נפשו
 מו יאבדה וכל אשר יאבד את נפשו למען ימצאה : כי מה
 יועיל לאיש אם יצא את צדעתו וישא אבן נפשו או מה
 כח יתן איש הלך נפשו : כי בן האדם יתרו לבגוד אביו
 כח עם מלאכיו ויאן ישלם לכל איש נפשו : אמנם אני אמר
 לכם יש אהדים מרדעוקרים פה אשר לא ימצעו סוף תר
 כי יראי את בן האדם נא בסלקתו :
 יז והאחרי ששח ימים לקח ישוע אליו את פטרס ואת יעקב
 ב ואת יוחנן אחיו ויעלם ארצה גלה לנגד : ויחשלה לפניהם
 ג ויתורו קניו פשמש זמלנשיו הליכנו כבוד : והנה נראו
 ד אליהם מצה ואלדה נדבדם אהו : ובען פטרס ויאמר
 ה אישוע אלני מוב לנו להיות פה אחרפה געשה נא
 סה שלש סלות לה אחת למשה אהה ולאיהו אהה :
 ז עולדנו מדברי והנה גנו קהי הצל עליהם והנה קול מן
 ח הענן אמר הו יגני ודידי אשר יציתי בו אליו שמעו :
 ט ונא אשר שמעו התלמידים קולו על פניהם ויראו מאד :
 י ח ויגיש ישוע ובען גם ויאמר קומו ואל תראו : והוא את
 עיניהם
 100 ז' 1
 100 ז' 2
 100 ז' 3
 100 ז' 4
 100 ז' 5
 100 ז' 6
 100 ז' 7
 100 ז' 8
 100 ז' 9
 100 ז' 10
 100 ז' 11
 100 ז' 12
 100 ז' 13
 100 ז' 14
 100 ז' 15
 100 ז' 16
 100 ז' 17
 100 ז' 18
 100 ז' 19
 100 ז' 20
 100 ז' 21
 100 ז' 22
 100 ז' 23
 100 ז' 24
 100 ז' 25
 100 ז' 26
 100 ז' 27
 100 ז' 28
 100 ז' 29
 100 ז' 30
 100 ז' 31
 100 ז' 32
 100 ז' 33
 100 ז' 34
 100 ז' 35
 100 ז' 36
 100 ז' 37
 100 ז' 38
 100 ז' 39
 100 ז' 40
 100 ז' 41
 100 ז' 42
 100 ז' 43
 100 ז' 44
 100 ז' 45
 100 ז' 46
 100 ז' 47
 100 ז' 48
 100 ז' 49
 100 ז' 50

c 2

צויתקם ולא ראוי איהו בלתי את' ישוע לבדו : והדקתם מך ש
ההו צדקה אתם ישוע לאמר אל' האמרתי לאיש את' הדקתוה
עד ב' דקתים ב' דקתים מעם הפותים :

לבלתי יאמרו
חת סקרנתו
מ' ר' כ' ב' כ' א'

וישאלוהו תלמידיו לאמר מדוע אפוא אמרתם הסוברים כי
צדקה הוא אשר אל'והו יבוא בראשיתו : ויגן ישוע ויאמר יא
אלהים אכן אל'והו יבוא בראשיתו וישבי את'הכל : אך אלי' י'
אמר לכם כי אל'והו ב'ר פא ולא הפיראיה כי אמ' עשו בו את
כל אשר תסעו בקה גם ב' דקתים עתיד' לעשות מהם : או הנני י'
התלמידים כי עליו ח'גן הפוספל דבר אליהם :

מ' מ' ל' כ' ב'
ל' ח' 6' 6' א'
ס' ס' 4' 7' 3' א'
ס' ס' ע' כ' א'

ובכואים אל'התמון וישג אליו איש ויקרע לפניו ויאמר : יד
ארזי רחם ערצני כי מ'פה ירחק הוא ומעשה מאד כי שו
לפעמים רבות הוא נופל אל'האש ולפעמים רבות אל' היםים :

ת' ס' ק' כ' ח' א'

ואבא אתו אל'תלמידיו ולא יכולו לרפא אתו : ויגן ישוע שו י'
ויאמר הוי דוד בלתי מאמין וישג ערמתי ויהיה עמכם
ע' סתת' אספ'ל אהכם הביאו אתו אלי' הנה : ויגער בו' ישוע יח

ג' מ' ד' 4' 4' כ' א'

ויגא מנגנו השד וירפא הגער מרהשעה התיא : או נגשו ש
התלמידים אל' ישוע בדיותם ל'גדו ויאמרו מדוע אנתו לא
ילנו לגרש אתו : ויאמר ישוע אליהם בעבור לא אהון אשר כ

ס' ח' ו' ט' א'
פ' ר' כ' א' כ' א'
ד' כ' ט' א'
ת' ס' כ' ט' א'
כ' א' ז' כ' ט' א'

בגם כי אמנם אני אומר לכם אם תהיה לכם אמונה
ב' דבר ח' דל ותאמרו לך הנה ע'תק ע'תק מה שפיה ויעתק
ולא ישלח מ'פם דבר : ותפון הנה לא יצא וילתי פ'חשלה כא
ב' דבוס :

ועתיד' ב' דקתים לקסנ' ב' ד' אנשים : ות' ד' הנה ויבוכו כג
השילטי יקום ותעשבו מאד :

כ' א' ז' כ' ט' א'

ויבגאם אל' כר

פ' ס' ר' ח' א' כ' א'
כד האם איננו משלים את' דקתם : ויאמר ל'ו וכאשר בא
ה' דקתה הקריכוהו ישוע לבוא מדהחשוב שמעון מלני

הארץ מפ'י. הם לקחים מכס ול'ס מ'גניהם או מ'התרים :
בו ויאמר אל'ו פ'סרוס מ'התרים ויאמר אליו ישוע ל'ו הבנים
כו ח' פ'שים מהם : אך למען לא נכשלים לך אל'הים והשלך

המה ואת' ד'ג תראשון העולה ש'א ובפ'חוקה את' פיו
תמצא אסתירא אתו לה ותן להם בעדי ובעדך :

יח ב' שעה התיא נגשו התלמידים אל' ישוע ויאמרו מי אפוא

ג הוא הגדול במלכות השמים : ויקרא ישוע אל' יד קטון
ויעמידוהו בחוקים : ויאמר אמנם אני' אומר לכם אם לא
תשובו ותהיו כילדים קטנים לא תבוא אל' מלכות השמים :

ד לכן מי אשר יספ'ל את' נפשו ל'גד הנה הוא הגדול
ה במלכות השמים : ומי אשר יג'ל י'גד אחד פ'ה בשמי'
ו אתי הוא מקבל : וכ' א'ו יקטיל את' אחד התסענים

ה האלה הפאמינים כי ייעל לו כי יתלה פ'לה התיים על
ו צוארו ויסעב במצולת הים : או לח'ל' סענ' הפכשלים
כי צדקה הוא אשר יבוא הפכשלים אפס או לאש התיא

ח אשר הפכשול בא עלי'ו : ל'ו אם תשליך ד'ך או ר'מ'ה
ל'צץ אתו והשלך סוף טוב לך לבוא אל' התיים פ'שת או
בעל'טום התינת לך ש'פתי הים או ש'פתי ר'גים והשלך

ט או א'גש עולם : ואם צדקה פכשליך נפק את'ה והשלך
סוף טוב לך לבוא אל' התיים בעין אחת מ'ויתו לך ש'פתי
יענים והשלך אל'גש ג'יהום : ר'א' אל' תבוא את' את'ה

הקטנים

וְיִשְׁעוּ אֶסְתֵּמְחִין לְהַעֲוֹה תְּמִים לְךָ מִכֵּן אֲתִּיקְנִיךָ וְעוֹ לַעֲבִים
 בְּנֵי וְהַיָּה לְךָ אֲיִרָה בְּשִׁמְסִים וְזֵא לְךָ אֲתִירָה : וְקִטְמוֹעַ הַקְּלָם
 אֲתִדְרֹרְךָ וְגִלְךָ לֹא מִתְעַצֵּב בִּי הַיּוֹ לֹא קִנְיָנִים רַבִּים :
 כִּי וְיִאמְרוּ יִשְׁוֹעַ אֶלְתִּמְדִּירֹו אִמְכֹם אֲנִי אִמְרוּ לָכֵם בִּי קִשְׁבָה
 כִּי הוּא אֲשֶׁר עָשִׂיר יִבְּוֹא אֶלְמִלְכֻתָּהּ הַשְּׂמִים : וְעוֹד אֲנִי אִמְרוּ
 לָכֵם מִלֵּךְ בִּי יַעֲבֹר מִלֵּךְ בְּעֵד הַיָּה הַפִּיחֹשׁ מֵאֲשֶׁר יִבְּוֹא עֲשִׂיר
 כִּי אֶלְמִלְכֻתָּהּ הַהֵלֶדִים : וְכִאֲשֶׁר קִטְמוֹעַ תִּלְמִדָיו וְיִשְׁתַּחֲוֹמְכוּ
 כִּי מֵאֵד לֹאֵדָר כִּי אִפְּסֹא יִיכַל לְהַנְשֹׁעַ : וְגַבֵּשׁ יִשְׁוֹעַ וְיִאמְרוּ
 אֶלְהִים מִבְּנֵי־אָדָם נִמְנַע זֶה אֶךְ הַהֵלֶדִים בְּלִי הַדְּבָרִים
 כִּי בִקְלָתוֹ : וְעוֹן פְּטוֹרוֹס וְיִאמְרוּ אֲלֵינוּ הַיָּה
 אֲנִי־נִי עֲבֹנֵנו אֶת־הַפֶּלֶ וְהַלְבֵנו אֲתִרְיָךְ מֵה אִפְּסֹא יִהְיֶה לָנוּ :
 כִּי וְיִאמְרוּ יִשְׁוֹעַ אֶלְהִים אִמְכֹם אֲנִי אִמְרוּ לָכֵם בִּי אֶלְהִים אֲשֶׁר
 הִלְכְתֶם אֲתִירָה בְּנִירְיָההּ הַחַוְשָׁה פֶּאֶשֶׁר יִשְׁבֵּן הַיָּהִים עַל־
 פֶּסַח כְּבֹדוֹ גַּם אֶתְהִים תִּשְׁבֵּנו עַל־שִׁנִּים עֲשִׂר פִּסְאוֹהַ עֲשִׂים
 כִּי אֲתִשְׁבֵּנו עֲשִׂר שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל : וְכִלְאִישׁ אֲשֶׁר לָבֵן בְּתִים
 אֲוֹתִים אֲוֹתִיֹת אֲרָאָב יִשְׂרָאֵל אֲרָאָה אֲוֹתִים אֲוֹ
 שְׂדוֹת לְמִשְׁן שְׂמִי קִשָּׁה מֵהַ מֵהַ שְׂעִרִים וְרַעַי עוֹלָמִים וְרַעַי :
 ל אֶךְ רַבִּים רָאִשׁוֹנִים וְהַיּוֹ אֲתִרְנִים וְאֲתִרְנִים הַאֲשׁוֹנִים :
 ב כִּי דִמָּה מִלְכֻתָּהּ הַשְּׂמִים אֶלְאִישׁ בְּעַל בְּרִית אֲשֶׁר יִצְאָ
 ב בְּקִרְךָ הַשְּׂמִים לְשִׁבְרֵךְ פֶּעֲלִים לְקַרְמוֹ : וְיִאֲתָר עַם־הַדְּבָרִים
 ג דְּבִירָךְ לְיוֹם וְיִשְׁלַחֶם אֶלְפִּרְמוֹ : וְיִצְאָ פְּשִׁיעַהּ הַשְּׂמִית
 ד וְיִבְּוֹ אֲתִרְנִים עֲמִים בְּשִׁמְךָ בְּשִׁלְמִים : וְיִאמְרוּ אֶלְהִים לָכֵם לָכֵם
 גַּם־אֲתִרְנִים אֶלְדְּרֹסֶם וְאֲשֶׁר וְהַיּוֹ יִשָּׁר אֲתִרְנִים לָכֵם וְלָכֵם :
 ה וְיִצְאָ נָם פְּשִׁיעַהּ הַשְּׂמִית וְהַשְּׂמִיעִית וְנִשְׁעַ כְּמִרְבֵּן : וְיִצְאָ

וְיִשְׁעוּ אֶסְתֵּמְחִין לְהַעֲוֹה תְּמִים לְךָ מִכֵּן אֲתִּיקְנִיךָ וְעוֹ לַעֲבִים
 בְּנֵי וְהַיָּה לְךָ אֲיִרָה בְּשִׁמְסִים וְזֵא לְךָ אֲתִירָה : וְקִטְמוֹעַ הַקְּלָם
 אֲתִדְרֹרְךָ וְגִלְךָ לֹא מִתְעַצֵּב בִּי הַיּוֹ לֹא קִנְיָנִים רַבִּים :
 כִּי וְיִאמְרוּ יִשְׁוֹעַ אֶלְתִּמְדִּירֹו אִמְכֹם אֲנִי אִמְרוּ לָכֵם בִּי קִשְׁבָה
 כִּי הוּא אֲשֶׁר עָשִׂיר יִבְּוֹא אֶלְמִלְכֻתָּהּ הַשְּׂמִים : וְעוֹד אֲנִי אִמְרוּ
 לָכֵם מִלֵּךְ בִּי יַעֲבֹר מִלֵּךְ בְּעֵד הַיָּה הַפִּיחֹשׁ מֵאֲשֶׁר יִבְּוֹא עֲשִׂיר
 כִּי אֶלְמִלְכֻתָּהּ הַהֵלֶדִים : וְכִאֲשֶׁר קִטְמוֹעַ תִּלְמִדָיו וְיִשְׁתַּחֲוֹמְכוּ
 כִּי מֵאֵד לֹאֵדָר כִּי אִפְּסֹא יִיכַל לְהַנְשֹׁעַ : וְגַבֵּשׁ יִשְׁוֹעַ וְיִאמְרוּ
 אֶלְהִים מִבְּנֵי־אָדָם נִמְנַע זֶה אֶךְ הַהֵלֶדִים בְּלִי הַדְּבָרִים
 כִּי בִקְלָתוֹ : וְעוֹן פְּטוֹרוֹס וְיִאמְרוּ אֲלֵינוּ הַיָּה
 אֲנִי־נִי עֲבֹנֵנו אֶת־הַפֶּלֶ וְהַלְבֵנו אֲתִרְיָךְ מֵה אִפְּסֹא יִהְיֶה לָנוּ :
 כִּי וְיִאמְרוּ יִשְׁוֹעַ אֶלְהִים אִמְכֹם אֲנִי אִמְרוּ לָכֵם בִּי אֶלְהִים אֲשֶׁר
 הִלְכְתֶם אֲתִירָה בְּנִירְיָההּ הַחַוְשָׁה פֶּאֶשֶׁר יִשְׁבֵּן הַיָּהִים עַל־
 פֶּסַח כְּבֹדוֹ גַּם אֶתְהִים תִּשְׁבֵּנו עַל־שִׁנִּים עֲשִׂר פִּסְאוֹהַ עֲשִׂים
 כִּי אֲתִשְׁבֵּנו עֲשִׂר שְׁבִנֵי יִשְׂרָאֵל : וְכִלְאִישׁ אֲשֶׁר לָבֵן בְּתִים
 אֲוֹתִים אֲוֹתִיֹת אֲרָאָב יִשְׂרָאֵל אֲרָאָה אֲוֹתִים אֲוֹ
 שְׂדוֹת לְמִשְׁן שְׂמִי קִשָּׁה מֵהַ מֵהַ שְׂעִרִים וְרַעַי עוֹלָמִים וְרַעַי :
 ל אֶךְ רַבִּים רָאִשׁוֹנִים וְהַיּוֹ אֲתִרְנִים וְאֲתִרְנִים הַאֲשׁוֹנִים :
 ב כִּי דִמָּה מִלְכֻתָּהּ הַשְּׂמִים אֶלְאִישׁ בְּעַל בְּרִית אֲשֶׁר יִצְאָ
 ב בְּקִרְךָ הַשְּׂמִים לְשִׁבְרֵךְ פֶּעֲלִים לְקַרְמוֹ : וְיִאֲתָר עַם־הַדְּבָרִים
 ג דְּבִירָךְ לְיוֹם וְיִשְׁלַחֶם אֶלְפִּרְמוֹ : וְיִצְאָ פְּשִׁיעַהּ הַשְּׂמִית
 ד וְיִבְּוֹ אֲתִרְנִים עֲמִים בְּשִׁמְךָ בְּשִׁלְמִים : וְיִאמְרוּ אֶלְהִים לָכֵם לָכֵם
 גַּם־אֲתִרְנִים אֶלְדְּרֹסֶם וְאֲשֶׁר וְהַיּוֹ יִשָּׁר אֲתִרְנִים לָכֵם וְלָכֵם :
 ה וְיִצְאָ נָם פְּשִׁיעַהּ הַשְּׂמִית וְהַשְּׂמִיעִית וְנִשְׁעַ כְּמִרְבֵּן : וְיִצְאָ

פשעה עשיתי העשירה וימצא אתרים עמדים בשלים ויאמר
 אליהם לפה אתם עמדים פה בשלים פליהום : ויאמרו ו
 אליו יען איש לאשכח אתנו ויאמר אליהם לנו גמאתם
 אלהים ואשר היה ישר מקומו : וכאשר היה ערב ויאמר ח
 ארון הרים אל סכנו קרא את הפעלים ושלים להם את
 השקר הולך מן האחרונים ערה ראשונים : ונבוא אלה אשר ש
 פשעה עשיתי העשירה ויקחו איש איש דינר : ויבאו
 הראשונים וידפו כי יקחו יותר ויקחו גמדתם איש איש
 דינר : וימחקם וילגו על בעל הבית : ויאמרו פי האחרונים יא
 הראשונים עשו פשעה אמה ותשנה אתם אלינו אשר קבלנו
 את סבל היום ואתהוהם : ויען ויאמר לאתרו מהם רעי י
 און אני עשק אתך הלא לאותה עמי דינר : שא את
 שלך וךך לך אני רצה לתת אליה האחרון פאשר אליך :
 האון מתר לי לעשות בשלי את אשר אני רצה האם עינך שו
 רצה פי אני טוב אגבי : פן יהיו האחרונים ראשונים שו
 והראשונים אחרונים פי רבים נקראים ומעשים נבחרים
 ובעלות ישוע וירושלמה וישא אליו את יו
 שנים עשר התלמידים לבדך בדרך ויאמר אליהם : הנה יה
 אנחנו עלים ירושלמה ויבדקתם קסו ארצאשי הפהנים
 ואלהסוברים וירשעיהו לפנות : ויסירו אתו צננים להתל יש
 בו ולהפוז אתו בשושים ולהצלינו ונזום השלשי יקום :
 או נפשה אליו אם בגרובי עסגניה כ
 ותשמחנה לו ותשאלו דבר מאתו : ויאמר אליה מהתרה כ
 ותאמר אליו אמר נא אשר ישנו שני בני אלה אתך
 לימיר

כחמ'נ' ל"ח
 יסע' ס'ו'
 לוק' ז'
 טימ' ס'ח'
 נרמ' ל"ח מ'
 ס'ו'נ' ל"ז'
 נרמ' ל"ז ט'
 דנר' ט'ו' ט'
 סענ' י"ח ט'
 יסע' י"כ ט'
 סמ"א י"ח ט'
 נרמ' י"ח ז'
 תהל' כ"ח ז'
 עמוס ג'
 תס' כ"ג ז'
 יסע' כ"ג ז'
 תסל' כ"א ז'
 תסל' ט' ז'
 ס'ו' מ'ית'
 מרמ' ט' מ'ית'

כב יקחנה ואחד לשמאלה במלכותה : ויען ישוע ויאמר לא
 ידעתם מה אתם שאלים החובלו לשמות אחרתלו אשר
 אני עתיד לשמות לחפץל בשבילה אשר אני נסבל לה
 כנ ויאמרו אליו נביל : ויאמר אליהם אכן אתפוסו תשמו
 ובשבילה אשר אני נסבל לה תפגלו את שבת לימיני
 ולשמאלי לא לי לתת והלוי לאלה אשר חיבנן להם במא
 כר אבי : וכאשר שמינו העשירה ורע להם על שני הקאים :
 כה ויקרא ישוע אליהם ויאמר ידעתם כי משלל הגוים רבים
 כו אתם והגוילים שלמים עליהם : אך לא ידעתה בן בקרבכם
 כי אם של החפץ לחיות גדול בקרבכם ויקח קשורתכם :
 כז כה וכל החפץ לחיות לראש בקרבכם יהיה עבדכם : פאשר
 בן הקאים לא בא למען ישירה כי אם לשפחה ולתת את
 כס נפשו פטר בעד רבים : ובצאתם קיריחו
 ל בגרך אתרוי המון רב : והנה שני עורים השבים על יד
 הדרך פשמעם כי ישוע עבר והצטקו לאמר רתם עלינו
 לא אדני בדרך : וינער גם המון למען יתשו יד הפיה צצקו
 לב עוד יותר לאמר רתם עלינו אדני בדרך : וישמיד ישוע
 לג ויקרא אליהם ויאמר מהתקפנו כי אעשה לכם : ויאמרו
 לה אליו אדני אשר תפחנה עינינו : ויקמרו רתמי ישוע ויצע
 בעיניהם ויבנו ראי עוד וילכו אהתי :
 כא וכאשר קרבו ירושלם ובאו אליה פני עירי היותים
 ב וישלח ישוע שני תלמידים : ויאמר אליהם לכו אליהפסו
 אשר לנדבכם ויבנו המצוא אתון אסיה ועיר עפסה
 ג הקירו ורביאו אלי : ואם איש יאמר אליכם מאומה אמרו
 לו

תסל' מ' ס'
 תסל' ע' ס'
 ירמ' ס' ס'
 ס'ו' ט' ס'
 ס'ו' ט' ס'
 ס' קור' ט'
 ס'ו' ט' ס'
 יסע' ס' ז'
 סענ' ס' ט'
 נרמ' ל"א ז'
 יסע' מ' ט' ז'
 יסע' כ"ז ז'
 ס'ו'נ' ל"ז ט'
 ס'ו' ט' ז'
 ס'ו' ט' ז'
 ס'ו' ט' ז'
 ס'ו' ט' ז'
 ס'ו' ט' ז'
 ס'ו' ט' ז'
 ס'ו' ט' ז'
 ס'ו' ט' ז'
 ס'ו' ט' ז'
 ס'ו' ט' ז'
 ס'ו' ט' ז'

לו ותפוסים והונחו האמינו לו ואמם גם בראחקם לא
 נדחסם אתרין למען תאמינו לו : שמעו לו
 מסל אהר איש אהד היה בעל בית אשר נטע פרים
 ונגר שם סביבותיו וחסר בו לב ובנה מגדל ויסקודו
 לאפרים וישע למרחק : ובהפיע עת הפרי וישלח את לו
 עבדיו אליהם ללקח את פריה : ויקחו האפרים את לה
 עבדיו ואתה הפו ואתה הוה רגני ואתה וסקלו : וישלח לו
 עוד עבדים אחרים רבים מן הראשונים וישעו להם פמר
 בן : ובאתונה שלח אליהם את בניו באמרו לעני מפני לו
 בני : אך האפרים האלה בראותם את הפן אמרו איש לח
 ארעהו זה הוא היותש לנו ונהנהו ונאתו ברשעו : ויקחו לש
 אתו וישליכוהו אל מחיצ לברם והתנהו : ועשה נבוא מ
 בעל הפרם מהיעשה לאפרים ההם : ויאמרו אליו את מא
 הרעים ברעה ואנך אדם ואחדפרם נקדל לאפרים אחרים
 אשר ישנו לו את הפרי בעתותם : ויאמר אליהם ישע מב
 המטותם לא יקראתם בפתגים וכן מאסו הוולנים ואת היתה
 לראש פנה : מאת הנה היתה זאת והיא נפלאת בעינינו :
 עלפן אני אמר לכם פירוח מפס מלכות האלהים והנחן מג
 לנו העשה פרה : והנפל על האנן הוא ישגר וכל אשר מד
 חפול עליו תגר אהו : וכשעע ראשי הפתגים והפרששים מד
 אתחשלוו הנינו פני עלהם דבר : וכאשר בקשו לחטשו מו
 ווראו אתהמונים פני נבוא השנו אתו :
 ויצן ישע ודבר עוד אליהם במשלים לאמר : נמתה כב
 מלכות השמים למלך אהד אשר עשה היתה לנו :
 יושלח

ג וישלח את עבדיו לקרא אתהקראים ולהחנה ולא אבו
 ד לבוא : וישלח עוד עבדים אחרים לאמר אמרו אליהקראים
 הנה הכינתי את משתי בקרי ומראי מלכותם והפל מינן
 ה באו אליהחנה : והם לאיעשו להם וללכו להם וזה אל
 ו שרה וזה אלסחרו : והנשארם חטשו בעבדיו והתפ
 ו זרועם : ובשעע הפוך וקנח וישלח את עבדיו ויאב
 ח אתהפרצתים ההם ואת עקם הציה : או אמר אל עבדיו אכן
 ט היתה סוכנה היא אך הקראים לא היו שנים : ולכן לנו
 אלמסלות הרקים וכל אשר תמצאו קראו אליהחנה :
 י ויצאו העבדים ההם אל הדולים ויאספו אתהפל כל
 אשר מצאו גם רעים גם טובים והפלא ביתהחנה
 א מסבים : ובבוא הפוך לראות את המסבים ורא שם איש
 יב אשר איננו לבוש צלבוש החנה : ויאמר אליו רבי אך
 יג זאת הנה בגלי היות קח לבוש החנה ואלם : או אמר
 הפלך אליהפרשתיים אסרו תיו ורגני ושאהו ותשליכוהו
 יד אליהשך החיצון שם הנה בני תדמח שנים : פני
 מו רבים הם קראים ומפסים נבחים : או
 מו ולכו הפרשים וישעו עיה אך ונקשהו באמר : וישלח
 אליו את המלמידתם עם הדבקים הוודוס לאמר מנה
 יענו פני אלשמח אמה אתהך האלהים באמת תנה
 יו ולא תאג לאיש פני לא תבוש אלפני אנשים : לכן אמר
 יח לנו מהתחשב המפר לתת פס לסקר אסלא : והנה
 ישוע אתהשעתם ויאמר מה אתם עמים אהי חפים :
 יט כ התיאני אתמשבע הפס ונגיאו אליו דיגר : ויאמר אליהם
 יב

לכם סופרים ופרושים הנסים פי ספרים אהם אהם אהם
 השמים לפני האנשים פי אהם אינכם באים זה וגם
 לבאים אליה לא תהיו לבוא בה: או לכם סופרים י
 ופרושים הנסים פי מבליים אהם את דפתי האלמות
 המראה עין פארנו להחשול בעבור זאת תהיו משמש
 ותר מאר: או לכם סופרים ופרושים הנסים פי סובנוטו
 אהדים ואת הניפה יתנו אש אהד והאשר נהיה כן
 אהם עשים אתו לך ויהיהם פלים יותר מסם: או לכם מו
 מנהלים עורים האמרים פי אשר ישבע בהיכל און זה
 מאמה און פי אשר ישבע בנהב ההיכל הנב הוא:
 סקלים ויורם מה גדול יתר אם יהיה או ההיכל הממשש ו
 אהדהוב: ועוד פי אשר ישבע בנפת און זה מאמה און יח
 פי אשר ישבע בצלה אשר עליו הנב הוא: סקלים יש
 ועורים מה גדול יתר אם תהיון או המנהב הממשש את
 תהיון: לכן הנשבע בנפת נשבע זו וכל ההדברים אשר כ
 עליו: והנשבע בהיכל נשבע זו ובשוכו: והנשבע כאב
 בשמים נשבע בקמא הלהים וישבע עליו: או לכם כנ
 סופרים ופרושים הנסים פי משורים אהם אהם ואת
 השבת ואת חפפו ועבונם אההדברים הנגדים יתר במורה
 אההמשמש אההחסיך ואתה חמינה אהאליה הנה ערוך
 לעשות ולא לעוב אהאליה: מנהלים עורים המסנים את מ
 תהיוש והבלים אההדבלי: או לכם סופרים ופרושים כה
 הנסים פי מסהרים אהם את אשר מהוץ ליום וללבונית
 ובסלים הן מלאות גולה וחסם: פרוש עון שתר בראשונה כו

אדוקים הפוס והנבירה לקצו יהיה גם היצונו סהור:
 כו או לכם סופרים ופרושים הנסים פי דמים אהם לקברים
 נסוהים הנראים נאים מהוץ און בפלים הם מלאים
 כה עצמות פוסים וכל שמאה: קן גם אהם מהוץ תהיו
 צדוקים אלהאנשים און בפלים מלאים אהם תהו ועון:
 כש או לכם סופרים ופרושים הנסים פי בוטים אהם את
 לקבר הנביאים ותעדו אהדפתי מנהו הצדוקים: ואמרים
 אהם אם היינו בימי אבותינו לא היינו זכריהם קרב
 לא הנביאים: לכן מעדים אהם על עצמכם פי קני מרצתי
 לג הנביאים אהם: וסאמם מלאו את מנהב אבותיכם:
 לג הנשים לית צמטנים איהם המלטו משמש נהום:
 ד בעבור זאת הנה אנכי שלח לכם נביאים
 וחסמים וסופרים ימהם פמיהו והצלבו ומהם תיסרו
 לה בשמים בנתי כנסיותים ותדשו מעור אלעור: למען יבוא
 עליכם גלים הצדוקים הנשפך על הארץ מסם לגל הצדוק
 עד גם זכרה בדרבניה אשר רחוקם אלו פון ההיכל
 לו אהמנהב: אהם און אמר לכם פי אהה גבא על תהו הנה:
 לו וישלם וישלם הנהיה אההנביאים והספיקה את
 השלמים אהה פמה רציה: למען אהדבנו אשר תהוץ
 לה תהנהל את אהחקה תחת נפשה ולא אהיתם: הנה
 לש חסכם ישאר לכם שסם: פי און אמר לכם לא תהיו
 מעשה עד פי האמרו ערוך הוא בשם יהוה:
 כד וצא ישוע וילך לו מדהיכל וישעו תלמידיו להראותו
 ג אהבנגי ההיכל: ויאמר אליהם ישוע האנכם ראים את

מ"ב כ"ג ד'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ט ע"א ז'
 י"א ב' ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 נ"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'

מ"ב כ"ג ד'
 נ"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'
 ס"ב ס"ג ז'

271 ט' כ"ו. **בְּאֵלֶּה אִמְלֵם אֲנִי וְאִמְרֵם לָכֵם לְמַעַן תִּשְׁמְרוּ פִּה אֲבוֹן עַל-**
אֲבוֹן אֲשֶׁר לֹא תִחַפְּרוּ: וְכַאֲשֶׁר יִשָּׁב עַל-יְדֵי
 הַיְהוּדִים וְיִגְשׁוּ אֵלָיו הַמְלִיכִים לְבָדוֹ וְיִאמְרוּ אִמְרֵם לֵנוּ כִּתְּבוּ
 יְהוֹי אֵלֶּה וְהָא אֵת בְּיָמֵיךָ הָעוֹלָם: וְעַן יִשְׁעֵד
 וְיִאמְרֵם אֵלֶיכֶם רְאֵה כִּי לֹא יִחַדְעָה אֶתְכֶם אִישׁ: כִּי רַבִּים הֵ
 יָבִיאוּ בְשִׁמְךָ לִאֲמֹר אֲנִי הַמְּשִׁיחַ וְהַעֲדוּ רַבִּים: וְעַתִּידִים ו
 אִתָּם לְשִׁמּוֹעַ מִלְּחֻמוֹת וּשְׂמוֹעוֹת מִלְּחֻמוֹת רְאֵה לֹא
 הִתְעַלֵּי כִּי צָרִיךְ לִהְיוֹת כְּלֵאָה אֲךָ לֹא עוֹד תִּקְרָע: כִּי ו
 יָקוּם בּוֹי עַל-בּוֹי וּמְקַלְקַל עַל-מְקַלְקַל וְיִהְיוּ רַעֲב וְרַעֲב וְרַעֲשׂ
 בְּמִקְוֹמוֹת שָׂנִים: כְּלֵאָה הֵם וְאֲשִׁית חֲבָלִים: אִם יִסְתַּוּ ח
 אֶתְכֶם אֶל-מִצְרָיִם וּמִיּוֹם אֶתְכֶם וְתִהְיוּ שְׂנוּאִים לְכָל
 הַיְהוּדִים בְּעִבְרֵי שָׁמַי: וְאִם לֹא יִשְׁלַח רַבִּים וְיִסְתַּוּ אִישׁ אֶת-י
 יָעָדוֹ וְיִסְתַּוּ אִישׁ אֶת-יָעָדוֹ: וְרַבִּים נִבְיָא שְׁקֵר וְקִימוּ יֵא
 וְיַעֲדוּ רַבִּים: וּמִשְׁכֵּל עֲתֵרַת הַיִּשְׁעַת חֲתָנָה אֶהְיֶה רַבִּים: יב
 אֲךָ הַמְּשִׁיחַ עַד-מִדְּבַח הוּא יִשְׁעַ: וְתִקְרָא בְּשׁוֹמֵר הַפְּלִטָה יב יד
 הַזֹּאת כְּלֵאָה לְעוֹדֵת לְכָל הַיְהוּדִים וְאִם יָבִיאוּ הַקָּצֵן: לָכֵן מו
 פִּאֲשֶׁר תִּרְאֶה אֶת-שִׁקְצֵן הַיִּשְׁפָּה הַמֵּאֲכָר עַל-יָדֵי דְבִיאֵל הַנְּבִיא
 עִמָּךְ בְּמִקְוֹם קָרוֹשׁ חֲתָמָא יָבִין: אִם אֵלֶּה אֲשֶׁר בְּהוֹדֵה מו
 יָבִיאוּ אֶל-הַיְהוּדִים: וְהוּא אֲשֶׁר עַל-הַבֵּן לֹא יָדוּ לְשִׂאחַ מֵאִסְרָה י
 מִבִּיתוֹ: וְהוּא אֲשֶׁר בְּשׁוֹרָה אֲחֻזָּה אֲחֻזָּה אֲחֻזָּה אֲחֻזָּה: יד
 אֲךָ אוֹי אֲחֻזָּה וּלְמִינֵיהוֹת בְּיָמֵים הָהֵם: אֲךָ תִּחַפְּלוּ כִּי ש
 לְמִעַן לֹא תִהְיֶה מִיּוֹסְחֵיכֶם בְּהִרְבֵּה גְּסִילָה בְּשִׁבְחָה: כִּי אִם כֹּא
 תִהְיֶה מִצְרָקָה נְדוּלָה אֲשֶׁר כְּמוֹתָ לֹא תִהְיֶה מִרְאִשֵׁת
 הַעוֹלָם עַד-עֲתֵדָה וְגַם לֹא-תִהְיֶה עוֹד: וְלֵאלֹהִי רְקִיעוֹ וְשָׁמַי כב
 הַהֵם

הָהֵם לֹא יִשְׁעַ כְּלֵאָה אֲךָ לְמִעַן הַבְּחוּרִים יִקְרְרוּ הַיְהוּדִים
 כב הָהֵם: אִם אִם-יִאמְרֵם אֵלֶיכֶם אִישׁ הַבֵּן פִּה הַמְּשִׁיחַ אוֹ פִּה
 כד אֶל-תִּמְאִינֵנוּ: כִּי לְקִימוֹ מִשְׁיַח שְׁקֵר וּנְבִיאֵי שְׁקֵר וְיִתְנוּ
 אוֹתוֹת וּבְרוּלִים וּמִסְתַּיִם עַד לְהַחֲזוֹת אִם-יִיכַל לִהְיוֹת בַּם
 כה כו אֶת-הַבְּחוּרִים: הִנֵּה לְמֵאֵשׁ הַנְּדוּמִי לָכֵם: וְלָכֵן אִם-יִאמְרוּ
 אֵלֶיכֶם הַבֵּן בְּמִדְּבַח הוּא אֶל-פִּיכֶם הַבֵּן בְּהוֹרִים אֶל-
 כז כח תִּמְאִינֵנוּ: כִּי פִאֲשֶׁר הַבֵּן יִבְיָא מִרְהַמְרוּהַ הַבֵּן יִמְאִיר עַד
 כט הַמְּעוֹבָב כִּי תִהְיֶה גַם בְּיָמָה כְּרִימָה: כִּי בְּאֲשֶׁר יִהְיֶה
 לט כס הַבֵּן שֵׁם קְבֻצָּה הַיְהוּדִים: וְכַרְבֵּעַ אֲחֵרִי מִצְרָקָה הַיְהוּדִים
 הָהֵם לְמִשְׁכֵּל הַשְּׂמֵשׁ וְתִהְיֶה לֹא-יָבִין אוֹיְדוֹ וְהַקְּבָנִים וְשֵׁל
 ל מִרְהַמְרוּהַ וְכִתּוֹת הַשְּׂמֵשׁ יִבְיָא: וְאִם יִרְאֶה אוֹת כִּי
 הָאֵרֶם בְּשִׁמְךָ וְאִם יִסְתַּוּ עַל-שִׁבְטֵי הָאָרֶץ וְיִרְאוּ אֶת-יָד
 הָאֵרֶם בְּאֵם עֲנֵנֵי הַשְּׂמֵשׁ כְּנִבְרָה וּבְחַפְּצֵת נְדוּלָה: י
 לא וְיִשְׁלַח אֶת-מַלְאָכָיו בְּקוֹל שְׁקֵר נְדוּל וְיִקְבְּצוּ אֶת-בְּחֻרָיו
 מִכַּרְבֵּעַ הַיְהוּדוֹת לְקִצּוֹת הַשְּׂמֵשׁ עַד-קְצוֹתָם:
 לב אֲךָ מִרְהַמְרוּהַ לְמִדוֹ הַמְּשִׁיחַ פִּאֲשֶׁר לְכָר עֲנֵנֵה הַיְהוּ
 לג רַח הַיְהוּדִים צְדִיקִים וְיִדְעִים אִתָּם כִּי קָרוֹב הַקָּצֵן: כְּמוֹכֵן
 גכ גכ אִתָּם פִּאֲשֶׁר תִּרְאֶה אֶת-כְּלֵאָה דֵּשׁ כִּי קָרוֹב הוּא עַל
 לד הַיְהוּדוֹת: אִמְלֵם אֲנִי אִמְרֵם לָכֵם כִּי לֹא תִהְיֶה הַיְהוּדִים הִנֵּה
 לה עַד יִקְרְיוּהוּ כְּלֵאָה: הַשְּׂמֵשׁ וְהָאָרֶץ יִתְעַלֵּוּ וְיִדְבְּרוּ לֹא
 לו תִּלְשִׁי:
 אֲךָ עַל-אוֹתוֹת הַיּוֹם הַהוּא וְהַשְּׁעָה
 אֲנִי אִישׁ יוֹדֵעַ וְגַם לֹא מִלְּאֵב הַשְּׂמֵשׁ יִתְּנִי אֲנִי לְבָדוֹ:
 לו לה וְכַאֲשֶׁר הָיוּ יְמֵי נֵחַ כִּי כִּי תִהְיֶה גַם בְּיָמָה כְּרִימָה: כִּי אִם כֹּא
 פִּאֲשֶׁר הָיוּ בְּיָמֵים אֲשֶׁר לְסָגַן הַמְּפֹל אֵלֶיכֶם וְשָׁמַי כב

סנה' ט"ו, פ"א. כי ה'עניים ידעו לכם תמיד אהבם אף אני לא תמיד יהיה יא
 יוח' ט"ו, ט"ו. לכם: כי אשר יהיה שפחה את שפוח המר הנה עד ידועתי י
 סוס' ט"ו, ט"ו. לקרן אתי עשקה: אמנם אני אמר לכם באשר אסאל תקרא י
 י"ז: נ ס"ו. הקשרה האלה בקלדהבל דבר גם את אשר עשקה זאת
 סתה' ק"ו, ג'. לא תדוך אדור' משנים העשר יד
 סתה' ט"ו, ט"ו. הנקרא יהודה איש קריות איראשי הקהנים: ויאמר מה טו
 יכר' א"ו, ב"ג. תרצה לתת לי ואני אסגור אהו אליכם וישקלו לו שלשים
 לוק' כ"ג, ו'. ספק: ומידעת ההיא בקש עת קשר למצו יסגור אהו: טו
 גוראשון לתנ המצוה נפשו התלמידיה יו
 א' ישוע ויאמר אליו איפה תרצה כי נכון לך לאכל אה
 הפסח: ויאמר לנו לכם העירה אל' שיני אלמוני ויאמר יו
 אליו המורה אמר עמי קרבה אצלך אעשה את הפסח
 עם תלמידי: ויעשו תלמידים באשר צוה אתם וישוע יש
 ויכינו את הפסח: ובאשר היה ערב וסב עם שנים כ
 העשר: והאכלם אמר אמנם אני אמר לכם כי אהוד מכם כא
 יסגור אתי: ויתעצבו מאד ויהלו כראיהו מהם לאמר לו כב
 האני הוא אדני: ונזן ויאמר השובל עמי אהודו בעשקה כג
 זה יסגור אתי: אכן פרקאדם הנה לו באשר נכתב עליו אף כד
 א'ו: לאיש ההוא אשר בן האדם מסגר עליו טוב הנה
 לו אסלא נולד האיש ההוא: ונזן יהודה המסגר אהו כה
 ויאמר רבי האני הוא ויאמר אליו אמה אהרתי:
 ובאבלם ונזח ישוע אהרתיהם ויגבר ויסר' וינזן כו
 לתלמידים ויאמר קח אכלו הנה הוא נזחתי: ויגח את כו
 סמו' כ"ז, ח'. הפוס ויודה: וינזן להם לאמר שתי כפזזה פלגם: כי זה כ

ח'א דכו' ז'ם הגריה הודשה הנשפך בער רבים לסליהת
 כש חסאים: ונזן אמר לכם כי לא אשימה כעסה כמתנבת
 ל קדש במלכת עי' היום הווא אשר אשימה אהו עמכם
 לא תר הדיתים: ויאמר אליהם ישוע אתם בלגם תבשלו כי
 בלילה הנה כי כרובי אהו את קרצה היסר' ונזן העדר: כי
 לב לג ויחזרו אשר קמתי אהם אהלם לכת המלכה: ונזן
 פטרוס ויאמר אליו גם אם הפל יבשלו קח אכלי לעולם לא
 לה אקבל: ויאמר אליו ישוע אמנם אני אמר לך כי בלילה
 לה הנה פטרם קרא תרגלו פכתש כי שלש פעמים: ויאמר
 אליו פטרוס אף אם צריך יהיה קראמות אהוד לא אכתש
 לו קח ויכר' גם ג'התלמידים אקרו:
 וישוע עמיתם אל' מקום הנקרא נת שמענים ויאמר אל'
 התלמידים שכיב לכם פה ער כי אהוד והתפלתי שם:
 לו ויגח אהו את פטרוס ואת שני בני ונזח ויהלו להעצב
 לה ולהתעפף: אז אמר אליהם נעצבה נעשו מאד עד שחורת
 לש לנטו סה ושקרו עמי: ונעברו הלאה כעש ויפל על פניו
 והתפל לאמר אל' אסייבל יהוה תעבר נא מפיני הפוס
 ההוא אהם לא באשר אהו רצה כי אסבאשר אהה:
 ט ויבא אלהתלמידים ויממאם וישגים וישארו אל' פטרוס
 כ'א האסרקה לא יקלם לשקוד עמי ויעשה אהח: שקרו
 והתפללו למען לא תבאו למסכה אמנם הרים הפזיה אף
 מב הכשור קח: ונזח לו עוד שנית והתפל לאמר אכלי אם
 לא תהיה הפוס הווא לעבר כפיני בלה אס' אשימה אהה

יוח' א"ו, א"ו.
 זכר' ט"ו, א"ו.
 סתה' א"ו, א"ו.
 יסע' ס"ו, א"ו.
 י"ז. סר' ט'
 ס"ו.
 ר"ל תהלים
 ק"ו-ק"ח.
 זכר' י"ג, ו'.
 יוח' כ"ו, א"ו.
 סתה' ט"ו, א"ו.
 ירמ' א"ו, ט'.
 נרמ' כ"ג, ט'.
 סתה' ק"ו, ג'.
 ישע' כ"ג, א"ו.
 יסע' כ"ח, י"ו.
 סתה' ט"ו, ט'.
 נרמ' ו', ג'.
 סע' ד', ס"ו.

תהל' מ' ט' ידו רצונך : ויבא וימצאם עוד ישנים כי היו עיניהם מג
 פברות : ויעזב אתם וילך עוד ויחפצל פעם שלישית מד
 אבור עינם הדבר הזה : או בא אל תלמידיו ויאמר מה
 אליהם שגנו מעתה ונחזו הפול קרנה השקה ויגידהו
 סקצר בדין השמים : אבמו ובלה הפה קרב הסקצר אתו : מו
 ועוד הוא מדבר הנה יהיה אע"פ משנים מו
 העשירי בא ועשו הסון רב הדברות ובמסות מאת ראשי
 הדתים וזמן הקם : והסקציר אלו נתן להם אות לאמר מה
 ס' ט' כ' ט' מ' ימי אשר אשעך אתו זה הוא תפסדו : ויבנע נפש אל' מש
 תהל' כ' ט' י' ישוע ויאמר שלום לה רבי וישק אתו : ויאמר אליו ישוע כ
 כ' ט' כ' ט' ה' עלמה באת את נכשו וישלחו את ידיהם וישוע
 ס' ט' כ' ט' י' ויתפסדו : והנה אדור מאלה אשר עם ישוע נטה את טא
 ס' ט' כ' ט' י' וזו וישלחו את הרבו וכן את עבר הפזון הגדול ויבט את
 ס' ט' כ' ט' י' אנו : ויאמר ישוע אליו השב את דרכך אל מקומה כי נב
 ס' ט' כ' ט' י' פליאון הרב בקרב יאבדו : או התקשב כי לא איכל נב
 ס' ט' כ' ט' י' קחנה בלואים : ואך אפוא פלאה התבנים פרבן צרף נ
 ס' ט' כ' ט' י' לזיות : בשעה שהיא אבן ישוע אל התמונים האם פעל זה
 ס' ט' כ' ט' י' שהי ויאמנם הדברות ובמסות לחפש אתו יום יום
 כ' ט' כ' ט' י' יעבתי עמכם מלמד בחיל ולא התקנחם כי : אך פל' נ
 ס' ט' כ' ט' י' כיון זכר ימי
 ס' ט' כ' ט' י' זאה היתה למען פלאה פתבי הנביאים או פל' המלכותים
 ס' ט' כ' ט' י' קובו אתו ויבסו : פלאה אשר תפסו את נ
 ס' ט' כ' ט' י' ישוע הולילהו משם אל תפסא הפזון הגדול אשר שם
 ס' ט' כ' ט' י' הסופרים והתקנים היו נקבלים : ופטרס הלך אחריו נח
 ס' ט' כ' ט' י' מרדוק

קדחוק עד חצר הפזון הגדול ויבא פליקס וישב עם
 ס' ט' כ' ט' י' מש המשרתים לראות אתהפזון : וראשי התקנים והתקנים
 ס' ט' כ' ט' י' וכל הסנדורין בקשו לרות שר נגד ישוע למען וימחזו :
 ס' ט' כ' ט' י' ס ולא מצאו גם פאשר באו עדי שער רבים לא מצאו
 ס' ט' כ' ט' י' סא ובתורה נגשו שגן עדי שער : ויאמרו נה אמו איכל
 ס' ט' כ' ט' י' סב לתרום אתהכל האלהים ולקוחו בשלשתי ימים : ויבס
 ס' ט' כ' ט' י' סג הפזון הגדול ויאמר אליו האם לא תענה סאמה לה
 ס' ט' כ' ט' י' סד סא אלה מעדים כך : אך ישוע התרש ויען הפזון הגדול
 ס' ט' כ' ט' י' סה ויאמר אליו אנני משיבועך באלהים היום כי תאמר לנו
 ס' ט' כ' ט' י' סו סא אמה היא המשיח פרהאלוקים : ויאמר אליו ישוע
 ס' ט' כ' ט' י' סא אמה אמרת גאס אני אבך ללם מעתה תראו את כך
 ס' ט' כ' ט' י' סב סה היום ששב למען הדבורה גאס בענין השקמים : או קרע
 ס' ט' כ' ט' י' סג הפזון הגדול את בגדיו ויאמר אבן הוא ענה מד צרף לנו
 ס' ט' כ' ט' י' סד סו עוד לעינים הנה עתה שמעם את דברתו : מדהתעצבו
 ס' ט' כ' ט' י' סה סו ויענו ויאמרו אשם למען הוא : או ורדו בקינו והנהו
 ס' ט' כ' ט' י' סז סח באגרת ואדורים הנהו בקח עלהשלי : ויאמרו והבא לנו
 ס' ט' כ' ט' י' סח סס המשיח כי הוא המפכה אתך : ופטרס
 ס' ט' כ' ט' י' סט ישב מדיון בקצר והגש אליו נעשה אחת ותאמר גם אתה
 ס' ט' כ' ט' י' סא ע היתה עם ישוע הגלילי : אך הוא כתש פגני הפל לאמר
 ס' ט' כ' ט' י' סב סא לא ידעתי מה אתה אומר : וכצאתו אלתהוילם והרא
 ס' ט' כ' ט' י' סג אתו אחרת ותאמר לאשר היו שם גם זה היה עם ישוע
 ס' ט' כ' ט' י' סד עב הנצרי : ויוסף עוד לכתש בשנועה כי לא ידעתי את
 ס' ט' כ' ט' י' סה ז האיש : ואחר מעט מוצר נגשו העומדים שם ויאמרו
 ס' ט' כ' ט' י' סז אל פטרס אמנה גם אמה מהם אמה כי גם ישוע מנלה
 ס' ט' כ' ט' י' סח

אחד : וא' החל להחזים ולהשבע כי לא יעמי את האיש עד
 ויכרע וקרא תרגלו : וימר פטרוס אחד צר ישוע אשר עד
 אמר אליו פי פתח וקרא תרגלו הכתוב כי שלש פעמים
 יכניסוך השמים והארץ וכל הברואים בך תמרוים
 זכר י"ט ט"ז
 ובהיות הקרן וישעו וצפה פל ראשי ההתנים והגני תסם כז
 תסל"ג ט"ז
 על ישיעו למען המית אתו : ויאמר אתו ויוליכוהו שם ב
 ט"ז כ"י י"ט
 ויסגירוהו אל פנסמים פליטום הפחה : ואז
 נמל י"ז ט"ט
 והיה הפסגו אתו פראתו כי נשע וינחם וישב את
 מ' ב קור"ג
 שלשים הפסח אל ראשי ההתנים ואלה התנים : ויאמר ד
 ט"ט ט"ז ט"ז
 וישלח את הפסח בידו ויסר משם ויגד לו ה
 ויחנק : והקרו ראשי ההתנים את הפסח ויאמרו אז כסרו ו
 ט"ז ט"ז ט"ז
 להשליך אתם אלה אוצר באשר מותר גם הוא : וישעו ו
 ט"ט ט"ז ט"ז
 עצה ויקנו גם את שדה היוצר לקבורה לפנים : על פן ח
 זכר י"ט ט"ז
 נקרא השדה ההוא שדה גם עד היום הזה : ואז מ
 והתמלא הפסח פני וימתי הגבא והגרא האמר ויקרו את
 שלשים הפסח אדר הקר אשר הקורו אתו מבני ישראל :
 ויחנה אתם בעד שדה היוצר פאשר צני יהיה :

זכר ט"ז ט"ז
 ויעמד ישוע לפני הפחה וישאל אתו הפחה לאמר מא
 יוח' י"ט ט"ז
 האמה הוא מלך היהודים ויאמר אליו ישוע אהה אמר :
 לוק' א"ט ט"ז
 וכאשר דבר עליו ששנה פני ראשי ההתנים והתנים לא יב
 תסל"ג ט"ז
 ענה דבר : ויאמר אליו פליטום האיתך שמע פמה דברים י
 י"ד ט"ז
 הם מעידים בך : ולא ענה אתו על זאת אף דבר אחד י
 ט"ט ט"ז ט"ז
 עד פירמיה הפחה מאד :
 ומתן להג הקו מנה

מנתה הפחה לשלח חפשי ללם אסיר אחד את אשר
 שו יו הפצו : ואז היה ללם אסיר נודע הנקרא בראבא : ולכן
 פאשר נקחלו אמר אליהם פליטום את מי הרצו פן
 יאשלה ללם חפשי את בראבא או את ישוע הנקרא
 יח משיח : פן ידע פן תפגאה הסגירו אתו :
 יש וגשבתו על פסא המשפט והשליח אליו ושתו לאמר אל
 יהיה לך דבר עם החפדיק ההוא פן רבות עשית היום
 כ פולוס בעבורו : אף ראשי ההתנים והתנים פתחו את
 כא ההמונים פן ישאלו את בראבא ויאמרו את ישוע : ויען
 הפחה ויאמר אליהם את מי קר השלום הרצו פן אשלה
 כב ללם חפשי ויאמרו את בראבא : ויאמר אליהם פליטום
 ומה אפוא אעשה לישוע הנקרא משיח ויאמרו אליו פלם
 כג יעלב : ויאמר הפחה לפה למה רעה עשה והפחה עוד
 כד יותר צעקו לאמר יעלב : ובראות פליטום פן לא יחזיק
 מאמה פן אם ביותר מהבקה היהה ויפח מיס והתחז
 את ידיו לפני הקמור ויאמר פני אבני מרס הצדיק היה
 כד ראו אתם : ויען פלדעם ויאמרו דכמו עלינו ועל צננו :
 נו אף שלח ללם חפשי את בראבא ואת ישוע פסרו אתו
 כו בשושים מסר למען יעלב : ואז לקחו אנשי חל
 הפחה את ישוע אל הצד המשפט ויאסרו עליו את פל
 כד הירד : וישוישו אתו וישוימו עליו מציל תולעת עני :
 כט והארנו כתר מקוצים וישוימו על ראשו ונחן כי מינו החלו
 על צרכיהם לפניו והחלו בו לאמר שלום לך מלך היהודים :
 ל לא ויקרו בו ויקחו את החכה ויפגחו על ראשו : וכתש
 החלו

התלו בו הקשישו אתו אתהפעיל ונבגישוהו אתהבגדיו
 והולכתו משם לצלוב אתו : ובצאתם מצאתם אש קרתו לב
 • 5/4 חרויו : ושמנו שמתוך אחריו אלפז כי • ושא אתדלגלו :
 ויבא אלמלוס הקרא גלגלתה הפתרחם מקום לו
 • סתל"א ס"ט, והנה לא לשמות דלמן קדוה בראש וכאשר לו
 • ס"ט, ע"ס לא אהן לשתות : וכאשר • גלגלו אהו הלך את לה
 בגדיו הפועל גורל למען ופלא הנאמר על פ"ש הנביא
 • סתל"א כ"ג, והלכו בגדיו להם ועל לבשיו יפילו גורל : וישגו וישמרו לו
 • ס"ט, אהו שם : וישמו מעל לראשו אתדבר אשתו פתב לו
 • ס"ט, כ"ג, כ"ג, זה הוא ישוע מלך היהודים : זה נקלבו אהו שגו לה
 שדורים אהד מימינו ואהד משמאלו :
 • סתל"א כ"ג, ח, והעברים שם נדפס אהו • גיטינו אתדאשתם : ונאמרו לש מ
 ק"ט, כ"ט, אהו הורס אתההיכל ובונה אתו בשלשת ימים הושיעה
 • ס"ב, כ"ו, ס"ב, אהו נשפך אם ברהמלהים אהה ודה מן העלג : ובמובן מא
 יום' ב"י, י"ט, גם ראשו ההנהים התלו עבדסופרים והנהנים ונאמרו :
 אהרים הושיע אהיעצמו אהנה יכול להושיע אהמלך מב
 • סתל"א כ"ג, ס"ט, ישראל הוא יוד גם עמה מן העלג ונאמרו בו : קסמה מב
 • ס"ר, כ"ו, ס"ז, אהלהים יעלה עמה אההוא הפץ גו כי אהר כי כך
 • ס"ו, כ"ג, ס"ט, אהלהים אהני : וככה גם השדדים ההגלבים עמו הרהשו : מד
 ולווק' כ"ג, ס"ט, ומן השעה הששית חשף היה על כלהארץ עד השעה מה
 החששית : וכשעה החששית צלח ישוע מלך גדול לאמר מו
 • סתל"א כ"ג, אהו למה שבקתני והוא מורגם אהו : אהו למה
 עונתני : ואהרים מןהעמרים שם קשמעם אמרו כי אהו מו
 אההו קרא זה : וכרע כן אהד מהם וקח סגול מה
 יימלאהו

שם ומלאהו דלמן וישמרו עלקנה וגשקו : והנשארם • סתל"א ס"ט
 כ אברו הרה וראה אהגא אההו להושיע אהו : וישוע כ"ג
 נא צמע עוד מקול גדול וספח אחריהו : והנה • ס"ל, נוע
 פרכת ההיכל נקטעה לשמים כמעלה עד משה והארץ
 נב רעשה והשלקים נבקעו : והקברים נפתחו ונבזה גויות
 נב הקדושים אשר ישנו קמו : והצא מןהקברים אהר
 נה תקמתו ונבא אל העיר הקדשה ונראו לרגלים : ושר
 הפיאה ואלה אשר שמרו אהו את ישוע בראותם את כ"ג
 הרעש ואת הדברים ההואים ראו מאד ונאמרו אמלם זה
 נה היה מן האלהים : והתקפה שם נשים רבות כפיפות כרחוק
 נו אשר הלכו אהרי ישוע מןההיכל ושרחו אהו : ובחולן • ס"ו, ס"ג, כ"ג
 היתה מרים המגדלית ומרים אם יעקב ויחי ואם בני
 מו ודבי : וכאשר היה ערב ונבא אהו עשיר
 מןארמתיה ושמך יוסף אשר נסחוא היה תלמיד ישוע : מרקוס ט"ו
 נח הוא נכש אלפילוסם אהגרת ישוע אז צה
 נש פילוסם כי הפסך לו הנהיה : וקח יוסף אתההנהה ונהך
 ס אהה בסרין טקור : וגשם אהה בנקרו חחש אשר חזב
 ס א בסלע והגל אהו דולח אלפתח הקבר ונהך לו : והתקפה
 שם מרים המגדלית ומרים אההית ישבות מפול הקבר :
 ס ב, גויום הפתחת אשר נהיא • אהרי ההנהה
 ס ב נקלבו ראשו ההנהים והפרשים אהל פילוסם : נאמר
 אר"ג, וברגו כיהמנהה ההוא אמר בעזונה הו אהר
 ס ב שלשת ימים אהים : לכן • צו כי הקבר יעשה כמותו עד
 היום השלישי כרנבא תלמיטו ילה ונבנה אהו ונאמרו

אלהים רק מעם הפתחים ותהיה הפרעה האדוניה
 ענה מדרראשונה: ויאמר אליהם פולטוס יש לכם סח
 משמר לכו לכם עשיהו בטיה פאשר תרעו: והמה תלכו סו
 ויעשו אתהקבר בטיה במשמר אחרו אשר החמו את
 האבן:

ובליל מוצאי השבת פאשר התל להניה היום הראשון כח
 בשבוע ותבא מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את
 הקבר: והנה רעש גדול היה פי מלאך יהוה יתר מן ב
 השמים וישע הגל אחראבן מן הסתח וישב עליה:
 ומראהו היה ככרם ולבושו לבן פשלב: ומשחיו רעשו גר
 השומרים והיה כמתים: וישע המלאך ויאמר אליהנשים ה
 אלתראנה אתן פי דעמי פי אלתשוע הנעלב אתן
 מבקשות: אין הוא פה פי רק פאשר אמר באנה וראינה ו
 אחרמקלום אשר שכב שם האדון: ולכנה מנרה ואמרנה ו
 אלתלמדינו פי רק מעם הפתחים והנה הוא הגלך לפניכם
 הגלילה שם תראו אהו הנה אמרתי לבן: ותצאנה מהרה ח
 מן הקבר בוראה ובשמתה גדולה ומרוצנה להניח אל
 תלמדינו: ובאשר תלכו להניח אלתלמדינו והנה ישוע ט
 פגש אתן ויאמר שלום לבן והנה נגשו ותתקנה ברגליו
 והשתחונו לו: ויאמר אליהן ישוע אלתראנה לכנה י
 הפרנה לאחי פי ילכו הגלילה ושם יראו אתי:
 ובאשר תלכו הנה אחרים מן המשמר באו אלהיער יא
 ונידו אלתראשי הקהלנים את קלתהויות: ונתחילו יב
 עם ההקלנים ויעשו עצה והתנו פי כסף אלתאשר הצנא:
 ראמרו

- ° מע"ס כ"ו
- ° ח קור"ט ט"ז
- ° סת"פ ט"ז
- ° דני"א ו' א'
- ° דני"א ו' א'
- ° דני"א ו' א'
- ° סס"ט ז' א'
- ° יוח"ב כ"ח א'
- ° לוחס כ"ה
- ° כ"ג כ"ג
- ° תה"ל ג' א'
- ° ע"ג פ"ב

יע ויאמרו אמרו פי תלמדינו באה לילה ונגבו אהו גדולתנו
 יד ישנים: ואם תשמע זאת אלתהפחה אנהנו נסתה אהו
 סו ואחכם נעשה בנשותים: ויקחו אתהפסח ויעשו פאשר
 לפדו והדבר הנה נשמע בין היהודים עד היום הנה:
 ויחדו עשו תלמדיהם נסעו הגלילה אלתהר

יו אשר יעד להם ישוע: ובקראוהם אהו וישתחוו לו אה
 יח אחרים ספקו: וישע ישוע וידבר אליהם לאמר למן לו
 יש פל שלמן בשמים ובנארץ: לבן לכו ויעשו תלמדיהם את
 פלתהנים בטבל אתם בשם האב והבן וריה הקדש:
 ולמדו אהם ולשמרו אודלתדברים אשר עניתו
 אתכם והנה אגלי אתכם פלהימים עד
 תכלית העולם
 אמן:

- ° מרק"ט ט"ז
- ° יוח"ב כ" כ"ד
- ° כ"ב
- ° יסע"ט ו' א'
- ° דני"א ו' א'
- ° יח"ב כ"ג א'
- ° תס"כ כ"ב א'
- ° יסע"ט ו' א'
- ° מע"ס א' ח'
- ° יסע"ט כ"ג א'
- ° יחז"ל כ"ב א'
- ° יסע"ט ח' א'
- ° דני"א ו' א'
- ° ט"ז א'
- ° ס"ד י"ח א'
- ° יוס"ט ח' א'
- ° יסע"ט ח' א'

הבשורה הקדושה למרקום:

10 מ'ט' כ"ג. ראשית בשורת ישוע המשיח ברהאלקים: בפתחו א ב
 11 ח'ט' י"ז. בגביאים הנינו שלח מלאכי לטקף אשר יפנה דרך
 12 מ'ט' כ"ג. לטקף: קול קורא בפרד'ר פני הנהך יהיה ישרו מסלותיו: ג
 13 ט'ט' כ"ג. ויהי ויזנון מסבל בפרד'ר וקורא טבעת התשינה לקליחת ר
 14 כ"ג. ח'ט' כ"ג. ויצאו אליו גלי ארץ הדודה ויושבי רהשלב' ה
 15 וישלבו להם כסאח' בידון הג'ר הדתרות השמיתים: ה
 16 ט'ט' כ"ג. ויהנון היה לבוש שער ג'ל ואזור עור על מחניו ואכלו
 17 ויק'ט' כ"ג. ונקבים ודגש העיר: ונקרא לאמר לא הוזק מפני אחיו ו
 18 ויח'ט' כ"ג. אשר אינני שנה לשחוח להפיר את שרדך ועליו: אכן ח
 19 ויח'ט' כ"ג. אכן טבעתי אתכם במקום אדך הוא ישבל אתכם ברח'ו
 20 מת'ט' כ"ג. הקדש: ויהי במקום ההם ויבא ישוע מ
 21 מת'ט' כ"ג. מנצרת אשר לגליל וישבל מאת ויזנון בידון: וקבעו י
 22 ט'ט' כ"ג. בעלותו מן הערים ראה את השמים וקבעים וקריח כמו
 23 ח'ט' כ"ג. וינה ונדה עליו: ואלו הנה מן השמים אמה ג'ני ודילי יא
 24 ט'ט' כ"ג. אשר יצחי בו: ויב'גע הוציא אתו הרים הסוד'רה: יב
 25 ט'ט' כ"ג. ויהי עם בפרד'ר ארבעים ויום מ'נסה מאת השמן ויהי עם י
 26 ויח'ט' כ"ג.

1 מ'ט' כ"ג. ואתרי אשר
 2 מ'ט' כ"ג. ד' החיות והמלאכים שרתו אתו:
 3 מ'ט' כ"ג. ד'ספר ויזנון בא ישוע הלילה קרא את בשורת מלכות
 4 מ'ט' כ"ג. פיו האלהים: ואמר ב'מלאה העת וקרבא מלכות האלהים
 5 מ'ט' כ"ג. שו ש'ינו והאמינו בבשורת: ובהחללו עליו
 6 מ'ט' כ"ג. גם הגליל וקרא את שמעון ואת אנדרעס אחיו משלימים
 7 מ'ט' כ"ג. יז מכתרה ביום פ' ה'ז דניס: ויאמר אליהם ישוע לבו
 8 מ'ט' כ"ג. יח אתרי ואעשה אתכם להיות ד'יני אדם: וק'גע עונבו את
 9 מ'ט' כ"ג. יש מכתריהם וק'לו אחרי: וק'אשר עבר משם הל'אח מעש
 10 מ'ט' כ"ג. וקרא את יעקב ב'רנב' ואת יוחנן אחיו בדיותם באניה
 11 מ'ט' כ"ג. כ מתקנים את מכתריהם: וק'גע קרא להם ויעונו את וק'ב'ו
 12 מ'ט' כ"ג. כא אביהם באניה עם השכ'רים הל'כו אחריו: וק'באו אל כפר
 13 מ'ט' כ"ג. כב נחום וק'גע: בשבת בא אל בית הכנסת ולמד: וישתחממו
 14 מ'ט' כ"ג. על לקחו' פי ה'ה כלפד אתם פאיש אשר של'נו שלשון ולא
 15 מ'ט' כ"ג. כג פסוקים: ויהי בבית הכנסת אשר להם
 16 מ'ט' כ"ג. כד א'ש פרז טמא ויצעק לאמר: הניחה לי מהל'ני וק'ך
 17 מ'ט' כ"ג. ישוע ה'צ'ר' הבח'ר לאבד אתנו דעמי ארף מי אמה
 18 מ'ט' כ"ג. כה קדש האלהים: ויגער בו ישוע לאמר האלם וצא ממשו:
 19 מ'ט' כ"ג. כו וירוצ'הו הרים הסמא ויצעק בקול גדול ויצא ממשו:
 20 מ'ט' כ"ג. כז ויתמחו כלם עד פ'רש'לו א'ש את רצונה לאמר מה צ'את
 21 מ'ט' כ"ג. כח הנה ה'קח הד'ש ה'ה פ'י בשל'נו גם את הדתות השמאות
 22 מ'ט' כ"ג. כט הנה ק'צ'רה וזנו שמעונו לו: ויצא שמעונו ק'גע
 30 מ'ט' כ"ג. ד' וק'ל'פ'ר הגליל מסביב: וק'גע יצאו מביית
 31 מ'ט' כ"ג. הכנסת וק'באו אל בית שמעון ואנדרעס עם יעקב ויוחנן:
 32 מ'ט' כ"ג. וק'מות שמעון שכבת אונות מ'דתה וק'גע דברו אליו

ארוהיה: ויש ויאתו ביה ונקם אתה ומעונתה תפדת לא
 פ"ר ט"ו מ"ח. פרגע וחשרת אתם: גדותיה הערב פאשר לב
 פא השמש וביאו אליו את פלהחלים ואחיו השדים:
 וכלהיה היתה נקחה לפני הדלת: וירפא רבים אשר לג לו
 היה הולים בתחילתם שולים וירש שדים רבים ולא הניח
 את השדים ליה עין פי יוש אהו: וישפם לה
 סת"ס ל"ט. בפקר בעוד לילה וישא וגוף אלמקום הרב ושם החפלי:
 וילכו אחריו שמעון ואליה אשר אהו: וכמנצאם אהו לו לו
 זכ"י מ"ח. אמרו אליו אלו תפל מבקשים אתה: ויאמר אליהם נלכה לח
 סעי' ס"ח. לא אל ערי השדות אשר סובלני למען אקרא גם שם פי
 ח"ב ל"ג. לואת נצאתי: ונקרא בבתי כנסיותיהם בכליהלל וירש לו
 ל"ט. את השדים: ונבא אליו מערע ויחגנו לו מ
 ויכרע לפניו ויאמר אליו אלו אם תרצה תוכל לשהר אתי:
 סת"ס ל"ג ט'. ויכמר רחמי ישוע ויש אתרו ונענו בו ויאמר אליו אמי מא
 ס"ג ס"ז ט"ח. רצה סהר: וכאשר אמר פרגע סרה מפניו הצרעת מב
 וישר: וינער בו וברגע שלח אהו: ויאמר אליו ראה כנמד
 ויק' י"ג ט'. אלהאמר לאיש מאימה נק לך לך והראה אלהיך
 והקרב על שחרקה אתה בקרים אשר צנה משה לערות
 סת"ס ע"ו י"ג. להם: אך יהא בצאתו החל לקרא הרבה וישמיע את
 הדבר עד אשר לא יכל עוד ישוע לבוא בגלוי אל עיר פי
 אסדיה ברוץ במקומות הרבים ונבא אליו מפל עברים:
 סת"ל ל"י. ונבא עוד אל פסרנדים ורבים וישמע פי בנח
 סוק ס"י ט'. הוא: וברגע נאספו רבים עד אשר לא יוכל להכלי אתם ב
 אף לא הפקום לפני הדלת וידבר אליהם אתה דקר:
 70

2 ונבאו אליו מביאי נכה אברים נשוא בארבעה:
 ד וכאשר לא יכלו לגשת אליו מפני הקמון הסירו את העג
 אשר הוא היה שם וקרו וירדו את המפשה אשר שכב עליה
 ה נכה האברים: ובראות ישוע את המותם ויאמר אליהם כ"ב
 ו האברים בלי לסלה לה חסדך: וירדו אהרים מן הסופרים
 ו יושבים שם והשבים גלגותם: למה זה מדבר בדיעות
 ח נכה מי יוכל לסלה חסאים בלתי האלהים לבדו: וברגע
 פתיבו ישוע ברחו פירן השני בקרנם ויאמר אליהם למה
 ט אתם השבים אתהאלה גלגותכם: מה נקל יהר אסלאמר
 לנכה האברים ולסלה לה חסדך או לאמר קום ושא את
 י מסחה והתהלך: אך למען תדעו פי יש לבד האדם שלמען
 יא בדרך לסלה חסאים אפר אל נכה האברים: אלו אמר לה
 יב קום ושא את מסחה וקח לה את מסחה: ויבקם פרגע וישא
 את מסחה ונבא בפני כלם עד פדחשוקממו כלם ויבדו
 אתהאלהים לאמר פי מעולם לא דאנוי לואת:
 יג ונבא עוד עליהם וכליחמון פא אליו וילמד
 יד אתם: ובעברו ראה את ענין גראפיל וישב בבית הפנס
 ויאמר אליו לה אהר נקם וגוף אהרי:
 טו ויהי בהסנו גליתו ונסנו גם מוכסים והפאים רבים עם
 טז ישוע והלמיתו פי הוי רבים וילכו אהרי: והסופרים
 והפרושים פראוהם אלו אוכל עם המוכסים והחפאים
 אמרו אליהם מתי מה זה פי הוא אוכל ושמה עם
 יז המוכסים והחפאים: וישמע ישוע ויאמר אליהם התקום
 יח אין צורך להם לרופא פי אם החולים לא נבאתי לקרא
 צדיקים
 71

1. קס"ז, ז' כ' צדוקים כי אסתר אסתר לחשוקה: ותלמידי
 2. ויהיו ותלמידי הפרשים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו
 3. לפה תלמידי ויהיו ותלמידי הפרשים צמים ותלמידי
 4. אינם צמים: ויאמר אליהם ישוע ויהיו בני החנה יש
 5. לצום בעוד ההתן עמיהם פלדעת אשר יש להם ההתן
 6. עמיהם לא יוכלו לצום: אך יבאו ימים כאשר יקח ב
 7. מהם ההתן ואז יצומו בזמנים הקם: ואין איש מן
 8. מלאכה מנגד קדש על שמלה ויטה ואם לא מלאכה
 9. קדש ישא מן השנה ותעז יותר הקרעה: ואין איש ב
 10. עם יין הרש בנארות ישלים ואם לא יבאע הגן הקדש
 11. אהיה נארות וישפך הגן והנארות יאבדו כי אם יין הרש
 12. ישם בנארות ידעיים: ויהי בענין כשפת ב
 13. בתוך הנריעים ויהיו תלמידי צעזעו ורדו בקמסם את
 14. השפלים: ויאמרו אליו הפרשים ראה מה תמה עשים ב
 15. לא קראתם את אשר עשה דוד כאשר היה לו צדק ורעב
 16. הוא והוא אשר אהו: אך הוא בא אל בית האלהים ב
 17. בזמי אביתו הפתח הגדול ויאכל את לחם הפנים אשר
 18. אין מותר לאכל לחם לכהנים ויפתן גם לאהל אשר היו
 19. אהו: ויאמר אליהם השבת מנהי בעבור האדם ולא ב
 20. האדם בעבור השבת: לכן ברהאום ארון הוא גם על כח
 21. השבת:
 22. ויבא עוד אל בית הנבסס ויהי עם איש אשר היתה ב
 23. לו דין מבעיה: וילמדי עליו אסתר ורפא אהו למען ב
 24. יבאו

1. ג' באי שמינה עליו: ויאמר אל האיש אשר היתה לו הין
 2. המצודה קום ועמד בקוד: ויאמר אליהם המהר בשפת
 3. לעשות טוב או לעשות רע ולהשיב נפש או להקח את
 4. ה הם החרשו: ויבש אליהם מסביב בקוד בהצטבו על
 5. קעי לבם ויאמר אל האיש נטה את רדך ושמ והושב דין
 6. ושמך פארתת:
 7. עשו צדקה עם הדברים בהורוכם ויגדו אך יאבדוהו:
 8. והשוע סר משם עם תלמידי אל הים והמון רב מן
 9. החלילי הלכו אחריו למיירה: ומירשלים ומאזוס ומשבר
 10. הירדן ואלה אשר בקיבוה צור וצידון המון רב נשמעם
 11. ש את הדבורות אשר עשה באו אליו: ויאמר אל תלמידי פ
 12. אלה קטנה היתה מוכנה לו משני ההמון למען לא יחצו
 13. אהו: כי רפא רבים עדי כיהתפלו עליו למען יעני בו
 14. יא פל אשר היו להם נעים: והרחוקים הסמעות בראותן אהו
 15. נפלו לפניו ומצעקנה לאמר אכן אפה הוא ברהאלקים:
 16. יב יגיעו הרבה בהן כי לא תעשינה אהו גלוי:
 17. יג ויעל אל הדור וקרא אליו אה אשר הוא רצה ויבאו
 18. די אליו: והשם שנים עשר למען יהיו עמו ולמען ישלחם
 19. שו לקרא: ותהיה להם שלטון ורפא את הדמעות והנפש
 20. שו את השמים: והשם לשמעון שם פשרוס: ואתה עקב בן
 21. ויבדו ואתיוהגו אתו ועקב והשם להם שמוח בני דוש
 22. די לאמר בני הרעים: ואת אבדו רעים וקילפום וברלמי ומתח
 23. יש ותקרא ויעקב בראלפי ותיו ושמינו תקרא: והיתה
 24. איש קריות אשר גם יחסניו אהו ויבאו בהרחה:
 25. ומת' כ' י'

ס'ו' ו' ל"ח. ונקלה עוד המון עד ברלא יבילא אה לא לאאל כ
 ס'ס' ל"ח. לחם: ובאשר שמעו קרוביו ונצאו לתחונת בו כי אמרו מא
 ס'ע"ה כ"ו. כי יצא מדעקו: ותספורים אשר ירדו כב
 כ"ג' ס'ב' ג' ז' ב'. מירגלם אמרו כי בעל ונגב יש לו עם כי עליהו פיר
 השוים היא מנרש אתהשדים: ונקרא אהם אליו ונדבר כג
 י'תסל'ט'ט'ס'. אליהם קמסלים איה יובל השפן לנרש אתהשטן: ואם כי
 ע"מ' כ' ע"מ' ט' כ'. ממלכה לנרשה על עצמה לאתובל להפון הממלכה הוקא:
 ס'ס'ו' ח' ט"ו. ואם ביה נשלג על עצמו לא יוכל להפון הבית הקוא: מה
 ואם השפון התקומם על נפשו ונשלג לא יוכל להפון כי כי
 ס'כ"ה ז' ט"ו. אישש לו קץ: אפי איש יכלו לבו אתפלי הנבור בבואי כו
 יסע'ט'ט'כ"י. אלהיהו אכלא ברשאנה אמר אתהנבור ואו יבו את
 ס'תנ' כ' ז' ב'. ביתו: אמנם אפי אמר לכם כי בלדחשאים יפלהו לבני כח
 הקאם יגדלותו פל אשר יבנשו: אף כי אשר יגדלו את כש
 יסע'ט'ט'ל'. רית הקרש ארלו סליחה לעולם כי אכשאים היא למשפט
 עולם: כי אמרו רית סמאה יש לו:
 למען ימות. באו אהיו ואפסו יבנעמם בחיץ פלחיו אליו יקראו לו:
 ס'כ' כ' כ"ה. וההמון יושב מסביב לו ויאמרו אליו הנה אפקו והתקד לב
 בחיץ מבקשים אהו: ונען אהם לאמר מי אפי או אהו: לה
 ויבט מסביב אליהשבים סביבותיו ויאמר הנה אפי לה
 יוח'ו' ט'. וקחו: כי בל אשר יעשה אתרביצו האלהים זה הוא אתי לה
 מס'ז' ז' ד'. ואתוהו ואפי:
 יסע'ט'ט'ו' ח'. והכל עוד למפד עלשפת הם ונקלה אליו המון רב עד
 כי ירד באניה וישב בם וכלההמון הנה עלהארץ על
 תסל'ט'ט'ג'. שפת הים: ונלמד אהם רבות קמסלים ויאמר אליהם ב
 74

ג ד בלקחו: שמיש הנה יצא הוורע קרוע: ויהי בורעו נה
 ה נפל עליה הדבר ויבא עוף השמים ויאכל אהו: ואחר
 נפל עלמקום השלע באשר לאתקה לו אדמה הרבה
 ו יברנע צמח מבלי היות לו קמק אדמה: ובאשר ורדה
 ו השמש ירד ובלי היות לו שש יבש: ואחר נפל בין
 ח הקוצים ויגדלו הקוצים ויתקפו אהו ולא חנו פרי: ואחר
 נפל עלהאדמה השונה ונען פרי עלה ונגד וישא פרי
 אהו: שלשים שיערים ואחר שלשים שיערים וקחו ממה
 ש שיערים: ויאמר אליהם מי אשר ישרו אננים לשמע
 ישמעו: ובאשר היה לבדו וישאלו אהו
 יא אלה אשר סביבותיו עש'שנים העשר אתהשפל: ויאמר
 אליהם לכם נתן לעש אתסוד כלכות האלהים אף
 יב לאלה אשר בחיץ הפל בקמלים נחיה: למען קרא ורא
 ולא ידעו לשמוע ולא יבנו פוןשונג והסלקנה
 יג להם הפאחתיים: ויאמר אליהם האם לאבדעתם את
 המטל היה ואף מרשע את פלהמשלים:
 יד טו הוורע אתהדבר הוא וורע: ואלה הם אשר עליה הדבר
 באשר שם נורע הדבר ובאשר שמעו קרנע בא השפון
 טו וישא אתהדבר הוורע בלוחם: ואלה הם פמרבין הנורעים
 עלמקומות השלע אשר קשמעם את הדבר קרנע בשמחה
 ו מקבלים אהו: ואין להם שש בעצמם כי אכמננים הם
 אנבריכו בקויהו צרה או רדישה בגלל הדבר קרנע הם
 ח נלשלים: ואלה הם הנורעים בן הקוצים אלה הם
 יש השמעים אתהדבר: ותאנוה קעולם הנה ונדחתה העשר
 75

התקאלות על ארזות שאר הדברים הנבואה גם מהנאות אה
 הדבר הגלמי יתקן : ואלה הם הזוועים על הארמה : כ
 הפונה אשר הם שמעים את הדבר והמקלים אתו והשאים
 פרו אתו שלששים שיערים ואה' שלשים שיערים ואה'
 מאה שיערי : ויאמר אליהם האם האם יבא
 הפר למען ישם פתח הארמה או פתח הנפשה לא
 למען ישם פתח הפונה : כי אין מאמה נעלם האשר לא
 גולה עם לא תהיה דבר נסתר רק למען יבא לאור : אם כג
 איש ישלח אוננים לשמוע ושמע : ויאמר אליהם ראו פיה ט
 אמת שמעים בפיה אשר אמת מודרים פה יפד לכם
 ויחקה לכם השמעים : כי מי אשר ישלח יתן לו וימי טה
 אשר איך לו גם את אשר ישלח יקח מפניו :
 ויאמר נבכה היא מלכות האלהים כמו אם ישלח איש את ט
 תרבע הארץ : וישן ויקום גולה ויום תרבע גולה ויבטחו ט
 והוא אונני ויבש איכבה : כי הארץ נשאת פרי מעצמה טה
 בראשונה עשב אחריו שגלה אחריו מן הפרה מלאה
 בשגלות : ובאשר יבשל חפרי תרבע ישלח את הפנה כי כט
 הפני הקציר : ויאמר אימה תפסה את ל
 מלכות האלהים או ביה משה נמשל אמה : כמו תרבע לא
 תדל אשר התרבע הארץ הלא הוא מכל התרעים אשר
 הארץ : ובאשר תרוע הוא עליה ויהיה גדול מכל הדקוקים לב
 ועשה עקפים גדולים עד אשר יוכלו עוף השמים לתנון
 גדלו : ובשלים רבים פאלה דבר אליהם אתה הדבר באשר לג
 יכלו לשמוע : ובכל משל לא דבר אליהם אך גהיותם לו
 לבד

לה לבד פתח לתלמידי אהדי' : ויאמר
 אליהם ביום ההוא בדינות ערב נעברה אלהי עבר האהר : יוחי ט
 לו ויעזבו את הקמון ויקחו אתו פאשר היה באניה וגם ט
 לו אמתות קטנות אחרות היו אהו : ומהו סבת ריח גדולה ט
 לה גוללים השלבי על האניה עד אשר פקר נבלה : ויהא
 היה באחר האניה ישן על הסבת ויעירו אתו ויאמר ט
 לש אלו מורה האסלא תרעג כי אנהו אבדים : וקם ויער ט
 בדיה ויאמר אליהם שתק וגם וישתק הריח ומהו דממה ט
 מ גדולה : ויאמר אליהם לפה אמתם יראים נכה אהך אין ט
 מא לכם אמונה : וירא ריח גדולה ויאמר איש אל
 רעהו כי אפוא הוא זה אשר גם תרעה ויהם שמעים ט
 לו :

ה ב ויבא לעבר הים הארז אל ארץ הדודנים : ובצאתו ט
 מן האניה פרבע פגש אתו מבתי הקברים ואש הירח ט
 ג טמא : אשר לישפנו היה בבתי הקברים ואש לא ברהקות
 ד איש לא יכל לאמר אהו : ימן הוא פ שמעים ריח נאמר
 נוקים וברהקות ויבטחו מפניו ברהקות התקום שפרו
 ט ואין איש יכל להעיד אהו : והמיד גלה ויום היה הרהים ט
 ו בבתי הקברים נעלם ומכתת עצמו באננים : וראותו אה
 ו ישוע מרחיק הרץ וישתחו לו : ויבצע פקול גדול ויאמר
 מה לו גלה ישוע ברהאל העליון אה משגיפה באלהים
 ח לבליתי היתה אהי : כי אהר אלו יצא הריח הסמא סך
 ט האיש : וישאל אתו מה שמך ויען ויאמר לננון שמי כי
 י רבים אנהו : ויחפנו לו הרה אשר לאישלח אהם לו
 מוח

מחזיק לארץ: ויהי שם אצל ההרים ערו הנהרות נהול יא
 יעה: ויתחננו אליו פלדשורים לאמר שלח אהנה אל יב
 ס'ס'כ'ג'כ'ג' הנהרות למען נבוא בהם: וכרעו הנה להם ישוע ותפאנה י
 ס'ס'ס'ל'י'ס' הנהרות השפמאות ותפאנה בתוהים ויסקשו הערו זמורה
 יי'מ'מ'ס' אל הים והם היו פאליפים ויתחננו בהם: והרעים את י
 הנהרות למי ויספרו בערו ובשדות ויצאו לראות מה היא
 ס'ס'מ'ט'כ'ס' הנהנה: ונבאו אל ישוע ויראו את אלוהו השמים וישב
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' ומלש ובתשלל אתזה אשר הנה לו הלגון ויראו:
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' ויספרו להם הרעים איה מהנה לאתיו השנים גם על ארות זו
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' הנהרות: ויתללו להתחננו לו למי מבגליהם: ופאשר עד י
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' אל תפאנה ויתחננו לו מה אשר היה אהו השמים כי הנה
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' עמו: אך ישוע לא הנה לו כי אם אמר אליו לדך ש
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לבהנה אל אשר לך וספר להם מהרבות עשה לך הארון
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' ורחם עליך: ובלך לו ויתלל להשמיט במקרח עשר מה כ
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' רבות עשה לו ישוע והפל מקרה: וכאשר
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' עבר ישוע עוד האנה אל העבר האחר ונתהל אליו המון
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' רב ותוא הנה אל הים: והנה בא אתו כראשי בית כב
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' הנקטת ושמו יאר ונראתו אהו והפל להגלו: ויתחננו לו כ
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' הרבה לאמר איה בתי הנשונה בתחרה ורעיה היא אנא
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' כי הובאו וחסים את יחיה עליה למען השוע ותחיה: ויסע כ
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' עמו ובלך אחריו המון רב וילחצו אתו:
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' ויאנה אהו אשר הנהה מונב דם שמים עשנה שנה: מה
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' ויבלה הרבה מרוסאים רבים והוציאה את כל אשר רעהו כ
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לה ומאנה לא הועיל לה גם כי אם עור וחרר רע לה:

כמשה

כז פשעה על ארות ישוע ותבא בהמון מאחריו והפע
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' כח בגדו: כי אנה איה עם איה אנה בגדיו אשר עה:
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' כש ונרע גבש מקור דמה ונדע בגוהה כי נרפאה מן הדגנע:
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' ל וקרעו ברעה ישוע בנפשו כראש מפנה פה ונפן בהמון
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לא ויאמר כי נגע בגדו: ויאמרו אליו פלמיו איה ראה
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לב את ההמון לתן איה ואתה אמר כי נגע בו: ופס
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לג מסבג לראות את אשר עשהו זאת: והאשה נראה
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' ורעה ברעמה את אשר נהיה לה ומלא והפל לפני
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לד ותאמר לו את פלדאמה: ויאמר אליה בתי למינתך
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' הושיעה איה כי לשלום יהי שלמה כונעך:
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לה עתלו מדבר ונבאו מראש בית ההנכת ויאמרו איה
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לו בהנה נחה למה אתה למען עוד את הדבורה: וישוע
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' נרע שמעו את הדבור האמר ויאמר אל ראש בית ההנכת
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לו אל תראו רק האמן: ולא תהיה אש ללכה אחריו בתי
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לה את ספרים ויעלב ויתחנן אתי יעקב: ונבא אל בית ראש
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' לש בית ההנכת וירא המון זכים וימללם הרבה: ונאמר בא
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' פלימה אמר אליהם מה אתם המים זכים הנערה לא
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' מ מיה כי אם ישנה היא: ובלעג לו איה ראו שלח את פלם
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' ותחא את אבי הנערה ואת אמה ואת אלה אשר אהו ונבא
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' מא מימה בא אשר הנערה היתה טובה: ויאנה בית הנערה
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' ויאמר אליה סליחא קומי אשר היא סורגים נערה איה
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' כב איה לך קומי: וכרעו למימה הנערה ויתחננו כי היתה בת
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' מ שמים עשנה שנה וישתקמי בשמון נהול: ויתר אתם
 ס'ס'מ'כ'כ'ס' הרבה כי אש לא ברע זאת ויאמר כי נתחן לה לאלו:

רצא

75 נרת. ויצא משם ויבא אל ארצו וילך אתרו תלמידיו : ר
 לוק 7, ט"ו. ויאשר הוה שבת ויחל ללמד בבית הכנסת ורבים בשמיעם ב
 80 סע' 7, ג' י"ד. השתוממו ואמרו לזמן לזה הדברים האלה וכה
 85 יוסף 1, ט"ו. ההכמה הנמנה לו פי גם בגרות גדולה פאלה נהוה
 90 כ"ז י"ג. בדיו : האמלא זה החכש דרמורם ואלו יעקב ויוסי
 95 י"ד. ויהודה ושמעון והאם לא אחיותיו פה אמנו ויפלו בו :
 100 ט"ז לוק 7, ט"ו. ויאמר אליהם ישע אכן אין נביא נהלה וילחי בארצו ויבן ד
 105 סע' 7, ט"ח. בני משפחתו ונביתו : ולא יכל לעשות עם אה לא נביתה ה
 110 י"ט. כ"ט ט"ח. אהת וילחי פי עם אהדיו ערלותם קמפיים ירפא
 115 אהם : ויהמה על לא אמון אשר בהם ויכב בפניהם סניבו
 120 וילמד : ויקרא אליו את שנים העשר ונהלו ו
 125 סע' 7, ט"ט. לשלחם שנים שנים ויבן להם שלשון על רוחות הפימיה :
 130 לוק 7, כ"ג. ויצו אהם פי לא יקחו מאומה לרדף וילחי ספיה לך לא ח
 135 ס"ה. לקוש לא נהם ולא נהשת באור : פי אסלהיות נעלי מ
 140 סדלים ואלה לבשו שתי כתנות : ויאמר אליהם בגלימקום
 145 לוק 7, ז'. אשר תבוא אלי בית עם שבו עד פירצו משם : ולא א
 150 אשר לא מבולו אתכם ולא ישמעו אליכם ונצאתכם משם
 155 סע' 7, י"ג. ויערו את העשר אשר פתח רגליכם לעדות בהם אמנם
 160 סע' 7, י"ד. אני אמר לכם הלא לעבודתו ביום השמשש
 165 סע' 7, י"ז. מלמדו הוה : ונצאו ויקרא למנן וישנו : ושנים רבים י
 170 סע' 7, י"ח. ברשו ומשתחו בשמן הולים רבים וירפאו :
 175 סע' 7, י"ט. וישמע הפלך הורודוס פי אלו הנה שכו ויאמר אכן י
 180 רגיס נכ"ח. ויזנן המטבל קם מעם הפתים ובעברו את שיעלו
 185 ס"ה טענות. הנבירות בו : אמר אמרי פי אנהו הוא ואתרים אמרו מ

טו פרנביא הוא או פאתר הנביאים : וכשפיע
 הורודוס ויאמר אכן נה הוא ויזנן אשר אני הסירתי
 יו אתראשו הוא קם מעם הפתים : פי הורודוס עצמו
 15 ש"ח ותפש ביוזנו ויאסרהו וישפךו בגלל הורודיא
 20 י"ד אשת פילפוס אחיו פי אהה נשא : פי אמר ויזנן להורודוס
 25 י"ז א"י כתר לך הנהו לך אשת אהדך : ותשפטם אהו
 30 כ הורודיא והבש להמיתו ולא נלה : פי הורודוס רצא את
 35 ויזנן פדעמו פי הוא איש צדיק וקדוש ושכר אהו
 40 וכשמעו אהו עשה דברים רבים וירצון שמע אהו :
 45 ט"ז סע' 7, כ"ב. כא ויבוא יום עת הקשר פאלר עשה הורודוס משהה זינם
 50 כב הנהו לאדיו ולשרי האלפים ויראשו הנלל : וכאשר
 55 פאה בת הורודיא זאל וירצה וימישב להורודוס ולמסבם
 60 עמו ויאמר הפלך אל הנערה שאלי מפני את פלאיך
 65 כב תרצו ואתן לך : וישבע לה פי את פלאיך תשאלי
 70 כר מפני אמן לך עד הצי מלכותי : והיא פצאמה אכרה
 75 לאמה כה שאלי ויאמר אתראשו ויזנן המטבל :
 80 כה ויבואה פרנע בזשון אל הפלך ותשאלי לאמר אני רצה
 85 פי תמן לי ברנע הנה בקרה אתראשו ויזנן המטבל :
 90 כו ויעצב הפלך מאד ובעברו השבעה והמסבם עמו לא
 95 כו אהה לנהוה : ויכרע שלח הפלך ספיה וילי פי ויבא
 100 כה ראשו וילך ויכר אתראשו בשמקרו : ויבא אתראשו
 105 בקערה ויהמרו אליה בערה ונערה נתנה אהו אל אמה :
 110 צט וכאשר שמעו תלמידיו ויבאו וישאו אהדיותו וישמו
 115 אהה בקר : ויקהלו השליחים אליהו
 120 ויסרו

וְסָפְרוּ לוֹ אֶת־הַפֶּלֶל יָם אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ יָם אֵת אֲשֶׁר
 לְפָנָיו : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם זָמַן אִתְּכֶם לְבָנוּךְ אֶל־מְקוֹם הַרְבֵּה לֹא
 תִּסְבַּל כִּי־יִזְכְּרוּ מִיָּמֵינוּ פִּי הַבָּאִים וְהַלְלוּכֶם הַיּוֹם רַבִּים וְלֹא־תִתְחַדּוּ לָהֶם
 עַתְּ כִּפְרוּ אֶף לֹא לֵאמֹל : וְיִלְכוּ מִשָּׁם אֶל־מְקוֹם הַרְבֵּה לֵב
 בְּאֵנָה לְבָנוּךְ : וַיֹּדֵא אֲתֶם הַתְּמוּנִים הַלְלוּכֶם מִשָּׁם וַיִּפְרֹד לֵב
 אֹתוֹ רַבִּים וַיִּרְצֹו בְּרָגְלִים יְחַד׃ שָׁמָּה מְקַל־הָעָרִים וַיִּקְרָבוּ
 גִּרְחִי' מ'ט', אֲתֶם לְבֹאוּ וַיִּסְמְכוּ אֶצְלוֹ : וַיֵּצֵא יָשׁוּעַ דַּ
 616' כ'ג', וַיֵּרָא הַמֶּזֶן רֵב וַיִּמְרְרוּ וַתְּמִיז׃ עֲלֵיהֶם פִּי הַיּוֹ כִּפְצֵאן אֲשֶׁר
 מ'6' כ'ג', אֵין־לָהֶם רַעַה וְחָל לַפֶּד אֲתֶם רְבוֹת : וַיִּסְאָר כְּבוֹ רַבֵּה לַה
 מתי' ט'ו', הַשְּׁעוֹת וַיִּנְשָׂו אֵלָיו מַלְמִדָיו וַיֹּאמְרוּ אֲבָן הַמְּקוֹם הַיּוֹ
 הָרֵב וְהַשְּׁעוֹת כְּכָר רַבֵּה : שְׁלַח אֲתֶם לַמֶּזֶן לָבוֹ אֶל־הַפְּתוּחוֹת לוֹ
 סמו' י'ד', וְהַפְּקִיִּים מִסְּגִיב וְחַנְּנוּ לָהֶם לָהֶם לָהֶם פִּי אֵין לָהֶם מַה אֵיכֹל :
 מ'ג' ד' מ"ג, וַיֵּצֵו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִשְׁמִיעוּ לָהֶם אֲתֶם לֵאמֹל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לוֹ
 הַגִּלְגָּל וַיִּקְרָה לָהֶם מֵאִתְּכֶם דַּעַר וַיִּמְצְאוּ לָהֶם לֵאמֹל : וַיֹּאמְרוּ לַה
 אֲלֵיהֶם בְּמַה לָּהֶם יֵשׁ לָכֶם לָבוֹ וַיֹּאֲרֵ וַיִּסְאָר דַּעַר אֲמָרוּ
 תסל' כ'ג', הַמֶּשׁ וַשְּׁנֵי דָגִים : וַיֵּצֵו אֲתֶם לְהַרְבִּיץ אֶת־בְּלֹם הַדְּגִים לֹשׁ
 הַדְּגִים עֲלֵיהֶם הַדְּשָׂא : וַיִּרְצֹו מַעֲרָכוֹת מַעֲרָכוֹת מֵאֵת מ
 מֵאֵת וַתִּמְשָׁעוּ מִשָּׁמָיִם : וַיִּחַד אֶת־הַמֶּשֶׁת הַלָּהֶם וַאֲהַשְׁנֵי מֵא
 ס' ט' ו' י"ג, הַדְּגִים בַּיָּמַי הַשְּׁמִימָה וַיִּרְבְּדוּ וַיִּסְרֹם אֶת־פְּתוּחוֹת הַלָּהֶם וַיִּמְצְאוּ
 לַתְּלַמִּדָיו לַמֶּזֶן יֵשִׁימוּ לַשְּׁנֵיהֶם וַאֲהַ שְׁנֵי הַדְּגִים הַלָּהֶם
 תסל' קמ"ט, לָכֶם : וַיֹּאמְרוּ לָכֶם וַיִּשְׁבְּעוּ : וַיִּשְׁאָו פְּתִיִם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵן מִבְּמֹו
 אֵלֵים מֵאֵיִם וַיִּזְנוּ הַדְּגִים : וְהֵאֲבִילֵם אֶת־הַתְּחִיָּה הַיּוֹ כַּתְּמִשֶׁת מִד
 אֵלֵים אֲנִשִּׁים :
 לְבֹאוּ בְּאֵנָה וְלַמֶּזֶם אֹתוֹ לִלְכַח אֶל־הַעֲבָר הָאֶחָד אֶל־בֵּית
 82

מו צִדְדָה עַן פִּתְחוֹת יִשְׁלַח אֶת־הַמְּקוֹם : וְכֹאשֶׁר שָׁמַר אֲתֶם
 מו וְגַלְגָּל לוֹ אֶל־הַדָּר וְלִהְפֹּל : וְכֹאשֶׁר הָיָה עֲרֵב הַתְּחָה תסל' כ'ג',
 מִחַ הַתְּחָה בְּתוֹךְ הַיָּם הַיּוֹ הַיּוֹ לְבָנוּךְ עַל־הָאָרֶץ : וַיֵּרָא אֲתֶם סע' ז' ט' 6'
 מִעֵינַי שְׁמוֹשׁ פִּי הַרְיוֹת הַיּוֹ לְבָנוּךְ וַיִּשְׁמַרְתָּ הַשְּׁלֵחַ שמו' י'ד',
 פְּרִיָעִית וַיִּבֵּא אֲלֵיהֶם מִתְּחִלָּה עַל־הֵם וַיֹּאבְדוּ עֲלֵיכֶם אֲתֶם : תסל' ע"ב, כ
 מִשׁ אֶף תִּפְסֹד בְּרֹאוֹתֶיךָ אֹתוֹ מִתְּחִלָּה עַל־הֵם הַשְּׁבִיחוּ לְהוֹת
 נ' ס' רָאָה רִיחַ וַיִּצְעֲקוּ : פִּי לָכֶם רָאוּ אֹתוֹ וַיִּתְּנֶהוּ וַיִּכְרַע דַּעַר ט'ו'
 נֵא אֲתֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַיּוֹי אֵין הוּא אֶל־מִיָּרָא : וַיֵּצֵא סע' מ' א'
 אֲלֵיהֶם אֶל־הַתְּחָה וַיִּשְׁתַּק הַרְיוֹ וַיִּשְׁתַּמְכוּ מֵאֵד לְבִלְתִּי
 כב נִפְשׁוֹתֶיךָ וַיִּתְחַבֵּד : פִּי לֹא הַתְּחַבֵּדוּ עַל־דַּעַר פְּתוּחוֹת הַלָּהֶם
 נג פִּי לָכֶם הָיָה מִקְשָׁה : וַיַּעֲבִדוּ וַיִּבְאוּ אֶל־אֶרֶץ סע' ס' א'
 נד וַיִּסְבְּרוּ וַיִּקְרָבוּ אֶל־הַחֹף : וְכֹאשֶׁר יֵצֵאוּ מִן־הַתְּחָה פְּרָעוּ
 נה הַפְּתוּחוֹת אֹתוֹ : וַיִּרְצֹו בְּגִלְגָּלֵי הַיָּם מִסְּגִיב וַיִּחַדוּ לְשִׂיחַ תסל' ט' 6'
 בְּמִשְׁבָּבוֹת אֶת־הַחֹלִים מִמְּקוֹם לְמֹקֶם אֵל אֲשֶׁר שָׁמַע פִּי
 נו הוּאֵשִׁים : וַיִּבְרָכֵם אֲשֶׁר יִסְעוּ שְׁפֹפָה אֶל־פְּסָרִים אוֹ אֶל־
 עָרִים אוֹ אֶל־שָׂדוֹת שְׁמוֹ אֶת־הַחֹלִים בְּשָׂרָיִם וַיִּתְחַבְּדוּ
 לוֹ פִּי יֵעָשׂוּ אֶף חַק בְּנִתְּנֵי בְּנֵי אֲשֶׁר נִעְשֶׂוּ בּוֹ וַיִּשְׁעוּ : נמד' כ"א ח'
 ז וַיִּתְּנֶהוּ אֵלָיו הַפְּרִישִׁים וַאֲחֵרִים מִן־תְּשׁוּבָתִים אֲשֶׁר בָּאוּ חתי' ט' א'
 ב מִדְּרָשָׁתְּכֶם : וַיִּבְרָאוֹתֶם אֶתְּיִם מִמַּלְמִדָיו אֲבָלִים לָהֶם בְּיַד
 ג הָלוֹ הוּא הַיָּם לֹא־מִתְּחַבֵּד וַיִּזְכְּרוּ אֲתֶם : פִּי הַפְּרִישִׁים
 וְכִלְהִידוֹתֵיכֶם אֵינֶם אֲבָלִים אֶל־לֹא וַיִּחַצְוּ אֶת־יְדֵיהֶם עֲמִיִם
 ד רְבוֹת בְּשִׁמְרוֹם אֶת־סִבְרַת הַתְּחָנִּים : וַיִּכְרַח הַשָּׁמַיִם אֶל־לֹא
 וַיִּתְּנֶהוּ לֹא יֵאבְדוּ וַיִּשְׁלַח דְּרָגִים אֶתְּרִים רַבִּים אֲשֶׁר קָבְלוּ
 ה לְשִׁמּוֹ קָבִילָה פְּתוּחוֹת וְכֵינִים וְגַלְגָּלֵי הַשָּׁמַיִם וַיִּסְפְּחוּ : אָז כ'ג'
 83

שאלו אתו הפרשים והספורים מדיני לא יתהלכו חלמיוך
 פני מסורה הנקנים פי אסאילים אתהלהם גידים לא
 מרחצות וישנן ויאמר אליהם אכן הישב נבא ישעיהו ו
 עליכם התנבאים פתחוב להעם הזה בשפתים מכבר אתי
 ולכם רחוק מפניו ולשואו הם יראים אתי בלמדים מערות ו
 אנשים ללמדתיים פי בעדנכם אתם מקצות האלהים אתם ו
 מחוקקים במסורת הנאששים שביעות פדים ונסכות דברים
 אחרים רבים דמים פאלה אתם עשיתם ויאמר אליהם מ
 הישב מעלתם במצות האלהים למען השמר את
 מסורהכם פי משה אשר פגד את אביה ואתאמה ועדו
 מקלל אביו ואמו מות יומת ואתם אמרתם אסיאמר יא
 איש לאביו אולאמו תרגן לאמר מתנה על מה שאמתה
 נהנה מפני ואיכם מניחים לו עוד לעשות מאומה יב
 לאביו או לאמו ואתם אולי אתדבר האלהים במסורהכם יב
 אשר מסרתם הדברים רבים דמים פאלה אתם עשיתם
 ויקרא אל כל הדמוון ויאמר אליהם שמעו יד
 אל פלכם ובינו אין דבר מדויץ לאדם ההא נו אשר מו
 יוכל לשפא אתו פי אסדהנריים הויצאים מפניו אלה הם
 המספמאים אתהאדם אס איש ישליו אונם לשמע מו
 ישמע ובאשר בא אל ביה מרהמוון וישאלו אתו יו
 תלמידיו על דבר הפשיל ויאמר אליהם האם גכה גם יח
 אתם בגלוי ביה האם לא תבינו פי לתיבא מדור אל
 תוך האדם לא יוכל לשפא אתו פי איצנו בא אלכלו יש
 פי אסאלתפשון וויצא לפורהמות מוקק עליהםאילים
 ויאמר

כ ויאמר אך הויצא מן האדם הוא משפא אתהאדם תהכל מ"ו
 כא פי פקרב מלב בני האדם ויצאול המופלות הרעות נאפנים
 כב ונגנים רציונות גנבות המדות בצע רשעות ערמה ופה
 כג עין רעה נדוף פאנה סבלות פלחודגרים האלה הרעים
 מקרב הם ויצאים ומספמאים אתהאדם תהכל ק"א
 כד ורקם משם ונלף לו אל בגלל צור ויבדו ונבא אל ביה
 כה ולא אבה פידוע איש ולא נל להיות נסתר פי אשה
 אשר בהה השפה הוקה לה רחא שומאה שומעה על
 כו אדותיו וקבא ופול להגליו והאשה היתה יונת מכולת
 צור אשר לאדם ותבקש ארו פי ירש אתהשד מפחה
 כז ויאמר ישוע אליה תנחיו בראשונה לנגים לשבע פי לא
 כח יפה לקחת את לחם הנגים ולהלילוף לפלגים וישע
 ותאמר אליו בן אדני אפס גם הנגים השמיים פחה
 כט השלון אכלים משוחתי הננים ויאמר אליה פעבור הדבר
 ל הנה לכי קח ויצא השד מפחה ונגבואת אל ביהה מצאה
 אתהשד מוציא ואתחבת משכבת על השפה תהכל כ"ז
 לא ויצא עוד מנבלי צור וציון ונבא אלים הנליל בן
 לב נבול פרהשער וביצא אליו הרש עלן ונקשטוהו פי עשיתם
 לג אתידו עליו ולקחתו מרהמוון לבדו ונגמם את
 לד אצבעותיו באזניו ורק ונע בשליו ויבט אל השמיים
 לה ויקח ויאמר לו אתשפת לאמר הפחת וקרב וסתחו
 אביו ויתר אסור לשונו ודבר גרור ויצא אדם פי לא
 ויאמר ואיש אך פאשר הרבה לשנות אדם בן יותר
 לו הרב להשמיע וישתוקמרו על יתר לאמר הישב עשה

את

106 ט"ו ז' י"ב. אֲתֵּיבֵל כִּם אֲתֵּיחֲרֵשִׁים הָיָא עֲשֵׂה לְשִׁמְעֵי וְגַם אֲרִי
הָאֲלָמִים לְדָר :

107 ט"ז י"ג כ"ט. בְּנִימִים הָהֵם בְּהוֹת הַהֶמְוֵן רַב כְּאֵד וְאֵין לָהֶם כְּהַ ח

יֵאבְלוּ וְיִקְרָא יְשׁוּעָה אֶלְתַּמְיָדִיו וְיֵאמֵר אֲלֵיהֶם : נִבְרָתוּ ב

108 ט"ח ל"א י"ג. הַדְּמִי עַל-הַהֶמְוֵן פִּי זֶה שְׁלֹשֶׁת יָמִים לָנוּ אֵלֵי וְאֵין לָהֶם

109 ט"ט ל"ג י"ג. כְּהַ יֵאבְלוּ : וְאִם אֲשֵׁלָה אֲתֶם צָמִים אֲלֵי-בֵיתֶם הֲעֵשִׂיתֶם

110 ס' ל"ד י"ג. בְּדָרְךָ פִּי אֲדַרְסִים כִּימִם בְּאֵי מִכְרֹתְךָ : וְיִצְעֵנּוּ אֹתוֹ תַלְמִידָיו ד

111 ס' ל"ה י"ג. מֵאֵין וְיָבֵל אִישׁ לְהִשְׁפִּיעַ אֲתֵּיבֵלָה לָחֵם פֶּה בְּמִדְרָךְ :

112 ס' ל"ו י"ג. וְיִשְׁאֵל אֲתֶם כְּפֹה לָחֵם יֵשׁ לָכֶם וְיֵאמְרוּ שְׁבַע : וְיִצְוּ אֶת-הַ

113 ס' ל"ז י"ג. הַהֶמְוֵן לְשַׁבֵּת עַל-הָאָרֶץ וְיִשְׂאֵל אֲתֵּיבֵבֵי כְּפֹתֵי הַלָּהֶם

114 ס' ל"ח י"ג. וְיִבְרָךְ וְיִשְׂרֹם וְיִתֵּן לְתַלְמִידָיו פִּי מִסְרֹו וְיִשְׁמִעוּ לְפִי הַהֶמְוֵן :

115 ס' ל"ט י"ג. וְלָהֶם הָיָו מַעֲשֵׂי דְרִיגִים קַטְנִים וְיִבְרָךְ וְיֵאמֵר לְשׁוֹמֵי גַם-אֲתֶם ו

116 ס' ל"י י"ג. לְשִׁנְתֶּם : וְיֵאבְלוּ וְיִשְׁבַּעוּ וְיִשְׂאֵל אֲתֵּיבֵבֵי חֲתֻמֵּי-הַ

117 ס' ל"א י"ג. שְׁבַעַת הַדְּרִים : וְהֵאבְלוּ הָיָו פֶּאֶרְצֵת אֲלֵיהֶם וְיִשְׁלַח י

118 ס' ל"ב י"ג. אֲתֶם : וְיִכְרַע עֲלֶה בְּאֵיָה עִם תַּלְמִידָיו מ

119 ס' ל"ג י"ג. וְיֵבֵא אֶל-הַלְלוֹת קְלִמְנֵתָא : וְיִצְאֵה הַפְּרָשִׁים וְיִחְזִי לְהַחֲנוּכָה יֵא

120 ס' ל"ד י"ג. עֲשׂוּ מִבְּרָשִׁים מַפְנֵי אוֹת מִן הַשְּׂמִימִים וּמַנְסִים אֹתוֹ : וְיִתְּנֵה יב

121 ס' ל"ה י"ג. בְּרַחֲוֵי וְיֵאמֵר לְפֹה מְבַקֵּשׁ תְּרוּר הַהָ אֲוֹת אֲמִנִם אֲנִי

122 ס' ל"ו י"ג. אֲמִר לָכֶם אֲסִי-יָתֵן לְדִוּר הַהָ אוֹת : וְיַעֲנֵב אֲתֶם וְיַעֲלֵ עוֹד יב

123 ס' ל"ז י"ג. בְּאֵיָה וְיִבְרָךְ לוֹ אֶל-הַסֵּבֵר הַהָרֵךְ :

124 ס' ל"ח י"ג. לְקַחַת לָחֵם וּמִבְּלֵעֵי כְּפֹר לָחֵם אֲתֵּה לֵא-הָיָה לָחֵם אֲתֶם

125 ס' ל"ט י"ג. בְּאֵיָה : וְיִצְוּ אֲתֶם לֵאמֹר רֵא הַשְּׂמִירֵי מִשְׂאֵר הַפְּרָשִׁים מו

126 ס' ל"י י"ג. וּמִשְׂאֵר הַדּוּרוֹס : וְיִשְׁוֹתְתוּ אִישׁ אֶל-עֵרְוֵו לֵאמֹר יֵצֵן פִּי מו

127 ס' ל"א י"ג. אֵין לָנוּ לָחֵם : וְיִבְרַעַת יְשׁוּעָה וְיֵאמֵר אֲלֵיהֶם לְפֹה אֲתֶם יו

מִשְׁוֹחֲדִים יֵצֵן פִּרְאֵין לָכֶם לָחֵם הַעוֹד לֵא-חֲבִירוֹ כִּם לֵא

128 ס' ל"ב י"ג. יח תַּשְׁפִּילוּ הַעוֹד יֵשׁ לָכֶם לָכֶם תִּקְשָׁה : וְהַעֲבִים לָכֶם וְלֵא

129 ס' ל"ג י"ג. יח תִּרְאוּ וְאִוְנִים לָכֶם וְלֵא חֲשִׁמְעֵי וְלֵא תוֹפְרוּ : פֶּאֶשֶׁר פִּרְסִמִי

130 ס' ל"ד י"ג. אֲתֵּיבֵבֵי הַלָּחֵם לְחַמְשַׁת הָאֲלָפִים כְּפֹה סִלִּים מִלֵּאִים

131 ס' ל"ה י"ג. כ פִּתִּים כְּשִׂאתֶם וְיֵאמְרוּ אֵלָיו שְׁבִים עֲשׂוּ : וְיֵאמְרֵר אֲתֵּיבֵבֵי

132 ס' ל"ו י"ג. לְאִבְרַעַת הָאֲלָפִים כְּפֹה דוּרִים מִלֵּאִים פִּתִּים כְּשִׂאתֶם וְיֵאמְרוּ

133 ס' ל"ז י"ג. כֵּא שְׁבַעַה : וְיֵאמֵר אֲלֵיהֶם אֲדָךְ לֵא תַּשְׁפִּילוּ :

134 ס' ל"ח י"ג. כב וְיֵבֵא אֶל-בֵּית צִידָה וְיִבְרָא אֵלָיו עוֹד וְיַחֲנוּנֵי לוֹ פִּי יִצַע

135 ס' ל"ט י"ג. כג בָּו : וְיֵאחֲזֵו פִּי הַעוֹד וְיִוִּצִי-יָהוּ אֶל-מִתּוֹרֵן לְכַפֵּר וּכְאֲשֶׁר יִלַּח

136 ס' ל"י י"ג. עַל-עֵינָיו וְשֵׁם אֲתֵּיבֵבֵי עֵלָיו שְׁאֵל אֹתוֹ אִסְדֻוֹא רֵאָה

137 ס' ל"א י"ג. כד מֵאִוְכָה : וְיִבְשֵׁת וְיֵאמֵר אֲנִי רֵאָה אֲתֵּיבֵבֵי-אֲשִׁים פִּי כְּעֵבִים

138 ס' ל"ב י"ג. כה אֲנִי חֲזָה אֲתֶם מִתְּהַלְּקִים : אֲתֵּיבֵבֵי לָנוּ עִם עוֹד אֲתֵּיבֵבֵי עַל

139 ס' ל"ג י"ג. עֵינָיו וְיַעֲשֵׂה אֹתוֹ לְרֵאוֹת עוֹד וְיִתְּנֵן וְיִבְרָא כְּרוֹר מִרְחֹק אֶת-

140 ס' ל"ד י"ג. כו חָלָל : וְיִשְׁלַחְהוּ אֶל-בֵּיתוֹ וְיֵאמֵר אֶל-חֲבֵא אֶל-הַכְּפֹר כִּם אֶל-

141 ס' ל"ה י"ג. כז חֵאמֵר לֵאשׁ כְּכַפֵּר : וְיִצְאֵ יְשׁוּעָה וְתַלְמִידָיו

142 ס' ל"ו י"ג. אֶל-כְּפִירֵי קִסְרָא אֲשֶׁר לְפִלְקוֹס וְיִבְרָךְ שְׁאֵל אֶת-תַּלְמִידָיו

143 ס' ל"ז י"ג. כח לֵאמֹר לָחֵם כְּהַ אֲמִרִים הָאֲשִׁים מִי אֲנִי : וְיַעֲנֵה וְיִתְּנֵן

144 ס' ל"ח י"ג. כט חֲמִסְבֵּל וְאֲחֻרִים אֲלֵהוּ וְאֲחֻרִים אֲדָךְ מִן-הַבְּנֵי-אִים : וְהֵא

145 ס' ל"ט י"ג. אָמֵר אֲלֵיהֶם וְאֲתֶם כְּהַ אֲמִרִים אֲתֶם מִי אֲנִי וְיַעֲן פְּסֻרוֹס

146 ס' ל"י י"ג. ל וְיֵאמֵר אֵלָיו אֲתֶה הָיָא תַּשְׁפִּיחִי : וְיַעֲרֵר בָּם לְמַעַן לֵא-יֵאמְרוּ

147 ס' ל"א י"ג. ל' לֵא לֵאשׁ אֲדוּתִי : וְיִחַל לְלַפֵּד אֲתֶם פִּי צִידָךְ

148 ס' ל"ב י"ג. הֵא אֲשֶׁר בְּרַחֲוֵי אֲנִי בְּרוֹחַ וְיִפְסֹאֵם מֵאֵת הַהָרִים

149 ס' ל"ג י"ג. וְיִאֲשִׁי הַהָרִים וְהַפְּרָשִׁים וְיִימָת וְיִחַרְרֵר שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְיִקָּם

150 ס' ל"ד י"ג. עַל עוֹד : וְבִגְלֵי דְבָר אֲתֵּיבֵבֵי הַהָ וְיִקְחֵהוּ פְּסֻרוֹס וְיִחַל לְנַעַר

בו : אך היא קנה והביט בחלמיו ונגע בפטרם לאמר לו
 סור לך מאחרי פשוני כי אפנה משפיל את אשר לאהבים
 כי אסאת אשר לבגידים : והקרא אליו לו
 את הקמון עם חלמיו ויאמר אליהם כל הרצה לבוא
 אחי יבאש בנפשו וישא את רגלו ויהא אחר : פי כל זה
 אשר דפץ להשיע את נפשו יאבדנה וכל אשר יאבד את
 נפשו למעני ילמען הגשורה הוא וישעיה : פי מה יועיל לו
 לאיש אסניקה את כל החבל וישא אבן נפשו : או מה לו
 תקן איש תלך נפשו : פי כל אשר יבוש מפניו ומדבר ברוח לח
 המנאף והחסא הנה גם קרהאם יבוש מפניו ומדבר ברוח לח
 נכבוד אביו עם המלאכים הקדושים :

ויאמר אליהם אפנים אני אמר לכם פי יש אהיה סך ט
 העומים פה אשר לא ישעמו מות עד פירא את מלכות
 האלהים באה בגביה : ואחרי ששת ימים לקח ישוע אליו ב
 את פטרם ואת יעקב ואת יוחנן ויעל אתם אלה נבה
 לגדר לבנים ונתחנף לפניהם : ומלבושו יהיו נצפים לבנים ג
 מאד פשיל אשר פניהם אין נכס עידיארץ יכול להלפין
 אתם : וירא אליהם אלהיו עם משה והיו נורים את ד
 ישוע : ונען פטרם ויאמר אליהם רבי טוב לנו להיות ה
 פה ונעשה פולש סבות לך אחת ולמשה אחת ולא אלהי
 אחת : פי לא יע מדובר פי היו נבהלים והגא עין ו
 מצל עליהם והגא קול מוהקעון לאמר זה גני ידיו אליו
 שבעי : ונתחם גתיבקים משגיב לאדרא עוד איש בלתי ח
 את ישוע לבדו אתם : וברחם מורהו הותר אתם פי לא ט

יספרו לאיש את הדברים אשר ראו וזלתי פאשר יהים בן
 י האדם מעם הפתקים : ואת הדבר הזה שמנו בקרבם
 מתנודים מה הוא זה קום מעם הפתקים :

ויאמר לו אתו לאמר יאבן אבנים הסופרים כי צדק הוא
 כי אשר אלהו יבא בראשונה : ויען ויאמר אליהם אבן
 אלהו יבא בראשונה וישב את החל ויאכה נכתב על בן
 י האדם פי רבות יענה ורונה : אך אני אמר לכם פי גם
 אלהו יבא ויעשו לו את כל אשר חפצו פכתוב עליו :

יד ונבואו אלהתלמיזים וירא הקמון רב סביבות הם
 טו וסופרים מתנודים עניהם : עברע כל הקמון בראות אתו
 טז השתומם ורצעו אליו וישאלו לו לשלום : וישאל את
 יז הסופרים מה אתם מתנודים עמהם : ויען אחד מן
 הקמון ויאמר מודה הבאתי את בני אלה אשר ישלו ריה
 ח אלם : ובכל מקום אשר הוא חלש בו הוא מרוצץ אתו
 ובתור קצף ותקן אתשניו וישב ואמר אליהמדיף פי
 יש יגרשו אתו מפניו ולא יקלו : ונען אתו ויאמר הוי דוד
 גלתי כאמין ערמתי אהיה עמכם עד קני אסבל אתכם
 כ הביאו אתו אלי : וביאו אתו אליו ובראותו אתו פרע
 בא הרחץ ורצעה וישל ארצה ויהנוגל בהוריו קצף : וישאל
 את אביו ממה זמן מאז הוסה לו זאת ויאמר מעתהו
 כב בעמרים רבות השליך אתו גם פאש גם פמים למען יאבד
 כג אתו אך אם חלכל מאימה רתם לעני ועורנו : ויאמר
 ישוע אליו גם חלכל להאמין בלדברים בלבל לפאמין :
 כד וברגע עק אבן הלך ויאמר ברמעות אני פאמין אדני

לנלת יחכט
 את סרפתו
 לוק כ"ד כ'
 כ"ח אש
 מלח כ"ב
 סע כ"ז
 סע כ"ג ז'
 לוק ח' א'
 ס' ו' ט'

מת ט' ט'
 חסל קכ"א ו'
 מ"ג ד' ב'
 ננל ד' כ"ז

חסל ט' כ'
 ד"ס כ"ז

ר"ל מוכט
 ט"ב כ"ט ד'
 ט"ג יט כ"ג
 ט"ד קור' ג'
 י"ח י"ח י"ח
 ט"ס מ"ד כ"ב
 י"ט ט'
 ט"ז ט'
 ט"ח ט'
 ט"ט ז' י"ג
 זכ"ח י"ח ט'

ט' סט' ח'
 ט"א-ט"ח
 ט"ב ז' כ"א
 ט"ג ט' ד'
 ד"ב ט'
 ט"ד ט'
 ט"ה ז' כ"ג
 ט"ו ז' כ"ב
 ט"ז ל"ד ט'

ט"ח ט'
 ט"ט ט'
 לוק ט' ט'
 ט"י ט'
 ט"כ ט'
 ט"ד ט'
 ט"ז ט'
 ט"ח ט'
 ט"ט ט'

עזר ללאמון אשר לי: ובראות ישוע כי הקמון רץ מה זכר' נ' ז'
 ונקפץ אליו וינער בידו הסמון ויאמר אליו הריח האלם ותורש אגן מצדף צא מפניו ואלהוקמה לבוא בו עוד: זכר' נ' ז'
 ובאשר יצק והרעה לרודף אתו יצא מפניו ותני למויח' מ זכר' נ' ז'
 עד אשר רבים אמרו כי הוא מה: אך ישוע ישיב אתו כו זכר' נ' ז'
 בעת ונקים אתו ונקים: ובגאו לא יבית וישאלו אתו תלמידיו כח זכר' נ' ז'
 מדותם לבדו קמוע אבחנו לא יכלנו לגשת אתו: ויאמר כח זכר' נ' ז'
 אליהם הפיו יהיה לא יוכל לצאת במאמיה וילתי דתפלה זכר' נ' ז'
 ובגומ: וכלנו משים ויעברו בתוך הדגל ל זכר' נ' ז'
 ולא אבה כי ידע איש: כי לפור את תלמידיו ואמר אליהם לא זכר' נ' ז'
 כי ברהאדם מספר בית אנשים ויהרגו אתו וכאשר יהרג זכר' נ' ז'
 ביום השלישי יקום עוד: אך הפה לא הבינו אתהאמר לב זכר' נ' ז'
 ויראוי לשאל אתו: ויבא אלפניו נקום לג זכר' נ' ז'
 ויהייתו בבית וישאל אתם מה התנחבתם איש עסדערה זכר' נ' ז'
 בדרך: אך הם התרישו כי התנפחו איש עסדערה בדרך לה זכר' נ' ז'
 כי קרול יתרו: וישב וירא אלשנים העשור ויאמר אליהם לה זכר' נ' ז'
 אסאיש הפך לחיות ואשון יהיה אחרון הכל ומשנה זכר' נ' ז'
 הכל: ובמה ילך קמן ויעמידהו בחובם וישארה בנעויותיו לו זכר' נ' ז'
 ויאמר אליהם: קלאיש אשר יקבל אתו הילדים קלאיה לו זכר' נ' ז'
 בשמי אתו הוא מקבל וכלאיש אשר יקבל אתו לא אתו זכר' נ' ז'
 ויאמר אתו הוא מקבל כי אסאיש אשר שליחני: ויען לה זכר' נ' ז'
 אתו והקרו לאמר מודה ראניו איש אשר מקבל שדים זכר' נ' ז'
 בשמיה אשר איננו הולך אחריו: וכללא אתו יען איננו זכר' נ' ז'
 הולך אחריו: ויאמר ישוע אלסבלא אתו כי אין איש לש זכר' נ' ז'

אשר ישעה נבחה בשמי וינצל במהרה לפר על רעה: זכר' נ' ז'
 כמא פי מי אשר איננו נבחה בעתו הוא: פי מי אשר ישעה זכר' נ' ז'
 אהתכם כום מים בשמי יען לפשייה אתם אמכם אני אמר: מת' ז' ט'
 כו לכם לא יאמר אתשכרו: וימי אשר יכשיל אתהך הקטנים זכר' נ' ז'
 האלה הפואמינים כי טוב לו ביותר אסדעשים פלה הרחים זכר' נ' ז'
 כג סביבות פואמיני וישלף אליהם: ואסמכשילך יחד מנפץ קול' נ' ז'
 אהה טוב קף לבוא אלחתיים בעל מום מהיות קף שפניו זכר' נ' ז'
 מו דתיים וילכת אלגיהם אלהאש אשר לא תכבה: אשר זכר' נ' ז'
 מה שים הולעתם לא תמות והאש לא תכבה: ואסדערה זכר' נ' ז'
 פכשילך מנפץ אהה טוב קף לבוא אלחתיים פסח מהיות זכר' נ' ז'
 קף שפני הרגלים ולהשליך אלגיהם אלהאש אשר לא זכר' נ' ז'
 מו תכבה: אשר שים הולעתם לא תמות והאש לא תכבה: זכר' נ' ז'
 מו ואסדערה פכשילך השלף אהה מנפץ טוב קף לבוא אל זכר' נ' ז'
 מלכות האלהים בעין אהה מהיות קף שפני עינים ולהשליך זכר' נ' ז'
 מו אלאש גיהנם: אשר שים הולעתם לא תמות והאש לא זכר' נ' ז'
 מס נ תכבה: כי כלאחד ראש ימלוך ויקלצה בכולה ימלוך: טוב זכר' נ' ז'
 הפולה ואסדערה יהיה חליל פשה הרקיה אתו יהי לכם זכר' נ' ז'
 בערבכם פלה יהיו בשלום איש עסדערה: זכר' נ' ז'
 ונקם משים ויבא אלגבוליה יהודה הדרך עבר הירדן זכר' נ' ז'
 וישלחו עוד אליו המונים וכאשר הספין לפור אתם עוד: זכר' נ' ז'
 ב וישגו אליו הפרושים וישאלו אתו אסמכר זכר' נ' ז'
 נ לאיש ישלח אתאשתי מנפסי אתו: ויען ויאמר אליהם זכר' נ' ז'
 ד מודעה אתכם משה: ויאמרו משה יהיית לכתוב ספר זכר' נ' ז'
 ה פרותיה ותשלח: ויען ישוע ויאמר אליהם בעבור קשי זכר' נ' ז'

לכבדם פתח לכם את המצודה הזאת: אך מראשית היראהו
 נדח' 6, כ"ו. וכן נקמה עשה אלהים האלהים: על פי יעקב ואיש את אביו ו
 ואת אביו וכן באשתו: ויהי שניהם לבשר אחד לכן אינם ח
 עוה שנים כי אם בשר אחד: לכן את אשר הבר האלהים מ
 אלהים אדם: וזכית שאלו אתו תלמידי עוה על הדבר
 הזה: ויאמר אליהם כל אשר ישלח את אשתו ויהיה א
 אדתי כנצח הוא נקבה: ואם אשה תשלח את אשה י
 ותשא לאחד מאנשי הוא: ויבואו אליו י
 ילדים קטנים למען יעו עם ותלמידי אשר בפניאם:
 וירא ושעו וירע לו ויאמר אליהם הנהו ילדים קטנים יד
 לבוא אלי ואלהמנעו אלהם כי מרפאה מלכות האלהים:
 אמנם אני אפר לכם כל אשר לא יפלי את מלכות האלהים מו
 פניך קטן לא יבא בה: וישאם בירעו וישאם את בניו מו
 עליהם וברך אלהם וקראו יבא אל הדבר יו
 וירץ אחד אליו וירבע לפניו וישאל אתו הפורה הפוח
 מה אעשה למען אירש ותי עולמים: ויאמר אליו ישעו יה
 לפיה אמה עמי אתי טוב אמן עוב בלתי אתך האלהים:
 אמה ירע את המצודה לא תנאח לא תרצה לא תגב לא יש
 תענה עו שקר לא תעשה בנן את אבך ואת אמה: ויען כ
 ויאמר אליו מורה את פליאה שפרמי מנעתי: ונפש בו כ
 ישעו ויאבד אתו ויאמר אליו אחל הכרה לך לך לך
 את כל אשר יש לך מבר ותן לעניים ויהיה לך אוצר פשמים
 ויבוא שם אתה הצלך ורך אדתי: וישעו על הדבר ויהיה כב
 יתקן לו מנעני עי ותי לו חקנים רבים:

כנ ונפש ישעו מסבוב ויאמר אל תלמידי אתו קשה הוא מסל' 1, 1
 לאלה אשר יש להם נכסים לבוא אל מלכות האלהים:
 כי ותחמה תלמידי על דבריו ויען עוד ישעו ויאמר אליהם
 גלים אתו קשה הוא פושדים בנכסים לבוא אל מלכות
 כה האלהים: לכן ללך לעבוד צעו ותי הפושט מן עשירי
 כי לבוא אל מלכות האלהים: וישתחמכו על יתר ויאמרו איש
 כי אדרבה התי יוכל להשעו: וינפש ישעו אליהם ויאמר לפני
 אדם נמנע הוא אף לא מאלהים כי פלדברים בוללה מסל' 1, 1
 כה האלהים: ויהל פסוקים לאמר אליו הנה אצחתי
 כש פוננו אדחל ויהלכנו אדחך: ויען ישעו ויאמר אמנם סר' 1, 1
 אני אפר לכם אני איש אשר יעב בית ארמים או אדיות דבר' 1, 1
 ארצב ארצם ארמשה ארצנים או שדות למען ולמען תהל' 1, 1
 ל תשבורה: אשר לא שח מלא שערם עתה צעת הזאת
 בהים ואחים ואחיות ואפוח ונגים ושדות עם ריפוח
 לא ובעולם הקא ותי עולמים: אף רבים האשונים יהיו
 לב אחרונים ואחרנים ראשנים: ויהי ברך
 עליהם וירמיהו וישעו היה הך לפניהם ותחמה ובלכתם
 אדתי וירא ויבא אליו עוד את שנים העשר ויהל להניח
 לב להם את הדברים החזיים לקרות אתו: כי הפח אצחתי
 עליהם וירמיהו וירמיהו קטר ארמשה הקנים ואל
 לו הפסוקים וישעו אתו לפנות וסגרו אתו לפנים: ויהיה
 בו יפיו אתו בשושים ויחיו בו וימיתו אתו ויביום השלישי
 לה קיום עוד: ויקרבו אליו ויבנו ויחזקו בני
 ויהי לאמר מורה תפצים אצחתי כי פל אשר לשאל תפשה
 98

לנו : ויאמר אליהם הוה אתם חפצים כי אעשה לכם : לו
 ויאמרו אליו הנה לנו כי נשב אתך למינה ואחד לשמאלך לו
 תסל'ק"ו' 6' מ"ה' י' מ"ח' ז' ט'
 בברוך : ויאמר ישוע אליהם לא תעמם קוה אתם שאלים לח
 חתוליו לשמות אלהים אשר אני טהה ולהטבל בציבילה
 אשר אני נטבל בה : ויאמרו אליו נביל ויאמר אליהם לש
 ישוע אכן אתה תאכיל אשר אני טהה תישאר ובציבילה אשר
 אני נטבל בה תסבילי : אך שבת למיני ולשמאל לימי מ
 סמ"ו כ"ג' סמ"ו כ"ג' סמ"ו כ"ג'
 לתת ולתני לאלה אשר הוצגן להם : וכאשר שמעי העשרה מא
 רועו' כ"ג' סמ"ו כ"ג' סמ"ו כ"ג'
 ונחלו להתאנגן עליו עקב ויחגגו : ויקרא להם ישוע ויאמר מנ
 אלהים ידעוכם כי תהפושלים למשל עלהגוים רדים אתם
 וידולתים שלמים עליהם : אך לא ידעו בן בקרבכם כי מנ
 אים כל אשר יתפץ לתוה גדול בקרבכם יתקף לשונתכם :
 ומי אשר יתפץ מפני לתוה ראשו יתקף ענב הכל : פי' מן מה
 גם בן האדם לא בא למען ישרה כי אם לשפח ולתת את
 פשו' כ"ג' א' סמ"ו כ"ג' א'
 לשמו עשר בעד רבים : ויצא אל יריחו מו
 ובצאהו קיריחו הוא ותלמידיו ותמו רב ברטימי השני
 ברטימי ישב על יד הדרך מבקש נדבות : ובשמעו כי מ
 ישוע הוציאו הוא ויחל לצעק ולאמר ישוע צדוד רחם עלי :
 ויגיעו בו רבים למען יחשה אף הוא צעק עוד יותר מח
 תסל'ק"ו' סמ"ו כ"ג' א'
 הרבה צדוד רחם עלי : והעמד ישוע ויאמר פי קורא מש
 ויקרא את הער ויאמרו אליו תנו לי קום הוא קורא אתך :
 וישלף את בגדו מצלעו והם ונבא אל ישוע : וישן ישוע כ נא
 ויאמר אליו מה תרפץ כי אעשה לך ויאמר אליו היצו
 תסל'ק"ו' סמ"ו כ"ג' א'
 רבולי פי קורא עוד : ויאמר אליו ישוע לך לך אמינהו כב
 הורשיעה

חושיעה אתך ויבצע וקרא עוד וילך אחרי ^{תסל'ק"ו' סמ"ו כ"ג' א'}
 צדוד :
 וקאשר קרבו אל ירושלים אל בית פני וצית עניה אצל
 ז' ח' דעיתים וישלף שגים סמלמקיו : ויאמר אליהם לכו
 לכם אל הכפר אשר לנגדכם ויבצעו בנאמם זו המצאא :
 עיר אסור אשר לא ישוב עליו אתך מבגדאדם תהירו אהו
 ג ותקרא : ואם איש יאמר אליכם למה אתם עשים זאת
 ד אמרו כי קודם צדוד לו רכבע ישלח אהו קנה : וכל
 להם וימצא את הער אסור אל הלה בחוץ על פתח
 ה הירקים ויתירו אהו : והאדם סקדעמדים שם אמרו
 ו אליהם הוה אתם עשים מתימים את העיר : ויאמרו אליהם
 ז פאשר צדח ישוע ויבא להם : ויצא את העיר אל ישוע
 ח וישליכו עליו את צבדיהם וישב עליו : ורבע פרושו את
 צבדיהם על הדרך והאחרים פרושו שוכות סקדעמדים ויגורו
 ט על הדרך : וההללים לשנו והבאים אתיו צעקו לאמר
 י חושיעה צדוד קנא בשם הוה : ברובה מלכות דת אנכי תסל' ק"ח'
 יא הקנא בשם הוה חושיעה בפרוקים : ונבא ישוע אל
 ירושלים ואל התיכל גורא אתה לה מסבג ובאשר תתה 7-7'
 יב עת השרב ויצא אל בית עניה עם שנים העשר : מלח' ג' 6'
 יג ובמסודות בצאתם מבית עניה וירעב : ובראהו מתי' ג' ז'
 תאה מרדוק אשר היו לה עלים ונבא אסאסא ימצא בה
 מאמיה ובגשתו אליה לא ימצא מאמיה בלתי עלים כי לא
 יד הקו מועד ותמאנים : וישן ישוע ויאמר לה אל יאכל אדם
 עוד פרי מסוף עד עולם וישמיעו תלמידיו : סמ"ו כ"ג' א'

וְהָאֵלֹהִים יִרְשָׁלַיִם וְיִבְנֶה יְשׁוּעָה אֶלְהֵיכֶל וְיִחַד לְיִשְׂרָאֵל אֶת מִן
הַמְּקָרִים וְאֶת הַחֲסָדִים בְּהִלְכֵי וְהִסְפִּיד אֶת שְׁלֵחֹתָיו מִתְּלִישֵׁי
הַמִּסְכָּה וְאֶת מִשְׁבֹּת מִכְרֵי הַיּוֹנִים : וְלֹא הָיִיתָ בִּי אִישׁ יִשְׂאֵל מִן
כָּלִי בְּתוֹךְ הַהִילָל : וְלִפְנֵי וְיִאמְרוּ אֵלֵיהֶם הֲלֵא כְרוּבִים בְּיַדִּי יו
בְּתִתְּפִלָּה שָׂרָא לְכַלֵּהֲנַפְסִים וְאִתָּם עֲשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעַת
מִמֶּנּוּ יִיזוּ : וְיִשְׁמְעוּ הַסּוֹפְרִים וְרֹאשֵׁי הַהֲוֹנִים וְיִבְקְשׂוּ אֶת יְהו
כֹּהֵן : וְיִבְקְשׂוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : וְיִשְׁמְעוּ עַל־קִלְיוֹ :
וְיִבְקְשׂוּ אֶת־יְהוָה עַבְדֵי וְיִבְנֶה אֶל־מִתּוֹךְ לְעִיר : יֵש
וְיִבְקְשׂוּ בְעַבְדֵיכֶם רֵאֵי אֶת־הַמִּתְאַבֵּר מִבְּשֵׁה מִשְׁרָשִׁיחַ : וְיִזְכֵּר כֹּהֵן
שְׁמוֹת וְיִאמְרוּ אֵלָיו רֵבִי הֲנֵנּוּ הַמִּתְאַבֵּר אֲשֶׁר־אֶרְבֶּה מִבְּשֵׁה
הַיָּא : וְיִשְׁמְעוּ יְשׁוּעָה וְיִאמְרוּ אֵלֵיהֶם מִתִּי לָכֶם אֲמוּנַת אֱלֹהִים : כִּי
בִּי אֲמַנֶּה אֲנִי אִמְרוּ לָכֶם בִּי כְלִמֵּי אֲשֶׁר יִאמְרוּ לְהוֹ הַיָּהּ כִּי
יִשְׂאֵל וְהִשְׁלַךְ אֶל־הֵימָן וְלֹא יִסְפַּק בְּלִבּוֹ בִּי אִם־אֲמוּנִי בִּי
הַלֵּל אֲשֶׁר הוּא אִמְרוּ יְהוָה לֹא יִלְאֲשֶׁר יִאמְרוּ : בְּעַבְדֵי כִי
וְאֵת אֲנִי אִמְרוּ לָכֶם בְּלִדְדֵיכֶם כֹּל אֲשֶׁר תִּשְׁאֲלוּ בְּהַתְּפִיל
הַחַיִּימִי וְיִתְקַדּוּ וְהָיוּ לָכֶם : וְיִבְקְשׂוּ אֶת־עַמְדִים לְהַתְּפִיל כִּי
מִתִּי וְיִשְׁמְעוּ לָכֶם מִמִּתְּכֶם : וְיִבְקְשׂוּ אֶת־עַמְדִים לְהַתְּפִיל כִּי
בְּשִׂמְיֹת יִסְלַח לָכֶם אֶת־פְּשָׁעֵיכֶם : וְאִם־אִתָּם לֹא יִסְלְחוּ יֵשׁ מִן
וְיִבְקְשׂוּ אֶת־עַמְדִים לְהַתְּפִיל כִּי יִסְלַח אֶת־פְּשָׁעֵיכֶם :

ל עֲשֵׂה אֶת־אֵלֶּה : שְׂבִילָה וְיִחַד הַכּוֹן הַשְּׂלֵמִים הַיָּהּ אוּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹהֵן
לֹא אֶדְעָם עַד אֵת : וְיִחַשְׁבוּ בְּהַרְפֵּס לְאִמְרוּ אִם נִאמְרוּ מִךְ
לֵב הַשְּׂמִים יִאמְרוּ מִדְּבַע אִשְׁרָאֵל לֹא הִתְאַמְנֶתֶם לוֹ : אֵת אִם יִשְׂרָאֵל בִּי כֹהֵן
בְּאִמְרוּ מִבְּנֵי אִדָּם : וְרֵאֵי אֶת־הַעֲסָם יִשְׁמְעוּ הַשְּׂבִילָה אֶת־יְהוָה
לֵב בִּי אֲמַנֶּה נְבִיא הַיָּהּ : וְיִבְנֶה וְיִאמְרוּ אֶל־יְשׁוּעָה לֹא יִתְעַבֵּב בְּעֵינֵי
יְשׁוּעָה וְיִאמְרוּ אֵלֵיהֶם בְּסִימָנֵי אִינְיֵי אִמְרוּ לָכֶם בְּאִתְּרָה שְׁלִיחֵן
אֲנִי עֲשֵׂה אֶת־אֵלֶּה :

יב וְיִחַד לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם בְּשִׂמְלֵים אִישׁ אֶחָד נִבְעַע לְפָנֵים וְשָׂם
בְּיַד קְטִיבוֹתָיו וְתַפְסֵר לְפָנֵים וְנִבְעַע מִבְּנֵי וְיִסְמְדוּהוּ לְאִבְרִים
ב וְיִסְעֵה לְמִדְבָּר : וְיִשְׁלַח לְמוֹעֵד עַבְדֵי אֶל־הַאֲפָרִים לְקַעַן יִקַּח
ג מֵאֵת הַאֲפָרִים מִסְכֵּי הַיָּרִים : אֵת הַמִּסָּה לְקַדּוֹ וְהָיוּ אֹתוֹ
ד וְיִשְׁלַחוּ אֹתוֹ יָרִים : וְיִשְׁלַח עוֹד אֵלֵיהֶם עַבְדֵי אֶת־יְהוָה וְאֵת
ה סְלִיחֵי הַאֲבָנִים וְיִבְנֶה אֶת־רֵאשׁוֹ וְיִשְׁלַחוּ אֹתוֹ נְהָלִים : וְיִשְׁלַח
עוֹד אֶת־יְהוָה וְאֵתוֹ וְהָיוּ וְיִבְנִים אֶת־הַיָּרִים אֶת־אֵלֶּה הַיָּהּ וְאֶת־אֵלֶּה
ו הָרוּגִים : וְיִבְאֲשֶׁר יְהוָה לֹא עוֹד בִּן קְדוֹל וְהָיוּ וְיִשְׁלַח בְּסִי
ז אֹתוֹ אֵלֵיהֶם בְּאִתְרֵיהֶם בְּאִמְרוֹ בִּי יִבְנֶה מִבְּנֵי בְּנֵי : אֵת י
הַאֲפָרִים הַעֲסָם אִמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ אֵתוֹ וְהָיוּ הַיּוֹשֵׁעַ לֵב
ח וְנִתְקַדְּדוּ וְלֵב הַיָּהּ הַיָּהּ : וְיִתְקַדּוּ וְיִתְקַדְּדוּ אֹתוֹ וְיִשְׁלַחוּהוּ
ט אֶל־מִתּוֹכֵן הַיָּרִים : מֵה אִשְׁרָאֵל יִבְנֶה הַיָּרִים וְיִבְנֶה וְיִאמְרוּ
י אֶת־הַאֲפָרִים וְיִבְנֵן אֶת־הַיָּרִים לְאִתְרֵים : וְאִם־לֹא יִקְרָאֵתֶם
אֶת־הַתְּפִיל הַיָּהּ אֲבָן מִאֲבָדֵי הַבּוֹנִים וְאֵת הַיָּהּ לְרֵאשׁ פֶּה :
יא יב מֵאֵת יְהוָה הַיָּהּ אֵת הַיָּהּ מִלְּאֵת בְּעֵינֵי : וְיִבְקְשׂוּ לְחַפְשׁ
אֹתוֹ וְיִרְאֶה אֶת־הַמִּתּוֹךְ בִּי הַיָּהּ בִּי עֲלֵיהֶם אִמְרוּ אֶת־הַתְּפִיל
יב וְיִבְנֶה אֹתוֹ וְיִלְכֵד לָהֶם : וְיִשְׁלַחוּ אֵלָיו אֲהָרִים

תסל"ט, י. מן הפרשים ומן הדובקים בהורדוס למען יצודו אהו
 סמו"א, כ"א. אמר: ויבאו ויאמרו אליו מורה ובענין פן אלשמת ד
 דנר"ב, י"ז. אמה ולא תדאג לאיש פן לא תפוש אלפני אנשים פן
 עזר' ד' י"ב אספאמת אתה מורה אחרתך האלוקים המור לזה מס
 לקסי אכלא תמון או לא נפון: והוא גרעתו את דתתתם מו
 ל"ס ב' ז' ב' א' אמר אליהם מה אתם פוששים אתי הקבאי אלו דער למען
 תה"מ, כ"ב. א' אמר ויאמר אליהם למי הגלים הנה והפוקתב מו
 כרופ"ז, ז' ויאמרו לקסר: ויען ישוע ויאמר אליהם שלטו את הדברים זו
 סמו"ב, ז' אשר לקסר לקסר ואת הדברים אשר לאליהם לאליהם
 ויזכרוהו עליו: ויבאו אליו צדוקים האמרים ח
 ויזכרוהו עליו: ויבאו אליו צדוקים האמרים ח
 דנר"ב, כ"ס. פראן תקומת המעים וישאלו אתו לאמר: מורה משה יש
 קתב לנו פן אסמכות אלו איש נקוב אתהו אשה ובנים
 לא השאיר יקח אהלו את אשתו ויקים גרע לאהיו: והיו כ
 שבעה אהים והראשון לקח אשה וקמת ולא השאיר גרע:
 וישלגו לקח אתה וקמת וגם הוא לא השאיר גרע והשלישי כ
 כמורן: ויקחו אתה השנייה ולא השאיר גרע אחרונה כ
 לכל מהה גם האשה: לכן בתקומה פאשר יוכחו אשת כ
 מן מהם היתה פן שבעה היתה לאשה: ויען ישוע כד
 ויאמר אליהם האם לא בעברו זאת המעים אתם מפני
 דעתכם את הדברים וגם לא את דבירת האלוקים: פן פאשר מה
 יוכחו מעם המעים לאישא נשים ולא תשאה פן אס
 יהיו פמלאים אשר בשמים: ועל אלוה סמלים פן יוכחו כ
 האם לא קראתם בקשר משה אף אמר אליו האלוקים
 בסנה לאמר אנכי אהיו אברהם ואלתי יצדק ואלתי יעקב:
 98

כו הוא אנפלו אלתי הפתים פן אסאלתי התיים לנו אהים
 כח הרבה המעים אתם: ויקרב אתו הסופרים
 וישמע אתם מן דקוחם ובראוהו פן הישב ענה אהים וישאל
 אלו מה היא ראשית בל המצות: ויען אתו ישוע ראשית
 בל המצות היא שמע ישראל יהנה אליהו יהנה אהר:
 ל ומהבה את יהוה אלוקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 לא הבנתה ובכל מאדך זאת היא המצוה הראשונה: והשנית
 הדיקה לה זאת היא ומהבה להעך כמור סענה אתה
 לב גדולה מאלה און: ויאמר אליו הסופר הישב מורה באמת
 לב אמרה פן אהר הוא האלוקים ואון אהר מבלעדיו: ולא הנה
 אלו בכל הלב ובכל התבונה ובכל הנפש ובכל הפאר לא הנה
 לה את הרע נקשאו הוא יותר מכל העלות והדוקים: ובראות
 אלו ישוע פן בהשפל ענה ויאמר אליו און אהר רחוק
 מכלכות האלוקים ואף לא תהערב עוד לשאלו אלו:
 לה ויען ישוע ויאמר בלעדי אהר אהר
 לו הסופרים פן המשיח הוא גדון: פן דת עצמו אמר
 ברות הקדוש זאם יהוה לאולי שב למיני עד אשית אגוד
 לו הנים לרעה: לכן דת עצמו קורא אלו און ואי מנה
 הוא כן ורב ההמון שמעו אהר גרדון:
 לה ויאמר אליהם בלעדי השקרני מן הסופרים הנפסים להספול
 לש כמעלים ארובים ושאלות שלום בשוקים: ומה שבו
 ראשונים בגני העכסות ומסבות עליונות בשעות:
 מן הסופרים את דפתי האלוקים ולפניה עון פאריכים להספול
 מא אלה יהוה כשפשו יתר מאד: ובשבת ישוע
 סנר
 99

סמו"ג, ז' י"ג
 סמו"ד, ז' י"ג
 סמו"ה, ז' י"ג
 סמו"ו, ז' י"ג
 סמו"ז, ז' י"ג
 סמו"ח, ז' י"ג
 סמו"ט, ז' י"ג
 סמו"י, ז' י"ג
 סמו"יא, ז' י"ג
 סמו"יב, ז' י"ג
 סמו"יג, ז' י"ג
 סמו"יד, ז' י"ג
 סמו"טו, ז' י"ג
 סמו"טז, ז' י"ג
 סמו"יז, ז' י"ג
 סמו"יח, ז' י"ג
 סמו"יט, ז' י"ג
 סמו"כ, ז' י"ג
 סמו"כא, ז' י"ג
 סמו"כב, ז' י"ג
 סמו"כג, ז' י"ג
 סמו"כד, ז' י"ג
 סמו"כה, ז' י"ג
 סמו"כו, ז' י"ג
 סמו"כז, ז' י"ג
 סמו"כח, ז' י"ג
 סמו"כט, ז' י"ג
 סמו"ל, ז' י"ג

לוח כ"ה, ט' מִגְדֵּי אֶרֶץ הָאֲזִקִּי וְיָרָא אֶת הַקְּהֹל הַשְּׂלֵקָה נְחֻשֶׁת אֶל
 אֶרֶץ הָאֲזִקִּי וְעִשְׂרִים רַבִּים וְהִשְׁלִיכוּ הָרֶבֶד : וְהָלָא אֲלִמְנָה מִן
 אֲחֵהּ עֲגִינָה וְהִשְׂלֵקָה שְׁמֵי פִּרְשֻׁתָּה אֲשֶׁר הָיוּ רַבְעֵ : וְיִקְרָא מִן
 אֵלָיו אֶת־הַמִּלְחָמָה וְיֹאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֹנִים אֲנִי אֲמַר לָכֶם
 מִיֵּה טוֹר, וְיִי אֱלֹהֵיכֶם הֵאֵלָה הַעֲגִינָה הַשְּׂלֵקָה יִזְכֶּר מִכָּל הַפְּסֻלִים
 דְּלִישׁ כִּי־יִקְרָא : אֶל־הָאֲזִקִּי : כִּי הִפֵּל מִן־הַעֲרֹף לָהֶם הַשְּׂלֵקָה אֶת זֹאת מִן
 מִסְחָרָה אֶת הַפֵּל כִּי אֲשֶׁר הָיָה לָהּ הַשְּׂלֵקָה אֶת כָּל
 מִזְבְּחָהּ :

מתי כ"ה, ט' וְצִבְאָתָהּ מִן־הַהֵיכָל וְיֹאמֶר אֵלָיו אַתָּה מִסְמַלְמִידֵי מִוֶּדָּה יֵב
 רָאָה קָח גִּדְלֵי הַקְּהֹלִים וְקַח גִּדְלֵי הַגְּנֻגִים : וְגִעְזֵן יִשׁוּעֵ ב
 יִמְיָם כִּי־יִי וְיֹאמֶר אֵלָיו הֲרָאָה אֲפָה אֶת־הַגְּנֻגִים הַגְּדוּלִים הָאֵלֶּה לֹא
 הִשְׂאֵר אֲנִי עַל־אֲנִי אֲשֶׁר לֹא תִחַפְּזָה : וְכַאֲשֶׁר יִשָּׁב עַל ג
 הַר הַיִּתִּים מִפְּלֵי תִהְיֶה וְיִשְׂאֵל אֵלָיו לְבָד פְּסוּם וְיִשָּׁב
 לֹחַ כִּי־יִי וְיִחַדְּו וְיִאָדְרֵם : אֲמַר לָנוּ מִתִּי הָיוּ אֵלֶּה וְקַח הָאוֹת ר
 וְיִשָּׁב מִלְּאֵלֶּה עֲתִידִים לְקָלוֹת : וְיִשׁוּעֵ עָנָה אֲלֵהֶם וַיִּחַל ה
 מִחוּץ כִּי־יִי אֲמַר רָאָה כִּי לֹא־תִעָז אַתְּכֶם אִישׁ : כִּי רַבִּים יִבְרָא בְּשִׁמְיִי ו
 סִדְרֵי־יִי טוֹר וְיִשָּׁב מִלְּאֵלֶּה עֲתִידִים לְקָלוֹת : וְכַאֲשֶׁר הִשְׁמִיעֵן מִלְּחָמוֹת ו
 מִגִּבְרֵי־יִי טוֹר וְיִחַדְּו וְיִאָדְרֵם : אֲמַר לָנוּ מִתִּי הָיוּ אֵלֶּה אֶת־אֵת לֹא
 זָכַר יְיָ לִי וְיִשָּׁב מִלְּחָמוֹת אֶת־הַתְּהִלָּה כִּי־יִי עֲרֹף לְהַיֹּת אֵלֶּה אֶת־לֹא
 מִיֵּה טוֹר וְיִשָּׁב מִלְּחָמוֹת שְׁמִים וְיִחַדְּו וְיִאָדְרֵם וְיִחַלְוּ אֵלֶּה הֵם רִאשִׁית
 קְהֹלִים : אֶת־הַשְּׂמֵרָה אֲתֶם לְמִשְׁוֹתֵיכֶם כִּי־יִסְגְּרוּ אֲתֶם מ
 מִיֵּה טוֹר וְיִשָּׁב מִלְּחָמוֹת שְׁמִים וְיִחַדְּו וְיִאָדְרֵם וְיִחַלְוּ אֵלֶּה הֵם רִאשִׁית
 קְהֹלִים : אֶת־הַשְּׂמֵרָה אֲתֶם לְמִשְׁוֹתֵיכֶם כִּי־יִסְגְּרוּ אֲתֶם מ
 מִיֵּה טוֹר וְיִשָּׁב מִלְּחָמוֹת שְׁמִים וְיִחַדְּו וְיִאָדְרֵם וְיִחַלְוּ אֵלֶּה הֵם רִאשִׁית
 קְהֹלִים : אֶת־הַשְּׂמֵרָה אֲתֶם לְמִשְׁוֹתֵיכֶם כִּי־יִסְגְּרוּ אֲתֶם מ

אתכם אלמקדמו לראג' מה תברור גם לא ההגה פי אם סמו' ל' ט'
 את אשר יתן לכם בשעה היא זאת דברו פי לא הדיו ירמ' ט'
 יב אתם המבררים פי אם רצית תקדש : ויסגרו את אתחזיו ט"ג כ"ג
 לפניה ואב אתבנו ויתקדמו בנים עליווליהם וימיהו מיכס ו' ו'
 יג אתם : והדיו שניאנם לפל למען שמי אף הנהייל ערהפץ סיע' ס' ו'
 יד הוא ינשע : וכאשר תראה אתשקוץ השפה הנאמר על- סיע' ס' ו'
 פי הנאל הנביא עמר און ראי לו הקורא לבין או י' ו'
 מו אלה אשר ביהודה יבישו אלדחיהם : וזה אשר עלהגן סיע' ס' ו'
 לא יד אלדחיה וגם לארצא בו לשאת מאומה מביתו : סיע' ס' ו'

ש וי וזה אשר בשדה לא ישוב לאחזיו לשאת אתבנרו : אף סיע' ס' ו'
 יה אוי לחרות ולפניקות בנים הקם : אף התפלה למען סוס' ס' ו'
 יש לאחזיהו כניסחכם בחרף : פי יהיו חכמים היום לבעקה סיע' ס' ו'
 אשר פמיה לא יהיה כראשית הפראה אשר ברא יוחל' ג' ב'

כ האלדים עד עתה ולא תהיה עוד : ולאל יהיה קצר את סיע' ס' ו'
 הקמים היום לא ינשע לדבשו אף למען רבזירים אשר סיע' ס' ו'
 כא בחר אתכם קצר אתהקמים : ואלו אם יאמר אליכם איש סיע' ס' ו'

כב הנה פה הפשיה או הנה שם אלתאמיני : פי קבמו סיע' ס' ו'
 משיהו שמו ונביא שמו ויהי אותות וקוסתים להעוה סיע' ס' ו'
 כג אם יוכל להיות גם אתהחזקים : אף אתם השמרו לכם סיע' ס' ו'

כד הנה כראש אמרתי לכם אתהפלו : אף בנים היום סיע' ס' ו'
 אתרו המצנקה תהיה תהפוך השמש ותהיה לארצו אוהו : יוחל' ג' ב'

כה וכלבי השמים יפלו מהם והפחות אשר בשמים יקוע : סיע' ס' ו'
 כו ואלו יראו את פרהקום גא בענגים בנגדה גדולה סיע' ס' ו'
 כז ובתפארת : ואלו לשלח אתמלאו וימנעו אתבחריו מארבע י"ג

זכר' ל' ז' קרחתו כמנהג הארץ עד קצה השמים: אך מן המאנה כח
 לומר הפסל פאשר דבר אנשה נהנה רח והעלים נחמים
 כ'ס' ו' ז' ודעים אפם פי קרוב העין: פמרנן גם אפם פאשר כס
 יח' ז' ז' תראו את הדברים האלה היום דעו פי קרוב הוא על
 יח' ז' ז' הדלקות: אמנם אני אמר לכם פי לא תגלו תדור תגלו ל
 יח' ז' ז' עד קריחו פלאה: השמים והארץ יתלפו ודבר לא לא
 יח' ז' ז' יתלפו: אך אלוה היום הוא ותשעה אין איש יודע גם לב
 זכר' ז' ז' לא הפלאים אשר בשמים גם לא הן פלתי האב: ראו לג
 זכר' ז' ז' שקרו והתפללו פי אניכם ודעים מתי תיא העת: כמו יד
 זכר' ז' ז' איש אשר יסע למרחק ועוב את ביתו ונתן שלטון לעבדיו
 זכר' ז' ז' תכלאיש את מעשיו ואת דשעו אזה פי ישקוד: לכן לה
 זכר' ז' ז' שקרו פי אניכם ודעים מתי יתון הבית לא בערב או
 זכר' ז' ז' בקצת הלילה או בקראת התרגיל או בלער: שרבו לא
 זכר' ז' ז' סתם ומצא אתכם ישנים: והדברים אשר אני אמר לו
 זכר' ז' ז' לכם לאל אני אמר שקרו:

זכר' ז' ז' ותיי תפסח ותפגות אתיו שני ימים ויבקשו ראשי יד
 זכר' ז' ז' הפתנים והשוקים אך ותפשו אתו בערקה ומסויהו:
 זכר' ז' ז' ויאמרו לא רחן שמתיה מויהמת הקים:
 זכר' ז' ז' ובחיותו ובגית ענה בדת שמעון המוצרע בתספו ותבא ג
 זכר' ז' ז' אשה אשר לה צלחת שמן גרד וך יקר מאד ותשפר
 זכר' ז' ז' את הצלחת והצלח על ראשו: ותיי אתים ליהאננים ד
 זכר' ז' ז' בחרבם ואמרום אליהו הנה אבדו שוקתם הנה: פי ה
 זכר' ז' ז' יכל וך לחפור ביתו משלש מאות דינר תהפון לעניים
 זכר' ז' ז' וינצרו בה: ויאמר ישעי הנדה וך לקוח חתני לה תלחה ו

זכר' ז' ז' ו פעלה טובה פעלה בו: פי העניים יהיו לכם תמיד עפכם
 זכר' ז' ז' ובכל עת אשר תחפצו תוכלו להטיב להם אך אני לא
 זכר' ז' ז' ח תמיד יהיה לכם: את אשר היה הוא עשיתה והדברה
 זכר' ז' ז' ש למשוח את נותו אלהקנהו: אמנם אני אמר לכם
 זכר' ז' ז' כאשר אמא תפרא הפשוטה דואת נכל-התבל גם את
 זכר' ז' ז' אשר עשיתה זאת דבר לזכרונו:
 זכר' ז' ז' איש קריות אחר משנים העשר תלך אל ראשי הפתנים
 זכר' ז' ז' יא למען יסגר אתו להם: והם פשמעם עמחו ובמתיחו
 זכר' ז' ז' לתת לו חסד ויבלש אך בעת פשר יסגר אתו:
 זכר' ז' ז' יב ובראשון לתג הפגות פאשר נבחו אתהפסח
 זכר' ז' ז' אמרו אליו תלמידיו איפה תרצה פי נלך ונלך למען
 זכר' ז' ז' יג תאכל אתהפסח: וישלח שנים מהלמדיו ויאמר אליהם
 זכר' ז' ז' יד לכו אל העיר וקשו אתכם איש נשא כד מים לכו אתרו:
 זכר' ז' ז' טו אתה הפילון אשר אבל עם אתהפסח עם תלמידו: יהוא
 זכר' ז' ז' יו יהא אתכם עלה גרולה מוצעת ומקנה עם הקני לנו:
 זכר' ז' ז' טז והצא תלמידיו וברא העדה ותבא פאשר אמר להם
 זכר' ז' ז' יז ויכינו אתהפסח: ובאשר היה ערב ויבא עם שנים
 זכר' ז' ז' יח העשר: ובאשר הם מסנים ואכלים ויאמר ישוע אמנם
 זכר' ז' ז' יט אני אמר לכם פי אותו מפם יסגר אתו האבל עמו:
 זכר' ז' ז' כ ותם הדוד להתעצב ולאמר לו אחר אותו האני דוא
 זכר' ז' ז' כא ואתך האני דוא: וישן ויאמר אליהם אתו משנים העשר
 זכר' ז' ז' כב כשאוכל עמי בעשעה: אכן בראתם תלך לו פאשר ולקב
 זכר' ז' ז' כג עליו אך אני לאיש יהוא אשר בראתם מסגר עליו כ'

סוד היה לו אמלא נולך האיש ההוא :

ובאגלם וזכה ישוע להם ויברך ויפאם ויפתן להם ויאמר כב
קחו אכלו זה הוא גוףתי : ויבך אתהיכוס ויודה ויפתן כב
להם וישתו כלם מפנה : ויאמר אליהם זה הוא דמי דם כד
הנבית התרשפה השפוך דעו רבים : אמלם אני אמר לכם כה
פי מצפיה לא אשימה עוד מתניבת הנפן עד היום ההוא
אשר אשימה אתו הוש במלכות האלהים :

ובאשר הללו יצאו אליהו הרוקים : ויאמר אליהם ישוע כ
אני יתלם מששלי בני בליה הנדה בני קרוב אלה את
הדעה והשפחה והצאן : אך אחר אשר קמתי אמרם כח
איהם ללכת תגליה : ויאמר אליו פטרם גם אם הפל כח
מששלי יאמר יבשלו אך לא אגני : ויאמר אליו ישוע אמלם אני אמר ל
לך בני היום בליה הנדה בטרם יקרא המרגל פשמים
שילש פשמים הנכחש בני : והוא בחר עו המוכן לדר אמר לא
אברך ויהו קראמת אתה לא אכחש בך ובמרגל גם פלם

אקרו : ויבאו אלימקום אשר שמו בית לב
שמנים ויאמרו אל תלמידי שוב לכם פה עד בני התפלל
ויבך אחו אתפטרם ואתצפון ואתחוקן ויחל להצטר ל
להתעפוף : ויאמר אליהם הצפונה נשתי מאד עדמרת לר
לנו פה ושקרו : ויגבר הלאה משט ויפל ארצה ויחפל לה
אשר אסיביל להיות קעבר מפנה השפחה : ויאמר אבא לו
אני הפל מקלתיך קעבר נא משני את הפס ההוא אפס
לא אשר אני רצה בני אמאשר אמה : ויבאו וימצאו אתם לו
שמנים ויאמר אלפטרם שמעון הישן אמה האם לא

לח זכנתי לשקרו שעה אחת : שקרו והתפללו למען לא
לש הבוא למסא אמנם הרוח תפלה אך תפטר רפה : ויגלך
כ עוד ויחפל אמור עדים הברך הנה : וכשבו וימצאו אתם
ישנים עוד בני הוי עיניהם קבוח ולא ידעו מהיצענו לוקט ליב
מא אתו : ויבאו פעם שלישית ויאמר אליהם שנו מעפיה
ויחזו פלה פחה השפחה הנדה ברחמם קסטר ביני יחזו
מב והתפאים : קרמו ויגלה הנדה המסכר אתו קרב :

מב והתפאים : קרמו ויגלה הנדה המסכר אתו קרב :
ויקבע עוד היא קרב פה ויהיה אתה משנים
העשר ועשו המון רב בתרבות ובמפוזות מאת ראשי
כד הקהנים והסופרים והתנאים : ונתן להם הפקודי אתו
אות לאמר בני אשר אשק אתו ויהו תפשו אתו
כזה והולכו בבסוקה : ויבואו קרוב נפש אליו ויאמר בני רבי
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :

כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :

כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :
כו וישק אתו : והפיה שלחו בו את ידיהם ויתפשטהו :

מ'ט"ו כ"ה י' **לך ישוע** למען היתה אלו ולא מקמי: כי רבים העידו ששך מ
 נגדו והתעוררו לא היו שרות: והקמנו אחרים והעידו מ
 ששך נגדו לאמר: כי אהנו שבענו אחר אמר כי אני נח
 אלהים אתה חתול הוה קשטי בדתם ובשלשת ימים אבנה
 היכל אחר הקשטי בגל ימים: ובסלכה עדתם לא הייתה נש
 שקה: והיום הפלו הדול והעמד בחרך וישאל את ישוע ס
 לאמר האסלא הענה מאמרם מה אלה מעינים נגדך:
 אך הוא החריש ולא ענה מאמרם ועוד שאל אלו הפתן סא
 הדול ויאמר אליו האמת הוא הפשיה ברהפחדך:
 ויאמר ישוע אני הוא ותראו את ברהפחדים וישב לימין סב
 הדבירה וכן בענין השמים: והלכו הפתן הנגול את ס
 בגדיו ויאמר מהפחדך יש לנו עוד לערים: שמתם את ס
 הדבירה מהפחדך לכם ותם פלם הרשיעו אלו להוה
 אשם לפנות: והללו אחרים לרק בו ולכפות את פניו ולהפנתו סח
 בארץ ולאמר לו הדבא והעברים הפיהו בפה על דלתי:
 ובהיות פטרם פחדל לפסה וקבאו אתה ס
 מעשרות הפתן הדול: ובראותה את פטרם מתחשם סו
 ותפגש בו ויאמר בסאתה הית עם ישוע הפחד: אך סח
 הוא כחש לאמר איני יודע וגם איני מבין מה את
 אמרת ויצא החוזה אל האלים וסרגל קרא: והערה סס
 בראוהו אלו עוד התלה לאמר אל העומים שם כי זה
 מהם הוא: אך הוא פתש עוד ואתרי מעש מיער ע
 דעמרים שם אמרו עוד אל פטרם אמנה מהם אמה כי
 בסגלילי אמה ולשונך הקח: אך היא התל להחרים סא
 ולהשבע

להשבע כי לא ידעתי אתה אשך הוה אשר אתם אמרם:
 ופעם שניה קרא סרגל ויזכו פטרם אתה דבר אשר
 אשר אליו ישוע כי פטרם קרא סרגל פעמים פתש כי ססוק ל'
 -שש פטרם והשם אחריו הוה:
 טו' וברגע פטרם עשו לפנה ראשי הפתנים עס הדמנים
 והסוסרים וכל הפתנדרון ונאסרו את ישוע והולכיהו כשם
 ב' וספידוהו אל פלסוס: וישאל אלו פלסוס האמת היא
 ג' מלך היהודים ויען ויאמר אליו אמת אמר: ודבריו עליו זכר ט' ט'
 ד' ראשי הפתנים שמתה על דבית ולא ענה דבר: וישאל
 אלו פלסוס עוד לאמר האסלא הענה דבר ראה פפה
 ה' דברים תם מעינים נגדך: אך ישוע עוד לא ענה דבר ס
 ו עוד פרהמה פלסוס:
 ז' קשטי אסיר אתך את פלאשך שאלו: ויהי הפחד בר
 אפא אסיר עס הפתנים עמו אשר עשו צדח פפוד:
 ח' ויצען הקמון ויהל לשאל פאשך פסיד עשה לתם: ויען
 אתם פלסוס לאמר החרזי כי אשלה לכם קשטי את
 י' מלך היהודים: כי ידע אשר סמנאסיה הפידו אלו ראשי
 יא' הפתנים: אך ראשי הפתנים הסירו את הקמון כי פיהור
 יב' שלח לתם קשטי את בראפא: ויען עוד פלסוס ויאמר
 אליהם ומדאשאו תרצו כי אעשה לאשור אתם קראים
 ע' ד אלו מלך היהודים: והם צעקו עוד הצלג אלו: ויאמר
 אליהם פלסוס וקמה לה נעה עשה ותפוח עוד יד
 טו' מאד צעקו הצלג אלו: אך פלסוס וסרגל לעשות כי
 רצון אל הקמון שלח לתם קשטי את בראפא וימסור כ"ה
 אה

יטע' כ' ז' אה' שישע פאשר

יסר ארו' בשושים למען יעלב :

ואנשי העבא הוליכו אתו משים אלתוך החצר מח
 אשור הוא חצר המשפט ויקראו לכל הנהד : וילגשו יו
 ארו ארמון ונארג פתר קוצים ונשימו ארו עליו : ונתלו יו
 לשאל לו לשלום שלום לך מלך היהודים : ויבי ארו יש
 ראשו בקנה ויקפו בו וישיו על גביהם וישתחוו לו :
 ובאשר יתחלו בו הקשימו ארו אהדארמון וילגשוהו כ
 אהדגריו ונציאהו למען יעלבו אתו : ויאליבו עבר אהו כמ
 שיעון הקנני הפא מנהשנה אבי אלכסנדר וירפוס כי

ר' צ' חריו.
 לוק' כ"ג, כ"ו.
 תה"ל' ט"ט.
 כ"ג.
 כ"ג.
 תה"ל' כ"ג, ט"ט.
 זכר' י"ג.
 זכר' ט' ט'
 יטע' כ"ג, ט'
 תה"ל' ט"ט.
 תה"ל' כ"ג, ט'
 ארו' כ"ג, ט'
 זכר' כ"ג, ט'

ישא אהדעלבו : ונביאו אתו אהדגולמא מלום המורגם כב
 מקום גלגלת : ויתקן לו לשמות זון כהול במר אהו הוא כב
 לא לקח : ובאשר עלבו אתו חלקו אהדגריו בהפיל גורל כד
 עליהם מי ישא מאימה : ומהו השעה השלישית ויעלבו כה
 ארו : ויהי מכתב אשמתו כתוב מפועל מלך היהודים : כו
 ועשו עלבו שני שודים אהר מימיו ואהר משמאלו : כז
 ויתפלא הפקד האמר ואתפשעים נקמה : והעברים שם כחם
 דפשו ארו וניעו אהדראשיהם ונאמרו הוי אמה תהונם
 אהדהילל ובזנה אתו בשלשה ימים : הושיעה אהדנשקה ל
 ודה מנהשנה : וכמרוכי גם ראשי ההללים נחלל אש לא
 אהדעיהו עם הסופרים אמרו אזרים הושיע אהדעמלו
 אינו יכול להושיע : הפשית מלך ישראל יוד נא עמה לב
 מנהשנה למען נראה ונאמין גם הנגלבים עמו הרפו
 ארו : ונבוא השעה השלישית רתי וישך לב
 על גל הארץ עד השעה התשיעית : ובשעה התשיעית צעק לו

לוק' כ"ג, ט"ט.
 ארו :
 עמו' ח' ט'
 עמו' כ"ג, ט"ט

ישוע בקול גדול לאמר אלינו אלתי אלתי למא שבחתי אשור
 לה הוא סחרגם אלי אלי למא ענבתי : ואהדים מרהעמרים תה"ל' כ"ג, ט'
 יו שם פשמים אמרו דעה אלאלתהו היא קורא : ורוץ אהד
 - ונמלא ספוג חמץ וישיהו ענהה וישקהו ויאמר הדפו תה"ל' ט', כ"ג.
 ו וראה אהדגוא אלתי להודי ארו : אה שישע פאשר נתן קול תה"ל' כ"ג, ט'
 לה גדול קפה אהדדחו : וספרת הקיכל נקרה לשמים במעלה תה"ל' ט', כ"ג.
 לש ער קשה : ונראות טרהפאה הקלמר שם
 ממהו כן פכה צעק ונפח אהדדחו ויאמר למינה האיש
 מ הנה הנה גן האלהים : ומהינה נכנישים מביטוח מרהוק
 ובהונן הקרה גם מרים הפגליות ומרים אם יעקב הקמן
 מא ויט' ושלומיה : אשר ים דעה פאשר הנה בגליל הלכו תה"ל' כ"ג, ט'
 אהדתי ושרתי ארו ואתרות רבות אשר עלו עמו וירשלהו : לוק' ח' כ"ג.
 מב
 מב הוקנה הוא יום לקני השבת : ונבא יוסף אשר מארמחהו יוח' י"ט, י"ח.
 יועץ נכבד אשר נסדריא הנה משה אלמלכות האלהים ת"ב.
 כד ויתחלו ונבא אהדשילטום וישאל אהדגות ישוע : ויהמה לוק' ז' כ"ט.
 פילטוס אם נכר מר ויקרא אליו אהדשר הפאה וישאל יוח' י"ט, כ"ט.
 מה אהו אם מאן מר : ונברעהו מאת שר הפאה וימן אה
 מו הנהגה אהדוסף : וימן קדון ויהודיה ויגשו ארו בפסין
 וישם ארו בגר אשר הנה הציג מסלע ונגל אהו על יטע' כ"ג, ט'.
 מו פתח ההר : ומרים הפגליות ומרים אם יוסי ראי אפיה יטע' כ"ג, ט"ט.
 הויסם :

יו ובאשר אהדה השיעת מרים הפגליות ומרים אהדעלב : י"ט ז ט'
 השלמה קני רשמים למען תבאנה ותחשנה ארו : י"ט

מתי כ"ח, ח' וּבְקָר הַשִּׁבְעִים מֵאֵד בְּאֶתֶר בְּשֶׁבֶת גָּאֵי אֶלְהֶקֶר כְּרוּחַ ב
הַשָּׁמֶשׁ : וְנֹאמְרֵיהּ אִשָּׁה אֶלְאִחֻזָּהָ מִי יִגְלֵ לְנֵי אֵדוּ
מתי כ"ח, ט' הַאֲבָן מִסְפָּחַת הַקָּבֵר : וְגִתְבִּישׁוּן רֵאָא מִן גְּלִילָה מִשְׁמֵם הַאֲבָן ד'
מִן הַיְתֵיהּ גְּדוּלָה מֵאֵד : וְכַוּוּן אֶלְתְּרוּךְ הַקָּבֵר רֵאָא נִשְׂרַח
זכ"י, י' אֶתֶר יוֹשֵׁב לְגִבְיוֹן לְבֹשׁ מִעֵיל לְגוֹן וְהַבְּעִינָהּ : וְנֹאמְרֵיהּ אֶלְהֵן ו'
זכ"י, י"א אֶלְהַבְּעִינָהּ אֶתְשִׁיעַ הַנְּבִי' אֶתְן מִבְּעִשׂוֹת אֶתְהַבְּעִילָב
ס'סל' ק"ב, ב' הִיא רָקִים אֲנִינָה מֵהַ הַזֶּה הַמְּלִיטוֹת אֶשְׁרֵי שְׂמֹו אֵתוּ מִן הָיָא ו'
ס'ר' י' ב' אֶד לְכַנְהַ לְגוֹן אֶמְרָה אֶלְתְּמִדְלוֹ וְאֶלְפְּטוֹיוֹס מִן הָיָא ו'
תס"ג ע"ח, כ' הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם הַגְּלִילָה שְׁמֵם הַרְיָא אֵתוּ פֹאשֵׁר אֶמְרֵי לְכֶם :
ס'ו"ח' כ"א, א' וְהַבְּעִינָהּ מִדְּהַרְיָה וְהַבְּעִינָהּ מִדְּהַקָּבֵר וְהַבְּעִינָהּ אֶתְן חֲרָהּ ח'
ס'ר' י"ד, כ"ח. וְחַפְזוֹן וְלֹא אֶמְרֵי דְבַר לֵאשׁ מִן גֵּרָא :
ל'וק' ח' ב' וְכַאֲשֶׁר קָמַם בְּקָרָל בְּאֶתֶר בְּשֶׁבֶת נִרְאָה בְּרֵאשִׁינָה לְמִתְרֵם מ'
הַמְּגִדְלוֹת אֶשְׁרֵי מִמְּגִדָה בְּרַשׁ שְׁבַעָה שְׂדִים : הִיא הַלְמֵי י'
הַזְּדִידָה לְלֵילָה אֶשְׁרֵי הָיָי עִמּוֹ דְּהוּוֹתֶם מִחֶאבְּלִים וְבוֹכִים :
ל'וק' כ"ה, י"ג. וְהֵם פֹּאשֵׁר שְׂמֵעֵי מִן הָיָא תְּן וְנִרְאָה אֵלֵיהּ לֹא הַאֲמִינוּ : יא
וְאֶתְרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִרְאָה לְשָׁנִים מֵהֵם יב
בְּתַמְיֵיהּ אֲזַרְתֶּם דְּהוּוֹתֶם מִחֶאבְּלִים וְנִסְעִים אֶלְהַשְׁדָּה :
ל'וק' כ"ד. תֵּם הִלְנוּ וְהַעֲרִידוּ אֶלְהַשְׁאָר וְגַם לֵהֵם לֹא הַאֲמִינוּ : יג
כ"ו-כ"ט. אֲזַרְבִּינֵן לְרֵאָה אֶלְאֵתֵר הַעֲשִׂיר בְּחַסְמֵם וְיִדְבָּרֵי ד'
מתי כ"ח, ט"ז. אֶתְלֵאֲמֹוֹן אֶשְׁרֵי לְהֵם וְאֵת קִשֵׁי לְבָבֵם יַעַן לֹא הַאֲמִינוּ
ס'ו"ח' ז' ט"ז. לְאֵלֶּה אֶשְׁרֵי רֵאָא אֵתוּ מִמְּקָם : וְנֹאמְרֵיהּ אֵלֵיהֶם לְנוֹ אֶלְכֵי מו'
ס'ו"ח' ז' י"ח. הַמְּבַל וְהַרְיָא אֶתְהַבְּעִינָהּ לְבִלְיָעָר : הַמְּאֲמִין וְהַמְּקַבֵּל מו'
ס'ס"ה ס' ט"ז. וְשָׁעַ וְאֶשְׁרֵי אֲנִינָה מִאֲמִין וְשָׁעַ : וְאֵתְרוֹת אֵלֶּה לְכֵי אֶתְרֵי ז'
ס'ס"ה ז' ל'. חַסְמִינִים בְּשִׁמֵי גְרִישֵי שְׂדִים גְּלִישׁוֹת וְדִישׁוֹת וְדִבְרֵי :

יח וְהַשִּׁבְעִים יִשְׂאִי וְאֵם יִשְׁתַּח וְדַבַּר לִמּוֹת לֹא יִדַע לֵהֵם עֲלִידוּלִים
י"ט וְשִׁימוּ אֶתְזִידִיקָם וְיִסְבּוּ לֵהֵם : וְכַן הַאֲדוּן
אֶתְרֵי אֶשְׁרֵי דְבַר אֵלֵיהֶם נִשְׂאֵי אֶלְהַשְׁמִים וְיִשְׁבּוּ לִמְיִן
כ' הַאֲדוּלִים : תִּפְסֵהּ יִצְאָה וְיִבְשְׂרוּ בְּכַל־מְקוֹם הַאֲדוּן פִּעֵל
עִמְהֵם וְיִחַזְקוּ אֶתְהַבְּעִינָהּ אֵתְרוֹת וְהוֹדְפוֹת
אֲמִין :

תסל"ז א' ג'
כ"ה כ"ח ג' ו'
ס'ס"ט ס' ט"ז.
ס'טע"ז ז' ג'
כ"ה ס' א'
תסל"ק י"א.
ס'סר' ז' כ"ג.
ס'סר' ז' י"ח.
ס'סר' ט"ו.
ס'ס-ס' א'.
י'אחרי ס'טז.

הבשורה הקדושה

ללוקס:

נשבעה הפלחך ואשתך אלישבע הילר לך בן ונראה את
 די שמו יודקן : והיה לך שמחה ורגל ורבים ישמחו עלי
 שו הלקוח : כי יהיה גדול לפני יהוה וגו ושמך לא ישמח
 זו וסלא רוח הקדש עוד פקסון אמו : ורבים מבני ישראל
 יו ישיב אליהם ולהם : והיא גם ללכת לקניו ברחם
 אלדו ובגברתו להשיב לב אבות על בנים וסוררים להכמת
 יה צדיקים להכין להנה עם מהזון : ויאמר

וברחו אל הפלחך פמה אדם ואת פי אגלי וקן אגלי
 יש ואשתו פאה בזמים : ויען הפלחך ויאמר אליו אגלי
 גבריאל העמד לפני האלהים ונשלחתי לברך אתך ולבשר
 כ אתך אתה אלהי. והנה הנה מתיישב ובלתי יכול לבר ער

היום אשר יהי הדברים האלה עקב אשר לא החליתם
 מא לברךי אשר ימלאו למועדם : והתי העם מוחיל אל זכרונותי
 כב ולחכותו כי הם מחכות ביהיבי : וכאשר ימא לא יכל לבר

אליהם ויבניו כי מראה ראה בהיכל ותוא הנה יבנו לתם
 כג וישאר אלה : והיו כאשר מלאו ימי גבורתו והנה לו אל

כד ביהו : ואתה הים האלה הנה אלשבע
 זה אשתו ומהחבצא חסידה ודשים והאמר : כי נכה עשה

לי יהנה בזמים אשר הביש בהם להסיר את רוסתו בגני
 כו אדם : ויהנה השיש לשלך הפלחך גבראל

כז מאת האלהים אל עיר הנליל אשר שמה נצרת : אל
 עלמה מן ארצה לאיש אשר שמו יוסף פניה דגו ושם
 כח העלמה הים : וקבא הפלחך אליה פקסיה ויאמר שלום
 כט לך ונננה הנה עוף בריכה את גשמים : והיא בראתה

יד אשר רבים הואילו לספר על ארות הפעשים
 אשר אל נכון נאמנים במוכני : כאשר מסרו לנו ב

הראים בעצמם מראשית והי משרתי הדבר : נראה ושל ג
 בשלי הנהו מראשית את כל הדברים בנהיות לקחוב

גסר לך תאפסילים האמר : לפניו תרע את האמת על ד
 ארות הדברים אשר למדתי : והי בשיה

הורדוס : מלך יהודה פזן אהר ושמו וכרחי ממשמרת
 אהיה ואשתי סבנות אהרו ושמה אלשבע : ושיניהם ו

היו צדיקים לפני האלהים מחללים בגל מצות והנה
 ובקורותיו בגל שמחה : והאדה להם עד יען אלשבע ו

היתה עקרה ושיניהם היו פאים בזמים : והי פקחנו לפני ה
 האלהים בסדר מן שמרתו : פטי מתנו הנהיה הגענו מ

אלו לקבא אל היכל יהיה ויהאמר : וכל זמן העם הנה
 מחסל פוזין בשעת הקסרת : והא אליו מלאך יהוה יא
 עמד לימון כנודה המסרת : ויגדל וברחי בראתו ואמרה כי
 הלה עליו : ויאמר אליו הפלחך אל תירא וכרחי כי י

נבטרה

נשמעה

נבעתה על דברו ותקטב ארני תני שאתה השלום הזאת :
 ויאמר הפלאך אליה אלימדיא מרים גרמוצאת הן לפני ל
 האלוקים : והנה הנה ולתה גן והתא שכוו ישיעי : זה לא לב
 יהיה קרל הגודעליון יקרא ויפן לו יהיה אלהים אדפוסא
 דנר אביו : וקלף על צבית ועקב לעולמים ומלכותו לא לג
 יהיה קצו : ותאמר מרים אליהפלאך איכה תהיה זאת לך
 באלטר איני ידעת איש : ונען הפלאך ויאמר אליה רוח לה
 הקדש הנהיה עלך והבית עליון הפעל עלך עליון גם
 תהרש הנולד יקרא בראיהלוקים : והנה אלשבע קרובתך גם לו
 תני והתה גן בוקנתה וזה החדש השעי לה הנקראת
 עקרה : פי לא ישאל מאת האלוקים בלדבר : ותאמר לו לה
 מרים הנה שפתח יהיה יתי לו ברגלך בלך הפלאך
 מפקה : ותקם מרים בימים האלה והפעל לש
 התרה בדיפון אלעיר יהודה : ותבא אל בית וברתה מ
 והשאל אלשבע שלום : והיא ששמע אלשבע אתשאלה מא
 שלום מרים ויהיה העולל בנטינה והפלא אלשבע רוח
 הקדש : ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את בנישים מג
 יהודי שרי במקדש : ומאנן לו זאת פי תבוא אם ארני אלי : מג
 פי יהיה פאשר מנהי קול שאתהך שלום באני רבד מר
 בנטינה העולל בנטינ : ומאשרה המאמנה פי התרה מה
 והפלאאת אל יהודים הנאמרים לה מאת יהודה :
 ותאמר מרים הגבל נעשי את יהודה : ועלן יהיה מו מו
 באלוקים מושיעי : פי תפס על שפתה אמתו פי הנה מה
 מעשה אשרוני לדידורוח : פי עשה לי גדולה הנפור מס
 וקדוש

נ נא וקדוש שכוו : ותסדן לומר דורות על תראים אהו : וקשה
 נב נגדה בורשו הפיוץ נאים בקופת לבם : הוריד שלישים
 נג מכסאות יהרים שפלים : ורענים השביע טובות ועשירים
 נד שלח רוקם : תמסן בישראל צבדו בנקרו אתהסדה :
 נה נו פאשר דבר לאבותינו לאבתהם יורשו לעולם : ותשב מרים
 אתה שפלישה ירחים ותשב אל צבית :
 נו נה ויקליא ימי אלשבע ללדת ומלך גן : וישמעו השכנים
 ותריבה פי הגבל יהנה אתהסדו עקרה וישמחו אתה : רות ד' י"ג
 נש והיא צינים השמיני פא ללמל אתהיהל ויקראו אתו בשם : נרה י"ג י"ג
 ס אביו וברתו : ותפן אמו ותאמר לא פי אם יודענן יקרא : מסוק א'
 סא ויאמרו אליה אכן אין איש במשפחהך אשר נקרא בשם
 סב סג הנה : וירמיו לאביו מה הוא הפין פי יקרא : וישאל ליה
 סד קמן ויכתב לאמר יודענן הוא שכוו ויחמיהו כלם : וישפתה
 סה פיו פתאם ולשונו יודענן בברך אתהאלוקים : והיה וראה
 על פל השכנים סבובותיהם ובבל תר יהודה ויאמרו כל
 סו וירקם האלה : וקשימו כל השומעים בלבם ויאמרו מה
 אפוא יהיה העל הנה ור יהיה דיקתה עמו :
 ט סה וברתו אביו נמלא רוח הקדש ויחננה לאמר : ברוך
 יהיה אלתי ישראל פי שכוו אתעפאו ועשה לו פרות :
 ט טע ויהים קרן ישיעה לנו צבית דנר עבדו : פאשר דבר דבר
 טז זא נביאיו הקדושים אשר מעולם היו : וישעה מאבנינו ויפד
 עב כל השנאים אהנו : לעשות חסד עם אבותינו ולקדש את
 ער פרות קדשו : אתהבשרינה אשר נשבע לאבתהם אבנו :
 עד לתה לנו פי ננצל סת אבנינו ונעבד אהו בבלקסדה :
 וקדוש

קָמַדְשׁ וּבְצִדְקָה לִסְנוּן לֵל יַמֵּי חַיָּיִם: וְאַתָּה יְקָרְ נְבִיא עֲלוֹן עַד עַו
הַקָּרָא בְּיַד מַלְאָךְ לִסְנוּן יְהוָה לְשִׁנּוֹת דְּרָכָיו: לְמַתּוּ יַעַר וְשִׁבְעָה עו
לְעִמּוֹ וּבְסִלְיֻתָּהּ חִשְׂאוֹתֵיהֶם: בְּרַחֲמֵי חַסְדְּךָ אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר־בָּרַכְתָּ עַד
פֶּקֶד אֱתָנוּ וְהִנֵּנּה מִפְּרִוּם: לְהַלְלֵךְ לְיוֹשְׁבֵימַם בְּחַסְדְּךָ וּבְעֲלָמְנוּת עַשׂ
לְשֶׁר אֲתִדְבָרְנוּ אֵלֶיךָ שְׁלוֹם: וְהִלְלֵךְ גְּדֹלָם
וְזִמְנָה בְּרִחַם וְהָדָה בְּהַגְלוֹתָ עַד יוֹם הַחֲגִלוֹתָ אֶל־יִשְׂרָאֵל:
וְיָהּ בְּיַמֵּים הָהֵם וַיֵּצֵא מִתְּוֹם מֵאֵת הַיָּמִיךָ אוֹנוֹסְטוֹסוּס ב
בְּיַתְּפִיקָךְ לְיִתְחַבֵּל: וְהַסְּפִיקָךְ הַיָּהּ הַרְאִשׁוֹן הַיָּהּ בְּמַשׁוּל ב
חֲרִינּוֹס בְּאֶרֶם: וַיִּסְעֵה הַלֵּל לְהַסְּפִיקָךְ לְיִאֵשׁ אֶל־עִירוֹ ג
שָׁלוֹ: וַיֵּעַל גַּם יוֹסֵף מִיַּד־בְּגִיל מַעֲיָר וְצִרְתָּ אֶל־יְהוָה לְעִיר ד
דָּוִד הַקְּרָאָה בְּיִתְלֵיחָם בְּגִבּוֹר הַיִּתְרוֹ מִבְּיַת דָּוִד וּמִמְשַׁפְּחָתוֹ:
לְהַסְּפִיקָךְ עִם מִרְיָם הַאֲשֶׁר הַמְּאָרְעָה לָּו בְּהִיחָה יְהוָה: ה
וְיָהּ בְּהִיחָתְם שָׁם וַיִּמְלֹא יְמֵיהָ לְלֵבָת: ו
וַיִּמְלֵךְ אֶת־בְּנֵהּ הַבְּכוֹר וַיַּחֲמֵל אֹהֶל וַיַּשְׁפִּיבֶהָ בְּאַבְנֵים יַעֲזֹר
לְאַתְיָה לְהֵם מְקוֹם בְּפִלּוֹן: וְיָעִים הָיָה ח
בְּפִקֵּךְ הַיָּהּ לְנֵם בְּשִׁדָּה וְשִׁמְרָם אֶת־אֲשֵׁמִיכוֹת הַיָּלִיָּה
וַיַּעֲדֶנּוּם: וְהַיָּהּ מְלֹאךְ הַיָּהּ נֶצֶב עֲלֵיהֶם וְכִבּוֹד יְהוָה ש
הַיָּהּ אֹתָם מִסְּבִיב וְיִרְאָה וְיִרְאָה גְּדוּלָּה: וְיֹאמְרוּ אֱלֹהֵים י
הַמְּלֹאךְ אֶל־יִתְרָאָה בְּיַד הַיָּהּ מִבְּעַר אֶתְכֶם מִשִּׁדָּה וְיִרְאָה
אֲשֶׁר מִתְּהִי לְקִדְוָה: בְּיַד יְעֹזֵר לְכֶם הַיּוֹם מוֹשִׁיעַ וְיִרְאָה
הַיָּהּ הַיָּשׁוּעַ הַאֲרוֹן בְּעִיר דָּוִד: וְנָה לְכֶם הַיָּהּ מִמְּצָאֵי יב
עוֹלָל מִחֲמַל שֶׁכָּב אֲבָבִים: וַיַּחֲמֵם הַיָּהּ עַם־הַמְּלֹאךְ הַמְּיוֹן י
בְּבִיא הַשִּׁמְשׁוֹם מְהֻלָּלִים אֶת־הַאֲלֹהִים וְאַמְרִים: בְּבִדוֹ ד
בְּפְרוּמִים לְאֹהִים וְעַל־הַרְצֵף שְׁלֹוֹם בְּגִי הַחָדָם רַצּוֹן
יִיִּהּ:

יחז' ל' כ"ג
כ"ט'
מחל' ג' ז'
סח' ג' כ"ח'
מחל' כ"ד'
סע' ט' א'
סע' כ"ט' ח'
סח' ל' ח'
סח' ח' כ'

סח' ט' א'
ל'
סח' ח' ל' ג'
ס'
סע' ט' ז'
יחז' ט' ז'
סע' כ"ג' ז'

סוכ' ז' י'
סע' ל' כ' ז'
ג' כ' א' ז'
סע' ט' ז'
מ' ט' ז'
מ' כ' א'
סח' ס' א'
סח' ס' ח' א'
סח' ס' כ' א'
סע' כ' ז' י'
סח' כ' ז' י'
סח' כ' ז' י'
סח' כ' ז' י'
סח' כ' ז' י'

סו סוד: וְיָהּ פֶּאֶשֶׁר הַלְקוּ הַפְּלִאָגִים מִצִּלְהֵם

הַשְּׁמִימָה וַיֹּאמְרוּ הַאֲנָשִׁים הַרְעִים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ גִלְכָה
נָא עַד בְּיַחֲלֹקֶם וְיִרְאָה אֶת־הַדְּבָרִךְ הַיָּהּ הַיָּהּ אֶת־אֲשֶׁר
מוֹ הַדְּרִיעַ לָנוּ יְהוָה: וְגִלְכָה בַּחֲפוּזִן וַיִּמְצָאוּ אֶת־מִרְיָם וְגַם
יֹ אֶת־יוֹסֵף וְיָהּ הַעוֹלָל שֶׁכָּב אֲבָבִים: וּבְאַשְׁרֵי רָאוּ הַשְּׁמִימָה
יִי עַל־אֲרוֹת הַדָּבָר הַנְּאָמְרָה אֵלֵיהֶם עַל־הַלֵּל הַיָּהּ: וְכָל
הַשְּׁמִיעִים הִמְדוּ עַל־הַדְּבָרִים הַנְּאָמְרִים אֲלֵיהֶם מֵאֵת

יֵשׁ הַרְעִים: וְיָמִים עֲשֵׂמָדָה אֶת לְיַד־בְּרִים הַאֲלֵה וְהַפִּלְסִים אֹתָם
כַּלְבָּה: וַיִּשְׁוֹנֵי הַרְעִים מְכַבְּרִים וּמְהַלְלִים אֶת־הַאֲלֹהִים עַל
לְיַד־בְּרִים אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְיָהּ פֶּאֶשֶׁר נֶאֱמַר אֲלֵיהֶם:

כא וּבְאַשְׁרֵי מְלֹאָה יָמִים שְׁמוֹנָה לְמֹלֵךְ אֶת־הַלֵּל וַיִּקְרָא
שְׁמוּ יַשִּׁיעַ הַקְּרָא מֵאֵת הַמְּלֹאךְ שָׂרָם הַרוֹתוֹ בְּגִשּׁוֹן:

כב וּבְאַשְׁרֵי מְלֹאָה יָמִי מְהַרְהֵם כְּפִי הַחֹרֵת מִשָּׁה
כַּלְבָּה אֹהֶל וְיִרְשָׁמָה לְהַעֲמִידוֹ לְפָנֵי יְהוָה: בְּפָתַח בְּחֹרֵת
כַּלְבָּה כְּפִי יְהוָה כְּפִי לְיָדֵי פֶּשֶׁר יְקָרָא קְדוֹשׁ יְהוָה: וְהַיָּהּ אֶת־
כַּלְבָּה כְּפִי הַנְּאָמְרָה בְּחֹרֵת יְהוָה שְׁמֵי הַחֹרֵת אוֹ שִׁנֵּי בְּגִי
כַּלְבָּה יְהוָה: וְהַיָּהּ אִישׁ הַיָּהּ בְּיִרְשָׁלַם אֲשֶׁר -

שְׁמוּ שְׁמֹעוֹן וְהַיָּהּ צְרוּק וְחָסִיר וְחִסְדָּה לְהַחֲמִת
כֹּי יִשְׂרָאֵל וְרִחַם חֲקָדְשׁ הַיָּהּ עָלָיו: וְיָהּ לוֹ מְעֻנָּה מֵאֵת רִחַם
הַקָּדֹשׁ בְּיַד יְרָאָה לְמִתָּה בְּמִרְיָם יְרָאָה אֶת־יִשְׁעֵי יְהוָה:
כֹּי וַיִּבְרָא בְּרִחַם אֶל־הַדְּבָרִךְ וַיִּקְבְּלָהּ אֶת־הַדְּבָרִךְ לְשִׁעַל
כַּלְבָּה מִתְּהִי לְעִשְׂתָּם בְּגִדוֹ כְּפִי חֲקַת הַחֹרֵת: גַּם הַיָּהּ קָבַל
נֵס אֹהֶל בְּוִרְעָלָיו וְיִבְרָךְ אֶת־הַאֲלֹהִים וַיֹּאמְרוּ: עָתָה פֶּשֶׁר אֶתָּה
לֵאמֹר יִ אֶת־עֲבָדְךָ כְּפִי דְבָרָה שְׁלֹוֹם: בְּיַד רָאוּ עֵצֵי אֶת־

ט' נח' מ'ט' וְשִׁיעָהּ וְאֵשׁ הַכִּיּוֹן בָּשָׂן פְּלִינְטִים : אֲדָר לְחֹאֲרֵת לֹא לֵב
 הַיָּמִים וְהַיָּמִים עֲסָקָה שְׂרָאָל : וְהַיָּדִי יוֹסֵף וְאִמּוֹ הַמַּחֲוִים עַל לֵב
 הַדְּבָרִים הַמְּאֻמָּרִים אֲדוּמִי : וְגַבְרָא אֲחֵם שְׁמִעוֹן וְיִאֲמַר לֵד
 אֲלִימְרוּם אִמּוֹ הַזֶּה זֶה מְרִישָׁם לְמַשְׁלָה וְלְחֻמְתָּהּ רַבִּים
 גְּיִשְׁרָאֵל וְלֵאמֹר הַפְּדֵר נְדָדוּ : וְגַם בְּתוֹךְ נַשְׁפָּח מַתְנַחַף לֹה
 הַדָּב וְלַמְּעוֹן מַתְלַנְהָ מַחְשָׁבֹת מַלְכוּת רַבִּים :
 וְתַחֲוִי לְבִינָה זֶהָ בְּתַשְׁבּוּאֵל מַפְסָפָה אֲשֶׁר הִיא בְּאֵדָה לוֹ
 בְּרַבִּים רַבִּים וְהַזֶּה עִם בְּעַל שְׁבַע שְׁנַיִם מַתְחַלְקָה : וְהִיא לוֹ
 אֲלֵמָה פְּשׁוּמִינִים וְאֲרַבְעַ שְׁנָה אֲשֶׁר לֹא מְקַשָּׁה מִן הַתְּחִיל
 וְעַדָּה בְּצוּמֹת וּבְחַשְׁלוֹת לְלֵה זָיוֹם : גַּם הִיא נִקְשָׁה לֹח
 בְּשַׁעֲהָ הַיָּמִים וְהַזֶּה לְחֻמְתָּהּ וְהַדְּבָר עַל אֲדוּמִי לְלֵל מַתְנַחַף
 נְאֻמָּה בְּרִישָׁלָם :
 וּבְאֲשֶׁר פִּלּוֹ אֵת קָלִי לֵם
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כְּפִי תוֹרַת יְהוָה וְנִשְׁבַּי הַגְּלִילָה אֲלֵעֲרִים
 וְצָרָה : וְהַיָּדִי גְדֹל וְתַעֲבֹר צְרִיחַ נִמְלֵא חֲכֻמָּה וְתֵן אֲלֵיחִים מ
 הַזֶּה עֲלוּ :
 וְכַסְעוֹ וְיִלְוִי שְׁנָה בְּשִׁנְהָ וְרִישָׁלָם מֵא
 לְתַחַף הַחֵסֶם : וּבְאֲשֶׁר הָיָה בְּנִשְׁתִּים עֲשִׂיהָ שְׁנָה וְנִשְׁלַח מִב
 וְרִישָׁלָם כְּפִי זֶה חֲקִי : וּבְאֲשֶׁר פִּלּוֹ אֲדוּמִינִים בְּשִׁנְתָּם מִג
 וְהַמַּחְמֶה נִשְׁבַּע יִשׁוּעַ בְּרִישָׁלָם וְיִוֹסֵף וְיִאֲמַר לֹא יְהִי עֵד :
 וְגַבְרָא מִלְּחִימָה וְהַזֶּה הַמַּחְמֶה הַזֶּה וְגַבְרָא הַזֶּה וְיִוֹסֵף מִד
 אִתּוֹ כִּי הַזֶּה הַמַּחְמֶה וְהַמַּחְמֶה : וְכַסְעוֹ אֲחֵם אִתּוֹ שְׁבַע מֵה
 וְרִישָׁלָם וְנִקְשָׁה אִתּוֹ : וְהִיא אֲחֵרָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְיִכְצָא מו
 אִתּוֹ גְּהִיל יִשְׁבַּע בְּתוֹךְ הַמּוֹרִים וְשׁוּמַע אֲחֵם וְיִוֹסֵף
 וְהַזֶּה קִישֵׁי אֲחֵם : וְהַזֶּה מִבְּרִישָׁלָם אִתּוֹ עַל הַבְּנֵיהָ וּמַעֲנֵהוּ : מו
 וְיִוֹסֵף אִתּוֹ הַמַּחְמֶה וְהַמַּחְמֶה אִתּוֹ אִתּוֹ גְּלִי לְפָה עֲשִׂיהָ מִסַּח

מִשׁ לְוֵנוּ פְּרָה הַזֶּה אֲבִיךָ וְאֵינִי מְגַבְּשִׁים בְּקִשְׁנוּ אֲחֵךְ : וְיִאֲמַר ט' ט' ט'
 אֲלֵיחִים מַחְדָּה פִּי בְּנִשְׁתִּים אִתּוֹ הַאֲסִילָא וְנִעֲסִים פִּי בְּרִישָׁ
 נֵה זֶה אֲשֶׁר אֲהַלֶּה דְבָרָה אֲנִי : וְהֵם לֹא הִבִּינּוּ אֶת הַדְּבָר
 מֵאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם :
 וַיִּבְרַךְ אֲחֵם וַיְבָרֵךְ אֵל
 נְבָרַת וְהִיא לְנֶגְדֵי לְהֵם וְאִמּוֹ שְׁמִיעָה אֲחֵרָה בְּדִבְרֵים הַזֶּה
 נִבְרַח בְּרַבִּים : וְיִשׁוּעַ הַזֶּה וְגַבְרָא בְּחֻמְתָּהּ וּבְחֻמְתָּהּ וְהִיא לְפָנֵי אֲלֵיחִים
 וְאֲנָשִׁים :
 ג וּבְשִׁנְתָּהּ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה לְמַלְכוּת יְשִׁירָהּ הַמַּחְמֶה בְּהִיּוֹת
 פְּשִׁיטוֹת פְּלִשְׁטוֹם פְּתַח יְהוּדָה וְהַזֶּה עַד רַבַּע הַגְּלִיל
 וּמִפְּלִשְׁטוֹת אֲחֵי שְׂרָבֵעַ אֲשִׁירָא וּמְדִינַת סַבְרִינִישִׁים
 ג וְלִנְיֻסָּהּ עַד רַבַּע אֲבִילָה : בְּהִיּוֹת זֶהוּ זְכָרָא קְהָלִים
 גְּדוּלִים הָיָה זָבֵר אֲלֵיהֶם אֲלֵי זֶהוּ גְּדוּלִי וְיִוֹסֵף בְּפִדְרָה :
 ג וְנִבְרָא בְּגִלְגָּלִי הַזֶּה לְרַבִּים קְרָא סְבִילָה הַמַּחְמֶה לְקִלְחֵת
 ד חֲסָאִים : כְּכַרְבֵּי בְּסַפֵּר דְבָרָה יִשְׁעָהּ הַזֶּה לְאֲמַר קָלִי
 ה קוּרָא בְּפִדְרָה פִּלּוֹ בְּרִישָׁלָם וְהִיא יִשְׁרֵי מַסְלוּתָהּ : כְּלִינָא וְנִשְׁא
 וְקִלְחֵת וְנִבְרָה וְיִשְׁפִּלּוּ וְהִיא הַקְּבֵל לְמִישׁוֹר וְהַזֶּה חֲסָאִים
 וְזֶה לְבַקְעָה : וְהִיא כְּלִינָא אֵת הַמַּחְמֶה הַזֶּה אֲחֵם
 אֲלֵי הַמַּחְמֶה הַזֶּה אֲחֵם לְהַשְׁבֵּל מֵאֲחֵם וְיִלְוִי אֲפִסְטוֹמִים מִי
 ה הַחֲדָד לְכֵם לְבָרָה מִפְּנֵי הַזֶּה וְהַחֲדָד לְבָרָה : לְכֵן עֲשׂוּ פִּי
 נְאֻמָּה לְחַשְׁבֵּה וְאֲלֵי חֲדָדוֹ לְאֲמַר בְּנִשְׁתִּים אֲנִי וְשִׁלְטָה
 אֲחֵרָה כִּי אֲנִי אֲמַר לְכֵם כִּי יִלְוִי הַחֲדָדִים מִן הַחֲדָדִים
 פ הַחֲדָדִים לְחֻמְתָּהּ גְּנִים לְאֲבָרָה : וְעִמָּה גַם הַזֶּה הַחֲדָדִים עַל
 שְׂרַשׁ הַחֲדָדִים לְכֵן פְּלִיץ אֲשֶׁר אֲנִי עֲשִׂיהָ כִּי שׁוּב וְצָדַע
 י וְיִשְׁלַח אֲלֵיחֵם : וְיִשְׁאֲלוּ אִתּוֹ הַחֲדָדִים לְאֲמַר מִה אֲמַר
 נִעֲשֶׂה

גִּשְׁפָה : בַּעַן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִי אֲשֶׁר יִשְׁלַח שָׂמַיְךָ כַּקִּלוֹת .
 יִחַלְקֵנּוּ לֵאמֹר אֵינְלוּ יָמֵי אֲשֶׁר יִשְׁלַח מֵאֲמָלִים גִּשְׁפָה כַּמֹּר .
 בָּן : וַיֵּבֵאוּ נְסִיכֶסֶים לְהַשְׁבִּיל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַכֵּה מִיָּד יָב
 מִיֹּכְסֵי ח . ח . וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־הַתְּהַדְּעוּ מֵאַמְבָּה יוֹתֵר מִן־הַמַּסְקֵינִי יָב
 לָכֵם : וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ נֵם וַיִּצְאוּ הַעֲבָא לֵאמֹר וּגְמַחוּ מִיָּד יָד
 גִּשְׁפָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־הַסְתִּירוּ אִישׁ וְגַם אֶל־הַלְשִׁינוּ
 וְהַסְתִּירוּ בְשִׂרְכֵם : וַיֹּאמֶר יְהִי הָעַם וְהָעַל שׁו
 חֲשִׁנוּ בְלִבּוֹתֵם עַל־אֲדוֹת וְיִחְנְנוּ אִסְרַפָּא וְהָאֵל לִשְׁנוּ הַקְּשִׁינִי :
 וַיִּחַן וַיִּחְנְנוּ אֶת־הָעַל לֵאמֹר אָמֵנָּה אֲנִי בְּכֹם אַנְי מַסְבֵּל שׁו
 אַחְכֵם אֲדָּא הָאֵ הַחִנּוּן סַכְּנָא אֲשֶׁר אֵינְנוּ שֹׁנֵה לְהַמְרוּ
 אֲת־שִׂרְיָדָךְ נַעֲלוּ הָיָא וְשָׁבַל אַחְכֵם גְּרִינָה תַּקְנֵשׁ וְבֹאֵשׁ יָב
 אֲשֶׁר מִנְהַלָּה בָרוּ וְשִׁבְרָה אֲת־מְרִגְו וְהַאֲסֵף אֲת־מַדְרְגָּה יָב
 אֵל אֲסַלְמו וְאֲת־הַפְּטִינִי יִשְׂרָף נֶאֱשֶׁר לֹא־תַחֲכַנְהָ : וְאַכְמִים יָח
 גַּם הַדְּבָרִים וּבְגִים אַחְכֵם הַתּוֹרָה וְהַשֵּׁנֶר אֲת־הַקְּעִים : אֲדָּא שְׁ
 הַוּוֹדוּס שֶׁר הַרְבֵּעַ הַפְּטִיחוּ מִכַּחַ מֵאֵתוֹ עַל־אֲדוֹת
 הַוּוֹדוּקָא אֲשֶׁת פְּלִיפּוֹס אָתְוּ וְעַל־אֲדוֹת קַל־רַעוּתָה אֲשֶׁר
 עֲשָׂה הַוּוֹדוּס : הַוּוֹסֵף גַּם־זֹאת עַל־הָעַל וְהַסְנִיר אֲדָּא כ
 וְיִחְנְנוּ בְשִׂרְכֵם : וְהָאֵ הַהַשְׁבֵּל מִל־הַעַם וְכֹאֲשֶׁר כֹּא
 גַּם נִשְׁבַּל לִישֻׁעַ וְהַתְּפַלל וְהַסְתַּחוּ הַשְׂמִים : וְהָרַד עָלָיו רְוִיָה כַב
 הַקְּדֵשׁ בְּדַמְתָּ נַסִּיחָה כְּמוֹ יִזְכֶּה וְהָלוּ מִן־הַשְׂמִים נְהִיָה
 אַמְרָ אַתְּהָ הָיָא בְּעִי רְחִיבִי וְיִתִּי בְּךָ רְחִיבִי :
 וַיִּשְׂעֵה הָיָא הַחַל תְּהִיחַת תְּבַרְשְׁלַיִם שָׁתָה הַחַיְוֹתוֹ כֹּאֲשֶׁר כֹּ
 דַפְרִי גְרוּסֵף גְּרַעַל : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרַעַל גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ
 יִסְחָה : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : מִ

כֹּ מִן גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ
 כַּה גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ
 כַּשׁ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ
 לְגְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ
 אַה לָב אֲלֵמְרָם : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ
 לָב לֵשׁ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ
 לָב אֲמַרְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ
 לָב אֲמַרְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ
 לָב אֲמַרְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ
 לָב אֲמַרְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ
 לָב אֲמַרְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ
 לָב אֲמַרְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ
 לָב אֲמַרְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ גְּרוּסֵפְתָּ : גְּרוּסֵפְתָּ

ס"ב ס"ג
 ס"ד ס"ה
 ס"ו ס"ז
 ס"ח ס"ט
 ס"י ס"יא
 ס"יב ס"יג
 ס"יד ס"טו
 ס"טז ס"יז
 ס"יח ס"יט
 ס"כ ס"כא
 ס"כב ס"כג
 ס"כד ס"כה
 ס"כו ס"כז
 ס"כח ס"כט
 ס"ל ס"לא
 ס"לב ס"לג
 ס"לד ס"לה
 ס"לו ס"לז
 ס"לח ס"לט
 ס"ם ס"מא
 ס"מב ס"מג
 ס"מד ס"מה
 ס"מו ס"מא

אחה

תכליתו כ"א אמה השלך עצמו מן משה: פי רחוב ק"י מלאכו
 יצא לה לשמרה: וכן על פנים ישאנה פרהצון נאמן יא
 רגלו: ונען ישוע ויאמר אליו אכן נאמר לא הנסה יב
 את וזהו אלקיך: ונאמר פנה השפון פלמסה וזהו י
 סמנו עד עת: והשב ישוע בגבורה הרחיב יד
 הגלילה ושמע יצא בגלסבינות הפך עליו: והוא לפי ש
 נבתי נקסותיהם וזהו סכך מכת הפל: ונבוא אל גלילת שו
 אשר שם היה אמן והוא פניו והנהג לו גלום השפון
 אל בית הנקסות והוא לקרוא: ונענה לו ספר ישעיהו יז
 הנביא ונאמר פרש את הפרס מצא אתה מקום אשר בו
 היה רחוב: רחם ארען עליו יען משה אתו לבשר ענינים יח
 שלחני לחפש ולקשור לב לקרא לשבטים דרוז ולעוררים
 סודיותה לשלח רוצצים חספים: לקרא שנתרצון יש
 ליהוה: ונאמר גליל אתה הפסד השיבו אל המשפת והשב כ
 ועני הפל בבית הנקסות היה מפשות בו: והוא לאמר כא
 אלקים פי היום התמלא התבן הזה באוניכם: והפל כב
 העידו לו וקמו עולמו יהון היוצאים מפיו ויאמרו
 האם לא זה גריוסף: ויאמר אלקים אמנם האמר אל כב
 אתה השפל הזה ורפא רפא את עצמו עשה אתה אשר
 שמענו נדיות בקשר נדום עשה נספה בארץ: ויאמר כד
 אמנם אני אמר לכם פי אין נעמי רצוי בארץ מולדתו:
 הנאמר אני אמר לכם אמנות רבות היו בישראל בימי כה
 אלהו בקוצר השמים שלש שנים וששה חדשים נאמר
 דעה רעב גדול במדינתו: ונבם לא לאות משה נשלח מ
 אליהו
 122

אלקיך וזלתי אל צרפת אשר לציון אליהם אלמנה: כ"א ח"א ס'
 כו ומצרים רבים היו בישראל בימי אלשע הנביא ונבם לא
 כח אחד מהם מחר וילתי נעמן הארמי: וימלאו כלם חכה
 כשר בבית הנקסות בשמקם את אחיה: וקלמו וקדשו אתו אל
 כתיבן לער וילכו אלו אל צב הקור אשר עדים נבנתה
 ל עליו למען השלך אתו קשה: אך הוא קצר בחורבם
 לא וקדן: וברך אל פשר נדום עיר הגליל וזהו כלפי
 לב אתם בשפתות: והשתוקמו על לקחן פי בשלשון הקדש
 על דברו: ובבית הנקסות היה איש אשר היה
 לו לו רחם פד שםא ונצעה בקול גדול: לאמר הנה מודלני
 וקד ישוע הנביא הבאה לאבד אתנו ונעמי אתה מי אתה
 זה קדוש הגלילים: וינעל בו ישוע לאמר האלם וצא מפני
 ונאמר הפל אתו השד בקדן יצא מפניו ונאמר לא
 לו הניק אתו: ויהי תהיון עליהם ודברו איש אל רעהו
 לאמר מה הדבר הזה פי בשלשון ובגבורה הוא מנעה
 לו את הדעות הפסמות והנה ונצוא: ונצא שמועה עליו
 זה אל פל מקום הפך מרוב: והם מרת
 הנקסות ונבוא אל בית שמעון והמות שמעון הנה אתה
 לש בקדחת גדולה וישאלו אתו בענה: ויתעב מפעל לה
 וינער בקדחת ומעוב אתה ונבוע קחה ותשפת אתם:
 מ ונבוא השמש לל אשר היו להם חלשים
 בקתולאים שונים הביאו אתם אליו והוא שם את דעו
 מא על פל אתו מהם ונרפא אתם: ונצאו נס
 שדים מרבים ועקום ואמרים פי אפה הוא הפשיה פד
 האלהים
 123

תכליתו כ"א
 יצא לה לשמרה
 רגלו: ונען ישוע
 את וזהו אלקיך
 סמנו עד עת
 הגלילה ושמע
 נבתי נקסותיהם
 אשר שם היה
 אל בית הנקסות
 הנביא ונאמר
 היה רחוב:
 שלחני לחפש
 סודיותה לשלח
 ליהוה: ונאמר
 ועני הפל בבית
 אלקים פי היום
 העידו לו וקמו
 האם לא זה גריוסף
 אתה השפל הזה
 שמענו נדיות
 אמנם אני אמר
 הנאמר אני אמר
 אלהו בקוצר
 דעה רעב גדול
 תכליתו כ"א
 יצא לה לשמרה
 רגלו: ונען ישוע
 את וזהו אלקיך
 סמנו עד עת
 הגלילה ושמע
 נבתי נקסותיהם
 אשר שם היה
 אל בית הנקסות
 הנביא ונאמר
 היה רחוב:
 שלחני לחפש
 סודיותה לשלח
 ליהוה: ונאמר
 ועני הפל בבית
 אלקים פי היום
 העידו לו וקמו
 האם לא זה גריוסף
 אתה השפל הזה
 שמענו נדיות
 אמנם אני אמר
 הנאמר אני אמר
 אלהו בקוצר
 דעה רעב גדול

האלהים ויגער גם ולא הנית אתם לדבר וען ידעו פי הוא
 ומאשר היה יום ויבא וילך אל מ
 מקום הרב ותקמולים בקשו אתו ויצאו עריו ויבשרו אתו
 ובלתי יסע מהם : אך הוא אכר אליהם אכן צדק הוא מג
 יסע' ס'ס' פ' גם' את הערים האחרות ואבשר את מלכות האלהים
 פ' ג' וזאת נשלחתי : ותיה מבשר בנתי הנבסיות אשר מר
 יסע' ס'כ"ח' ללול :

ויהי בסעוד בו ההמון לשמוע את דברי האלקים והוא ה
 ס'ס' סכנית. היה עמד אצל אים וניסרת : וירא שתי אניות עומדות ב
 גמל' ליק' ס'ס'. על שפת האנים והיריבים יצאו מהן ויבכשו את המבטורים :
 ויבוא אליהם מן האניות אשר היתה לשמעון וישאלו ג
 ס'ס' ס'כ"ח' אהו להפע קעס מן הדגשה וישב וילמר את הדממונים
 ס'ס' ס'כ"ח' מן האניה . ומאשר פלה לדבר ויאמר אל שמעון הפעל ד
 ס'ס' ס'כ"ח' אל העמק והורידו את מבטורכם ללכד : וען שמעון ה
 ס'ס' ס'כ"ח' ויאמר אליו מורה כלה לילה למלנו ומאימה לא ללקנו
 ס'ס' ס'כ"ח' אסס על דברך אוריד את המבטור : ומאשר עשו זאת ו
 ס'ס' ס'כ"ח' הסירו המון דגים רב ותקעו מבטורם : וירקנו אל ו
 ס'ס' ס'כ"ח' החברים אשר באניה האחרת פי ויבאו ותפשו עמקם
 ס'ס' ס'כ"ח' ויבואו ומלאו את האניות שמתן עד כירשבו לשבע :
 ס'ס' ס'כ"ח' ונראוה שמעון פסרום וישל לרגל יגיע ויאמר אליו צא ח
 ס'ס' ס'כ"ח' מאתי פי איש חסא אגבי : פי תסחון אהו אתו ואת ס
 ס'ס' ס'כ"ח' הבל אשר אתו על ציד הדגים אשר תפשו : וכמו כן אתי
 ס'ס' ס'כ"ח' יעקב ויוחקו בני ובי אשר היו חברים עם שמעון ויאמר
 ס'ס' ס'כ"ח' יגיע אל שמעון אליהם בעמה היתה לכד בני אים :

יא וכאשר הביאו את האניות אליהם יענו אתהו ס'ס' ס'כ"ח'
 יב ותלכו אתהו : ויהי דהווחו באות הערים ס'ס' ס'כ"ח'
 ותקח איש מלא צרעת ונראוהו את ישוע והפל על פניו ס'ס' ס'כ"ח'
 יג ותחבן לו למאר ארלי אסרפיה חובל לשתר אתו : ויש ס'ס' ס'כ"ח'
 אתדו ויגיע בו ויאמר רצה אגני סתור ותלכע סתור ס'ס' ס'כ"ח'
 יד הצרעת : והוא צעה אתו לקבלי אכר לאיש פי אסלך ס'ס' ס'כ"ח'
 ק' והראה אל הפהו והקבר על שהרחק באשר צעה משה ס'ס' ס'כ"ח'
 טו לעדות לקם : ותצא עוד יותר על שמועה על אדותיו ויתקבצו ס'ס' ס'כ"ח'
 טז המונים רבים לשמוע ולהקרא מאתו מחתואיהם : אך ס'ס' ס'כ"ח'
 הוא נאסח אל הרבות והיה מחפלל : יסע' ס'ס' ס'כ"ח'
 יז ויהי באחד הימים באשר הוא היה למלך והיה וישבים ס'ס' ס'כ"ח'
 פרושים ומותי התורה אשר צאי מכל עיר הנלול והיהנה ס'ס' ס'כ"ח'
 יח וירושלם ויבחרה יהוה היתה שם לרפא אתם : והיה ס'ס' ס'כ"ח'
 אנטים נשאים במשה איש אשר היה נכה אברים ויבאשו
 יש לתביא אתו פנימה ולשמוע לפניו : וכבלי כבא איהו
 ויביא אתו פנימה כגלל ההקו עלו על הדגו ונורידוהו בער ס'ס' ס'כ"ח'
 כ ורועים עם המטה בנתן לפני ישוע : ונראוהו את ס'ס' ס'כ"ח'
 כא אמנותם ויאמר אליו אלוש כסלחו לך חסאותיך : ויתלו ס'ס' ס'כ"ח'
 לתשב חסותם והרועים לאמר מי הוא זה המדבר ס'ס' ס'כ"ח'
 בנפוחו מי יוכל לסלח חסאים בלתי האלהים לבדו : ס'ס' ס'כ"ח'
 כב ויהבנו ישוע את מוחותיהם וען ויאמר אליהם מה ס'ס' ס'כ"ח'
 כג אתם חשבים בלגותיכם : מה יתר בקל האמר נסלחו לך ס'ס' ס'כ"ח'
 כד חסאותיך או אכר קום ותהבנך : אך למען תדעו פי יש ס'ס' ס'כ"ח'
 לבן האדם שלמן בארץ לסלח חסאים אכר אלנכה ס'ס' ס'כ"ח'
 125

הַאֲבָרִים אֲנִי וְאֵי אֲבִיר לָךְ קָרַם וְשָׂא אֶת־מִסְפַּחֲךָ וְלָךְ אֵל

יִבְחַק; וְכִרְבֵּעַ לָם בַּגִּזְיָהֶם וְיִשְׂא אֶת אֲשֶׁר שָׂכַב עָלָיו וְיִלָּךְ כַּח

לֹא אֲלִבְיָתוֹ לְכַבֵּד אֶת־הָאֱלֹהִים; וְשִׁפְמוֹן יִתְּנוּ אֶת־הַפֶּלַח ט

וְיִכְבְּדוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וְיִמְלִאוּ יְרֵאָה וְיִאֲמְרוּ כִּי רָאִינוּ נְסִלֹת

הַיָּם; וְאִתְּרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יֵצֵא וְיָרָא מִזְכֵּל כִּי

אֲשֶׁר שָׂמוּ לָךְ יִשָּׁב בְּבַית הַמִּסְגָּר וְיֵאֱמֶר אֵלָיו לָךְ אֲדֹרִי;

וְיִעָבֵד אֶת־הַפֶּלַח וְיִקָּם בְּיַדְךָ אֲדֹרִי; וְיִעַשׂ לוֹ לֵעַד שְׂמֵתָה כַּחֲשֵׁ

נְדוּל בְּבִיתוֹ וְיִחִי הַמְּנוּחַ רַב מִמוֹכְסִים וּמֵאֲדֹרָיִם אֲשֶׁר הָיוּ

מִסְגָּרִים אֲתָם; וְיִלְוֵנוּ סֻפְרֵיהֶם וְהַפְּרֹשִׁים וְיֵאֲמְרוּ אֵלֶי ל

תִּלְמִדְיוֹ לָמָּה אֲתָם אֲבָלִים וְשִׂחִים עִם מִוְכָסִים וְחַפְזָאִים;

וְיַעֲזֹב יִשְׁעוֹ וְיֵאֲמֶר אֲלֵיהֶם הִתְקַדְּמִים אֵין יִצְדַּךְ לָהֶם לִירֹפֵא לֹא

כִּי אֲסִיחֲוֹלִים; לֹא־בִּמְתָא לְקָרָא צְדִיקִים כִּי אֲסִיחֲפָאִים לִב

לְחֻשְׁבָּה; וְיֵאֲמְרוּ אֵלָיו לָמָּה תִּלְמִידֵי לַג

וְיִהְיוּ צְדִיקִים עִסְמִים רַבֹּחַ וְעֹשִׂים תְּהִנוֹת וְכַמֹּרְבָן אֵלֶּה

אֲשֶׁר לִפְרֹשִׁים אֵדְךָ אֵלֶּה אֲשֶׁר לָךְ אֲבָלִים וְשִׂחִים; וְיֵאֲמֶר לֹ

אֲלֵיהֶם הַחִיבִלֵי לַעֲשׂוֹת אֲתִּי בְּגַן הַתְּהִמָּה לְצַיִם בְּעוֹד הַחֲקֹן

עֻמְקָה; אֵדְךָ יִבְרָא יָמִים וְכַפְאֵר לָפָּח מִסָּה הַחֲקֹן אֵין לֹח

יִצְבוּר בְּיָמֵים הָהֵם; וְיִדְבַר בְּסֵם מִשְׁלֵי אֲלֵיהֶם לו

כִּי אֵין אִישׁ שֶׁם מְלֵאָה כִּסְבֵּר הָדָשׁ עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִסְלֹא

הַחֲדָשׁ יִקְרָע וְגַם עִם־הַשְּׂמֵן לֹא־תִחְתַּבְתֵּם הַתְּלַאָּה אֲשֶׁר מִן

הַחֲדָשׁ; וְאֵין אִישׁ שֶׁם יָיוֹן הָדָשׁ בְּנִאָדוֹת וְשִׁנָּים וְאִם־לֹא לו

יִבְעַע וְהָיוּ הַחֲדָשׁ אֲחִי־נִאָדוֹת וְהָיוּ יִשְׁפָךְ וְהַנִּאָדוֹת

יֵאֲבָדוּ; כִּי אִם־יָיוֹן הָדָשׁ יִשָּׂם בְּנִאָדוֹת וְהַשְּׂמֵן וְשִׁנָּהֶם לֹח

יִשְׁמָרוּ; וְאֵין אִישׁ שֶׁתְּהֵי שְׂמֵן וְהָיוּ עֵרְבֵי הָדָשׁ כִּי הָיוּ לֹש

יִסְע'ו' ל'ו'.

סְתִיל'ו' כ'ו'.

סְפִר'ו' ל'ו'.

מִיכָס'ו' ט'ו'.

מְתִיר'ו' ט'ו'.

סְרִיר'ו' ל'ו'.

סְעִיר'ו' ל'ו'.

יִרְפֵ'ו' ח'ו'.

קִבֵ'ו' ז'ו'.

סְסִיע'ו' ב'ו'.

מְתִיר'ו' י'ח'ו'.

סְרִיר'ו' י'ח'ו'.

יִסְע'ו' כ'ל'ו'.

סִס'ו' ט'ו'.

סִס'ו' ט'ו'.

סִס'ו' כ'ו'.

סִס'ו' כ'ו'.

סִס'ו' כ'ו'.

סִס'ו' כ'ו'.

סִס'ו' כ'ו'.

סִס'ו' כ'ו'.

סִס'ו' כ'ו'.

סִס'ו' כ'ו'.

אֲמַר וְהִשָּׁן עָדֵי שְׁנוֹב הָיוּ:

וּ יְחִי בְשֵׁמֶת הַשְּׂבִיחַ הַרְאֵשׁוֹן וְיִלָּךְ בְּחוֹף הַחַוְרָעִים

ב' וְיִקְסִמוּ תִלְמִידָיו אֲחֵד־שְׂבִילִים וְיִאֲבָלוּ שִׂחָה בְּיָדָם; וְיִתְחַרְחוּ

מִן הַפְּרֹשִׁים אֲמְרוּ אֲלֵיהֶם כַּה אֲתָם עֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר

ג אֲנִי מַקְטִיר לַעֲשׂוֹת בְּשֵׁמֶת; וְיַעֲזֹב יִשְׁעוֹ וְיֵאֲמֶר אֲלֵיהֶם הָאִם־

לֹא נִזְתַּת קְרֹחְתֶם אִיזְ אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּרַעְיוֹ הָיוּ וְהָיְהוּ

ד וְאֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ; אֵדְךָ הָיוּ כָּא לִבַּת הָאֱלֹהִים וְיִתְּחַ אֶת־

ה לָחֵם הַסָּנִים וְיִאֲבָלוּ וְיִתְּנוּ בְּסִילָאָה אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֲשֶׁר אֵיךְ

ו הַמִּטָּר לְאֲבָל בִּלְתִּי לְקַתְּנִים לְבָבָם; וְיֵאֲמֶר אֲלֵיהֶם כִּי בָן

ז הַיָּהֳם אֲרֹון הָיוּ גַם עֵרְוַת־שֵׁמֶת; וְיִחִי בְּס

ח בְּשֵׁמֶת אֲדֹרָה וְיִבְרָא אֲלִבְיָת הַסָּנִסַת וְיִלְמַד וְהָיוּ שְׁמֵי אִישׁ

ט וְיִדְרוּ הַיָּמִינִית הַתְּהִי בְּשֵׁמֶת; וְיִשְׁמְרוּ עָלָיו הַסְּפָרִים וְהַפְּרֹשִׁים

י ח אִם בְּשֵׁמֶת רִפְאָ לִמְעַן וּמִצְאָה שְׂמִינָה עָלָיו; אֵדְךָ הָיוּ דָעַ

יא אֶת־מִתְּחִילֵי־הַיָּהֳם וְיֵאֲמֶר אֲלֵיהֶם אֲשֶׁר הִתְהַה לוֹ הַיָּד

יב שֶׁ הִבְשִׂיָה קָרַם וְעִשָׂה אֲלִי־הַתְּהִי וְהָיוּ קָם וְעָמַד; אֵין אֲמַר

יג יִשְׁעוֹ אֲלֵיהֶם אֲשָׁלֵא אֲתָכֶם דָּבָר הַמִּקְטֵר בְּשֵׁמֶת לַעֲשׂוֹת

יד מִזֵּב אֵין לַעֲשׂוֹת זֶע לְהוֹשִׁיעַ נַפְשׁ אֵין לְאָבֵד; וְיִבְעַשׂ אֲלֵיהֶם

טו כָּלֵם מִסְבִּיב וְיֵאֲמֶר אֲלֵיהֶם נִמְהַר אֲחֵד־כְּדֵךְ וְיִעַשׂ כָּן

טז יֵאֵר וְהַשְּׂבִיב יָדוֹ שְׂלֵמָה מֵאֲדֹרָה; וְיִמְלִאוּ שִׂמְחוֹן וְיִשְׁיִחוּ אִישׁ

יז יֵב אֲלֵי־רַעְיוֹהָ כַּה אֲפֹאֵ וְעִשָׂה לְיִשְׁעוֹ; וְיִחִי

יח בְּיָמֵים הָאֵלֶּה וְיִבְרָא אֲלֵיהֶם לְהַחֲפִיל וְהָיוּ לָן כִּי שְׂבִילָה

יט בְּתַפְסֻלַת הָאֵלֵי־הֵם; וְכַפְאֵר הָיְהוּ זִים וּקְרָא אֵלָיו אֲחִי־תִלְמִידָיו

כ וּבְיָדוֹ מִיָּהִם שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי אֲשֶׁר גַּם שְׂלִיחִים קְרָא אֲתָם;

כא יֵד אֶת־שְׂמֵחוֹן אֲשֶׁר גַּם קְרָא אֲתוֹ מְסֻרֹס וְהָיוּ אֲדֹרָעִים אֲתוֹ

1010/6, פ"ס. אדעקל ואת יודון אדעלפוס ואת ברמקלי: אדמתיא מו
 ואתהומא אדעקל ברמקלי ואת שמעון הנקרא קנאי:
 1010/7, פ"ס. את יהודה אתי ועקב ואת יהודה אישקרות אשר גם מו
 1010/8, פ"ס. היה מקור: וברך אתם וגעוד במקום יו
 1010/9, פ"ס. שפלה וגם לתת המידוי תמון עם רב מכליהודה
 וירושלים ותוף ים צור וצידון: אשר באי לשמע אהו יח
 1010/10, פ"ס. להתשא מתייתים גם המענים מיהדות סמאות ורפוא
 וללהקמון בקש לנגז בו פי נבדה גאח מאתו ורפוא יח
 1010/11, פ"ס. אדהלי: וישא אדעינו אלתמיהו ויאמר אשרכל כ
 1010/12, פ"ס. הענים פי לכן מלכות האלים: אשרכל הרעבים עהה נא
 1010/13, פ"ס. פי תפני אשרכל הנוכים עהה פי תשוקו: אשרכלם נב
 1010/14, פ"ס. פאשר ישנאי אתכם האנשים ובאשר ישרו אתכם
 1010/15, פ"ס. ויהרפו וירשו אדשמכם פרע גלל ברהאדם: שמהו כנ
 1010/16, פ"ס. חסרה ח' ו- המענים האלה עשו אבותיהם לנביאים: אפס אוי לכן כד
 1010/17, פ"ס. העשירים פי לתתם אתנתמתכם: אוי לכן השובעים פי כה
 1010/18, פ"ס. הרעבו אוי לכן השחקים עהה פי תחאנלי ותבגי: אוי כו
 1010/19, פ"ס. לכן פאשר פי לגנ האדם הישב ואמרו עליכם פי פסי
 1010/20, פ"ס. הדברים האלה עשו אבותיהם לנביאי השקר:
 1010/21, פ"ס. אוף לכן אני אמר אליהשמים אהבו אתאיניכם כו
 1010/22, פ"ס. הישיבו לנביאים אתכם: ברבו אתמלליכם והתפללו בעד כח
 1010/23, פ"ס. הצורים אתכם: למפת אתך עליהו תהגב גם את כח
 1010/24, פ"ס. האחרת וכתנשא אתמקלה גם אדחפנת לא המגע:
 1010/25, פ"ס. וכל השאל אתך קון וכן הנשא את הדברים שיה אל ל

לא תתעב: ופאשר תחפשו פי וישו לכם בני האדם גם
 לב אתם עשו להם פמרבן: ואם תאהבו את האנשים אתכם
 מדהתרה יש לכם פי גם תחפאים אתהים את האנשים
 לב אהם: ואם תשיבו לפשיבים לכם מדהתרה יש לכם פי
 לב גם תחפאים עשים ואת: ואם תלנו אדאה אשר תהו
 לתחת מהם מדהתרה יש לכם פי גם תחפאים מלכים כ"ח
 לה אתהתחפאים למען תקחו ותישוח: אפס אהבו את
 איניכם ותשיבו ותללו בגלל פנות עוד למאיכה ותהו
 שברכם רב ותהיו בני העליון פי טוב הוא על חסרי
 לו התורה ועל הרעים: לבן ותי מוחמים פאשר גם איניכם
 לו רחום הוא: ואליתפשו ולא תשפשו אליתשיעו ולא
 לח תרשעו תתרו ותמרו: קנו ותתן לכם כדה מוכה
 דויכה ומנעה ומשקה ותנו אלתמכם פי בפניה תהיא
 למ אשר תמיד גה עוד ועד לכם: וויבר לשל אליהם הויכל
 מ עור ונתן עור האסלא שניהם פפתת ופלו: התלמיד איננו
 מא למעלה סמוחיו אוף פי מלשלים יתה כמותה: ולפיה
 אתה ראה אתהתחפאים אשר בעד אתך ואתהתרה אשר
 כב בענת שיה אינת מברבן: או אוף תיכל לאמר לאחיה
 אוי תרה איליכה אתהתחפאים אשר בענת ואתה אינת
 ראה אדהתרה אשר בענתה תנה השלח בראשיתך את
 תתרה מענת ווא תראה ברור להשלח אתהתחפאים אשר
 כג בעד אתך: פי אין עז טוב עשה פרי נשחת גם אין
 כד עז נשחת עשה פרי טוב: פי גליען משרו שילי מרנפר
 פי לא סויצים אסעים תאנים גם לא מסנה בדרים

תסל'ס'י, עבב : האישי הפשוב מאוצר לבבו : הפשוב מוציא אתהפשוב מד
 תסל'מ'ו, והאישי הרע מאוצר לבבו הרע סוציא אתהרע כי משקעת
 תסל'כ'ט, הלב סמלל פון : ולקח אתם לקראים אתי מו
 יסע'כ'ג, ארני ואני ואתכם עשים אתהדברים אשר אלי אמר :
 יסע'מ'ט, על הלב אלי ואתכם דבר ויעשה אתם אתי לכם למי מו
 יס'מ'ג, הא דוקח : דוקח הוא לאיש : בנה בית אשר קבר מח
 תסל'כ'ט, והעמיק וסם יסוד על השלע ובאשר יהיה ששך פנץ
 יס'מ'ג, הנתר : על הבית ההוא ולא יכול להגיע אלו כי יסוד על
 יס'מ'ג, השלע : והשמע ואנינו עשה דוקח הוא לאיש בנה בית מס
 יס'מ'ג, עלהארץ בגל יסוד אשר עליו פנץ הנתר וברגע נפל
 יס'מ'ג, והיה פנץ סגית ההוא גדול :
 ובאשר פלה את פלמטייו למשקע אנוי העם והוא ז
 אלפרידיום : ועברו שר סאגה אתר דלה ונסתה למינה ב
 אשר הנה יקר לו מאד : ובאשר שמע על ארות ישוע ג
 מ'מ'ג, וישלח אתיו וקנן היהקים וישאל מאמו כי יבוא וישוע
 אתעברו : והם כבואם אל ישוע החחנוני לו בזונה לאמר ד
 מ'מ'ג, כי טוה הוא אשר תסין לו זאת : כי אלה הוא אתעמנה ה
 כ'ט, ואת ביתהקנסת הוא בנה לנו : בגלך ישוע אתם ועמה ו
 מאשר לא יהיה רחוק מןהבית שלח אתיו שר הפאה רשם
 מ'מ'ג, לאמר לו ארני אל תגיע כי אעני טוה כי תבוא אל תחת
 כ'ט, בני : לבן צמלא תסבמי אתעצמן טוה לבוא אלך את
 יס'מ'ג, אשר דבר והפא מצה : כי גם אלי איש אני תחת ח
 תסל'ק'י, סמשהלח מושם וישלח חסמי אשרבגא ואלי אמר עלי
 לק ותוא הולך לאתר בוא ותוא מא ליבני עשה זאת
 ויהא

והוא טוה : ובטקווע ישוע אתהאה וחתמה עליו וישן
 ויאמר אל החסון הדולף אתריו אני : אמר לכם את
 י'ש'כ'ט, ישיבאל לא סבאמי אמינה גדולה פאה : ובאשר טבו
 השלוחים אל הציח ארצא אתהעבר הדלה שלם :
 יס'מ'ג, ויהי סמקתו ויסע אל שר הנקראת קאן ויסע אסו
 יב רבים סמלטייו ותסון רב : ובאשר קב' אל ישוע קעיר
 ויהיה הצאח מת בן יסוד לאפו והיא אלמנה ותסון קעיר
 יב רב הנה עמק : וקראות אתה קאריו וקסרה ותסו עליה
 ד ויאמר לה אל תבכי : ויש וישע קאריו ותקראים עמרו
 טו ויאמר עלם לק אני אמר קום : והתעורר הפח וישב והל
 מו לומר ויסון אתו לאפו : ותאתו וקאה אתדנלם וברו את
 האלהים אמר כי בתי גדול קם בקרבי וכי קסד האלהים
 יו אתעמו : והוא תברך הנה וכל יהודה עליו ובכל הנפץ
 יח סקבו : ויברו ליהוה סמלטייו על ארות פל
 יט אלה : וקרא ויהון אלו טעים סמלטייו וישלח אל ישוע
 כ לאמר האתה הוא קעיר לבוא או נקדה לאתר : וקראו
 אלו האנשים ויאמר ויהון הספבל שלחני אלך לאמר
 מא האתה הוא קעיר לבוא או נקדה לאתר : וישוע התיא
 ט'ס'ג, רבא רבים מחללים יגיעים ומרדווח רעול ועוקים רבים
 נב הון אתהראות : וישן ישוע ויאמר אליהם לבו ויברו
 לוהון אתהדברים אשר אתם ואתם לבו ועוקים כי עוקים ו
 ראים ססטים מתהללים סמלטיים סמלטיים חלשים שמעים
 נג מתים סמלטיים עניים סמלטיים : ואשרי פלאיש אשר לא
 מד וישלח בן : ובאשר אלה סמלטי ויהון החל לבר
 אל

אל תהמונים על איות ויחנן מה דוצאתם המדברה לראות
 אסגלה ספני רחז נט : אך מה דוצאתם לראות אסאיש מח
 לבוש גברי ענג הזה דומצאם במלבוש המארת יבערן
 דבתי הפלכות הפסה : אך מה דוצאתם לראות אסגליא פו ט
 אגא אמר לכם ויותר הרבה מנביא : זה הוא אשר פתני ט
 עליו הגני שלח מלכי לסיף אשר פתנה רופח לסוף : פי כח
 אגא אמר לכם פי ויבני נשים גביא גדול מיהונן הפטפל
 און אך תספן במלכות האלהים גדול הוא מפני : וכל כש
 דקים אשר שמע והמוכסים העדיקו את האלהים בהסנגם
 שבעת ויחנן : אך הפרשים וסלפני בתורה גדנו בעצה ל
 האלהים נגד עצמם לבול הפבל מאתו : ויאמר לא
 החנן אלי מי אסוא ארפה את אנשי תדור הזה ולמי הם
 דומים : דומים הם לגדים הישבים בשוק וקראים זה לב
 נזה ואמרים דלנו לבם בתולים ולא תרמם דלנו לבם
 ולא נביתם : פי לא ויחנן הפטפל לא אגל לחם ולא לב
 שתה יון ואתם אמרים שד יש לו : וברקאדם לא אגל לב
 ושתה ואתם אמרים זהה איש וולל וסבא יון רע מוכסים
 והשאים : ומצדקת התקלה מאת גרבינת : לה
 וישאל אתו ארת מרפרששים פי יאכל אתו ויבוא אל בית לו
 הפרש ויבב : והנה אשה גער אשר התה חסארה לו
 בדעתה פי הוא סבל בבית הפרוש הליאה צלחת שפון
 כר : ומצדקת לרגלו מאתרו לבנה ומדל להמסות את לה
 רגלו ברמעות ובשערות ראשה פתחה ומשל את רגליו
 ומשחח בשפון הפס : ובראות הפרוש אשר קרא אתו לפי
 ראמו

101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

ויאמר בנפשו לאמר זה אסדתה נביא רב כי ויארז
 ס האשה הנבעת פו כי הפאה הוא : ובען ישוע ויאמר
 אליו שמעונו יש לו קח לאמר אלקה ויאמר מורה אפר :
 מא שני הנשים היו לנשה ארת הארת חנב חקש כמות
 מנ דנינים והארת חקשים : וקאשר לארתה להם לשלם ונפש
 לשניהם חנם אפר אסוא ארתה מתם ארתה אלו עליוקר :
 מנ ובען שמעונו ויאמר ארפה פי זה אשר לו חקש חנם את
 מד היותר ויאמר אליו אשר שקסמ : ונפן אל האשה ויאמר
 אל שמעונו תראה אתה את האשה הזאת באתי אל ביתך
 לנים על רגלי לא נתת אך היא ברמעות המסחה את רגלי
 מה ובשערות ראשה סחקה : ושיקה לא נתת לו אך היא
 מו סאו באתי לניסה לא קלתה לנשה את רגלי : ושמע את
 ראשי לא משחח אתה היא בשפון כר משחח את רגלי :
 מו בעבד זאת אני : אמר לה נקלה לה חסאותיה רבבות פי
 אנתה הרבה אך זה אשר לו מעט נקלה מעט הוא
 מחסס ארב : ויאמר אלקה לסלה לה חסאותיה : והרגלו חססבים
 אתו לאמר בנפשמי פי זה הוא אשר נב חסאים הוא
 נ סלה : ויאמר אל האשה אמנותה הושיעה אתה לבי לה
 לשלום :
 ח ויתו אחריו ויתחנן מעיר אל עיר ומספר אל כפר קורא
 ב רמבשר את מלכות האלהים ישנים הקשר אתו : ונשים
 אחרות אשר היו נרפאות מריתות רעות ויפולתאיים כרים
 ג העקראת מנדלית אשר יצאו ספנה שגעה שדים : ויהיתה
 אשת פנא סוכן הורדום וששנה ואתרות רבות אשר
 שרהו

101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

התנ' כ' ג' בו : ויחזקו לו פי לאיצטא אתם ללכת להם אליההוים : לא
 יתנו פים עור דורים רבים רועה דער ויחזקנו אליו פי לב
 יצח להם לבוא בתקום ופוח להם : ובאשר יצאו השדים לב
 מרהאש גאו בתורים ויסקרו העיר במוך אליהם
 ויחזקו : ובראות הרועים את אשר יתקו ויגסו וילכו להם לו
 ויסקרו בעיר ובשדות : ויצאו לאוה את הנהיה ויבואו לה
 אל ישוע וימצאו אתהאיש אשר יצאו מפני השדים
 מלבש ובהשפל ישב לרגל ישוע ויראו : ויסקרו להם לו
 בסדרים אך נישע אתו השדים : וישאלו סאלו קל לו
 קמונו פרו הדרנים מסביב ללכת סתם פי מראה ודולה
 באהו וקרא גא באנה וישוב : ויחזקו לו האיש אשר לה
 יצאו מפני השדים להיות עמו אך ישוע שלח אתו
 ויאמר : שוב אל ביתך וספר מה רבות עשה לך האלהים לט
 וילך לו וישמע בקרעיו מה רבות עשה לו ישוע : והיו ס
 נשיב ישוע ויפל אתו הקסוף פי היו הכל משגרים אליו
 והנה גא איש וישמו יאור וקרא היה ראש מא
 גיודתונסט וישל לרגל ישוע ויחזקו לו לבוא אליהו :
 פי בת היתה והמה לו פמו שמים עשרה שלה והיא פתחה מב
 ובלכתו הוציקו התמונים אתו : ויאשה אשר מב
 היתה פגוב דם משמים עשרה פתה אשר פלחה אתפל
 מותרה ורואים ולא יכלה להפא סאיש : נעשה סאחיו מד
 ונעש בננה גנרו וסחאם פמו נוב דמה : ויאמר ישוע מה
 פי היא הנעש פי ובאשר פתשו הכל ויאמר פטרוס ויאמר
 אתו מודה תבטנים דתמים ויצדקים אתך ואתה אשר
 136

ר' ג' פוטס
 למות דתק'
 ה' כ"ג
 סוף ש"ג כ"ה
 סוף ש"ג ל'
 ירמ' ש"ג כ"ג
 סוף ש"ג כ"ה
 סוף ש"ג כ"ה

טו פי היא הנעש פי : ויאמר ישוע נעש פי איתו דתם פי אני
 מו יתע פי לב וקרא ספני : ובראות האשה פי לא נסתרה
 וסבאו וקרות והפל להו וסנן לו פסני בקרעם את
 מדהספה מדיע נעשה בו ואתך נרפאה פתאם : ויאמר אליה
 תען בתי אפינתך הושיעה אתך לבי לך לשלום :
 טז ערפ' מדבר ויבוא אחר מאת ראש גיודתונסט
 נ ויאמר לו אכן כחה בקח אלקיע אתהסורה : וישוע
 פשקעו ענה אתו לאמר אליהיא רק האמן והיא תישוע :
 טז ובבואו הנהיה לאהיהת לאיש לבוא מפניה בלתי את
 נב פטרוס ויעקב ויהיו ואתו תענה וסמה : ויבני הכל
 ויסקרו לה ויאמר אליהנפי לא כחה פי אפישינה היא :
 נז נר וילעני לו בדעתם פי כחה : אך היא שלח אתפלם
 נח הוציח ויאתו ביהו וקרא לאמר גערה קמי : ונפשב
 נו ורחה וקמס פתאם וישו פי נתנו לה ללכל : וישתוממו
 ויהיה וישו אתם פי לא ויאמרו לאיש את הנהיה :
 טח ויקרא אתעשניםעשר פלסדיו קוד ויפל להם גבירה
 וישלפו על פל השדים ותרפא מחלות : וישלח אתם לקרא
 ג אתמלכתו האלהים ותרפא אתהוולים : ויאמר אליהם
 שלחקמו סאמה לדרך לאימנות ולאיעקוב ולאיעתם
 ד ולא יכסח פם לא להיות לאיש איש שמי כקלות : וקלצית
 ה אשר פבואו בו פים שבו ופשים צאו : וכל אשר לא יפלו
 אחקם באתחם סודיעי הווא פם אתהוצקו פורולכים
 ו יצרו לעדות פתם : ויצאו וקטנו בכלהפגרים מנשורים
 ו ירפאים בכלהפגים : וישמע הוודוס : פד
 הרבע
 137

וכר' י"ג כ'
 כ"ג ג' פ"ג
 יסע' מ"ט ו'
 מת' כ"ג כ"ג
 פ"ג כ"ג כ"ג
 כ"ג כ"ג כ"ג
 כ"ג כ"ג כ"ג
 כ"ג כ"ג כ"ג
 כ"ג כ"ג כ"ג
 כ"ג כ"ג כ"ג

אליה נתת עני ותצל עליהם וירא גבוא הקור בעניו :
 וקול הנהיה כןהקצו לאמר זה הוא בני דודי אליו לה
 שמעו : ובאשר נהיה הקול וישפא ישוע לבדו ותפדה לו
 ויהשו ולא ינודו לאיש בקים החם ודבר סאלה אשר
 ראו : ותל ביום ההקרות באשר ודוד כדנהיר לו
 והפגש בו הפון רב : והנה איש כןההטון צעק לאמר לה
 סודיה אני כסתגן לה הניטה עלבני כן תוד הוא לי :
 והנה רחם לוקח אלו וסחאם הוא בוצע כסרובצן אלו למ
 בהורדו געץ והיא סקטה לקור כספנו כדפא אלו :
 וההקנהלי לתלמידיו כן גרשו אלו ולא ילו : וישן ישוע כ סמ
 ויאמר הוי דוד בלתי מאמין ועשש ער סתי איה עפכם
 ואספל אהכם הבא הנה אודגת : ועוד הוא קרב וירוצן מב
 אלו השר וירצן וישוע ישוע ברת השפא ורפא את
 השר וישב אלו לאביו :
 וישתקמו הכל על מג
 דותל ע האלהים ובאשר חסיה הכל על כדנהירם
 אשר עשה ישוע אמר אל תלמידיו : שימו אהם באונכם מד
 אודנהירם האלה כן כדנהירם עתיד להספר כדני אנשים :
 והסר לא תמינו אתהאמר הנה וזהו מסכה כהם לבלתי סח
 כעו אלו ויראו לשאל אלו על האמר הזה :
 וכבוא כדנהיר בדם הוי כן אפוא יהיה הדול בדם : מד
 אוד ישוע כדנהיר אתהמקשבת להם לקח לוד קטן והגמיהו מד
 אצלו : ויאמר אליהם כדראש אשר יקבל את הדול הזה סח
 קטני און הוא כהבל אשר יקבל אלו הוא
 כקבל את השלחן אלו כן הוא אשר ישנו רסון כון אלהם

כס זה יהיה גדול :
 וישן וירדו ויאמר סודה ראו :
 איש כדנש אלהשלים כדסכה וזקלא אלו ישן אקנו
 כן הלך אחרך עקט : ויאמר אלו ישוע אל הלקח כן כן
 נא אשר איננו כדנש כדנש : והיי כדנלאח
 וכי הלקחו לסרום תסכט את פניו לנכס וירשלקה :
 כד וישלה כולאכים לספנו ובקסכט באו אל כסר קטילים למען
 כד הקן לו : ולא כדנלו אלו ישן כדני הני הדלכים וירשלקה :
 כד ובראות תלמידיו עקב וירדו ויאמר אודי כדנרצה כן
 נאמר לודת איש כדנהירם האכל אהם אספא כם אלהו
 כד עקח : וישן וישוע כם ויאמר אונכם וירשע לרוב כן
 כן ישכם אהם : כן כדנהירם לא בא לאבר כפשות אנשים
 כן כן אסלקהשוע וישוע אל כסר אחר :
 וישן
 כדנכסע כדנרך ויאמר איש אלו אלך אחרך אל אשר מלך
 כד ארני : ויאמר אודי ישוע השועלים יש להם הווים ויעו
 השמים אהם אוד כדנהירם און לו איהה יעה את ראשו :
 כד ויאמר אל אחור כוא אחר ויאמר אודי כדנהיר כן כדנשונה
 ס ללכת ולקרב את רבני : ויאמר אלו ישוע הנה את השפלים
 לקרב את סחיהם אוד איהה לך לך ובשר את סלכות
 ס האלהים : ויאמר כדנאמר אלך אחרך אודי אוד כדנשונה
 כד כדנהיר כן כדנרך את אלה אשר כדנשני : ויאמר אלו ישוע
 און איש השפילך את רבו על כדנהיריה וסכס לאחור כדנר
 ללכות האלהים :
 ואתר הדברים האלה הברך האדון כם לבעים אהרים
 וישלה אהם קטנים קטנים לקני אל כדנר וקסלו אשר

ס'מ'ו' מ'ר' י' סגנרו: וזכרונ' גם לוי גדולתו אצל העולם גם וזכר' לב
 ס'מ'ו' ל'מ' י' עבר סגנרו: אך שמוכי אה' נכסו גם אלמולו לב
 ס'מ'ו' י'מ' י' ובראותו אלו נכסרו החקיק: וישל ודנש אתפצלו ויצק לו
 ס'מ'ו' י'מ' י' עליהם שפון וגו' וירעב אהו עלבחקתו וביארה למלון
 ס'מ'ו' י'מ' י' וירא לו: ולמחרת בצאתו הוציא שני הערים וימן לבצל לה
 ס'מ'ו' י'מ' י' הקלון ויאמר אלו דאג לו ואת פלאשר תוסף לשור אג
 ס'מ'ו' י'מ' י' בשבון ואשם לך: מי אשוא סאלה השלטה נראה לך לו
 ס'מ'ו' י'מ' י' להיות רע לבצל בן הפרצים: ויאמר העשה אתההקסר לו
 ס'מ'ו' י'מ' י' עשו או אפר אלו ישוע לך ואתה עשה כמרבן:
 ס'מ'ו' י'מ' י' ויהי פאשר נכסו ויבוא הוא אלפטר אהו ואשה לה
 ס'מ'ו' י'מ' י' אחת ושמה מרפה קבלה אתו אלביקה: ולה היתה לה
 ס'מ'ו' י'מ' י' אחות הנקראת מרים אשר גם לשבה לרעל ישוע ושמה
 ס'מ'ו' י'מ' י' אהדברו: אך מרפה התענתה בהרבה שרות ופשל ס
 ס'מ'ו' י'מ' י' אלו והאמר אלו האם לא תדאג פי אחותי עונה אתי
 ס'מ'ו' י'מ' י' לבדו לשאת לבן אמור אליה פי תשא אתי: וישן ישוע סא
 ס'מ'ו' י'מ' י' ויאמר אליה מרפה מרפה אה דאגת וצצבה על רבות:
 ס'מ'ו' י'מ' י' אך לאחת צדך הוא זכרם אתהתקל השוב בהרה אשר סב
 ס'מ'ו' י'מ' י' לא יקח ממנו:
 ס'מ'ו' י'מ' י' והי גדולתו נקסום אהר מספלו פאשר פלה ויאמר יא
 ס'מ'ו' י'מ' י' אחד מלסדיו אלו ידני למרנו להספלו פאשר בסודתגן
 ס'מ'ו' י'מ' י' למד אתחלמיו: ויאמר אליהם פאשר תספלו אמרו ג
 ס'מ'ו' י'מ' י' אבינו: אשר נשמם ונמש שסך תבוא סלנהוד עשה
 ס'מ'ו' י'מ' י' רצונך פמו בשמים בן גם פארץ: את נקם צרפני תן ג
 ס'מ'ו' י'מ' י' לני יום יום: וסלקו לנו אתחפאחינו פי גם אנחנו ד
 ס'מ'ו' י'מ' י' מלחים

ס'מ'ו' י'מ' י' סלקים לכל דעב לנו ואלתביאנו למסח פי אסהילנו מן
 ס'מ'ו' י'מ' י' ח'ה'ע: ויאמר אליהם מי מכם יהיהלו רע וילך אלו
 ס'מ'ו' י'מ' י' ובהצות דהילה וימר אלו רע השאל לי שלש נקם: וישן
 ס'מ'ו' י'מ' י' ורעו גם מרדף אלו וימן לי מה אשים לספני: והוא מספני
 ס'מ'ו' י'מ' י' יענה ויאמר אליהמן לי תלעה תרלה פנר נסנדה וילרי
 ס'מ'ו' י'מ' י' ח עפר בפשה הם לאיכיל לקום ויתח לך: אגו אפר לכם
 ס'מ'ו' י'מ' י' אך פלא לקום וימן לו בעבור היותו רעהו אמנם בעבור
 ס'מ'ו' י'מ' י' ש רע ספני וקום וימן לו פלפמה הוא צריך: ואגו אפר לכם
 ס'מ'ו' י'מ' י' ישאיו וימתן לכם בשלש ותמצאו דפני ויפתח לכם: פי
 ס'מ'ו' י'מ' י' יא כל השאל לקח ותפגש מצא ואלהדפס יפתח: ואיה
 ס'מ'ו' י'מ' י' אב מסם אשר ישאל אהו הון ללחם ימן לו אגון ואסדף
 ס'מ'ו' י'מ' י' יב התחת דג ימן לו נחש: או אשיאל ביצה הימן לו
 ס'מ'ו' י'מ' י' יג ערוב: לכן אס'אם הדגים רעים תרעו לתח ממנרות
 ס'מ'ו' י'מ' י' טובות לבניכם פמה יותר תאב אשר משמים ימן אתרוב
 ס'מ'ו' י'מ' י' ד הקרש לשאלים אהו: והיה מנגש שר והוא
 ס'מ'ו' י'מ' י' היה אלם ויהי פאשר רעא חשד ודבר האלם ויחקרו
 ס'מ'ו' י'מ' י' טו התמונים: אך אחרים מיהם אמרו בבצל ובדו שר השמים
 ס'מ'ו' י'מ' י' טז מרדף הוא את השמים: ואחרים נספוח אות מרדשמים
 ס'מ'ו' י'מ' י' יז ישאלו ממנו: אך הוא בעצתו אתמחפאחינהם אמר
 ס'מ'ו' י'מ' י' יח איהם פלמלכה הןסלגה עלעצמה תרדבן גינת עלבית
 ס'מ'ו' י'מ' י' יח נפל: ואם גסדהשפון נפלג עלנשו אך תפון מלכותו פי
 ס'מ'ו' י'מ' י' יט אמרים אמם פי בבצל ובגב אגן מרדש אתהשמים: ואם
 ס'מ'ו' י'מ' י' כ אגו בבצל ובגב מרדש אלו אתהשמים נבלים בני מרדשים
 ס'מ'ו' י'מ' י' כ חם בעבור זאת תמה דהו שפסיכם: אך אם פאצב
 ס'מ'ו' י'מ' י' אלהים

אינכם יגעים בסבלים : או לכם פי בזים אדם אדפתו מו
 קברות הנביאים אך אבותיכם יורגי אדם : אמנם מעינים מח
 אדם גם נאותים אדם למשעי אבותיכם פי אכן הם יורגי
 אדם אך אדם בזים אדפתו קבריהם : בעיני זאת גם מס
 חכמת האלהים אמת אשלת אליהם נביאים ושלשה נ
 וימים יורגי ויגרו : למען יודע גם עליהנביאים הנשפך נ
 למתדביר התל מן הדור הזה : מדם יהל ער גם ט
 ונראה המאגן מן הסופר והנחן פן אלי אמן לם יודש
 מן הדור הזה : או לם לעלי התורה פי נשאתם את נב
 מסתתת חשעת אדם לא יאמתם זה ואת הנביאים למעקם :
 ובאשר דבר אדמתה אליהם ויהוה השוקרים והשרשים נב
 להאין הנחה הלאין אדפיו עלאות דברים רבים :
 ויהי מארבים לו אבקשם לצוד מאמה מסוי למען נר
 יביאו ששנה עליו :
 וכן אלה נאמר התאספו רבנות תחמון ערליתם איש יב
 אדוניהו תול לרבר אלמסמיו גראשונה השמרו
 לנשמותיכם משאי השרשים אשר היא הנקה : אך אין ב
 דבר מקשה אשר לא יגלה ונעלים אשר לא ידע : לכן את ג
 קלאשר בחדש אפרתם נאור ישמע ואת אשר באון
 בדתם נחריה נארא עלהננות : ואנן אמן לם רגע אלי ר
 תורא מן הירעים את הנהיה ונחריה פן אין לם יותר
 מאמה לנשות : אך אפד לם אתמי תורא ויהי את ה
 זה אשר אדפי תרנו ישלו שלטון והשליך אלגיהם פן
 אלי אמן לם אתהו נארא : תאסלא קמס צפרים ו
 המטרנה
 148

המטרנה בשני אסרם ואין אתה מלון לשבת ללך
 ו האלהים : אלא גם שערות ראשכם גלון למני לכן אלי
 ח תורא קרם אדם למעפרם רבות : אך אין אמן לם
 לל איש אשר יודה כי לפני בני האדם גם ברהאום יודה
 מ בו לפני מלאכי האלהים : אך הפנתש פי לפני בני האדם
 י יחש לפני מלאכי האלהים : וכל איש אשר יאמר דבר
 על ברהאום יפלה לו אך הפנתה על רצח הקדש לא יפלה
 יא לו : ובאשר יביאו אהלם אל פתיהננות והמשפחות
 והנבחרות אל תדאנו אך או סה תהנעלו או סדהאמרו :
 י כי רוח הקדש גלמר אהלם בעצם השעה הריא את
 י הדברים אשר האמרו : ויאמר אליו אהו
 מרהקמון מורה אמן אליהי כי יחלק עמי את הירשה :
 י ויאמר אליו אלוש פי עם אליו שופט או סדהק עליכם :
 מ ויאמר אליהם ראו והשמרו מאהבת הלצע פי לא בשפעה
 מן אשר לאיש יש חיו למנסוי : ודבר אליהם משל לאמר
 י סנה איש עשיר אהד נשא תבוגה הרבה : ויחשב בנשפו
 ת לאמר מה אעשה פי אין לי איסה אאסח את פרותי :
 ח ויאמר זאת אעשה אהרם את אסמי ינדולם מהם אגנה
 י ויאסחף שם את עליהנבותי ותבוגות : ויאמר לנפשו נפש
 יש לה סובות רבות אהדות לשנים רבות ניהי אקל שחי
 כ שסחי : ויאמר אליו האלהים סכל בעלה הזה אתנשפה
 ט ארשיו מלון ואלה אשר חכנות למ ידיו : קנה הארצי
 נב לעצמו ואלהים איננו עשיר : ויאמר אל
 תלמדיו בעיני זאת אין אמן לם לא תדאנו לנשפכם
 149

וּיְכִי כִּי־סָבַח מִדֵּי־הַמַּלְאָכִים בָּם לֹא לִגְיוֹתֵכֶם מִדֵּי־הַמַּלְאָכִים : הַיְשֵׁשׁ יַחְדָּה מִךְ כַּנִּי
הַאֲבִל וְהַזְנוּחַ מִן־הַמַּלְאָכִים : וְהַחֲבוּנָה אֶת־הַעֲרִיבִים יִי מִי
אֵינִם וְרַעִים בָּם אֵינִם קְטֹרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם מִנְהַר
בָּם לֹא אֵפֶס וְהַאֲלֹהִים לְכַלֵּל אִתָּם בְּפִיחַ יוֹתֵר יִקְרִים
אִתָּם מִדֵּי־עוֹף : וְכִי מִקֵּץ בְּדֹאֵג וְיִבֵּל לְהִסְתַּח עַל קוֹמָתוֹ כִּי
אִתָּה אֶתָּה : לָקַח אִם אֶת־הַמַּצְעָר מִסָּל לֹא תִבְלֶה מִהַ כִּי
חֲדָאֵי אֶרֶשְׁתָּר : הַחֲבוּנָה אֶת־הַשְּׂוֹשְׁלִים אֲךָ הֵם גְּדֹלִים מִי
הֵם אֵינִם עֲמִלִים בָּם אֵינִם שׂוֹים וְאֵין אִמֵּר לָכֵן גְּסִלֵּא
שְׁלֹמֹה בְּגֵל־חֲדָו לְבַשׁ פְּתֵר מֵאֵלֶּה : אֲךָ אִם אֶת־הַיְשֵׁשׁ כִּי
אֲשֶׁר הִיִּים יִשְׁנוּ בְּשׂוּחַ וּמִחַר יִשְׁלַח אֶל־הַפִּיחַ הַאֲלֹהִים
בְּכִה עֲלֹחַ פְּתֵחַ יוֹתֵר אֶתָּכֶם וְאֶל־הַשְּׂוֹשְׁלִים תִּהְיֶה וְהָנֹחַ :
תְּבַקְשׁוּ מִדֵּי־הַמַּלְאָכִים יֵא מִדֵּי־הַשְּׂוֹשְׁלִים וְאֶל־הַשְּׂוֹשְׁלִים תִּהְיֶה וְהָנֹחַ :
כִּי בְּלֵאָה בְּנֵי הָאָרֶץ דּוֹרְשִׁים אֶת־רֵיחֵם אֲךָ אֲבִיבִים יִזְדַּע ל
כִּי אִתָּם עֲרִיבִים לֵאמֹר : אֵלֶּסֶם בְּקִשׁוֹ אֶת־מַלְכוּת הַאֲלֹהִים לֹא
וְכִלֵּאָה וְקָסַף לָכֵן : אֶל־הַמַּלְאָכִים הַיְשֵׁר הַקָּשָׁן כִּי הִיחַ רֵצוֹן לֵב
לִקְשֵׁן אֲבִיבִים לְחַת לָכֵן אֶת־הַמַּלְאָכִים : כִּי־סָבַח אֶת־הַמַּלְאָכִים לֵב
הַיְשֵׁר וְהָנֹחַ עֲשֵׂה לָכֵן עֲרִיזוֹת בְּלִמְרִיבִים אֲשֶׁר בְּלִמְרִיבִים
בְּשִׂמְחִים אֲשֶׁר־שָׂם בְּבֵן לֹא קָרַב גְּסִלֵּא סָם מִשְׁחִיחַ : כִּי לֹד
בְּאֲשֶׁר־יֵשׁ אֲוִירִים שָׂם בָּם לְבַבְכֶם וְהָנֹחַ :
וְהֵי מִתְחַיְבִים הַיְשֵׁרִים וְהַיְשֵׁרֹת דְּלֵקִים : וְאִתָּם דְּלֵקִים לֹא
לֵאמֹרִים הַיְשֵׁרִים לֵאמֹרִים סוֹחִי יִסְפֹּר מִן־הַחֲתֻמָּה לְמִשְׁנֵי
בְּאֲשֶׁר יִבֹּא וְחָדַשׁ תְּרַנֵּעַ וְסִחַחוּ לוֹ : אֲשֶׁר הַעֲבָרִים הָיִים לֹ
אֲשֶׁר הָאָרֶץ וְבִבְאוּ יִמְצֵא אִתָּם שְׂתֵּרִים אִמְכֶם אֵין אִמֵּר
לָכֵן כִּי אֲחֵרֵי הַיְשֵׁרֹת אִתָּם לְחֹבֵב הַיְשֵׁרֹת וְהַיְשֵׁרֹת אִתָּם :

לֹד וְאִם יִבֹּא בְּאֲשֶׁר־מִתְרַחֵשׁ הַשְּׂוֹשְׁלִים אֵין בְּאֲשֶׁר־מִתְרַחֵשׁ הַשְּׂוֹשְׁלִים יִבֹּא
לֹש וְיִקְרָא בְּן אֲשֶׁר הַעֲבָרִים הָיִים : אֲךָ נֹאחַ דְּרַע כִּי אִם
יִרַע יִבְעַל הַיְשֵׁרֹת אֲרִיזוֹ שְׂעִיחַ הַחֲבֵב מֵא הַיְשֵׁרֹת שׂוֹמֵר וְלֹא
מִי הַיְשֵׁרֹת וְהַחֲתֻמָּה אֶת־בְּחָרָה : לָקַח בָּם אִתָּם הֵי כְבוֹנִים כִּי בְּשֵׁחַ
מֵא אֲשֶׁר אֲבִיבִים מִדְּפִים בְּדֵי־הַמַּלְאָכִים :
אֵין מִסְרִים וְדִיִּי הַמַּסְבֵּלֵי אִתָּה אִמֵּר אֶת־הַמַּסְבֵּל הַיְשֵׁר
מִב אֵין גַּם אֶל־הַיְשֵׁרֹת : וְאִמֵּר הָאָרֶץ כִּי אֲפֹא הֵי הַסָּבֵן
הַמַּאֲקֹן וְהַמַּשְׂפִּיל אֲשֶׁר יִשְׁמֹר אֲתוֹ אֲרִיזוֹ עַל־עֲבֹדָתוֹ לְחַת
מִן מִנְחַת הַאֲבִל בְּשָׂחַ : אֲשֶׁר הַיְשֵׁרֹת הֵיחַ אֲשֶׁר אֲרִיזוֹ
מִן בְּבֹאֵי יִמְצֵא אֲתוֹ עֲשֵׂה בָן : אִמְכֶם אֵין אִמֵּר לָכֵן כִּי עַל
מִה לְמִתְחַיְבֵי אֲתוֹ : אֲךָ אִם־אִמֵּר הַיְשֵׁרֹת הֵיחַ אֲפֹא
מִתְחַיְבֵי אֲרִיזוֹ לְבֹא וְחָל לְהַיְשֵׁרֹת אֶת־הַעֲבָרִים וְאֶת־הַשְּׂוֹשְׁלִים
מִן וְגַם לְכַלֵּל לְשִׁחוֹת וְלִשְׂחָר : יִבֹּא אֲרִיזוֹ הַיְשֵׁרֹת הֵיחַ
כִּי־סָבַח אֲשֶׁר לֹא־יִצְפֵּה בְּשֵׁחַ אֲשֶׁר לֹא־יִדַּע וְיִשְׁפַח אֲתוֹ
מִן וְאֶת־חֲלָקוֹ יִשִּׁים עַם־הַסְּדוּקִים : אֲךָ הַיְשֵׁרֹת הֵיחַ אֲשֶׁר
יִדַּע אֶת־רִצּוֹן אֲרִיזוֹ וְלֹא חֲלֹן גְּסִלֵּא עֲשֵׂה כִּי־רִצּוֹן יִפְחַ
מִן רְחוֹת : אֲךָ הֵיחַ אֲשֶׁר לֹא־יִדַּע וְעֲשֵׂה דְרִיבִים שׂוֹיִם לְמִפְתּוֹ
יִפְחַ מִשְׁפּוֹת וְכִלֵּי אֲשֶׁר יִתּוֹ לוֹ הַרְבֵּה הַרְבֵּה וְדַע מִשְׁנֵי
וְאֲשֶׁר הַיְשֵׁרֹת לֹד הַרְבֵּה עוֹד יוֹתֵר יִשְׂאֵלוּ מִשְׁנֵי :
מִס בְּאֵתִי הַשְּׂוֹשְׁלִים אֲשֶׁר עַל־הָאָרֶץ וְיִחַד אֵין רִצּוֹת אִם
נִכְנָר הַיְשֵׁרֹת : וְיִסְרִיחַ יֵשׁ לוֹ לְהַשְׂבִּיל וְאֲךָ לְחַת אֵין עַד
נֵא אֲשֶׁר הַשְּׂוֹשְׁלִים : הַמְדַפְּסִים אִתָּם כִּי בְּאֵתִי לְחַת שְׂוֹשְׁלִים בְּאָרֶץ
נֵב לֹא אֵין אִמֵּר לָכֵן כִּי אִם־מִתְחַלְלֵת : כִּי הֵיחַ מִשְׁפּוֹת
הַמִּשְׁפּוֹת בְּנֵיחַ אֲתוֹ לְחַתֵּי קוֹסִים שְׂוֹשְׁלִים עַל־שְׂוֹשְׁלִים עַל־
שְׂוֹשְׁלִים

שְׁלֹשָׁה : תִּלְמָד אֶב עַל־זָן זָנָן עַל־בָּא אִם עַל־זָח וְבָה עַל־גַּג
 אִם חֲמוּט עַל־פְּלִתָהּ וְכָלָה עַל־חֲמוּטָה :
 וַיֹּאמֶר גַּם אֶל־הַמּוֹנִים פֶּאֶשֶׁר תִּרְאוּ אֶת־הַעֲנָן עוֹלָה מִן
 מִצְרַיִם וְגַבַּע אֲתֶם אֲמַרִים שֶׁשֶׁם זֶה וְהָיָה בָּן : וְכֹאֲשֶׁר מִן
 אֶת רֵיחַ הַזָּבֵן נִשְׁבַּח אֲתֶם אֲמַרִים שֶׁשֶׁרְבֵי זֶהָה וְהָיָה :
 הַתְּנַשִּׁים אֲחֻשָׁי הַרְצוּ וְהַשְּׂמִים זַעֲתֶם לִבְחוֹן וְזֹאת הָעֵת נוֹ
 הַזֹּאת אֲדָךְ לֹא תִבְחַנּוּ : וְלִפְנֵי גַם מִנְשַׁבְּכֶם לֹא תִשְׁפָּטוּ אֶת־נוֹ
 הַיֶּשֶׁר : פִּי כֹאֲשֶׁר הָיָה עֲבָאִישׁ רִבְדָּה אֶל־מִטְלָה עוֹדָה בְּרַדָּךְ נֹחַ
 הָחֹמֶץ לְהַחֲלֹץ מִכֶּנֶף פְּרִי־יָשָׁר אֲתָה אֶל־הַשֶּׁפֶט וְהַשֶּׁפֶט
 יִסְבָּרָה אֶל־הַנֶּשֶׁב וְהַנֶּשֶׁב יִשְׁלַח אֲתָה אֶל־בֵּית הַבָּלָא : אֵינִי נֹשֵׁ
 אֶמְרָ לָךְ יִצְחָא לֹא־תִחַצֵּא מִשָּׁם עַד אֲשֶׁר תִּשְׁלֹם גַּם אֶת־
 הַשְּׂרִטָה הַהִיזְרֹקָה :
 וְהָיָה עִם אֲחֵרִים צַעַת הָיָהּ הַפְּנִינִים לִי עַל־אֲדֹרֹת יָב
 הַגְּלִילִים אֲשֶׁר דָּקִים פִּלְשׁוּם גְּלִיל עֲסֻבְחִיָּהֶם : וַיַּעַן יִשׁוּעַ ב
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמְּרִפִים אֲתֶם פִּי הַגְּלִילִים הָאֵלֶּה חֲפָאִים
 נְהוּי עַל פֶּל־הַגְּלִילִים יַעַן נְרוּחַ פִּתְיָה סְבָלוֹ : לֹא אֲנִי אֶמְרָ נ
 לְכֶם אֲדָךְ אִם לֹא תִשְׁבוּנוּ לְפָנֶיךָ מִכְּרֹבן הַמֵּאָדָּר : אִו שְׂבִיָה ר
 הַעֲשִׂיָה הָהֵם אֲשֶׁר נָפְלָ עֲלֵיהֶם הַפְּגַל בְּשִׁלְחַת הַמִּית אֲתֶם
 הַמְּרִפִים אֲתֶם פִּי הַם הַרְבִּים נְהוּי עַל פֶּל־הַמֵּאָדָּר הַשְּׂבִיבִים
 גְּדִירֵי־שֶׁלֶם : לֹא אֲנִי אֶמְרָ לְכֶם אֲדָךְ אִם לֹא תִשְׁבוּנוּ לְפָנֶיךָ
 מִכְּרֹבן הַמֵּאָדָּר :
 וְהָיָה אֶת־הַפְּגַל הַזֶּה תִּחַצֵּא
 הַזֶּה לֹאִישׁ אֲדָךְ מִכְּרֹבן שְׂחֵלְהָ וְיִבְאֹא לְבָשֶׁת בְּהַ פְּרִי וְלִי
 קִצָּא : וַיֹּאמֶר אֶל־הַפְּרִים הַזֶּה שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֲנִי נֹא מִכְּבָשֶׁת
 פְּרִי בְּתַאֲבָה הַזֹּאת וַיִּנְגְּוּ כִּיצָא וַיַּעַת אֲתָה לְפָנֶי הַרְוִישׁ
 יִישׁ

ה אֶת־הַמֵּאָדָּרָה : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיו וַיִּנְדָּה אֲתָה בָּבִל
 ט הַשְּׂבִיָה הַזֹּאת עַד כִּרְחֹקָהּ סְבִיבוֹתֶיהָ וַיִּשְׁלַח דָּבָר : וְאִם
 מִכְּבָשֶׁת מִפְּנֵי פְרִי וְאִם־אֲנִי לְעִתִּיד תִּפְרַע אֲתָה :
 וְהָיָה כִּלְפָנֶיךָ בְּתַרְבִּי מִכְּפֵי הַמְּנַשִּׁים בְּשִׁבְתָּ : וְהָיָה פֶּרֶז לְיָד
 אֲשֶׁר הָיָה אֲשֶׁר לֹה רֵיחַ סְבָדָה שְׂבִיבָה עֲשִׂיָה שְׂבָדָה
 וְהָיָה לְמַשְׁכָּה וְלֹא וְלִקְחָה לְשֵׁאת רֹאשָׁה כִּלְמִאֲמָרָה :
 יב וְנִרְאוּת אֲתָה יִשְׁבַּע וַיִּקְרָא לָךְ וַיֹּאמֶר לָךְ אֲשֶׁר סִתְּרָה
 יג אֶת סִפְדְּךָ : וַיִּשָּׂם אֶת־יְדָיו עָלֶיךָ וַיִּחַאֵם נְכוּנָה וַחֲכָדָה
 יד אֶת־הָאֵלֹהִים : וַיַּעַן יִצְחָא בְּיַת־הַבְּנֵי־אֲשֶׁר לֹו פִי
 בְּשִׁבְתָּ רַבָּא יִשְׁבַּע וַיֹּאמֶר אֶל־הַמּוֹנִים עֲשִׂיתָ יָסוּם הַם אֲשֶׁר
 טו בְּהַם יַעֲבֹד לָזָן בְּאֵלֶה בָּא וַתִּרְשָׁא וְלֹא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת : אִו
 עֲנָה אֲתָה הַדָּוָן וַיֹּאמֶר קִרְבָּה הַיָּעַן פֶּל־אֲדָר מִכֶּם סְבָלוֹ
 בְּשִׁבְתָּ אֲדִישׁוּלוֹ אִו אֶת־הַחֲמֹר כִּרְחֹבֵי־כַסֵּף וּמִשְׁקָה :
 טז וְזֹאת אֲשֶׁר בְּתַאֲבָרְתֶּם הִיא אֲשֶׁר אֲשֶׁר פֶּל־אֲתָה וְשִׁטְוֵן הַגֵּד
 שְׂבִיבָה עֲשִׂיָה שְׂבִיבָה הָאֵם לֹא הָיָה עוֹדָה פִּי הַמֵּר מִךְ
 יז הַפְּסִקָה הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת : וְכֹאֲשֶׁר אֶמְרָ אֶת־אֵלֶה בְּיוֹשֵׁ
 פֶּל־הַשְּׂרִטָה אֲלֵיו וְכֵל־הַמּוֹנִים שְׂבִיבָה עַל פֶּל־הַמְּנַשִּׁים
 יח הַנְּהוּיָת עַל־רָיו : וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם דְּמָה מַלְכּוּת
 יש הָאֵלֹהִים וְאֵלֵיכֶם אֲמַרָה אֲתָה : דְּמָה הִיא לְרַבֵּר הַרְדָּל
 אֲשֶׁר אִישׁ לִקַּח וַיִּשְׁלַח בְּגָגוֹ וְהָיָה לְעַץ חֻדוֹ וְעוֹף
 כ הַשָּׂמַיִם לְנִגְוֵי בְּעִנְיָו : וְעוֹד אֶמְרָ אֶל־כֶּה
 כא אֲמַרָה אֶת־מַלְכּוּת הַזֹּלָתוֹם : דְּמָה הִיא לְשִׂאָר אֲשֶׁר אֲשֶׁר
 כב לְקַחְוֹ וּמִמֶּנָּה בְּשִׁלְשׁ סָאִים קֹמַח עַד פִּי־הַמּוֹן חֶלְלֵי : וַיַּעֲבֹר
 כג עֵצֵר אֶל־עֵיר וּמִכְּפֵי אֶל־כְּפֵי מִלְפָּנֵי וְלִשְׂחָה דְּרָךְ אֶל־
 153

אָפּוּר הָאֵבֶל לֹחֵם בְּמַלְאָכֵי הָאֵלִים : וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אִישׁ מִן
 אֶחָד עֲשֶׂה סַעֲרָה עָלַי דְּרוּלָה וְרָמָא לְרַבִּי : וַיִּשְׁלַח אֶת יוֹ
 עֲבָדָא בְּשַׁעֲתָא סַעֲרָתָא עָלְיָב לְאִמְרֵי אֲלִיחִירְיָאִים בְּרָא עַי
 עֲמָה וְכֹסְמִים פְּלִדְרָטְרִים : וַהֲוֵי לְרַבִּי קָאָהוּ לְהַשְׂאֵל מֵאִתּוּן דִּי
 תְּרַאשׁוּרִי אֲמַר אֱלֹהֵי שְׂמַיָּה קָמִי וְהִשְׁלַח לְבָרָא וְלִרְאוּת
 אֲהִי אֵלִי מְבַשֵּׁשׁ מִשְׁפַּח הַשָּׁב אֶתְּךָ לְנִשְׁאָל : וַאֲחֵר אֲמַר מִ
 חֲמִשָּׁתָא צִמְרִי קָמִי לְנִשְׁאָל : וַאֲחֵר אֲמַר לְרַבִּי אַתְּמָא אֵלִי מְבַשֵּׁשׁ
 מִשְׁפַּח הַשָּׁב אֶתְּךָ לְנִשְׁאָל : וַאֲחֵר אֲמַר אֵשְׁתֵּי נְשָׂאֲתִי וַיַּעֲבִיר כ
 זֶה וְלֹא אֵיבֵל לְבָוֵא : וַבְּרָא הַעֲבָר הַזֶּה וַיֵּצֵא לְאֲדָרְיֵי אֶת נֹא
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל קַדְרָא בְּעַל הַפִּתָּה וַיֹּאמֶר אֵלֵי עֲבָדָא זֶה
 סַעֲרָה אֲלִיחִירְיָאִים הַעֲבִיר וְאֵל הַצְּוֹלָמִיָּה וְהִבֵּא אֶת
 הַעֲבָרִים וְהַשְּׁבָרִים וְהַסְּתָרִים וְהַעֲרִים : וַיֹּאמֶר הַעֲבָר אֲדָרְיֵי כַּ
 בְּרָשָׁה פִּתְרִי צִיחָא וְעוֹד יֵשׁ קָרוֹם : וַיֹּאמֶר הַעֲבָרִי אֵלֵי
 הַעֲבָר זֶה אֵלֵי הַדְּבָרִים וְאֲלִיחִירְיָאִים וְאֵלֵי לְבָוֵא סְנִימָה
 לְמַטְרָא וְשָׂמָא בִּיתָא : עַי אֲנִי אֲמַר לְרַבִּי עַי : לֹא אֶחָד מִן דִּי
 הִיאָשִׁים הַחֵם לְרִשְׁוִיאִים יִשְׁטֵם מִסְּעִידִיחִי :
 וְלָבַי אִתּוּן הַמּוֹכִים רַבִּים וַיֵּצֵא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם : אַם־אִישׁ בָּא כֹּה מִ
 אֵלֵי וְאִנְיָנָה שְׂמֵי אֲחִיאֲבִיר וְאֲחִיאֲמִיר וְאֲחִיאֲשִׁמוּ וְאֲחִיאֲבִיר
 וְאֲחִיאֲחִיר וְאֲחִיאֲחִירִי וְאֲחִיאֲבִיר וְאֲחִיאֲבִיר שְׁלֹו לֹא־וְיֵבֵל
 לְהִיחַת פְּלִמְדִי : וְכֵל אֲשֶׁר אִנְיָנָה נְשָׂא אֲחִיאֲבִירִי וְכֵל אֲחִירִי מִ
 לֹא־וְיֵבֵל לְהִיחַת פְּלִמְדִי : עַי מִי מִכֶּם הַרְצֵחָה אֲלִיחִירְיָאִים
 מְגַל אִנְיָנָה יֵשׁ בְּרַאשְׁתָּה וְכַהֲשֵׁב אֲחִיאֲחִירְיָאִים אֲחִירְיָאִים
 הַדְּבָרִים לְהַשְׁלֵחָה : מִן אֲחִירִי שִׁמְרִי וְאִנְיָנָה וְכַהֲשֵׁב
 לְעִלוּת פְּלִדְרָטְרִים וְהִזֵּי לְחַמְלָא בֹּו אֲמַר עַי זֶה הָאִישׁ הַזֶּה

לֹא לְבָוֵא וְלֹא יָלֵל לְעִלוּת : אִו אֲרִיחָה מְלִךְ הַנְּסֵעַ לְהַחְבֹּרָת
 בְּכַלְדָּא אֲחֵר לְמִלְחָמָה אִנְיָנָה : יֵשׁ בְּרַאשְׁתָּה וְכַהֲשֵׁב אִם
 יָלֵל זֶה אִו בְּעֲשֶׂרָת אֲלֵשִׁים לְסַעֲתָא אֲחִירְיָאִים עַלְוּ בְּעֲשֶׂרִים
 לְב אֲלֵשִׁים : אִךְ אִם־לֹא אִשְׁוֵא בְּחִיחֵוּ עוֹד בְּרוּחֵן הֵוֵא שְׁלַח
 לְב מְלָאכְתָּה וּמְבַשֵּׁשׁ אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר לְעוֹלָם : כְּמִרְבֵּן בְּלִיאָהוּ
 מִכֶּם אֲשֶׁר אִנְיָנָה עוֹבֵב אֶת פְּלִדְרָטְרִי אִו־וְיֵבֵל לְהִיחַת
 לֵד מְלִמְדִי : טוֹב לְמַלְחָה וְאִם־הַפְּלַח יִחְמַל בְּפִחָה
 לֵד יִחְמַח : לֹא לְאֲרִיחָה כִּם לֹא לְרַבִּי קָשֶׁר הֵוֵא הַחֲצָרָה
 מְשַׁלְכִים אֲתוּ כַי אֲשֶׁר יִשְׁרֵוּ אֲנִינָה לְשִׁמְרֵוּ יִשְׁמַע :
 וְהִיחֵוּ לְנְשֵׂים אֱלֵוּ פְּלִדְמוֹכְסִים וְהַחְשָׂאִים לְשִׁמְרֵוּ אֲתוּ :
 ב וְאֵלֵוּ הַפְּרִשְׁתִּים וְהַסְּתָרִים לְאִמְרֵי עַי זֶה מְבַשֵּׁשׁ הַשָּׂאִים
 ג וְאֵבֵל עֲסָתָם : וְהַעֲבִיר אֲלֵיהֶם אֲחִירְיָאִים וְהַפְּלַח הַזֶּה
 ד לְאִמְרֵי : אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ מֵאָה זָמָן וְאֲבָרָה
 מִפְּנֵי אִתְּהָ מִתָּה לֹא יִשֵּׁשׁ אֲחִירְיָאִים וְהַשְׁלַח בְּמַדְרָא
 ה וְיִחְדָּא אֲחֵרִי הַמְּבָרַח עַד עַי מְסָמָא : וְכַהֲשֵׁב מְצָה הֵוֵא שֵׁם
 ו אֲתָה עַל־חַסְפֵי עֲסָתָה : וְכַהֲשֵׁב אֵלֵי דְפִתָּה הֵוֵא קָרָא אֵל
 הַדְּבָרִים וְאֲלִיחִירְיָאִים וְאֲמַר אֲלֵיהֶם שְׁמִיחֵוּ אִתּוּ עַי כַּהֲשֵׁב
 ו אֲחִירְיָאִים אֲבָרָתָה : אֲנִי אֲמַר לְרַבִּי עַי קָבֵה תְּהִיחַ שְׁמִיחָה
 וּשְׁמִיחֵוּ עַל־חַסְפָּא אֶחָד וְהַשְּׁב יוֹתֵר מְעַל מְשַׁעֲרִים וְהַשְּׁעִרָה
 ח בְּצִיחִים אֲשֶׁר אֲרִיחֵוּ לְהִשְׁבָּה : אִו
 אִינְוֵו אֵשְׁתֵּי אֲשֶׁר יֵשׁ לָהּ עֲשֶׂרָה זְמַע אִם־אֲבָרָה מִסְּכָה
 ז זְמַע אֶחָד לֹא־תְרַלֵּק בֵּל וְהַסְּמָפָא אֲחִירְיָאִים וְהַשְּׁשׁ
 ח בְּחִיחֵוּ עַד עַי מְסָמָא : וְכַהֲשֵׁב מְצָה הֵוֵא קָרָא אֵל
 הַדְּבָרִים וְאֵלֵי הַשְּׁבָרִים וְאֲמַרְתָּ שְׁמִיחָה אִתּוּ עַי כַּהֲשֵׁב אֵל

הַזֶּקֶק אֲשֶׁר אָבִיר מִמֶּנּוּ : לָמָּה אֲנִי אֹמֵר לָכֵן שֶׁתִּהְיֶה נִדְחָה י
 לִפְנֵי מְלֹאכֵי הַהֵלָלוֹם עַל־חַטָּאת אֲדָה תִּשָּׁב :
 וַיֹּאמֶר לְאֵשׁ אֲדָה דָּוִי שָׁנָה בְּנִים : וַיֹּאמֶר הַצֶּדֶק בְּהֵם יֵאָזֵר
 אֶל־אֲבוֹי אֲבִי תַנְה לֵי אֲחִיזֶלֶה תִּרְכֹּשׁ תַּפְּסֵל לֵי רִחְלֵלֶה לָהֶם
 אֲחִידִמְתִּיהָ : וְאֲחִירֵי יָמִים לֹא־דַרְבִּים אֲפָה תַבֵּן הַצֶּדֶק לֵי
 אֲחִידִמְתֵּל וְנִסְעֵ אֶל־מִדְבָּרָה רְחֹמָה וְשִׁים בָּהֶּה אֲחִידִמְתֵּל
 בְּתוֹתוֹ בְּלִילִית : וּבְאֲשֶׁר פָּלָה אֲחִידִמְתֵּל נִדְחָה רֵעֵב דַּבֵּר י
 בְּמִדְבָּרָה הַזֹּאת וְהָיָה הַתֵּל לְחֹסֵר : וְהָיָה וְהָיָה בְּאֵתֵן טו
 וְיִשָּׁב הַמִּדְבָּרָה הַזֹּאת וְיִשְׁלַח אֹתוֹ אֶל־שְׂדֵדְתוֹ לְרַעוֹת
 הַדִּוּרִים : וְהָיָה לִמְלֶאךְ אֲחִידִמְתֵּל מַקְלִיפּוֹת הַדִּוּרִים אֲשֶׁר טו
 אֶל־וּ הַתּוֹרִים וְאֵשׁ לֹא־תֵנֶן לוֹ : וּבְאֲשֶׁר תִּשָּׁב אֶל־עָרֵי יו
 אֲמֹר לָמָּה אֲבִיר מִמֶּנּוּ אֲבִיר מִמֶּנּוּ לָהֶם וְאֵלֵי בְרָעַב אֲבִיר
 אֲנִי : וְאֵלֵי וְאֵלֵי אֶל־אֲבִיר וְאֵלֵי וְאֵלֵי אֲבִיר אֲנִי לְשִׁמְיִם יו
 לְשִׁמְיִם : וְאֵלֵי עוֹד אֲנִי טוֹהַ לְהַקְרִיא בְּקֹה עֲשֵׂה אֹתִי פֹתֵךְ ש
 שְׂכִירֶךָ : וְגַם וְהָיָה אֶל־אֲבִירֵי וּבְאֲשֶׁר הָיָה עוֹד בְּרִחְלֵלֶה כ
 נָדָה אֹתוֹ אֲבִיר וְהַמִּדְבָּרָה תִּקְרֶה וְהָיָה לְשִׁמְיִם וְיִשָּׁב
 אֹתוֹ : וַיֹּאמֶר אֲלֵי תַבֵּן אֲבִיר הַמִּדְבָּרָה לְשִׁמְיִם לְשִׁמְיִם וְאֵלֵי טו
 עוֹד אֲנִי טוֹהַ לְהַקְרִיא בְּקֹה : וַיֹּאמֶר הָיָה אֶל־עֲבָדֵי הַדִּוּרִים כב
 אֲחִידִמְתֵּל הַדִּוּרִים וְהַמִּדְבָּרָה אֹתוֹ תַנְה שִׁבְעֵל עֲלֵיָו
 וְעֲשֵׂל עֲלֵיָו י : וְהַנְּאִי אֲחִידִמְתֵּל הַמִּדְבָּרָה וּבְקֹה וְהַמִּדְבָּרָה כב
 וְנִשְׁשָׂה לֵי יוֹהָ בְּנֵי מַתְּ הַזֶּה וְהָיָה עוֹד וְאֵלֵי הַזֶּה וְהַמִּדְבָּרָה טו
 וְהָיָה לְשִׁישׁ : וְהָיָה בְּנֵי הַדִּוּרִים וּבְאֲשֶׁר בָּהּ וְהָיָה כב
 אֶל־בְּתוֹתֵי וְיִשָּׁב עַל גִּנְיָה וְהָיָה לְשִׁישׁ : וְהָיָה אֶל־אֲחִירֵי טו
 תַּשְׁמִיטֵי וְהָיָה מַתְּ אֲשֵׁא אֲדָה : וַיֹּאמֶר אֲלֵי יו אֲדָה כו

בָּהּ וּבְקֹה אֲבִיר אֲחִידִמְתֵּל הַמִּדְבָּרָה כִּי שְׁלֵם קַבֵּל אֹתוֹ :
 כַּח וְהָיָה וְלֹא הָיָה לְבָוֵה מִמֶּנּוּ אֲנִי וְהָיָה אֲבִיר וְהָיָה אֹתוֹ : סס"א י"ז כ"ח
 טו וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבִיר הַזֶּה הִי כַּחשׁ שְׁנַיִם אֲנִי עַבְדֵי אֲדָה : סס"ב י"ח כ"ט
 וּבְמַעֲלָם לֹא־עָבָרְתִי אֲחִידִמְתֵּל וּבְמַעֲלָם אֲנִי לֹא־עָבָרְתִי לֵי גִוִי
 לִמְעַן אֲשִׁישׁ עִם רַעִי : אֲדָה פֹּאֲשֶׁר בָּהּ בְּקֹה יוֹהָ הַמִּדְבָּרָה
 לֹא אֲחִידִמְתֵּל עַם־זוֹנוֹת שְׂבָחָה לֵי אֲחִידִמְתֵּל הַמִּדְבָּרָה : וַיֹּאמֶר
 אֲלֵי בְנֵי אֲדָה תַמְיֵל שְׁשֵׁן עַשְׂרֵי וּבְלִידֵי־בָרִים שְׁלֵי שְׁלֹשָׁה
 לַב הָם : אֲדָה לְשִׁישׁ וְלְשִׁמּוֹת בְּקֹה הַזֶּה כִּי אֲדָה יוֹהָ מַת
 הַזֶּה וְהָיָה עוֹד וְאֵלֵי הַזֶּה וְנִשְׁשָׂה :
 יו וַיֹּאמֶר בָּהּ אֶל־מְלִיכָיו אֵשׁ אֲדָה הַזֶּה עֲשִׂיר וְלֵי הַזֶּה
 ב טוֹב בְּיַת וְהָיָה הַלְשֵׁן אֲלֵי פְּבַלְהָ אֲחִידִמְתֵּל וְהָיָה סס"ג י"ט כ"י
 אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵי מַתְּ אֲנִי שְׁמַע עֲלֵיָךְ מִן הַלְשֵׁן סס"ד י"כ כ"ב
 ג כְּלִנְיָה כִּי לֹא חִיבֵל מַעֲרָה לְהוֹת סוֹבֵן הַמִּדְבָּרָה : וַיֹּאמֶר
 חס"ה י"ג כ"ג
 חס"ה י"ד כ"ד
 ד לְחַפֵּר לֹא אֵינִי לְבִשָׁשׁ נְדָבוֹת אֲנִי בּוֹשׁ : אֲנִי יִתְעַב מַת
 אֲעִשֶׂה לְמַעַן פֹּאֲשֶׁר אֵיכֶר מִיִּדְבָּרְכֵנִי וּבְקֹה אֲנִי בְּקֹהֶיכֶם : סס"ז י"ז כ"ה
 ה וְהָיָה אֲלֵי אֵת גְּלִיִּיתֶךָ מִדְּבָרֵי אֲלֵי וַיֹּאמֶר אֶל־הַדִּוּרִים
 וּפְקֵה אֲדָה הַזֶּה לֹאֲנִי : וַיֹּאמֶר מַתְּ בְּתִים שְׁמֹן וַיֹּאמֶר
 ז אֲלֵי קַה אֲחִידִמְתֵּל וְשֵׁב מִתּוֹ חַמְסִים : וְאֲחִירֵי כ"ג
 אֲמֹר אֶל־אֲחִירֵי וְהָיָה אֲדָה תַנְה וַיֹּאמֶר מַתְּ פְּרָם
 ח חֲסִים וַיֹּאמֶר אֲלֵי קַה אֲחִידִמְתֵּל וְהָיָה שְׁמוֹנִים : וְיִשְׁבָּה
 הָאֲדָה אֶל־סוֹבֵן הַזֶּה כִּי הַקְּשֵׁל עֲשֵׂה לֵי בְנֵי הַדִּוּרִים
 ט הַזֶּה מִשְׁפִּילִים הֶם מִבְּנֵי הָאֲדָה בְּדוּרֵם הָזֶה : אֲדָה אֲנִי לָכֵן
 אֲנִי אֹמֵר עֲשֵׂה לָכֵן אֲהַיָּם מַתְּ קִסְמוֹן הַזֶּה לְמַעַן סס"ח י"ח כ"ז

בבואו מן השדה יאמר לו קטני עין וקטב: אלו הם
לא יאמר אליו הן את אשר אבל קטב והתאר וסבר
אתי ער אם אכלתי ושתיתי ואחרי זאת האכל והשתיה
אכה: והלא הנה לעבר הנהא בני עשה אהדברים מ
המספרים אליו לא אפי מסרה: אן גם אהם יאמר
עשיתם את גלדבריהם המספרים אליכם אשר בני צעקו
לא מועילים אנחנו פי את אשר אנחנו הניבם לעשות
עשינו:

ל' ט' כ"ט
ג' ט' כ"ח
ג' ט' כ"ז
ג' ט' כ"ו
ג' ט' כ"ה

ויהי בנסעו אירושלים ויעבר בתוך יא
ספרו והגלו: ובבואו אל כפר אחד וישבו אתו עשרה יב
אנשים מצרעם אשר עמדו מרחוק: והלא נשאו קול יג
לאמר ישוע מורה רחם עלנו: ובראותו ויאמר אליהם יד
לכו והראו אליהם יגו והוא הלכי להם וישתרו: יד
ואחד מהם בראותו פי רפא שב ובקול גם כפר את שו
האלהים: וישל עלפינו ורגליו ויודה לו והוא היה שמרני: שו
וען ישוע ויאמר האם לא העשית סדרו והתשעה איהו ז
הם: קאם לא נמצאו אשר שבו לתח בבוא לאלהים יח
ויהי הנה הנה: ויאמר אליו קום קח המנחה הושעתה יט
אחד:

ו' י"ג מ"ד
מ"ט
ו' י"ג מ"ג
ל"ב
מ"ג ס' ג'
ט"ו
ג' ט"ו כ"ג
מ"ט ס' כ"ג
כ"א
כ"ט ס' כ"ח
כ"ג
מ' כ"ג ג'
י"ט כ"ג כ"ג
ג' ט' כ"ג
מ' ס' כ"ג
כ"ג
כ"ג
כ"ג
כ"ג
כ"ג

ובאשר נרש מאת השרשים מתו כ
קבוא מלכות האלהים ועין אהם ויאמר לא תבוא מלכות
האלהים ומלכות: גם לא יאמרו הנה פה או הנה שם מ
פי הנה מלכות האלהים מרובם קאם:
ויאמר אלהתלמידים לבוא ימים אשר
אחד מימי ברהמים ולא תראו: ויאמרו אליכם הנה פה נ
או הנה שם אלהים נסלא תרוצו: פי באשר תבקר כ

הבולק מניה מרהקצה תחת השמים אליהקצה תחת
כח השמים כן יהיה גם ברהמים ביום: אך בראשונה צריך
כו הוא פי הסבל רבות והפאס מרהקצה הנה: ובאשר הנה
כו פימי זה כן יהיה גם בימי ברהמים: אכלו אשר נשאו
נשים נשאו לאנשים עד היום אשר לא נח אל תהנה
כח וקא הפבול והשחית אהדבל: כמרלן גם באשר הנה
כש פימי לזו אכלו אשר קנו מכרו נסעו בני: אך
ביום אשר קא לזו מסדום ומסור אש ונפתח סך
ל השמים והשחית אהדבל: פפי אלה יהיה ביום אשר כן
לא האדם ילנה: ביום ההוא מי אשר יתנה עלהנג וכלעו
בניה לא ירד לשאת אתם ויה אשר בשרה כמרלן לא

לב לב יסב אלהיו: וכרו אתאשתי לזו: פלמי אשר יבקש
להשבע אתנפשו יאבדה וכלמי אשר יאבד אתנפשו
לה יתנה אהם: אפי אמר לכם בלילה ההוא יהיו שנים
לה במטה אתח האחד ילקח ותאמר יעוב: שפיים תהינה
לו שחניה יחד האחת תלקח והאחר תעוב: שנים יהיו
לו בשרה האחד ילקח ותאמר יעוב: ויענו ויאמרו אליו אחד
אדני ויאמר אליהם באשר הנבה שם לקבצו הגשרים:
א' וידבר גם משל אליהם פי צריכם הם להחפזל תמיד
ב ולא להתרפות: לאמר שופט אחד יהו בעיר אתח אשר
ג' ולא ירא אהדאלהים ומפני אהם לא יענה: והאלמה היהה
בעיר ההיא וקבוא אלוה לאמר נקם אתי מאת כריבי:
ד ולא אנה לעת ואחרי כן אמר בנקשו אתם גם אהדאלהים
ה איני ירא ומפני אתם איני נענה: אפס אין מסיחה ל

תלמה

מיכסל' ל' י. הלאה האלמנה הלאה אקם אתה פן באחרית פגוא ותפח
 אתי על-הדחי: ויאמר האידן שמעו את אשר שופט ו
 תה' כ'ס' א'. והעולה אמר: והאלהים האם לא יעשה את-הצדקה בחייו ו
 תה' כ'ס' ב'. והעצקם אליו ויקם וילך והארץ רח על-הם: אזל ה
 תה' כ'ס' ג'. אמר ללם פיו-עשה משפטים בטהרה אקם ברה-הים
 תה' כ'ס' ד'. גבואו וקמא אמונה על-הארץ: ויאמר גם ט
 תה' כ'ס' ה'. אל-החרים וצדקתים בנקשם פן הם צדקים ובוים את
 האחרים את הפושל הנה: שני אנשים עלו אל-ההיכל
 להחפשל האחד פרוש והאחר טובס: הפרוש עמד ונקשאו יא
 תה' כ'ס' ו'. את-הנה החפשל האלהים אליו סודה לה פן אין אני פשאר
 יסע' כ'ס' ז'. האנשים נולס מצולים נאפים או גם בפומס הנה: אני י
 יסע' כ'ס' ח'. אים קצנים מצולס אני מעשול את-הכלל כל אשר אני
 סע' ט' י'. קנה: ותפומס עמר מרחוק ולא אקח את-לא לשאת את-י
 יסע' כ'ס' י'. עינו אל-השמים פן אם-ספק על-לבו לאמר האלהים סלח
 תה' כ'ס' י"א'. גא לי הקמא: אני אמר ללם יר ונה נקדק אל-ביתו יותר י
 תה' כ'ס' י"ב'. קנה פן בל-הסומס את-הנשאו יששל והפושל את-הנשאו
 תה' כ'ס' י"ג'. ורוקם: וקביאו אליו גם את-העוללים למען טו
 יסע' כ'ס' י"ד'. יצע גם ובראות הפולסדים ונגערו גם: אך ישוע קרא טו
 יסע' כ'ס' ט"ו'. אתם אליו ויאמר תפחו לללים הקפצים לבוא אל ואל
 תה' כ'ס' י"ז'. תמנעו אתם פן קפצאה סלכות האלהים: אמלם אני י
 תה' כ'ס' י"ח'. אמר ללם כל אשר לא-יחבל את-מלכות האלהים פיל קפון
 תה' כ'ס' י"ט'. לא יבוא פה: וישאל אתו מטל אקד לאמר יח
 תה' כ'ס' כ'. המורה הפוב פה לי לעשות למען איש בני עולמים:
 תה' כ'ס' כ"א'. ויאמר אליו ישוע למח אתה קרא אתי טוב אין טוב יש
 תה' כ'ס' כ"ב'. בלחי

כ בלתי אקד האלהים: אתה ירע את-המפוצות לא הנאק
 לא תרצה לא תלגב לא תננה עד שיקר פפן את-הארץ
 תה' כ'ס' כ"ג'. כא ואת-הארץ: והוא אקד את-המלאכה שפרתי קבעתי:
 תה' כ'ס' כ"ד'. כב וקשמוע ישוע את-האקד ויאמר אליו עוד אקח חסרה לה
 תה' כ'ס' כ"ה'. כג אכל כל אשר ישלך פלר: וכן לעניים ויהיה זה
 תה' כ'ס' כ"ו'. כד אוכל בשמים זבא לה אהר: והוא נשמעו את-האקד
 תה' כ'ס' כ"ז'. כה נקצב מאד פן היה עשיר מאד: ובראות אתו ישוע נקצב
 תה' כ'ס' כ"ח'. מאד ויאמר אקד קטטה הוא פן אלה אשר יש-להם נכסים
 תה' כ'ס' כ"ט'. כה יבוא אל-מלכות האלהים: פן יקל לנפל לעבור צעו קרו
 תה' כ'ס' ל'. כו הפיתש פלעשיר לבוא אל-מלכות האלהים: ויאמר השמענים
 תה' כ'ס' ל"א'. כז וקמי יוכל להישע: והוא אקד הדברים אשר אין יוכלת
 תה' כ'ס' ל"ב'. כח פני אקם הם פילת האלהים: ויאמר קמרום
 תה' כ'ס' ל"ג'. כט הנה אקדנו קעננו את-הכל והלכנו את-הרף: ויאמר אליהם
 תה' כ'ס' ל"ד'. אקלם אני: אמר ללם כל אין איש אשר יעב בית או
 תה' כ'ס' ל"ה'. וקלים אראדים אראשה אדגלים קטען מלכות האלהים:
 תה' כ'ס' ל"ו'. ל אשר לא-יקח עוד רבות פאקח בעת הנאת ובעולס הנא
 תה' כ'ס' ל"ז'. לא חני עולמים: וקח אליו את-שנים הדשור
 תה' כ'ס' ל"ח'. ויאמר אליהם הנה אקדנו עלים וקשליה וקבלו כל-הדברים
 תה' כ'ס' ל"ט'. לב הפחיתים בדי הפחיתים על ברה-הים: פן יסען אל-הנזים
 תה' כ'ס' מ'. לג ויתפל ויתרף וירקע פו: וקחה לא הבינו קמוכה מאלה
 תה' כ'ס' מ"א'. לד ובוים השלישי אקמם עוד: וקחה לא הבינו קמוכה מאלה
 תה' כ'ס' מ"ב'. וקחה הדבר הנה נקטר מהם ולא ורעי את-המקורים:
 תה' כ'ס' מ"ג'. לה ויהי קרבו אל-ירחו עני אקד ישב על-די
 תה' כ'ס' מ"ד'. לו ויהיך מוקש נבות: ובשמעו קמוך עבר וירש מה היא
 תה' כ'ס' מ"ה'.

מת' ב' כ"ג. ואת: ויבדו לו כי ישוע הולך עובר: וישיק לאמר ישוע לו לה
 ירמ' כ"ג, ס'. פ'דוד רחם עלי: וההלכים לפניו אשר בו למען ויחיה לו
 ירמ' כ"ט, א' אף הוא הרבה יותר צלם פ'דודו רחם עלי: והעמד ישוע מ
 ה'צו כי יבא אליו ובאשר קרב וישאל אותו לאמר: מה מ
 פ'דוד כי אשפה לך והוא אמר אליו כי אראה עוד: ו
 ויאמר אליו ישוע עוד אסימנהך ומבשר את האלהים וכל מב
 פ'תאם ראה עוד ובלק אחריו מבשר את האלהים וכל מב
 העם בראיהם נתנו הנהגה לאלהים: ו
 ויבוא פנימה ויעבר אחריו: והנה איש המראה בשם י'ט ב
 ז'פי אשר היה ראש סוכנים והוא היה עשיר: ויבקש נ
 לראות את ישוע כי הוא ולא יכל מפני ההמון כי בקומו
 קמון היה: והשם' לרצו לפניו ויעל על שקמה למען יראה ר
 אתו כי ששם היה עמיד לעבר: ויבוא ישוע אל הסלום ה
 ר'פס למעלה וירא אתו ויאמר אליו ופי ס'הר ר'ד כי
 היום ב'נתה צ'נה ל' לשבת: וימחר ויבך וימגל אתו ו
 ש'מה: ובאשר ר'א וילווה בקם לאמר כי אלי'יש ח'פא ו
 ב'א ל'לו: ויעמד ופי' ויאמר אל הארון אליו הנה את' ח
 מ'תעית נ'כסני אני נ'תון ל'עניים ואם ע'שקהו א'נה איש
 ב'מאמה אני ל'ש'לם א'בעמנים: ויאמר אליו ישוע א'כן ש
 ה'יום תשועה נ'תהגה ל'בית ה'נה ב'אשר נ'סדה ב'רא'תהם
 הוא: כי ב'א ב'רה'לם ל'קש ל'הושיע את'ה'אבן:
 ובאשר ש'מנו את'א'נה ו'וסף ויאמר מ'של ב'עבה' יא
 ה'יתו ק'רב ל'רוש'לם ו'עבדו ב'מ'תם כי כ'נע ע'ת'נה
 ס'לג'ת הא'להים ו'הראות: ל'כן א'מר איש א'דיר א'תו נ'סע י
 כ'ד'.

ב' א'ל'ר'ץ ר'חוקה ר'קחת לו מ'לח'ת ול'שוב: וה'רא אל'ע'שרת
 ע'בדיו ו'תן להם ע'שרת מ'נים ויאמר אליהם פ'תרו ע'ן ק'ר
 י' א'ת: א'ך כ'ני ע'מו ס'טא' א'תו וי'ש'לה א'תרו מ'ל'כ'ת
 מ'ו לאמר א'ין א'תנו ר'צים כי ה'ה מ'ק'ל ע'לינו: ויהי כ'שובו
 מ'א'שר ר'קח את'ה'מ'ל'כ'ת ויאמר פי' ה'רא אליו ה'ע'בדים
 ה'אלה אשר נ'תן להם את'ה'מ'ל'כ'ת ל'מען י'דע ל'י ה'ש'פ'ר
 מ'ו מ'א'מה: ויבוא ה'ראשון ויאמר אליו מ'נה פ'על מ'ת'ר
 י' ע'שרת מ'נים: ויאמר אליו ר'פה ה'ע'בד ה'פ'וב ו'ען ב'מ'ע'ש
 י'ח מ'נ'ך ו'א'מר ה'יה ב'על ש'ל'ש'ן ע'ל ע'שר ע'רים: ויבא
 י'ש ה'שני ויאמר אליו מ'נה ע'שה ח'מ'ש'ת מ'נים: ויאמר כ'ם
 כ' ל'ה נ'ס'א'תה ה'נה ע'ל ח'מ'ש'ת ע'רים: וא'ך ב'א ויאמר אליו
 כ'א ה'נה מ'נה א'שר ה'יה לו מ'נה ב'מ'ש'פ'ת: כי ר'אתי א'ת'ך
 ו'ען איש ע'ו א'תה נ'שא א'תה את אשר לא ש'מ'ת ו'ק'צ'ר
 כ'ב א'תה את אשר לא ר'ע'ת: ויאמר אליו מ'נה א'ש'פ'ט א'תה
 ה'ע'בד ה'רע ר'ע'ת כי אל'י איש ע'ו א'ת'י נ'שא את אשר לא
 כ'ב ש'מ'תי ו'ק'צ'ר את אשר לא ר'ע'ת: ו'ל'פ'ה לא ר'ע'ת'ת א'ת
 כ'ד כ'פ'פי ע'ל ה'ש'ל'ש'ן ו'א'לי ב'בואי ח'ב'ע'תי אתו ב'ח'ב'ות: ו'אל
 ה'ע'מ'נים ל'מ'ני א'מר ח'פא מ'פ'נו את'ה'פ'נה ה'תנו לא'שר
 כ'ה י'ש'לו ע'שרת מ'נים: ויאמרו אליו יש'לו ע'שרת
 כ'ו מ'נים: כי א'נ'ר א'מר ל'כם כי ל'ק' א'שר י'ש'לו ו'ת'ן
 כ'ו ב'מ'א'שר א'ר'לו ז'ם את אשר י'ש'לו ח'ק מ'פ'נו: א'ל'ס את
 א'ת'י ה'חם אשר לא ר'עו כ'רא'ת'ך ע'ת'ה'ם ה'ב'יא ה'נה
 כ'ח ח'ר'בו ל'ע'ני: ובאשר א'מר את'א'נה נ'סע
 כ'ש ל'ע'ת'ה'ם ב'ע'לות ו'רוש'ל'מה: ויהי אשר ק'רב אל'ב'ית'פ'ני
 ו'ב'י

וְכִי יִשְׁלַח שְׁעֵי
 מַחְלֵמֵיכֵי; לֵאמֹר לְכֻ לָכֶם אֲלֵהֶפֶת מִפּוֹלֵנִי אֲשֶׁר בָּנִי
 בְּגֵאֲכֶם שָׁפַח חֲמֵצָא עַל אֲסֹר אֲשֶׁר אֵין אִתְּךָ מִכֵּן
 אִיִּם מִפּוֹלֵם יֵשֵׁב עִלְיֵי הַתִּירוֹ אִתּוֹ וְהִבְיֵא: וְאִם אִישׁ לֹא
 יִשְׁאֵל אֶתְּכֶם לִמָּה אֲתֶם מִתִּירִים בְּהַ אֲמַרְוּ אֵלָיו כִּי
 הָאֲדוֹן אֲנִיךָ לֹ: וְנִלְכֵי לָהֶם הַנְּשִׁלְתִּים וְהִמְצֵא מִאֲשֶׁר לִב
 אֲמַר אֲלֵיהֶם: וְהַתִּירִם אֲתֵּי הַעִיר וְאִמְרֵי דַעֲלֵי אֲלֵיהֶם לֵן
 לִמָּה אֲתֶם מִתִּירִים אֲתֵּי הַעִיר: וְאִמְרֵי הָאֲדוֹן אֲנִיךָ לֹ: וְלֹ
 וְהִבְיֵא אִתּוֹ אֲלֵי יֵשׁוּעַ וַיְשִׁלְכֵי אֲתֵּי הַגְּבֻרִים עַל הַעִיר וַיִּרְעִיבֵי לֹה
 עִלְיֵי אֲתֵי יֵשׁוּעַ: וְנִכְסְלֵי וַיִּפְרְשֵׁי אֲתֵּי הַגְּבֻרִים בְּהַרְדָּ: וְהַאֲשֶׁר לֹה לֹ
 קָרַב עִמָּה אֲלֵי מוֹדֵר הֵרֵ הַיְהוּסִים וְהִחֲלֵי לְלִחְמוֹן הַמַּחְלֵמִים
 לְחַלְלֵי עַל מִטְמֵהָ אֲתֵּי הָאֵלִיִּים קָבֵל גִּדְּלֵי עַל כִּלְהַבְּנוֹת
 מִתִּיבֵיכֶם וְאֲשֶׁר רָאָ: לֵאמֹר אֲנִיךָ הַמַּלְאָךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה שְׁלוֹם לֹח
 בְּשִׁמְיִם וְכַבֹּד בְּרוּחִים: וְהֵאֵתִים מִדְּהַשְׁרִיטִים מִקְרֵב לֹח
 הַחֲמוֹן אֲמַרְוּ אֵלָיו מוֹדָה יֵשׁר בְּחַלְמֵיכֵיךָ: וְגַעֲוֹ וְאִמְרֵי מ
 תִּהְיֵי אֵלָיִם אֵלֵי אֲסֹר לָכֶם כִּי אִם אֲתֵּי הַשֵּׁי חֲאֲמַנְטִים צָעִקֵי:
 וְהַאֲשֶׁר קָרַב וְרָאָה אֲתֵּי הַעִיר וְהַבָּדַ עֲלֵיהָ: מֵא
 לֵאמֹר אֲבֹן עֵי: וְנִדְעָה נִסְאֵת וְהָאֵת אֲמַנְטִים בְּיוֹמֵךָ הֵה אֵת מִב
 אֲשֶׁר לְשִׁלְכֵיךָ אֵת עִמָּה וְנִתְּרֵי מִעִינֵךָ: כִּי יִבְזֹא יָמִים מִן
 עֵלְיֵךְ וְיִשְׁפְּקֵי אֲבָדֵךְ סוֹלֵה סִבְבוֹתֵיךָ וְיִקְרַשׁ אֵתְךָ וְיִצְרִי
 אֵתְךָ מִכֵּלְכֵי: וְיִסְחַפְּקֵי אֵתְךָ וְיִתְּבַנְּךָ מִרִּשְׁדָּ אֲלֵי יִשְׁאֵרֵי מִד
 כִּי:
 תִּהְיֵי נִי, ה.
 סִבְבוֹתֵיכֶם,
 סִבְבוֹתֵיכֶם,
 וְאֲתֵּי הַחֲמוֹן: וְאִמְרֵי אֲלֵיהֶם כְּחֹב נִתְּרֵי בִּיתֵי אֲתֵּי הַחֲמוֹתִים בֹּחַ מֵה

מֵו וְאִתְּכֶם עֲשִׂיתֶם אִתּוֹ לְמַעַתַּת פְּרִיָּים: וְהִי
 הוּא מִלְכֵד יוֹסִיִּים הִתְיָלֵל אִתְּךָ רֵאשִׁי הַתְּהִלִּים וְהַסּוֹרִים
 מֵה גַם רֵאשִׁי הַקִּים בְּקִשְׁו לֵאבֵד אִתּוֹ: וְלֹא קִצְצָא קוֹה אֲשֶׁר
 יִגְעִשׁוּ כִּי כִּלְהַעֵם הֵי הִלְאָיִם לְשִׁמּוֹעַ אִתּוֹ:
 וְהִי בִּיתְךָ הַיְהוּסִים הֵהם פִּשְׁאֵר לְכֹד אֲתֵּי הַתְּהִלִּים
 וְנִשְׁרֵי וְהִתְיָבֵדוּ רֵאשִׁי הַתְּהִלִּים וְהַסּוֹרִים עַסְהִלְמוֹת:
 ב וְהַרְבֵּי אֵלָיו לֵאמֹר אֲסֹר לֵנו כְּאֵי הֵה שְׁלֵמֵן עִשָּׂה אִתְּךָ
 ג אֲתֵּי הַתְּהִלִּים אוֹ כִי הוּא הַתְּהִלִּים לֵךְ אֲתֵּי הַשְּׁלֵמֵן הַהֵה: וְגַעֲוֹ
 וְאִמְרֵי אֲלֵיהֶם אֲשִׁאל אֶתְּכֶם נִסְאֵנִי דְבַר אֵתְךָ וְאִמְרֵי לֹ:
 ד הַתְּהִלִּים יוֹחֲזֵן הַמִּסְרֵהֲשִׁמִּים הַהֵה אוֹ כִּי כִּי אֵתְךָ: וְיִחְשְׁבֵי
 הַתְּהִלִּים לֵאמֹר אֲבֹן אֵם נִאֲמַר מִדְּהַשְׁרִיטִים יֵאֲמַר כִּיִּדְעַ
 ו אִסְאֹל לֹא חֲאֲמַנְטִים לֹ: וְאֵם נִאֲמַר מִכֵּן אֵלִים כִּלְהַעֵם
 ז יִסְקָלוּ אֲתֵּינִי כִּי נִדְעָתִים לֹח כִּי יוֹחֲזֵן הֵה נְבִיא: וְגַעֲוֹ כִּי
 ח אֵלִיִּים יוֹדְעִים מֵאֵן: וְאִמְרֵי יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם נִסְאֵנִי אֲיִנְי
 אִמְרֵי לָכֶם בְּאֵרְחֵי שְׁלֵשׁ אֲנִי עִשָּׂה אֲתֵּי הַתְּהִלִּים:
 ט וְהִחֲלֵי לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֵת הַיְהוּסִים הֵה אֵישׁ אֲחֹד וְנִשְׁעַ
 י פִּרְסִים וְנִסְקִידֵהוּ לֵאבְרִים וְנִשְׁעַ לְפִתְחֵי עֵתִים רְבוֹת: וְנִשְׁעֵי
 יא שְׁלֵחַ לְכֹד אֵלֵי הַחֲמוֹתִים לְמַעַן יִתְּרֵי לֹח מִסְרֵי הַתְּהִלִּים וְהַחֲמוֹתִים
 יב גַּם אִתּוֹ הֵהוּ וְנִבְלֵי וְשִׁלְכֵי רִיקִים: וְיִוִּסְקָה לְשִׁלְכֵי עֵבֵד אֲחֵר וְהַחֲמוֹתִים
 יג וְהַחֲמוֹתִים גַּם אִתּוֹ כְּעִשֵׂי וְהַשְּׁלֵכֵי הַחֲמוֹתִים: וְנִאֲמַר אֲדוֹן כִּי
 יד אִתּוֹ יִגְעִי מִכֵּן: וְבִרְאוֹת אֲחֵרֵי הַחֲמוֹתִים וְהַחֲמוֹתִים אֵישׁ
 אֲלֵי רֵשֵׁהוּ לֵאמֹר הֵה הוּא הַיְהוּסִים לְכֹד וְהַחֲמוֹתִים לְמַעַן לֵנו

71 ט' כ"ו. היתה הירשה: וישליכו אתו אלסמוץ לגרם ויהרגוהו טו
 71 ט' כ"ז. מה אסוף יעשה להם בעל הקרם: יבוא ויאבד אתר טז
 ישטט ט' כ"ח. האתרים האלה וימן אתהדרם לאתרים וקשמלים ויאמרו
 חתי כ"ח ט"ז. הליה: ויפס אליהם ויאמר מה אסוף זה הנהוב אבן יז
 חס' ק"ח ט"ב. אשר מוסל הנונים זאת הקהה להאש פנה: על הנפל יח
 10 ט' כ"ד. על האבן הזאת ישבנו וכל אשר תפל עניו חרק אהו: יח
 71 ט' כ"ה. ויבששו ראשי הקהנים והסופרים לשלוח בן יש
 תהל כ"ז ט"ו. ויהם בשעה הזאת ויאוי אתהדעם פי הדינו פי עליהם אפר
 סמתי כ"ח ט"ו. אתהפשל הנה: וישקורלו וישלחו אנבים המתחפשים כ
 חסל כ"ז ט"ז. להיות דהקים למען תחיוו דרבו להסגיר אתו למקשלה
 10 ט' כ"ט. השחה וקלשנו: וישאלו אתו לאמר מורה דרענו פי כא
 חסל כ"ט ט"ז. וישור אמה מדבר ומורה ואין אמה נשא פנים פי אם
 77 ט' כ"ז. באמת אמה מורה אתהדך האלהים: המתר לנו לתת כב
 ט' כ"ח. מס אליהם אסליא: ויגן אתהדערתם ויאמר אליהם כג
 77 ט' כ"ט. מה אתם מנסים אתי: ויראו אתי דיני צלם מן ומתקבן טד
 סמו' כ"ז ט"ז. יש לו ויבנו ויאמרו שלמקו: ויאמר אליהם לכן שלמו טה
 סמו' כ"ז ט"ז. אתהדברים אשר למקור למקור ואת אשר אליהם האלהים: טו
 סמו' כ"ז ט"ז. ולא יכלו להתונק בדברו לפני העם ותמחה עלמנניה טו
 סמו' כ"ז ט"ז. ויבשו אתרים מןהצדקים המתנגדים טו
 77 ט' כ"ח. לאמו פראן תקומת המתים וישאלו אתו לאמר: מורה כח
 77 ט' כ"ח. משה קחב לנו אסימיה אתו איש אשר ישלנו אשה
 77 ט' כ"ח. והוא ימות בלרגלים פי יקח אהו אתהפשה והקים ורע
 נרס' כ"ח ט"ח. לאתיו: ועלה שבעה אתים היו והראשון לקח אשה כט
 נרס' כ"ח ט"ח. ויבשו השני אתהפשה ונסהוא מה בלר ל
 170

לא בנים: וישלשי לקח אתה ויבמוזן גם השבעה ולא
 לב אבנו בנים וקדומו: והחורנה לקלם סחה גם האשה:
 לג ועסה במקריכה אשת מן סתם היתה פי לשבעה
 לו היתה לאשה: ונען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הנה
 לה נשאים נשים ונשיאות לאנשים: אך הנהשבים נשים
 להשיגו אתהדעולם הזהו והתקומה מעם המתים לא
 לו ישאג נשים גםילא הנשיאה לאנשים: פי גםילא ויקלו
 סמ' כ"ח ט"ז. לסות עוד פי שנים הם לפלאנים ויגנ האלהים הפה
 לו בהיותם בני התקומה: אך פי וקובו המתים גםמשה
 הניר בפנה באשר קרא אתהיה עלינו אברהם ואלתו
 לח ויחק ואלתו ויגנב: אך אין הוא אלתי המתים פי אם
 לש אלתי קהים פי הפל תים אליו: ויענו אתרים סך
 ט חסופרים ויאמרו מורה תשב אפרת: ולא התעברו עוד
 מא לשאלו אתו מאומה:
 טב הם אפרים פי השפיה הוא נרדו: ודינו עצמו אפר
 מנ כספר תהלים מאס הנה לארלו שב לסיני: עדאשירת
 סד אפרך הלים לרגלך: לכן דור קרא לו ארון ואתך היא
 סח אבנו: ויבשמו כל העם אפר אלימלכיו:
 טו השמרו מןהסופרים חספנים להנהדך במעלים ארבים
 והאבהים שאלות שלום בשקים ומנשבות האשונים בנתי
 סח הנכסיות ומסבות עליונות בשעדות: והמבלעים אתנתי
 האלמנות והמראה עון מאריכים להחפול אלה קחו משפט
 יתר מאד:
 כא וישא את עליו וירא אתהעשירים משליכים סמתייהם
 171

מ'ג' י"ג, א' אלא ריון האוצר : ורא גם אלמנה עניה אחת משלכת ב
 שמה שמי קרמות : ויאמר אמן אני אמר לכם כי ב
 האלמנה העניה הזאת השלמה יותר מרחל : כי בלא רד
 מרחשנה להם שלטנו אלמנותו האלהים אך זאת
 מפורסמה את כל המהות אשר דעתה לה השליכה :
 ובאשר דברי אהדים עליהם על פי הבר באנכי ה
 יוח ובמקרים ויאמר : אלה אשר אתם ראים יבואו
 ימים אשר לא תשגור בהם אכן על אכן אשר לא תחפיק :
 והשאלו אחי לאמר כורה פתי אסוא יהיו :
 אלה ובה האוח פאשר עתים אלה להיות : ויאמר רא' ה
 פי לא תתעו כי רבים יבואו בשמי לאמר בראני הוה
 והעת קרה לכן אלמנה אחרים : ובאשר השמעו ש
 מלכותו ומהמכות אליהם פי צדק להיות הדברים האלה
 בראשונה אולם לא תרגע תחץ : או אמן אליהם ימים י
 גו עליזו ומבלקת עלימלקה : גם ! תעש גדול במקומות יא
 שנים ורעב ודבר יהיו גם מראות נראות ואותות גדולים
 מן השמים יהיו : אך לפני כל אלה לשלוח לכם את ידיהם יב
 וירדפו בהסגור אתכם אל בתי הנסוח ואליהם כל אים
 ותבוא לפני כלכם ומשלם למען שמי : וזה וקרה י
 אתכם לעדות : לכן שימו בלבוחכם לביתכם להיות יד
 אכן לתהנפל : פי אכן אתם לכם פה והכמה אשר לא ש
 ויכלו לבר נגדה גם ילדים ואתים וקרים ויעים וקרים לכם :
 ותמסרו גם עליזו גדלים ואתים וקרים ויעים וקרים מו
 מקם : ותקו שנימים לכל אדם למען שמי : ושער מראשכם י יח

ש כ לא האמר : פתחלתכם קני את נפשתיכם : ובאשר תרא
 כא את ירושלה מוסבה בזולתם או דעו פי קרה הרבה : או
 אלה אשר יהודה יביטו אל יהרים ואלה אשר בתוכה
 כב יסרו כפנה ואלה אשר בשדות ארבווא קה : פי אלה
 כב ימי קמה הקה למען יפלאו פליהורים הבחורים : אך
 או לחרות ולפניהות בזמים בהם פי תהיה צרה גדולה
 כד יארץ וברוך אף על העם הזה : וישלו לפי רוב ונגלו אל
 פליהורים וירושלה תהיה רמוסה מולם עד ברחמלאנה
 כה לעית היום : והיו אתות בשמי ויבדה
 ובלבובם ויארץ מיעות היום מבונה הנמות הים
 כו ונגלו : ויצאת נפשות האנשים מראיה ומצפת העמדות
 כו לבוא עליהם על פי פחות השמים יעו : ואל יראו את
 כה ברהמים לא בעני בנורה ובחפאת גדולה : ובאשר
 תעו אלה להיות תגשו וישאו את ראשיכם פי
 כש קרה ואלתכם : ויאמר משל אליהם ראו את המאנה
 ל ואת פליהורים : פאשר כנר שלחו בראשכם אתם יודעים
 לא מנשכם פי כנר קרוב החיו : הן גם אתם פאשר תרא
 לב את אלה באים דעו פי קרה מלכות האלום : אמן אכן
 אמן לכם פי לא תחף תדור תהו ער בריחה הכל :
 לג השמים והארץ יחשו ודבר לא יחשו :
 והשקרו לכם פריהם לכותכם לא רה : ואלות
 ויבשרו לכם בראות החיים האלה ופחאם ווא עליכם היום
 זה היום : פי מנשכם ווא על פליהורים על פי כל הארץ :
 לו לכן שקרו בקליש והחפלו לספר השלש שנים להפגש

• נראה מ'ס' צדור ונלקוט ונעלים החסרתם מאומה האמרה לא
 • מאומה : לכן אמר אליהם אך עשה כי אשר ישרו לי
 • יוח' ט' ב' צדור ישא פטרבן גם נלקוט ומי אשר אירלו הרב יספר
 • • יסע' כ'נ' ג' את בגדו ונקמה : כי אני אמר לכם פי' גם צדור ההגב לו
 • יוח' ט' ב' צדור להחמלא כי לאמר זאת פשעים נקמה פי' גם הדברים
 • • לקר שד' אשר עלי יש לכם הילקה : ויאמרו ארלי הזה מה שפני לה
 • מת' כ'ו' כ'נ' דברות ויאמר אליהם פי' ויצא וילך וקני לש
 • יוח' ט' ב' מנהגו איתר היתים וילכי אחריו גם תלמידיו : ונבואו ס
 • • סמוק ט' אלה הפקוים ויאמר אליהם החשלו לקבלי בוא למסרה :
 • תס' י' ז' והוא נתקן מהם פמו השלכת אמן ויכרע על ברקיו ויחשלו : מא
 • • יסע' כ'נ' ג' לאמר אני אמתרעה להקביר מעלי את הכוס הגארט מב
 • כ'נ' אפס לא רצוני כי אסר'צונק יהיה : וירא אליו סלאך מג
 • • מת' ד' י' מרהשקים פהוק אלו : ויאמר היה בסלקמת קערת מר
 • • סע' כ'נ' ג' ויחשלו בחרקה יותר ויתרו ונערו נפשות דם גדולות
 • • יוח' ט' ב' וירדות על הארץ : והגם מן התפלה ונבואו אלהתלמידיו מה
 • • יוכס' ו' קצא אתם ישנים מעצבון : ויאמר אליהם מה אתם מו
 • • יסע' כ'נ' ג' ישנים לומי ויחשלו למען לא הביאו למסרה :
 • יוח' ט' ב' אך עוד הוא מדבר והנה המון והחר משנים העשר מו
 • • מת' ד' י' מרח' מ' הנהקת ויהיה דלך לפניהם וישא אלישיע ולשק אלו :
 • • סע' כ'נ' ג' ויאמר אליו ישוע יהיה תבגשנהקה אתה פכצור את כך מה
 • האדם : ובראות אלה אשר לו את העתיד להיות מש
 • ויאמרו אליו אולי הנכה בדבר : וכך איתן נ
 • • יוח' י' י' מהם אתרעב הפקנו הגדול והסר אתאנו הנמית : ויען נ
 • • מת' ט' מ' ישוע ויאמר הנהו ערבה וישע באנו תרפא אלו : ויאמר עב

ישוע אר'אשי הנהנים ושרי חיל תהיכל והזמנים הנאים
 ננ עליו האם פעל שרד וצאתם בנרבות ונפשות : היותי
 עמכם יום יום בהיכל לא נשיתם את ידיכם עליו אך זאת
 נד הוא שעתכם וילפון החשד : ויחשלו וילכו
 אלו ויבאו אלו אל בית הנזול הנזול וסמרום הלך אחריו
 מה מדולק : וכאשר בערו אל ביתו הקצר והשנו חדר והשב
 נו פסרום בתוכם : ובראות אלו בערה אלהת יושב מצל האש
 נו ובהיפחה בו והאמר גם צדור עמו היה : אך הוא פתח בו
 נח לאמר אשה לא דעתי אלו : ואחרו מצער ראה אלו אחר
 ויאמר גם אתה מהם אמה ויאמר פסרום אנוש לא
 נש אני : ואחרו כלשך זקן פשעה אלהת אל אר' החליט
 בתוקלה לאמר באמת גם זה עמו היה פי' גם לילי הוא :
 ס ויאמר פסרום אנוש לא דעתי את אשר אתה אמר
 סא ויכרנל עדנו מדבר קרא הסרנלו : וישן הארון והגש אל
 פסרום ויזר פסרום את דבר הארון אך אמר אליו פי' יוח' ל' ב' כ'
 סב פסרום קרא חרנלו מהכת פי' שלש פעמים : ויצא פסרום סמוק ל'
 סג החיפה ויגדו כני חסרויהם : ותאנשיים יוח' ל' ב' כ'
 סד ההחנים את'ישוע הקול בו והקוה : וכאשר חספ אלו חסל' כ'נ' ג'
 הקוה על הפנים וישאלו אלו לאמר הנהא מי הוא יסע' כ'נ' ג'
 סה הפכה אלה : והברות רבות דברו אליו בנרננס :
 סז וכאשר היה יום ונקהלו וקני העם ויאשי מהחנים
 סח והפסרים ויעלי אלו אלהספנדורין שלום ויאמרו : אם
 אלה הוא הישיפה אשר לנו ויאמר אליהם סח
 סח אמר לכם לא תאמינו : וגם אם תאמל אל מענו אתו יוח' ט' ב' כ'

תסל'ק"ו, וְגַם לֹא תִשְׁלְחוּ חֲסָפִי; מִעֲדָה זֹאת בְּרִחְמֵי וְשֵׁב לִמְיָן סַם
 תסל'ז, ז'. גְּבוּרַת הַהַלְלָהִים; וַיֹּאמְרוּ לָכֵן הִתְקַח אִתָּךְ בְּרִחְמֵיהֶם ע
 ס"ח, וְאִתָּךְ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם אַתֶּם אֲמָרִים בְּרָאֵי הוּא; וַיֹּאמְרוּ עַם
 מר'ס"ד, ס"ז. מָה עוֹד צָרָךְ לָנוּ לְעֵדוּת בְּיָמֵינוּ שְׂמִיעַנו מִפִּי;
 וְגַם קְלִדְמוּנִים וַיִּלְכְּבוּ אֹתוֹ אֶל־פְּלִטוֹס; וַיְהִי לְדָבָר כִּב
 עמ'ו', י'. שִׁשְׁנָה עָלוּ לֵאמֹר אֵתְךָ מִצְאֵנוּ קִמְעַשׂ אֶת־הַעֲמֹס וְלִמְעַ
 סר'כ', כ"ח. מִתַּת מַסִּים לְקִיסְרָא בְּמִדְוָה בְּיָמֵינוּ מִלֹּךְ; וַיִּשְׁאַל ג
 סכ'ט', ט'. אֵתוֹ קְלִטוֹס לֵאמֹר הֲתִתָּה הוּא מִלֹּךְ הַיְהוּדִים וַיֵּצֵן אֹתוֹ
 ס"ל כ"ח. וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵתָּה אֵמָר; וַיֹּאמְרוּ פְּלִטוֹס אֶל־רֵאשֵׁי הַהֲבִינִים ד
 יסע'כ"ג, ט'. וְאֶל־הַמּוֹנֵי אֲנִי אֲנִי מִצְאֵ אֲשַׁמְתָּ מֵאִמְרָה בְּאֵשׁ הַחַיִּים;
 אֵתְךָ הֵם הַיְצִיעוּ בְּתִנְקָה לֵאמֹר בְּיָמֵינוּ מִסִּית אֶת־הַעֲמֹס ה
 פ"ס, י'. בְּהוֹרֹתוֹ בְּגִלְיָהוּדָה הִתֵּל מִרְחֻלָּה עֲרִידָה; וְכִשְׂמוֹעַ ו
 פִּלְטוֹס לָלִיל וַיִּשְׁאַל אֶסְכָּרְיָשׁ לְלִילֵי הוּא; וְכֹאשֶׁר יֵעַ בְּי
 סרס'ג, ט'. מִשְׁמַעְלַת הַהוֹרֵדוֹס הוּא וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל־הוֹרֵדוֹס אֶשֶׁר הִירָה
 י"ג, ל"ח. גְּסִימָה בְּרִישָׁלַם בְּיָמֵינוּ הַהֵם; וּבְרִאֲוֹת ה
 סרס'ט, ט'. הוֹרֵדוֹס אֶת־יִשְׁעוֹ וַיִּשְׁמַח מֵאֵד בְּיָמֵינוּ הַחֲסִין מִצֵּת
 רָבָה לְרִאֲוֹת אֵתוֹ בְּעִבְרָה שְׂמִיעוֹ רִבּוּחַ עֲלֵאֲדוֹתָיו וַיִּקְו
 סר'סס, ט'. לְרִבּוּחַ אֵתוֹ אֵתוֹ נִשְׁעָה עֲלֵדָו; וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ בְּדָרְבִים ס
 סמ'כ', ט'. רַבִּים אֵתְךָ הוּא לֹא־עֲנָה אֵתוֹ מֵאִמְרָה; וַיַּעֲמֵדוּ רֵאשֵׁי
 סמ'כ', ט'. הַהֲבִינִים וְהַסּוֹפִיִּים וַיְדַבְּרוּ עָלָיו שִׁשְׁנָה בְּתִנְקָה; וְכֹאשֶׁר י
 יסע'מ"ט, ז'. מָה אֵתוֹ הוֹרֵדוֹס עֲסִימָשׁוּ צָבָא וְהִתֵּל בְּזוֹ הַלְבִּישׁ אֹתוֹ
 ס"ח, כ"ג. לְבִישׁ גְּבוּרַת וְשִׁלְחָה אֹתוֹ עוֹד אֶל־פְּלִטוֹס; וְקְלִטוֹס י
 סכ"ו, כ"ח. הַהוֹרֵדוֹס לָמַד אֶתְּבִישׁ אֵשׁ עֲרִידָה בְּעֵצִים הַיְהוּדִים הִתְקַח
 בְּיָמֵינוּ הַיְהוּדִים הֵם אֶשֶׁר וַיֹּאמְרוּ בָּם אֲשֶׁר הִתְקַחְוֹת וְקִלְטִישָׁן
 בְּיָמֵינוּ הַיְהוּדִים הֵם אֶשֶׁר וַיֹּאמְרוּ אֵשׁ אֶל־רֵעֵהוּ;

ז
 יג וְכֹאשֶׁר קָרָא קְלִטוֹס אֶל־רֵאשֵׁי הַהֲבִינִים וְהַשְּׂרִים וְהַעֲמֹס
 יד וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם; וְהִבֵּאתֶם אֵלַי אֶת־הַדָּשׁ הַזֶּה מִמִּיתָה אֶת־
 הַעֲמֹס וְהַזֶּה אֵלַי תִּקְרְוִי בְּעֵינֵיכֶם וְלֹא־מִצְאֵתִי בְּאֵשׁ הַחַיִּים
 אֲשַׁמְתָּ מֵאִמְרָה מִרְחֻלָּה בְּיָמֵינוּ אֲשֶׁר אַתֶּם שְׂמִיעִים אֹתוֹ; סכ"ו, ז'
 טו וַאֲנִי לֹא הוֹרֵדוֹס בְּיָמֵינוּ אֶל־פְּלִטוֹס; וַיְהִי לְדָבָר כִּב
 סז טוֹרָה לְמִתָּה בְּעֵשֶׂה אֲלֵינוּ; לָכֵן אֶשְׁפָּר אֹתוֹ וְאֶשְׁלַח
 יז חֲסָפִי; בְּיָמֵינוּ צָרָךְ הִיךְ לֹא לְשִׁלְחָה לָהֶם חֲסָפִי אֲדָוָה בְּהֵן;
 יח וַיַּעֲזֵן קְלִדְמוּנִים וַיְדַבְּרוּ לֵאמֹר שָׂא מִסָּה אֶתְּךָ וְשִׁלְחָה לָנוּ
 יט חֲסָפִי אֵת בְּרִאֲוָה; אֲשֶׁר עֲרִידָה אֵתְךָ לְבָרַת הַיְהוּדִים
 כ בְּעִיר וְרִצָּה הִיךְ מִשְׁלָךְ בְּמִשְׁמַר; לָכֵן פְּלִטוֹס דָּבָר עוֹד
 כא אֲלֵיהֶם בְּרִצְוֹתוֹ לְשִׁלְחָה אֶת־יִשְׁעוֹ חֲסָפִי; וְהִמָּה פְּעַמַּי לֵאמֹר
 כב הַצִּלְבִי הַצִּלְבִי אֹתוֹ; וְהוּא אֵמָר אֲלֵיהֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית
 לְמִתָּה מִה רָעָה עֲשֵׂה נָח לֹא־מִצְאֵתִי בְּזוֹ כְּלֵאֲשַׁמְתָּ מִית
 כג לָכֵן אֶשְׁפָּר אֹתוֹ וְאֶשְׁלַח חֲסָפִי; אֵתְךָ הִמָּה פַּעַמַּי בְּזוֹ בְּקוֹלוֹת
 דְּאֵלִים שְׂאֵלִים בְּיָמֵינוּ וַיְהִי בְּהוֹרֵדוֹס קוֹלוֹתָם וְקוֹלוֹת רֵאשֵׁי
 כד הַהֲבִינִים; וַיְהִי פְּלִטוֹס בְּיָמֵינוּ עֲשֵׂה שְׂאֵלָתָם; וְשִׁלְחָה לָהֶם
 סמ'כ', ז'. חֲסָפִי אֶת־הַמְּשִׁלָּךְ בְּמִשְׁמַר עֲלֵדָו מִרְחֻחַ אֵת אֲשֶׁר
 ס"ח, ז'. כו שְׂאֵלֵנוּ וְאֶת־יִשְׁעוֹ מִסָּר לְרִצְוָתָם; וְכֹאשֶׁר
 ס"ח, ז'. הוֹלִיכוֹ אֹתוֹ מִשֶּׁם הַהֲבִינִים בְּאֵשׁ אֶתְךָ שְׂמִיעוֹן חֲסָפִי הַפָּא
 ס"ח, ז'. מִרְחֻחַ אֶתְּךָ וַיִּשְׁמַח עָלָיו אֶת־הַצִּלְבִי לְשִׁאת אֶתְּךָ יִשְׁעוֹ;
 ס"ח, ז'. כז וַיִּלְכְּבוּ אֶתְּךָ הַמּוֹנֵי רַב מִרְחֻחַ וְכִשְׂמוֹעַ אֲשֶׁר בְּסִתְּרָתוֹ
 ס"ח, ז'. כח וְהִתְלִילוּ עָלָיו; וַיִּפְּצוּ עָלָיו וַיֹּאמְרוּ בְּנִית וְרִישָׁם אֶל־
 ס"ח, ז'. כט מִבְּנִיתָ עָלָי בְּיָמֵינוּ עֲרִידָה בְּעֵצִים וַיֵּצֵן בְּיָמֵינוּ
 ס"ח, ז'. ל' מִסִּית אֶשֶׁר וַיֹּאמְרוּ בָּם אֲשֶׁר הִתְקַחְוֹת וְקִלְטִישָׁן
 אֶשֶׁר

אשר לא יקרו והשדים אשר לא יתקפו: או יתלו לאמר אל ל
הקרים קטלו עלינו ואלה הנבועות פסוננו: כי אם יציעו העין לא
הם עשים את האלה בנפש מה יהיה:
ויבא עמו גם שנים אחרים פלעלי און להיחמת: ובאשר לב לו
בא אל המסוקים הנהיה גלגלה עם פלגו אתו ואת פלעלי
האון אחריו כימיו ואתה משקאל:
ויאמר ישוע אבי סליה להם כי אנים יודעים מה הפרה לו
עשים ויתלקו את הנקרו וישילו גוף: ויעמד לה
העם מבט וילעגו ויסדמשלנים: אהם לאמר אחרים
הושיעו וישיעו את עצמו אסיהוא המשית בחיר ההללים:
ויתחלו בו גם אנשי העבא אשר קרבו והגישו לו חמץ: לו
ויאמרו אסיהוא מלך היהודים הושיעה את הנשעף: ויהי לו לר
גם מכתב כתוב ממעל לו באותות ומוטות וועבראות
יה הוא מלך היהודים: ואחד מספילי לט
האון המוקלים צדף אתו לאמר אסיהוא הוא המשית
הושיעה את עצמו ואתנו: ויען האתר ויגער בו לאמר מ
האיש אמה ויא אתה יהודים באשר גסיהמה בנצחם
המשפט הזה: והנחנו אמנם בנדק כי את השורה מא
להבקים אשר עלגנו אנהנו להקים אף זה לא יעשה תמיהה
מאיהיה: ויאמר אלי ישוע וקרני אדני באשר תבואו מב
במלכותי: ויאמר אליו ישוע אמנם אני אומר לך והיום מג
תהיה לפני בנצחם:
ויהי פשיעה והשערת מד
הושיעו היה על בלהארץ עד השענה המשועית: ויהיה שוק מה
השעם וסרחה הדיכל גורעה בנדה: ויעצק ישוע בגלול ש
נדול

נדול ויאמר אליו בנדה אפקוד רחמי ובאמרו זאת וישח
מה את הדיו: ובראות שרתפיה את הנהיה
ויבגר אתה אלהים לאמר אלון האיש הזה צדוק יהיה:
מה וכלי הנמונים היו עדים יחד למראה ההו בראותם את
מט ההבקים הנהיים קפסו על צוניהם וישובו: והעמדו כל
מדעיו מרדוק גם נשים אשר סלחו אחריו מדהגליל והוא
נ את האלה:
נא וילעגו איש טוב וצדוק: זה לא היה פשיעה יך עמיהם
לעצמם והשעלם כווארמיהו עיר היהודים אשר חנה גם
נב הוא לטלכות האלהים: זה נפש אלילקוס וישאל את
נב ונתן ישוע: וינרד אמה ויבקר אמה בסרון ונשם אמה
קברו קצינו אשר מעולם איש לא היה מושם שם:
נר מה ויום הנהיה היה והשפת הגיה: והלנהיה
אחריו גם נשים אשר באו עמו מדהגליל ומראניה את
נ הלקר ואף הושעיה גויה: וישלובנה וסכנה ונשמים
וימקחות ובשפת שקתו קטר המצוקה:
כד ונאיהו בשפת בנקר בעודלילה באו אל הלקר נשאות את
ב הנשמים אשר הבינו האדות עמנו: והמצאנה את
ב העין מלולה מדהקבר: ובאשר באו סניקה לא קבאו
ר אדותיה הארון ישוע: והיו באשר נבוכו על זאת והנה
ש שני אנשים נצבים עליהו בנצחים נצחים: ובאשר היו
קסדות והשחו את שניהן ארצה ויאמרו אליהו למה אמן
ו מבקשות אתה הן? אצל המזנים: אמן הוא פה כי אסיהוא
ו ותרנה את אשר דבר אליהו בעוד היהו בגליל: לאמר ל
ערך

ס' ט' כ"ג. צָרָךְ הוּא אֲשֶׁר בְּדוֹחָאִים יִסְרוּ בְּיַד אַנְשֵׁים חַטָּאִים
 יוֹח' ב' כ"ג. וְיִצְלַב וּבָנוּם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם עוֹד; וְהוֹפְרֵיהּ אֲתוּדְגְרוּ; ה'
 וְחַשְׁבֵּנָה סוֹרֵתָהּ וּמִנְדֵּה אֶת פְּלִדוֹבְרִים הָאֵלֶּה אֵלֶּי ש'
 אֲדוּ הַעֲשֶׂר וְעַל פֶּלֶחֶשְׁמֵי; וְהַחֲשִׁינָה מִרְסֵם הַפְּגִלִית'
 וְיִחַנְהּ וּמִרְסֵם אִם יִעֲלֶה וְהָאֲחֵרוֹת אֲשֶׁר עִשְׂתֵּן אֲשֶׁר אֲמַנְי'
 ג' ט' כ"ג. אֲרֵהֲשִׁלְיִים אֲתוּדְגְרִים הָאֵלֶּה; וְהָרָא וְדִרְתֵּן בְּצִנְיֵתֵם י"א
 כ' ט' כ"ג. כְּשִׁיחַת הַבֵּל וְלֹא הָאֲמִינֵי לָחֵן; וְהָקֵם ב'
 יוֹח' כ' כ"ג. פְּשָׁרוֹם וְרַחֵן אֲלֵדְקָר וְיִשָּׁה וְרָא אֲתוּדְפִתְגוֹת מְנַחֵר'
 ס' ט' כ"ג. לְבָנֵן וְיִלְחֵן מִשְׁם לְמִסָּה בְּנִפְשׁוֹ עַל הַחֵתִּיחֵ;
 ס' ט' כ"ג. וְהַחֵן וְשִׁמְסֵם מִיָּהֵם הוּי לְקִטְסֵם בְּעֵצֵם הַיּוֹם הַזֶּה אֲלִפְסָר יג'
 כ' כ"ג. הַרְחֹק מִשְׁשִׁים אֲסִסְדִּים מִיּוֹדְשִׁלְמֵם אֲשֶׁר שָׁמֹ עִמָּאֵם;
 חֲמִית'. וְהָקָה נְדָרָה אִישׁ אֲרֵעֵהוּ עַל־אֲנֹת קִל־הַבְּרִים הָאֵלֶּה יד'
 ס' ט' כ"ג. אֲשֶׁר קָרִי; וְהֵן בְּאֲשֶׁר נִדְרָה וְהַחֲנִיחֵהוּ וְיִשָּׁע עֲצֻמוֹ מו'
 יוֹח' כ' כ"ג. וְיִסַּע אֲתָם; אֲךָ עֲנִייתֵם לְאֹהוּוֹ לְבִלְתִּי הַפִּיר אֲתוּ; וְיֹאמְרוּ מו' י'
 אֵלֵהֶם מַה הָאֲמִרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲתָם מִשְׁוֹחֲדִים אִישׁ
 אֲרֵעֵהוּ בְּחַתְּהִלְלָתֵם וְאֲתָם וְעִשְׂתֵּם; וְיִשֶּׁן הָאֲחֵד אֲשֶׁר יח'
 שְׁמוֹ קְלֵאֲסֵם וְיֹאמְרוּ אֵלָיו הַחֲמִיחֵה לְבָרְךָ מִתְּנֹתֵר בִּירְשִׁלְמֵם
 יוֹח' ט' כ"ג. וְלֹא הִתְקֵה אֲתוּדְגְרִים הַחֲנִיחֵם מִהָּ בְּיָמֵים הָאֵלֶּה; וְיֹאמְרוּ יש'
 אֵלֵהֶם מַה הָקָה וְיֹאמְרוּ אֵלָיו עַל־אֲדוֹת יִשְׁעֵי הַבְּעָרִי אֲשֶׁר
 קָה אִישׁ קָרִי גְבוּרֵם פִּשְׁלֵל בְּאֲמָרוֹ לִפְנֵי הָאֵלֵהִים וְקִל־הַבְּרִים;
 יוֹח' כ' כ"ג. וְאֲךָ הַסְּגִירוֹ אֲתוּ רָאֵנִי הַחֲנִיחֵם; הַחֲנִיחֵם לְמִשְׁפַּחַת מִנְרֵם כ'
 ס' ט' כ"ג. וְהַעֲלוּבֵה אֲתוּ; אֲךָ אֲזַחְנוֹ חֲפִינֵי בִּי וְהָהּ הוּא הַחֲמִיחֵה לְקִנְחוֹת כ"א
 אֲתוּדְשָׁרְאֵל וְאֲמַנְסֵם עִם פֶּלֶחֶה הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי מִיָּהּ נַחֲוִי
 אֵלֶּה; אֲבָן גַּם קָשִׁים אֲדוֹתֹת מִסְּנֵה הַבְּהִילֵי אֲתֵנִי אֲשֶׁר כב'
 ס' ט' כ"ג.

ג' ט' כ"ג.
 ס' ט' כ"ג.
 ס' ט' כ"ג.
 ס' ט' כ"ג.
 ס' ט' כ"ג.
 ס' ט' כ"ג.
 ס' ט' כ"ג.
 ס' ט' כ"ג.

כ' בָּאוּ בְּצִרְךָ חַשְׁבֵּים אֲלֵדְקָר; וְכַאֲשֶׁר לֹאֲמַנְיָה אֲתוּדוֹתוֹ
 בָּאוּ וְאֲמָרוּ בִּי בְּסִימְרָה מְלֹאֲכִים רָאָה אֲשֶׁר אֲמָרוּ בִּי הוּא
 כ' ד' ח' וְלִמְלֵךְ אֲהֲדִים מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲמַנְי אֲלֵדְקָר וְיִמְצִיאוּ בִּן
 כה בְּאֲשֶׁר אֲמָרוּ הַחֲשִׁים אֲךָ אֲתוּ לֹא רָאָה; וְיֹאמְרוּ אֲלֵהֶם
 אֲתָה! חֲסִרִי וְעַתָּה וְכִבְדִּי לֵב מִתְּאֲמִין אֲתָה לִי אֲשֶׁר דְּבָרִי י"ג.
 כו הַחֲנִיחֵם; הָאֵם לֹא־דִקְרָה צָרָךְ בִּי הַחֲשִׁיחֵה וְסִלְנֵה אֲתֵאֵלֶּה
 כו וְיָבֹאוּ אֲלֵהֶם אֲתֵאֵרְתוּ; וְכִדְחֵל מִפְּשָׁה וּמְכִלֵּה־בַיִּים בָּאוּ
 כח לָתֵם בְּכִל־הַפְּתִיבִים אֲתוּדְגְרִים עַל־נַפְשׁוֹ; וְיִקְרְבוּ אֲלֵהֶם
 אֲשֶׁר הִלְכוּ שָׁמָּה וְהוּא שָׁם אֲתֵאֵרְתוּ לְקִסְעֵי הָאֵלֶּה;
 כט וְיֵאֲלָצוּ אֲתוּ! לֹא־מָלַךְ שָׁבָה אֲתֵנִי בִּי מִקְרֵב הַעֲרֵב וְנִסְתָּה הַיּוֹם
 ל וְהָאָה לְשִׁבְחָה אֲתָם; וְהִיִּי בְּחַסְדֵּךָ אֲתָם וְהִיִּי אֲתוּדְהֵלְחֵם
 לא וְיִלְחָדוּ וּמִשְׁלֵם וְהֵן לָתֵם; וְהַחֲמִיחֵהוּ עֲנִייתֵם וְנִפְיֵה אֲתוּ
 לב וְהוּא נִתְּהָ בְּחֵרְבָנָה לָתֵם; וְיֹאמְרוּ אִישׁ אֲרֵעֵהוּ
 הָאֵם לֹא־דִקְרָה לְבָבֵנוּ בְּעֵר בְּרָבִנוּ בְּאֲשֶׁר דְּבַר אֵלֵינוּ בְּרָךְ
 לג וְכַאֲשֶׁר פִּתְחוּ לָנוּ אֲתוּדְפִתְגִּים; וְנִקְוִמוּ בְּעֵצֵם הַשְּׁעֵד
 הוּא וְיִשְׁבִּי וְרִשְׁלִמָה וְיִמְצִיאוּ אֲתֵאֵרְתוּ הַחֲשִׁיחֵה וְאֵלֶּה
 לד אֲשֶׁר אֲתָם מְבַצְּעִים; הָאֲמָרוּ בִּי קִסְם הָאֲדוֹת אֲלֵדְקָר
 לה וְהָרָאָה אֲלֵשְׁמִעוֹן; וְתֵם סְפִירוֹ אֲתוּדְגְרִים אֲשֶׁר בְּרָךְ
 לו וְצָרָךְ הוּא עוֹד לָתֵם בְּפִרְסַחַת הָלֹחִם; וְעוֹד
 הם מְדַבְּרִים אֲתֵאֵלֶּה וְיִשְׁעֵי עֲצֻמוֹ לְפָנֵי בְּחוֹךְם וְיֹאמְרוּ יוֹח' כ' י"ט.
 לו אֲלֵהֶם שְׁלֹום לָתֵם; וְהֵם בְּחִיזֵתֵם נִבְעִתִים וְנִחְיִים דְּפוּ יוֹח' כ' כ"ג.
 לח לְרֵאוֹת רַחֵם; וְיֹאמְרוּ אֵלֵהֶם לָתֵם אֲתָם בְּנֵהִלִּים וְכַדְּעֵי כ' כ"ג.
 לש מִתְּעִלְתֵּה מִחֲשֻׁבוֹת בְּלֹדוֹתֵיכֶם; רָאָה אֲתֵנִי וְאֲתוּדְגְלִי בִּי
 אֲנִי עֲצֻמִי הוּא מְשִׁינִי וְרָאָה בִּי רַחֵם אֲנִי לוֹ בְּשֶׁר וְעֲצֻמוֹת יוֹח' כ' כ"ג.

הבשורה הקדושה

ליוחנן:

א רִאשִׁית הָיָה הַדְּבָר וַתְּדַבֵּר הָיָה אֶצֶל הָאֱלֹהִים וְהָאֱלֹהִים מִסֵּלִ' ס' כ"ד
 ב וְהָיָה הַדְּבָר : וְהָיָה בְּרֵאשִׁית אֶצֶל הָאֱלֹהִים : הַכֵּל מִסֵּל' ח' ג'
 וְהָיָה עַל-יְדוֹ וּמִבְּלִעְיָיו אֲפָף לֹא לִבָּר אֲדָר נִהְיָ אֲשֶׁר נִדְּחָה : סֵעֲבֵר' א' ג'
 ד הַכֵּל הָיָה חַיִּים וְחַיִּים הָיָה אֹר בְּנֵי הָאָדָם : וְהָאֹר בְּתִשְׁבֹּחַ תִּסְבֵּל' ל' ג'
 ו נִלְמָה וַתְּחַשְׁבֶּה לֹא תִכַּל אִתּוֹ : וְהָיָה אִישׁ יִסְע' ט' א'
 ו שְׁלֵיחַת מִצַּח אֱלֹהִים וַשְּׂמוֹ וְיִתְקֵן : הָיָה בָּא לְשֶׁר לְמַעַן יַעֲדֵר לֹק' א' א'
 ח עַל-הָאֹר לְמַעַן הַכֵּל אֲמִינֵי עַל-יָדוֹ : לֹא-תִנְחָה הָיָה הָאֹר לֹק' א' א'
 ט כִּי אִסְלַמְעֵן יַעֲדֵר עַל-הָאֹר : וְהָיָה הָיָה הָאֹר הָאֲמִינֵי יִסְע' מ' ט'
 י הַמַּיִר אֲתִדְבֹר אֲדָם תִּבְּא אִי-הַעֲלֹם : בְּעוֹלָם הָיָה וְהַעֲלֹם מִס' י' ב' ג'
 יא עַל-יְדוֹ נִדְּחָה וְהַעֲלֹם לֹא יָדַע אִתּוֹ : אֵל-אֲהַדְחֵנוּ בָּא וְהָאֵל לֹק' א' א'
 יב אֲשֶׁר-לֹו לֹא קָבְלוּ אִתּוֹ : אֲדָר כְּלֵאֲלֵה אֲשֶׁר קָבְלוּ אִתּוֹ סוֹס' א' א'
 יג הֵם נִתְּן שְׁלֵשׁן לְחַיִּים לְבַגְי אֱלֹהִים לְמַאֲמֵינֵם בְּשִׂמּוֹ : כִּרוֹס' א' א'
 יד אֲשֶׁר לֹא מִדְּסִים אֲחִילֵא : מִתְּפַץ הַבְּשׂוֹר אֲחִילֵא מִתְּפַץ יִסְע' כ' א'
 יו אֵשׁ כִּי אִם מֵאֱלֹהִים וְלֹדוֹ : וַתְּדַבֵּר הָיָה לְבִשׂוֹר וְשָׁבוּ מִלֵּס' ג' ט'
 יז בְּתוֹכְנוּ וְרֵאשִׁית אֲתִפְנֹדוּ בְּעוֹד פְּאֲשֶׁר לְהַיָּד תִּבְּנֹל מִד יִסְע' א' א'
 יח מִן הָאָדָם מִלֵּא חֵסֶד וְחַמֶּה וְיִדְבֹק הַעֲדֵר צְלִי תִסְבֵּל' א' א'

וצעק

בְּאֲשֶׁר אֲתָם רֵאשִׁית אִתּוֹ אֲשֶׁר יִשְׁלֵי : וַיִּאֲמְרוּ וְאֵת הַדְּבָרָה מ
 אֲתָם אֵת הַדְּבָרִים וְאֵת הַדְּבָרִים : וּבְעוֹד הֵם קָלְהִי מְאִמֵּינִים מ
 מִשְׁמִתָּה וּמִשְׁמִתָּה וַיִּאֲמְרוּ אֲלֵיהֶם הֲלֵשׁ לָכֵם פֶּה אִי-זוֹה
 אֵלָּה : וַיִּתְּנוּ לָו כִּנְיָה מִדָּג צְלִי וּבִצְרוּחַ דְּבָשׁ : וְהִנֵּה מִב מו
 וַיִּאֲמְרוּ לְמַגִּיבָם : וַיִּאֲמְרוּ אֲלֵיהֶם אֵלָּה : הֵם הַדְּבָרִים אֲשֶׁר מו
 צְרִיחֵי אֲלֵיכֶם בְּעוֹד הָיָה עִמָּכֶם כִּי צְרִיחַ הוּא אֲשֶׁר
 וְיִמְלֹא עַל-הַדְּבָרִים הַתְּבוּלִים הַתּוֹרַת מִשְׁעָה וּבְנִיבֵיאִים
 וּבְתַהֲלִים עַל-אֲדוֹקֵי : אִז פְּתַח אֲתִרְבִּיעֶנְתֶּם לְקִבְּנוּ אֲרֵי-מִה
 הַתְּבָנִים : וַיִּאֲמְרוּ אֲלֵיהֶם כִּי לֹה כְּהוֹנ וְכֹה הָיָה צְרִיחַ מו
 כִּי יִשְׁעָה הַמִּשְׁחָה וְהָיָה עוֹד מַעַם הַמִּתְּנִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי : א'
 וְכִי תִקְרָא בְּשִׂמּוֹ תִשְׁוִיבָה וְיִסְלַחַת תִּסְאִים אֵל כִּי-הַיּוֹגֵם מו
 הַיָּה מִיִּרְשָׁלַם : וְאֲתָם עַל הַדְּבָרִים וְיִסְלַחַת תִּסְאִים אֵל כִּי-הַיּוֹגֵם מו
 שְׁלַח אֲתִדְבַּשְׁתַּח אֲבִי עֲלֵיכֶם אֲדָר אֲתָם שְׁבֹג בְּעֵיר יְרִישָׁלַם
 עַד קִרְהִלְבְּשׁוּ עַן מִסְרוֹם : וַיִּזְעַר אֲתָם נ
 הַדְּבָרָה עַד בְּיַתְעִיבָה וַיִּשְׂא אֲתִדְרִי וּבִבְרָךְ אֲתָם : וְהָיָה מ
 בְּבִרְכּוֹ אֲתָם וַיִּפְתַּח מֵאֲתָם וַיִּנְשֵׂא אֲלֵי-הַשָּׁמַיִם : וְהָיָה נ
 הַשְּׁמַחֲנוּ לָו וְהַשְּׁבֹג וְיִרְשָׁלַמָה בְּשִׁמְתָה נְדָלָה : וְהָיָה נ
 חֶסֶד בְּחִיל מִתְּלִים וּמִבְּרִיחַ אֲתִרְבִּיעִים
 אֲמֵן :

בראשית

* מ'כ"ט, ו' : וְשָׂעַת לְאֶמְרֵךְ הַזֶּה וְהָאֵשׁ אֲמַרְתִּי הִנֵּה אֲחֹרַי לְפָנֶיךָ הַזֶּה
 * 16 ע"ל : כִּי רִאשׁוֹן לִי הָיָה : וּמִפְּלוּאֵי פְלִטָה לְקַחְנִי וְחִסְדִּי תִּסְתַּר מִי
 * ס'נר"א, ס'ס' : הַקֹּדֶשׁ : כִּי הַמִּזְבֵּחַ בְּיַד מִשְׁחָה נִתְּנָה הַחִסְדִּי וְהַאֲמִית בְּיַד י
 * ירמ' ל"א, ס'כ' : יְשׁוּעַת הַמִּשְׁפָּחָה נִתְּנָה : וְאֶת־הַאֲהֻלִּים לֹא־בָרָאָה אִישׁ מִעֲלֵמָה יח
 * ס'מ"ו, ל"ב : תִּבְרַן הַיְהוּדִים הַזֶּהוּהָ בְּתוֹךְ הָאֵב הַזֶּה הַזֶּה :
 * ס'מ"ח, ס' : וְתָמָּה הִיא עִירַת יוֹחָנָן אֲשֶׁר שָׁלוּהוּ הַיְהוּדִים מִיְרוּשָׁלַם יח
 * ס'מ"ט, ס' : כְּהֵנָּה יִהְיֶה לְמַעַן שְׂאֵלוּ אֹתוֹ מִי אִתָּה : וַיֹּדֶה וְלֹא כִחַשׁ כ
 * ס'ס"ו, ל"ד : וַיֹּדֶה כִּי אֲנִי אֲנִי הֵאֵן הַמִּשְׁפָּחָה : וַיִּשְׂאֵלוּ אֹתוֹ מַה אִפְשָׁא כֹּא
 * ס'נר"א, ט"ו : הָאֵם אֲלֵהֶּהּ אִתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי הָאֵם הַזֵּבֵיָה אִתָּה וַיִּשְׁאֵן
 * ס'ש"י, מ' : הַשְּׁלֵחִים אֲתָנֶה כִּי־הָאֵתָה אִתָּךְ עַל־עַמְּךָ : וַיֹּאמֶר אֲלֵכִי כֹ
 * כ"א, ס' : קוֹל מִרְאָה בְּסוּדֵר פָּנָי בְּרַךְ יְהוָה כִּי־אֲשֶׁר אָמַר וַיִּשְׁעִי־הוּ
 * ס'סע"כ, ס' : הַזֵּבֵיָה : וְהַשְּׁלֵחִים הָיוּ מִן־הַשְּׂרָפִים : וַיִּשְׂאֵלוּ אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ כֹּחַ
 * ס'ס"ו, כ"ב : אֵלֵינוּ לְמַה אִפְשָׁא אִתָּה לְסַבֵּל אִתָּה אֵינְךָ הַמִּשְׁפָּחָה בָּם
 * ס'ס"ז, כ"ב : לֹא אֲלֵהֶּהּ וְסִלָּא הַזֵּבֵיָה : וַיִּשְׁאֵן אֲתָם יוֹחָנָן לֵאמֹר אֲנִי כֹ
 * ס'ס"ח, כ"ב : מִסְבֵּל בְּמִים אֲדָךְ בְּתוֹכְכֶם הִיא עוֹמֵד אֲשֶׁר אֲתָם לֹא
 * ס'ס"ח, כ"ב : יְדַעְתָּם אֹתוֹ : וְהֵה הִיא הִנֵּה אֲחֹרַי לְפָנֶיךָ הַזֶּה אֲשֶׁר כֹּ
 * ס'ס"ח, כ"ב : אֲנִי אֲנִי שֹׁרֵה לוֹ כִּי אֲמַר אֲחִישְׁרָף גַּעְלוֹ : הַדְּבָרִים כֹּ
 * ס'ס"ח, כ"ב : הַאֲלֵה נִהְיֶה בְּבֵית עֲבָדֶיךָ בְּעִיר הַיְהוּדָה אֲשֶׁר יוֹחָנָן הַזֶּה
 * ס'ס"ח, כ"ב : מִסְבֵּל שָׂם :
 * ס'ס"ח, כ"ב : יְשׁוּעַת יָהּ אֲלֵינוּ וַיֹּאמֶר הַזֶּה שֵׁה הַאֲהֻלִּים הַשֵּׁמָּה אֲתָ
 * ס'ס"ח, כ"ב : הַפִּסָּת הַזֹּאת : וְהֵה הִיא אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי עָלֶיךָ אֲחֹרַי כִּי ל
 * ס'ס"ח, כ"ב : אִישׁ אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ הַזֶּה כִּי רִאשׁוֹן לִי הָיָה : וְאֲנִי לֹא דַעַמְתִּי לֹא
 * ס'ס"ח, כ"ב : אֹתוֹ אֲדָךְ לְמַעַן יִגְדַּל לְיִשְׂרָאֵל בְּעִבְרֵה וְתֵה אֲנִי מִסְבֵּל

* ס'ס"ח, כ"ב : לֵב בְּפִים : וְגַעַר יוֹחָנָן לֵאמֹר כִּי רִאשׁוֹן אֲתִדְרֹשׁ יוֹדֶה
 * ס'ס"ח, כ"ב : לֵב מִשְׁכֵּלִים כִּכּוֹ יוֹדֵה וְלִבְנֵה עָלָיו : וְאֲנִי לֹא יְדַעְתִּי אֹתוֹ אֲדָךְ
 * ס'ס"ח, כ"ב : הַשְּׁלֵחַ אֹתִי לְסַבֵּל בְּמִים הִיא אִתָּה אֲנִי עַל־מִי אֲשֶׁר י
 * ס'ס"ח, כ"ב : מִרְאָה הַזֶּהוּהָ עִירַת וְקָחָה עָלָיו וְהֵה הִיא הַמִּסְבֵּל בְּרִיחַ
 * ס'ס"ח, כ"ב : לֵב הַקֹּדֶשׁ : וְאֲנִי רִאשׁוֹן וְתַעֲלוּתִי כִּי יוֹדֵה הִיא הַמִּסְבֵּל בְּרִיחַ
 * ס'ס"ח, כ"ב : בְּיָמֵי הַמִּשְׁפָּחָה עָמַד עוֹד יוֹחָנָן וַיִּשְׁעֵם מִסְבֵּלֵיכֶם :
 * ס'ס"ח, כ"ב : לוֹ וְגַבְרִישׁוֹ אֶל־יְשׁוּעַת בְּתַחֲלִיכֹו וַיֹּאמֶר הַזֶּה שֵׁה הַאֲהֻלִּים :
 * ס'ס"ח, כ"ב : לוֹ וַיִּשְׁמַע אֹתוֹ שֶׁנֶּה הַסְּלֵמִים מִדְּבַר וְלִבְנֵה אֲחֹרַי יְשׁוּעַת :
 * ס'ס"ח, כ"ב : לֵב יִשְׁאֵן יְשׁוּעַת וּבְרִאשׁוֹתוֹ אֲתָם הַלְכִים אֲחֵרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
 * ס'ס"ח, כ"ב : כִּי אֲתָם מְבַקְשִׁים וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ רַבִּי אֲשֶׁר הִיא מִתְרַגֵּם
 * ס'ס"ח, כ"ב : לֵב מִרְאָה אִתָּה אִתָּה לָךְ : וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כִּי־יָרָא הַזֵּבֵיָה
 * ס'ס"ח, כ"ב : וַיִּרְאֵה אִתָּה הִיא לָךְ וַאֲצֵלוֹ יִשְׁבֹּה הַיּוֹם הַזֶּהוּהָ וְהַשְּׁעִי־הוּ
 * ס'ס"ח, כ"ב : מִן־הַקֹּדֶשׁ כְּעִשְׂרִית : וַיְהִי אֲבִדְרַם אֲחִי שְׁמַעוֹן סְפָרוֹם אֲתָךְ
 * ס'ס"ח, כ"ב : מֵאֵת מִן־הַשְּׂלֵמִים אֲשֶׁר שְׁמַעוֹ מֵאֵת יוֹחָנָן וְהִלְכִי אֲחֵרָיו : הִיא
 * ס'ס"ח, כ"ב : מְרַאֵה בְּרִאשׁוֹתָה אֲתִישְׁמַעוֹן אֲחֵרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ לְמַאֲנֵה אֲתָ
 * ס'ס"ח, כ"ב : מִן־הַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר הִיא מִתְרַגֵּם לְפָרִסְקוֹם : וַיְבָא אֹתוֹ אֲלֵי־יְשׁוּעַת
 * ס'ס"ח, כ"ב : וּבְגִבְיֹם בּוֹ יְשׁוּעַת וַיֹּאמֶר אִתָּה הִיא שְׁמַעוֹן בְּן־יֹדֵה אִתָּה
 * ס'ס"ח, כ"ב : תִּקְרָא לְיֵמָּה אֲשֶׁר הִיא מִתְרַגֵּם סְפָרוֹם :
 * ס'ס"ח, כ"ב : מִן־וּמִסְבֵּלֵיךָ רַבָּה יְשׁוּעַת לְצֵאת אֲלֵהֶלֶל וּמִרְאָה אֲתִשְׁלִפּוֹם
 * ס'ס"ח, כ"ב : מִן־וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ לָךְ אֲחֵרָי : וּשְׁלִפּוֹם הִנֵּה מִבְּתֵי־יְהוָה שְׁעֵר
 * ס'ס"ח, כ"ב : מִן־אֲבִדְרַם סְפָרוֹם : וּמִרְאָה שְׁלִפּוֹם אֲתִשְׁתַּלֵּל וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ
 * ס'ס"ח, כ"ב : אֲשֶׁר קָרַב אֹתוֹ מִשְׁחָה בְּתוֹרַת הַתְּנָבִיִּים מְרַאֲנֵה אֲתִישְׁעוֹת
 * ס'ס"ח, כ"ב : מִן־לְפָרִסְקָה מְרַאֲנֵה : וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ תִּתְּנָל הַמֶּן נִצְרַת יִכְבֵּל
 * ס'ס"ח, כ"ב : מִן־לְהוֹת אֵינֶה סְבוֹב וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ שְׁלִפּוֹם כִּי־יָרָא : וַיִּרְאֵה וַיִּרְאֵה

א זאת ו ראשית האחרות עשה ישוע בקנה אשר לגלל ונגלה סמו' ל' ח'
 ב את קבורו וימנינו בו תלמידיו : אחרי זאת סמו' ל' ז' יו'
 יד אל קפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו ושם ישבו סמו' ל' ט' ח'
 יג ימים לא רבים : ומרוב היה פסח היהודים סמו' ל' ט' ט'
 יד ובעל ישוע ורושלקה : וימצא תיכלת את המקרים שוררים יחזק' ח' ט'
 טו ויצאן ויויגס ואת התלמינים ושבים : ויעש שטוט מקבלים ט'
 טז וישם ויגרש את כלם מן התיכלת גם את הוצאן וגם את השוררים ואת האנורות כותלסין בקסחן שפדו ואת השלקניות סמו' ל' ט' ט'
 טז הקסח : ואל יסכרי היונים אמר שאי אתאנה מסה אל- סמו' ל' ט' ט'
 יז ומעשו את ביתו אפי לבית מסחר : וזכרו תלמידיו כי כתבו זכר' ל' ז' כ"א'
 יח היא למית ביהסח אקלחתי : אז ענו היהודים ואמרו אליו סמו' ל' ט' ט'
 יט מה אוח תראה אלהנו כי אתה עשה את אלה : ויען ישוע סמו' ל' ט' כ"ב'
 ויאמר אליהם הריני אתה התיכלת הזה ובשלישתי ימים סמו' ל' ט' ט'
 כ אקומני : ויאמרו היהודים ארבעים ושלש שנים נבנה סמו' ל' ט' ט'
 כא התיכלת הזה ואחיה בשלישתי ימים תקומני : אך הוא סמו' ל' ט' ט'
 כב ידבר על תיכלת ויתחו : לכן כאשר קם מעים המיתים וזכרו סמו' ל' ט' ט'
 כג תלמידיו כי את זאת אמר אליהם ויאמינו בפתח ובדרך סמו' ל' ט' ט'
 כד אשר אמר ישוע : ובאשר היה ברושלקה סמו' ל' ט' ט'
 כה בפסח קצח רבים האמינו בשמו בראותם את האותות סמו' ל' ט' ט'
 כז אשר עשה : אך הוא ישוע לא הקיפו את עצמו אתם סמו' ל' ט' ט'
 כח בה בעבור דעתו אתהכל : ויען לא היה ערף לו כי ארצה סמו' ל' ט' ט'
 כט איש יעיד עליהם כי הוא ידע מה היה בקרם : סמו' ל' ט' ט'
 ג ויהי איש מן השורשים ויקרימוס שמו משל היהודים : סמו' ל' ט' ט'
 ד זה בא אל ישוע וליח ויאמר אליו רבי ודענו כי סמו' ל' ט' ט'
 ה האלהים

ישוע את הנחמל בא אליו ויאמר עליו הזה בקמת ישראל
 חס' ל' ט' ט' : אשר אין מדינה בו : ויאמר אליו הנחמל מאין אתה וידע מה
 אתי ויען ישוע ויאמר אליו בקרם קרא אתה שלמים
 ט חס' ל' ט' ט' : בהיותך פתח המאנה ראיתי אתך : ויען הנחמל ויאמר מס
 סמו' ל' ט' ט' : אליו רבי אתה הוא מן האלהים אתה הוא מלך ישראל :
 סמו' ל' ט' ט' : ויען ישוע ויאמר אליו יען אמרתי אליך ראיתי אתך נ
 ו' : פתח המאנה אתה מאמין ודולות מאנה תראה : ויאמר ט
 אליו אימנם אמנם אני אמר לכם מעתה תראו אתי סמו' ל' ט' ט'
 השמים פתוחים ומלאכי האלהים עלים וירדים על פני סמו' ל' ט' ט'
 האדם : סמו' ל' ט' ט'
 ז ימים השלישי חתמה היתה בקנה אשר לגלל ותהי אם ב סמו' ל' ט' ט'
 ישוע עם : והקרא בס' ישוע ותלמידיו את התורה : ב סמו' ל' ט' ט'
 זכר' יג' ד'
 ח ובאשר חסר יין ותאמר אם ישוע אליו יין אין להם : ג סמו' ל' ט' ט'
 ח ובאשר אליה ישוע מדהלו וקר אשרה עוד לא נאה שעתו : ד סמו' ל' ט' ט'
 ח ותאמר אפיו את השורותים את פל אשר אמר אליכם ה סמו' ל' ט' ט'
 עשו : ויתנו שם פני אפן ששה נחשמים פני מדגרתו סמו' ל' ט' ט'
 ח היהודים מבילים כל אחד פשעים או שלשה בקים : ויאמר ז סמו' ל' ט' ט'
 ח אליהם ישוע מלאו את הפדים קים ומלאו אתם ער- סמו' ל' ט' ט'
 ח לקעה : ויאמר אליהם שמוני עשה והביאו אל ראש ח סמו' ל' ט' ט'
 ח המסכה וביאו : ובאשר עם ראש המסכה את הפדים : ט סמו' ל' ט' ט'
 ח ההדים ליו ולא ידע מאין הוא אך המשותרים השואבים סמו' ל' ט' ט'
 ח את הפדים : ויען ויקרא ראש המסכה את החתן : ויאמר י סמו' ל' ט' ט'
 ח תסי' כ' ט' : אליו בלאיש בראשונה משים את הדגן השוב ובאשר יו סמו' ל' ט' ט'
 ח את הדגים אך אתה שמרם את הדגן השוב עד עתה : סמו' ל' ט' ט'
 יח

הַקְּלָיִים בָּתָּח מִלִּפְנֵי פִי אִישׁ יָבֵן לֵב לַעֲשׂוֹת אֶת־הַאֲמֹתָהוּ
 הַקְּלָיִם אֲשֶׁר אִתָּךְ עֲשֵׂה אִסְלָא דְהֵן הַקְּלָיִים עִמּוֹ : וְעַתָּה ב
 יִשְׁעֵי וַיֵּאמֶר אֵלָיו אֲמַנְסֵם אֲמַנְסֵם אֲנִי אֲמַר לְךָ אִסְלָא
 יִבְרַךְ אִישׁ מִתְּרֵשׁ לֹא יִבְרַךְ לְרֵאוֹת אֶת־מִלְכֹת הַקְּלָיִים :
 וַיֵּאמֶר אֵלָיו יְהִי־כִסּוֹס אֲנִי וְלֵב אִישׁ לִדְבַר בְּהִי־תָו וְגַד
 הַיִּבֵּל לְבֹא שְׂנֵית אֲרִבְשׁוּן אִמּוֹ וְלִדְבַר : וְעַתָּה יִשְׁעֵי אֲמַנְסֵם ה
 אֲמַנְסֵם אֲנִי אֲמַר לְךָ אִסְלָא אִישׁ לֵב אִישׁ מִפִּיּוֹס מְרֹדֵה לֹא
 יִבְרַךְ לְבֹא אֶל־מִלְכֹת הַקְּלָיִים : הַיִּבֵּל מִן־דְּבַשׁ אֲשֶׁר ו
 הָיָא וְהַיִּבֵּל מִן־דְּרִיחַ רִיחַ הָיָא : אֶל־תַּחֲבֹה בִּי אֲמַרְתִּי ו
 לֵךְ צְרִיךְ הָיָא בִּי תִּגְלַדוּ מִכֹּרֶשׁ : רִיחֵם אֶל־אֲשֶׁר הַפֶּחַץ ה
 הָיָא נִשְׁבַּ וְאֶת־קוֹלֵי אִתָּךְ שִׁמְעֵ אֶךְ אִתָּךְ יִרְעֵ מֵאֵן
 הָיָא גַּם וְאָנָּה הָיָא הַוֵּלְךָ בִּן בְּלֵאִישׁ הַיִּבֵּל מִן־דְּרִיחַ :
 וְעַתָּה יְהִי־כִסּוֹס וַיֵּאמֶר אֵלָיו אֲנִי וְיִבְרַךְ אֵלֶּה לְהִיחַ : וְעַתָּה ב
 יִשְׁעֵי וַיֵּאמֶר אֵלָיו הַקְּלָיִים הָיָא מִכֹּרֶה יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֵלֶּה לֹא
 דַּעֲשֵׂה : אֲמַנְסֵם אֲמַנְסֵם אֲנִי אֲמַר לְךָ פִּי אֵת אֲשֶׁר תְּרַעַנֵּי אִי
 אֲנַחְנֵי מִדְּבָרִים וְאֵת אֲשֶׁר רֵאִנֵי אֲנַחְנֵי מִעֵדִים וְאֶת־
 לְרִיחֵנִי אֵינְכֵם מִקְּלָיִים : אִם אֲמַרְתִּי לְכֶם אֶת־דְּבָרִים בִּי
 הַאֲרִבְשִׁים וְאִן אֲתֵם מֵאֲמִינִים אֲנִי אֲמַרְתִּי אִם־אֲמַר לְכֶם
 אֶת־הַשְּׂמִימִים : וְאִן אִישׁ יִלְבֵּה תִּשְׁלִים וְיִלְתִּי זֶה אֲשֶׁר ג
 תִּסְמַח־שִׂיטִי יִבְרַךְ מִן־הַשְּׂמִימִים בְּרִדְוֹתָם בְּרִדְוֹתָם אֲשֶׁר יִשְׁנֵי בְּשָׂמִים : וְנִאֲשֶׁר ד
 נִמְלִכ־טִיטִי מִשְׁנֵי הַרִים אֶת־הַנְּהַשׁ בְּפִדְרָן בִּן צְרִיךְ הָיָא בִּי יִרְסֵ בִּן
 תַּחֲלֵי גִ' : הָאֲתֵם : לְפָנַי בְּלִדְהַאֲמִינֵן בּוֹ לֹא יֵאבֵד בִּי אִסְתִּינֵי לֹא תִּבֵּן מִן
 ט' תַּחֲלֵי קִמְיִי : פִּי פִּדְהָ אֶתְּבֵן הַקְּלָיִים אֶת־הַעֲוֹלֹת עַן אֲשֶׁר תִּבֵּן מִן
 יִסְעֵ מִיטִיטִי אֶת־בְּנֵי וְחִיּוֹ לְפָנַי בְּלִדְהַאֲמִינֵן בּוֹ לֹא יֵאבֵד בִּי

פ' אִסְתִּינֵי לֹא תִּבֵּן עֲוֹלֹתֵי : פִּי לֹא־שִׁלַּח הַקְּלָיִים אֶת־בְּנֵי
 אֶל־הַעֲוֹלֹת לְמַעַן וְרִשְׁעֵי אֶת־הַעֲוֹלֹת בִּן אִסְלִמְעֵן יִשְׁעֵי
 יד הַעֲוֹלֹת עֲלֵי־דוֹ : הַמֵּאֲמִינֵן בּוֹ לֹא יִרְשַׁע אֶךְ מִי אֲשֶׁר אֲנִינֵנּוּ
 מֵאֲמִינֵן בְּכֵר הַרְשַׁע עַן לֹא הַאֲמִינֵן בְּשֵׁם בִּן הַקְּלָיִים : וְלִכֵּן הוּא
 יִשׁ תִּקְרֹה : וְזֶה הָיָא הַמִּשְׁפָּט פִּי הָאִדוֹר : גַּם אֶל־הַעֲוֹלֹת וְהַדְּבָר
 בְּנֵי־הַקְּלָיִים אֶת־הַדְּבָרֵי יִיחַר מִן־הָאִדוֹר בִּי מִשְׁעִיבֵם הָיָי
 כ רָעִים : פִּי בְּלֵאִישׁ הַפֶּחַץ עָלֶיךָ שִׁמְעֵ אֶת־הָאִדוֹר וְאִינְנֵי גַּם
 כֹּא אֶל־הָאִדוֹר לְמַעַן לֹא יִקְרֹה מִשְׁעִיּוֹ : וְהַעֲשֵׂה אֶת־הַאֲמִתּוֹת בְּא
 אֶל־הָאִדוֹר לְמַעַן יִבְרַךְ מִשְׁעִיּוֹ בִּי בְּאֵלֵיךְ תֵּם נִפְעִלִים :
 כב אֶתְּרִי אֵלֶּה גַּם יִשְׁעֵי וְתִלְמִידֵי אֶל־צִרְךָ הַדְּרָה
 כג וְשֵׁם צֶר עֲפֹתֵם וְשִׁפְלֵי : וְגַם וְיִדְבְּרֵן דְּהֵן כִּסְפֵּל בְּעִינֵן
 כד מִקְּרֹב לְשָׁלִים בִּי מִיּוֹם רַבִּים הָיָי עָם וְהָבֹא וְשִׁפְלוֹ : פִּי
 עוֹד לֹא־תִקְרֵה וְיִחְזַק כִּסְפֵּלֵךְ אֶל־הַמִּשְׁמֵר :
 כה אֲנִי נְהִי־תִחַה שְׁאֵלֶה מֵאֵת תִּלְמִידֵי וְיִחְזַק עֲסִדְהֵדוּיִם עֲלֵי
 כו אֲדוֹרֹת הַקְּלָיִים : וְהָבֹא אֶל־וְיִחְזַקְנֵן וְיִאֲמְרוּ אֵלָיו רַבִּי זֶה
 אֲשֶׁר דְּהֵן אִתָּךְ בְּעֵבֶר תִּרְדֵּן אֲשֶׁר אִתָּךְ חֲעִיבֵם לֹא הָיָה
 כז הָיָא כִּסְפֵּל וְהַפֶּל בְּאִיּוֹם אֵלָיו : וְעַתָּה וְיִחְזַק וַיֵּאמֶר לֹא יִבְרַךְ
 אִישׁ לְקַחֵת מֵאִמְכָה אִסְלָא דְהֵן תִּתֵּן לֹא מִן־הַשְּׂמִימִים :
 כח אֲתֵם עֲצִמְכֶם מִעֵדִים אֲתֵם לִי בִּי אֲמַרְתִּי אֲנִי אֲנִי
 כט הַשְּׂמִינִי בִּי אִם־שְׁלִיחַ אֲנִי יִקְרִי : כִּי אֲשֶׁר יִשְׁלַח הַפֶּחַץ
 תִּהְיָ הַתִּתֵּן וְעַן הַתִּתֵּן הַעֲסֵד וְשִׁמְעֵ אֲחֹר שְׂכִיחַ בְּשִׁמְחָה
 ל בְּעֵבֶר לִלּוֹל הַתִּתֵּן לְבֵן שְׂמִחְתִּי זֹאת נִמְלָאָה : צְרִיךְ הָיָא
 לא בִּי הָיָא יִבְרַךְ וְאִנְנֵי אֲמַנְסֵם : הַבָּא מִסְּרֹם עֲלֵי־הַפֶּחַץ הָיָא
 תְּחִילָה מִן־הָאֲרִיץ מִן־הָאֲרִיץ הָיָא וְאֶת־הָאֲרִיץ הָיָא מִבְּרַךְ

דבר אִסּוּר אִישׁ לֹא אָמַר כִּה אֶתָּה מְבַלֵּשׁ אֹו כִּה אֶתָּה
 מִדְּבַר אֶתָּה : אִלּוּ עֲזָבָה הָאִשָּׁה אֶת־בְּתוּלָהּ וַתִּלְקַח לָהּ הַקְּדוּשָׁה כִּי
 וְתֵאמַר אֶל־הַקְּדוּשִׁים : בְּנֹאֵי רַא אִישׁ אֲשֶׁר אָמַר לִי אֶת־כֵּס
 הַזֶּה כִּל אֲשֶׁר עָשִׂיתִי הָאֵם לֹא־הָיָה הַקְּדוּשִׁים : לָכֵן יִצְאֵה מִן־ל
 הַקְּדוּשָׁה וְנִבְאָה אֵלָיו : וּבָנִין אֵלֶּה שְׂאֵלֵה אֹתוֹ לֹא
 תִּלְמַדְדוּ לֵאמֹר רַבִּי אֵלֶּה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי יֵשׁ לִי אֵלֶּה לֵב
 לֹאֵלֶּה אֲשֶׁר אֶתָּם לֹא יִדְעוּם : וַיֹּאמְרוּ הַתַּלְמִידִים אִישׁ אֵל־לֵב
 רַעֲיָה הָאֵם אִישׁ תִּבְאֵה לִי כִּה לֹאֵלֶּה : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ דָּר
 מֵאֵלֵינוּ שְׂעִי הָיָה כִּי אֶעֱשֶׂה אֶת־רְצוֹן הַשְּׁלֵחַ אֵלָיו וְאֶכְלֶה
 אֶת־עֲצָלוֹ : הַיְיָנֶכֶם אֲמַרְיִם אֶתָּם כִּי עוֹד אֲרַבְּעָה הַקְּדוּשִׁים לֹא
 וְהַקְּדוּשָׁה בָּהּ הִזָּה אֲנִי אֲמַר לָכֵם שְׂאֵה אֶת־עֲצָנוֹכֶם וְהַיְיָשׁוּ
 אֶל־הַשְּׂדוּת כִּי בָבֶר לְבַעַם הֵם לְקַדְרִי : וְהַקְּדוּשָׁה לִקְחֵה שְׂכָרֵהּ לֹא
 וְאֶתָּה פָּרִי לְחַיִּי עוֹלָמִים לְמַעַן בָּם תִּחַדַע בְּמֵה הַקְּדוּשָׁה שְׂמִיתוּ
 יְהוָה : כִּי הִזָּה הַדְּבַר הָיָה אֶתָּה כִּי אֶחָד הָיָה הַזֶּה לֹא
 וְאֶחָד הַקְּדוּשָׁה : אֲנִי שְׂלַחְתִּי אֶתְכֶם לְקַדֵּר אֶת אֲשֶׁר אֶתָּם לֹא
 לֹא יִדְעוּם אֶתְרִים יִגְעוּ וְאֶתָּם בָּאתֶם אֶל־יְיָנִים : וּמִן לֹש
 הַקְּדוּשָׁה הָיָה רַבִּים מְרַדְּשֵׁמוֹנִים הַחַמְיָה בֹו בְּעֵבֶר דְּבַר
 הַאִשָּׁה אֲשֶׁר הִעִירָה כִּי אָמַר לִי אֶת־הַזֶּה כִּל אֲשֶׁר עָשִׂיתִי :
 לָכֵן מֵאֲשֶׁר בָּאֵה אֵלָיו הַשְּׂמִינִים שְׂאֵלֵה מֵאֵתוֹ לְשִׁבְחָה אֲעָלֶם מ
 וְיִשָּׁב שֵׁם יוֹסִים : וְרַבִּים יוֹתֵר הַחַמְיָה בְּעֵבֶר דְּבָרוֹ : מֵא
 וְאֶל־הָאִשָּׁה אָמְרוּ כִּי לֹא עוֹד בְּעֵבֶר מֵאֶתָּה אֶתָּה מִב
 מֵאֵמִינוּם כִּי אֶתָּה שְׂמִיעֵנוּ וְיודְעִים אֶתָּהנוּ כִּי יְהוָה הָיָה
 בְּאֶמְתָּה מוֹשִׁיעַ הַרְצֵן הַפְּסוּחִים : וְאֶתָּה שְׂעִי מִנ
 יָמִים יִצָּא מִשָּׁם וְיִלְךָ לִי הַגְּלִילָה : כִּי יִשׁוּעַ עֲצָמוֹ הַיֵּד מִד
 194

מִה כִּי לָמַד אֵין־לִי כְבוֹד בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי : וְכַאֲשֶׁר בָּא הַגְּלִילָה
 קָבְלֵה אֹתוֹ הַגְּלִילִים כְּרֹאסִים אֶת קַלְהַדְּבָלִים אֲשֶׁר־עָשִׂיה
 מִו בְּיִרְשָׁלַם בְּיָד כִּי נִסְחַמְהָ בָּאֵה אֶל־חֻקֵּי : וְכַבֵּן בָּהּ יִשׁוּעַ
 עוֹד אֶל־הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר לְגַלְלֵה אֲשֶׁר עָשִׂיה שֵׁם אֶת־הַפְּסוּחִים לְהָיִן
 מִו וְהָיָה אֶתָּה מִכִּיִּת הַמְּלַחָה אֲשֶׁר בְּנוּ הִזָּה בְּכַפְרֵי־נְהוֹם : וְהָיָה
 פְּשָׁמֵנוּ כִּי יִשׁוּעַ בָּהּ מִיְהוּדָה אֶל־הַגְּלִיל וְיִלְכָה אֵלָיו וְיִשְׁאֵל
 מִה מִפְּנֵי כִי יָרַד וְיִרְפָּא אֶת־בְּנֵי כִּי הִזָּה תְּרַבֵּה לְקוּמַת : וַיֹּאמֶר
 יִשׁוּעַ אֵלָיו אִם־אֵינְכֶם רֹאִים אֹתוֹת וּמוֹפְתִים לֹא תֵאמְרִינוּ : ס'מ'ד'ז'ח'
 מִס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ בְּיַת־הַמְּלַחָה אֵלָיו וְהָיָה לָא לִסְנֵי מוֹת
 נִשְׁעִי : וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לְדַלְלֵה בְּנֵי הַיְיָ וְיִצְמַן הָאִישׁ
 נֹא לְדַבֵּר אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיו יִשׁוּעַ וְיִלְכָה לִי : וְעִמָּה בְּרַדְתִּי כְּנִשְׁעִי
 נִב אֹתוֹ עֲבָדָיו וַיַּעֲרֹד לֵאמֹר כִּי לְעַרְףְּהוּ : וְיִדְרַשׁ מִהֵם אֶת־
 הַשְּׂעִיָּה אֲשֶׁר הִתַּל בָּהּ לְהַרְפֵּא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כִּי אֶתְמוּל
 נַג בְּשַׁעֲרֵה הַשְּׂבִיעִית עֲזָבָה אֹתוֹ הַתְּקַחְתָּ : אִלּוּ יָרַע הָאֵב כִּי
 הָיָה בְּשַׁעֲרֵה הַיְיָ אֲשֶׁר־בָּהּ אָמַר אֵלָיו יִשׁוּעַ כִּי בְּנֵי הַיְיָ
 נִד וְיִצְמַן הָיָה וְכַלְבִּיתוֹ : עוֹד הָאֹת הַשְּׂעִי הָיָה עָשִׂיה יִשׁוּעַ
 כְּאֲשֶׁר בָּהּ מִיְהוּדָה אֶל־הַגְּלִיל :
 זח אֶחָד הַקְּדוּשִׁים הִלְאֵה הָיָה יְהוָה הַיְיָ הַיְיָ וַיַּעַל יִשׁוּעַ
 בַּ וְיִדְרַשְׁלָהּ : וְיִשׁ בְּיִרְשָׁלַם אֶעֱלֵה שְׂעִי הַצֵּאֵן בְּרִבְהּ הַתְּקַרְבַּת
 בַּ וְעֵבֶרֶת בְּיַת־הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר יֵשׁ לָהּ חֻמֵּשׁ אֲלִמְסוֹת : בָּהּ
 שְׂכַב תְּמוֹן הַזֹּלִים עוֹרִים פְּסוּחִים וְכַסִּים מִיְהוּדָה
 ד לְחַנְיָעֵת הַפְּסוּחִים : כִּי מִלֵּאָה יָרַד מִצַּח לַעֲת אֶל־הַקְּדוּשָׁה
 וְחַנְיָעֵת אֶת־הַפְּסוּחִים לָכֵן הִזָּה בָּהּ רֵאשִׁוֹן אֶת־לִי תַטְעַת הַפְּסוּחִים
 הַזֶּה לְהָיָה שְׂלָם מִכָּל־מִין מִזִּלְהָ אֲשֶׁר נִצְאָה בָּהּ : וְהָיָה אִישׁ
 195

*לוח' ה' כ"ג *אחד שם אשר היה במקולה שלשים ושלמנה שנה:
 *מ"ד *זכראות ישוע אתה שנגב זכרתינו כי כתר וכן רב היה ו
 *מט' ס"ו ג' *לו ויאמר אליו התרצה להיות שלם: ויען אהו ההלל ו
 *תתל' קל"ט *אלו ארצלו אלש אשר בנוע הפנים ישלך אתו אל הברנה ו
 *ג' *אך בעדו אני לא אחר יותר לקני: ויאמר אליו ישוע קים ה
 *ממחלס סכאל *שא את משקבך והתהלך: וקרנע נהיה האיש שלם וישוע ש
 *מחל' ס' כ"ט *אדם משקבו והתהלך: והנה שנת היתה: ואז אמר י
 *ס"ס ח' ט"ו *היהודים אלה נשאף שנת הויה ארדמתי לך לשאת את
 *סוסע ו' ו' *הפושטב: ויען אתם העשיה אתו שלם הוא אפר אל שם א
 *מתי' א"ב ג' *את משקבך והתהלך: וישאלו אתו כי הוא האיש אשר יב
 *ס"ס ח' כ"ט *אמר אלך שא את משקבך והתהלך: והנשאף לא ידע כי ג
 *לוח' ז' כ"ג *הוא פי ישוע קר לו בהיות המון במקום: אחריו בן מצא יד
 *מט' ס"ו ג' *אתו ישוע בדובל ויאמר אליו הזה נהיית שלם אל תחטא
 *מחל' ט' כ"ט *עד פרוקצא אהך דבר יתר רע: ויגלה לו האיש ויען מו
 *מט' ט' כ"ט *להודים כרי ישוע הוא אשר עשה אתו שלם: ובענינו מו
 *ממל' א"ד כ"ט *ואח הדסו וההודים את ישוע ויבקשו להמית אתו כי עשה
 *מט' כ' כ"ט *את האלה בשפת: ויען אתם ישוע אבי עדותה שלל גם יו
 *מט' ח' כ"ג *אני פועל: לכן בעבור זאת עוד יותר בקשו היהודים יח
 *להמית אתו פי לא לבד הפיר את העצמת פיו אם גם אמר
 *תתל' ג' כ"ג *כי האלילים הוא אבי ועשה את עצמו שנה לאלהים:
 *מתי' ג' כ"ג *ויען ישוע ויאמר אליהם אמנם אמנם אני אמר לכם יש
 *מט' א"ב מט' *לא יוכל הן לעשות מאמרה מנפשו וילחי את אשר הוא
 *מט' ג' כ"ג *ראה את האב עשה פי להדבר בך אשר הוא עשה את
 *מט' א' כ"ג *אנה נסדתנו עשה פטורנו: פי האב אתה את הדון ופניה כ

*תת' ס' כ"ג *אחז את הכל אשר הוא עשה ופעלים גדולים מאלה וראה
 *מט' א' כ"ג *כא אחז למען אתם תחמיהו: פי כאשר האב מקים את
 *מט' א' כ"ג *הפיתים וימתנו בן נסדתנו את כל אשר הוא הפך פתיה:
 *מט' א' כ"ג *כב פי גם האב איננו שפט אזה איש פי אם אתה פלה שפט
 *מט' א' כ"ג *כג נתן את הדון: למען הפל וקברו את הדון כאשר הם
 *מט' א' כ"ג *מכבדים את האב מי אשר איננו מכבד את הדון איננו
 *מט' א' כ"ג *כד מכבד את האב השלוח אתו: אמנם אמנם אני אמר לכם
 *מט' א' כ"ג *כי השפט את הדון והמאמין בשלח אתי יש לו חיי
 *מט' א' כ"ג *עולמים ואל משפט לא יבוא פי אם עתה כן הדפסות אל
 *מט' א' כ"ג *כה התינים: אמנם אמנם אני אמר לכם פי באה שיער
 *מט' א' כ"ג *ועשה הוא יש אשר בה הפיתים ישמעו את קולו בן
 *מט' א' כ"ג *כו האלהים והשקיעים יחיו: פי כאשר האב ישלו היום
 *מט' א' כ"ג *כז עצמו בן נתן גם לזו להיות לו חיים בעצמו: ושלחן
 *מט' א' כ"ג *כח נתן לו לעשות גם משפט פי בראים הוא: אל תחמיהו
 *מט' א' כ"ג *כט על זאת פי באה השקיע אשר בה פי אשר בעהדים ישמעו
 *מט' א' כ"ג *לכ את קולו: ויצא אלה אשר עשו את השונב אל תחמיהו
 *מט' א' כ"ג *החיים ואלה אשר פעלו את הדע אל תחמיהו המשפט:
 *מט' א' כ"ג *ל לא יוכל אני לעשות מאמרה מנפשי כאשר אני שמע אני
 *מט' א' כ"ג *שפט ומשפט שלי ישר הוא פי איננו מבקש את הדון
 *מט' א' כ"ג *לא שלי פי אם את הדון האב השלוח אתו: אם אני מעד על
 *מט' א' כ"ג *לב עצמי שדתי איננה אמת: אחר יוש הפועד עלי ויעתי
 *מט' א' כ"ג *לג פי אמת הדעות אשר הוא מעד עלי: אתם פלהתם
 *מט' א' כ"ג *לד לא יחזקו ויעזו עד האמת: אך אני איננו לוקח עדות
 *מט' א' כ"ג *לח אמנם אך את האלה אני אמר למען אתם תביעו: הוא

°ס'ו'כ'ו'ס' ה'יה דער הויזער והמאיר והמסבסב לעלץ ער ישעיהו
 °ס'ו'כ'ו'ס' ו'הואו: אף אזי יש לו ערות גדולה מערות ויהוה כי לו
 °ס'ו'כ'ו'ס' ז'הפעלים אשר נתן לו האב למען אגלה אהם הפעלים
 °ס'ו'כ'ו'ס' ח'עצמם אשר אין עשה מעינים עלי כי האב שלה אחי:
 °ס'ו'כ'ו'ס' ט'והאב השלה אחי הוא עצמו העיד עלי גם אתרולו לא לו
 °ס'ו'כ'ו'ס' י'שמעםל מעולם וגם אתמראהו לא ראינם: ויהוה אין לח
 °ס'ו'כ'ו'ס' יא'לכם שבן בקרבכם כי אשר הוא שלה אחי וזה אהם
 °ס'ו'כ'ו'ס' יב'אינכם מאמינים: וישעיהו אתהתקבנים פי אהם מרשים לש
 °ס'ו'כ'ו'ס' יג'להו לכם בהם הוי עולמים והם השה המעינים עלי:
 °ס'ו'כ'ו'ס' יד'ואינכם אהים לבוא אל למען יהיו לכם היום: פקודו מ
 °ס'ו'כ'ו'ס' טו'מבני אדם אינני לוקח: אף ידעתי אהם כי אין לכם מב
 °ס'ו'כ'ו'ס' טז'אתנה האלהים בקרבכם: אין לאתי בשם אבי ולא תגלתם מנ
 °ס'ו'כ'ו'ס' טז'אחי אסיבוא אחר בשמו ישו אהו תקבלו: אף תקבלו מד
 °ס'ו'כ'ו'ס' יז'אהם להאמין תלקחום פקוד איש מערעו ואתהקבור אשר
 °ס'ו'כ'ו'ס' יח'מאת האלהים לבדו אינכם מבקשים: אתהמדו פי אף מה
 °ס'ו'כ'ו'ס' יט'אשפון אהם לשני האב יש משפוח אהם משה אשר
 °ס'ו'כ'ו'ס' כ'אהם בקחים עליו: פי אם האמתכם במשה האמתכם גם מו
 °ס'ו'כ'ו'ס' כא'כי עלי הוא קרב: ואם לתקבו אינכם מאמינים אך מו
 °ס'ו'כ'ו'ס' כב'לדברי האמינים:
 °ס'ו'כ'ו'ס' כג'אתרו: התקרים האלה תקפו לו ישוע אלעבר גם תגלו ו
 °ס'ו'כ'ו'ס' כד'אשר לשבתה: תגוף אתרו תפון רב פי האו אתי נ
 °ס'ו'כ'ו'ס' כה'אותוחיו אשר עשה בחולים: ובעל ישוע איהיה ושם נ
 °ס'ו'כ'ו'ס' כו'שב עס'מלמדיו: והנה קרוב תפסו תג היהודים: א ו זה
 °ס'ו'כ'ו'ס' כז'פאשר נשא ישוע אתרעיו וראה כי תמון רב פא אלץ
 198

°ס'ו'כ'ו'ס' א'ויאמר לקילפוס סמאן נקדה כפרות להם למען יאכלו
 °ס'ו'כ'ו'ס' ב'ו אלה: ואתחזת אמר לנסות אהו פי הוא ידע מה הוא
 °ס'ו'כ'ו'ס' ג'ז עתה לעשות: ויען אהו קליפוס להם במאנים דינו לא
 °ס'ו'כ'ו'ס' ד'ח ישפל להם פי בלאהוד בתם יקח מעש: ויאמר אליו אהו
 °ס'ו'כ'ו'ס' ה'ש מהלמדיו אהדרים אהו שמעון פטרוס: יש פה נער קרין
 °ס'ו'כ'ו'ס' ו'אהו אשר ישלו הכול להם שיערים ושני דגים קשטנם
 °ס'ו'כ'ו'ס' ז'אף אלה סוה השה לרבים פאדה: ויאמר ישוע עשו כר
 °ס'ו'כ'ו'ס' ח'האנשים ורבו ויהיו הרבה הנה פמקום ההוא יגבן
 °ס'ו'כ'ו'ס' ט'א רבני הנגרים פמספר פחמשת אלף: ונקח ישוע את
 °ס'ו'כ'ו'ס' י'פפרות הלקח ויגרוך ויהלך אל'המלמדים והמלמדים אל
 °ס'ו'כ'ו'ס' יא'הרבים פמורכן גם כרדדגים הקשנים מלפסה אשר
 °ס'ו'כ'ו'ס' יב'יב חפצו: ובאשר שבעו ויאמר אל'הלמדיו אספו אתי
 °ס'ו'כ'ו'ס' יג'וג הפתוחים העדשים למען לא יאבר מאימה: לכן אספו
 °ס'ו'כ'ו'ס' יד'וימלאו שנים עשר סלים פתוחים מחמשת להם השערים
 °ס'ו'כ'ו'ס' טו'יד אשר ערפו אלהאילים: או האנשים פראוקם אתהארות
 °ס'ו'כ'ו'ס' טז'אשר עשה ישוע אמרו פי זה הוא באסה פנביא השעתי
 °ס'ו'כ'ו'ס' טז'מו לבוא אלהעולם: לכן ישוע נדעמו פי
 °ס'ו'כ'ו'ס' יז'עתידים השה לבוא ולהחפף אהו למען ישכמו אהו למלך
 °ס'ו'כ'ו'ס' יח'מו ולס לו עוד אלהיה הוא לבדו: ובאשר היה קרב ויהיו
 °ס'ו'כ'ו'ס' יט'יו תלמידיו איהים: ונבואי הגאיה ונעברו אלעבר הים אל
 °ס'ו'כ'ו'ס' כ'לכה פטר נהים ונבר היה חשך ולאנא אלהם ישוע:
 °ס'ו'כ'ו'ס' כא'יש והים בעגור נשוב רית גדולה נעור: ובאשר שבו
 °ס'ו'כ'ו'ס' כב'פנעשרים וחמש או כשלים אספדים וראה את ישוע
 °ס'ו'כ'ו'ס' כג'כ למהתוך עלידים ונא קרוב אלהאננה ויהא: אך הנה
 199

יסע' כ"ו ס"ו. השמים אסי' אבל איש מדהלם הנה יחיה לעולם והלחם
 אשר אני אהו בשמי הוא אשר אני אהו בעד בני החגי'
 פס' כ"ו י"ט. או נדוני ההתרים איש עסרעהו לאמר אך ויכל ויה נב
 יסע' כ"ז י"ד. לתת לני אתבשרו לאלל: ויאמר אליהם ישוע ישוע נב
 סס' כ"ט ס"ג. אהם אני אמר לכם אסיל' ה'אכלו אתבשרו ויהאדם
 ס"ד. ותשתו אתדמו ויהאדם חיים לעולם: והאכל אתי נד
 פס' כ"ט ס"ו. בשמי ושתה אתדמי יש לו חיי עולמים ואני אהם אהו
 פ' חקור' ט"ו. גיום האחרון: מי בשמי באמת הוא אכל ודמי באמת נה
 סת' ג' כ'. הוא משקה: האכל אתבשרי ושתה אתדמי שכן מי נ
 סת' כ"ח ט"ו. ואני בו: באשר שלחני האב התי ואני התי בגלל האב נ
 סס' ל"ג ל"ג. גם האכל אתי אהיה ויהי בגללי: ה' הוא הלקים נח
 ל"ט. אשר ירי מן השמים לא באשר אכלו אבותיכם אהיה
 נ' נ"ג ט"ו. ומתו האכל אתהלחם הנה יחיה לעולם: את' אלה אמר נש
 סס' ט' ט"ו. גנית הננסת בגלפיו בנשרינגים: ורבים מלמדיו אשר ס
 יסע' ח' ד'. שמיני אמרו קשה המאמר הנה מי יוכל לשמע אתו:
 ח קור' ג' ד'. ובאשר ידע ישוע בנששו מן מלמדיו לנגים עלזאת ס
 ס' כ' י"ד. ויאמר אליהם הוואת משיל אהכם: ועמה אס' תראו את סב
 סת' ח' י"ח. ויהאדם ענה אל' אשר הנה שם לנסים: הריח הוא סב
 סת' ח' כ"ב. המפתח הבשר אינו מועיל מאימה הדברים אשר אנלי
 סת' ח' ל"ט. מדרג אליהם רוח הפה והנים הפה: אך יש מכם אהודים סד
 אשר אהם מאמינים מי ידע ישוע מראשית מי הם אשר
 פס' י"ז ס"ו. אהם מאמינים וכי הוא ה' ה' ה' להסגיר אתו: ויאמר סה
 בעצור ונתן אהמתי לכם מי! אני ואני וכול לבוא אלי אם
 לא יהיה רתון לו מאח אבי: מי' אהת רבים סו

סתלמדיו אולי להם להאור וה' אהתהלני עשו עוד: יסע' ו' ד'
 סו או אמר ישוע אל' שנים השקר הנס אהם הפצים לסור
 סח לכם: ונגע אתו שמעון פטרוס צרני אלמי בגלל לני יסע' ו' ג'
 סס דברך וני עולמים יש לך: והאנהו האמיני והפירו מי סת' ל"ג כ"ט.
 ע אהתה הוא המשיח בן האהודים התי: ונגע אהם ישוע סת' ל"ג כ"ו.
 האסיל' בלתי אני אהכם שנים השקר והנס אהך ששמן סת' ל"ג כ"ו.
 ע אה: הוא אמר על' הנה בן שמעון איש יתרי' מי נה
 הנה עתיד להסגיר אתו והוא אהך משנים השקר: סת' ל"ג כ"ו.
 ז ויהתהלך ישוע אהתך הדברים האלה בגלל מי לא אבה
 ב להתהלך ביהודה מן השמי היהודים להמית אתו: וקרוב סת' ל"ג ט"ו.
 נ הנה תג היהודים תג הספות: לכן אמרו אליו אהו ויכ' ל"ג ט'
 עתק משה וקד' לך אליהתה למען גם מלמדיך יראו את
 ד מלמדך אשר אתה עשוי: מי! אני איש עשה מאימה בשתר
 ויבקש להיות בגללי אם את' אלה אתה עשה וה' אהך אל'
 ה ו העולם: מי גם אהיו לא האמיני בו: ויאמר אליהם ישוע פס' ל"ג כ"ד.
 יעית שלי עוד לא היע אה העת שלכם מתידי הוא יסע' ל"ג כ"ג.
 ו נכון: לא יוכל העולם לשנא אתכם אך אתי הוא שנא מי סת' ל"ג ט'
 ח אני מיעד בו מי מקליו רעים הפה: אהם עלו אלהתך סת' ל"ג כ"ב.
 הנה אני עוד לא אעלה אלהתך הנה מי העת שלי עוד
 ט לא נמלא: ובאשר אמר את' אלה אהים וישאר בגללי: פס' ח' כ'
 ובאשר עלו אהיו או עליה נסדהא אלהתך סמ' ל"ג כ"ד.
 יא לא גלוי מי אס' כמסו בחרת: או פקשו אתו היהודים בנג סת' ל"ג כ"ו.
 יב ויאמרו אתה התי: והנה רב על' אהתו הנה בהמונים סס' ל"ג ט'
 אה אמרו מי טוב הוא ואתרים אמרו לא מי אדהא ססוק ס'
 מחסד

* טע' ס' כ' * מִתְּחִלָּה אֶת־הַקְּהוֹן : אִם־אֵשׁ לֹא־דָבַר עָלָיו בְּגִלְיָה מִיִּזְרָחַת יג
 * טע' י"ח כ"ט * וּבְאֶשְׁרֵי כָּכָר בְּהִצְדָּה הַקָּיָה וְיַעַל יד
 * טע' ל"א ט"ו * יִשְׁעוּ אֶל־הַחֵיטָל הַלְּפָד : וְהַמְּחִיז הַיְהוּדִים לֵאמֹר אֵיךְ זָרָה טו
 * טע' ר"ח כ"ח * יִבְנִיתִי תַלְמוּדוֹס יִשְׁעוּ סָבְרִים וְהוּא לֹא לְקוֹ : וַיַּעַן אֲתָם יִשְׁעוּ וַיֹּאמְרוּ טז
 * טע' ס' ס' ב' * וְלִקַּח שָׁלִי לֹא שָׁלִי הוּא פִּי אִם־אֶשְׁרֵי שְׁלֵחַ אֲתָי : אִם־אֵשׁ יז
 * טע' ג' ט"ו * רָצָה לְעֲשׂוֹת רָצוֹנוֹ יִשְׁרֵי עַל־זֵרוֹת הַלְּקַח אִם־מֵאֵת
 * טע' ח' ט"ז * הַחַיִּים הוּא אִו מִלְּפָי אֲנִי מִרְבֵּי : הַמְּדַבֵּר לְמַלְּפֵי אֵת־יה
 * טע' ט' ט"ח * כְּבוֹדוֹ שָׁלִי הוּא מִבְּקֵשׁ אֵיךְ הַמְּבַקֵּשׁ אֶת־כְּבוֹד הַשְּׁלֵחַ אִתּוֹ
 * טע' י' ט"ט * זֶה הוּא אֲמִתִּי וְעַל אֵין בּוֹ : הַאֲסֵלֵא מִשָּׁה נְתוּן לְכֵס־יש
 * טע' י"א כ"א * אֶת־הַתְּהוֹרָה וְאֶת־הַקְּדוֹת מִכֶּם לְעֵשֶׂה אֶת־הַמִּזְבֵּחַ מִרְבֵּעַ אֲתָם
 * טע' י"ב כ"ב * מִבְּקֵשִׁים לְהַרְגִי : וַיַּעַן הַקְּהוֹן וַיֹּאמֶר שֵׁד יֵשׁ לְךָ לְמִי כ
 * טע' י"ג כ"ג * מִבְּקֵשׁ לְהַרְגֵנִי : וַיַּעַן יִשְׁעוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיכֶם פִּעַל אֲהוּ כֵא
 * טע' י"ד כ"ד * מִסּוֹךְ כֵּס־ : עֲשִׂיתִי וְכִלְכֵּם : - בְּגִבְעוֹר זֹאת מִשָּׁה נְתוּן לְכֵס כג
 * טע' ט"ו כ"ה * אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא פִי מִשְׁעִיבָה הוּא פִי אִם־כֵּן הַאֲבֹת וּבִשְׁעֵל
 * טע' ט"ז כ"ז * אֲתָם מִלֵּים אֵשׁ : אִם־כִּמְלֹא אֵשׁ בְּשִׁשָּׁה לְמַעַן לֹא תִיפֵר כג
 * טע' ט"ח כ"ח * מִזְרַח מִשָּׁה הַאֲסֵלֵעַל הַקְּדוֹשׁ פִּי אֵשׁ גָּלוּ עֲשִׂיתִי לְעֵלָם
 * טע' ט"ט כ"ט * בְּשִׁשָּׁה : אֶל־הַשָּׁמַיִם לְמִי מִיִּזְרָחַת פִּי אִם־אֶת־הַמִּשְׁפָּט הַשָּׁמַיִם כד
 * טע' ל' ס' * טָקַטְמוּ : אֵן אֲמָרוּ אֲהוּדִים מִתְּהוֹרָשׁוּלְמַיִם הַאֲסֵלֵא זֶה כֵה
 * טע' ל"א ס"א * הוּא אֶשְׁרֵי דִמָּה מִבְּקֵשִׁים לְהַמִּית אִתּוֹ : וְהִנֵּה בְּגִלְיָה הוּא כו
 * טע' ל"ב ס"ב * מְדַבֵּר וַיִּמְאִדָּה אֵינָם אֲמָרִים לִי הֵאֵם אֲמִנֵּם הַיְחִידו
 * טע' ל"ג ס"ג * הַמִּשְׁלִים פִּי זֶה הוּא בְּאֶמֶת הַמִּשְׁפִּיחַ : אִם־אֶת־זֶה וַיַּעַן כו
 * טע' ל"ד ס"ד * מִכֵּס ס' ב' * מִכֵּס הוּא אֵיךְ הַמִּשְׁחִיחַ בְּאֶשְׁרֵי יְבוּא אֵשׁ לֹא יִרַע מִכֵּס
 * טע' ל"ה ס"ה * הוּא : אֵן צִעַע יִשְׁעוּ בְּלִפְנֵי בְּהִיטָל לֵאמֹר נִס־אִתִּי וְדַעַם כח
 * טע' ל"ו ס"ו * וְכֵן דַּעַם מִכֵּס אֲנִי וְעִצְמוֹ לֹא־בָאִתִּי : פִּי אִם־יֵשׁ אֲמִתִּי
 * טע' ל"ז ס"ז *

* טע' ט"ז כ"ז * כֵּס הַשְּׁלֵחַ אִתִּי אֶשְׁרֵי אֲתָם לֹא יִדַּעַם אִתּוֹ : אֵיךְ אֲנִי יִרַע * טע' ט"ח כ"ח *
 * טע' ט"ט כ"ט * ל אִתּוֹ פִּי מִאֲתוֹ אֲנִי וְהוּא שְׁלַח אִתִּי : אֵן בְּקִשְׁוֹ הַקְּסִינֹ * טע' ל' ס' *
 * טע' ל"א ס"א * לֹא וְאֵשׁ לֹא־שְׁלַח בּוֹ יָד־כִּי עוֹד לֹא־בָאָה שְׁעָרוֹ : וְרַבִּים מִן * טע' ל"ב ס"ב *
 * טע' ל"ג ס"ג * הַקְּהוֹן הַחַיִּינִי בּוֹ וַיִּאמְרוּ אֲבֵן הַמִּשְׁחִיחַ בְּאֶשְׁרֵי יְבוּא * טע' ל"ד ס"ד *
 * טע' ל"ה ס"ה * לֵב הַאֲסִי־עֵשֶׂה אִתּוֹ רַבִּים מֵאֵלֶּה אֶשְׁרֵי זֶה עֵשֶׂה : וְהַסְּמֵעוּ * טע' ל"ו ס"ו *
 * טע' ל"ז ס"ז * הַפְּרֹשִׁים אֶת־הַקְּהוֹן מִכֵּינִים עַל־אֲדוֹמָיו אֶת־אֵלֶּה וְשְׁלַחוּ * טע' ל"ח ס"ח *
 * טע' ל"ט ס"ט * לֵב הַפְּרֹשִׁים וַיֹּאשְׁרֵי הַהִתְנַחֵם שְׁעָרִים לְמַעַן הַתְּשַׁחֲרוּ : וַיִּאמְרוּ * טע' ל"י ס"י *
 * טע' ל"יא ס"יא * אֵלֵיכֶם יִשְׁעוּ עוֹד מִעַשֵׂי זְכוֹן עֲפִיכֶם אֲנִי וְאֲנִי לֵי אֶל־ * טע' ל"ב ס"ב *
 * טע' ל"ג ס"ג * לֹד הַשְּׁלֵחַ אִתִּי : תְּבַקֵּשׁוּ אִתִּי וְלֹא תִמְצָאוּ בְּאֶשְׁרֵי אֲנִי * טע' ל"ד ס"ד *
 * טע' ל"ה ס"ה * לֵה אֲהִיֶּה אֲתָם לֹא־תִכְלֵי לְבוֹא : אֵן אֲמָרוּ הַיְהוּדִים אֵשׁ אֶל־ * טע' ל"ו ס"ו *
 * טע' ל"ז ס"ז * רַעֲוֵה אֶבְדָּה זֶה עֲתִיד לְנִסְעוֹ פִּי אֲנִינִי לֹא־נִמְצָא אִתּוֹ הֵאֵם * טע' ל"ח ס"ח *
 * טע' ל"ט ס"ט * אֶל־הַמְּצִיחַ הַחַיִּים הוּא עֲתִיד לְנִסְעוֹ וְלִפְנֵי הַלְּפָד אֶת־הַתְּנִינִים : * טע' ל"י ס"י *
 * טע' ל"א ס"יא * לו מִה הַאֲמָר הַזֶּה אֶשְׁרֵי אֶשְׁרֵי תְּבַקֵּשׁוּ אִתִּי וְלֹא תִמְצָאוּ * טע' ל"ב ס"ב *
 * טע' ל"ג ס"ג * לו וּבְאֶשְׁרֵי אֲנִי אֲהִיֶּה אֲתָם לֹא־תִכְלֵי לְבוֹא : וְרַבִּים הַתְּהוֹרָן * טע' ל"ד ס"ד *
 * טע' ל"ה ס"ה * הַקְּדוֹל אֶשְׁרֵי לִדְגַ עֲמֵד יִשְׁעוּ וַיַּעַקֵּב לֵאמֹר אִם־יִצְמָח אֵשׁ * טע' ל"ו ס"ו *
 * טע' ל"ז ס"ז * לֹח יְבוּא אֵלִי וַיִּשְׁקָה : הַמַּאֲמִין פִּי בְּאֶשְׁרֵי אֲמָר הַקָּבֵל פְּלִג * טע' ל"ח ס"ח *
 * טע' ל"ט ס"ט * לֵשׁ מִיָּם חַיִּים מִבְּסִנֵּי יוֹלֵו : וְאֵת־זֹאת אֲמָר עַל־זֵרוֹת אֶשְׁרֵי * טע' ל"י ס"י *
 * טע' ל"א ס"יא * הֵן עֲתִידִים לְחַחַת הַמַּאֲמִינִים בּוֹ פִי עוֹד לֹא־תִהְיֶה רִיח * טע' ל"ב ס"ב *
 * טע' ל"ג ס"ג * מ הַקָּבֵל פִּי יִשְׁעוּ עוֹד לֹא פִּאָ : לְבָן רַבִּים * טע' ל"ד ס"ד *
 * טע' ל"ה ס"ה * מִתְּהוֹמֹן שְׁמִעְמֵם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אֲמָרוּ זֶה הוּא בְּאֶמֶת * טע' ל"ו ס"ו *
 * טע' ל"ז ס"ז * מֵהַתְּנִיָּא : אֲחֵרִים אֲמָרוּ זֶה הוּא הַמִּשְׁחִיחַ וְאֲחֵרִים אֲמָרוּ * טע' ל"ח ס"ח *
 * טע' ל"ט ס"ט * מִבְּהֵן מִתְּהַלֵּל בְּאֵת הַמִּשְׁחִיחַ : הַאֲסֵלֵא אֲמָר הַקָּבֵל פִּי מִרְבֵּעַ * טע' ל"י ס"י *
 * טע' ל"א ס"יא * דוֹר וּבְמִזְבֵּי־לְחֵם הַזֵּרוּ אֶשְׁרֵי הַזֵּה שֵׁם דָּוָד בְּאֵת הַמִּשְׁחִיחַ : * טע' ל"ב ס"ב *
 * טע' ל"ג ס"ג * טַמֵּר וַיִּבֶן וַיְהִיחָה מִלְּמַחַת הַקְּהוֹן בְּצִמְצוּרִי : וְאֲחֵרִים מִכֵּס הַקְּסִי * טע' ל"ד ס"ד *
 * טע' ל"ה ס"ה *

ספוק ל' . לחפש אתו אך איש לא שלח בו אחריו :
 ספוק ל' . או באו השופרים ארדאשי הנזנים ואל הפרשים ויאמרו מה
 י'ט' כ"ג א"י . אלה אלהם מדוע לא הבאתם אתו : ויענו השופרים מו
 מתי' / כ"ח . מעולם לא דבר אדם בבה פאי הנה : ויענו אהם מו
 ב"ט . הפרשים ונגם אהם נתיעתם : האם אידה מרדפשלם מה
 נמד' כ"ג א"י . האמין בו או מרדפשושים : אך' דהמון הנה אשר אננו מט
 י'ט' כ"ג א"י . ידע אלהינו אלהינו אלהינו הם : ויאמרו אליהם ניעלימום מט
 י'ט' כ"ג א"י . הלא אלו בליה אשר הנה אהר מיהם : האם חולתנו נא
 סר' כ"ג א"י . שפטה אלהים אלהם אלהם שפעה מפיו בראשונה ג' ועה נב
 נני' י"ז א"י . מה הוא עשה : ויענו ויאמרו אלו הנה אהר מרדגליל
 כ"ג א"י . אהר תקור וראה פי נביא מרדגליל לא הם : ויעד פלאיש נב
 ט' א"י . אל-ביהו :
 זכר' י"ז א"י . וישוע הלך אלהר הניחים : ובקור השלם שב עוד ח
 לוח כ"ג א"י . אלהינו וכל העם בא אלו ושב ונלמד אהם : ונביא נ
 ויק' כ"ג א"י . הסופרים והפרשים אלו אשה הנחפשה בנאופים
 תכל' ד' . ונעמידה בפרה : ויאמרו אלו מורה האשה הנזרת ר
 ויק' כ"ג א"י . הנחפה בעצם הנחפשה בנאופים : ונמורה משה צנה ה
 כ"ג א"י . אהנו פי האלה תפלקנה לבן אמה מה אמה אפר : ונאמר ו
 סר' י"ח א"י . אמה ג' נפות אלו למען יהיה להם להביא שפחה עליו
 י'ט' כ"ג א"י . אך ישוע שנהר למפיה ונאמר ע'תב ע'תב ע'תב : ונאמר ו
 ר"ל סרנו . החמירו לשאול אלו וישא ארדעצמו ויאמרו אליהם הנהך
 ז"ל סרנו . מחמא נגם ראשון ישלך עליה אהר : ועוד שנהר למפיה ה
 סר' כ"ג א"י . וכתב על הדאץ : אך הפרה פאשר שפחה והיכרה' מ'ת' ס
 ז"ל סרנו . ג' עיון יצא לאהר אהר התל מרדגליל ע'תב האהר ונגם
 נגם .

ויהר

י' ויתר ישוע לבדו והאשה בפרה עמדה : וכאשר נשא
 ישוע ארדעצמו ולא ראה איש ונתי ואלה אלה האשה ויאמר
 אלהי אשה אמה הם שומעך האם איש לא הרשיע
 י'ט' כ"ג א"י . יא אהר : והאמר אן איש אהר ויאמר אליה ישוע וס' א"י
 י'ט' כ"ג א"י . אנני מרשיע אהר לך ואל תחשאי עוד :
 י'ט' כ"ג א"י . יב או דבר ישוע עוד אליהם לאמר אני אור העולם אני
 סר' כ"ג א"י . הנהך אהר' לא יחולק בחשך פי אס' ויהי לו אור .
 י'ט' כ"ג א"י . יג והיום : ויאמרו אלו הפרשים אמה על-עצמך מעיד
 סר' כ"ג א"י . יד אהר עדיקה אננה אמת : ויען ישוע ויאמר אליהם אך
 סר' כ"ג א"י . אס' אני מעיד אני על-עצמי אמת היא עדיתי פי רעהי
 סר' כ"ג א"י . מ'אן באתי ונאנה אני הנהך אך אהם לא ידעום מאן
 סר' כ"ג א"י . מו אן נא וננה אני הנהך : אהם פני בהשך שפחים אהם
 סר' כ"ג א"י . מו אלו אנני שפס איש : ונם אס' אני שפס אלו הנחפשמ
 סר' כ"ג א"י . ש'לי אמת הוא פי אן אני לבדי פי אס' אן והאב השלח
 י'ט' כ"ג א"י . יז אהי : ונם בתורה שגלם בלבו פי ערות שג' אנשים
 י'ט' כ"ג א"י . יח אמת היא : אן הוא הפועד על-עצמו וכועד עלי האב
 סר' כ"ג א"י . יט השלח אהי : אן אמרו אלו אנה אנה ונען ישוע נם לא
 סר' כ"ג א"י . כ' אהם יודעים נם לא אהר' אלו אס' אתי ויעום נם
 סר' כ"ג א"י . כ' אהר ויעום : אלהינו אלהי דבר ישוע ב'ת
 סר' כ"ג א"י . כ"א ואשר בלפך פתכל ואיש לא תפס אלו פי עוד לא תבאר
 סר' כ"ג א"י . כ"ב שפחה : ויאמר ישוע עוד אליהם אלו הנהך לי והנחש
 סר' כ"ג א"י . כ"ג אהי ובחפאיתים פמורה אן אהר אני הנהך לי אהם
 סר' כ"ג א"י . כ"ד לא יחולקו לקוא : ויאמרו ויהי' האם אפוא מיה אה
 סר' כ"ג א"י . כ"ה עצמו פי : והוא אלו אן אהר אני הנהך לי אהם לא
 סר' כ"ג א"י .

הרכל

תסל"ז, א"י. וְהָיָה לְבָא: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם כִּרְחֻמְהֶמְתִּיחַ אַתֶּם וְאֵין כֹּחַ
 מִרְחֻמְעֵינִיחַ אֵין אַתֶּם מִרְחֻמְעֵינִיחַ הַיְהוָה אַתֶּם אֵין אֵינִי מִן
 הַעוֹלָם הַיְהוָה: לָכֵן אֶמְרֵיהֶם אֲלֵיהֶם בְּיָמֵיהֶם בְּהַסְתֹּרֹתֵיכֶם כֹּחַ
 כִּי אִם לֹא תִקְרָאֵנִי בִּי אֵין הוּא תְּמִידָה בְּהַסְתֹּרֹתֵיכֶם
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַתָּה כִּי אָמַר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ הַרְאִישִׁית כֹּחַ
 אֲשֶׁר בָּם אֵין לְמַעַן אֲלֵיהֶם: רְצוּחַ וְשׁוֹרְץ עֲלֵיהֶם לְדַבַּר טו
 וְלִשְׁשׁ אֶךְ הַשְׂמָלָה אֵין אֶמֶת הוּא וְאֵין אֵת אֲשֶׁר שְׂמַעְתִּי
 מֵאֵלֹהִים אֲתֵּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֵין מְדַבֵּר אֲלֵיהֶם: וְלֹא יָדַעַתְּ כֹּחַ
 כִּי עַל-הָאֵן דְּבַר אֲלֵיהֶם: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ מֵאֲשֶׁר כֹּחַ
 הַרְחִיקְתָּם אֵת הַדְּבָרִים אֲלֵי תְדַעַתְּ כִּי אֵין הוּא וּמִכַּפְשֵׁי
 אֵינִי עֹשֶׂה מֵאֵמֶתָה כִּי אִם אֲשֶׁר לְפָנָי אֵין אֵין אֲתֵּי
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֵין מְדַבֵּר: וְהַשְׂמָלָה אֵין עִמִּי הוּא לֹא כֹחַ
 עֲשֵׂה אֵין הָאֵן לְבָדִי כִּי אֵין אֵת הַדְּבָרִים הַרְצִיעִים אֵלָיו אֵין
 עֲשֵׂה תְּמִיד: מֵאֲשֶׁר דְּבַר אֲתֵּי אֵלֶּה רַבִּים הָאֵמֶינִי בָּו: אֵין לֹא
 אֶמֶר יְשׁוּעַ אֲלֵי-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-הִקְרָאֵנִי בָּו אִם-אַתֶּם תְּעַמְדוּ
 בְּרַבִּי בְּמַתָּה תְּלִמְדִי אַתֶּם: וְתִדְבַר אֲתֵּי אֲתֵּי הַמַּתָּה וְהִקְרָאֵנִי לֹב
 תְּחַפְּשׁ אַתֶּם: וְיִשְׁעֵי אֵלֹהֵי זָרַע אֲבָרְתֶם אֲנִיחֵם לְאֵישׁ לֹא לֹב
 תְּקַבְּרֵנִי מֵעוֹלָם אֵין אֵתָה אֶמֶר אֵתָה כִּי לְחַפְּשֵׁים תְּהִי:
 וַיַּעַן אַתֶּם יְשׁוּעַ אֵמֶם אֵמֶם אֵין אֶמֶר לָכֵם כִּי בְּלִדְעֵינִיחַ לֹב
 אֲתֵּי הַמַּתָּה אֲנִיחֵם תְּחַפְּשׁ הוּא: וְהַעֲבֹר יִשְׁעֵי עַמְדַת בְּצִרַת לֹב
 לְעוֹלָם הַיּוֹם עַמְדַת לְעוֹלָם: לָכֵן אִם-הִבֵּן תְּחַפְּשׁ אַתֶּם לֹב
 כְּתֻשִׁים תְּהִי: וְיָדַעַתְּ כִּי זָרַע אֲבָרְתֶם אַתֶּם אֵין אֵין לֹב
 מִכַּפְשֵׁים לְדַבְּרֵי כִּי דְבַר אֵינִי וְלֹב בָּנִים: אֵין אֵת אֲשֶׁר לֹב
 נִאֲמָרְתִּי אֲנִי אֵין מִן טו וְאַתֶּם אֵת אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֲנִי
 אֲבִינִים

לֹב אֲבִינִים אַתֶּם עֵשִׂים: וַיַּעַן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲבִינִי אֲבָרְתֶם סִמּוֹן מִן
 הוּא וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אִם-בָּנֵי אֲבָרְתֶם הֵייתֶם אֲתֵּי אֲנִי
 אֲבָרְתֶם עֵשִׂיתֶם: וְיָשָׁה אַתֶּם לְכַפְשֵׁים לְדַבְּרֵי אֵין אֵישׁ
 אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי אֲלֵיכֶם אֲתֵּי הַמַּתָּה אֲשֶׁר שְׂמַעְתִּי מֵאֵלֹהִים
 מֵאֵת הָאֵלֹהִים זָאת אֲבָרְתֶם לִי עֹשֶׂה: אַתֶּם אֲתֵּי אֲנִינִים
 עֵשִׂים אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲנִיחֵם מִנְתָּה לֹא תִלְדֵנִי אֵין
 מִן אֲתֵּי יֵשׁ לֹב הָאֵלֹהִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ אִם-הִקְרָאֵנִיחַ
 הַיְהוָה אֲבִינִים אֲבָרְתֶם אֵין כִּי אֵין מֵאֵת הָאֵלֹהִים יָצִיא
 וְנִאֲמָרְתִּי כִּי גִסְלָה מֵעַמְדִי נִאֲמָרְתִּי כִּי אִם-הוּא שְׂמָלָה אֵין: סִמּוֹן מִן
 מִן לְפָנָי לֹא תְּבִינֵי אֲתֵּי מִרְתִּי יֵשׁ לֹא תִלְדֵנִי לְשִׁמְעַתְּ אֲתֵּי דְבַר: דְּבַר אֵין
 כֹּחַ אַתֶּם כִּרְחֻמְעֵינִיחַ אַתֶּם וְאִתְּפִאֵיחַ אֲבִינִים אַתֶּם: דְּבַר אֵין
 תְּחַפְּשֵׁים לְעֵשׂוֹת הוּא הַיְהוָה וְיָצִיא אֶתֶם מֵאֵת הַמַּתָּה לֹא
 תְּבִינֵי כִּי אֵין אֶמֶת בָּו מֵאֲשֶׁר הוּא מְדַבֵּר אֲתֵּי הַמַּתָּה מֵאֵת
 מֵאֵת אֲשֶׁר־הוּא מְדַבֵּר כִּי יִשְׁעֵי הוּא וְאֵין הַמַּתָּה: וְאֵין יֵשׁ
 מִן אֲתֵּי הַמַּתָּה אֵין מְדַבֵּר אֲבִינִים מֵאֵמֶינִים לִי: כִּי מִכֶּם מִכִּתִּי
 אֵין עַל-חַפְּשֵׁיחַ וְאִם-אַתָּה אֵין מְדַבֵּר מִדְּבַר אַתֶּם אֲבִינִים
 מִן מֵאֵמֶינִים לִי: הַיְהוָה מֵאֵת הָאֵלֹהִים אֲתֵּי דְבַר הָאֵלֹהִים הוּא
 שְׂמָלָה בְּצִבְרֵי זָאת אַתֶּם אֲבִינִים שְׂמַעְתֶּם יֵשׁ לֹא מֵאֵת
 מֵאֵת הָאֵלֹהִים אַתֶּם: וַיַּעַן הַיְהוָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַאֵלֵּל
 כֹּחַ חֲשִׁב אֶמְרִים אֲנִיחֵם כִּי שְׂמָרְוִי אֵתָה וְשֵׁי יֵשׁ לָךְ: וַיַּעַן
 יְשׁוּעַ אֵין אֵין יֵשׁ כִּי אֵין אֵין מִכַּפְּשֵׁי אֲתֵּי אֵין אֵין
 נִלְכָּדִים אֵין: וְאֵין אֵין כִּבְשֵׁי אֲתֵּי דְבַר יֵשׁ הַמַּתָּה
 נֹא וְשִׁפְשֵׁי: אֲבִינִים אֵמֶם אֵין אֵין לָכֵם אִם-יִשְׁלַח אֵישׁ אֲתֵּי
 עַבְדִּי יִלְחָצֵה מִן לְעוֹלָם: אֵין אֲמָרְתִּי אֵין הַיְהוָה עֹשֶׂה
 דִּעַשׁ

בְּרָשִׁים הָיָה שְׂאֵלֵי אִתּוֹ : אֵת אֲרָא שְׁלִיחַ אֶל הָאֵשׁ כִּד
 יסו"ז, י"ט. אֲשֶׁר הָיָה עַל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֵמָּה כָּבוֹד לְאֱלֹהִים אֲנִינִי
 ירמ"ג ט"ז. וַיֹּדְעִים כִּי הָאֵשׁ הַזֶּה הִנֵּה הִפָּא הָיָה : וַיַּעַן הָיָה וַיֹּאמְרוּ אִם כִּה
 ירע"ס, כ"ג. הִנֵּה הָיָה אֲנִינִי וַיֹּדַע אִתּוֹ אֲנִי וַיֹּדַע כִּי אֲשֶׁר הֵיטִיב עִיר
 עֲקֵבָה אֲנִי רֵאִיָּה : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו עוֹד מַה עֲשֵׂה לָךְ אֵיךְ כִּו
 ססוק י"ב. שָׂקָה עֵינֶיךָ : וַיַּעַן אִתָּם אֲמָרְתִי לָכֶם כְּבָר וְלֹא שְׂמַעְתֶּם מִי
 לָמָּה תִּחְדָּשׁוּ עוֹד לְשִׁמְרֵת הַמִּצְוָה אִתָּם תִּפְעִים לְהַעֲרִיר
 תלמ"ד כ"ו, תלמ"ד כ"ו, וַיְחַדְּשׁוּ אִתּוֹ וַיֹּאמְרוּ אִתָּה תִּלְמַד הַלְוָה אִתָּה כִּה
 סר"ב, מ"ב. וַאֲנִינִי תִּלְמַדְתִּי מִשָּׁה אֲנִינִי : אֲנִינִי וַיֹּדְעִים כִּי עִסְמִשָּׁה כִּס
 סר"ב, כ"ו. הָיָה הַאֲלֹהִים אֵיךְ אִתּוֹ לֹא יִדְעוּ מֵאֵינֵן הָיָה : וַיַּעַן הָאֵשׁ ל
 סר"ב, כ"ו. וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם אֵלֶיךָ בָּזֹאת יֵשׁ פְּלִיאָה כִּי אִתָּם אֲנִינִים ל
 מוכ"ב, ז', וַיֹּדְעִים מֵאֵינֵן הָיָה וַיִּפְרָח אֲחִיעֶזֶר : וַיֹּדְעִי כִּי אֵינֵן הַאֲלֹהִים לֹא
 פיו"ב, כ"ו. שְׂמַע הַפְּאִיִּים אֵיךְ אִסְאִישׁ יְהוָה יֵרָא אֱלֹהִים וַעֲשֵׂה אֶת
 תה"ל, כ"ט. וַיִּדְעוּ אִתּוֹ הָיָה שְׂמַע : כַּמְוֹלָם לֹא שְׂמַע כִּי שָׂקָה אִשׁ לִב
 קמ"ב, י"ט. אֲדַעֲשֶׂנּוּ הַבּוֹלֵר עָרָה : אִם לֹא הָיָה זֶה מֵאֵת אֱלֹהִים לֹא יִכְוֹל לִג
 פ"א, ט"ו, ז'. לַעֲשׂוֹת מֵאִמְרָה : וַעֲשֶׂה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּחַסְדָּאִים אִתָּה נִלְוָה לֹד
 פסוק כ"ג. אֵיךְ וַאֲתָה הַמְלַמֵּד אִתָּה אֲנִינִי וְשְׁלִיחֵי אִתּוֹ הַדּוֹעָה :
 קור"ו, כ"ג. וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל כִּי שְׁלִיחֵי אִתּוֹ הַדּוֹעָה וַיִּבְרַעְצוּ לֹה
 פ"ב, כ"ו. אִתּוֹ אֲמָרוּ אֵלָיו הַמֵּאֲמִינִים אִתָּה בְּבִרְהֻלְוֹתֵיכֶם : וַיַּעַן הָיָה לוֹ
 מ"ט. וַיֹּאמְרוּ מִי הָיָה אֲדֹנָי לְמַעַן אֲמַמְיִן בּוֹ : וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו יִשְׂרָאֵל לוֹ
 סר"ז, כ"ו. עַם אֲרָצְתָה אִתּוֹ וְהַמְדַבֵּר אִתָּה זֶה הָיָה : וַיֹּאמְרוּ אֲנִי מֵאֲמִינִים לֹה
 תה"ל מ"ב. הֲרָגוּ וְשִׁפְחוּ לוֹ : וַיֹּאמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְמַשְׁפַּח אֲנִי בָּזֵאת אֶל לֹש
 י"ב, ע"ג, י"ב. הַעוֹלָם הָיָה לְמַעַן אֲתָה אֲשֶׁר אֲנִים רֵאִים יִרְאֵה וְהָאִיִּם
 תה"ל, כ"ט. לְעוֹרֵם יִדְעוּ : וַיִּשְׁמַע אֲדֹמָה אֲחֵרִים מִדְּהִרְשִׁים אֲשֶׁר מ
 יס"ו, ט"ו.

כֹּה הָיָה אִתּוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲגַם אֲנִינִי עוֹרִים אֲנִינִי : וַיֹּאמְרוּ יסע"ב, כ"ג.
 אֵלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל אֲסַעְרֵם הַיְיָהִם לֹא יִדְעוּ לָכֶם הִנֵּה אֵיךְ תט"ז סו"ק.
 עֲקֵבָה אִתָּם אֲמָרִים כִּי אֲנִינִי רֵאִים לָכֶן הַשְּׂאִיחֶכֶם עֲקֵבָה : פ"ט, כ"ג.
 אֲמָנִים אֲמָנִים אֵיךְ אֲמָרוּ לָכֶם מִי אֲשֶׁר אֲנִינִי בָּא בְּעַד ת"ד.
 הַלְוָה אֶל-בְּרַת הַצֵּאֲנִי כִּי אֲסַעְרֵה מִפְּקוּם אֲדֹר זֶה הָיָה סס"ו, תה"ל.
 ב' זָבַב וְשָׂדֵר : אֵיךְ הִנֵּה כְּמִינָה בְּעַד הַלְוָה הָיָה רֵחַ הַצֵּאֲנִי : ק"ח, כ"ג.
 ג אֵלָיו הַשּׁוֹעֵר פָּתַח וְהִצִּיא אֲדֹמָה לְמַעַן שְׂמַעוּת וְאֵת צִאֲנִי יח"ל, כ"ג.
 ד שְׁלוֹ הִנֵּה לְרֵא שְׂמַע מוֹצִיא אִתּוֹ : וַיִּבְאֶשׁ הַדּוֹעָה אֶת יסע"ב, פ"ב.
 צִאֲנִי שְׁלוֹ הָיָה הַלֵּךְ לְהַעֲרִיר וְהַצֵּאֲנִי הַלְוָה אֲחֵרִי כִּי תוֹ מוכ"ב, ז'.
 ה וַיִּדְעוּ אֲדֹמָה לְוָה וְאֲחֵרֵי זֶה לֹא תִלְבָּה כִּי אֲסַעְרֵה תה"ל, ס"ב.
 י מִפְּנֵי כִּי אֲנִי וַיִּדְעוּ אֲדֹמָה הַעֲרִים : אֵת הַמְשַׁלֵּל הָיָה
 אֲמָרוּ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ תָּם לֹא תִבְנֶי אֲרָה דְבָרִים תָּם זרש"י, י"ד.
 ז אֲשֶׁר דָּבַר לָהֶם : אֵי אֲמָרוּ עוֹד יִשְׂרָאֵל אֵלֵיהֶם אֲמָנִים אֲמָנִים הענ"א, ס"ב.
 ח אֲנִי אֲמָרוּ לָכֶם כִּי אֲנִינִי תֵּלַת הַצֵּאֲנִי אֲנִי : כִּלְאֵי אֲשֶׁר יח"ז, כ"ג.
 בָּא לָכֶם לְנִינִים הַפְּחָה וְשִׁדְרִים אֵיךְ לֹא שְׂמַעוּ אֲלֵיהֶם י"ב, ת"ה, כ"ג.
 ט הַצֵּאֲנִי : אֲנִי תֵּלַת אִסְאִישׁ יָבוֹא כְּמִינָה בְּעַד הַדּוֹעָה וַיִּבְאֵר תה"ל, כ"ג.
 י וַיִּבְאֵר וְיִמְצָא כְּרֻעָה : הַבְּנֵי אֲנִינִי בָּא וַיִּלְתִּי לְמַעַן וַיִּבְנֵי יח"ל, ז'.
 י"א וַיִּבְנֵי הַצֵּאֲנִי אֲנִי בָּאִינִי לְמַעַן תִּבְנֵי לָהֶם תִּים וַיִּדְעוּ לָהֶם יח"ל, ז'.
 י"ב מוֹרֵר : אֲנִי הַדּוֹעָה הַשּׁוֹב אֲנִי הַדּוֹעָה הַשּׁוֹב תָּתֵן אֶת יסע"ב, פ"ב.
 י"ג יִבְשָׁלוּ בְּעַד הַצֵּאֲנִי : אֵיךְ הַשְּׂבִיר וְאֲשֶׁר אֲדֹרְהוּ רֵחַ אֲשֶׁר זכר"א, ס"ו.
 י"ד הַצֵּאֲנִי לֹא קָבְלוּ הָיָה רֵחַ אֲדֹמָה לְמַעַן אֲדֹרְהוּ תה"ל, פ"ב.
 י"ה וְגַם הַדּוֹעָה הִפְחָה אִתּוֹ וַיִּמְצָא אֶת הַצֵּאֲנִי : אֵיךְ הַשְּׂבִיר לָם יסע"ב, פ"ב.
 י"ו בְּאֲשֶׁר שְׂבִיר הָיָה וַיִּמְצָא דָּאֵל לְצֵאֲנִי : אֲנִי הַדּוֹעָה הַשּׁוֹב יסע"ב, פ"ב.
 י"ז אֲנִי וַיֹּדַע אֲנִי אִתּוֹ אֲשֶׁר לִי הִי יִבְרַע אֲנִי לְאֲשֶׁר לִי יסע"ב, פ"ב.

פ'רס' י' מ' ז' ב'ק'ק'ק' אש'ר'ה'ה' ש'ם' ש'ע'י' י'מ'ים' : א'ז' א'ת'ר'ז'א'ת' א'מ'ר' א'ל' י'
 ה'ס'ל'מ'י'ד'ים' ג'ל'כ'ה' ע'וד' א'ר'ה'ה'ד'ה' : ו'י'א'מ'רו' א'ל'ו' ה'ת'ל'מ'י'ד'ים' ח'
 ר'ב'י' ע'ו'ה'ה' ב'ק'ש'ו' ה'ד'ו'ד'ים' ל'ק'מ'ל' א'ח'ד' ו'ת'ל'ך' ע'וד' ש'פ'ה' :
 ו'י'צ'ו' י'ש'ע' ה'ל'א' ש'פ'ים' ע'ש'ר'ה' ה'ה'ה' ש'ע'ו'ת' ה'י'ום' א'ס'א'ש' ט'
 מ'ח'ב'ר'ך' ב'י'ום' א'ע'נ'ו' מ'ח'נ'נ'ך' : י'צ'ו' א'ת' א'ו'ר' ה'ע'ו'ל'ם' ה'ה'ה' ה'ה'א'
 ס'י'מ'ו' ג'ו'י' : ר'א'ה' : א'ך' א'ס'א'ש' מ'ח'ה'ת'ך' ב'ל'י'ל'ה' ה'י'א' מ'ח'נ'נ'ך' : י'צ'ו' י'
 ס'ר'ס'ו' ג'ו'י' : ר'א'ה' : א'ך' א'ת'א'ל'ה' א'מ'ר' ו'א'ת'ר'י'ב'ן' א'מ'ר' א'ל'יה'ם' א'ל'ע'נ'ו' י'
 מ'ת'ו' ט' כ'י' : ר'ע'נ'ו' י'ש'ו'ן' א'ך' א'נ'י' ה'ול'ך' ל'מ'ע'ן' א'ע'רו' א'ת'ו' : ו'י'א'מ'רו' ת'ל'מ'י'ד'ו' ב'
 ס'ת'ל'ו' ג'ו'י' : א'ד'ו'י' א'ס'ר'ש'ן' ה'י'א' ו'י'ש'ע' : ו'י'ש'ע' ד'ב'ר' ע'ל'מ'ו'ת'ו' א'ך' ה'פ'ה' י'
 ז'כ'י' ג'ו'י' : ח'ס'ו' : ח'ש'ב'ו' מ'י' ע'ל'מ'נ'ת'ת' ה'ש'ג'ה' ד'ב'ר' : א'ז' א'מ'ר' א'ל'יה'ם' י'
 ס'ק'ס'ו' ג'ו'י' : י'ש'ע' מ'פ'ל'ש' א'ל'ע'רו' מ'ת' : ו'י'ש'כ'ח' א'ל'י' ב'ע'ב'ד'כ'ם' מ'י' ל'א' מ'ו'
 ה'י'ת'י' ש'ם' ל'מ'ע'ן' ת'א'מ'נ'י' א'ל'ים' ג'ל'כ'ה' נ'א' א'ל'ו' : ו'י'א'מ'רו' מ'ו'
 ס'ר'ס'ו' כ'י' : ת'ו'מ'א' ה'ת'ק'נ'א' ה'י'א'ם' א'ל'יה'ם' ת'ל'מ'י'ד'ים' ה'ב'ר'ו' ג'ל'כ'ה' נ'א' ג'ם'
 ז'כ'י' : א'ז'ת'ו' ל'מ'ע'ן' ל'כ'ו'ת' ע'מו' : א'ז' נ'א' י'ש'ע' ו'י'מ'כ'א' מ'י' ב'כ'ך' ת'נו' י'
 ס'נ'ת'ו' ג'ו'י' : א'ז'ת'ו' ל'מ'ע'ן' י'מ'ים' ב'ק'ש'ר' : ו'ב'ר'ת' ע'י'ת' ה'י'ת'ה' ל'י'ב'ח' ל'י'ר'ש'ל'א'ם' י'
 ס'פ'ס'ו' ג'ו'י' : ל'ז' א'ר'ב'ע'ה' י'מ'ים' ב'ק'ש'ר' : ו'ב'כ'ים' מ'ר'ח'ה'ד'ים' נ'א' א'ל'מ'ר'ה'ה' ש'
 ס'ר'ס'ו' ג'ו'י' : ו'א'ל'מ'ר'ך' ל'מ'ע'ן' י'ת'כ'מו' א'ת'ן' ע'ל'א'נ'ו'ת' א'ז'ת'ו' : ו'י'כ'ר'ו'ה' כ'
 ס'ר'ס'ו' ג'ו'י' : פ'א'ש'ר' ש'מ'ע'ה' מ'י' י'ש'ע' נ'א' י'צ'א'ה' ל'ק'ר'את'ו' א'ך' מ'ר'ים'
 ס'ס'ו' כ'י' : ב'ב'ית' י'ש'ב'ה' : ו'ת'א'מ'רו' מ'ר'ח'ה' א'ל'י'ש'ע' א'ד'ו'י' א'ם' ה'י'ת'ת' פ'ה' נ'א'
 ס'ת'ו' ג'ו'י' : א'ז'ו' ל'א' מ'ת' : א'ך' ג'ם' ע'ו'ה'ה' א'נ'י' י'ד'ע'ת' מ'י' ת'ל' א'ש'ר' ה'ש'א'ל' כ'ב'
 ס'ס'ו' ג'ו'י' : מ'א'ח' ה'א'ל'ה'ים' : י'ת'נו' ל'ך' ה'א'ל'ה'ים' : ו'י'א'מ'רו' א'ל'יה' : י'ש'ע' ל'ק'ו'ם' נ'ג'
 ס'ס'ע'ו' ג'ו'י' : ע'וד' א'ח'ד' : ו'ת'א'מ'רו' א'ל'ו' מ'ר'ח'ה' ו'י'ע'מ'י' מ'י' : ל'ק'ו'ם' ע'וד' כ'ד'
 ס'ת'ו' ג'ו'י' : ת'ת'ק'י'ב'ח' ב'י'ום' ה'ת'ז'ר'ו'ן' : ו'י'א'מ'רו' א'ל'יה' י'ש'ע' א'ל'ו' ת'ת'ק'י'ב'ח' כ'ה'
 ס'כ'ר'ו' ג'ו'י' : ו'ה'י'ת'ו'ם' ה'ת'א'מ'נ'י' מ'י' ג'ם' א'ם' ה'י'ת'ה' מ'ת' ה'ת'ה' : ו'ל'א' א'ש'ר' מ'

ה'י'א' ה'ל' ו'ת'א'מ'רו'ן' מ'י' ל'א' י'מ'ית' ל'ע'ו'ל'ם' ה'ת'א'מ'נ'ת' א'ת' ז'א'ת' : ס'ר'ו' ג'ו'י' :
 כ' ו'ת'א'מ'רו' א'ל'ו'ן' ב'ן' : א'ד'ו'י' א'נ'י' ת'א'מ'נ'ת' מ'י' ל'א'ת'ה' ה'י'א' ה'ת'ש'י'ת' : ס'ר'ו' ג'ו'י' :
 ח' ב'ר'ח'ה'ל'ה'ים' ה'ע'ש'ר' ל'ב'ו' א'ל' ה'ע'ו'ל'ם' : ו'ת'א'ש'ר' א'מ'ר'ה' א'ז'ת' : ס'ר'ו' ג'ו'י' :
 ה'ל'ק'ה' ל'ה' ו'ה'ר'א'ה' ל'מ'ר'ך' א'ז'ת'ה'ה' ב'פ'ת'ר' ל'א'מ'רו' ה'ס'ו'ר'ה' נ'א' : ס'ס'ו' כ'י' :
 ט' ו'נ'א' ל'ך' : ו'ת'נ'א' פ'א'ש'ר' ש'מ'ע'ה' ל'מ'ת'ה' מ'ר'ח'ה' ו'ת'ב'ו'א' א'ל'ו' : ל'ו'ס'ו' ג'ו'י' :
 ל' ו'ע'וד' ל'א'ר'ב'א' י'ש'ע' א'ל'ה'פ'ת'ר' מ'י' א'ס'ד'ה'ה' ב'ק'ל'ו'ם' א'ש'ר' ב'י'ת'
 ז'א' ש'ם' מ'ר'ח'ה' ל'ק'ר'את'ו' : ל'כ'ן' ה'י'ת'ה'י'ם' א'ש'ר' ה'יו' א'ת'ה' ב'ב'ית' : ס'ס'ו' י'ט' :
 ו'ת'מ'י' א'ז'ת' ב'ר'א'ו'ת'ם' א'ד'מ'ר'ים' מ'י' : מ'ק'ח' מ'ח'ד'ה' ו'י'צ'א'ה'
 ה'ל'כ'י' א'ת'ר'ה' ב'א'מ'ר'ם' מ'י' ה'י'א' ה'ל'כ'ת' א'ל'ה'ת'ק'ר' ל'מ'ע'ן' ה'ת'ב'ח'
 ז'ב' ש'ם' : א'ז' מ'ר'ים' פ'א'ש'ר' ב'י'ת' א'ל' א'ש'ר' ה'ה'ה' ש'ם' י'ש'ע'
 ב'ר'א'ת'ה' א'ת'ו' : ל'פ'ל'ה' ל'ת'ל'ו'י' ו'ת'א'מ'רו' ל'ו' א'ד'ו'י' א'ם' ה'י'ת'ת' פ'ה'
 ז'ג' ל'א' מ'ת' א'ת'ו' : ל'כ'ן' י'ש'ע' פ'א'ש'ר' ר'א'ה' א'ת'ה' ב'י'ת'ה' ו'ג'ם' א'ת' :
 ז'ד' ה'י'ת'ה'ים' ה'ת'א'ים' א'ת'ה' ב'כ'ים' ל'ע'ו'ם' ב'ר'ח' ו'ת'ת'ע'צ'ב' : ו'י'א'מ'רו'
 ז'ה' א'י'ש'ה' ש'ת'מ'ת' א'ת'ו' ו'י'א'מ'רו' א'ל'ו' א'ד'ו'י' נ'א' ב'ר'א'ה' : ז'ב'ך'
 ז'ו' ל'ו' י'ש'ע' : ו'י'א'מ'רו' ה'ד'ו'ד'ים' ר'א'ה' א'ך' א'ת'ה' א'ת'ו' : ו'א'ת'ה'ים'
 מ'ק'ח'ם' א'מ'רו' ה'א'ים' ל'א'י'ל' ה'ז' ה'ת'פ'ח' ע'י'ת' ה'ע'ז'ר' ל'ע'ש'ו'ת' מ'י'
 ז'ח' ג'ם' ה'ז' ל'א'ד'ה'ה' מ'ת' : א'ז' י'ש'ע' ל'ע'ו'ם' ע'וד' ב'ק'ר'פ'ו' ו'נ'ב'א'
 ז'ט' א'ל'ה'ת'ק'ר' ו'ה'י'א' ה'ת'ה' מ'ע'ד'ה' ו'ת'נ'ן' מ'ו'ש'מ'ח'ה' ע'ו'ה' : ו'י'א'מ'רו'
 י'ש'ע' ש'מ'א' א'ת'ד'ה'ת'נ'ן' ו'ת'א'מ'רו' א'ל'ו' מ'ר'ח'ה' א'ת'ו'ת' ה'פ'ת'
 מ' א'ד'ו'י' ב'כ'ר' ה'י'א' נ'א'ש' מ'י' ע'ל' א'ר'ב'ע'ת' י'מ'ים' ה'י'א' : ו'י'א'מ'רו'
 א'ל'יה' י'ש'ע' ה'א'ם' ל'א' א'ל'ו'ת'י' ל'ך' מ'י' א'ם' ת'א'מ'נ'י' ת'ר'א' א'ת'
 ז'כ' ב'כ'ו'ד' ה'א'ל'ה'ים' : א'ז' ו'ש'א' א'ת'ד'ה'ת'נ'ן' ב'א'ש'ר' ה'פ'ת' ה'ת'ה'
 מ'ק'ח'ם' ו'י'ש'ע' ל'ש'א' א'ת'ד'ע'ו'י' ל'מ'ק'ו'ל'ה' ו'י'א'מ'רו' א'ל'ו' : א'נ'י' מ'ו'ד'ה'
 ז'כ' ל'ך' מ'י' ש'מ'ע'ת' א'ת' : ו'א'נ'י' ו'י'ע'מ'י' מ'י' ח'ס'ד'י' א'ת'ה' ש'מ'ע' א'ת'

פרס' יב' ל'. אף גִּבְעוֹר הַחַמּוֹן הַעֲמֵד כְּבִיד אֶמְרוּ לִמְעַן יִאֲמִינוּ
 סַמְלִיט' כ"ח. כִּי אִתָּךְ שִׁלְחָמִי : וְכֹאשֶׁר אָמַר אֲתֵלֵךְ צֵעַק בְּשֵׁל פְּדוֹל מִן
 סַמְל' ס' כ"ח אֲלֵעָזָר צֵא הַהִיבָה : וְצֵא אֲשֶׁר י' הָיָה מִתְּאֵסֵר וְיִגְלִים מִן
 כ"ט. דני' י"ג. הַיָּלִים בְּתַחֲלוֹת וְעָנִי הָיוּ אֲחֵרִים בְּמִסְפַּחַת וְיִאֲסֵר אֶלֶיָּם
 סַמְל' ס' מ"ג. יְשׁוּעַ הַחַמּוֹן אִתּוֹ וְהִיבָה לוֹ לִלְבָת : אִן רַבִּים מִן־הַיְהוּדִים מִה
 סַמְל' י"ט ס"ו. אֲשֶׁר י' אֶבֶן אֶל־מִקְרָם וְרָאָה אֶת־הַקְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה יְשׁוּעַ
 סַמְל' ל' מ"ג. הַחַמּוֹן בּוֹ : אֶךְ אֶת־הַיָּם מִתֵּם הִלְכֵי לָהֶם אֶל־הַיְהוּדִים מִן
 סַמ' ל' ל"ח. וְאֶמְרוּ לָהֶם מַה עָשָׂה יְשׁוּעַ : אִן הַקְּבָרִים מִן
 סַמ' י"ג ל"ז. רֹאשֵׁי הַתְּנָנִים וְהַפְּרָשִׁים אֶסְפֵּה הַפְּתוּחִין וְיִאֲמְרוּ פִּי־
 סַמ' ס' י"ג כ"ו. בְּעֵשֶׂה בִּי הָאִישׁ הַזֶּה עָשָׂה אֹתוֹת וּרְבִים : אֲסַנְיָה אִתּוֹ מִן
 סַמ' ט' כ"ו. קָדָה הֶפֶל יִאֲמִינוּ בּוֹ וְנִבְוֵא הַרְוִמִים וְיִשָּׂא בָּם אֶת־
 סַמ' ס' ל"ד. מִקְרָבָה וְגַם אֶת־עַמּוּנֵי : וְאִתּוֹ מִתֵּם פִּישָׁא בְּהִוְחֵו כִּתּוֹן מִן
 פְּדוֹל בְּשִׁנְיָה הָיָה אֶמֶר אֶל־הֶם אֲתֵם אֲנִיכֶם יוֹדְעִים
 סַמ' י"ט מ"ד. וְגַם מֵאִסְרָה : וְגַם אֲנִיכֶם מִחֻשִׁים בִּי מוֹעִיל לָנוּ בִּי אִישׁ אֶתְדֵן
 סַמ' י"ג כ"ו. לְמֹת עֵד : וְכִי הֵעֵם וְכִי־הֵעֵם לֹא יִאֲבֹד : וְזֹאת מַעֲשֵׂמוֹ לֹא נִא
 אֶמֶר אֶךְ בְּהִוְחֵו פֶּלֶן פְּדוֹל בְּשִׁנְיָה הָיָה נָפֵא בִּי עֵתִיד
 סַמ' ע"ג מ"ח. יְשׁוּעַ לְמֹת גִּבְעַר הָעָם : וְלֹא לְבַד בְּעַד הָעָם בִּי אֲסַלְמֵנוּ : נִב
 ס' חו"ס ז' ז' ב'. וְיִבְצֵן לְאֶחָד בָּם אֶת־בְּנֵי הָאֵלֹהִים הַסְּפוּזִים : לִכֵּן מִן־הַיָּדִים נִב
 סַמ' ס' ז' ז' ב'. הַהוּא לְיִצְחָק וְיִחְזִי לִמְעַן יִמְתֵּנוּ אִתּוֹ : אִן לֹא־הַתְּהַלֵּךְ נִב
 ל"ג י'. יְשׁוּעַ עוֹד בְּגִלְיָ בְּיַן הַיְהוּדִים בִּי אֲסַלְמֵנוּ מִשָּׁם אֶל־
 ס' ג' ג' י"ג. הַכֶּפֶר י' הַקְּבָרִים לְפָדְרָא אֶלְעִיר הַתְּקֵרָתָה אֲפֹרִים וְשֵׁם הַן
 י"ט. עַם־מִלְכֻדִי : וְהָיוּ קְרוֹב פֶּסַח הַיְהוּדִים
 סַמ' ס' ט' ט' מ"ג. וְיִגְלֵוּ רַבִּים מִן־הַמְּדִינָה י' וְיִשְׁלַמְהָ לִפְנֵי הַפֶּסַח לִמְעַן
 סַמ' ס' ז' ז' י"א. יִשְׁתַּדְּרוּ : וְיִבְקָשׁוּ אֶת־יְשׁוּעַ וְיִאֲמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ בְּעַמְרָם ט

נו פְּהִילֵי סוּדֵרָתָה לָכֶם בִּי לֹא יְבוֹא אֶלְהֹקֵי : וְגַם תִּתְנוּ ס' לוק' כ"ג ו'
 רֹאשֵׁי הַתְּנָנִים וְהַפְּרָשִׁים קָדָה בִּי אִם אִישׁ יִבְעַ אִפְסָה מִרַק' ז' ח' ז'
 הוּא יְגִיד לִמְעַן יִתְפַּשְׂו אֹתוֹ :
 יב וְנִבְא יְשׁוּעַ שִׁשִּׁת יָמִים לִפְנֵי הַפֶּסַח אֶל־בִּית־עֲנִיָּה
 אֲשֶׁר־שָׁם הָיָה אֲלֵעָזָר הַפֵּת אֲשֶׁר תִּקַּם אִתּוֹ מֵעַם ס' ס' כ"ב ס' מ'
 ב הַפְּסוּחִים : וְעֵשׂוֹ לוֹ שֵׁם סַעֲדָה וְסִמְתָּה שִׁרְחָה אֶךְ אֲלֵעָזָר מ"ד
 ג הָיָה אִתּוֹ מִן־הַמִּסְכָּבִים אִתּוֹ : וְתִקַּח מִרְוֵם לְפָרָא מִן־גִּיד ס' לוק' י' מ'
 וְךָ הָקָר מֵאֵד וְתַמְשִׁיחָה אֶת־רַגְלֵי יְשׁוּעַ וְתַמְשַׁח בְּשִׁעוֹתֶיהָ ס' ס' קט' י' ז'
 ד אֲתִדְרֹגְיוֹ וְתַבְּיָה וְנִקְלָא לְיָתִם הַמּוֹר : אִן אֶמֶר אֶתְד ס' ס' ס' י"ג
 מִתְּלִמְדֵי הַיְהוּדָה בְּךָ־שִׁמְעוּן אִישׁ־קְרוֹת הַעֲתִיד לְהַסְגִיר ס' מ' י' ז'
 ה אִתּוֹ : וְסִפֵּה לֹא נִמְסַר הַמּוֹר הָיָה בְּשֵׁלֶשׁ סַמּוֹת דִּינָר ס' מ' ג' כ"ו
 י וְנִתָּן לַעֲנָנִים : וְיִאֲמַר זֹאת לֹא יִעַן עַל־הַעֲנָנִים הָיָה לוֹ יחז' ל' ל' ס' ב'
 דִּיאָה בִּי אֲסַיְעוּ : וְזָבַד הָיָה וְהָאִירֹן הָיָה לוֹ וְזֹאת הַשְּׂאֵלָה ס' ס' ס' כ' ט"ו
 ז בּוֹ יִשָּׂא : וְיִאֲמַר יְשׁוּעַ הַיְהוּדָה לָהּ לְיָתִם קְבִירֵי שִׁמְרָה ס' ז' ס' ב' כ"ד
 ח אֲתִדְרֹאֲתָ : בִּי הַעֲנָנִים יְהִי לָכֶם קְמִיד אֲתִבְּבֵם אֶךְ אֲנִי לֹא ס' ס' י'
 ט קְמִיד אֶתְדָה לָכֶם : וְיִדַע הַמּוֹן רַב מִן־הַיְהוּדִים בִּי הוּא ס' ס' ס' ז'
 שֵׁם וְנִבְוֵא לֹא בְּעִבְרִי יְשׁוּעַ לְבָד בִּי אֲסַלְמֵנוּ וְרֹאָה בָּם ס' ס' ס' ט' ז' ז'
 י אֲתֵלְעָזָר אֲשֶׁר תִּקַּם אִתּוֹ מֵעַם הַפְּסוּחִים : וְיִבְעַצָּה רֹאשֵׁי ס' ס' ס' ט' ז' ז'
 יא הַתְּנָנִים לִמְעַן יִמְתֵּנוּ בָּם אֶת־אֲלֵעָזָר : בִּי רַבִּים מִן־הַיְהוּדִים ס' ס' ס' מ"ד
 אֹתוֹ בְּגִלְיָ וְהַחַמּוֹן בְּיָשׁוּעַ : ס' ס' ס' מ"ד
 יב וּמִתְהַרַת הַמּוֹן רַב הִבָּא אֶל־הֹקֵג מִשְׁפָּעִים בִּי צֵא יְשׁוּעַ ס' ס' ס' ז' ז' ז'
 יג וְיִשְׁלַמְהָ : לְהָרוּ פְּסוֹת קְמִידִים וְנִצָּא לְקִרְאָתוֹ וְיִצְעֲקוּ ס' מ' כ"ח ס'
 יד הַחַמּוֹן בְּרִדָּה הִבָּא בְּשֵׁם יְהוָה מִלְּךָ יִשְׂרָאֵל : וְכֹאשֶׁר ס' ס' ס' כ"ו
 טו מִקְצָא יְשׁוּעַ עִיר יִשָּׁב עָלָיו פְּתָחֵיב : אֶל־תִּירָאִי בְּתַרְצִיין הַזֶּה ס' ס' ס' ז' ז' ז'

1000 א' י"ח ל"ה. מלפניו יושב על ציור גראחנות : ואת הנה לא רבנו מו
 1000 ב' כ"ה ט"ח. תלמידי גראחנות אף באשר פאר ישוע או גרו פי
 תדברים האלה הו כחבובים עליו ואת הנה עשו לו : או יו
 1000 ג' י"ח ט"ח. הנידו להמון אשר הנה אהו פי קרא את העול מן
 1000 ד' כ"ב ט"ח. הקבר והקים אהו מעם המתים : בעבור זאת גם ג' יח
 1000 ה' כ"ב ט"ח. הקמון להקמתו יען שבעו פי הוא עשה את האות הנה :
 1000 ו' כ"ב ט"ח. לכן אמרו הפרשים איש אל רעהו והיום אהם פי אנכנס יו
 1000 ז' כ"ב ט"ח. מועלים מאימה הנה העולם אל אחריו :
 1000 ח' כ"ב ט"ח. והיו ונים אהים מאלה אשר עלו למען ישמחו כ
 1000 ט' כ"ב ט"ח. בהגו : אלה נבשו אל פילוס אשר מבית יקרה בגלל כא
 1000 י' כ"ב ט"ח. ונבאו מפנה למור אהי הפצים אהנה לראות את ישוע :
 1000 י"א כ"ב ט"ח. ונבאו פילוס ויאמר אל אנדרעס ועוד אנדרעס ופילוס כב
 1000 י"ב כ"ב ט"ח. אמרו אל ישוע : וישוע ענה אהם ואמר באה השעה פי הפא כב
 1000 י"ג כ"ב ט"ח. גרהאנם : אמנם אמנם אני אמר לכם פי גרו הקפחה כד
 1000 י"ד כ"ב ט"ח. הובל פארץ בלהי אמלכות הוא לבדו נשאר אך אמלכות
 1000 י"ה כ"ב ט"ח. פרי רב הוא נשאו : קאחב את נפשו ואברנה ונשאו את נפשו כח
 1000 י"ו כ"ב ט"ח. בעולם הנה להני עולמים ישמרה : אמאיש משבת אהו כו
 1000 י"ז כ"ב ט"ח. יקח אהו ונאשר אפי אהיה עם יהיה גם משרתי ואם
 1000 י"ח כ"ב ט"ח. איש משבת אהו וכבר אהו האב : עתה נפשי גרהלה כו
 1000 י"ט כ"ב ט"ח. וקח אמר אפי הושיעני מרהשעה הנהא אהלם בעבור
 1000 כ' כ"ב ט"ח. זאת פאתי אל השעה הנהא : אני פאר את שמוך או בא כח
 1000 ל"א כ"ב ט"ח. קול מרהשמים גם פארתי גם עוד אקאר : לכן הקמון כס
 1000 ל"ב כ"ב ט"ח. אשר עמד ושבע אמר פי רעם הנה אתרים אמרו מלפני
 1000 ל"ג כ"ב ט"ח. דבר אהו : ויען ישוע ויאמר לא למעני נהיה הקול הנה ל
 1000 ל"ד כ"ב ט"ח.

לא פי אם למענכם : עתה הוא כשפט העולם הנה עקה 1000 א' כ"ב ט"ח.
 לב שר העולם הנה ישלח הרוחה : ואפי פאשר אהם מן 1000 ב' כ"ב ט"ח.
 לג הארץ אמשך את הנה אפי : ואת דבר בספר בארנה מות 1000 ג' כ"ב ט"ח.
 יד הוא עתיד למות : ויען אהו הקמון אהנה שבענו מן 1000 ד' כ"ב ט"ח.
 התורה פי הפשיתו להם לעולם ואף אמה : אמר אהה פי 1000 ה' כ"ב ט"ח.
 עקרו הוא פי יום גרהאנם פי הוא הו גרהאנם : 1000 ו' כ"ב ט"ח.
 לה ויאמר אהם ישוע עה : וכן מצער יש האור אהלם 1000 ז' כ"ב ט"ח.
 התהלכו עו היות להם האור פרישני אהם אהשך 1000 ח' כ"ב ט"ח.
 לו והמתהלך בחשך אינני יודע אנה הוא הולך : עה היות 1000 ט' כ"ב ט"ח.
 להם האור האמינו באור למען תהיו בני אור את הנה 1000 י' כ"ב ט"ח.
 לו דבר ישוע וילך לו ויסתר מפניהם : 1000 י"א כ"ב ט"ח.
 לח בעשותו אהות רבים פאלה למניהם לא האמינו הו : למען 1000 י"ב כ"ב ט"ח.
 יפלא דבר ישעיהו הקבא אשר אמר יהיה פי האמון 1000 י"ג כ"ב ט"ח.
 לש לשכוחתנו תרוע הנה עלי פי נגלה : בעבור זאת לא 1000 י"ד כ"ב ט"ח.
 מ יכלו להאמין פי עוד אמר ישעיהו : עור את עיניכם 1000 י"ה כ"ב ט"ח.
 והקשיתו את לבכם פריאפי בעיניהם ובעיני בלבם וישאו 1000 י"ו כ"ב ט"ח.
 מא וירפא אהם : את אלה אמר ישעיהו פאשר יקח את 1000 י"ז כ"ב ט"ח.
 מב בבודו ודבר עליו : אך בגל זאת גם מרהשמים רבים 1000 י"ח כ"ב ט"ח.
 נהאמינו הו אהלם בגלל הפרשים לא הו פרישלקו 1000 י"ט כ"ב ט"ח.
 מג הרוחה מרות הפנסת : פי אהנו את עבוד האנשים יתבר 1000 כ' כ"ב ט"ח.
 מד מבור האלהים : וישוע צעק ואמר הפאמון פי אינני 1000 ל"א כ"ב ט"ח.
 מה מאמין פי פי אם פשלחו אפי : והנהא אהי ראה את השלח 1000 ל"ב כ"ב ט"ח.
 מו אהי : אפי אור אל העולם פאתי למען גרהאמון פי לא 1000 ל"ג כ"ב ט"ח.
 מז ישב בחשך : ואמאיש ישבע את דגרי ולא ואמון אפי 1000 ל"ד כ"ב ט"ח.

ס'מ'נ' / נ' / י' / א' אֲנִי שָׁפַט אֹתוֹ כִּי לֹא־נָאֲחִי לְמַעַן אֲשַׁפּוּס אֶת־הַעֲלֹמִים
 ס'ס'ח' / ח' / י' / א' לְמַעַן אֲשַׁפּוּס אֶת־הַעֲלֹמִים : הַמָּאֵס אֹתִי וְאֵן מִקְדָּשׁ מִח
 ס'נ'ר' / י' / ט' / א' אֶת־דָּבָרִי יֵשׁ לוֹ הַשָּׁפֵט אֹתוֹ הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי הַזֶּה
 ס'ו' / ח' / ג' / א' יִשְׁפֹט אֹתוֹ בַּיּוֹם הַהֵהָרֶן : כִּי אֲנִי מִבְּעַמִּי לֹא דִבַּרְתִּי כִּי מִס
 נ'ח' / ט' / ז' / כ' אִם הָאָה הַשְּׁלֵחַ אֹתִי הוּא יִתֵּן לִי סִפְרָה כִּה אֶמַר וַיִּמְד
 ס'ט' / ז' / כ' / א' וְיִלְעָמִי כִּי סִפְרָתוֹ הוּא חַי עוֹלָמִים לָקַן אֶת־לֵב
 אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר מִפְּאֵשׁ אֶמַר אֵל הָאֵל בֶּן אֲנִי מְדַבֵּר :
 וְלִסְגִי / תַּג הַסֶּפֶס בְּלַעַת יִשְׁעוֹ כִּי / בָּאָה לְשַׁעֲרוֹ לְמַעַן יִב
 יִצְמַק מִן־הַעֲלֹמִים הַזֶּה אֶל־הָאֵל מִפְּאֵשׁ אֲהַב אֵת שְׁלֹו אֲשֶׁר
 הוּי גְעֹלִים עַד־תִּקַּח אֶת־בְּאֵב אֶת־בְּקֻלּוֹת סַעֲדָה הַעֲרֵב ב
 מִפְּאֵשׁ הַשָּׁמַיִן / כִּכְר' / ז' / א' לֵב יְהוָה בְּרִשְׁמֵעוֹן אִשְׁרַעֲרוֹת
 כִּי יִסְתַּר אֹתוֹ : בְּרַעַת יִשְׁעוֹ כִּי אֶת־הַלֵּל יִתֵּן הָאֵל בְּדָבָר
 וְלִי מֵאֵת הַקְּהָלִים יִצָּא וְאֶל־הַקְּהָלִים הוּא הוֹלֵךְ : וְיִקָּם ר
 מִתְּשַׁעֲרוֹת הַיָּם אֶת־בְּגָדוֹ וַיִּקַּח תְּהוֹרֵת שְׂפָתָיו וַיְהַאֲזֵר :
 אֲחֵר בֶּן שְׁלֹחַ מִים בְּסָף וְזָחַל לְרוּחַ אֶת־רַגְלֵי הַמַּלְאָכִים ה
 וְלִמְכוֹהֹת בְּתַהוֹרֵת הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר נָתַן אֲחֵר הַזֶּה : אֵל זָכָר
 אֶל־שִׁמְעוֹן פְּטָרוֹס וַיֹּאמֶר הוּא אֲנִי אֲרָנִי הַקָּהָה הַיִּתְרוֹן
 רַגְלֵי : וַיִּשְׁעוֹ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֵת אֲשֶׁר אֲנִי עֲשִׂיה אֶת־ו
 אֶת־יְדֵעַ עֲשֵׂה אֶת־פְּטָע אֶת־רַבִּינֵן : וַיֹּאמֶר אֲנִי פְטָרוֹס ה
 לֹא־תִרְחָץ אֶת־רַגְלֵי לְעוֹלָם וַיִּשְׁעוֹ וַיִּשְׁעוֹ אֶת־לֵב אֶת־חַן
 אֶת־הַ לְרוּחַ הַלֵּל עָמִי : וַיֹּאמֶר אֲנִי שִׁמְעוֹן פְּטָרוֹס אֲנִי מ
 לֹא לָבֹד אֶת־רַגְלֵי כִּי אֶסְגֵּם אֶת־הַדְּבָרִים וְאֶת־הָאֵשׁ : וַיֹּאמֶר
 אֲנִי יִשְׁעוֹ הַפִּרְחֵץ אֲזִי־עַד לֹו רַב לְתַחַץ אֶת־הַרְגֵלִים כִּי
 פְטָרוֹס הוּא כִּלֹו וְאֶת־מִסְחָרִים אֶת־מִן אֶת־לֵבָם : כִּי יֵא

קָדַע אֵת הַסַּכִּינִי אֹתוֹ בְּעֵבֶר וְזֹאת אֶמַר לֹא לְכֹלֶם סְהוּרִים ס'מ' / נ' / כ' / א'
 יב אֶת־כֶּסֶם : וַיָּבֶן מִפְּאֵשׁ רַחֵץ אֶת־רַגְלֵיהֶם וְלָקַח אֶת־בְּגָדָיו וַיִּסַּב ס'ל / ל / ג'
 יג עַד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַיְדַעְתֶּם כִּה עֲשִׂיתִי לָכֶם : אֶת־כֶּסֶם ז'כ' / ז' / י'
 לְרֵאִים אֹתִי הַפּוֹרֵה וְהַקְּרוֹן וְהַיִּסְבַּב חֲדָדִי כִּי אֲנִי הוּא : מַלְא' / נ' / א'
 יד לָקַן אֶת־אֲנִי הַקְּרוֹן וְהַפּוֹרֵה רַחֵמִי אֶת־רַגְלֵיכֶם בְּסִימָתֶם
 טו מִדְּבָרַי לְרוּחַ אֶת־רַגְלֵיכֶם אִישׁ לְעַדְוָה : כִּי פְּקִנְתֶּם נַחְמִי ס'ט' / נ' / א'
 טז לָכֶם לְמַעַן מִפְּאֵשׁ אֲנִי עֲשִׂיתִי לָכֶם בְּכִּם אֶת־כֶּסֶם הַקְּעִשׂוֹ : אֶת־כֶּסֶם כ' / א' / ב'
 אֶת־כֶּסֶם אֲנִי אֶמַר לָכֶם אֲנִי עָבֹד גְּדוֹל מֵאֲדָמִיו בְּסִימָתֵיכֶם ס'ס' / ס' / ז'
 יז גְּדוֹל מִתְּשַׁלַּח אֹתוֹ : אִם אֶת־אֵלֶּה אֶתֶּם יוֹדְעִים אֲשֶׁר־כֶּם ס'ס' / ס' / כ'
 יח אֶת־מִקְעִשׂוֹ אֶתֶּם : לֹא עַל־כֵּלְכֶם אֲנִי מְדַבֵּר ס'ח' / א' / א'
 יט אֲנִי יוֹדַע אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶתֶּם אֶת־לְמַעַן וְחִמְלָא הַקָּבֶה ס'מ' / י' / א'
 כ יֵשׁ הַקָּבֶל אֹתִי אֶת־הַלְלוֹת לְשֵׁם עַל אֶת־עֲקֻבוֹ : מִשְׁעָה אֲנִי ס'ח' / מ' / א'
 כא אֶמַר לָכֶם מְסַכֵּם הַיְהוּוֹ לְמַעַן מִפְּאֵשׁ יְהוָה תִּמְאֲמִינוּ כִּי אֲנִי ס'ט' / מ' / א'
 כב אֲנִי הוּא : אֶתֶּם אֶתֶּם אֲנִי אֶמַר לָכֶם לְמַעַן אֶת־אֵשֶׁלֶּה ס'ט' / מ' / א'
 כג אֶתֶּה אִישׁ אֹתִי הוּא מִקְבֵּל אֶת־הַמִּקְבֵּל אֹתִי מִקְבֵּל אֶת־ ס'ח' / מ' / א'
 כד אֶת־הַשְּׁלֹחַ אֹתִי : וְכַפְּאֵשׁ אֶמַר יִשְׁעוֹ אֶת־אֵלֶּה וְיִעֲבֹד בְּיָדֵי ס'ח' / מ' / א'
 כה וַיִּשְׁעוֹ וַיֹּאמֶר אֶתֶּם אֶתֶּם אֲנִי אֶמַר לָכֶם כִּי אֶתֶּם כֶּסֶם ס'ח' / מ' / א'
 כו כִּכְרוֹ אֹתִי : וַיִּבְשׂוּ הַמַּלְאָכִים אִישׁ אֶת־עַדְוָה מִכָּל־דַּעַת ס'ח' / מ' / א'
 כז עַל־מִי דָבַר : וְהוּי אֶתֶּן מִמַּלְאָכָיו נִסְכּוֹ עַל־חַן יִשְׁעוֹ ס'ח' / מ' / א'
 כח כו אֲשֶׁר אֲהַב אֹתוֹ יִשְׁעוֹ : וְיִרְמֹז אֲנִי שִׁמְעוֹן פְּטָרוֹס לְחַן ס'ח' / מ' / א'
 כט כִּי מִי אֶמָּוֵה הוּא אֲשֶׁר דִּבַּר עָמִי : וְכַפְּאֵשׁ הוּא כִּלֵּל עַל־חַן ס'ח' / מ' / א'
 ל יִשְׁעוֹ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲרָנִי כִּי הוּא : וַיִּשְׁעוֹ וַיְהוּ הוּא ס'ח' / מ' / א'
 לא אֲשֶׁר נִשְׁבַּע אֶת־הַסֶּפֶס אֲתָן לוֹ וְכַפְּאֵשׁ כִּלֵּל אֶת־הַסֶּפֶס יִתֵּן ס'ח' / מ' / א'
 לב כִּי אֶל־יְהוָה בְּרִשְׁמֵעוֹן אִישׁ נְהִיֹת : וְיִתְרוֹ הַסֶּפֶס אֵן זָכָה ס'ח' / מ' / א'

660 ו' ה' י' השכון באיש הזקן ויאמר אליו ישוע את אשר אמרה
 • סמל' יט עשה עשה כהרה: את אחרתה לא ידע איש מן המוסרים כח
 • כ"א אלהים אמר אליו: כי אלהים השנו באשר הארוך היה כח
 • סמל' י"ג י"ד והיה כי אמר אליו ישוע קנה את הדברים הנצרכים לנו
 • סמל' י"ג י"ד אל הדג או כי לעניים וכן מאמרו: או היא באשר לקח ל
 אחרתה ויצא קרנע וליה היה: וכן אמר
 • סמל' י"ג כ"ג ויאמר ישוע עשה פני הדאנים והאלהים פאר בו:
 • סמל' נ' ט' אם האלהים פאר בו עם האלהים ופאר אתו בעצמו לב
 • כ"א יבצע ופאר אתו: יהיה עוד מעט אהבכם אני הנבטוני לג
 • סמל' י"ד י"ט והאשר אחרתי אלהיהם כי אל אשר אני הולך אתם
 • סמל' י"ד י"ח לא תהיכלו לבוא עם לבם אני אמר עתה: לעונה הנשנה לד
 אני נתן לכם פני התקוה איש את דעתו באשר התקוה
 • סמל' י"ח י"ח אהבכם למען גם אתם תהיו איש את דעתו: וזאת לה
 • סמל' חל"ג י"ח יצרו הכל פני כי תלמידים אתם אם תהיה לכם אהבה בין
 • סמל' י"ח י"ח איש לדעתו: ויאמר אליו שמעון פטרס אליה אנה אתה לו
 הולך ונען אתו ישוע אל אשר אני הולך לא תהיכל עתה
 • סמל' כ"א י"ח ללכת אתי את אחרתו פלך אתי: ויאמר אליו פטרס לו
 • סמל' י"ח י"ח אדני למה לא איביל ללכת אתך עתה את כל אשר אישים
 • סמל' י"ח י"ח בעצמי: ונען אתו ישוע האם אתה נשקף השנים בעת לה
 • סמל' י"ח י"ח אמןם אמן אני אמר לה לא תקרא תרגיל ען אם
 פתחה כי שלש פעמים:
 • סמל' י"ח י"ח אלהים לדברכם והאמינו באלהים גם כי האמינו: בזאת יד א
 • סמל' י"ח י"ח אבי יש פונות וזוה ואם לא הייתי אמר לכם אני נוסע
 • סמל' י"ח י"ח להקין פטרס לכם: ואם אשר ואני לכם מקום לבוא עוד נ
 • סמל' י"ח י"ח

והאם אתכם אני למען באשר אני אלהים גם אתם תהיו: • סמל' י"ח י"ח
 ד ואל אשר אני הולך אתם וידעם ואת הדבר אתם • סמל' י"ח י"ח
 ה וידעם: ויאמר אליו תבוא אדני לא ידענו אל אשר אתה
 ו הולך ואתך תכל לדעת את הדבר: ויאמר אליו ישוע אני • סמל' י"ח י"ח
 ו זאת לדבר והאמת ונתתם את אש כי לא אלהים אתם • סמל' י"ח י"ח
 ו לא בני: אם ידעתם אתי גם אדאני ידעתם ומעלה אתם
 ה וידעם אתו וראיתם אתו: ויאמר אליו פטרס אדני • סמל' י"ח י"ח
 ט הראני אתה אלהים וישלח לנו: ויאמר אליו ישוע וכן רב
 פנה הייתי עמכם ולא ידעתם אתי פטרס כי אשר ראה
 אתי ראית אתה אלהים ואך אתה אמר הראני אתה אלהים • סמל' י"ח י"ח
 ה אלהיך מאמין כי אנכי ראית אתה וראית אתם אשר • סמל' י"ח י"ח
 א אני מדבר איתכם אינני מדבר מעצמי אתה האב השכן • סמל' י"ח י"ח
 י"א כי הוא עשה את הפעלים: האמינו לי פני אנכי האב • סמל' י"ח י"ח
 י"ב והאב כי ואם און בגלל הפעלים עצמם האמינו לי: אמןם
 אמןם אני אמר לכם המאמין כי את הפעלים אשר אני
 עשה גם כהיא ועשה וידעם מאנה ועשה כי אני אלהי
 י"ג אני נוסע: ואת כל אשר תבקשו בשמי נאם אעשה למען
 י"ד ופאר האב בנן: אם תבקשו מאוכח בשמי אני אעשה: • סמל' י"ח י"ח
 טו גם אתם אהבים אתי שמרו את מצותי: ואני אשא את
 דברך ונתן לכם כחה אתו למען ישפן אתכם לעולם: • סמל' י"ח י"ח
 י"ז את רוחי האמת אשר העולם לא ידע ורקח אתו כי
 אינני ראה אתו גם אינני יודע אתו אתם וידעם
 י"ח אתו ימן אהבכם הוא שכן בקכם יהיה: לא אצאב אתכם
 יש ויחוסים אני גם אלהים: עוד מעט וקמו לכם אלהים אתי
 • סמל' י"ח י"ח

מתי' כ"ח. עוד אך אתם הראני ל' אני לו גם אתם יהיון : ביום כ
 ה' קור' ט"ו. והוא מרע אתם כי אני באני ואתם כי ואני נבם : מי כח
 כ"ג. אשר יש לו כצדתי ושכר אמן זה הוא האהב אתי
 כסוף ט"ו. והאהב אתי והאהב ושכר אני ואני אהב אתו והאהב
 כ"ד. אלו : ויאמר אלו יהיה לא אלהיך ואלו מה יהיה כב
 כ"ה. כי אני אתה עתה והתוע ועל אלהיך ועל ויען ויעו כב
 כ"ו. ויאמר אלו אם איש אהב אתי אתדברי ישכר ואני והאהב
 כ"ז. אתו ואלו נבוא ואלו געשה סעון : מי אשר איני אהב כד
 כ"ח. אתי אתדברי איני שכר והדבר אשר אתם שבעים
 כ"ט. איני שלי כי אם שלאב השלח אתי : אתה דברים האלה כה
 ס"ג. דברי אליכם בהיותי אצלכם : אך הפנחם ויהי הקרש כו
 ס"ד. אשר ישלחוה האב בשלי הוא ולפני אתכם כלדברים
 ס"ה. ויבני אתכם אלהי אשר אמרת ליכם : שלום אני כו
 ס"ו. כשאיר לכם את שלומי אני נותן לכם לא כאשר נותן
 ס"ז. העולם אני נותן לכם איגדלי לנבכם גם אלהיך :
 ס"ח. שמעכם כי אני אמרתי אליכם אני הולך לי ואבוא כה
 ס"ט. אליכם אם אתהבתם אתי שמחתם כי אמרתי אני נולע
 כ"י. אלהב כי אני גדול לפני : ועשה אמרתי לכם בפרס כס
 כ"יא. היותה למען פאשר תהיה מאמני : לא אברך עמכם עוד ל
 כ"יב. רבות כי לא אשר העולם הזה וכן אני לו מאימה : אך לא
 כ"יג. למען ירע העולם כי אני אהב אתהב ואלאשר בני האב
 כ"יד. אני עשה קרמו לכה משה :
 כ"ט. אלו הוא הנבון האמת אשר הוא הפרס : כלומר זה כו ב
 כ"יז. כי אשר איני מביאה פרי הוא נשא אתה וכלי הפביאה פרי
 כ"יח. הוא

ג הוא מסדר אלה למען תביא פרי יתבר : עשה אתם כ"קס. יטע
 ד מהורים אתם בעבור דבר אשר דברתי אליכם : עמדו כ"ל. א
 כ"יא. כי ואני נבם פאשר הנכונה לא חזני להביא פרי מעצמתי
 כ"יב. אם לא מעמד נבון כן גם לא אתם אם לא העמדו כי : כ"יג. א
 כ"יד. האני הוא הנבון אתם הנכונה העמד כי ואני בו זה כ"יד. א
 כ"ט. מביא פרי רב כי רחין מפני לאתכלו לעשות מאומה : ר"ל נסמך
 ו אם איש איני עמד כי הוא כשלקו התועה כנסתו ונבש
 ז ואספסם אתו ואלישם כשליכים ונשכרות : אם תעמדו כי
 ח דברי ועמדו נבם את כל אשר תחפצו תשאלי ותעשה כ"ט. א
 ה לכם : בואה פני אני למען תביא פרי רב ויהיו לי כ"ט. א
 ט לחמדים : כאשר אהב אתי האב גם אני אהבתי אתכם כ"ט. א
 י עמדו באהבתו : אם אתמצותי השמרו מעמדו באהבתו כ"ט. א
 יא אשר אני שפתי אתמצות אני ועמדו אני באהבתו : כ"ט. א
 יב את אלה דברתי אליכם למען מעמד שמחתו נבכם כ"ט. א
 יג ושמחתם מפלא : זאת היא תמצותי שלי כי תאהבו איש כ"ט. א
 יד אתדעו כאשר אהבתי אתכם : אהבה גדולה מראת אני כ"ט. א
 יו לאש כי איש ישים אתנפשו בעד רעיו : אתם רעו אתם כ"ט. א
 יז אם תעשו כל אשר אני מצוה אתכם : מעשה איני קרא כ"ט. א
 יח אתכם עבדים כי העבר איני יודע מה עשה אדוני אך כ"ט. א
 יט אתכם תראתי ויעים כי אדלול אשר שמעתי מאת אני כ"ט. א
 כ"י. שז הועיתי אתכם : לא אתם צדקתם אתי כי אם אני דברתי כ"ט. א
 כ"יא. אתכם ושתי אתכם למען אתם חלני וחביאי פרי יתורכם ועמד כ"ט. א
 כ"יב. י למען כל אשר תשאלי מדהאב גשמי : וכן לכם : את אלה כ"ט. א
 כ"יג. יד אני מצוה אתכם למען תאמרו איש אתדעו : אם כ"ט. א

פרס' ז' ה' העולם שנה אהלים דעו כי אתי וראשון סמס' שנה:
 ס'טע' מ'ט' ז' א' ס'ה'ה'ע'ל'ס' ה'י'ס' ה'ע'ל'ס' א'ה'ב' א'ת' ש'ל'ו' א'ד' י'ע' א'ז'ן' ס'
 ס'מ'ס' א'י' י'ד' א'ת'ס' ס'ר'ה'ע'ל'ס' כ'י' א'ס'א'י' ג'ר'מ'י' א'ת'כ'ס' ס'מ'ר'ד' ה'ע'ל'ס'
 ס'מ'ס' א'י' ט'ו' א'מ'ר'ת' א'ל'י'כ'ם' א'י'ן' ע'ג'ב' ג'ד'ל' ס'מ'ר'י'ן' א'ס'א'ת' ד'ר'פ'ו' ג'ס'
 י'ח'ז'ק' כ'ו' א'ת'כ'ס' ו'ד'פ'ט'ו' א'ם' א'ת'ד'ב'ר'ו' ש'מ'ר'ו' ג'ס' א'ת'ד'ב'ר'כ'ם' י'ש'מ'ר'ו' :
 ס'מ'ס' ס'ט' א'ד' א'ת'פ'ל' א'ת'ה' י'ע'ש'ו' ל'כ'ס' ג'ע'ב'ר'ו' ש'מ'ר'ו' כ'י' א'י'כ'ס' ו'ד'ע'י'ם' כ'א'
 ס'ט' א'ת' ה'ש'ל'ח' א'ת'ו' : א'ם' ל'א' נ'א'ת'ו' ו'ד'ב'ר'ת'ו' ל'ה'ס' ל'א'ד'ב'ר'ה' ל'ה'ס' כ'ב'
 ס'ט' ה'ס'ט' א'ת' ע'ת'ה' א'י'ן' ל'ה'ס' ה'ת'נ'ע'ל'ת' ג'ע'ר' ה'ס'א'ת'ו'כ'ם' :
 ס'מ'ס' א'י' ה'ס'ט' א'ת'ו' ג'ס' א'ת'א'ב'י' ה'ו'א' ש'ו'נ'א' : א'ם' י'א' ע'ש'ית' כ'ג'
 ס'מ'ס' א'ת'ד'פ'ק'ע'ל'ס' א'ש'ר' א'י'ש' א'ת'ו' ל'א' ע'ש'ה' ל'א'ד'ב'ר'ה' ל'ה'ס'
 ס'ט' ה'ס'ט' א'ת' ע'ת'ה' ר'א'ו' ו'ג'ס' ש'ו'נ'א' ג'ס' א'ת'ו' ו'ג'ס' א'ת'א'ב'י' :
 ס'מ'ס' א'ת' ל'מ'צ'ו' ו'י'ס'פ'ל'א' ד'ב'ר' ה'ת'נ'ב' ג'ת'ו'ר'ת'כ'ם' כ'י' ש'ו'נ'א' א'ת'ו' פ'ה'
 ס'ט' ה'ס'ט' : א'ד' פ'א'ע'ר' י'ב'ו'א' ה'פ'נ'ח'ם' א'ש'ר' א'י'ן' א'ש'ל'ח' ל'כ'ס' מ'ך' כ'ו'
 ס'ט' ר'י'ח' ה'א'ס'ת' ה'י'צ'י'א' ס'ר'ד'א'ב' ה'ו'א' י'ע'ד' ע'ל'י' : ו'ג'ס' כ'ו'
 ס'ט' א'ת'ס' ס'מ'ר'י'ן' י'ב'ו'ן' מ'ר'א'ש'ית' ה'י'ית'ם' ע'מ'י' :
 ס'מ'ס' א'ת'א'ל'ה' ד'ב'ר'ת'י' א'ל'י'כ'ס' ל'מ'צ'ו' ל'א' ה'פ'ש'ל'ו' : י'ש'י'מו' א'ת'כ'ס' י'ו' ג'
 ס'ט' ג'ת'ו' ב'ית' ה'פ'נ'ח'ת' א'ב'ן' א' ג'ה'ה' ש'ע'ה' א'ש'ר' כ'ל' ה'ת'ו'ר'י'
 ס'ט' א'ת'כ'ס' ו'פ'ה' ל'ת'ר'ג'י'ב' ע'ב'ד'ת'ה' ל'א'ל'ה'י'ם' : ו'א'ת' א'ת'א'ל'ה' ו'י'ע'ש'ו' ג'
 ס'ט' ל'כ'ס' י'ע'ן' א'י' ד'ע'ו' א'ת' ה'א'ב' ג'ס' ל'א' א'ת'ו' : א'ד' א'ת'א'ל'ה' ו'
 ס'ט' ד'ב'ר'ת'י' א'ל'י'כ'ס' ל'מ'צ'ו' פ'א'ע'ר' ה'ב'ו'א' ה'ש'ע'ה' ה'ת'פ'ר'ו' א'ת'ם' כ'י' כ'ו'
 ס'ט' א'י'ן' א'מ'ר'ת'י' א'ל'י'כ'ס' א'ד' א'ת'א'ל'ה' מ'ר'א'ש'ית' ל'א' א'מ'ר'ת'ו'
 ס'ט' א'ל'י'כ'ס' כ'י' ע'פ'כ'ס' ה'י'ת'י' : א'ד' ע'ת'ה' א'ב'ן' ה'ל'ך' ל'י' א'ל' ה'ש'ל'ח' ה'
 ס'ט' א'ת'ו' ו'א'י'ן' א'י'ש' ס'מ'ס' ש'ל'ח' א'ת'ו' א'ת'ה' א'ת'ה' ה'ל'ך' : א'ד' י'ע'ן' ו'

ו' א'ת'א'ל'ה' ד'ב'ר'ת'י' א'ל'י'כ'ס' ל'מ'צ'ו' מ'ל'א' א'ת' ל'ב'נ'כ'ם' : א'י'ל'ם' א'י'ן' ס'מ'ס' א'י' כ'ו' ז'
 א'ת'ה'ק'א'ס'ת' א'י'ן' ס'מ'ר'ו' א'ל'י'כ'ס' מ'ו'ע'יל' ל'כ'ס' כ'י' א'י'ן' א'ת'ך' ל'י'
 כ'י' א'ם' ל'א' א'ת'ך' ה'פ'נ'ח'ם' ל'א' י'ב'ו'א' א'ל'י'כ'ס' א'ד' א'ס'פ'ט'ע' ל'ו'ק' י'ט' ז'ג'
 ח' א'ש'ל'ח' א'ת'ו' ל'כ'ס' : ו'ה'ו'א' כ'בו'א' י'ו'כ'י'ח' א'ת'ד'ב'ר'ת'ו'ע'ל' ה'ש'מ'א' י'ח'ו' ל'כ'ו' ז'
 ט' ו'ע'ל' צ'ד'ק'ה' ו'ע'ל' מ'ש'פ'ט' : א'ב'ן' ע'ל' ה'ש'מ'א' י'ב'ו'ן' א'י'כ'ס' מ'א'מ'י'נ'ס' ר'מ'ו' ל'כ'ו' ז'
 י' כ'י' ו'ע'ל' צ'ד'ק'ה' י'ב'ו'ן' א'ל' א'ב'ן' א'י'ן' ה'ל'ך' ו'ל'א' ת'ר'א' א'ת'ו' ע'וד' : ס'מ'ס' א'י' ז'
 י'א' ו'ע'ל' צ'ד'ק'ה' ו'ע'ל' מ'ש'פ'ט' : ע'וד' ר'בו'ת' י'ש' ל'י' ס'מ'ס' א'י' ז'ג'
 י'ג' ל'ד'ב'ר' א'ל'י'כ'ס' א'ד' ל'א'ת'י'כ'ל'ו' ל'ש'מ'א' ע'ת'ה' : א'ד' פ'א'ע'ר' י'ב'ו'א' ס'מ'ס' א'י' ז'ג'
 י'ד' ר'י'ח' ה'א'ס'ת' ה'ו'א' ו'נ'ת'ו' א'ת'כ'ס' א'ל'פ'ל' ה'א'מ'ת' כ'י' ל'א'ד'ב'ר' י'ו'ח'ל' ל'כ'ו' ז'
 י'ה' מ'ע'ב'ו'ו' כ'י' א'ס'א'ת' פ'ל' א'ש'ר' י'ש'כ'ע' ו'ד'ב'ר' ו'א'ת' ה'פ'א'ת' י'ע'ד' ס'טע' ח'י'ד' ז'
 י'ז' כ'י' ל'כ'ס' : ה'ו'א' ש'מ'ר' א'ת'ו' כ'י' מ'ש'ל'ו' י'ק'ח' ו'ג'ד' ל'כ'ס' : ה'פ'ל' כ'י' מ'ז'כו'ות'
 י'ח' א'ש'ר' י'ש' ל'א'ב'י' ש'ל'י' ה'ו'א' ג'ע'ב'ר'ו' ו'א'ת' א'מ'ר'ת'י' כ'י' מ'ש'ל'ו' י'ק'ח' ס'מ'ת'י'כ'ס' י'ח'
 י'ט' כ'י' ו'ג'ד' ל'כ'ס' : מ'ל'ע'ש' ו'ל'א' ח'ר'א' א'ת'ו' ו'ע'וד' מ'ע'ש' ו'ת'ש'ו'ר'ו' א'ת'ו' ס'מ'ס' א'י' ז'ג'
 כ' כ'י' א'י'ן' א'ת' ה'ל'ך' א'ל'ד'א'ב' : א'ד' א'מ'ר'ו' מ'ס'מ'ר'י'ד'ו' א'י'ש' א'ל'ד'ע'ו'ו' כ'י'
 כ'א' מ'ה'ל'א'ת' א'ש'ר' ה'ו'א' א'מ'ר' א'ל'י'נו' מ'ל'ע'ש' ו'ל'א' ת'ר'א' א'ת'ו' ו'ע'וד' ס'מ'ס' א'י' ז'ג'
 כ'ב' י'ח' מ'ע'ש' ו'ת'ש'ו'ר'ו' א'ת'ו' ג'ס' כ'י' א'י'ן' ה'ל'ך' א'ל'ד'א'ב' : ל'כ'ן' א'מ'ר'ו'
 כ'ג' מ'ה'ל'א'ת' א'ש'ר' ה'ו'א' א'מ'ר' ה'פ'נ'ח'ת' ל'א' ו'ד'ע'נו' מ'ה' ה'ו'א' ס'מ'ר'ס' ל'כ'ו' ז'
 כ'ד' י'ש' ס'מ'ר'ד' : ו'ד'ע'ו' ש'מ'ר'ע' כ'י' ה'פ'נ'ח' ל'ש'א'ל' א'ת'ו' ו'י'א'מ'ר'ו' א'ל'ה'י'ם' ס'מ'ס' א'י' ז'ג'
 כ'ה' ה'ע'ל' ו'א'ת' א'ת'ס' ד'ר'ש'י'ם' א'י'ש' ע'ס'ד'ע'ו'ו' כ'י' א'מ'ר'ת'י' מ'ע'ש' כ'י'
 כ'ו' כ'י' ו'ל'א' ת'ר'א' א'ת'ו' ו'ע'וד' מ'ע'ש' ו'ת'ש'ו'ר'ו' א'ת'ו' : א'י'כ'ס'ם' א'י'כ'ס'ם' ל'ו'ק' כ'י' ז'ג'
 כ'ז' א'י'ן' א'מ'ר' ל'כ'ס' כ'י' א'ת'ס' ה'ת'ע'ע'ב'ו' א'ד' ע'ע'ב'ו'כ'ם' מ'ש'פ'ט' : א'ת'ו' ה'ש'מ'א' ס'מ'ת'ו' ז'
 כ'ח' פ'א'ע'ר' ה'ו'א' י'ו'ל'ת' י'ש'ל'ח' ע'ע'ב'ת' כ'י' ב'ה'ה' ש'ע'ת'ה' א'ד' ס'מ'ס' א'י' ז'ג'
 כ'ט' פ'א'ע'ר' י'ל'ד'ה' א'ת'ו'ל'ך' א'י'נ'ה' ו'כ'ת'ת' ע'וד' א'ת' ה'ע'ד'ה' ג'ע'ב'ר'ו' ס'מ'ס' א'י' ז'ג'
 ס'טע' ח'י'ד' ז'

חס'ו' י"א. השמחה כי נולד אדם בחבל : לכן אמנם גם אתם עתה כב
 סרס' כ' י"א. יש לכם ענינו אף אראה עוד אתכם והשמח לכם ואת
 יסע' ט"ו י"א. ששחוקכם איש לא ישא ספק : בניכם יהיו לאתשאלו כב
 סטר' ט"ו י"א. אתו מאמה אמנם אמנם אני : אמר לכם כי כל אשר
 סר' ט"ו י"א. תבקשו מאתיהב בשמי ותן לכם : עד עתה לא בקשתם מ
 סר' ט"ו י"א. מאמה בשמי בקשו והקדו למען ששחוקכם תהיה סלחה :
 י"ז י"א. אתאלה במשלים דברתי אליכם אף : באתה שעה אשר כח
 סוק' כ"ג י"א. לא אדבר עוד אליכם במשלים כי אם בקולש אגיד לכם
 ס"ס. על ארות האב : בניכם יהיו בשמי תבקשו ואין אני אמר כי
 סס' כ"ג י"ז. לכם כי אני אשאל אתהב בעדכם : כי האב עצמו אהב מ
 סר' י"ד י"א. אתכם וען אתם אהבתם איתי והאמתים כי אני מאת
 סרס' כ' י"א. האלהים נאמתי : ונאמתי מאת האב ונאמתי אליהבבל אני כח
 חס' כ' י"א. עוב עוד אתהבבל והלך אליהב : ויאמרו אליו תלמידיו כס
 הנה עתה ספרש אתה מדבר וכל משל אין אתה אמר :
 סר' כ"א י"ז. עתה ידענו כי אתה יודע אהבבל ואין לה ערך כי איש ל
 מוכה ס' א. ישאל אתך בואת מאמינים אהבנו כי סאת האלהים
 יסע' ל' ג'. נאמתי : ונען אתם ישוע העתה מאמינים אתם : הנה לא לב
 סרס' כ' י"א. באתה שעה ועתה נאמה כי הפוצו איש איש אל אשרלו
 זכר' י"ז י"א. ואחי לבני חננו ואין אני לבדי כי האב עמדי הוא : את לב
 ססע' ל' ט"ו. אלה אדומי אליכם למען כי יתה לכם שלום בחבל
 סטר' ט"ו י"א. מצוקה תהיה לכם אף תולש אני ונצחתי אתהבבל :
 יסע' כ"א י"א. אתאלה דבר ישוע וישא אדעיניו אליהשמים ויאמר יז
 סרס' א' י"א. אני באתה השקיע פאר את צדק למען גם בנה יצא אתך :
 סרס' א' י"א. פאשר נתת לו שלמן על פלדקאר למען לא אשר נתת לו ב
 סר' ז' י"א. יתן

ז יתן לו הנה עולמים : אף אלה הם הנה עולמים למען כ"א סס'
 דעו אתה האלהים הקדו האמיתי ואת אשר שלחתי את
 ד ישוע המשיח : אני שלחתי אתך על הרצון אהבה
 ה פלתי אשר נתת לי כי אעשה : ועתה פאר אתי אהבה
 אני אצל עצמך בהפארה אשר דוקנו לי אצלך בשמים
 ו היות תהבל : גלתי את שמה אל האשמים אשר נתת לי
 מדהעולם שלחתי הנה ולי נתת אתם והאדברתי שפרו : סס' כ"ג י"א.
 ח עתה ידעו כי הפל אל אשר נתת לי מאמה גם : כי את
 הדברים אשר נתת לי נתתי לכם והם לקדו הודעו באמת
 מ כי מאמה ונאמתי והאמינו כי אתה שלחתי : אני שאל
 בעדכם לא בעד העולם אני שואל כי אסדען אלה אשר
 י נתת לי כי שלח הפה : ותפל אשר לי שלח גם ואשר
 א לה שלי הם ונאמתי גם : ואני עוד בעולם ואלה
 סטר' כ' י"א. בעולם חפה ואני אלק ואני הקדוש שמו אתם
 בשמך את אשר נתתם לי למען יהי לאחד פאשר גם
 יב אהבנו : פאשר הייתי עמכם בעולם אני שפרתי אתם
 בשמך את אשר נתתם לי בפרתי ואיך אתו מהם אבר
 יג וקחי ברהאבדון למען פלא תהב : ועמה אליך אני יז
 ואתאלה אני כדבר בעולם למען תהיה לכם השמחה
 יד שלי סלחה בעצמם : אני נתתי לכם אהבה והעולם
 שנה אתם וען אינם מדהעולם פאשר אני איני כן
 מו העולם : איני שואל כי פאשר אתם מדהעולם כי אם
 מו אשר פשטר אתם סדוקתי : הם אינם מדהעולם פאשר
 יז אני מדהעולם איני : קדש אתם באמתה ויהיה שלח
 סס' ז' י"א. אמת

• שמו' ז' כ"ו. • ישוע אגלי דברתי אל העולם אני סמך למדתי
 • לוק' ז' ט"ו. • צבות הנכסח ובהילי אשרשים פלדהותים נזערים ובכרת
 • טרם' ז' א"י. • לא דברתי מאומה : לפה אתה שאל אתי שאל ארד טא
 • מת' א' כ"ט. • השמשים מוד דברתי אליהם הנה אלה יו'עים את הדברים
 • כ"ג כ"ג. • אשר אמרתי אני : ובאשר אמר את אלה אתך מדהשקרים כב
 • ט"א כ"ג כ"ה. • העמד פים נתן לישוע מפתחו ויאמר הלקח אתה ענה
 • ט"ס כ"ג ל'. • את הפתח החדול : וישן אתו ישוע אברע דברתי הער כב
 • ט"ח מ"ה. • על הרעה אך אם טוב לקח אתה כפה אתי : וישלח כד
 • מסוק י"ג. • אתו חנן אסור אליפסא הפתח החדול : ותתן שמעון פסגוס כז
 • מסוק י"ח. • עומד ומוחסימם לכן אמרו אליו הלא נבא אהה מפלסתינו
 • ט"ט ט"ח. • ויכוש הוא ויאמר אעני : ויאמר אתך מעבדו הפתח החדול ט
 • מסוק א'. • והוא מוכרע ענה אשר קצץ פטרוס את אגרו הלא אני
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • ראיתי אתך בגן עמו : ויכתש עוד פטרוס וירגע קרא כו
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • תרנגול : אף הולכי את ישוע מנשא אל חצר כח
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • הפלשש אך השפסם הנה והפה לא נבאו פלימה אל חצר
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • המשפסם למען לא יטמאו פי אדם למען ואכלו את הפסח :
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • ויצא פולטוס אליהם ויאמר אינו ששנה אתם מביאים כש
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • נבד ראיש הנה : ונגעו ויאמרו אליו אים לא דעה זה פעל א'
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • און לא דהסגרנו אתו אלק : ויאמר אליהם פולטוס קחו לא
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • אתו אשם ונסע הותרנס שפטי אתו ויאמרו אליו היהודים
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • און כתר לנו להמית אש : למען יפלא דבר ישוע לב
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • אשר אמר כספן צארה כותה קחו עתה למות : והבוא לג
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • פולטוס עוד : פלימה לחצר המשפסם ויקרא אלי ישוע
 • ט"ט ט"ח ט"ו. • ויאמר אליו הנהה הוא מלך היהודים : וישן אתו ישוע לו

• לוק' כ"ג ב'. • המעצמך אתה אמר זאת או אחרים אמרו אלקך עלו :
 • לוק' כ"ג ב'. • לה וישן פולטוס האם יחזתי אנכי עשה שלח וראשי הנהגים
 • לוק' כ"ג ב'. • לו חסדתי אהך אלי טה עתים : וישן ישוע מלכתי
 • לוק' כ"ג ב'. • איננה מדהעולם הזה אם מדהעולם הזה הנהה מלכתי
 • לוק' כ"ג ב'. • משורתי אפוא ללחכמו למען לא יאספנו אל היהודים אך עתה
 • לוק' כ"ג ב'. • לו מלכתי איננה כשה : ויאמר אליו פולטוס הני אתה מלך
 • לוק' כ"ג ב'. • אתה וישן ישוע אתה אמר פי אני מלך אנכי אני : ונאח
 • לוק' כ"ג ב'. • נולחתי ונאחל נאחתי אל העולם למען אעיד על דהאמת כל
 • לוק' כ"ג ב'. • לה אשר ישנו מדהאמת שמע אדוקלי : ויאמר אליו פולטוס
 • לוק' כ"ג ב'. • מה היא ללכת ובאשר אמר זאת וצא עוד אל היהודים
 • לוק' כ"ג ב'. • לש ויאמר אליהם אני אינני כצא בו פליאמה : אך יש
 • לוק' כ"ג ב'. • לכם משפסם פי וישלח אתך לכם חפשי נכסח לכן
 • לוק' כ"ג ב'. • מ החרגי פי וישלח לכם חפשי את מלך היהודים : און
 • לוק' כ"ג ב'. • צעקו עוד פלם לאמר לא אתוה פי אמת פראצא אך
 • לוק' כ"ג ב'. • פראצא הנה שחד :

• יח ב'. • לכן או לקח פולטוס את ישוע ויכרו בשוקים : ונאנשי
 • יח ב'. • הצבא ארנו כתר מקינים ונשמו על ראשו וקבוש ארצון
 • יח ב'. • ג העטו עליו : ויאמרו שלום לה מלך היהודים וימנו לו
 • יח ב'. • ר מקוח לחי : ויצא פולטוס עוד ההוצה ויאמר אליהם הנה
 • יח ב'. • אני מביא אתו אליכם ההוצה למען פורע פי בו אינני
 • יח ב'. • ה כצא פליאמה : און יצא ישוע והוציאו נשאו כתר הקוצים
 • יח ב'. • ו קבוש הארצון ויאמר אליהם פולטוס הנה קאש : ובאשר
 • יח ב'. • רא ארו ראשי הנהגים ותשקרו ויצעקו לאמר הצלב
 • יח ב'. • הצלב ויאמר אליהם פולטוס קחו אתו אשם וצלבנו פי
 • יח ב'. • אני

•פר' יט' ל' • בראשונה זאת הראה אהם את ידיו ואת צדו או שמחו כ
 זכר' ל' • התלמידים בראותם את הארון : ויאמר ישוע עוד אליהם כט
 • נמר' ו' כ"ו • שלום לכם פאשר שלח אתי ואב עם אני שולח אהם :
 • סר' י"ז • בראשונה זאת רופח בהם ויאמר אליהם קחו את ריח כב
 יוחנן ל"ג • תהלי : כל אשר תסקו להם את ידאיהם וטלחום הם כב
 מת' ט"ז • להם ולכן אשר תעצרו להם בעצרי : אף כר
 • סר' ל' • הוקא אהו משנים העשר הנקרא ידומוס לא דתה עפיהם
 פאשר בא ישוע : ויאמר אליו התלמידים האחרים ראנו כה
 • ס"ג • את הארון ויאמר אליהם אם לא ראיתם בדיו את דפוס
 התלמידים והאשים את אצבעי בדפוס התלמידים ואשלח
 • סר' י"ט • את ידני לצדו לא אאמין : ואתרי : שטנת כו
 • סמוק י"ט • ימים היו עוד תלמידיו בשנים והוקא עפתום ונבוא ישוע
 • אבר' ז' ט"ו • דהשקנן התולדות ונעמד בתוך ויאמר שלום לכם : או כו
 • סר' ל' • אבר' ז' ט"ו • את הארון ושלח צדו ואל יהי בתימאמין כי אסמאמין :
 • סר' ל' • ונען הוקא ויאמר אלו ארני ואלהו : ויאמר אלו ישוע כח כט
 • ס"ס • ינו כי ראית אתי הוקא האמנת אשרי אלה אשר לא
 • ס"ס • ראי והאמנת : ואמנם עם אחרות רבות ל
 אחרות עשה ישוע לפני תלמידיו אשר אינן מתנבות
 • סר' ל' • בפקר הזה : אף אלה נתמדו למען תאמינו כי ישוע לא
 הוא תלמידים בראותם גלסנו בראשונה ויהי לכם היים
 • סר' ל' • בשמו :
 • סר' ל' • אחר אלה החפזה עוד ישוע אל התלמידים עליהם כט
 • סר' ל' • סברתו ונגלה בה : והיו ידיו שמעון פטרוס ותומא
 • סר' ל' • הנקרא

הנקרא ידומוס והנאל אשר כמנה בנלה ונני ונני ושנים • סר' ל' •
 ג אחרים מתלמידיו : ויאמר אליהם שמעון פטרוס אני • סר' ל' •
 הולך לרוב ויאמר אלו עם אנהו הולכים עמך ונצא • סר' ל' •
 ונעלי כנעל אל ארצה בנלה זהווא לא צדו מאימה : מת' ל' •
 ד ונאשר הזה בקר עמו ישוע עלההוה אלהם התלמידים • סר' ל' •
 ה לא ידעו כי ישוע הוא : או אבר אליהם ישוע ידעם והש • סר' ל' •
 ו לכם מאימה לברוח ונענו אהו און : ויאמר אליהם השליכו • סר' ל' •
 את הפסקרת אלהעבר מימין האנה והמצא לכן השליכו
 • סר' ל' • : ועמה לא יכלו למשוך אהם מרוב הדגים : או אבר • סר' ל' •
 התלמיד זהווא אשר אלה אתו ישוע אל פטרוס הארון • סר' ל' •
 הוא ושמעון פטרוס פשעו ביהארון הוא קבר את • סר' ל' •
 ה הפתחת כי היה ערום ושקדו את עצמו אליהם : והתלמידים • סר' ל' •
 האחרים האנה השפיה באו כי לא היו רחוקים מן • סר' ל' •
 העשרה כי אסמאמנתם אמה קחוב אתמכרת הדגים :
 • סר' ל' • ש ונאשר ירדו אליהעשה ויראו אש גדלים מושקה ונני • סר' ל' •
 • סר' ל' • י קחון מיעם עליה והחם : ויאמר אליהם ישוע קביא מן • סר' ל' •
 י הדגים אשר צדפתם עמה : ונעלי שמעון פטרוס והמשך
 את הפסקרת אל העשרה מלאה דגים גדולים מאה וחמשים
 • סר' ל' • ושלישה ואף פירדו רבים לכה לא נקרה הפסקרת :
 יב ויאמר אליהם ישוע בואו קרו אף און אהו כר התלמידים • סר' ל' •
 • סר' ל' • הקערב : לשאלו אהו אמה כי אמה צדפתם ביהארון • סר' ל' •
 יג הוא : או בא ישוע ונקה את הלהם ונפן להם ואת הדג • סר' ל' •
 ד כמרבן : ועמה זאת שלישיית ננלה ישוע אל תלמידיו • סר' ל' •
 • סר' ל' • בו אחר קימו מעם הפתחים : ועמה פאשר • סר' ל' •
 • סר' ל' • ברו ויאמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון ברוכה • סר' ל' •
 • סר' ל' •

מת'כ"ו, ל"ב
 י"ד ע"י אהב אהב אה"י ויטר סאלה ויאמר אליו כן אדני אהב
 י"ד ע"י אהב אהב אה"י ויטר סאלה ויאמר אליו כן אדני אהב
 ויאמר לו עוד שליט שמעון ברוינה האהב אהב אה"י
 ויאמר אליו כן אדני אהב י"ד ע"י אהב אהב אה"י ויאמר
 אליו רעה אדמאני: ויאמר אליו פעם שליט שמעון י
 ברוינה האהב אה"י אתי ויעצב פסרום כרואר אליו
 פעם שליט שמעון האהב אה"י ויאמר אליו אדני אהב
 י"ד ע"י אהב אהב אה"י וי"ד ע"י אהב אהב אה"י ויאמר אליו
 ישוע רעה אדמאני: אמנם אמנם אני אמר לך באשר יה
 היות צעיר הנרס את עצמו והתחילתם באשר הנצח שם
 ובאשר הנגון השפוח את ברוינה ואתי ואתי וישאף
 באשר לא יסתפק שם: ונאת אמר בספר בארנה שנת
 יכפר אדמאני ויאמר דבר זאת אמר אליו לך אה"י:
 וכן פסרום וירא אדמאני ויאמר אה"י ויאמר ישוע
 הולך אה"י ויאמר גם בפעולה נפל על לבו ויאמר אדני
 כי הוא הפסיד אה"י: ובראות פסרום אה"י ויאמר אל
 ישוע אדני אה"י ויאמר אליו ישוע אם אה"י כן
 ישאף עד אשר אבוא מדה"י אה"י לך אה"י: לכן י"ד ע"י
 הדבר הזה כן אה"י כן הסלמי ההוא לא ימח ולא יאמר
 אליו ישוע כי לא ימח אה"י אם אה"י כן ישאף עד אשר
 אבוא מדה"י: וזה הוא המלמד המפד על
 אה"י והמתב אדמאני וי"ד ע"י אה"י ויאמר אליו ויש עם
 דברים אה"י רבים ויאמר ישוע אה"י אם יתבו אה"י
 אה"י ממה אני כן גם העולם לא יקל אדמאני:
 אה"י ויאמר אה"י:

פעלי השליחים:

ידחק אמר הראשון אמנם עשיתי האשלים על אה"י
 בלדבריהם אשר התל ישוע גם לעשות גם ללמד: 16 ידעית.
 ג עד היום אשר בו פצוהו על פי רעה הקדש אדמאני ויאמר
 ג אשר בחר אה"י לך למקלה: אשר גם לפניכם הציג
 אדמאני וכן אה"י עזוחו במופתים רבים בהראותו לכם
 ארבעים יום וברבו אדמאני על אה"י שלכות האלהים: 16 ידעית.
 ד ובהתרחותו אה"י צפה אה"י בלתי כוש מירושלם כי
 ה אסלהוהו אליהם ויאמר אה"י שבעתם ממני: 16 ידעית.
 ו י"ד ע"י אמנם שכל במקום אה"י אה"י הפסיד ברוינה הקדש
 ו לא ימים רבים אה"י אה"י: לכן אה"י הפסיד שאלו
 אתו לאמר אדני האם צעת והוא תשיב אדמאני ויאמר
 ו לישאל: ויאמר אה"י לא לכם הוא לרעה את המופתים
 ד או אדמאני אשר האב שם אה"י שילמון ש"י: 16 ידעית.
 אם התקדו בגדה נבוא רוח הקדש עליכם והיה לי ע"י
 גם בירושלם גם בלדמאני ובשמרון ועד קצה הארץ: 16 ידעית.
 ס ויאמר אמר אדמאני בראותם ונעשו למקלה ועגן לך
 י אתו מצינחם: ויאמר יהי פביעם אדמאני בלכתו
 י ויהיה ש"י אה"י נצבים עליהם בלכתו לכן ויאמר אליו

מסמרים סס. אמרו אנשים גלילים לפה אתם עמדים מבישים אל
 יוח'ט'ט'כ"ח השמים נח ישוע הנלחח מכס למעלה אל השמים בן
 זכאי'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'i'
 זכאי'ג'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'i' וישלם מהדור הנקרא דר'הייתם אשר הוא קרוב
 סלוק'כ"ט'י'ג'י'ג'י'ג'י'ג'i' לירושלם במהרה שבת ונאמר בא שמיכה עלו אל הגלגל י'
 סמק'ג'ט'י'ג'י'ג'i' אשר שם היו יושבים פטרוס ויעקב ויהונן ואנדריעם
 י"ט. מלפנים והומא בר'הלמן ובריא יעקב בן אלפי ושמוען
 הקפאי והיהודא אתו יעקב : כל אלה היו מהמקרים בהנהיגה יד
 יוח'י'ט'כ"ח. גלב אהר פתסלה ובתפחה עם נשים מכרים אם ישוע ועם
 כ"ו. אהיו : ובקרים האלה הם פמרים בתוך שו
 סמתי'ג'ט'כ"ח. סמתי'ג'ט'כ"ח. סמתי'ג'ט'כ"ח. סמתי'ג'ט'כ"ח. סמתי'ג'ט'כ"ח.
 סלוק'ג'ט'כ"ח. יסע'ס'כ"ג. ועשרים : אנשים אהים צרף היה להפלא הפתב הנה שו
 סמתי'ס'כ"ג'י'ג'i' אשר הגיד מקרים רבים הקרש בני דור על ארות יהודה
 מ"ח. הנהיג גלגל אל התופקים את'ישוע : פי היה למערה יו
 סלוק'ג'ט'כ"ח. סמתי'ג'ט'כ"ח. סמתי'ג'ט'כ"ח. סמתי'ג'ט'כ"ח. סמתי'ג'ט'כ"ח.
 סמתי'כ"ג'י'ג'i' אהנו והפיק את'גלגל השירות הנה : זה אמנם קנה יח
 שנה משבר האון וישל על ראשו ונבקע בדציו וישכבו כל
 סמתי'כ"ג'י'ג'i' מעיו : ונודע לכל'יושבי וירושלם עד להקרא השנה ההיא יש
 סמתי'כ"ג'י'ג'i' בשפתם תלך דמא זה היא שנה הם : פי כתיב בספר כ
 סמתי'כ"ג'י'ג'i' תהלים תהי מידתו נשפחה ובה אליהו וישב והקדוה יקח
 סמתי'כ"ג'י'ג'i' אהר : לכן צרף הוא פי מרה'אנשים האלה המתהלכים מא
 סמתי'כ"ג'י'ג'i' עפנו בכל'השח אשר האדון ישוע לא ויצא בנינו : הזה כב
 סמתי'כ"ג'י'ג'i' משיבילת ויהונן עד היום אשר קח למעלה מאהנו יהיה
 סמתי'כ"ג'י'ג'i' אהר מהם : לעד מקריחה אהנו : והצמדו שנים את'יוסף כג
 סמתי'כ"ג'י'ג'i' הנקרא ברשפא הפקנה יוסטוס ואת מה'אם : והחפלה סד

ויאמרו אהה אדני חי'נרע לכות פלי'הארם הורה מרה'שנים סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 זה האלה אהר אשר קרבת בו : לקחת גלגל השירות הנה סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 ותשליחות אשר שפחה מפניה יהודה לכת אל'הפיקוס יוח'י'ג'י'ג'i'
 כו שלו : ויהנו גלגל'הם וישל הגלגל על'הפיקוס וישפחה עם סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 אהר עשר השלוחים :
 ב ובמלאה יום חג השבתות היו כלם גלב אהר נוערים סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 ב כתיב : יהי פתאם מרה'שמים שאון פשאון רוח עזה סערה סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 ג ויספלא את פלי'הפיה אשר היו יושבים שם : והקראנה סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 אליהם לשונות נקלחות כמו מאש והשב על פלי'האור סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 ד מהם : והפלאי כלם ריח הקדש והנהו לרוב גלשונות סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 ה אחרות אשר קרינה נתן להם להפיק : אה היו בירושלם סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 שנים יהודים אנשים חסידים מפלגיו אשר פתח השמים : סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 ובהיות הקול הנה וקראפח והדמון והבוח פי שקמע כל סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 א אהר יאתם מברבים גלשוני שלו : וישתוקמו כלם והקדו סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 ויאמרו אלש אל'רעהו והנה האם לא כל'אלה המברבים
 ח גלגלים הפה : ונצח אנהנו שמעים פלי'אהר גלשונו סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 ט שלטנו אשר גלגנו בה : פרתים וקדוים ועל'מנים ונשי סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 י ארם גברים ויהודה ומקראנא פנהא ואסא : קרונא סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 וסמפלא מצינים והקוח לוב אשר אצל קדרי' והנכרים סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 יא קרומים גם יהודים גם מתוודים : פתים וערים אנהנו סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 שמעים אתם מברבים גלשונוני את'הולות האלוקים : סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 יב וישתוקמו כלם והפנה וישל אהר אל'רעהו קה אסא סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 יג תהיה זאת : והחריב לעגו ויאמרו פי מלא הירוש סמתי'כ"ג'י'ג'i'
 יד הקה : ויעמד פטרוס עם'אתה העשיר וישא אידקולו סמתי'כ"ג'י'ג'i'

עמו' ט' ט"ו. וְהָפָךְ אֵלֵיהֶם אֲנֹשִׁים יְהוּדִים וַיּוֹשְׁבֵי וַיְשַׁלְּמֵם אֶלְכֶם הַנָּעִז
 סמור ס'ג. וְזֹאת לָכֶם וְהַזְמַנְתִּי אֶלְדָּבָרָי : פִּי לֹא בָּאֵשֶׁר אֵתֶם מִדִּבְרֵי מו
 מִדְרום סמסס אַלְהַ שְׂכֵרִים הָיָה פִּי הַשְּׂעָרָה הַשְּׁלִישִׁית בְּיָוִם : אַךְ זֶה מו
 ס'ס'ג' 6-6-6. וְהָאִמְרוּ עַל־פִּי הַקְּבֵי יוֹאֵל : וְדַבַּר בְּאָזְנוֹת הַקְּבֵי י"ו
 ס'ס'ג' 6-6-6. עַתָּה נָתַם אֱלֹהִים אֶשְׂפּוּד מִרִּיזוֹת עַל־פִּי בַעֲרֹת בַּנֵּיטָם
 לְמַחֲמַת וּלְעַתָּה יִבְרַח יְהוָה וְיִרְצֶנֶם מִלְּפָנָיו וְיִחַזְקֶנֶם בְּיַד יְהוָה :
 ס'ס'ג' 6-6-6. וְגַם עַל־עַבְדִּי וְעַל־שֹׁחֲטָיו בְּיָמֵינוּ הַזֶּה אֲשַׁפְּדָם מִרִּיזוֹת יו
 וְנָבֵא : וְקָרְאֵנִי מִקִּרְיָתֵינוּ בְּשֵׁמֵינוּ כַּמַּעַל וְאוֹתוֹת בְּאָרְצֵינוּ יו
 ס'ס'ג' 6-6-6. מִתְּחִלָּה גַם יָאֵשׁ וְחִמְרוֹת עֲשׂוּ : וְשִׂמְשֵׁם יַהֲקֹד לְחֻשְׁדָּם כ
 ס'ס'ג' 6-6-6. וְהָרַח לָכֶם לִפְנֵי בֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא : וְהָיָה לָכֶם
 ס'ס'ג' 6-6-6. אֲשֶׁר־יִקְרָא בָשֵׂם יְהוָה יִשְׁעָם : אֲנֹשִׁי יִשְׂרָאֵל שִׁמְעוּ אֲדָנֵי כֵב
 ס'ס'ג' 6-6-6. הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֵתִּיעֶנּוּ הַחַיִּי אֵשֶׁר הִמְדִּיחַ אֶעֱלַמְכֶם מִת
 ס'ס'ג' 6-6-6. הָאֱלֹהִים בְּנִבְרוֹת וּבְנִשְׂאוֹת וּבְאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים
 ס'ס'ג' 6-6-6. עַל־יַד בְּתוֹכֵכֶם בְּאֲשֶׁר גַּם אִתְּכֶם עַצְמֵכֶם וְדַעִים : אֶת־יְהוָה כֵּב
 ס'ס'ג' 6-6-6. הַמְּסָר עַל־פִּי צִדָּה הָאֱלֹהִים הַמַּבְרַח וְיִדְעִיתוּ מַלְכֶם בְּעַ
 ס'ס'ג' 6-6-6. וְרָשָׁעִים הֶעֱרַפְתֶּם וְהַרְגַּתֶּם : אֲשֶׁר יִתְּמוּ אַחֵר הָאֱלֹהִים כִּד
 ס'ס'ג' 6-6-6. הַחַיִּי אֵתִּיעֶנּוּ הַחַיִּי יַעֲזֹב אֶת־הַיְהוּדִים וְיִבְלֵה לְהַחֲמִיתוּ מַמְנוּ :
 ס'ס'ג' 6-6-6. פִּי דָוָד אֲמַר עָלוּ שְׁלֵחֵי יְהוָה לִגְלוֹת הַחַיִּי בְּנֵי מִיִּינִי הוּא כֵה
 ס'ס'ג' 6-6-6. בְּלִישָׁמוֹת : לָכֵן שִׁמְעוּ לָכֵן וְגַל לַשׂוֹמֵךְ אֶת־בְּשָׂרִי וַיִּשְׁפוּ נו
 ס'ס'ג' 6-6-6. לְמַחֲמַת : פִּי לֹא־תִשְׁעָב נִשְׂפֵי לְשָׂאֵל וְלֹא־תִמְנֹן חֲסִדָּה לְרֵאוֹת נו
 ס'ס'ג' 6-6-6. מִתְּחִלָּה הַדּוֹשְׁמָן יַבְרִיחַ הַיָּם וְשִׁבְעֵי שִׁמְחוֹת אֵת כֵּחַ
 ס'ס'ג' 6-6-6. דָּוָד רֵאשׁ הַחַיִּי בְּנֵי גַם כֹּחַ וְגַם לָכֵן וְהַגֵּר וְהַגֵּר בְּתוֹכֵנוּ עַד
 ס'ס'ג' 6-6-6. הַיָּוֵם הַזֶּה : לָכֵן גִּדְּלוּ וְיִבְרָעוּ וְיִבְרָעוּ פִּי בְּשֵׂעֵךְ לְשִׁבְעָה ל

לוֹ הָאֱלֹהִים פִּי מְסָרֵי וְלַחַיִּי בְנֵי הַקְּבֵי יְקִים אֶת־הַנְּשִׁיחַ ס'ס'ג' / ז' ס'ג
 לא לַשָּׁבָת עַל־כַּסּוֹ : וְנִתְחַוּוֹת מַלְכֶם דָּבָר עַל־חֲקֻקֹת הַנְּשִׁיחַ י"ג. ס'ס'ג' 6
 פִּי לֹא־נִשְׁעָרָה נִשְׂפוֹר בְּשָׂאֵל וְגַם בְּשָׂרֹו לְאֶדְרָגָה שְׂנִיחַ : ל'ס'ג' 6-6-6
 לֵב אֶת־יְשׁוּעָה זֶה יִתֵּם הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֶתְחַנֵּנוּ לְכָל יְעָרֵי עָלוּ : ס'ס'ג' 6-6-6
 לֵב לָכֵן פִּי רֹמַם בְּיָמֵינוּ הָאֵלֶּים וְלִחַח אֶת־הַבְּשִׂיחַ רִיחַ הַקְּבֵי ס'ס'ג' 6-6-6
 מִתְּחִלָּה הַגֵּר לְשִׁפְדָּה אֶת־זֹאת אֲשֶׁר עָמַד אִתְּךָ רְאִים וְשִׁמְעִים : כ"ג.
 לוֹ פִּי דָוָד לְרֵעָה אֶל־הַשְּׂמַיִם אֲךָ הוּא אִמְרֵי יְהוָה ס'ס'ג' 6-6-6
 לוֹ לֹא־הָיָה שָׁב לְמִינֵנוּ : עַד־אֵסִיר אֶתְּךָ הָיָה לְרֵעָה : לָכֵן ס'ס'ג' 6-6-6
 בְּמַחַת יְדַע בְּלִבֵּי יִשְׂרָאֵל פִּי לְאֶרֶץ הַמְּסָרִים עָשָׂה הָאֱלֹהִים ס'ס'ג' 6-6-6
 לוֹ אֵת יְשׁוּעָה זֶה אֲשֶׁר אִתְּכֶם הַיְהוּדִים : וּבְאֲשֶׁר שָׁמְעוּ וְהַגֵּר ס'ס'ג' 6-6-6
 בְּגֵב וְיִאֲמְרוּ אֶל־מַלְכֵינוּ וְאֶל־שָׂרֵי הַשְּׁלִיחִים מִהַ־עֲשֶׂה ס'ס'ג' 6-6-6
 לַח אֲנֹשִׁים יְהוּדִים : וְיִאֲמְרוּ מְסָרִים אֵלֵיהֶם שְׂבוּ וַיִּשְׁבֵּנוּ וּבְל
 אֲךָ מִכָּס בָּשֵׂם יְשׁוּעַ הַמְּסָרִים לְסִלְחַת הַמַּלְכֵינוּ וְהַקְּבֵי ס'ס'ג' 6-6-6
 לַח אֶת־מַחֲמַת רִיחַ הַקְּבֵי : פִּי לָכֶם וְהַבְּשִׂיחַ וְהַגְּבֵימָה הַחֵל ס'ס'ג' 6-6-6
 מ אַלְהַ אֲשֶׁר מְדַחֵק כֹּל אֲשֶׁר יִקְרָא אִתְּכֶם אֲדַבְּרֵי אֶתְּכֶם : גַּם ס'ס'ג' 6-6-6
 דְּבָרִים אֲחֵרִים וְיָבִים הַחַיִּי וְהַחַיִּי לְאֶמְרֵי הַשָּׁעַר מְדָר ס'ס'ג' 6-6-6
 מַא וְהַמְּסָרִים הַזֶּה : אֵין אֶמְלֵם אַלְהַ אֲשֶׁר ס'ס'ג' 6-6-6
 בְּרָצוֹן קֵלָנוּ אֶת־דְּבָרֵינוּ נִשְׁבֵּנוּ וְנִשְׁבֵּנוּ בְּיָוִם הַזֶּה וְהוּא נִשְׁבֵּנוֹת ס'ס'ג' 6-6-6
 מִבְּשִׂיחַת אֲלִיפִים : וְהוּא מְמַרֵּים בְּחֻקָּה בְּלִחַח הַשְּׁלִיחִים ס'ס'ג' 6-6-6
 מִג וְהַחֲבָרִית וְהַמְּסָרִים הָאֵלֶּם וְהַחֲבָרִית : וְיִבְרָא וְיִבְרָא עַל ס'ס'ג' 6-6-6
 כְּלַבְּשָׁם גַּם סְלָאִים וְהוּא וְאוֹרוֹת חַיִּי עַל־בְּנֵי הַשְּׁלִיחִים : ס'ס'ג' 6-6-6
 מו וְקִלְהַמְּאִינִים הַיָּם אֲבָדוּ וְהוּא לָכֶם בְּלִדְבָרִים מְשִׁמְחִים : ס'ס'ג' 6-6-6
 מז וְזֹאת הַחַיִּי וְזֹאת הַחַיִּי מְבָרֵךְ וְהַחַיִּי אִתְּכֶם לְכָל שְׁנֵי ס'ס'ג' 6-6-6
 מו אֲשֶׁר אֵישׁ יְהוָה לוֹ בְּרַח : וְהַחַיִּי מְבָרֵךְ כִּדְרֵי יוֹם בְּיָוִם בְּגַב ס'ס'ג' 6-6-6

6. תסל' כ"ז, אהר' פהיל' ובקלם ללחם מביית אלעזר ברו' אכל בניה
 7. ונתם לבב; מיהלים את האלהים וקשאים הן לפני כל מי
 8. העם והארץ הוסיף אליהם ה' כי יום ביום את אשר
 9. יואל ב' 6. יושעו;
 10. וספרים וירדן קלו יחד אלהיהם לשעת הפסקה ג
 11. ונשענו בחר השמייעות. ואיש אהר אשר הוא פסח כמסן אפון נשאו ג
 12. אשר עמו אחר מני יום ביום אצל שערי התיכל הנקרא
 13. יטה דב' קש נבזה מן הנפאים אלהיהם; והוא נראה ג
 14. יזכר ב' 7. את פסוקים ואתיוונן מהשבים לבוא בתיכל שאל לקחת
 15. מיונ ז' 8. נדבך; ונפט בו פסוקים עם יוחנן ויאמר שורה אלני; ד
 16. נר' כ"ז, ט. והוא הספית אליהם ב' שטר לקחת מהם מאיפה; ויאמר ה
 17. תס' ק"ד, כ"י. פסוקם כסח ויהב אנו י' אף את אשר ישלי נאה אני
 18. מרק' ט"ו, י"י. נתן לה ק' ששם ישוע המשיח הנציר קום והתהלך; ויאחו
 19. אהר בני מינו וזמיהו ופיהם הקמו רננו וזרסלו
 20. יסע' ל"ט, ו'. וירגו סתהקיו ונעמד ויהלך ויבא אתם פנימה אלהיהם ה
 21. תס' ק"ז, כ"י. מתהלך ויודע ומהלך אתהאלהים; ונרא אהר ביהקים ט
 22. ססוק ב'. מתהלך ומהלך את האלהים; גם הפירו אהר כי זה היה ו
 23. לוק' ז' 13. הישב אלהיהם על שער התיכל הנה וימלא הפהו
 24. ס"ג, ג' 1. ושפסו על אשר קרה אהר; ובאשר אהר הפסח הנרא
 25. מ"א, ו' 3. את פסוקים וירדן וירץ אליהם ביהקים אלהיהם
 26. הנקרא שלשמה שותוממים; ונראות ג
 27. פסוקים וישן אתהקים אשך וקראל קוד אהר המדים
 28. על זמ' ו'. על זמ' א' מה אתם מבישים בני קמו אם בנגרותנו או
 29. נר' ט' 1. ב' תסודותינו עשיתנו אהר להתהלך; אלהי אברהם וירחם ג

1. ויעל אהר אבותינו פאר אדבנו ישוע אשר אתם הספרתם 6.
 2. אהר וקשפתם בו לפני פלשוס פאשר הוא שפט להמירו; 7.
 3. אהר אהר בנרוש ובענין קהשתם וישאלתם כי איש רוצח 8.
 4. ונתן לכם העם; ואת לשיא הדיים הורגתם אשר האלהים 9.
 5. תקים אהר מעם הפותים אשר אהנה עתים עליו; ונאמנת 10.
 6. שמו אהר אשר אתם ראים וירדעים הנה שמו והאמנה
 7. אשר עליו אשר אתם ראים את הפותים השלם הנה לכה בלכם; 11.
 8. ועתה אהרם ידעמי כי מגלוי דעת פעתם באשר גם 12.
 9. יחשלתם; אף האלהים מצא נכה את אשר הדיר 13.
 10. מקדם בני קלביאיו כי יענה המשיח; 14.
 11. יש לכן התקדמו ושיבו להפחות חסאיכם למען אשר תבאנה 15.
 12. כ עתות הנפש מלפני יהוה; וישלח את ישוע המשיח אשר 16.
 13. בא הני לכם מקדם; אשר אהנים צריך כי השמים ימלא 17.
 14. אהר ער עתות השבת להדברים אשר דבר עליהם האלהים 18.
 15. בני קלביאיו הקרושים אשר מלעים; כי אמנם משה 19.
 16. אשר אלהיהם כי נביא מאדובם פלוני קים לכם יהוה 20.
 17. אלהיכם אלני השמעין בלידתו אשר יאמר אליכם; 21.
 18. כג והנה בלנפש אשר לארשמעל אלהיהם הוא הפרח 22.
 19. כר מקרב העם; וגם ליהנביאים משמאל והפאים אהריו 23.
 20. כה על אשר דברו הגידו אתהמיים הקלה אתם הם בני 24.
 21. הנביאים ונגני הנבית אשר פרה האלהים עם אבותינו פאמרו 25.
 22. ט אלהיהם ונדרנו בורשך על משפחות האדמה; לכם 26.
 23. נראשנה האלהים פאשר הקים אדבנו ישוע שלח אהר 27.
 24. יבך אהרם בשוב פלאיש מרעותים; 28.
 25. ס"ג, ג' 1.

* ל'ט' ס' ו' * וְגִבְרָם אֲלֵהֶם וְיִקְרָם עֲלֵיהֶם הַפְּזִיזִים וְסִבְחָה מִשְׁמַרְתָּ ד
 * כ"ט. * הַתְּהִלָּה וְהַצְדִּיקוּתִים : דְּהַעֲבָדְכֶם גְּבֻרָה לְמַדָּם אֲחֵיהֶם וְיִתְּנֶם ב
 * ס"ב' כ' ל"ד. * בְּשִׁיעֵי אֲחֵיהֶם הַמְּקַדְּשָׁה מִעַם הַמְּתוּחִים : וְיִשְׁלְחוּ בָם אֲחֵיהֶיךָ ד
 * ירמ' כ' ל'. * וְיִסְמְכוּ אֹתָם אֶל מִשְׁפָּר עַד הַמְּחֻרָתָהּ כִּי הִיא עֲרֵב עֹשֶׁה :
 * ספר' ז' ס"ד. * אֲדָר וְגַם מִהַשְׁמִיעִים אֲחֵיהֶם הַמְּאִינֵי וְהַיְהוּה מִסְפָּר
 * ס' ז' ט"ו. * הַמְּאִינִים הַמְּחַמְּשֵׁת אֲלֵהֶם : יְהוּה מִמְּחֻרָתָהּ
 * לוק' כ"ד' כ'. * וְהַקְּדוֹלִי כִּשְׁלֵמֵיהֶם וְהַזְּנִיחָם וְסוֹפְרֵיהֶם בִּירֻשָׁלַם : וְהַזֵּן הַפְּזִיזוּ
 * אוח' י"ח' י"ג. * הַקְּדוֹל וְכִפְאָ וְהַזֵּן וְהַלְכֵסְנֵה וְכֵל אֲשֶׁר הוּא מִפּוֹלְדָת
 * סת' י"ב' כ"ג. * הַפְּזִיזוּ הַקְּדוֹל : וְעִמְדוּ אֹתָם בְּהַרְף וּשְׁאֵלֵי צְאִירוֹ גְּבֻרָה
 * ספר' ז' ס' ח'. * אוּ בְּאִתְּהָ שָׁם עֲשִׂיתֶם אִתְּכֶם וְאֵת : אֵן פְּטוּרִים דְּהַמְּלֵאוּ ח
 * עת' י"ח' ט'. * רִיחַ הַקְּדוֹשׁ אֲמָר אֲלֵיהֶם מִשְׁלֵי הַעֵם וְהַזֵּן יִשְׂרָאֵל : אֵם ט
 * יוח' ז' כ"ב. * אֲנִיחֵנוּ בְּהַקְּדוֹשׁ הַיּוֹם עַל פְּעִילָה מִזְבֵּחַ בְּאִישׁ הַלֵּחַ בְּפֹה
 * ספר' ז' ט"ו. * נִישֵׁעַ נָה : וְיַדַּע לְכֶם אֲנִיכֶם לְכַלְעֵם יִשְׂרָאֵל כִּי בְּשֵׁם יִשְׁעֵי
 * יוח' ז' יט' ו'. * הַמְּשִׁיחַ הַזְּצוּרֵי אֲשֶׁר אִתְּכֶם הַיְהוּה אֲחֵי אֲשֶׁר הַאֲלֵהִים
 * ט"ו. * תִּקְרִים אֲחֵי מִעַם הַמְּתוּחִים גְּזוּה נֶגְדַּן נָה לְפָנֶיכֶם שְׁלֵם : נָה י
 * ספר' ז' כ"ד. * הוּא הַזֵּאֵן הַמְּמַסְכָּה מֵאֲתֵכֶם הַבּוֹלֵם אֲשֶׁר הַקְּדוֹה לְאִישׁ
 * ל"ג. * פְּקָה : וְאֵן צְאִירָה אֲחֵי הַמְּשִׁיחָה כִּי גַם אֵן שָׁם אֲחֵי י
 * כ"ג. * תַּחַח הַשְּׂמִימִים הַפְּזוֹן בְּזֵן גְּבֻרָתָם אֲשֶׁר בּוֹ צְרִיף הוּא כִּי
 * סת' ז' ט"ט. * נִישֵׁעַ : וְנִרְאוּתָם אֲחֵיהֶם מִפְּטוּרִים וְהַזֵּן י
 * סמו' ז' כ"ג. * וּבְהַזְּנִיחָם כִּי אֲנִישִׁים לֹא אֲמָרִים תָּם וְהַיְהוּהִים וְהַמְּאִינֵי י
 * חוש' ז' ט' ט'. * הַצִּירוּ אֹתָם כִּי עֵסִיבֵיעַ הוּא : אֲדָר בְּרֵאוּתָם אֲחֵיהֶם אִישׁ י
 * יוח' ז' ס"ג. * וְיִסְכְּרוּ אֹתָם : וְיִשְׁעֵי כִי' ז' ג'. * וְהַרְפָּא עֲמֵד עֲסִיחֵם לֹא הִיָּה לְהֵם מִהַשְׁמִיעֵיהֶם לְדַבֵּר נִגְדָם :
 * ספוק ט"ו. * וְכִפְאָ : צִוּוּ אֹתָם לְצִאֵת לְחַיֵּן מִהַשְׁמִיעֵיהֶם וְהַיְהוּה צִוּוּ אִישׁ טו
 * ז' ח' ז' ז' * עַם יִשְׂרָאֵל : לֹא אֲמָר מִהַעֲשִׂיָה לְאֲנָשִׁים הַאֲלֵהֵי יֵעַן כִּי אֲמַנְסֵם טו
 * ז'.

* אוח נודע נדחה עליהם גלי לקל יושבי ירושלב ולא * ספר' ז' ט'
 * ז' טבל לנכח : אלהם למען לא יסרץ עוד יותר דעם זער * ספר' ז' ט'
 * נגשרה גם לבלתי יוספו לזר עוד בשם תהא אדלא * ספר' ז' ט'
 * ח לאתו מבגראתם : ויקרא אליהם ויעידו גם לבלתי השקיע * ספר' ז' ט'
 * יש קלי גם לא ללמד בשם ישיע : וישעו פטרוס ויהוה ויאמרו * ספר' ז' ט'
 * אליהם אם ישר הוא לקנן האלהים לשיעו אליהם יותר * ספר' ז' ט'
 * כ מאלי האלהים ששמו : כי לא טבל אנתנו לא לזר אד * ספר' ז' ט'
 * כא הדיברים אשר ראינו ושקענו : אד הם פאשר גערו עוד * ספר' ז' ט'
 * גם שלחו אתם חסתי בגלי : מצוא מאמכה איד וענשו * ספר' ז' ט'
 * אלהם געברו העם כי הקל פדיו את האלהים על הנהיה : * ספר' ז' ט'
 * כב כי יותר מארבעים שנה היה האיש אשר נדחה זו אוח * ספר' ז' ט'
 * כג הסרפא תהא : ובאשר שלחו חסתי ונבואו פלא אשר להם * ספר' ז' ט'
 * וחסרו פלא אשר אמרו אליהם ראשי הפזנים והמנים : * ספר' ז' ט'
 * כד והם פאשר שמעו שפארו את קולם בלב אדן אליהאיתים * ספר' ז' ט'
 * ויאמרו ארזי אמה האלהים אשר עשית את השמים ואד * ספר' ז' ט'
 * כה הארץ ואת הים והאל כל אשר גם : אשר אמרה קמי דנר * ספר' ז' ט'
 * כו עגרה קפח והשו גוים האמים הנח קמי : ויעצבו מלב * ספר' ז' ט'
 * כז ארץ ורוחנים קסדו יתו עליהה ועל משיתו : כי קסדו * ספר' ז' ט'
 * באמת על בקה הקדוש ישעו אשר קשה גם הודוים * ספר' ז' ט'
 * כח גם פקמיוס מולטוס עם גוים לאמי ישראל : לעשות כל * ספר' ז' ט'
 * כט אשר ירוף ועצחתה גורה פקדו להיות : ועתה ארזי הבישה * ספר' ז' ט'
 * על שריותם ונתן לעגרה לזר את דגרה בגל צדקה : * ספר' ז' ט'
 * ל בקסותה את דגה למרפא ויהיה אותות ומופתים בשם * ספר' ז' ט'
 * לא בגה הקדוש ישעו : ובאשר החפלו וינזעו הקלום אשר * ספר' ז' ט'
 * ז'

פרט' ז' ל' היו נהלים בו ויפלאו כלם ר'יהו הנקט ונדברו אחד בנר
האלהים בגמקחה : והתמון המאמינים היה לב
יוח' א' י"ב לב אחד ונפש אחת וגם לא אחד אחר פני מאימה
מקנינו ש'יו הוא פני אספה' היה להם משתקח : ובגמקחה לב
פרט' ח' כ"ג ד'וה נהגו על השליחים פעולה על שקמטת ה'ה'ון ישוע וכן
תסל' ל' י' ד'ול היה על'הם : פני נסלא אחד היה חסר בנייהם פ' כל ד'
16 ונעלי : אשר היה קני שרות אר'במים סכרו ותבאו אתמחברי
המקפחים : ושמוי ע'ג'ג' השליחים ו'ה'ול לכל אחד נפי לה
פר' א' כ"ג אשר היה צדק ואיש : ויוט' השקנה מאת השליחים פ'ר לו
כ"ו י' א' ג' נ'א אשר הוא מר'גם ב'ן נקמה ל'י פ'טרוסי מ'ול'ה'ו :
ס'מול' כ"א פ'אשר היה לו ש'נה ס'ר ו'תביא אתה'קמה ונשם ע'ג'ג' לו
השליחים :
פרט' ז' ל'ה ו'איש אחד ושמו הננה ע'ס'אש'פו ש'פיה ס'טר ש'נה : ה'
ונצ'ל מ'תפ'ח'ו ד'עת גם אש'הו ונבא ח'ק אחד ונשם ב
יוס' א' ו' לב ר'ג'ל השליחים : ויאמר פ'טרוס הננה ל'מה מ'לא הש'ט'ג
תסל' ל'ט'ו את'ל'ג'ה לכ'ב'ה ל'יהו הנקט ו'נצ'ל מ'ת'ר הש'נה :
ט'ס י'מ'ר הא'ס'ל'א ה'ה'ש'ט'רו ל'ת נשאר וב'מ'כ'רו ב'ל'ה' ש'ל'ה' היה ד
מ'ה'ה פ'ר'ש'ק' ב'ל'ג'ה את'ה'מ'ע'שה היה לא כ'ב'רת
ס'סוק ג' לאנשים פ' א'ס'ל'ה'ים : וכש'פע הננה את'ה'ד'ג'ים ה'ה'ה ה
יוח' א' י"ג ו'פ'ל ו'י'ג'ו ו'ת'ר ו'ת'ר ג'ד'ה על ל'ד'ה'ש'מ'ים את'ה'ה :
ויו' א' ל' ס' ת'קומו ה'נ'ע'ים ו'נ'אס'פ'ו א'ה'ו ו'יש'א'ה'ו ה'ח'ו'צ'ה ו'ת'ק'רו ו
א'ה'ו : ו'ת'ר פ'ש'ל'ש ש'עו'ת א'ת'ר'כ'ו ו'אש'ה'ו ב'ג'ל ו'ע'ת'ה' א'ת ו
ה'נ'ה'ה ג'ה'ה נ'ק'מה : ו'נ'ע'ו א'ת'ה' פ'טרוס א'מ'ר ל'י הא'ת ח
ה'ס'ו' י'ט' בע'ר פ'ל'כ'ה מ'כ'ת'ם את'ה'ש'נה ו'ת'א'ר' ל'ן ג'ע'ר פ'ל'כ'ה :
252

ו ויאמר פ'טרוס אליה מה זה פני הקמקחם יחד לנסות ס'מ' א' ט'ו
את'ה'ה י'ת'ה ו'ת'ה ר'ג'ל המ'קפ'ים את'ה'ש'ה על ה'ה'ל'ת
י'וש'א'ו א'ת'ה ה'ח'ו'צ'ה : ו'ת'פ'ל פ'ת'א'ם א'צ'ל ר'ג'לו ו'ת'נ'ע
ד'ב'וא ה'נ'ע'ים פ'ל'כ'ה מ'צ'א' א'ת'ה מ'ח'ה ו'יש'א'ה'ו ה'ח'ו'צ'ה
ס'סוק א'
יא ו'ת'ק'רו א'צ'ל א'ש'ה' : ו'ת'ר ו'ת'ר ג'ד'ה על ל'ד'ה'ה'ה
ג'נ'ר' י' א' ג'
יב ועל ל'ד'ה'ש'מ'ים את'ה'ה : ו'ת'ר ו'ת'ר השליחים
נ'ה'ו א'ח'ות ו'מ'ו'ס'ת'ים ר'ג'ים ב'ק'ר'ב ה'ע'ם ו'ת'ר ו'ת'ר ג'ל'ם ב'ג'ג'
יג א'ת'ר ל'א'ל'ם ש'ל'מה : ו'ת'ר א'ת'ר'ים לא'ה'ה'ע'ב א'יש ל'ה'ו'ת
יד א'ל'ה'ם ו'ג'ג'ל א'ת'ם ה'ע'ם : ו'ע'וד י'ת'ר ו'ק'ס'ו מ'א'מ'י'נים
טו ב'א'ר'ון ה'מ'ו'ל'ים ג'ם מ'א'נ'ש'ים ג'ם מ'ל'ש'ים : ל'ע' ל'ש'א'ת א'ת
ס'סוק א' ג'ט' ג' כ'ס'
וה'ח'ו'ל'ים ה'ח'ו'צ'ה א'ל'ה'ר'ו'ב'ות ו'ל'ש'ים א'ת'ם על מ'פ'ו'ת
ו'מ'ש'ג'ו'ת ל'מ'ע'ו ב'ב'וא פ'טרוס א'ה'ן כ'ן ע'לו ע'ל ע'ל'ה'ה
ס'סוק א' ט'ט'
טז ו'א'ש מ'ת'ם : ו'ת'ר ו'ת'ר ג'ם ה'ת'מו'ן מ'ר'ד'ע'ים מ'ס'נ'ב א'ל'
ז'ד'ש'ל'ם מ'ב'י'א'ים ח'ו'ל'ים ו'מ'ש'ים מ'ר'ד'ו'ת ס'מ'א'ת ו'ת'ם ל'ר'ש'א'ו
יוח' א' י' א' ג'
ז כ'ל'ם : ו'ג'ס'ם י' ה'פ'ת'ן ה'ד'ול ו'כל א'ש'ר א'ה'ו ו'ת'ה מ'ת'ן כ'ר' ז'
ח מ'ת'ל'ת ה'צ'ד'יק'ים ו'י'פ'ל'א'ו מ'נ'א'ה : ו'ת'ל'ה'ו י'ת'ה'ם ב'ש'ל'י'ת'ם
ט ו'ת'ע'י'מו א'ת'ם ב'מ'ש'מ'ר ה'פ'ל'ל' : א'ך מ'ל'א'ה' ד'ו'ה ב'ש'ל'ה' פ'ת'ה
כ א'ת'ד'ל'ת'ת ה'מ'ש'מ'ר ו'י'וצ'א' א'ת'ם ו'יא'מ'ר : ל'כ' ל'כ'ם ו'ע'ס'ו'ו
יח א' ו'ת'ר ו'ב'ח'ל' א'ל' ה'ע'ם א'ת'ל'ד'ב'ר ה'ת'ה'ים ה'א'ל'ה' : ו'ת'א'ש'ר
ס'ט' א' ל' ח'
ט' מ'ע'י'ו ע'א'ו ב'נ'ק'ר ה'ש'פ'ם א'ת'ה'י'כ'ל ו'ל'פ'ד'ו ו'ב'ב'וא ה'פ'ת'ן
י' ה'ד'ול ו'א'ל'ה' ו'א'ש'ר א'ה'ו ת'ר'א'ו א'ל'ה'פ'ת'ו'ר'ן ו'א'ל ל'ד'ו'מ'ו' ב'נ'
כב ו'ש'ר'א'ל ו'ש'ל'ת'ה'ו א'ל'ב'ית ה'מ'ס'ו'ר'ים ל'ה'ב'י' א'ת'ם : א'ך ה'ש'מ'ר'ים
כג ב'ב'וא'ם לא מ'צ'א'ו א'ת'ם ב'מ'ש'מ'ר ו'ש'נ'בו ו'נ'ד'ו'ד' : ל'א'כ'ר ל'י
א'מ'נ'ם א'ת'ה'מ'ש'מ'ר מ'צ'א'ני ס'נ'רו ב'ל'ל' ש'ד'ה'ה ו'א'ת ה'ש'ו'מ'ר'ים ס'ס' א'
ס'סוק א' כ'
253

עֲבָרִים בְּחַץ לִשְׁנֵי הַדְּלָחוֹת אֵךְ פֶּאֶשֶׁר שְׂחָהוּ לֹאֲרִמְצָאֻם
 אִישׁ בְּעֵינָיו וְנִפְאֶשֶׁר שְׂמֵשׁוֹ אַתְדִּדְבָרִים הָאֵלֶּה הַחֲבוּן כו
 הַדְּלוֹל הַיִּמְנִינָה מִשְׁמֵרֶת הַחֵדְלָל וְרֵאשִׁי הַתְּהַנִּים וְשִׁנּוּ עַל
 אִזְוָתָם מִדָּא אִמְרוּ הִתְהַן וְאֵת : וְנִבְּאוּ אִישׁ וַיְנַן לָהֶם כח
 לֵאמֹר כִּי רַחֵם הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׂמָתָם בְּמִשְׁכָּח הַבָּרְזִיקִים כו
 עֲלֵיהֶם וַיִּמְלִטֵם אֶתְהֵעָם : אִו הַלֵּךְ הַמִּמְנִינָה עִם הַשְּׂטָרִים כו
 וְנִבְּאוּ אֲתָם לֹא יִבְּעוּ כִּי יִרְאוּ אֶתְהֵעָם שְׂרִיטָה לָהֶם : וְנִפְאֶשֶׁר כו
 חֲבִיאוּ אֲתָם הַעֲמִידִים לִשְׁנֵי הַסְּטֵרוֹתֵינוּ וַיִּשְׁאַל אֲתָם הַכְּבוֹן
 הַדְּלוֹל לֵאמֹר : הַקְּאִסְלֵא הַעֵר הַעֵדֵנוּ בְּכֶם לְבִלְתִּי לִפְדוֹ כח
 בְּשֵׁם הַיְהוָה הַיְהוָה מִלְּאֵתָם אֶתְהֵעָם לְקַחְכֶם וְהַפְּסִיג אֲתָם
 לְחִבְיָא עֲלֵינוּ אֶתְרָם הָאִישׁ הַיְהוָה : וַיְנַן שְׂטָרוֹס וְהַשְּׂלִיחִים כט
 וַיִּמְאָרוּ עֲרָךְ הוּא לְשִׁמְעַע אֶל־הָאֱלֹהִים יוֹתֵר מֵאֶל־אֲנָשִׁים :
 אֲלֵיךְ אֲבוֹהֵינוּ הַיְהוָה אֶתְשִׁיבֵנו אֲשֶׁר אֲתָם הַיְהוָהס בְּחֵלֹה ל
 אֲתוּ עֲלֵינוּ : אֶתְהוּ רֹמְסֵם הָאֱלֹהִים בְּמִינּוּ נִשְׂיָא וּמוֹשְׁעֵנו לֹא
 לִתְתִּי חֲשִׁיבָה לְשִׁרְאֵל וְלִתְתִּי חֲסָאִים : וַאֲנַחְנוּ עֲדִיו עַל לֵב
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְנֶם : רַחֵם הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר נָתַן אֲתוּ הָאֱלֹהִים
 אֶל־הַשְּׂמַעִים אֵלָיו : וְתָם פֶּאֶשֶׁר שְׂמֵשׁוֹ הַקֹּדֶשׁ וְהַעֲבִי לְחַיִּיתָ לֵג
 אֲתָם : וְהָכֵם שְׂרִישׁ אֶתְדוּ בְּסִתְרוֹתֵינוּ אֲשֶׁר שְׂמֵו לְמִלְּאֵל לֵד
 מוֹתֵה הַתְּהוֹה הַקֹּדֶשׁ לְכָל־הַיְהוָה וְיִצְוֵנו לְהוֹצִיא אֶת־הַשְּׂלִיחִים
 הַחַיְבָה לְמַעַם מוֹרֵךְ : וַיִּמְאָרוּ אֲתָם אֲנָשִׁי וַיִּשְׂרָאֵל הַשְּׂמֵרֵי לֵה
 לָכֶם עַל הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מִדָּא אֲתָם מַחְשָׁבִים לְעִשׂוֹת : כִּי לו
 לִשְׁנֵי הַיְהוָה הָאֵלֶּה : תָּם הַיְהוָהס בְּאִמְרוֹ עַל־עֲצֻמוֹ כִּי אִישׁ
 הוּא אֲשֶׁר אֵלָיו נִתְּהוּ מִסְפֵּר אֲנָשִׁים שְׂאֲרַעַב מֵאֹחַ אֲשֶׁר
 נִתְּהוּ וְהַלֵּל לִלְאֲשֶׁר נִסְתָּו אֵלָיו נִסְתָּו וְנִתְּהוּ לְאֵן : אֶתְר לו
 ה

700 וכלל
 10 חמישי
 10 מסל כ"ו
 כ"ט

זָה קָם הַיְהוָה הַגְּלוּלִי בִּימֵי הַמִּסְתָּר וְהִתְהַן עִם רַב אֲתֵרֵנוּ • לֹחֵס ב' ג'
 לֵח בְּסִתְרוֹת אֲבָר וְהַלֵּל לִלְאֲשֶׁר נִסְתָּו אֵלָיו נִסְתָּר : וְעִתְהוּ אֵלָי • 160 ל' א'
 אֲמַר לָכֶם הַדְּלוֹל מִדְּהַאֲנָשִׁים הַקְּאִלֵּה וְהַיְהוָה לָהֶם כִּי אִם • 160 א' ט'
 מֵאֵת אֲנָשִׁים הַיְהוָה הַעֲבָה הַחַיָּה אִו הַפְּעֵל הַיְהוָה הַקְּאִלֵּה : • 160 ס' י'
 לֵשׁ אֵךְ אִם מֵאֵת הָאֱלֹהִים הִיא לֹא תִקְבְּלוּ לְכַפֵּל אֲתוּ שָׁךְ • 160 ט' י'
 מ תַּפְּצִיאוּ נֶם קְחֵמוּ אֲלֵהֶם : וַיִּאֲוֵרוּ אֵלָיו וַיִּרְאֵהוּ אֶל־ • 160 ט' י'
 הַשְּׂלִיחִים וְיִסְרוּם וַיַּעֲדוּ בָּם לְבִלְתִּי דַבֵּר בְּשֵׁם הַיְהוָה לְשִׁיב • 160 ט' י'
 מֵא וַיִּשְׁלַחוּ אֲתָם חֲפָשִׁי : אִו תָּם הַלְכֵנוּ לָהֶם לְשִׁמְיֹתִים מִלְּפָנֵי • 160 ט' י'
 מִב הַסְּטֵרוֹתֵינוּ כִּי גִעְבָּר שְׂמֵו בְּחַשְׁבֵּי טוֹיִם לְהַקְּלוֹת : וּבְכָל־ • 160 ט' י'
 יוֹס לְחֵדְלָל וּבִיבִית אֶל־בֵּית לֹא־יִשְׁבָּהוּ מִלְּפָנֵי וּבִישְׁרֵי אֶת־ • 160 ט' י'
 יִשְׁעֵי הַשְּׂטָרִים :
 וּבְיָבֵמִים חֲתָם פֶּאֶשֶׁר רַבְּנֵי הַשְּׂלִיחִים הַיְהוָה הַלְּבָנֵת • 160 כ"ו כ'
 הַיְהוָהס בְּגַד הַעֲבָרִים יִנַּן כִּי נִשְׁשֵׁו אֶלְמִנְתוֹתֵיהֶם בְּשִׁירוֹת • 160 כ"ו כ'
 ב יוֹס בְּיוֹמוֹ : וַיִּקְרָאוּ לְשִׁבְסִדְּוָשָׁךְ אֶל־חֲמוֹן הַשְּׂלִיחִים • 160 כ"ו כ'
 וַיִּאֲמָרוּ לֹא יִשָּׁר כִּי אֲנַחְנוּ עֲצוּב אֶתְדִּדְבָר הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁתַּר • 160 כ"ו כ'
 נ שְׂלֵהֲנוֹת : לָכֵן תָּוֹס מִכֶּסֶם אֲתָם אֲנָשִׁים מַיְהוֹדִים שְׂבִיעָה • 160 כ"ו כ'
 מֵלֵאן רַחֵם הַקֹּדֶשׁ וְהַקְּבִיחָה אֲשֶׁר נִצְוֵנו אֲתָם עַל הַתְּנַפֵּץ • 160 כ"ו כ'
 ד הַיְהוָה : אֵךְ אֲנַחְנוּ לְתַמִּיד בְּהוֹרָה בְּתַפְסָּה וּבְשִׁירוֹת הַדְּבָר : • 160 כ"ו כ'
 ה וַיִּשְׁמַע הַדְּבָר לִפְנֵי לְהַחֲמוֹן וַיִּבְרָהוּ אֶתְסִיפְלוֹס אִישׁ • 160 כ"ו כ'
 מֵלֵא אֲמַיְהוּ וְרַחֵם הַקֹּדֶשׁ וְאֵת קְלַפּוֹס וְהוֹרִיבּוֹס וְנַקְוֹר
 וְהַחֲמוֹן וְהַיְהוָהס וְנִקְלַס מַתְהוּר אֲנָשִׁיכֵנו : אֲשֶׁר הַיְהוָה • 160 כ"ו כ'
 אֲתָם לִפְנֵי הַשְּׂלִיחִים וְנִפְאֶשֶׁר הַתְּפַלּוֹ סַמְכֵנו עֲלֵיהֶם אֶת־ • 160 כ"ו כ'
 הַיְהוָהס : חֲבָר הָאֱלֹהִים בְּלֹ וְרַב מִסְפֵּר הַשְּׂלִיחִים • 160 כ"ו כ'
 פְּרִי־שְׂלָם מֵאֵד בָּם חֲמוֹן רַב מִתְּהַנְּתִים שְׂמֵשׁוֹ אֶל־ • 160 כ"ו כ'
 הַחַמְוָה

10 כתר. האמונה: אך סמיפוס קלא אמונה ובגידה עשה שלמות ה
 י"ל סנולרלי. ואותות ופלות בקרב הקים: וקומו אהרים ט
 סממסופיכ. כפרתהפכרת הנקרא שלילפרימיים והקתרים והאלקסנדריים
 10 קור"ב' ומהנה אשר מסולקיא ובאסיא והתפחה עם סמיפוס:
 10 סע"כ"ג' ולא נכלו והתנגד אלהותיה אשר דבר ה': י
 10 סכטנו. או השליחו גברים אשר יאמרו כי: שמענו אלה סמלל יא
 10 ס"כ"ג' ודבר גדיפס ומשה ובאלהים: גם הרגיו אתהקם ואת יב
 סתי"כ"ו ס"ח. הנמים ואת הסוסקס וקומו עליו והחפפו אהו וביאדו
 10 ס"כ"ג' לבי. אלהסנהודין: גם הרקמו עבי שקר אשר אמרו האיש יב
 הזה איננו דול למלל! דבר גדיפס נגד המקום הקרוש
 הזה והמונה: פי שמענו אהו! אמר פי ישוע הנצרי זה יד
 10 סתי"כ"ג' ל"ט. וכי"ט. ושבח אתהמקום הזה וישנה אתהקוים אשר מסר לנו
 10 כ"ו. משה: ובאשר! הגישו בו על הושבים בסנדורין ראו טו
 10 סתי"כ"ו. אדפקיו פקני מלאך:
 10 יחז"ל ס"כ"ג' כ"ו. ויאמר הנהגו הנגול האמנם הדברים האלה בכה הם: ז
 10 סמול"כ"ג' כ"ג. ויאמר הוא גברים אהים ואבות שמעו אליהי הנבדו ב
 10 אסע"כ"ג' כ"ג. וראה! אלצבני אברהם ביהוהו אברהם גברים גברים
 10 סכט"כ"ג' כ"ג. שבתו דרון: ויאמר אליו לך לך מארצה ומפולדתך ואל ג
 10 ס"ח"כ"ג' כ"ג. אל הארץ אשר אראך: או יצא מארץ כשדים וישב דרון ד
 10 ס"ח"כ"ג' כ"ג. ומשם ארזי מות אביו והעבר אהו אל הארץ הזאת אשר
 10 ס"ח"כ"ג' כ"ג. אתם עמה וושבים בה: ולא נתנו לו ואלהה בה אהל לא ה
 10 ס"ח"כ"ג' כ"ג. סדק פתחלל והבטיח לתת אהה לו לאהוה ולנרעו
 10 ס"ח"כ"ג' כ"ג. ארזיו בבלי היות לו יד: ויאמר בכה האלהים פי ויהו ו
 10 ס"ח"כ"ג' כ"ג. נרעו בר בארץ נבדה והעברו אהו ונרעו ארבע מאות
 256 שנה

שקד: ואת הזו אשר יעברו ארץ ארץ אפר האלהים
 ח וארזי"כ' יצא ונעבדני במקום הנה: ויתן לה קברת
 ס"ח"כ"ג' כ"ג. ס"ח"כ"ג' כ"ג. ס"ח"כ"ג' כ"ג. ס"ח"כ"ג' כ"ג.
 ויצחק אתעלוב ועלוב אתשנים והעשר ראשי האבות:
 ט וראשי האבות בקנאים יוסף סכרי אהו אלמצרים והיו
 י האלהים אהו: ויצליחו כנל ארזיו ויתן לו חן והקפדה
 לסגן פרעה מלך מצרים וישמחו לשלש עשרת אלפים ועל
 יא ס"ח"כ"ג' כ"ג. ויבאו רעב על כל ארץ מצרים וינצו והקרה
 יב ס"ח"כ"ג' כ"ג. ודולה ולא מצאו אבותינו אכל: וכשמוע ועלוב פי יש
 יג ס"ח"כ"ג' כ"ג. שבר במצרים וישלח אתאבותינו בהאשונה: ובשירת
 יד ס"ח"כ"ג' כ"ג. והרבע יוסף ארזיו ויגדלו היתה אלפרעה מולדת
 טו ס"ח"כ"ג' כ"ג. יד יוסף: וישלח יוסף והקרא אליו אתעלוב אביו ואת כל
 טז ס"ח"כ"ג' כ"ג. שו משפחתו חמש ושבשים נפש: והיו יעקב סכרמה ונחת
 טז ס"ח"כ"ג' כ"ג. שו הוא ואבותינו: וישמחו שכם וישמחו בקר אשר קנה
 ז ס"ח"כ"ג' כ"ג. ו אברהם בסתור פסח מפני חסיו אבי שכם: ובאשר קרבה
 ח ס"ח"כ"ג' כ"ג. עת ההבטחה אשר לשכם האהים לאברהם ויגדל הקים
 ט ס"ח"כ"ג' כ"ג. יה ורב במצרים: עד יראם מלך אהר אשר לא ידע את
 י ס"ח"כ"ג' כ"ג. יש יוסף: זה היתפס למולדתו והרע לאבותינו גשוח פי
 יא ס"ח"כ"ג' כ"ג. כ וישחי עלניהם החיפה לבתי חתיהם: בעת שהיא נולד
 יב ס"ח"כ"ג' כ"ג. משה יחיו טוב לאהים ויגדלו שלשה חתים בנות אביו:
 יג ס"ח"כ"ג' כ"ג. כא ובאשר והשת החיפה ושאה אהו בחפרעה ויחלכל אהו
 יד ס"ח"כ"ג' כ"ג. כב לה לבן: ומלמד משה בקל וקמת הספתיים והיו חזק
 יו ס"ח"כ"ג' כ"ג. כג הרקים ובקעלים: ובאשר מלאה לו עת ארבעים שקנה
 יז ס"ח"כ"ג' כ"ג. כד עלה עללזו לסקד אתארזיו בני ישדאל: וביארוהו איש

סמ' ב' ו' י' יתן געשק השיש ועשה נקמה ללחץ תפוח אר-
 המצור: ודקה פי יבנו אהיו פי האלהים גדו יתן להם כח
 סמ' ב' ו' י' יתן געשק אף הם לא הבינו: גם יפיו השני נראה ט
 אליהם בהצדקתם וישער גם לשלום לאמר גברים אהם
 איתם אהם נפה תעשאו איש אחרדעה: אף העשק בו
 סמ' ב' ו' י' אחרדעה הנה אהו לאמר מי טמקף לשור ושופט עליו:
 הלהגלו אמה אחר אחרו אהסול אחרדעה: כח
 סמ' ב' ו' י' נאמר משה גדבר הנה ויתר נר פארץ סדון אשר שפם כח
 סמ' ב' ו' י' הוליד שפן בנים: ובכלאת ארבעים שנה נראה אלו ל
 סמ' ב' ו' י' גדבר הרסילי פלאך יהיה בלפת אש בסקה: ומשה לא
 סמ' ב' ו' י' בראתו ססקה על הפראה ובאשר נגש להפיו הנה קול
 סמ' ב' ו' י' יהיה אלו: אלו אלו אבותיך אלו אבותיך ואלו לב
 סמ' ב' ו' י' יצחק ואלו יעקב וזה משה ירע ולא ירעב אחריו
 סמ' ב' ו' י' להבשו: ויאמר אלו יהיה של קעלה סעל רגלה פי לב
 סמ' ב' ו' י' המקים אשר אמה עמו עליו אדמת קדש הוא: וזה ד
 סמ' ב' ו' י' ראיתי ארבע עול אשר במצרים ואת צמחתם שפסתי
 סמ' ב' ו' י' וארד להעלים ועתה לכה ואשליחן מצרמה: אתה לה
 סמ' ב' ו' י' משה אשר תחשו בו לאמר מי טמקף לשור ושופט אר-
 סמ' ב' ו' י' זה שלח האלהים שר ובואל בך הפלאך הבראה אלו
 סמ' ב' ו' י' בסקה: זה הוציא אתם בעשות פלאים ואהרות פארץ לו
 סמ' ב' ו' י' מצרים ובחסדן ובמדבר ארבעים שנה: זה הוא משה לו
 סמ' ב' ו' י' אשר אחר לבני ישראל לבוא מצריתם כמותי ימים לכם
 סמ' ב' ו' י' יהיה אלהים אלו תשקען: זה הוא אשר יהיה בדהלה לו
 סמ' ב' ו' י' בפרץ על הפלאך הבר אלו בדר סיני ועם אבותי
 אשר

לש אשר קבל אחרים היום לתת לנו: אשר אבותינו לא אבו דנר' ג' ט'
 להיות נשבעים אלו פי אס תרפאו וסגן בלבותם סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' מצרמה: ויאמרו אל אחיו געשה לנו אלהים אשר ילכו סמ' ט' ט' ג'
 לסגנו פי משה זה אשר הוציאנו מארץ מצרים לא
 סמ' ט' ט' ג' יבנו כח הנה לו: ובעשו עגל ביום היום ובקרינו וזה סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' מב לראש וישמרו בהשעו ידיהם: יתן הלהים וימרו אתם סמ' ט' ט' ג'
 לעבר אחרצא השמים תחביב בספר הנביאים הנבונים עמוס ס'
 ומנחה השמים לו במדבר ארבעים שנה בית ישראל: כ"ה-כ"ו ס'
 סמ' ט' ט' ג' מן ונשא אתם את ספת מלך וכוכב אלהיכם רמסן הלהים ויק' כ' כ' ג'
 אשר עשיתם להשחתת להם והגלית אהכם מהלצה
 סמ' ט' ט' ג' כד לרגל: מישון הדיחה הנה עם אבותינו במדבר באשר סמ' ט' ט' ג'
 שנה האמר אלי משה לעשות אלו פתבנת אשר ראה: ו' ט' ט'
 סמ' ט' ט' ג' מה אשר גם הביאדה אבותינו הלוהקים אלו עם הושיע אל סמ' ט' ט' ג'
 אהנת היום אשר ברש אתם האלהים מפני אבותינו עד סמ' ט' ט' ג'
 סו ימי דור: אשר מצא הן לסג האלהים ויבשש למצוא סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' כו מה מישון לא יוצו יעקב: אף שלמה קנה לו בית: אלה סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' און העליון טכין בהלכות עשיתי ימים פאשר הנביא סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' כח אמר: וישבעים ספאי והארץ היום רגלו איה בית מבני יסע' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' נ לי נאם יהיה או איה מקום מנוחתי: האם לא ית' סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' נא גשקה את כלי אלה: ארץ ערף ורגל הגב והאונגם אהם סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' עב סמך מתגורים אלהים הקדש פארותיכם נסאתם: את סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' ס' מדהנביאים לא רדפי אבותיכם ותמיתו את המצויים סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' סמךם על ארות בית הודיע אשר עתה מסגרו וברצויו סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' עג אהם נדחתם: אשר קולתם אחרתורה בצריכת סמךם סמ' ט' ט' ג'
 סמ' ט' ט' ג' ז

ירמ' ט"ז, י"ח. וְלֹא שִׁמְרָתֶם : וּבְקִשְׁתֶּם אֶת־אֲדֹנָי הַד'
 ס' ט"ז, י"ג. וְהִקְרֹה גְבוּחֹתָם וְהִקְרֹה אֶת־שִׁנְיָם עָלָיו : אֵךְ הוּא בְדִיתָו הַ
 ס' ט"ז, י"ד. מִלֵּא רִיחַ הַקְּרֹשׁ לְבָשׁ אֶל־דִּשְׁמָתִים וְיֵרֵא אֶת־עֲבֹד אֱלֹהִים
 ס' ט"ז, י"ה. וְאֶת־שִׁבְעוֹ עִמָּךְ לִמְיוֹן הָאֲלֹהִים : וַיֵּאמֶר הַזֶּה אֲנִי רֹאֵה אֶת־נֹ
 ס' ט"ז, י"ו. הַשְּׂמִימִים נִשְׁמָחִים וְאֵת לְקַדְחָאֵם עִמָּךְ לִמְיוֹן הָאֲלֹהִים :
 ס' ט"ז, י"ז. וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֵּאמֶר אֶת־אֲזִנֹתֶיךָ וַיִּסְתַּעַר וַיִּקְרָא נֹ
 ס' ט"ז, י"ח. עָלָיו : וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶל־מַחְצֵיז לַעִיר וַיִּסְקַלְהוּ וַתִּזְעַדִּים הַיְצִיחוֹ נֹ
 ס' ט"ז, י"ט. אֶת־גְּבוּעֹתָם לְרַגְלֵי גַעַר הַקְּרָא שְׂמָאל : וַיִּסְקְלוּ אֶת־סָסְיִקְנֹס נֹשׁ
 ס' ט"ז, כ'. קָרָא וַאֲמַר אֲדָנִי יִשׁוּעַ קַבֵּל אֶת־דִּיתָו : וַיִּכְרַע עַל־בְּרָכָיו ס
 ס' ט"ז, כ"א. וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל אֲדָנִי אֱלֹהִים לָהֶם אֶת־הַתַּמָּא הַתַּר
 ס' ט"ז, כ"ב. וּבְאֲשֶׁר אָמַר וְאֵת יִשׁוּעַ :
 ס' ט"ז, כ"ג. וְשָׂאוֹ הַתַּר לְהָאוֹת לְהַרְגֵתוֹ וְהַיּוֹם הַהוּא וַיִּסְקֶה ח
 ס' ט"ז, כ"ד. בְּדוֹלָה עַל־הַקְּהֵלָה אֲשֶׁר בְּיִרוּשָׁלַם וּבְכֵלִים נְפוּצִים בְּכָל גְּלוּלוֹת
 ס' ט"ז, כ"ה. יְהוּדָה וְשִׁמְרוֹן וְזֵלְתוֹ הַשְּׁלִיחִים : וַיֵּאמְרוּ אֶת־סָסְיִקְנֹס ב
 ס' ט"ז, כ"ו. אֲנָשִׁים חֲסִידִים וַיִּשְׁעוּ עָלָיו מִסְפָּר גָּדוֹל : אֵךְ שָׂאוֹ הַחֲרִיב ג
 ס' ט"ז, כ"ז. אֶת־הַקְּהֵלָה בְּבוּאוֹ מִקִּמְחָה מִבְּרִית אֶל־בְּרִית סֹחֵב אֲנָשִׁים בָּם
 ס' ט"ז, כ"ח. נָשִׁים וּמִסְפָּר אֶל־מִסְפָּר : אֲבָן אֵלֶּה הַנְּפוּצִים שִׁוְשִׁי וַיִּבְשְׂרוּ ד
 ס' ט"ז, כ"ט. אֶת־הַדָּרָךְ : אֵךְ פִּלְפוּס יָדָּ עִיר שְׁמִרָוֹן הִקְרָא לָהֶם אֶת־הַ
 ס' ט"ז, ל'. הַשְּׂמִימִים : וַהֲשִׁיבֵנו הַחֲמוּטִים בְּלֵב אֲדוֹ אֶל־הַנְּאֻמָּרִים בְּפִי ו
 ס' ט"ז, ל"א. קוֹלִיפּוֹס בְּשִׁמְעֶם וּבְרֵאוֹתֶם אֶת־הַדְּאוֹתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה : פִּי ו
 ס' ט"ז, ל"ב. מִבְּרִים אֲשֶׁר הָיוּ לָהֶם וְרוּחוֹת סְמָאוֹת בְּצִעַק בְּקוֹל
 ס' ט"ז, ל"ג. גָּדוֹל וַיֵּצֵא וּרְבִים נְכִי־אֲבָרִים וּסְסִחִים נִרְפָּאוּ : וְהַתַּר שְׁמִתָּה ח
 ס' ט"ז, ל"ד. בְּדוֹלָה גַעַר הַקְּרָא : וַיֹּשֶׁב אֲדוֹ שְׁמִעוֹן שְׁמוֹ הָיָה מִלְּפָנִים ס
 ס' ט"ז, ל"ה. גַעַר הַהוּא חָסֵם קָסָמִים וּמְדוּלָּל אֶת־עַם שְׁמִרָוֹן בְּאִמְרוֹ

י לְהִיתָו עַצְמוֹ אֶת־הוּא קָדוֹל : אֲשֶׁר אֲדָנִי הַקְּרֹשׁוֹ בְּכֵלִים מִקְּסָן ס' ט"ז,
 וְעִרְגוֹל בְּאִמְרוֹם יְהוָה הוּא גְבוּחַת הָאֲלֹהִים הַקְּדוֹלָה : ס' ט"ז, כ"ג.
 אִיב וְהַקְּשִׁיבֵנו אֲלֵינוּ בְּעִבְרֵי הַיְלֹלוֹ אֲתָם וּמִן רַב בְּקָסָמִים : אֵךְ ס' ט"ז, כ"ד.
 בְּאֲשֶׁר הֵאמִינוּ לְפִלְפוּס הַמְּבַשֵּׁר אֶת־הַדְּבָרִים עַל־אֲרוֹחַ ס' ט"ז, כ"ה.
 סְלִיכַת הָאֲלֹהִים וְשֵׁם יִשׁוּעַ הַיְשִׁיחִים נִסְבְּלוֹ בָּם אֲנָשִׁים ס' ט"ז, כ"ו.
 יג בָּם נָשִׁים : וְשִׁמְעוֹן בָּם הוּא הַקְּמִיֹן וּבְאֲשֶׁר נִסְבֵּל הַתַּר
 דָּבָר אֶל־פִּלְפוּס וּבְרֵאוֹתוֹ אוֹרוֹת וּגְבוּחַתוֹ דְּרוּלוֹת גַעַשׁוֹת
 יד וְיִשְׁמִימִים וּבְאֲשֶׁר שְׁמִיעוֹ הַשְּׁלִיחִים אֲשֶׁר ס' ט"ז, כ"ז.
 בְּיִרְשָׁלַם בְּן הַגְּלוּת שְׁמִרָוֹן אֶת־דְּבַר הָאֲלֹהִים וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהֶם
 טו אֶת־סָסְיִקְנֹס וְאֵת יְהוּדָה : וְהֵם בְּרָדָם הִהֲפִילוּ בְּעֵינֵם ס' ט"ז, כ"ח.
 כו בְּיָדָו אֶת־רִיחַ הַקְּרֹשׁ : פִּי עִיר לֹא קָבַל אֶת־לֵא עַל־אֲדוֹ ס' ט"ז, כ"ט.
 לו מִסָּם אֵךְ לִבְנֵי נִסְבְּלוֹם הָיוּ בָּשֵׁם הַהָדוֹן יִשׁוּעַ : אֵי שְׁמֵם ס' ט"ז, ל'
 יז אֶת־בְּרִיתָם עֲלֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶת־רִיחַ הַקְּרֹשׁ : וּבְרֵאוֹת שְׁמִעוֹן
 פִּי בְּסִמְכִית יְהוָה הַשְּׁלִיחִים נִמְן רִיחַ הַקְּרֹשׁ וַיִּבָּשׁ לָהֶם כְּסָף : ס' ט"ז, ל"א.
 יח לֹאֲמִיר הָנוּ גִסְלֵי אֶת־הַשְּׁלִיחָן הַתַּר לִמְעַן כָּל אֲשֶׁר אֲשִׁים
 כ אֶת־דְּרֵי עָלָיו יִקְרָא אֶת־רִיחַ הַקְּרֹשׁ : וַיֵּאמֶר אֲלֵינוּ פְּשָׁרוֹס
 כ"א פִּסְפָּה אֲמַר יְהוָה לְאֲבָדוֹן יִמְן דְּפִיָּם בְּיָ מִהַבַּת הָאֲלֵהִים בְּכַסֵּף
 כ"ב פִּסְפָּה : אֲלֵינוּ לֵךְ תִּקַּח בְּסִלָּא גוֹלָה בְּדַבְּרֵי הַתַּר בְּיָ לְבָבוֹ אֲיִנְנוּ ס' ט"ז, ל"ב.
 כ"ג אֲשֶׁר לִפְנֵי הָאֲלֹהִים : לָקַח שָׂבִי מִרְעֻקָּה וְאֵת וְהַשְּׁפִיל לֵאמֹרִים ס' ט"ז, ל"ג.
 כ"ד אֶם־אֲסָאוֹ הַסְּחָח לֵךְ מִפְּנֵי לָקַח : פִּי בְּמִרְתֵּל לַעֲוֹת וְהַרְצִיחוֹת ס' ט"ז, ל"ד.
 כ"ה רִשַׁע אֲנִי רֹאֵה אֶתְךָ נִקְמָה : וַיִּצַּן שְׁמִעוֹן וַיִּמְאֵר הַתְּפִילָּה
 אֲתָם גַעַרִי אֶל־יְהוָה לִמְעַן לֹא־יָבוֹא עָלַי מִיִּמְאֵר מִרְהַרְבָּרִים
 כ"ו אֲשֶׁר מִמְּרָם : אֲנִי הֵם בְּאֲשֶׁר הַעֲדִי וְהַרְי וְהַרְי אֶת־דְּבַר הַהָדוֹן ס' ט"ז, ל"ה.
 כ"ז שְׁבִי וְיִשְׁלַחַה וּבְשׂוֹר רְבִים לְמַסְפַּר הַשְּׁמִימִים : ס' ט"ז, ל"ו

100 פ' ט' ג' 101 וסלואה יהוד דבר אל פלפוס לאמר קום וקח הנגבה כו
 102 עטמ' א' 103 עתה דבר מירושלם עתה זה הדין הוא ונקם כו
 104 ריפ' ל' ח' 105 וקח וזה איש פנשי טרים שלים להנדהה' מלכת הבישים
 106 מ' ח' מ' א' אשר היה על קלא צורה אשר בא ורשעמיה והשתנות :
 107 נכסר . והיה שב וישעב על מרובתו והוא גשעיהו הנביא : ויאמר כח כש
 108 ט' כ' ג' 109 הירח אל פלפוס בש דתבא אל הפרקיה הזאת : והרץ ל
 110 ט' כ' ט' 111 שפח פלפוס וישמע אהו קרא גשעיהו הנביא ויאמר
 112 ט' כ' ט' 113 האמנם אתה מבין את אשר אתה קרא : ויאמר אתן לא
 114 תהלכ' כ' ט' 115 אסא איכל אסאיש לא ינהל אתי ונבשע מאת פלפוס
 116 פ' יגלה וישב אהו : וקמוס התב אשר קרא היה זה לב
 117 י' כ' ג' ט' 118 פשה : לפיכך יבד וברחל לפני וזהו נאלמה לו לא יספה
 119 ח' ט' ט' 120 ח' ט' ט' 121 פיו : ופעור' משפסו לקח ואת דורו בני ישותח בני גנורו לב
 122 סרדארץ חיו : ונמן הסרים את פלפוס ויאמר אני שאל ל
 123 מאתה עליה הנביא מדבר זאת האם עלי עממו או על
 124 א' ב' ג' 125 איה אהר : וספה פלפוס אחיפיו וזהו מדהפכת היה לה
 126 כ' ח' כ' ג' 127 ונבשר אהו את ישוע : וקאשר נסעו על הדרך ונלא אל לו
 128 ס' א' מ' 129 קמוס מים ויאמר הסרים הנה מים מה מצע אתי
 130 ס' ח' ט' 131 ס' ח' ט' 132 ויאמר פלפוס אסאמה סאמין סבלהגה ספר לו
 133 ס' ח' ט' 134 הוא ונמן ויאמר אני סאמין פי ישוע השפישו קרהיהוים
 135 י' ח' ט' 136 הוא : ונמן פי סקסד הסרפכה וקרו שבתים אליהם לח
 137 י' ח' ט' 138 בס' פלפוס גם הסרים וסבל אהו : וקאשר עלו סרדיפס' לש
 139 ט' א' מ' י' 140 ויהי ויהי חסר את פלפוס ולא דאנה אתה הסרים עוד פי
 141 ט' ח' ט' 142 הלך על דרכו סמח : אתן פלפוס ונמני סאשדור ונעברו ח
 143 ט' ח' ט' 144 בשר את קה הסרים עד אשר בא אל סרדא :

100 וסאל עוד נשף נקרה ורצח אל פלפוסיהו הארון ונבוא
 101 ג' א' ה' כ' ו' וסאל ספני אגרות לפרשק אל פתי כ' א' י' 102
 103 הנקטיות למען אס' סמא אדוים בעלי הדרך הזה גם ס' כ' א' 104
 105 ג' א' ג' ס' גם נשים וביאם אסירים ורשעיה : ונכסעו וזה
 106 פי קרב אל פרשק וסחאם הנחה אהו מסקיב אור סך מ' ח' כ' ג' 107
 108 ר' השקום : וסל ארעה וישמע קול אפר אהו שפאל ספאל ס' כ' א' 109
 110 ה' ל' ח' א' אהה ד' ח' אהי : ויאמר מ' אהה אהי ויאמר נ' ח' ג' 111
 112 הארון אהי ישוע אשר אהה ד' ח' אהו קשה לה לבעוש ד' ח' ג' ט' 113
 114 ו' על דרכות : ונרערו ונחשטומסו אפר אהי מה אהה נמ' כ' ג' 115
 116 רעה פי אעשה ויאמר הארון אליו קום וקח הערה וסל
 117 ו' ד' ח' א' מה אהה אהה לעשות : וקאנשים הנקטעים עמו ס' ח' כ' ג' 118
 119 קמרו משתאים אמןם שמעים את סקול אה איש אהינ ד' ח' ג' 120
 121 ח' ראים : ונקם שאלו מן הארון אה ד' ח' ט' י' ויהי לא ראה
 122 ט' א' ש' ו' א' אהו ג' ו' ונבאיהו אל פרשק : והנה שלשת ס' ח' כ' ג' 123
 124 ס' ח' ט' 125 וסל אהו אהל נבילא שקה :
 126 י' ח' א' א' אהו ד' פרשק וסמו הנני ויאמר אליו הארון ס' ח' כ' ג' 127
 128 י' ח' א' א' אהו ד' פרשק וסמו הנני ויהי הארון אליו קום י' ח' כ' ג' 129
 130 וקח אל הרהוב הנקרא אשר דרש' בבית יהודה לאיש
 131 י' ח' א' א' אהו ד' פרשק וסמו הנני ויהי הארון אליו קום י' ח' כ' ג' 132
 133 איש הנני שמו ג' אהה וסל : וקח ויהי בקראה ס' ח' כ' ג' 134
 135 י' ח' א' א' אהו ד' פרשק וסמו הנני ויהי הארון אליו קום י' ח' כ' ג' 136
 137 י' ח' א' א' אהו ד' פרשק וסמו הנני ויהי הארון אליו קום י' ח' כ' ג' 138
 139 י' ח' א' א' אהו ד' פרשק וסמו הנני ויהי הארון אליו קום י' ח' כ' ג' 140
 141 י' ח' א' א' אהו ד' פרשק וסמו הנני ויהי הארון אליו קום י' ח' כ' ג' 142
 142 י' ח' א' א' אהו ד' פרשק וסמו הנני ויהי הארון אליו קום י' ח' כ' ג' 143
 143 י' ח' א' א' אהו ד' פרשק וסמו הנני ויהי הארון אליו קום י' ח' כ' ג' 144

10 סר' כ"ו, ג' - שמי לפני גוים ומלכים גם לפני בני ישראל : פי אני י 10
 11 סקור' ט' - אראה אתו פמה צדק הוא כי יענה למען שמי : וילך י'
 12 לו הנניח ויבוא הניחה ובשמו עליו אתידי אפר שאל
 13 סקור י"א - אחי הארון שלח אתי ישוע הראה אלהיך בדרך אשר
 14 סר' ח' י"ו - באה פה למען תראה עוד ותמלא ריח הקדש : ויכרע יח
 15 יסע' י"ב, ס' - קפלו כפיניו כמו קשקשים ופחאם ראה עוד ויגם וישבול :
 16 ס"א כ"ח, כ"ס - ויבקה אבל ויחזק ויהי שפאל עם' התלמידים אשר בדמשק יש
 17 נלט' ט' ט"ו - ימים אחדים : ויכרע בבתי הנקטות השמיים את' ישוע כי כ
 18 דנ' ס' כ"ו - זה הוא בך האלהים : וישתחוו כלי השמיים ויאמרו כא
 19 סר' ח' ג' - האר' י' זה הוא המאפל בירושלם את' התוראים אלהים
 20 הנה וגם הנה לזאת בא למען יבא אתם אסורים אל'
 21 ראשי הקהלים : את שאלו גבר עוד יותר וקמם את' כב
 22 הנהוים הושבעים בדמשק בהורות כי זה הוא המשיח :
 23 וקאשר מלאו ימים רבים והצטו היהודים כי
 24 יחד להמת אהו : ותבע לשאל קוצצתם וישכרו את' כ'
 25 השערים יומם ולילה למען תהרגוהו : וקרוהו אתו התלמידים כח
 26 לילה וישלחוהו משה צד החכה בהורדם בקל : וקאשר כי
 27 בא שאלו לרשלתמה ונפסה לרפם אלה התלמידים וכלם ראו
 28 אתו ולא האמינו כי תלמיד הוא : את פרנבא לקח אתו כו
 29 אליו והביאו אלה השלמים ויספר להם איה ראה את הארון
 30 בדרך וכי דבר אליו ואתך בדמשק דבר בלתי בשם ישוע
 31 ויהי אתם גם ויצא בירושלם וידבר בלתי בשם הארון כר
 32 ישוע : וידבר ויתחפז גם עם התינוים את תם בקשי כס
 33 סר' ו' ג' - וקאשר ידעו האחים הוירודיה לקסא' ל
 34 ויסלחו

לא ושלחו אתו לרשישה : ויבן תקולות בקל' יהודה והגלל סר' י"א, כ"ס
 ושמרון הנה לרו שלום גללות ופחה לכות ביראת יהוה יסו' ס' כ"ס
 לב ונקמת רוח הקדש רגי : ויהי בצבר פטרס קול' ג' י"ו
 לג בקל' זכרים ויבד גם אל הקדושים הושבעים בלוי : ויצא 16 מקומות
 לשם איש אחר ושמו אינאם משפך עלמסה משכנה סר' ל' סל
 לד שנים אשר הנה יבנה בקרים : ויאמר אליו פטרס אינאם סר' ח' י'
 לישוע המשיח ופא אתך קים ורפד לך ויבצע קום : סר' י"ב, י"ג
 לה ויראו אתו על ושבג לוד ושרון ויפניו אליהודן : יס' מ' ס' כ"ג
 לו ויבשו הקוה הלימיה אחת ושמה סבתיא אשר יוס' ס' ג'
 למרנמה נאמרה אביה היא הקוה מליא שפלים סו' ים ס' ס' ג'
 לו וידבות אשר עשהה : ויהי בימים ההם ותחלה וקמור
 לח וקאשר הקצו אחת שמונה בעליה : וקאשר לוד קרבה סס' ס' ג' י'
 לש שני גברים ויבקשהו לבלתי תעצל לעבר אליהם : ויגם סס' ס' ג'
 פטרס וילך אתם וקבואו העלו אתו אליהעלה ומשפדנה נסד' כ"ג, ט'
 אצלו כל האלמנות בוכות וקראות קתות ובגדים כל
 ס אשר עשהה צדיקה בהיותה עסקה : ויצא פטרס את' סר' ס' מ'
 כלם החוצה ויכרע על ברכיו והפלה ונפן אל' הנויה ויאמר ס"א ס' כ"א
 סבתיא קימי והיא קתה את' עיניה וקראתה את' פטרס
 סיא ותקם ותשב : וימן לה ד' ויקום אתה וקאשר קרא את'
 סב הקדושים ואת האלמנות הציג אתה הנה : ותענד זאת סס' ס' ג'
 סג בלתי יורדים האמינו בארון : ויהי וישב ימים רבים ס"ח ס' כ"ג
 סדו אצל שמעון אשר בירס : סע' ס' ג'
 סה ואיש אחד הנה בקסריא אשר שמו קרנגוס ער סתה
 265

1006 כ'נ"ו. לפני בלבוש צהור : ויאמר קרנליוס נשמעה הסנהדה לא
 1007 ססוק ס'. ונדרבתיך נוצרי לפני האלהים : לכן שלח אלישו וקרא לב
 אליה את שמעון הפכנה פטרס הוא מתארח בבית
 שמעון גרוס אצל הים אשר נבואו הנה ודבר אליה :
 לכן רבנל שלחתי אליה ואתה הישבה לעשות בנבואה הנה לב
 1008 זכר'כ"ט ט'. ועתה הנה רבנל פה לפני האלהים לשמוע את כל הדברים
 יוס' כ"ג ט'. המצרים לה מאת האלהים : וישמע פטרס ול
 1009 זכר' י' י'. אתשר ויאמר באמת אני מברר כי האלהים אינני נושא
 יוס' כ"ג ט'. פנים : כי אם בקלבו הוציא אתו ופעל צדק הוא רצוני לה
 1010 האלוים. לו : אתה דבר אשר שלח לבני ישראל מבשר שלום עליהם לו
 1011 מלח' ג' ט'. ישוע הפסיד זה הוא ארון הכל : אהם וירעים אתה דבר לו
 1012 לוח' ג' י'. אשר נהיה בקליהנה כלו ותהל קרנליול אחת הבניה
 1013 מת' כ"ג ט'. אשר קרא אתה ונתנו : אתה ישוע ו אשר למצרת אף לה
 1014 יוס' ס' ט' ט'. קשה אתו האלהים ברחם הקדש ובנבואה אשר הלה
 לוח' ג' כ"ג ט'. פעול טוב וראו את כל המכבשים מאת הששן כי
 1015 יוס' כ' ט' ט'. האלהים הנה קמו : ואנחנו ערים ונחטו לקל הדברים לש
 1016 סר' ג' כ"ג ט'. אשר עשה גם בארץ היהדים גם בירושלם אשר חמיהו
 1017 מת' כ"ג ט'. אהו בחלותם על צעך : אתה האלהים היום ביום השלישי ס
 1018 מת' כ"ג ט'. ונתן אהו לחיות נלי : לא לקרועם כי אם לערים סא
 1019 יוח' ט' ט' ט'. הנבחרים מקדם מאת האלהים לנו אשר אכלנו ושתנו
 1020 יוח' כ"ג ט'. עמו אחר קומי מעם הפתים : וצנה אתנו לקרא לעם סג
 1021 יוס' ט' ט'. וקצוד כי זה הוא המעקר מאת האלהים לשופט
 1022 יוס' כ"ג ט'. החיים והמקים : לזה כי הנביאים משרים כי נהש בשמו סג
 1023 מר' ט' ט' ט'. שליחת השאים כל המאמין בו : עוד פטרס מדבר אר מד
 ט' ט'.

הדברים האלה וישל רוח הקדש על כל השומעים אר' ס' ט' כ' ט'.
 מה הדבר : וישתקמוי המאמינים אשר כבני המילה כל
 אשר באי עים פטרס כי גם על צננים מתבנה רוח הקדש ססוק כ"ג ט'.
 סר' ט' ט'. מו לשקרה : כי שמיעו אתם כמדברים בלשונות ומגדלים אר' יוס' ט' ט' ט'.
 כו האלהים אז ענה פטרס : הויכל איש למנוע את הפנים
 לבנות השכל אלה אשר לקחו את רוח הקדש פאשר גם סר' ג' ט' ט'.
 מה אנהו : ונעו כי יובלו קשים הארון אז שאנלו אהו לשבת סכ' ט' ט' ט'.
 עפתם ימים אהדים : מת' כ"ג ט'.
 יא וישמיעו השליחים והאחים אשר מהנהגה כי גם הצננים
 ג קבולו את דבר האלהים : ובאשר ענה פטרס וירשלה
 ג ונדוני עמו אלה אשר כבני המילה : לאמר כי אל אנשים
 ד אשר לתם עולה זאת ואבלם עתהם : וזהל פטרס וישרש יוס' ט' ט' ט'.
 ה לתם קפי חסדר לאמר : אני היתה בעיר יפו מחפלה ס' ט' ט'.
 ונתפדהו ראיתי כדעה פלי אהו כמו סרין ג'ול יוד סר' כ"ג ט'.
 ו בארבע קצוות טהר מדשפטים ונבוא ערי : ובאשר
 חבטתי עזרו החבונתי וראיתי את מרצע הרגלים אשר
 ז על הארץ והחיות והחמשים ועוף השמים : ואשפע קול
 ח אבן אל קום פטרס ובה ואלל : ואמר תמלה לי אדני יוס' ט' ט' ט'.
 ט כי כל הלו או שפא מעולם לא בא אלי : ונען אתי קול
 שנית מדשפטים את אשר סהר האלהים אתה אלהי השמים ס' ט' ט' ט'.
 י להל : וזה הנה שלש פעמים וישפוד עוד הבל למעלה
 יא אלהי השמים : ויהיה פתאם שלשה נברים קמרו על הבית סר' ג' ט' ט'.
 יב אשר היתי בו לשלטים מאסרא אלי : ויאמר אלי קרוחו סר' ט' ט' ט'.
 כלבת אהם בגלי ספג מאמיה ונבלי אמי גם ששת האחים סכ' ט' ט' ט'.

האלה ונבוא פנימה אל בית האיש : וחספך לנו ארך ראה יב
 את המלאך נצב בביתו ואמר אליו שלח אנשים אל יסו
 יקרא אלהך את שמעון המצניח פסרום : אשר יבין דברים יד
 אלהך אשר תשלח עם אהרן וכל בניהו : ובהחלי לומר בשלח טו
 רעה הקדש עליהם פאשר נביעלנו בתהלה : ואופר את טז
 דבר הארון את אשר אמן ויהוה טבל במים את אהרן
 השביל ברות הקדש : לכן אם אתה תפסוק הדמה נתן לך יז
 האלהים פאשר נביעלנו המצניחם פארון ישוע השליח את
 אהרן כי היתה עצום למלע את האלהים : וישמעם את יח
 יהוה כ' ואלה החרשו כבברו את האלהים לאמר אמלם נן' גם
 זכר' ג' ט' ז' צוים נתן האלותם אתה תשגיח להיום :
 ט' ח' ט' ו' ואתם אלה הנופלים בגלל המצניח אשר נהקו על יט
 סמפסום הלכו עד פנימא ופסרום ואמסו וקרא האיש לא
 פ' י' ט' ו' דברו אתה דבר וולתי ליהוה לבקם : ויהיו אהרן פקם כ
 אנשים פסרום וקורנים אשר' ג' ואתם אל' אמסו וקרא דברו
 כ' אלהיהם וקרא את הארון ישוע : והתן ד' יהוה עמיהם כ
 זכר' ג' ט' ו' וחספך רב האמין וקרא אל הארון : וישמע כב
 ט' ז' כ' ו' הדבר פאונן שהלה אשר ברושלם עליהם השלחו את
 פ' ז' לו' ו' ברנבא לעבר עד אמסו וקרא : אשר' ג' ואתם ובראונו כג
 את החרס האלותים שמח ונתן את פסלם לדבק אל הארון
 וכל כותם : פ' ח' כ' ו' כי היא היה איש טוב ומלא רעה הקדש מד
 זכר' ג' ט' ו' ואמסו וקרא המון רב אל הארון : ויצא ברנבא מרששה כח
 פ' ט' ז' ל' לך את השאלו וקראו אתו הבריה אל אמסו וקרא :
 זכר' ג' ט' ו' ויהי החספסם שהלה שלח המיכה וילפדו המון רב כי
 נס

גם' קראו בראשונה באמסו וקרא ההלמדים לפי חספסם :
 כ' ובימים ההם ורדו נביאים מירושלם אל
 כח באמסו וקרא : והם אתו מהם ושמו אונן ויהוה על פי
 הויה כי לעב נבול עתה להיות על פליתתם אשר גם
 כט נהיה בימי קלודים חספסם : ומתהלמדים פני אשר
 השליח ד' איש קראו פליתת מהם לשלוח לשנות אל
 ל הארץ הושבעים ביהוה : אשר גם עשו וישלחו אל
 הנהלים פני ברנבא וקרא :
 יב ויצעו והיא שלח החרושים הפלח אתו ויהי להרע לאהרן
 ג כ' ויהוה ויהוה אתו עלב אתו ויהוה קורב : ובראונו
 פ' ז' ו' כי רצקה היא אל החרושים וקרא ללבו גם את פסרום לא
 ד ח' י' ו' המצניח : וקראו חספסם אתו שמו אל משקל
 ומסרהו אל ארבעה ארבעתו אנשי מלמה לשמר אתו
 ה פ' ז' ו' להעלותו אל העם אתה חספסם : ויבין פסרום
 נשמר בבית הנלא את פסלה נשקחה בערו מות שהלה
 ו מאין המצניח אל האלהים : וקראו חספסם להביא
 אתו פלח ההוא היה פסרום ישן בין שני אנשי מלמה
 ו אקרו בשני רחוקות ושקמים לפני הלה נצרו את המשקל :
 ו ויהוה למלאך יהוה נצב ואור נגה בגגו ויך' על צד פסרום
 ח וניצרהו לאמר קים מתנה וישלח וקראו מעל קרו : ויאמר
 אליו הסלחך החאר וינצל ויעלה נצב פן ויאמר אליו
 ט תפסה סעלה עתה ואלך אתה : ויצא הלך אתו ולא
 ידע כי אמת הוא הנזרה עליה המלאך את דקה לראות
 י מראה : וקראו עברו חספסם ראשונה וישקו זאי אל
 271

מת' ז' כ"ו. הפתה את הנדה האמון וְהַשְׁתַּחֲמִיטְם עַל לֶחֶם הָאָדָם וְיִמְכְרוּ כֶּלֶם כְּכֹסֶם וְיִכְסְעוּ סָאֵל וְאָלָה אֲשֶׁר אִתּוֹ כַּסְפֹּס וְנִבְאוּ אֶל־שָׂרָא יג
 סר' ט"ו כ"ז. אֲשֶׁר בְּסַמְפִּילָא אֶדְ וְיִחְזְקוּ נֶסְדָּר מִהֶם וְיִשְׁבּוּ יְרוּשְׁלָמָה :
 16 סר' ט"ז כ"ח. וְהִפּוּ עֲבָרֵי מִשְׂרָא וְנִבְאוּ אֶל־אֲנַשְׁיֹכּוּנָא אֲשֶׁר בְּשִׁסְדִּיבָא ד
 וּבְלִבֵּי אֶל־בִּית־הַנְּכֹסֶת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְיִשְׁבּוּ : וְאֲחֵרֵי קְרִיאָה טו
 17 סר' ט"ח כ"ט. הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים שְׁלָחֵהּ אֲלֵיהֶם רֹאשֵׁי בֵּית־הַנְּכֹסֶת לֵאמֹר
 כַּסְפִּים אֲחֵים אֵי־שׁ לָכֵן דָּבַר הַכֹּהֵן אֶל־הֵעָם דְּבָרֵי :
 18 סר' י"ג כ"י. וְגַם סָאֵל וְיִנְעֵב בְּדָ וְיִאֲמַר אֲנִישִׁים יִשְׂרָאֵלִים וְהַדְרִיאִים טו
 19 ס"ס מ"ט כ"י. אֲתֵּי הַאֲלֵהִים שְׂמַעֵי : אֲלֵהֵי הָעָם הַזֶּה יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּר אֲתֵי יו
 20 סר' ז' כ"ב. אֲבוּתֵי וְאֲחֵיהֶם רֹמִים בְּמַנְתֵּם בְּאַרְץ מַצְרַיִם וּבְנִרְוֵי
 16 סר' ט"ז כ"ג. רָמָה הִצִּיב אֲתֶם סַמְנָה : וְכֹסֶן אֲרַבְעִים שָׁנָה לְלֵבֵל אֲתֶם יח
 ח' כ"ד. בְּמִדְבָּר : וְכֹאֲשֶׁר הֶאֱבִיד שְׂבַע־גוֹיִם בְּאַרְץ כְּנָעַן הַזֶּה לְהָם יט
 17 סר' ט"ח כ"ה. לְבִנְיָן אֲתֵּי אֲרַבְעָם : וְאֲחֵרֵי וְאֵת פְּאַרְבַּע מֵאוֹת וְחַמְשִׁים כ
 18 סר' ט"ט כ"ו. שָׁנָה נֶתַן לָהֶם שְׁלוֹשִׁים עַד שְׂמֹאֵל הַנְּבִיא : וּבִמְעוּ שְׂאֵלֵי כא
 19 סר' כ' כ"ז. לְחַד וְיִחַד לָהֶם הַאֲלֵהִים אֶת־שְׂאֵל בְּרִיקָשׁ אִישׁ כִּשְׁבָשׁ
 20 סר' כ"א כ"ח. בְּנִמְיִן אֲרַבְעִים שָׁנָה : וְכֹאֲשֶׁר חָסֵר אֹהֶל וְהָם לְהָם אֲתֵי כב
 21 סר' כ"ב כ"ט. דָּוָד לְמַלְכֵּי אֲשֶׁר הִעֲבִד עָלָיו וְיִאֲמַר מִצִּיאֵי דָוִד בְּרִישֵׁי
 22 סר' כ"ג כ"י. אִישׁ לְלִבֵּי אֲשֶׁר וְיַעֲשֶׂה אֶת לְבַרְבּוּי : מִנְרַע הָאִישׁ הַזֶּה כג
 23 סר' כ"ד כ"ב. הָיִים הַאֲלֵהִים לְיִשְׂרָאֵל כְּפִי הַהֲבַטְתָּה מוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל :
 24 סר' כ"ה כ"ג. כֹּאֲשֶׁר קָמָא וְיִחְזְקוּ מְכֻרֵם לְמַן בִּקְתוּ אֶת־טְבִילַת הַיְּהוּסָה כד
 25 סר' כ"ו כ"ד. אֶל־עֵינֵם יִשְׂרָאֵל : וְכֹאֲשֶׁר מֵלֵא וְיִחְזְקוּ אֶת־הַמְּרֻצָּה אֲמֵר נה
 26 סר' כ"ז כ"ה. יוֹחָא כִּי־יִשְׂרָאֵל אֲתֵי לְחַוֵּת לֵאמֹר הוּא כִּי אִם־הִנֵּה
 27 סר' כ"ח כ"ו. הוּא בָּא אֲחֵרֵי אֲשֶׁר אֲנִי שָׂדֵה לְחַמִּיר אֶת־גַּעַל רִלְיוֹ :
 28 סר' כ"ט כ"ז. אֲנִישִׁים אֲחֵים בְּנֵי מְשִׁיחַת אֲבָרְתִים וְהַדְרִיאִים אֶת־הַאֲלֵהִים ט
 נכס

1 סר' כ"ח כ"ח. כו בְּכֶם לָכֵם דָּבַר דְּיִשְׁוּעָה הוּאֵת נִשְׁלַח : כִּי וְשִׁבִי יְרוּשְׁלָם יא
 2 סר' כ"ט כ"ט. וּמְשִׁלְיָהֶם אֲתֵדָה לֵאמֹר וְגַם לֵאמֹר אֲתֵדְלוּת הַנְּבִיאִים סר' ל' כ"י.
 3 סר' ל"א כ"י. כח הַנְּקִרְאִים כָּל־שְׁבִיב וּבְהַרְשִׁיעִים אֹתוֹ לְמַעַן אֲתֶם : וּבְגַלִּי ססר' ל"ב כ"י.
 4 סר' ל"ב כ"י. מִצִּיאֵ בֹר בְּרִיאֲשִׁיכַת מִיּוֹחַ שְׂאֵלֵי אֶת־שִׁלְשִׁיטוֹס כִּי יוֹחַ : מת' ל"ג כ"ב.
 5 סר' ל"ג כ"ב. כס וְכֹאֲשֶׁר מֵלֵא אֵת כִּל־הַדְּבָרִים הַמְּתַנְּבִים עָלָיו הוֹרִידוּהוּ כִּן כ"ג.
 6 סר' ל"ד כ"ב. ל הִעֲבִי וְשִׂמּוּ אֹתוֹ קְהֵר : אֶדְ הַאֲלֵהִים חֲמִים אֹתוֹ מַעַם יא
 7 סר' ל"ד כ"ב. לא הַמְּתוֹם : וְהוּא רָמָה יְכִיס רְבִים אֶל־עֵלָה אֲשֶׁר עָלָו אֹתוֹ סר' ל"ה כ"ב.
 8 סר' ל"ה כ"ב. לב מִתְּרַנְּלֵל יְרוּשְׁלָיִם אֲשֶׁר הֶם עָבְדוּ אֶל־הֵעָם : וְאֲזַהֲרֵי
 9 סר' ל"ו כ"ב. מְבַשְׂרִים אֲחֵכֶם עַל־הַהֲבַטְתָּה אֲשֶׁר נִהְיִיתָ לְאֲבוּתֵי כִי יא
 10 סר' ל"ו כ"ב. לג אֲתֵה מֵלֵא הַאֲלֵהִים לְבְנֵיהֶם לְנֵי בְּהִמֵּם אֶת־יִשְׂרָאֵל : פֹּאֲשֶׁר
 11 סר' ל"ז כ"ב. לד בְּסִינְיָהּ בְּמִנְכוּר הַשֶּׁנִּי בְּנֵי אֲתֵה אֲנִי הַיּוֹם לְדוּקָה : וְכִי ססר' ל"ז כ"ב.
 12 סר' ל"ז כ"ב. לה הַלִּים אֹתוֹ מַעַם הַמְּתוֹם מִבְּלִי הַיּוֹתוֹ עוֹד עֲחִיד לְשׁוּב
 13 סר' ל"ח כ"ב. לז לְשִׁחַח כֹּה אֲמַר כִּי־אֲתֵן לָכֶם חֲסִידֵי דָוִד הַנְּאֻקָּם : עַל־כֵּן יא
 14 סר' ל"ח כ"ב. הוא אֲמַר עַם בְּמִנְכוּר אֲחֵר לֵאמֹר הַיּוֹם חֲסִידֵי לְרֵאוֹת שְׂחַח : ססר' ל"ח כ"ב.
 15 סר' ל"ט כ"ב. לו כִּי דָוִד אֲמַרְסֵם לְשִׁרְתוֹ אֲתֵדְלוּרֵי כְּרַעְיוֹ הַאֲלֵהִים וְשֹׁן גַּאֲסַח 16 סר' ל"ט כ"ב.
 16 סר' ל"ט כ"ב. לו לא אֲבוּתֵי וְרָמָה שְׂחַח : אֶדְ יוֹחַ אֲשֶׁר וְחִמִּים אֹתוֹ הַאֲלֵהִים רכ"ו.
 17 סר' ל"י כ"ב. לח לא רָמָה שְׂחַח : לְכֵן מִתְּעַת הַתְּרָה לָכֶם אֲנִישִׁים אֲתֶם כִּי כ"ג.
 18 סר' ל"י כ"ב. לט עַל־כֵּי יוֹחַ שְׂחַח חֲסִיאִים מְנַדָּה לָכֶם : וּמְגִל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר י"ג.
 19 סר' ל"י כ"ב. לא יִקְלַתֶּם לְהַעֲדָה בְּתוֹרַת מִשְׁנֵה בְּהָה לְרִיבִיאִיִן לְעָדָה : יא
 20 סר' ל"י כ"ב. לט כִּי לְכֵן רָמָה שְׂחַח בְּעֵינֵים הַנְּאֻקָּה בְּנְבִיאִים : רָמָה בְּיּוֹם ססר' ל"י כ"ב.
 21 סר' ל"י כ"ב. וְהַמְּרֻצָּה וְהַחֲמוּ כִּי פִעַל אֲנִי פִעַל כִּימִכִּים פִּעַל אֲשֶׁר לא יא
 22 סר' ל"י כ"ב. סב חֲמִינֵי אִם־אִישׁ וְסַפֵּר לָכֶם : וּבִקְצֵאת הַדְּבָרִים י"ג.
 23 סר' ל"י כ"ב. סג מְבִית־הַנְּכֹסֶת בְּקִשְׁי הַיּוֹם כִּי בְּשִׁבְתָּ לֵאמֹר יִאֲמַרֵי אֲלֵיהֶם ססר' ל"י כ"ב.
 24 סר' ל"י כ"ב. סד מִן הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : וְכֹאֲשֶׁר לְמַסְתָּה הַנְּכֹסֶת וְיִלְלוּ בְּרִים י סר' ל"י כ"ב.
 הַדְּבָרִים

ספוק ס"ו. תהידים ותמתנהידים תהיאים אחרן פאל וברנא אפר
 100 וז' לסתמי. דבר אליהם ותתירו אלהם לעמד בתוך האלקים:
 ספוק מ"ב. ובשפת השנית פשיעו בלהעיר בקוליה לשמוע את מר
 דבר האלקים: ובראות היהודים את התמונים ובקלי מה
 קנאה ודברו נגד הדברים הנאמרים בני פאל מדברים
 נגדם ומגדשים: ודברו פאל וברנא בנסתת לב ויאמרו מי
 לזוכ' כ"מ. צדק היה פי לכם פראשנה ודבר דבר האלקים אך באשר
 רומ' ס' ט"ו. מאסתם אלו ופשתם את עצמכם בלתי שרים לחיי עולמים
 ס' י"ח ו'. הנה אנחנו טנים אלהגים: פי כה צה אתנו הארון מו
 100 יסע מיט'ו. לטמיר לאור גולם להיחזק לשיעה ערצה דארץ: וכאשר מח
 100 רומ' ט"ו. שמעי הגוים ושמחו ויבדו את דבר יהוה ויאמינו פי
 100 טל' כ"ד. אשר היו משהים לחיי עולמים: ובסוף דבר יהוה בקל מש
 100 מ' כ"ב. המדינה: אך היהודים הסתו את הדגשים הראוה והנבדוה נ
 100 טע' ס' ס'. ואת ראשי העיר ועוררו ודישו על פאל ועל ברנא ושלכו
 100 נחמ' ו'. אתם מנגליהם: אך קמה גערו את עשר רגליהם עליהם נא
 100 סמול' ל'. ונבאו אלאהיוון: והתלמדים כלמא שמחה ורחה הקדש: נב
 ויהי באקליון ונבאו יחידו אל בית המסכת אשר ליהודים ו
 ודברו לכה עד אשר הקמינו גם מהיהודים וגם מיונים
 המון רב: אך היהודים אשר היו בלתי מאמינים עוררו ב
 100 מ' י"ג. והקעטו את נפשות הגוים נגד האוקים: לכן ישבו שם ב
 100 וכן. וכן רב ודברו בנסתה ביהוה הפעיל לדבר הגו והסת
 100 ויחלק. אוקות וקוסתם להיות על ידיהם: ויגרע המון העיר ר
 ואלה היו עמדתהים ואלה עם השליחים: וכאשר ה
 100 סמל' כ"ב. נקחה סעית הגוים היהודים עם ראשיתם להגלים
 חסד

ו חסל אהם: הם דעתם נמלשו אל עיר לוקאניא לסתרא 160 ונר
 ו ורדה ואלהכפר מסביב: ושם היו מבשרים: כנח. מרס'
 ה ואלש אוד לסתרא חלש ברקלו ישב והיא ספח
 ט כבשן אפו אשר מעולם לא התהלך: זה שמע את פאל
 מדבר אשר בהפישו בו ובראוה פי יש לו אמירה
 י' להשע: אמר בקול גדול צמד על דגלך קוממיה ודלג 160 ל' לרסמ.
 יא ויהיה ד: ובראות התמונים את אשר עשה פאל וישאו 160 מ' ל' ס'.
 את קולם ויאמרו לוקאניא האלהים געשו דמים לבני אדם 160 גלסנס.
 יב והרדו אלנו: ויגרעו לברנא בעל ופאל מרקוליס
 יג באשר הוא קה בעל המלה: וכתו הפעל אשר היה לסני 160 סמ' ל' ד'
 עינם הביא פרים ועשרות שושנים אלהשערים ויחזק 160 ט"ו.
 יד לננות עם התמונים: וכשמע השליחים ברנא ופאל 160 ד' כ' ז' מ"ו.
 ויגרעו את גדיהם ודלגו אליהם ויהיו ויגמרו לאמר: 160 נמל' י' ק' ו'.
 טו אנשים למה אתם עשים את אלה גם אנחנו אנשים 160 ס' י' כ"ו.
 חלשים דומים לכם ומשמיעים אנחנו אהכם פי מר
 ההגלים האלה תסנו אלהאל התי אשר עשה את
 160 יסע' מ' ט'. מו השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר גם: אשר
 יז בידות החלשים היות לכל הגוים לבנת בודייהם: אמנם 160 טענרו.
 גם לא היתה את עצמלו בגל עדות עליו בהסיתו מר
 השמים לחלו לנו משר ועמלות פרוה ובמלא את לבותינו
 יח אכל ושמחה: וברבם את אלה בבודות השקטו את 160 מ' י' כ"ג.
 יט התמונים בלתי גזוח להם: ונבאו שמה 160 מתי' כ"ז כ'
 היהדים מאמיוכיא ופאלקיו וישאו את התמונים ויסקלו 160 ס' קור' כ'
 את פאל ויסקדהו אלהותיו לער בחשכם ויהי את כ"ס.
 וכאשר

וְכַאֲשֶׁר סָבְבוּ אֹתוֹ הַמַּלְמִידִים הִקָּם וַיִּנְאֹא אֶל־הַעֲרֹב
 וּמִקְהֻלֹת יַצָּא עִם־בְּרִנְיָא אֶל־רִבְקָה : וְכַאֲשֶׁר בָּשׂוּ אֶת כַּח
 הַעֲרֹב הִחִיא וְגַם לָעֹשִׂי רַגְלִים לְמַלְמִידִים עָבְדוּ אֶל־קִסְרָא
 וְהַלְוִיָּן וְהַלְוִיָּיִקָא : מִתְּרֹמֶם אֲחִינְעֻשׁוֹת הַמַּלְמִידִים כִּכ
 וּמִתְּרֹמֶם אֲתָם לְהַמְדִּי בְּאִמְרָה וְכִי בְּצִוְרוֹת רְבוֹת צִרְיָה
 הָיָא כִּי נִבְרָא בְּמַלְכוּת הַאֲלֹהִים : וְכַאֲשֶׁר הִקְמוּ לְתָם כִּכ
 לְהַגִּים בְּבִלְעוֹלָה וְהַתְּפִלָּה בְּצִוְמוֹת הַמְּקוֹרֵי אֲתָם בְּיַד הַרְלָה
 אֲשֶׁר הָאֲמִינוּ בָּהּ : וְכַאֲשֶׁר סָבְבוּ בְּסִיסְדִּיָּא בְּיָד אֶל כִּר
 שְׂמִשְׁלִיא : וְכַאֲשֶׁר דְּבַר אֲתִידְבַּר בְּשִׁרְיָה יָרְדוּ אֶל־אֲמִלְיָא : כַּה
 וּבִשְׁמִים קָסְעוּ בְּהַגִּיָּה אֶל־אֲמִינוּכְיָא אֲשֶׁר מִשָּׁם לְמַסְרוּ לְהָן כִּו
 הַאֲלֹהִים אֶל־תְּפִלָּה אֲשֶׁר מְלָא : וּבְגֹאֲם שְׁפָה וּבְהַקְהִלָּם כִּו
 אֲתִידְהַקְהִלָּה לְסָפְרוּ בְּפִקָּה גְדוּלוֹת עֲשָׂה הַאֲלֹהִים עִפְיָם וְגַ
 שְׂתִּחַ לְהִיגִים אֲתִישְׁעִי הָאֲמִינוּהָ : וְהַשְּׁבִי עִם וְקָן לֹא־מַעֲשֵׂה כַּה
 עִם הַמַּלְמִידִים :
 וְהָאֲדָרִים אֲשֶׁר יָרְדוּ מִהִידָה לְמַדְרֵי אֲתִידְאִיָּים פִּי אִם־לֹא טו
 חֲמוּדוֹ פִּי חֲתַת מִשָּׁה לֹא תִכְלֹל לְהַשְׁעֵי : לְכֹן פְּאֲשֶׁר ב
 נְהִיָּה רִבִּי וְהַתְּפִלָּה לֹא־מַעֲשֵׂה לְמַאֲלֵי אֶל־בְּרִנְיָא בְּגַהֵם יַעֲדוּ
 לְעוֹת שְׁפָלֵי בְּרִנְיָא וְהָאֲדָרִים אֲתִידָרִים מִתָּם אֶל־הַשְּׁלִיחִים
 וְהַנְּהִיגִים יִדְבַּלְמָה עַל־אֲדוֹת הַשְּׁאֵלָה הָאֵלֶּה : וְתָם ג
 קְלוּתָם מֵאֵת הַקְּהֵלָה עָבְדוּ בְּתוֹךְ פְּרִימָיָה וְשִׁמְרוֹן וְחִסְפָּה
 אֲתִידְשׁוּבַת הַנְּהִיגִים וְהַתְּפִלָּה שְׂמִיחָה גְדוּלָה לְבַלְהִידְאִיָּים :
 וּבְגֹאֲם יִדְבַּלְמָה אֲבָלֵי מֵאֵת הַקְּהֵלָה וְהַשְּׁלִיחִים וְהַנְּהִיגִים ד
 וְיִסְפְּרוּ בְּפִיהֶם גְדוּלוֹת עֲשָׂה הַאֲלֹהִים עִפְיָם : אֲדָרִי קָמוּ ה
 אֲדָרִים מִנְּשֵׁי מִתְּחֵלָה הַפְּרִישִׁים וְהַנְּהִיגִים לְמַאֲמִינִים

ויאמר כי צריך למול אתם ולצוותם לשמר תורה משה:
 וְהַקְּהֵלָה הַשְּׁלִיחִים וְהַנְּהִיגִים לְהֵאֵלֵת עַל־
 אֲדוֹת הַדְּבַר הַהֵן : וְכַאֲשֶׁר נְהִיגָה הַתְּפִלָּה רְבִיָּה וְהַקָּם
 פְּקִירוֹם וְיִאמְרוּ אֲלֵיהֶם אֲנָשִׁים אֲחִים אֲתָם וְעֵתָם פִּי
 מְלִימִים קְרֻמוֹיִם הַאֲלֹהִים בְּחַר בְּחֻבְנֵי לְשׁוֹמְרֵי תוֹרָה עַל־
 ח כִּי כִּי אֲתִידְבַּר בְּשִׁבְרוֹת וְהַתְּפִלָּה : וְהַאֲלֹהִים לְהִשְׁעֵי אֲדָרִי
 הַלְבָבוֹת הַעֲרֹב עֲלֵיהֶם בְּתַת לְתָם אֲתִידְבַּר בְּהַשְׁרֵי פְּאֲשֶׁר
 ט גַּם לְגַי : וְלֹא־הִבְהִיל מֵאִמְרָה בְּרִנְיָה וּבְרִנְיָהם בְּשִׁבְרוֹת אֲדָרִי
 י לְבִוְחֵיהֶם בְּאִמְרָה : וְעֵתָה אֲשֹׁא מְהָ אֲתָם מְנַסִּים אֲתִי
 הַאֲלֹהִים לְשׁוֹם לְעוֹל עַל־צִוְאֵי הַמַּלְמִידִים אֲשֶׁר בְּסִילָה
 יא אֲבוּחִיבִי גַם לֹא אֲנַחְנוּ וְלִכְנוּ לְשִׁאֲתוֹ : כִּי אֲבִיחָן הָאֲדוּרִין
 ישיע הַשְּׁפִיחַ מֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ לְהוֹרְשֵׁעֵי פְּאֲשֶׁר גַּם הַקָּם :
 יב וְיִשְׁתַּק לְבַדְהִמְוִן וְיִשְׁמַעוּ אֲתִידְבַּר נְבִיא וְשִׁאֲלֵי בְּסִפְרָה
 יג אֲוִתוֹת וּבִוְפִתִים עֲשָׂה הַאֲלֹהִים בְּנִיגִים עַל־יְרִידָם : וְאֲתִידְבַּר
 שְׂתִקָּם וְעֵצֵן יַעֲקֹב לֵאמֹר אֲנָשִׁים י אֲחִים שְׂמִעֵי אֲלֵי :
 יד שְׂמִעוּן סִפְרֵי אֲדָרִי בְּהַשְׁרֵיָה פְּקִד הַאֲלֹהִים לְקַחַת מִתְּנַיִים
 טו מִזֵּי עִם לְשִׁמּוֹ : וְהִלָּאֵת אֲוִתִים דְּבַר הַבְּרִיאִים בְּתַת : אֲתִידְבַּר
 זֹאת אֲשֶׁר־בְּיָד וְהַבְּנָה אֲתִידְשַׁבַּת דְּוִד הַנְּפִלָּה וְהַרְשִׁימָה אֲבָנָה
 יז וְהָאֲדָרִים אֲתָם : לְמַעַן יִדְבַּרְשׁוּ שְׂאֲרִית אֲדָם אֲתִידְהַקְהִלָּה וְכִל
 הַנְּהִיגִים אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׂמִי עֲלֵיהֶם וְכַאֲשֶׁר־הִנְיָה עֲשָׂה כִּל־אֲנָה :
 ח י לְדוּעִים לְאֵלֵיהֶם מְעוֹלִים בְּלִשְׁתִּי : עַל־כֵּן אֲנִי שְׂמִי לְבַלְהִי
 כ הַרְגִי אֶת־אֲנָה מִתְּנַיִים וְהַשְּׁבִיגִים לְאֵלֹהִים : כִּי אֲבִלְקָמוּ
 אֲלֵיהֶם לְחַבֵּר מִשְׁנֵי־הַאֲלֵלִים וְהַאֲלֵלִים וְכִי־הַנְּהִיגִים וְכִי־הַנְּהִיגִים
 כא תָּקָם : כִּי מִשָּׁה מִתְּנַיִם קְרֻמוֹיִם יֵשׁ לֵנוּ בְּבִלְעִיר וְעִיר
 279

ב' קור' ב' י' ז' כי קראנו הארון לבשר אתם : לכן פאשר נסענו בארצה יא
 משרואם רצנו בדרך ישר אל סבתתא ומסחרת אל
 באפוליס : ומשם לפלפ' אפרו היא העיר הראשונה בחלק ו
 הנה מספרקואי עיר השטחית ובשב בעיר הזאת ימים
 ארבעים : וביום השבת יצאנו אלסחרת לעיר עליד הנחר י
 אפרו שם הסכנו להתאסף להשלה וישב ובדרך אל הנשים
 הנקראות שם : ואשר אחת ושקיה ליד יד
 מנרת ארגון מיער הואמרא וראת אלהים שבעה אפר
 סתח אדלי אתלנה להשיב אל הדברים הנאמרים בני
 סאלי : ובאפר נסבדה היא ובגביתה ורשאל לאמר אם שו
 רמ' ל' ט' ג' ששפתם אתי להיות נאמקה לידני בא לביתו ושני והאלץ
 אתני : ויהי בלכתני אל הספלה והשניש איתני מ
 נערה אחת בעלת רוח טוב אשר השקה בצע רב לאדניה
 בקסקיה : היא הלכה אחר סאלי ואחריו והצעק לאמר יו
 לוק' ז' מ' א' האנשים האלה עבדי אל עליון המה הפנינים לני את
 נרו' ל' ו' ברוך הושעה : ותאת עשקה ימים רבים ובהתעצב סאלי יח
 מרקט' ל' ו' וישן ויאמר אל הדיוח אנכי מצוה בשם ישוע המשיח
 לצאת סמנה ויצא נעצם השעה הזאת : וכראות אדניה ש
 סר' ט' כ' ז' כי אלה תקנה בצעם ותחשבו את סאלי ואת סלמ ויסקתום
 אל השוק לפני המסלום : וביאו אתם אל הקצינים לאמר כ
 מ' מ' מ' ו' א' האנשים האלה עובדים את עזרנו מזה היותם יהודים :
 פעמו' ל' ו' ובגידים מנהגים אשר אורסתר לנו לקבל אתם וגם לא כא
 לעשות היותנו רומים : ושתה ההסון עליהם והקצינים כב
 הסלמיים
 ח' תס' ז' ז' קרעו את בגדיהם מעליהם ויצאו להכותם בשוטים : וכאשר כב
 282

שמו עליהם מפוח רוח השליכים במשכר ויצאו את שמר
 מ' ס' ס' ל' ו' האסירים לשכרם גסח : והוא נקחתו פקדה כואת
 כה השליכים במשכר הפנימי ויצר את רגליהם בשר : וכתוצות
 הלילה סאלי וסילא היו מחפילים ומפמים תהלות לאלהים
 כו וישמעו אתם האסירים : וסאלי היה רעש גדול עד כי
 נעו מוסרי המשכר וקבע נסתחו על הדלתות ומקורוח
 מ' ג' ג' ו' כלם חתרו : וכאשר חקיו שמר המשכר משתחו וראת
 את דלתות המשכר פתוחות וישלח את הדורו ויחשב לאמר
 כח את עצמו בדמותו כי יהיו האסירים : ויקרא סאלי בקול
 גדול לאמר אל תפגעו לה סאוקה רע פי שלנו אנהנו פה :
 כס וישאל יד ודלג פנימה ויבוא ידו וישל לפני סאלי וסילא :
 ל ויצא אתם החיצה ויאמר אדני מה צרקה לי לעשות למען
 לא אביע : ויאמרו וראמן בדרך ישיע השועה ותישע אתה
 לב וביהך : ויבדו אליו את דבר אדני ואל כל אשר בביתו :
 לג ויבקה אתם בשעת הלילה הזאת וידחו את מפותם וישבל
 דו קווא וכל אשר לו קבע : וביצא אל ביתו וישם שלחן
 לח לפניו ויעלץ עם גביריו היותו מאמין באלהים : וכאשר
 היה יום וישלחו הקצינים את המשכר לאמר שלח את
 לו האנשים ההם קפשי : ויצר שמר המשכר את הדברים
 האלה לסאלי שיתלחו הקצינים אשר השלחו קפשי ועתה
 לו צאו ולכו לכם בשלום : ויאמר סאלי אליהם הנה בגדי
 אתנו וקטירי שועים ואנחנו אנשים רומים והשליכו אתנו
 אל משכר ויעלה המשכר יגרשו אתנו לא כי אסרנו
 לח המה ויוצאו אהנו : ויגידו השועים את הדברים האלה אל
 283

ס' כ"ז, כ"ח כ"ט וז' יראו בשמחה קראו להם : ויראו ויבשרו לפ
 כ"ט. מהם וכאשר הוציאם שאלו פי יצאו מרועיר ו וכאשר מ
 סס' א' ט"ו. יצאו מרעשם יראו ארצות ויראו אתהאחים
 ויבשרו אתם ויצאו :

ס"ג ד' ט"ז. וכאשר עברו באמספלים ובאפולונוא ויראו ויבשרו ויבאו
 ס"ד ד' ט"ח. אשר עשם הזה בירת הנקסט של היהודים : וכן הנהגו ב
 ס"ה ז' ט"ט. לשאל בא שנימה אליהם וישלש שבתות ודבר עמהם מן
 ס"ו כ"ד כ"ה. הכתבים : פתח אתם ומחרה לי צדקה הנה למשיח
 ס"ז ט"ז כ"ג ד'. לעשות ולקום מעם המתים ולי זה הוא המשיח ישוע
 ס"ח א' כ"ח. אשר אני מציד לכם : ואחרים מהם וזכרו ונלוו אל שאלו ד
 ס"ט ס"ט ס"י. וסלא ויבשרו את הציאים הכוז רב וגם מן הנפשים
 ס"י ס"ט ס"י. הראשונות לא מעשות : אך בלא היהודים אשר לא ה
 ס"יא ס"ט ס"י. האמינו לקחו להם מאשי השוג גברים רעים אחרים ויאספו
 ס"יב ס' ג'. קטון ויהצמו את העיר ויתעצבו על בית סון וישאלו להביא
 ס"יג ס"ט ס"י. אתם אל העם : וכאשר לא מצאו אתם ויסתנו את סון ו
 ס"יד ס"ט ס"י. ואתים אחרים אל משל העיר והצעו בראיה אשר הוסי
 ס"יז ס"ט ס"י. אתהמלך באו גם הלים : אשר קבל אתם וסון ואלו כלם ו
 ס"יח ס"ט ס"י. יצאו דתי הנקסר פללים באדם פי יש מלך אחר ישוע :
 ס"יט ס"ט ס"י. ויצאו אתהקטון ואתמשל העיר בשמחה אתהאיה : ח
 ס"כ ס"ט ס"י. וכאשר לקחו רי שריה מוסון ומרעהאחרים שלחו אתם : ט
 ס"כא ס"ט ס"י. והאחים שלחו רבנו אתשאל ואתסלא
 ס"כב ס"ט ס"י. בלילה אליריאה והם גבואם שמה הלכו אל בית הנקסט
 ס"כג ס"ט ס"י. אשר ליהודים : ואלו היו שבעים ויורו במאה אשר א
 ס"כד ס"ט ס"י. בחסלונושא אשר קלוו אתהנער בקלהתנדבת הרים בדרשים
 י"ט ז' כ"ט.

יב יום יום אתהכתבים אסדרתברים האלה בן הפה : וכן ס"ט ז' כ"ח.
 רבים מהם האמינו גם מן הנפשים הנגיחות הנקבות ומן ס"ט א' כ"ח.
 יג הנברים לא מעשים : וכאשר ידעו היהודים אשר בנסלונוקא
 פי גם בנרועה ידו דבר האלהים על פי שאלו ויראו
 יד בסעפיה ויצורו אתהתמונים : או ירצו שלחו האחים ס"ט ס"ט ס"י.
 אתשאל ללכת עד הים וסלא ויטמחוים לשאר עול שם : ס"ט כ"ח כ"ט.
 טו ויבשרו את שאלו הביאו אתו עד התניה ובאשר לקחו
 סקרה אלסלא ואלסמחואם מן העיר מאד לבוא אליו ס"ט ט"ז ס"ח.
 טז הקרי להם : אך שאלו גידלו להם אתניה
 ס"ז ס"ט ס"י. והתפצו ויהו בקרבו בראותו אתהעיר פלה מלאת אלילים : ס"ט ט"ז ס"ח.
 יז לכן התפצו בירת הנקסט עם היהודים ועם צאי האלהים ס"ט א' כ"ח.
 יח ונשאו יום יום עם לכתפשים אלו : ופלוסעים אחרים ס"ט ס"ט ס"י.
 לך האפוקרים ומרעהאפוקרים ההצוי בו והאחרים אחר
 ס"י וזכה המבפא הזה לאמר והאלים הוא נראה להיות
 ס"יא אל נער יען אתישוע והאתקוקמה בשם אתם :
 ס"יב ויקחו אלו ויביאחו אלסמחואם ויאמרו והנבל ס"ט ט"ז ס"ח.
 כ לדעת מה הוא תלך הזהש הנה התאמר נסד : פי
 ס"יג ס"ט ס"י. דברים נרים אמה כביא לאונגני לכן נחפץ לדעת מה
 ס"יד ס"ט ס"י. בא אלה הפה : וכלאנשי אחיה ותנברים הנרים מה לאתה
 ס"יד ס"ט ס"י. להם עת שניו לסאקה וילי לנער או לשמוע ארנה ס"ט ס"י.
 ס"ט ס"י. כב הקש : וישער שאלו בתוך ארעהאם ויאמר אנשי אחיה ס"ט ס"י.
 ס"ט ס"י. כג בקלדרים אע ראה אתכם פחותי וראת אלם : פי בעבר
 ס"ט ס"י. ובהפישו אתהקדשי אליהתכם מצאתי גם במה אשר כתבו
 ס"ט ס"י. עליה לאל בחרתוהע לכן אשר : וידעו דעתם אתם דעים אלו י"ט ז' כ"ח.

666 בתומי אַדוּה אַזי סַנְד לַכּס : הַאֲלֹהִים אֲשֶׁר עִשָׂה אֶת־הַמַּבֵּל מִיַּם
 667 יִסַּע ס'ס'ו'ו' וְאֵת פְּלִאֲשֶׁר כָּה זֶה בְּהוֹרֵוֹ אַדּוֹן הַיְשָׁמִים וְהָרָצִץ אֲנֵנִי
 668 הַסַּבְלִי'י'ו' טָנַן בְּחִלּוֹת הַעֲשִׂים בְּדָמַי : וְגַם אֲנֵנִי מִשְׁרַת מִיַּד כִּי
 669 הַסַּבְלִי' קִיף בְּרִאֲרָם פִּחֵר מֵאִמְרָה בִּי הוּא נָתַן לְפִי הַיָּם וַיִּשְׁמַח
 670 כִּי־ז'ו' וּבְלִדְרָם : וְעִשָׂה אֶת־הַיָּם פְּלִיגְוִי בִּגְן אֲדָם לְשִׁפּוֹן כִּי
 671 בְּרִח'ז'כ' בִּרְח'ז'ט' עַל־פְּלִצֵּי הָרָצִץ וְהַגְּבֵל אֲתַדְרַעְתֶּם הַיְוֹנִים מִלְּאֵד וְאֵת
 672 דְּרִל'ס'י' חֲבִילֵי מוֹשָׁבָם : לְמִצֵּן וַיִּקְשֶׁוּ אֶת־רֵאשֵׁי אִסְמָכָם אִשְׁוּא כִּי
 673 אִירֵא'ט'י'ו' יָמָשׁוּ אֶת־וִיכָאָר אֶת אֲמָלָם אֲנֵנִי רַחֲוֹן מִפְּלִאֲחֵן
 674 אֶמְאָנִי : אִי בִּי אֲנִיחֵוּ הַיָּם וְעַמְּם וְהַיָּם פְּאֲשֶׁר גַּם כִּי
 675 אֲהָרִים מִן־הַיִּמְשָׁרִים שְׁלֶכֶם אֲמִירָו בִּי גַם מִפּוֹלְחֵי אֲנַחֲטִי :
 676 וְחִלְּיָהֲבֵטָם .
 677 ז'ו' ט'ט'ו'י' לָכֵן בְּהוֹרֵנִי מִפּוֹלְחֵי הָאֲלֹהִים אֲוִרְאָא לֵנִי לְדַפּוֹת בִּי כַּשׁ
 678 הַקָּלְדֵּוּחַ אֲמָה לִּהְבֵּן אִי לְכַסֵּף אִי לֵאבֹן תְּרַשֵׁת אֲמֹן וּמִפּוֹת
 679 אֲדָם : אֲבֹן מַעֲתוֹת הַבַּעֲרִית הַיָּהּ הַתַּעֲלֵם הָאֲלֹהִים אֶת־ל'
 680 עֲלָהּ הוּא מִצְּוֵה אֶת פְּלִיגְוִי הָאֲדָם בְּלִמְקוֹם לְשׁוֹב :
 681 יַעֲזֵן בִּי תַנְן יוֹם אֲשֶׁר בּוֹ הוּא עֲתִיד לְשַׁפֵּט אֶת־הַתַּבְּבֵל לֹא
 682 יִתְבַּל'ט'ו'ו'ו' בְּלָדֶךָ בְּרֵאשֵׁי אֲשֶׁי הַיְדוּלִי בְּהִפְּסֵי אֲמֹן לַעַל בְּהַמְּקוֹ אֵת־ו'
 683 יִסַּע ס'ס'ו'ו' וְגַם הַמַּחֲמֵת מִקְרִיבֵת הַיָּמִים אֵלֶּה לְעַגְוֵי וְאֵלֶּה לֵב
 684 ל'ס'ו'ו'ו' אֲמִירָו נִשְׁמַעַת עוֹד עַל־זֹאת : וּבְכֵן יֵאָדָּא פִּחֵר מִתּוֹכָם : לֵב
 685 יִסַּע ס'ס'ו'ו' אֶת־הָאֲשִׁים הַיְוֹנִים הַבְּרִי אֲלֵיָו וְהָאֲמִירָו לֵב
 686 סַמּוֹר יִשׁ .
 687 הַמַּרְסִי וְאֲחֵרִים עִמָּהֶם :

688 סְנִיר נִחְסִי .
 689 סַמּוֹר יִשׁ .
 690 קוֹר'ט'ו'י'ט' שֵׁם הַיְדוּלִי אֶת־דְּשָׁמוֹ אֲקוּלָא מִפּוֹלְחַת כְּסִמּוֹס אֲשֶׁר מִקְרֹב
 691 ס'ס'ו'ו'ו' כֵּן אֲרִישֵׁל אֲתָם אֲשִׁתּוֹ בְּעִבְרֵי צְנוּת לְהוֹדוֹם
 692 אַח

ז אֶת פֶּלִי הַיְוֹנִים לְקוֹשׁ מִרְוָאָה וְנָבֵא אֲלֵיהֶם : בַּעֲבַד ס'ס'ו'ו' ל'
 693 הוֹרֵוֹ בַּעַל מִלְאָכָה שְׁוֶה לְשׁוֹב אֲצִלָּם וְיִסַּע בִּי הַיָּז עֲשִׂי ס'ס'ו'ו'י'ו' .
 694 ד אֲלֵהֶם בְּמִלְאָכָם : וְיִקְרַב בְּבִית־הַפְּנִיחַת בְּלִישְׁתָּה וְיִקְרַח ס'ס'ו'ו'י'ו' .
 695 ה גִּעַת הַיְהוּדִים וְהוֹיָנִים : וְכֹאֲשֶׁר יָרִידוּ סִילָא וְסִמּוֹתְהוֹס ס'ס'ו'ו'י'ו' .
 696 כְּמִקְרֹבָא הַיָּהּ קִפָּל בְּהַיָּהּ וְהַיָּהּ בְּהַיָּהּ לְהוֹדוֹם בִּי יִשׁוּעַ ס'ס'ו'ו'י'ו' .
 697 ו הַיָּהּ הַמַּשְׁעִיָּה : וְכֹאֲשֶׁר הָם לְהַנְדְּרוּ וּבְגֵפֵי וַיִּשְׁעוּ אֶת־בְּנֵיהֶוּ ס'ס'ו'ו'י'ו' .
 698 וַיִּאֲמַר אֲלֵיהֶם דְּמִכֶּם עַל־רֵאשֵׁיכֶם לְקוּ אֲנִי מַעֲרִיב אֲלֵי ס'ס'ו'ו'י'ו' .
 699 ז הַיָּוִם אֲנִי הַיָּז : וּבְעִבְרֵי מִשָּׁם וְנָבֵא בְּבֵית אֶת־וֹשֵׁמו ס'ס'ו'ו'י'ו' .
 700 וַיִּסְתּוֹס אִישׁ לְקָא אֶת־הָאֲלֹהִים אֲשֶׁר בִּירוֹ הַיָּהּ סַמּוֹד סַמְבִּלְקִי'ס'ו' .
 701 ח לְבִית־הַפְּנִיחַת : וְקָרַסְוִיל רָאשׁ בְּיַת־הַפְּנִיחַת הָאֲמִירָו בַּאֲדֵי סַמּוֹר'ו'י'ו' .
 702 עֵם פֶּלִיגְוִי וְנַיָּם מִן־הַקְּרָתִים לְשִׁמְעֵם הָאֲמִירָו וְנִסְבְּלוּ : יוֹסו'כ'ו'י'ו' .
 703 ט וַיִּאֲמַר הָאֲדוֹן עַל־פִּי מִלְּאָה בְּלִיחָ אֲלֵי ס'ס'ו'ו'י'ו' .
 704 י סַפָּל אֶל־תְּלָא בִּי אִסְדִּבְרִי וְאֶל־הַתַּשְׁהָה : בִּי אֲנִי לְסַפֵּן ס'ס'ו'ו'י'ו' .
 705 וְאִישׁ לֹא־יִסְבֶּעַ בָּהּ לְהַרְעֵי לָךְ בִּי עֵם רַב יֵשׁ לִי בְּעִיר יִסַּע ט'ט'ו'י'ו' .
 706 יא וְהָאֵת : וְנִשְׁבַּח שֵׁם שְׁוֶה וְשַׁעֲוֵה וְדַרְשִׁים מִלְּפָד בְּהַם אֵת סִיִּרְחַת .
 707 יב דְּבַר הָאֲלֹהִים : בְּהַיָּהּ זַלְיוֹן לְטָנן אֲנִי'ס'ו' .
 708 וַיְקוּמוּ הַיְהוּדִים בִּלְב אֶת־וֹשֵׁי עַל־סַפָּל וַיִּבְרָאוּ אֵת־וֹ אֶל־כְּסָא
 709 יג הַמַּשְׁעִשׁ : לֵאמֹר בִּי זֶה מִסְּעִיחָ אֶת־הַתַּשְׁשִׁים לַעֲבֹד אֶת־ו'
 710 ד הָאֲלֹהִים נַגְד הַתְּהוֹרָה : וְכֹאֲשֶׁר חֲשַׁב סַפָּל לְסַתֵּחַ אֶת־פִּישׁוֹ
 711 וַיִּאֲמַר זַלְיוֹן אֶל־הַיְהוּדִים אִסְאָוֹא הַיָּהּ אֵינְה אֲנִי אִזו
 712 טו וּבְהַיָּהּ רַעֲוֵה הַיְהוּדִים בְּפִי הַיָּשֶׁר סְבִלְוִי אֲחֵכֶם : אֶת אִם־ו' סַמְבֵּל .
 713 הוּא שְׂאֵלָה עַל־מֵלֶכֶה וְעַל־הַיָּהּ אֲשֶׁר לָכֵם רָאָה ס'ס'ו'ו'י'ו' .
 714 אֲתָם בִּי אֲנִי לֹא אֲנָה לְהַיָּהּ שְׁטַט הַיְוֹנִים הָאֲנָה : סַמְבִּל'כ'ו'י'ו' .
 715 טז ז וְאִישׁ אֲתָם כְּסָא הַמַּשְׁעִשׁ : וַיִּאֲחָזוּ לְדַיְוָנִים בְּסַמְבִּלְוִים ס'ס'ו'ו'י'ו' .

עמ'ו, ו'. ראש בית הנקנסת ויפדוהו לפני פסא המשפט ויגדו לא
 ססוק י"ב. דאן למאמה מאלה: ופאל פאשר אהר עור זמים רבים יח
 ברך לשלום אתה אחיהם והןך משם באניה אל ארם ועמו
 פריסקלא ואקלא אהר נחלו אהראשו גמנפאה פי הנה
 נסמ'ו, י"ב. לו יקר: ויגע עדאססוס ואתם עוב שם אף הוא בא יש
 כ"ב. אל בית הנקנסת ותרבו עם היתאים: ובאשר שאלו פי ישב כ
 ס"ב, כ"ב. אולם ומן רב לא הואיל פי אסברך אתם לשלום ויאמר:
 יריך לו קליל לעשות אתהתג הפא בירושלם אף עוד מא
 לירושלים. אשוב אליכם אסירצה האלהים ויפע באניה מאססוס:
 ובאשר יר אלקסיה קליה ושאל לשלום אתהתהלך כב
 מעיר לעיר. וברך אליאנטיקוא: ובאשר אשר אינה ומן יצא והמתוך כב
 לוק' ח' ט'. פסטר בארץ בלשיא ופריגיא מחנא את גליהמלמדים:
 ישע' ד' ג'. והגיו אהר ושמו אפלוס אלאכטנרוני גמולרהו מד
 עמ'ו, ו' י"ג. איש לבון מלים בא אל אססוס והוא פגור בפתגים: ונה כה
 תסל' כ"ח. היה מלמד ורך והנה ובהתלבו ביות דבר ולפני בנהירוח
 ט'. את הדברים אהר להארו ברעהו וק את שבילת ויהנו לנד:
 במסית. ונה התל ותר בנסקה בבית הנקנסת ובסבוע אהו אקלא כו
 פריסקלא לקחו אהו ונקטר והיהת בארו לו את פתך
 פ"ד י"ן. האלהים: וכרצותו לעבר אליאקא האזים פתבו אל כו
 סרמט'ו, ג'. המלמדים וההורים למבל אהו אשר בגיוא שמה עור
 כנורט'ו, י'. הרבה עם אלה אשר נהיו מאמינים עליה: והסר: פי כח
 לוק' כ"ג. ברהוק הוכיח קליל את רעה היתהים גליי בהראות סך
 כתיי הזומם: הפתגים פי ישוע הוא הפתגים:

פא אל אססוס וימצא תלמידים אהדים ויאמר אליהם: ס"ב, כ"ב.
 ב האם את ריה הקדש לקחתם מאו האמנתם ויאמרו אליו יסו' ל"ב.
 ג אכן אף לא שמענו אס יש רוח הקדש: ויאמר אליהם כ"י יכתן
 ד אלי קח אפוא נסבלתם ויאמרו אל שבילת ויהנו: ויאמר נעבליס.
 פאל אכן ויהנו סבל מבילת התשיבה באמרו אליהם פי ס"ח, ג'.
 ו ואינו בזה הויתור לבוא אהרו ונה הוא בשיעו המשיח: סמל' ג'.
 ז ובאשר שמעו כספלו פשם הקרון וישוע: ובאשר סכך סמל' כ"ח.
 ח פאל את דיו עיניהם ויתבא ריח הקדש עליהם וידברו ס"ח, י'.
 ט בלשונות ויתנפאו: ויהנו כב הנהגרים פשגים עקר: ונבא ס"ח, כ'.
 י אל בית הנקנסת ודבר בנסקה בשליחה הקשים מתנפח ס"ח, ג'.
 יא וסוכיל את הדברים פלאדות מלכות האלהים: ובאשר ס"ח, ג'.
 יב אהרים הקשו והיו סוררים ותרשו את הדרך הנה בסך לקח המסית.
 יג הקמיו ונתקם מהם ונבל אתהמלמדים ויום יום התנפח ס"ח, ג'.
 יד בבית מודש איש אהר שרזום: וזאת היתה שנתים ימים ס"ב, ג'.
 ט' פאל פאל פל ישיב אסא שמיו את דבר האהר ישוע סרמט'ו, ג'.
 ט"א בסיהורים ונס וקנים: והברוח בלתי מצאוא עשה כ' קור' ג'.
 י"ב האלהים בירי פאל: עד אשר גם על החלים הובא ריגילות.
 י"ג משארו מספקות או תקרות והצני מהם התחללים ונס ריגילות.
 י"ד דהיות רעות יצאו מהם: ויהיו אהדים ס"ג, ג'.
 ט"ו כן דהיהים המשושטים פשיעו שדים לקרא את ישם לוק' ט, ט'.
 ט"ז האהרן ישוע על אלה אשר היו להם רחוחות רעות לאמר
 י"ח אהרנו פשיעים אהכם בשיעו אשר פאל קרא אהו: ס"ג, ג'.
 י"ט והם היו שבועה: בגי סלא ויהיו ראש פתגים קעשים
 כ' וזאח: ומען הריח הקדש והאמר אהישוע: אי מפר ס"ג, כ"ד.

ס'ר'ט'ז'י'א. ואתפאל אפי יודע אך אהם מי אהם : ודלג עליהם סו
 ס'מח'ט'כ'י'ח. האיש אשר בו היתה הרים הועל ויכשל אהם ויגנר
 עליהם ער פירשו סך הנות היתה צרוקים ופצעים :
 וזאת היתה מועלת לכל גם להותים גם לזנים היושבים יז
 ס'סוק י'. האסוס ותפל ויהא עליהם ויגלל שם הארון ישוע :
 ויז'כ'י'מ'י'ג. ויבש מאלה אשר נתנו מאמינים באי ליתוים ויגזרים ח
 ס'טע'מ'י'ט'י'. איה מעשהיהם : אך רבים מאלה אשר פועלו לטשים יט
 ס'נר'ל'י'ט'י'. הניאו אתהספרים יחד וישרפו אהם געני כל ויהשבו
 ס'סז'ל'ב'כ'. אתמחירם וימצאו כסף חמשת רבבות : ככה בעו גל כ
 ס'טע'י'ב'י'ח. ויגבר ויגר והיה : וכאשר נשלמו הדברים כא
 האלה שם פאל ברוח אהר עברו במקדוניה ובאזיא
 לנסוע וירושלמה לאמר פי אהרי היותי שם צדוק ל'
 לראות גם אתדומיא : וכאשר שלח אלמקדוניה שנים יכ
 ס'רומ'ט'י'ט'י'. סךדשורתים אלו אתדומותיהם ואתארסוס הוא אתר
 ס'רומ'ט'י'כ'י'. וכן באסוא : ותרי בעת היום מהיתה לא קשנה עלאדוח כ
 ס'סוק ט'. הנהך הנה : פי איש אחר ושמו המפורסם צדוק פסח כר
 ס'ר'ט'ז'י'ט'י'. הושעה תכלי כהן : קטנים שלאאדמיים תשק לאמרים
 ס'סז'ג'ז'. משפחת לא מעש : אשר יתקצו אהם ואת השעלים כה
 גדברים האלה ויאמר אנשים ידעוהם פי סךדמלאמה
 ס'סז'י'ב'י'ח. היתה רכישנה הוא : ואתם ראים ותשמעים פי לא לז' כ
 באסוס פי אם נמצע בכלאסוא פאל זה סכה והדיח
 ס'טע'מ'י'כ'י'. ס'מח'ט'כ'י'ח. ס'סוק י'. ס'נר'ל'י'ט'י'. ס'סז'ל'ב'כ'. ס'טע'י'ב'י'ח.
 ס'טע'מ'י'ט'י'. ס'נר'ל'י'ט'י'. ס'סז'ל'ב'כ'. ס'טע'י'ב'י'ח.
 ס'טע'מ'י'ט'י'. ס'נר'ל'י'ט'י'. ס'סז'ל'ב'כ'. ס'טע'י'ב'י'ח.
 ס'טע'מ'י'ט'י'. ס'נר'ל'י'ט'י'. ס'סז'ל'ב'כ'. ס'טע'י'ב'י'ח.

כז דולקה אשר לאסוא ותהבל משפתהים לה : וקשבים ס'טע'ג'ז'ח.
 זאת ויפלאו סכה ויצעקו לאמר דולקה ארממים של' ס'רמ'ג'ז'ח.
 כש האסוס : והפלא כל העיר מבינה ויסתערו גלב אהר ס'סח'ט'ז'י'ח.
 אל התאסרון פתשם גניוס והארסוס כול הפקדונים תבני ס'רומ'ט'י'ט'י'.
 ל מסעות פאל : וכאשר רצה פאל לזוא אלמקדו העם לא ס'ר'כ'ז'ל'.
 לא הנדו לו הפלמתיים : וגם אתרים מקציני אסוא הדיחם
 לו רשם שלתי אלו ותחירו אלו לבלתי תת ארד ס'מ'ג'ז'ט'י'ט'י'.
 לב עזמו אל התאסרון : ויגלו לנתי אלה : זאת ואלה ס'ר'כ'ז'ל'ג'ז'ח.
 פי תקלה הנה גבוך ותרג מהם לא ידעו עלמה נקלה :
 לב ויוציאו אתאלקסנדר סךדוק ההמון ברחוף אהו היהודים ס'סז'ג'ז'ח.
 לו ונע אלכסנדר אחיו ויחפץ להתנצל לפני העם : וכאשר
 ידעו פי יהתי הוא ויהי קול אהר מכלם ויצעקו נשתי ס'מ'ט'י'ט'י'כ'י'ח.
 לה שעות דולקה ארממים שלדאסוס : וכאשר השקוט סופר ס'מ'ט'י'ט'י'כ'י'ח.
 העיר אתהמון ויאמר אנשי אסוס מי אסוא האיש ס'מ'ט'י'ט'י'כ'י'ח.
 אשר איננו יודע אתעיר האסוס פי היא משפחת
 לו האלוהית הגולה ארממים והכלם דופל סךדקעל : לכן
 באשר נכנע להתנצר איהודברים האלה צדוק לזם להיות
 לו שקמים ולא לשעות מאימה בחפון : פי קבאחם את
 האנשים האלה אשר אינם גינו מקדש וגם לא סךדפי
 לח אלוהותכם : ואיש ידמסריוס ולאמינים אשר עמו ויגר ס'נר'ל'י'ט'י'ח.
 ריב אל איש הן לטלי חפיר הפשפש : געשים וסגנים יש
 לס ירעו איש אתדעהו : אך אסאתם דרשים מאימה על
 ס דברים אהרים בקלה בפירחוק ופול : פי אנהני נסגנים
 לתקרא וזין עלמהיח היום הנה וזין סכה אשר נבל ס'ס'י'ט'י'ח.
 ת

י' כחוסמס. בה להשיב השבון על ההתנודות הזאת : ונאשר אמר מא
עבדך ד' י"ה. זאת פשר את העקל :

ואמר אמר שבתה הפהקה וקלא פאל אליו את כ
המלכותי וברכ לילום ונא לכת אלמדונאי : ונאשר ב
עבר בגלילות הון והוהר אתם באר רב ונא אל ארץ
ר' ון : ונאשר לשב שם שלמה וקשים הישם לו מצרנ
מאת היהודים בחשבו לנסוע באניה אל אים ונעש עשה
לשיב הרץ מדונאי : ונארה עמו עראסיא פפאר הפרואר
ומרתה שלוניקים ארסטורוס וסקנודוס וניס הררני
ס' ט' ט' ח' וסמותיגוס ומדיאסיא סניקוס ופרסיקוס : ונא עברו לפנינו ה
והוהלו לנו בראס : ונאחננו ונאנו באניה אחרי ימי ו
הפעות ספלי' ונא אליהם אל פראס בחמשה ימים
ויש ישגנו שבעה ימים : ונאחד בשבת בהקלה הפלמיים ו
לפרוס לחם פאל קרא לחם הוכחה בחשבו לצאת למחר
ונא ארץ אתה קאמר עד צלות הלילה : והלו נרוה רבים ח
בגלילה אשר נקחלו שם : ונאשר לער אחר וישמו אשוכוס מ
בהלון ונאפע פשינה עמקה ובהרבות פאל לקרא את
המוכחה התנברה עליו השנה ונאל מרתה שלמייה
למשה ונאסא מה : ונרד פאל ונאל עליו ונאקהו ונאמר
אלהקלהו כי נאשו יש בו : ונאל עוד ונאלם לחם וישעם יא
ורח' ל' ג' כ"ס. ונאשר דבר לסוד עד השחר או קאא : ונביא את הנעני יב
הי ונאחסי לו קחש : ונאחננו ערנו אלהאניה ונאענו יב
אל אים ומשם השבנו למחתי אלני אר פאל פי בן פאר
בחדשנו ולקחנו הרגיל : ונאשר פושש בננו באסוס לקחנו יד

מו אחרו אלניו ונא אל טיטוליו : ומשם נסענו באניה ונא
מסקורת אלמול פיוס לקחורו ננענו בסוסו ונלו בשרונליו
מו לקחורו באנו למולוס : כי פשש פאל לעבר באניה
על פני אסוס למען לא יהיה לו לגלות וכן באסיא פי סהר
אסיאל לחג אתיוס השבעות בירושלם :
ז יח וישלח סמולסוס אל אסוס ויקרא איוקנ נקלהה : ונאשר
בא אליו ונאמר אליהם אתם ידעם מדהיום הראשון
יש אשר נאחיל אל אסיא אך פלהעת הויה עמכם : עבד את
אלני בקלעננה רוח ובהמעות רבות ובמסות אשר קרו
כ אחי ונארות ההודים : ואך לא מנעתי בלמאמה כך
הדברים המועילים לבלתי הניד לכם והירוח אתכם בגליל
כא ומנות ארבות : בהעיד גם להודים וגם לנזים אתהקשונה
אשר לאוהים ואת האמנה אשר באזינו ישוע המשיח :
כב ונאקה הזה אגן אסור ברוח נוסע לירושלם בגליל רעת
כא את תקרות אחי קש : וקלתי כי רוח תקשש בגליל פעד
כד לאמר כי מוסרות וצרות מדהלות לי : אך מאמה מאנה
אזינו חשב נסילא אתנאפשו אגן מחשב קרה לי למען
פילות אתמרופתי בשמחה ואת השירות אשר לקחתי מאת
כה הקרון ישוע להעיד אתבשרות חסר האלהים : ונאקה
הזה אגן יודע פי לאתוספו עוד לראות אתפני אהם
פלכם אשר בתוככם התהלכתי כבשר אדמלכות האלהים :
כו ללון אגן מעד בכם פיוס הנה פי קמי אמי מדם הפל :
כז כח פי לא חדותי מנהיג לכם את פל צעת האלהים : ללון
השמרו לנפשתיכם ולבלתי עשור אשר רוח הקדש שכם כ"ג

16 למוסקר
 17 ב'ל'א'ג'
 חסטר'ג'כ'ס'
 18 ת'ל'ע'ג'ג'
 19 יע'כ'ג'
 20 ג'ג'
 21 ג'ג'כ'ג'
 22 ג'ג'כ'ג'
 23 ג'ג'כ'ג'
 24 ג'ג'כ'ג'
 25 ג'ג'כ'ג'
 26 ג'ג'כ'ג'
 27 ג'ג'כ'ג'
 28 ג'ג'כ'ג'
 29 ג'ג'כ'ג'
 30 ג'ג'כ'ג'
 31 ג'ג'כ'ג'
 32 ג'ג'כ'ג'
 33 ג'ג'כ'ג'
 34 ג'ג'כ'ג'
 35 ג'ג'כ'ג'
 36 ג'ג'כ'ג'
 37 ג'ג'כ'ג'
 38 ג'ג'כ'ג'
 39 ג'ג'כ'ג'
 40 ג'ג'כ'ג'
 41 ג'ג'כ'ג'
 42 ג'ג'כ'ג'
 43 ג'ג'כ'ג'
 44 ג'ג'כ'ג'
 45 ג'ג'כ'ג'
 46 ג'ג'כ'ג'
 47 ג'ג'כ'ג'
 48 ג'ג'כ'ג'
 49 ג'ג'כ'ג'
 50 ג'ג'כ'ג'

16 למוסקר
 17 ב'ל'א'ג'
 חסטר'ג'כ'ס'
 18 ת'ל'ע'ג'ג'
 19 יע'כ'ג'
 20 ג'ג'
 21 ג'ג'כ'ג'
 22 ג'ג'כ'ג'
 23 ג'ג'כ'ג'
 24 ג'ג'כ'ג'
 25 ג'ג'כ'ג'
 26 ג'ג'כ'ג'
 27 ג'ג'כ'ג'
 28 ג'ג'כ'ג'
 29 ג'ג'כ'ג'
 30 ג'ג'כ'ג'
 31 ג'ג'כ'ג'
 32 ג'ג'כ'ג'
 33 ג'ג'כ'ג'
 34 ג'ג'כ'ג'
 35 ג'ג'כ'ג'
 36 ג'ג'כ'ג'
 37 ג'ג'כ'ג'
 38 ג'ג'כ'ג'
 39 ג'ג'כ'ג'
 40 ג'ג'כ'ג'
 41 ג'ג'כ'ג'
 42 ג'ג'כ'ג'
 43 ג'ג'כ'ג'
 44 ג'ג'כ'ג'
 45 ג'ג'כ'ג'
 46 ג'ג'כ'ג'
 47 ג'ג'כ'ג'
 48 ג'ג'כ'ג'
 49 ג'ג'כ'ג'
 50 ג'ג'כ'ג'

בלוח אתנו כלם עסנשים ונדים עדימתיח לעור ונכרע
 י עלרפנינו על החוף ונחפלי: ובאשר ברבנו לשלום איש
 ו אחרשדו עלינו אלהאנדי והפח שבו לנבמיהם: ואנחנו
 באשר עלינו אהמסע האניה מנור פאנו אלענו ונשאל
 ה לאחים לשלום ונשב אתם יום אחד: ומפחדת נאנו ובאנו
 אלקרא ונא אלבי' פלפוס המבשר אשר היה מן
 מ השבועה ונשב אצלו: ולנה היו ארבע בנות בחגרות
 י מתנבאות: ובאשר לשבנו עם נמים רבים יד נביא אהר
 יא מיהודה ושמו אגב: ובבואו אלינו ובשאתו אתגור פאל
 ויאמר אתינו ואתיננו ויאמר פה אמר רוח הקדש
 האיש אשר לו האור הזה ככה יאמר אתו היהודים
 יב בירושלם ויסגרו בתי נאים: ובאשר שמענו אתאלה
 בלשנו מאהו גם אלהנו גם אנשי המלום לבלי עזות
 יג וירשמה: ונעו פאל כה אתם עשים כה ושבר את
 לבגן פי אלי נכון אלכ' לא לך להאמר פי אסגם למה
 יד בירושלם עלישם הארון ישוע: ובאשר לאבנה להפחות
 טו החשנו ואמרנו רצון אלו יהיה: ואחר הימים האלה
 טז נשאנו אהפלינו ונלנינו וירשמה: ונכני עמנו גם מהלמתי
 קסרא ונביאו אהם איש אהר אשר נניר אצלו אתמכסון
 יז פשוטי המער רדמון: ובאשר פאנו וירשמה קלנו אהנו
 יח האחים רדון: ומפחדת הלך פאל עמנו
 יט אלמקב וכלהאנדים והלוי עם: ובאשר שאל להם לשלום
 ספר נבשים את פלאהר מן הדברים אשר עשה האללים
 כ בחרב היום עלינו עריתו: והם פלשעם פדו אהראוי על אמת

הויתו למנא אלהים פאשר אתם פלכם ישכם היום :
 אשור דרשמי אתהנתקף הנה ערמות אכר ומסגור לבתי ד
 ללאים גם אנשים גם נשים : פאשר גם הפקו הגדול ה
 סעיר לו וקליות הזקנים אשר נסלחתי מהם אנרוה
 אל האחים ונעשתי אל דפושק להגיא גם את אשר היו
 עם אסרים ורשעיה לממן ועששו : ויהי פאשר נסמיו ו
 והרבהו אל דפושק פתצות היום ופתאם אור גדול סמי
 השמים פק סביבותי : ואשל ארצה ואשכמע קול אמר ו
 אלו שאל שאל לפה אמה רודף אתי : אך אלו ענתי ה
 כי אמה ארע ויאמר אלי אלו ישעו הנפוי אשר אמה
 רדף אתו : ואלה אשר היו עמי אמנם אתהאור ראית
 ונתערה אך אתקול הפדבר אלי לא שמעו : ואמר כדאי
 אעשה ארעי ויאמר הארון אלי קום לך דפושק ושמ
 ואמר לך על קלדיקרים אשר מנו לך לעשות :
 ובאשר לא ראיתי מפני כבוד האור ההוא הובלתי בך יא
 סאלה אשר היו עמי ואבוא אלדפושק : ואיש אהר הנניח יב
 ורא אלהים פני התורה ומעמד פאת קלדיקרים הושבים
 עם : בא אלי ובהתעברו אמר אלי שאל אהר וראה עוד יב
 וראי פנעם השעיה הריא ראיתי עוד אלו : ויאמר אליה די
 אבותי יע אהר כמדם לרע אתדבצוני וראות את
 הצדיק ולשמוע קול מסוי : פי תהיה ער לו אל קלפני מו
 האדם על הדברים אשר ראית ושמעת : ועתה קח תאמר מו
 עם הישגל והסרתני אשר אהר בקרא בשם יהוה : והיו י
 פאשר שביחי אל ירושלים ובהשפלי בגיבלי ואתי בתפיהו
 כ"ד, ד' 7

ס' ט' 6
 ס' ט' 7
 ס' ט' 8
 ס' ט' 9
 ס' ט' 10
 ס' ט' 11
 ס' ט' 12
 ס' ט' 13
 ס' ט' 14
 ס' ט' 15
 ס' ט' 16
 ס' ט' 17
 ס' ט' 18
 ס' ט' 19
 ס' ט' 20
 ס' ט' 21
 ס' ט' 22
 ס' ט' 23
 ס' ט' 24
 ס' ט' 25
 ס' ט' 26
 ס' ט' 27
 ס' ט' 28
 ס' ט' 29
 ס' ט' 30
 ס' ט' 31
 ס' ט' 32
 ס' ט' 33
 ס' ט' 34
 ס' ט' 35
 ס' ט' 36
 ס' ט' 37
 ס' ט' 38
 ס' ט' 39
 ס' ט' 40
 ס' ט' 41
 ס' ט' 42
 ס' ט' 43
 ס' ט' 44
 ס' ט' 45
 ס' ט' 46
 ס' ט' 47
 ס' ט' 48
 ס' ט' 49
 ס' ט' 50
 ס' ט' 51
 ס' ט' 52
 ס' ט' 53
 ס' ט' 54
 ס' ט' 55
 ס' ט' 56
 ס' ט' 57
 ס' ט' 58
 ס' ט' 59
 ס' ט' 60
 ס' ט' 61
 ס' ט' 62
 ס' ט' 63
 ס' ט' 64
 ס' ט' 65
 ס' ט' 66
 ס' ט' 67
 ס' ט' 68
 ס' ט' 69
 ס' ט' 70
 ס' ט' 71
 ס' ט' 72
 ס' ט' 73
 ס' ט' 74
 ס' ט' 75
 ס' ט' 76
 ס' ט' 77
 ס' ט' 78
 ס' ט' 79
 ס' ט' 80
 ס' ט' 81
 ס' ט' 82
 ס' ט' 83
 ס' ט' 84
 ס' ט' 85
 ס' ט' 86
 ס' ט' 87
 ס' ט' 88
 ס' ט' 89
 ס' ט' 90
 ס' ט' 91
 ס' ט' 92
 ס' ט' 93
 ס' ט' 94
 ס' ט' 95
 ס' ט' 96
 ס' ט' 97
 ס' ט' 98
 ס' ט' 99
 ס' ט' 100

ה וראתה אהר אמר אלו סגור ויצא חיש מירושלים פי לא מתי' יי
 יש וקלני אתדעיתך עלי : ואני אמרתי ארעי הם וירעים פי ס' ט' 1
 אלו היתיו משליך אלדפתי כלאים ופכה בגלדפתי הנגסיות
 כ את המאמינים פד : ובאשר נשפך עם סמוענים ערף גם
 אלו היתיו מתיעב ונאות לזרעו ושמר את צניו כרצונו : ס' ט' 2
 כא ויאמר אלי לך פי אני אשלה אהרך תרוק אל צננים : וישע' ט' 3
 כב וישמעו אהר ערבותי הנה וישא אתהולם לאמר שא
 כג מרדאנרץ את פיה פי לא נכון לדיותו : ובאשר צעקו ס' ט' 4
 כד והשליכו את בגדיהם וזרקו עט השממיה : צנה ער ס' ט' 5
 האלק פי יבא אל המצודה ויאמר פי ירש בשוטים יוח' יט' 6
 כה לממן יע על סבת מה גכה צעקו עליו : ובאשר מתתו ס' ט' 7
 אהר בצרעות ויאמר שאל אל עור המאה העמר טב
 המתר לכם להכות בשוטים איש רומי ובגמתי נרשע : ס' ט' 8
 כו ובשמע שר המאה ויש אל עור האלק ויגד לו לאמר ראה
 כז מה אמה עשה פי האיש הנה רומי הוא : ויש שר ס' ט' 9
 האלק ויאמר ארעי אמר לי אם אמה רומי אמה ויאמר
 כח כן : ויצל שר האלק אלו במתור רב קנתי אתהאונות
 כט היות ויאמר שאל ואני גם נזרמי פם : ובגלע הלו ס' ט' 10
 ממי העתים לרש אהר בישמים וגם שר האלק ירא ס' ט' 11
 ל דמיו פי רומי הוא וכי אמר אהר : ומפחות נרצותו
 לדעל את הענותה עליה דמי לשפן מאת היהדים ס' ט' 12
 דמיו אהר מירמסרות ויפי פי יבוא ראשי התננים ס' ט' 13
 וקלדיקתורין ויור את שאל ונעמדה לפניכם : ס' ט' 14
 כג ויש שאל בפסנתרון ויאמר אנשים אהרם אלו בגל' ס' ט' 15
 רעיון

עדות סגן. ר' עיון טוב התהלכותי לפני האלהים עד היום הזה: ויצו ב
 ס"א כ"ג, כ"ד. הנני הנתון הנדול את העמרים אצלו להפטר עלינו: ו
 עתיד לנסות או אמר פאלו אליו למה האלהים אהף הקיר הנשוח ג
 ונס סגן. ואתה הרושב אתה טפס אתי כפי ההורה לנגד ההורה
 ס"א כ"ג, כ"ד. ואתה מצדה כי אה: והעמרים שם אמרו האם את: ד
 הכון הנדול לאלהים אהה מתח: ויאמר פאלו לא ויעלי ה
 ס"א כ"ג, כ"ד. אלו כי הוא פון גדול כי כתוב נעמי בעמף לא האר:
 ויהפך פאלו כי המהלכה האחת היא מצדוקים והאחרת ו
 ס"א כ"ג, כ"ד. מפרשים ויצעק בתוך הסנהדרין ואשים אלו פרוש
 ס"א כ"ג, כ"ד. אכלי בן פרוש על המקהל ותקומת המתים אכלי נשפט:
 ונאמר אשר זאת יהיה כרון בין הפרשים ויבן הצדוקים ו
 ס"א כ"ג, כ"ד. וחקק הקבון: כי אמנם הצדוקים אמרים כי אין תקופה ח
 ס"א כ"ג, כ"ד. גם לא מלאך נסיל רוח אף הפרשים מורים את שניהם:
 ויהי צעקה גדולה ויקמו הספרים מכותלת הפרשים ס
 ס"א כ"ג, כ"ד. ונצי לאמר אין אנהנו מצאים מאיבה רע בנאי הנה
 ס"א כ"ג, כ"ד. אף אסירח דבר אלו או מלאך לא לזקקה עליהם:
 ס"א כ"ג, כ"ד. ונאמר הנה כרון רב ודגל שר האלף פרושה פאלו על:
 ס"א כ"ג, כ"ד. ויהי ויהי את אנשי העבא לרדת ולתפוח אהו מתוקם
 ס"א כ"ג, כ"ד. ונהב או אל המצודה: וכל לה ההוא נצב עליו הארון ויאמר י
 ס"א כ"ג, כ"ד. תנו פאלו כי אנשי העדות עלי בירושלם כן פרוה הוא כי
 ס"א כ"ג, כ"ד. תמיד גם פרומו: ונאמר הנה יום עשו אהדים וכן ב
 ס"א כ"ג, כ"ד. וההדים אשר והחרימו את נששם לאמר כי לא אכלו ולא
 ס"א כ"ג, כ"ד. ישבו עד אסרנו את פאלו: והעשים את האלה האת י
 ס"א כ"ג, כ"ד. פניקים היו יותר מארבעים: אשר נשבו אל ראשי הכהנים ו

והוקנים ויאמר והחרימו את נששנו בדרים לבלתי טעם
 ס"א כ"ג, כ"ד. מו מאיבה עד אסרנו את פאלו: ועתה אפוא אתם הראו
 ס"א כ"ג, כ"ד. לפני שר האלף עמדתהדרין למען יורידו אליכם מחר
 ס"א כ"ג, כ"ד. כמו אסמחשבים אתם לתקר בחר והירות על אדוקיו
 ס"א כ"ג, כ"ד. מו ונאחזו לפני נששו נכונים אנהנו לחרג אהו: ונאמר
 ס"א כ"ג, כ"ד. שכמען בראות פאלו את הדאך וליך ונבא סלימה אל
 ס"א כ"ג, כ"ד. יו המצודה ויצד לפאלו: ויקרא פאלו לחדק משגי המאוח ס"א כ"ג, כ"ד.
 ס"א כ"ג, כ"ד. ויאמר אתה הער הנה הולכה אל שר האלף כי ישלךו כה
 ס"א כ"ג, כ"ד. יח להניד אלו: לכן יה לקח אהו והביאו אל שר האלף
 ס"א כ"ג, כ"ד. ויאמר פאלו האסיר קרא אהו ושאל ממני להביא
 ס"א כ"ג, כ"ד. יש אליך את הער הנה אשר ישלךו כה לבר אלף: ויאחזו
 ס"א כ"ג, כ"ד. שר האלף ברו ונאמר עמו לגוד וירש כה הוא אשר
 ס"א כ"ג, כ"ד. כ יש לך להניד לו: ויאמר כי היהודים התקשרו לשאל
 ס"א כ"ג, כ"ד. מפה אשר תוריד את פאלו מחר אלה הסנהדרין כמו אם
 ס"א כ"ג, כ"ד. כא מתשבים הם לתקר מאיבה בחר והירות על אדוקיו: אה
 ס"א כ"ג, כ"ד. אהה אל תסטה להם כי ארבים לו סתם אנשים יותר ס"א כ"ג, כ"ד.
 ס"א כ"ג, כ"ד. מארבעים אשר החרימו את נששם לבלתי אכל ולבלתי
 ס"א כ"ג, כ"ד. שחות עד אסרנו אתו ועמה נכונים הטה ופחקים אל
 ס"א כ"ג, כ"ד. כב התבטחה מאהף: וישלח שר האלף את הער ויצוהו
 ס"א כ"ג, כ"ד. לבלתי אפר לאיש כי תהיה לי את האלה:
 ס"א כ"ג, כ"ד. כג ונאמר לשבים משגי המאוח ויאמר הכינו אנשי צבא
 ס"א כ"ג, כ"ד. סאתים למען יסעו עד יסרוא ופרשים שבעים ונשא
 ס"א כ"ג, כ"ד. כד והיותה מאהים משיעת תליה השלישית: גם בתכה
 ס"א כ"ג, כ"ד. הציגו למען ירביבו את פאלו עליה ויפלישדהו אל פלס
 ס"א כ"ג, כ"ד. ס"א כ"ג, כ"ד.

50 שר' ז' י"ב. הפקה: וכתוב אגרת כפי הברשון הקד: אלוהים לישראל כה כו
 51 כר' כ"ג. לפקה האגרי פלכס שלום: האיש הזה נחפס מאת כו
 קרוב: היהודים והיה עמיד להרגו עליהם ובהחוקמי עם
 52 סו' י' סר. אנשי העבא חלצתי אלו בהנדע לי כי רומי הוא: וכאשר כה
 כ"ה, 53. הפקתי לנעת את הספה אשר בעבורה השפיעו הורתי
 54 מסוק 6. אלו אלפינהדרון שלום: אשר מצאתי אלו נשקו על כס
 55 סר' כ"ו, 54. שאולו תורתם אך אין לו כל אשמה שהו למות אלו
 56 רמ' ט' ז'. למסרות: וכאשר רגז ל^ו אלות ארב נגד' האיש הזה ל
 העתיד להיות מאת היהודים קרנע שלחתי אליו דגרתו
 57 נדרי ריגס. גם עליהם שינים לומר את הדברים נגדו לקנאו שלום לקד:
 או לקחו אנשי העבא את שאול פאשר צדו ויבאו אלו לא
 לילה אלא מטפסרים: ומפחית פאשר הניחו את הפרשים לב
 58 66 ס' 55. ללכת עמו שבו אלהי מצודה: אשר בבואם אלקטריא לג
 ספרים 5. ובתקם את האגרת אלהי הפקה העמידו גם את שאול לקנאו:
 וכאשר קרא הפקה את האגרת וישאל מאיזו מדינה הוא לו
 59 כר' כ"ו, 55. ובתבילו ע מילקמא הוא: ואלמר אשענה פאשר גם זה
 60 66 ס' רגן. משטינה קבא הקד וידי כי ישמר בהצד המשפט אשר
 יהודים:
 61 סר' כ"ו, 56. ואחרי המשיה ימים ירד הגולה הפון הגרול עם כד
 62 וזר כמות. הולכים ועם סלמץ אחר פרשלוס אשר התענו לפני הפקה
 63 לחטיי. נגד פאל: וכאשר נקרא הולך פרשלוס להשטין לאמר: ב
 64 פעלים טונים פאשר השגנו שלום רב עליהם והקנאו רבות היה לעם ג
 65 66 ס' פותק. היה בהשפחה בקרעת ובכל מקום מקבלים אנהו את
 66 טו' י' טו'. פלגס האד - בכל חודה: אך למען לא יאזכרו עליהו אני ר
 מהחנן

67 סה' ח' ז'. לפימקא אתני קצרו קחסקר: פי קצאנו את' כהנינתק.
 האיש היה מנקה ומעורר מהומה בין כל היהודים אשר
 68 ו בקל' חסבל ימתינו ראשון לרשימת הנצפים: אשר גם נקה
 69 לחלל את החסבל ואחר גם הפשנו והפצנו לשפט פפי
 70 י תרמנו: אך לא יביאם שר האלה ויבדד הולקו נשאו כ"ט.
 71 ח מתרנו: בצוות אלה משטינו לנבא אליו אשר מפני בחירתו כ"ו
 עמקו העביל להכיר את קלאה אשר אנהו משטינים כ"ז
 72 ט אתו: ויסקימו גם היהודים בקאמם כי הדברים האלה בן
 י הפיה: ויען פאל פאשר רמנו אליו הפקה כ"ה
 73 לפר קרעה ה' הוקף משנים רבות שופט לעם היה בחר
 74 יא בשחה אגן מציק אתנשיו פדברים על אדוהי: פי העביל
 לדעת כי אין יותר משנים עשר יום מאז עליתי ירושלמה
 75 יב להשתחות: וגם לא העביל קצאו אתי משוחח אלא
 76 יג ויה איש או מעורר מהומה הפון גם לא בבת' הנכסות
 77 יד וגם לא בקלה עיר: וגם אינם יכלים להוכיח לקנה את
 78 י הדרים אשר הם עמה משטינים את: אך אני מודה
 ואלה לקנה פי כפי תרדו אשר הפיה קראים פרישה בן
 79 אגן עבד את עליתי אבותי בהאמין בקלה פהוובים בתורה כ"ה ט' טו.
 80 טו ובגבאים: נהיות ל' תקלה לאלהים אשר גם הם מקבלים
 אלה להיות עמדה מקומה הפתים גם צדיקים וגם
 81 טו רשעים: אך בואת אני עמל להיות ל' חסיד רעיון בלר
 82 יז משלו לשגן האלהים והאנשים: ואחרי שנים רבות גאתי
 83 ח העשיות נביות לעמי לקרנחו: קאזה קצאו אלו קדש כ"ה טו.
 84 קהיל לא בחסון גסלא נהומיה יהודים אחרים מאסא: כ"ה טו, כ"ו
 303.

יכון. אשר עָרַף לָהֶם לְהוֹת פֶּה לִפְנֵי יְהוָה שִׁמְנֵה אִם יִסְמְיָה הָיָה לָהֶם נִגְדִי : אִי אֵלֶּה עֲצָמָם יִאָמְרוּ אִם כ
 ס' כ"ג, ט'. מִצָּדָה בִּי אֵינֶה עוֹל בְּעֵמֶתִי לִפְנֵי הַסַּנְדְרִין : וְזִלְתִּי עַל כֹּחַ
 ס' כ"ג, ו'. הַקּוֹל הַזֶּה הָיָה אֲשֶׁר לְעֵקֶבְתִּי בְּעֵמֶתִי בְּחוּכֶם בִּי עַל־חֲקוּמֹת
 הַמַּחֲמִים אֲנִי שֶׁשָּׂמַתְּ הַיּוֹם מֵאֲבָקָם : וְנִשְׁמַתֶּם פִּלְכֶם אִתִּי כִּב
 אֵלֶּה דְהוּא אֲחֵם לַעַת בְּרִצְוֹנוֹ בְּחַר וְיִקְרַת אֵלוֹת הַתְּהַר
 הָיָה וַיִּאמֶר מֵאֲשֶׁר יָרַד לִי־אִם עוֹר הַאֲלֵף אֶתְקַר הַיִּמִּיב אִתִּי
 הַדְּבָרִים אֲשֶׁר בְּנִיבָם : וַיֵּצֵא אֶת־שֵׁר הַמַּפָּאָה בִּי יִשְׁמַר פֶּאֶל כִּב
 ס' מ' ח' י"ג. וְהָיָה לוֹ וְהָיָה גִּסְלֵא לְלוֹאֵה אִישׁ מִמּוֹדַעֵיו מִשִּׁרְתֵּה אֲהוּ
 אוּ מִנְשֵׁתֵה אֲלוֹי : וְאֶתְרִי יָמִים אֶתְרִים בְּאֲשֶׁר כִּי
 נַת סוֹרוֹזִים. בָּא פִלְכֶם עִם־רִצְוֹנֵה אֲשֶׁר הָיָה וְהָיִית שְׁלֵחַ
 ס' י"ג, ט'. לְקַרְא אֶת־פֶּאֶל וַיִּשְׁמַע אֲהוּ עַל־אֲרוֹת הַאֲמִינָה בְּמִשְׁיָה :
 וַיִּזְנְרוּ יֵשֶׁע וְבַהוּכִירֵי עַל־אֲרוֹת הַבְּדוּקָה וּבְנִישֵׁת הַיִּצְרֹ וְהַמִּשְׁפָּט כֹּחַ
 הַשְׁעוֹר לְהוֹת וְהַיָּהוּד פִּלְכֶם וַיִּנְעַן עֵהָה זֶה לְדַלְתָּ וּבְאֲשֶׁר
 ס' כ"ג, ט'. אֲמַצְיָא עַת פֶּשֶׁר אֶשְׁלַח לְקַרְא לָךְ : וְעַל־יָהּ בָּם קֹהָ בִּי כֹ
 ס' כ"ג, ח'. כִּפְחֵם יִבְחַן לוֹ מֵאֵת פֶּאֶל לִסְעֵן וְשִׁלְתִּהוּ הַשְּׁטִי בְּעֵבֵר
 וְזֵאת בָּם הַרְבֵּה פְעֻמִּים שְׁלַח לְקַרְא אֲהוּ וַיִּדְבֵּר עִמוֹ :
 יֵשֶׁע כ"ג, ח'. וּבְאֲשֶׁר מִלֹּאֵה שְׁתַּחֲמִים וַיִּקְבַּל פִּלְכֶם וַיִּנְצַב כֹּ
 הַחֲמִיו אֶת פְּתִיזִים פְּסָטוֹם וּבְרִצְוֹת פִּלְכֶם לְהִפְקֵן חֲסָרִים
 לְהַיְהוֹת עֵבֶר אֶת־פֶּאֶל אֶקֶר

יכסוים.
 וּבְאֲשֶׁר בָּא פְּסָטוֹם אֶל־הַמִּדְבָּרָה אֲתָרִי שְׁלֹשֶׁת יָמִים עֲלֵה כֹחַ
 מִמְּסָרָא וְרִשְׁלֵמָה : וְהִתְעַבְוּ לִקְלוֹ הַכּוֹף הַגָּדוֹל וְרֵאשִׁיב
 הַחֲדָדִים נִנְעַן פֶּאֶל הַתְּבַשְׁתִּי אֲהוּ : וַיִּשְׁאַלֵּו מִכֵּנֵה חֲסָר נִגְדִי
 בִּי יִשְׁלַח לְהַבִּיאוֹ וְרִשְׁלֵמָה תֵּם עֲשִׂים אֶרֶב לְהַמִּית אֲהוּ

בַּחֶף : אִי עֵנָה פְּסָטוֹם בִּי יִשְׁמַר פֶּאֶל בְּקִסְרָא וְהוּא
 ח' מִיחֲשֵׁב לִנְלַע שְׁפִיָּה בְּמִדְבָּרָה : לָכֵן אֵלֶּה מִכֶּם אֲשֶׁר וַיִּקְבַּל אֶמְרוּ לְחִסְרָא.
 הוּא יָרַד אֲתָי וְאִם־יֵשׁ מֵאִימָה בְּאִישׁ הָיָה לְשִׁינֵי אֲהוּ : וַיִּסְרֹנוּ
 י וּבְאֲשֶׁר יָשֵׁב בְּחוּכֶם יָמִים לֹא־יִוָּתֵר מִשְׁמֹנֶה אוּ עֲשָׂרָה
 וַיִּרַד אֶל־מְסָרָא וַיִּמְחָרֵת בְּשִׁבְתָּו עַל־פֶּאֶל הַמִּשְׁפָּט עֲהָה
 כִּי־יָבִיא פֶּאֶל : וּבְאֲשֶׁר בָּא נִצְנַנ סְבִיבוֹתֵי הַיְהוּדִים אֲשֶׁר
 יָרַדוּ מִירְשָׁלַם וַיִּבְיֵאוּ נִגְדִי אֶתְכֹחַת רְבוּת וְקִשּׁוֹת אֲשֶׁר
 ח' לֹא יִקְבְּלוּ לְהוֹכִיחַ : וּפֶאֶל מִתְנַצֵּל בִּי לֹא נִגְרַ תוֹחַת הַיְהוּדִים : לִכְסִי
 גִּסְלֵא יִנְדַּר הַהִיל גִּסְלֵא נִנְדַּר הַקִּסְרִי חֲסָתִי מֵאִימָה : ס' י"ט, ט'.
 ט אַךְ פְּסָטוֹם בְּרִצְוֹתוֹ לְהִפְקֵן חֲסָר לְהַיְהוֹת עֵנָה אֶת־פֶּאֶל ס' כ"ג, כ"ג.
 וַיִּאמֶר הַתְּרַצָּה לְעִלוֹת וְרִשְׁלֵמָה וְהַשְּׁפָט שֶׁם לִפְנֵי עַל : מִכְּסָרִין.
 י הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : וַיִּאמֶר פֶּאֶל לִפְנֵי פֶּאֶל מִשְׁפָּט הַקִּסְרִי
 עַמֵּד אֲנִי אֲשֶׁר־שָׁם צְרָף בִּי אֲשִׁפֵּס לְהַיְהוֹת לֹא־דְבַעוּתִי מִנְדִין סוֹרוֹמִים.
 י"א מֵאִימָה בְּאֲשֶׁר גִּסְלֵמָה יוֹדַע הַיִּמִּיב מֵאֵד : בִּי אִם־אֲמַנִּים פְּסוֹק כִּים.
 הַרְעוּתִי וּמֵאִימָה שׁוֹרָה לְמוֹת עֲשִׂיתִי אֲנִינִי לְשִׁאֵל לְבַלְתִּי מֵמִתָּה לְמוֹת.
 לְמִיתָ אַךְ אֲבִיזוֹ מֵאִימָה מֵאֲשֶׁר אֵלֶּה מִשְׁשִׁינִים אֲהוּ כִּסְמ' י"ג, ו'.
 עֲלֵיהֶם אֲזִן אִישׁ יִקְבַּל לִמְנָן אֲתָי אֶלְהִים אֶל־הַקִּסְרִי קוֹרָא
 י"ב אִי : אִי לְרַבִּי פְּסָטוֹם עִם אֲנִשֵׁי הַמִּדְבָּרָה וַיִּנְעַן הַאֶל־הַקִּסְרִי מַלְא' ג', י"ג.
 י"ג קְרִיאָת אֶת־הַקִּסְרִי הַחֶף : וּבְאֲשֶׁר עֲבָרוּ יָמִים אֶתְרִים יָרַדוּ ס' ר"ס.
 אֶלְרִשֵׁם הַכֶּלֶף וְרִנְיָו אֶל־מְסָרָא לְשִׁאֵל לְפִסָּטוֹם לְשָׁלוֹם : ס' כ"ג, טוֹרוֹזִים.
 י"ד וּבְאֲשֶׁר יָרַד שָׁם יָמִים רַבִּים וַיִּסְפֹּר פְּסָטוֹם אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶת־ ס' כ"ג, ט'.
 וְאֲנִי פֶּאֶל לְאֶמְרוּ אִישׁ אֶתְרִי לְעֵזֶב מֵאֵת פִּלְכֶם אֶסוֹר : חֲחֹת חֲסָרִים
 טו אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹתֵי בְּהוּתִי בְּרִישְׁלֵמָה הַתְּבַשְׁתִּי לִפְנֵי רֵאשִׁי ס' כ"ג, ט'.
 טו הַתְּבַשְׁתִּים וַחֲמַנֵּי הַיְהוּדִים וְשִׁאֵל מִשְׁפָּט נִגְדִי : וַאֲזִן אֲתָם פְּסוֹק ג'.

כ"י אין מנהיג לרוכסין לטמן איתנה איש לאבנן בְּמָרָם
 הנשפון יקויו לו נכה פניו הפשטניים ויפן לו מקום
 התנגלות על ארות השטנה: לכן בנאים יחד הנה ישבתי ו
 בגלי עשולו איתנו ודעה ביום המחרת על פסא הפשט
 וצדתי פי ויבא האיש: אשר על אדויתו קמו הפשטנים יח
 ולא הביאו איתו אשמה מאנה אשר דמיתו אני: פי אם יש
 היו נחם שאלות אחרות ננהו על ארות יצאת האלהות
 שלהם ועל ארות איש אשר ישעל מת אשר פאל החליש
 לקויתו הן: וכאשר פלתי בתמיהה על ארות זאת אמרתי כ
 אסור צדח ללכת וירושלם ויהפישש שם על אלה: אך כ
 בקרא פאל להשמר אל המריה אנקסום צדתי פי ישמר
 עד אשר אשלת אהו לשמע אלהיך: ויאמר הגרש אל כב
 אשמע כ"ט"ו. פסוק קס"ה: אהו לשמע אלהיך ויאמר הגרש אל כב
 ישמע אהו: ומחרת נבוא אגרש וברנתי בניו גדול כב
 ונבואם פנימה אלאים השמיעה עם שר החליש
 והאשנים אשר היו אדתי הגר ויצו פסוק ויבא פאל:
 ויאמר פסוק אגרש הפלך וכל האשנים אשר ישכם כד
 פה אמנו אפם ראים אתנה אשר עליו ללחמו בהודים
 הפגיעו פי גם בירושלם גם פה בנצחם פי און דאני לו
 לתות עוד: אך אני בדיני פי לא עשה דבר שנה כה
 למות וכן הוא עצמו קרא אלאונקסום פשטני לשלוח
 אהו: אשר עליו און לך מאימה נאמנה לכתוב לאבנן לנ"ו כ
 הבאתי אהו לפניכם וביתו: לפניך הפלך אגרש לפני
 פרותי החקרה יהיה לי מה לכתוב: פי בלי השפל נראה כ
 4

ל' לשלוח אסיר ואל להורות אה האשמות אשר נקדו: 10
 כו ויאמר אגרש אלא פאל לקרעה לה לרנן בערה או 10
 ב התנגל פאל פנשותו אתרו: על ארות פל אלה אשר אני 10
 נאשן מאת היהודים הפלך אגרש אני חשב את עצמי 10
 ג מאשר באשר אני עתיד להנגל לפניך היום: וביתו 10
 יצן אמתה ידע את מלחמותיהם והשאלות אשר בין 10
 היהודים על פי אני מתחנן אלק לשמע אתי באחדותם: 10
 ד אמן אתךך הוי מענה אשר הנה מראשית בקרב 10
 ה עמי בירושלם ודעים פל היהודים: אשר מקדם הכירו אהו 10
 מתהלה אם ירצו להעיד פי לפי מולדת דתני המדקרת 10
 ו ביתר הייתי פרוש: ועתה על מלכות ההבטחה אשר 10
 ז נדחה לאביתני מאת האלהים אני עמו נשפט: אשר 10
 שנים אשר שבטינו נעבדם אחיהיה באין המגולה ללה 10
 ח אני נשפן מאת היהודים: למה ללא אמן נשפט מאתכם כנר נמנע 10
 ט פי האלהים מקים מתים: ואני אמן דמיתי בקרב פי 10
 מהרב אני לפעל קנד שם ישוע הצניח התנגדות רבות: 10
 י ואת גם עשיתי בירושלם ורבים מן הדורשים הסתרי 10
 במשכר פחותי שלפן מראשי הפתנים ובהרנן לתמי 10
 יא את ארתי נגדם: ובכל פתי הפנסיות לפעמים תחומתי 10
 אהם ולא צדקם לנהג ובהשפיע עליהם על יתר דפתי 10
 יב אהם גם ערערים תחזיונות: ובתוך אלה האשר הלקחי 10
 יג אידמפש בלפניו וברשיון מאת ראשי התנאים: בנצחתי 10
 בקרב ראיתי ויפלחן איר מרהשמים על יתר השמש 10
 307

פר' ט' כ"ג. פניה אחי מסביב ואת הנוסעים עמי: ונאשר נפני יד
 • פר' כ"ג ז'. קלני ארצה שמעתי קול מדבר אלי ואמר בלשון עברית
 • מת' כ"ט מ'. שאל שאל למה אתה רוח אחי קשה לך לבעוט
 • סת' ג' י"ח. בדרבנות: ואני אפרתי כי אתה אדני ונאמר אלני ישוע שו
 • יחזק' ג' ו'. אשך אתה רוח אחי: אך קים געמד עירובך עי אל שו
 • פר' כ"ג ז' ו'. ואת קצאתי אליה להקים אותך משבת ועל הדברים
 • אשך ראה וגם על אלה אשר אראה גם אליה: בהעילי יו
 • יעז' ט' כ"ט. אתה מרדעם והנבא אשר עמה אני שלח אתה אליהם:
 • יעז' ט' כ"ט. וקחם עיניהם להשיבם מהשף לאור ומשלשן הששון יח
 • פר' ג' מ"ג. לאלהים לטען יקחיו סליחת חסאים ומחלה בן המקדשים
 • זכר' ג' ט"ו. עליהו האמנה אשר לי: בעצרי זאת הפלך אנרפס לא יש
 • סר' כ"ב כ"ח. נתייתי סמרה אחרתהא סתשקום: כי אם הדברתי כ
 • יעז' ט' כ"ט. לאלה אשר בפרשק בראשהו גירוישלים ובגלגלץ יהודה
 • סו' ג' י"ג. ולגום כי ותנחמו וישני אלהיהם בעשות העשים שנים
 • סר' כ"ג ל'. לתשובה: בעבור הדברים האלה חסשו אתי היהודים כא
 • בעצרי כח. בהיך ונשו להרגני: אך פהשיני עור מאת האלהים עד כב
 • ד' ס' ג' ו'. היום יהא אני עמד מעיר גם נלשון גם לגרול בגלי: דבר
 • יעז' ט' כ"ג. מאומה מלכד את אלה אשר בסדדנביאים וגם משהו דבר
 • יעז' ט' כ"ג. כי הם עתדתי להיות: כי קענה יהיה הפשיח כי וראשון כנ
 • יחז' י"ט כ"ח. היא מתקדמת המתים ועתיד להניד אור לעם ולגום: כ
 • יעז' ט' כ"ג. ונאשר דבר את אלה בעד נפשו ונאמר פקטום בקול גדול כד
 • יעז' ט' ז'. אתה קשתפני פאל רב ספרים חושך אתה לששעון:
 • מנח.
 • יסו' סדעתי. ונאמר אנני משתפני פקטום האדיר כי אם דבר אפר כה
 • עמו' ט' ט"ו. וחס שכל אלני פסוף: כי הפלך יודע ארות הדברים כו

האלה אשר אליו גם בנסחה אלני מדבר ועו' אני נוכח לוק' כ' ו'.
 • פי אין נסתר מפניו מאומה כאלה פי לא זכקצווע געשיתה לוק' כ"ד י"ח.
 • נסתר.
 • כו זאת: הנאמין אתה הפלך אנרפס בנביאים דעתי כי
 • כה אתה מאמין: ונאמר אנרפס אלפאל פמעט אתה ספחה נסתר מעט.
 • כס אתי לחיות למשחי: ונאמר פאל אל מעתה אלהיהם כו' כו.
 • כי במוט וברבה לא לבר אתה כי אס' כ' פרהשמיים סר' כ"ח כו.
 • אתי היום יהיו לאנשים פאלה פאשר גם אלני מלכד סממיןנסים
 • ל המוסרות האלה: ונאשר אפר את אלה קם הפלך סר' כ"ח י"ז.
 • לא והסחה גם ברניו ואלה אשר ישנו אתם: והסרו להם
 • ודברי איש ארבעה לאמר פי' לא קשה האיש הזה ס' ס' י"ט ל'.
 • לב מאומה שנה לקנות או למוסרות: ונאמר אנרפס אל ס' כ"ה י"ז.
 • פקטום האיש הזה יל לשלח חסתי אם לא קרא אל סר' כ"ח י"ח.
 • הקטר:

כו ונאשר נפשתי פי לעבר משם באנה אל' שליח הקצרו גם הכותנ.
 • את פאל ואיך: וחסים אחרים אל' שר מאה נשמו ויליום סר' כ"ג י"ח.
 • ב מקבל אונוססום: ונאשר ורדנ באנה ארמשיח בחשבו סר' ג' ו'.
 • לעבר את המקומות עלפני אסאי וסענו משם ואתני היה עיר גמוסיה
 • ג וחסרפוס מקדוני מסלוניקא: ומקורות הנענו אל צידון סר' ט' ז' ו'.
 • ויליום בהתנהלו בתניהו עם פאל הנח לו ללכת אל סר' ט' כ"ח.
 • ד רצו להקט את האנתם אליו: וחסים נסענו ובעבר מתחת סלססין כרו
 • ה לכפרים בעבר היות הירדות נגנני: ונאשר עברנו גם כו נוסדות.
 • ו לקרא וספוליא גאנ אל' מותא עיר ליקאי: ושם מצא
 • שרהפאה ספיה אלכסנדריה מהלכת לאשליא וירך מסל' ל' י"ח.
 • ו אתני זה: ונלקחני באניה חסים רבים לאש ובבאנני ססוק ל'.

ט"ז א"ר כ"ט. נכבדה למל קנידוס סבל הניח לנו הרים עברנו מפתח
 לרשעא סבול סלמון: ז'מיעט עברנו ארזה ונבוא אל ח
 כ"א א"ר ט"ח. קיום אהד הנקרא סחונים יסם אשר אליו קרה היתה
 עיר ססקה: אף פבלות זמן וב ולכת באניה היתה עשה ט
 ויקט' ט"כ ט"ט. מסלנה ימן פי גם ה'סום פנר עבר ונתהר סאיל ונאמר
 כ"ב א"ר ט"ז. אלהים: אגשים ראה אני פי ב'דקשה ונגזק גדול יהיה
 ט"כ ט"ח ט"ט. חמסע היה לא לבד למצטקה ולספיה פי אסגים למשוחתי:
 ט"ז ט"ח ט"ט. ושר הפאה האמין לרבהחובל ויבילת האניה יותר סאל
 ט"ז ט"ח ט"ט. הנאמרים פנר סאיל: אף באשר הפהוח לא היה לשר י
 ט"ז ט"ח ט"ט. לתרוף זו ה'יב מהם קתנו עשה למסוע גם משגם אב
 ט"ז ט"ח ט"ט. אסוא ויבילו להניע לשכסם לתרוף מתוח נרשעא הפנה נגדה
 ט"ז ט"ח ט"ט. יהיה וצ'פחדיה: ונאשר לשנה רוח נגד גש ברסוהם י
 ט"ז ט"ח ט"ט. פי השינו את'סומותם ח'שיעו ועברו עלפני קרסא: אף י
 ט"ז ט"ח ט"ט. אדרי וכן לארבע החתולקה עליה רוח סקרה הנקראת
 ט"ז ט"ח ט"ט. אור'אדיון: ונאשר נחמסה חספיה ולא יבנה לעבר נגד ט'
 ט"ז ט"ח ט"ט. הרים השמשנו ונשאנו: ונאשר רענו אליהם אי אהד טו
 ט"ז ט"ח ט"ט. הנקרא קלרא נכבדה ז'כלנו להיות שלמים פדיניה: אשר יו
 ט"ז ט"ח ט"ט. נשא ארזה והשמשנו בדברי עור פארם את'חספיה
 ט"ז ט"ח ט"ט. מתחת גבראם פ'שלו אל'משיכת הים רשע את'חמפוש
 ט"ז ט"ח ט"ט. וכה נשא: ונאשר סקרנו מאד פסקנה גיום סקרתה יח
 ט"ז ט"ח ט"ט. עשו חסיה: ונבום השלישי השלנו ג'יני את פל' יח
 ט"ז ט"ח ט"ט. חספיה: ונאשר לא יגנהו לא שמשו וגם לא קרבים ימים כ
 ט"ז ט"ח ט"ט. יח' ל' ט"ז א"ר. רבים וסער לא מצער סרנהפל עלינו או ל'נתה מפניו פל'
 ט"ז ט"ח ט"ט. יכחוסם סרסם הקרה להנשע: וקדוה צום רב או עמד פאל בחוקם כא
 310

ויאמר אמנם צריך היה הנגרים לשמוע אלי ולא לנסוע ס"ט ט'
 כב מקרסא ולא להשיג את'הקרה היות ואת'הנגן: ועשה
 אף מודיל אהכם להיות ז'לב טוב פי לא יהיה אבדו
 כג נפש אהה מלם וולתי חספיה: פי ז'צב עין בלילה היה ס"ב ט'
 ל'מאף האלהים אשר לו אגני ונאשר אף עבר אהו: נ"ח ט'
 כד ונאמר אליהם סאל צריך הוא פי ח'מסר לפני הנאשר ס"ג ט'
 ויהיה ז'לנו לך האלהים נסכרו את' ל'הוסעים אהף נ"ח ט'
 כה חספיה: ל'לן היו ג'ב'טוב הנגרים פי אף מאמין
 כו לאלהים פ'ר'ן יהיה פנר הדגר הנאמר לי: אף צריך הוא ס"ט ט'
 כז פי פסול אל'אדוה אי: ונאשר היה ח'לילה הארבעה עשר ס"ח ט'
 כח פ'הנשאנו הנה ונתה גים אדריא פ'תצות תעלה ופס ס"ט ט'
 כח חמלתם לקרב להם אדיו ארץ: וישנינו את'העשרת
 ז'מציא קומות עשרים ובאשר הדדוקי מעש והשנינו ס"ח ט'
 כט עוד את'העשרת וימציא קומות חמשה עשר: ויגראם ס"ח ט'
 פ'ר'שלו אל'מקומות סלעים חמילו ארבעה ע'וננים מאהור
 ל' בתלפזי פי יהיה זום: ונאשר פ'שוי חמלתם לברוח פך
 חספיה והורדו את'הרדיות אל'הים לבראה פמו פ'חשבים ס"ח ט'
 לא הם להשליך ע'וננים מן פני הארץ: ונאמר סאל אל'שר
 הפאה ואל'אשרי העגא אס'לא ישני אלה בספיה אהם
 לב לא חיקלו להנשע: אי קרצו אפניו הדגא את'חובל
 לג הדגיה וינחו לה לנפול מהם: אף ער הדיל להיות זום ס"ח ט'
 הדור סאל את'פגם לברוח אכל לאמר זום ארבעה עשר
 דיום אשר בהותיל ובגל'אכול פליהם ולא מעמקם ס"ח ט'
 לו סאימה: על'ף אף מתורית אהכם לברוח אכל פי זאת היא
 לחסועהכם

ס'ס' י"ג. כ' בְּלִדְהַבְּנִל : לִי יְעִירִי הִיא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֵלַי עֵבֶר אֲתוֹ ש
 סטוק ט"ו. בְּרִיתוֹ בְּבִשְׁוֹרֶת בְּנֵי אֶדְף בְּלִמְיָה תִּדְלֵל אֲנִי עֲשִׂיהָ וְכֵן לָכֵן :
 ס'ס' ק"ח, ל' הַחֲחִינָן תְּמִיד בַּחֲפִלְתוֹ אִסְטוֹא עֲקִיָה בַּחֲרִית אֲצִלָּה י
 ס'ר' ט"ו, כ"ב. בְּרִצּוֹן הָאֱלֹהִים לְבֹא אֲלֵיכֶם : מִי נִכְסַף אֲנִי לְרִאיוֹתֵיכֶם יא
 כ'י תִסְכּוּכֵי. לְכַעַן י אֲחַלֵּךְ לָכֵן אֵינֶה סִתָּן רִחֲמֵי דְהַחֲוֹנֵנְתֶם : וְזֹאת יב
 ס'מֵלֵן תִּסְחֹס. הִיא אֲלֵכֶם יְהוֹ בָּכֶם עֲלִינֵי הָאֲמִיטָה אֲשֶׁר לֹאֵשׁ וְרִעִדוֹ
 כ'י לא תִשְׁתַּעֲו. כִּי לָכֵן כִּי לִי : אֶף לֹא אֵבֶה לְחִיוֹתֵיכֶם בְּלִמְרִיבֵי עֵינִים אֲחִי יג
 ס'ר' ט"ו, כ"ג. מִי לְשִׁעִיִים שְׂמַחֵי בְּבִלִי לְבֹא אֲלֵיכֶם וְנִמְנַעְמִי עַד עֲקִיָה
 ס'מֵל' א' ל'. לְכַעַן יְהִיָה לִי אֵיזוּהָ פְּרִי בִּם בָּכֶם כְּאֲשֶׁר בִּם בְּשִׁאָר
 ס'שֵׁע' א' י'. הַיּוֹנִים : לְיוֹנִים וְגַם לְעֵשִׂים לְחֻכְמִים וְגַם לְבִלְתֵי נְבוֹנִים יד
 ס'לִשְׁרֵ מִתִּס. הַדָּב אֲנִי : וּבְכֵן כִּפִּי אֲשֶׁר בִּי פִּתְחָן אֲנִי לְבִשְׁרֵ כִּסְ אֲחֻכֵּי שו
 ס'תִּס' מ' א' י'. אֲשֶׁר בְּרוּקָא : מִי אֲעִינִי בּוֹשׁ כִּפְשׁוֹרֶת הַמְּשִׁיחִי לִי בְּגִידֵי שז
 ס'יח' ג' ט"ו. אֱלֹהִים הִיא י לְחִשׁוּבָה לְכִלְהַפְּאִמִּין לִיהִדִי בְּרֵאשׁוּתָהּ וְגַם
 ס'גִלג'. לְיוֹנִי : מִי עֲדַקַת הָאֱלֹהִים בְּהַ גִּלְהַ מְאִמְנִיָה לְאֲמִינָה יז
 ס'גִּלג' ג' ז'. כְּכַרְיֵב הַעֲבִידִי בְּאֲמִינָה יִתְקֶה : מִי נְבִלְהַ חֲרוֹן אַף אֱלֹהִים ח
 ס'עִוְרִים. כְּשִׁמְיֵם עַל פְּרִדְשֵׁעַ וְשִׁלְתֵּן הָאֲנָשִׁים הָאֲחֻזִים אֶת־הָאֲמִת
 ס'ח' ג' ז'. עֲשׂוּהָ : יֵעַן אֵת אֲשֶׁר נִדְעַל עַל־הָאֱלֹהִים בְּלוֹי הִיא בָּהֶם מִי יט
 ס'יח' ל' י' א'. הָאֱלֹהִים גִּלְהַ לְהֵם : מִן הַדְּבָרִים אֲדוֹחֵי אֲשֶׁר בְּלִמְרִיבֵי אֵי כ
 ס'תִּס' א' ט' ז'. לְכַרְיֵאֵת הָעוֹלָם בְּרֵאִים בְּרוּר בְּהִיחֵם מִבְּנִים עֲלִינֵי
 ס'דג' יס. הַדְּבָרִים הַנְּעִשִׂים וְהֵם בְּגִדְתוֹ וְאִלְהִיחֵו הַנְּעִיחֵת עַן
 ס'זוֹתִיו. לִרְאֵן וְהֵם הַנְּעִיחֵת : יֵעַן בְּדַעְתֶּם אֶת־הָאֱלֹהִים כְּאֱלֹהִים כא
 ס'יח' כ' ז' י' ג'. לֹא כְּבֹדִיהָ בִּם לֹא הִדְרֵי לֹו מִי אִסְהַבְּנֵי בְּמִחְשַׁבְתוֹתֵם
 ס'ימ' י' ט'. וְחִשְׁבֵּן לְבִגֵּם הָאֲרִילִי : בְּהַחֲמִיקֵם הַיּוֹת חֻכְמִים וְסִלְלוֹ : כב
 ס'תִּס' ק' י' כ'. וְהִמְרִידוֹ אֶת־בְּבוֹד הָאֱלֹהִים בְּלִמְיָ נִשְׁחָת בְּדָמֵי אֲלֵם אֲרֵם כג

כד נִשְׁחָת וְאֲלֵם עוֹף וּבְעֵל אֲרַבְעֵרַגְלִים וְהַקִּשׁ : עַל־פִּן בִּם יסע' מ' א'.
 הָאֱלֹהִים הַסְּנִינִים אֲלִמְאֻת לְבוֹתֵם לְשִׁמְחָה לְמִעַן נִגְלֵן אֶת־תִּסְלִס' א' י.
 כה וְיוֹתוּתֵיכֶם בְּיַחֲסֵם : אֲשֶׁר הִחְלַפִי אֶת אֲמִת הָאֱלֹהִים בְּכֹבֵד סטוק כ' ג'.
 הָרֵאֵו וְעָבְדוֹ אֶת־הַבְּרִיאָה עַל הַבּוֹרֵא אֲשֶׁר הִיא מִבְּרֵךְ יסע' מ' ו' י.
 כו לְעוֹלָמִים אָמֵן : בְּגִלָּ וְזֹאת הַסְּנִינִים הָאֱלֹהִים אֲלִחְשִׁקוֹת ס'ר' א' ט' ס'.
 קִלּוֹן בִּי י' בִּם נְבִלְתוּתֵיכֶם הִחְלַפִי אֶת־הַחֲשִׁמִּישׁ הַסְּבִעִי
 כז בְּנִגְדֵי הַסְּבִעִי : וְכַמֻּרְכָן בִּם הַזְּכִירִים בְּעוֹלָם אֶת־הַחֲשִׁמִּישׁ
 הָאֲשִׁיָה הַסְּבִעִי בְּעָרֵי זְעִנְתֶּם אִישׁ אֲרַבְעוֹ וְזָכְרִים עִם יחז' כ' א' א'.
 זָכְרִים כְּפִלִּים בְּשִׁת וְזֹאת בְּמִזְל תִּשְׁחָתֵם אֲשֶׁר הָיָה רֵאֵי הֵם ס'ר' א' ט' א'.
 כח לְהִחִים בְּעִצְמֵם : וְכַאֲשֶׁר לֹא יִחְזִי לְנִצֵּר אֶת־הָאֱלֹהִים ס'מֵל' א' כ"ט.
 בְּדַעְתֶּם בִּן הַסְּנִינִי אֲתֵם הָאֱלֹהִים אֲלֵיבֵן חֲתֻבָה לְעִשׂוֹת ס'יח' ט' ט"ו.
 כט אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֵינֶם נְאֻיִם : הַהֲמִלְאֵם בְּלִעוֹלָה נִגְחַל ס'מֵל' א' ז' א'.
 רִשְׁעִיהָ הַמְּתָה בְּצִעֵ אֲנִי מִלֵּאִים קִנְיָה וְרִצְחָ מִרְבָּה י ס'תִּס' ל' ע' א' כ'.
 ל סִרְחָה מְמַחָה : מִלְּחִשִׁים מְלִשְׁיִים שְׂנֵאֵי אֱלֹהִים מִחֻרְסִים
 לא יְדִים יִתְרִים זִרְשִׁי רְעוֹת מְרִים בְּיוֹלָדִים : לֹא־נְבוֹנִים י ס'מֵל' א' כ' ז'.
 בְּוִנִים חֲסִנֵי אֲהַבָה שְׂבַעִת בְּלִמְרִיבֵיכֶם בְּלִמְרִיבֵי חֻכְמִים : ס'מֵרִים. י'נר'
 לב אֲשֶׁר הֵם בְּדַעְתֶּם י אֶת־מִשְׁפַּט הָאֱלֹהִים בִּן הַפְּעִלִים כְּאֵלָה
 שְׁוִים לְמִחַת לֹא לְבַד עֲשִׂים אֶת־אֵלָהָ מִן אִסְגֵּם לְאֹהִים ס'יח' ע' טס.
 אֶל־הַעֲשִׂים : ס'תִּס' ל' כ' י' א'.
 ב עַל־פִּן אֲיֻנְךָ מִקְּחָה הָאֲדָם כְּלֵאִישׁ הַשּׁוֹפֵט מִי בְּזֹאת ס'ס' א' ג' י' ו'.
 אֲשֶׁר אֲתָה שִׁפְטֵת אֶת־הָאֲחֵרֵי אֶת־עֲצִמְכֶה אֲתָה סִרְשִׁיעִי מִי
 ג אֶת עֲצֵם הַדְּבָרִים הָאֵלָה אֲתָה פִּעַל הַשּׁוֹפֵט : וְהַעֲנֵנִי מִי ס' ס' ס'ר' י' א'.
 ג מִשְׁפַּט אֱלֹהִים הִיא כְּפִי הַקִּבְּתָה עַל הַפְּעִלִים כְּאֵלָה : אֶף ס'ר' א' א' כ' ס'.
 קִזְשִׁבֵן י אֲתָה הָאֲדָם הַשּׁוֹפֵט אֶת־הַפְּעִלִים כְּאֵלָה וְעִשְׂרֵה ס'ר' א' ב' ג' ז'.

1. תמלט. 2. אהיה את עשר טובו ואתך אשו ואתך ויהו' לבל ידעת כי
 טוב האלהים מולך להשיגה; אך פני קשיחה ילבנה.
 3. ויהי' ת' 4. אשר ולינו שב אהיה עבר לעצמה קרוי ליום קרוי'
 5. יסע' 6. והתננה לישפש ערך האלהים; אשר ישלם לנלאשו
 7. תהל' 8. פמעשיו; ומוג' ולא המכשלים בתחלת פועלה טובה;
 9. 10. קבו וקר ואל שחת ותי עולמים; אך לאה אשר הם
 11. מפורנה יבלתי נסתים אליהמם כי אסנפמים אליהעולה
 12. נר' 13. רנו וחסה; ערה וצנה על בלגשש אדם הפעל את ש
 14. תולה לנס. 15. הרע על גשש יהדי פראשנה גם נפש וני; אך קבו'
 16. 17. וקר ושלום לבל הפעל אתהשוב גם יהדי פראשנה גם
 18. 19. וני; פי אמן מישא קנים עסדאלהים; פי כל אשר צריך יא'
 20. 21. תורה השא גם צאין תורה יאדיו וכל אשר בתורה
 22. נר' 23. השא עלינו תורה ישפשו; פי לא שמענו התורה צדיקים יג
 24. 25. לקני האלהים פי אסעשי התורה יצדקו; פי כאשר גוים יד
 26. 27. תורת מסה. 28. בגלי קרוי להם תורה משבע עשים אתדברי התורה אלה
 29. תורת טענה. 30. בגלי קרוי להם תורה לעצמם הם תורה; אשר יהיה שו
 31. 32. סופטם כראים אתפעל התורה פתיבו גלותם קודעי גם ירעוים
 33. 34. כאשר גם בחשבונותיהם מששנות או מנקות אלה את
 35. 36. אלה; פיום אשר ישפש האלהים אתהעלמות בני האדם שו
 37. 38. לשי בשותרו; עלינו יעשי המשפיה; הנה אמה יהי' מכה יו
 39. 40. ישקש על התורה ואתה מתהלל באלהים; ואתה יתוע את יח
 41. 42. רצונו ובהן אתהפעלים באשר אתה קלמד מן התורה;
 43. 44. יבטח אמה לתורתך עמקך נתג עורמם אור לאלה אשר ש

1. כ בחשך; כיסר אולי'ם מלמד עוללים אשר יתקל תבנית. 2. תחת.
 3. כא תדעת והאמת בתורה; לכן המלמד אתהאר האם את'. 4. תחת.
 5. עמקך לא תלמד הפעיל לגלתי גב האם אמה נגב; 6. להם אשר.
 7. כב האמר לגלתי נאף האם אתה נאף הפועל אתהאלי'ם. 8. נר' 9. כ"ו.
 10. כג האם אתה גו אתהקדשים; אשר אתה מתהלל בתורה
 11. כד האם עלינו עברת התורה אתהאלהים אתה קנגל; פי ירמ' 12. כ"ה.
 12. כה שם האלהים בגבורתם מקנה גוים באשר נכבד; פי ירמ' 13. כ"ו.
 13. כו הפילה אמנם מרעלת היא אסאתה עשה אתהתורה אך נרמ' 14. כ"ז.
 14. כז אם תהיה עבר התורה מלחך לעולה תהיה; לכן אם ירמ' 15. כ"ח.
 15. כח קרוי עולה שמר את צדקות התורה האם לא ערלו למלה; יסע' 16. כ"ט.
 16. כט תחשב; וישפש קרוי עולה מן הפועל הגמר את התורה יסע' 17. ס'.
 17. ס' אהך אשר עלינו היות ונפילה עבר בתורה אמה; פי 18. ס' תחת
 18. ס' לא נה אשר בגלי יתדי הוא נסלא זאת אשר בגלי
 19. ט' כש בגשר מלה היא; פי אס נה אשר בסקר יהידי הוא ס' ט' ט'.
 20. זמילת הלך גרין לא נאות אשר תהלהו אלנה מרת נר' ט'
 21. אנשים פי אס מרת האלהים;

1. ב מה אשאו יתרון יהידי או קה תועלת הפילה; רב נר' 2. ס'.
 2. גל הדרך גראשונה אמנם יען פי אהם הקדו אמרות נר' 3. ט'.
 3. ג האלהים; פי מה אם יהי' לא האמינו האם תבפול תכלית' 4. ט'
 4. ד לאאמינהם את אמנית האלהים; הליה אך דני האלהים נר' 5. ט'.
 5. ה אלה ובלאדם עג פתויב למען מצדק בדרךך והנדה תהל' 6. ק"ט.
 6. ה בשפסוף; אך אם עלתנו חשבון את צדקות האלהים ק'
 7. מהאמר האם מעל האלהים תביא אתהם אדם תהל' 8. ט'.
 8. ו אלקי מדבר; הליה לא אלא אך ישפש האלהים את תהל' 9. ט'.

חמתת. ^ההמגל: ^הפי אסמכת האלהים ^הבכובי הענישה לכבודו לפה: ^העוד גם אנכי בחשאי אני נשפט: ולא פאשר אנתנו ^המחורסים. ^המגדלים ופאשר אחרים סמללים ^הפי אנתנו אמרים בעשה ^הס'ט'כ"ח. ^האתדוע למען יבוא השוב אשר ירם צדק הוא: מה ^הליסודים. ^האסוא השל לנו יתרון לא פמאמיה ^הפי מקדם האשכמנו ^הס'ט'ח. ^הגם יהודים וגם יונים יהודים ללם תחת חשאי: כנהוב ^התסל'ג'ג'. ^הפי אין צדיק אין גם אחר: אין משפיל אין הוש את ^התסל'כ"ג'. ^האלהים: תפל סרו יהודו נאלהי אין עשה טוב אין גם ^התסל'ס'. ^האחר: קבר שחיתו גרם בלשונתם נגלו חמת עשויב תחת ^התסל'ד'. ^השקמינו: אשר שיהם מלא אלה וימריח: ונגלהם ^הסע'ט'ט'. ^הממחרות לשפך דם: עברו נשד במסלותם: ונגד שלום סו ^התסל'ג'. ^הלא דעי: אין פחד אלהים לנגד עיניהם: אך דיעט ^הפי יה ^התסל'ס'ג'. ^הלמען יספר כל פיה ויהיה כלהמגל אשמה לאלהים ^התסל'ק'ג'. ^הלכן משפיל התורה לא יציקה כל אשר לפניו ^הפי עליו התורה כ ^הדעת החשאי: אך עשה בגלי תורה צדקת האלהים נגלחה ^הנרס'כ"ג'. ^הבהיותה מועדה מאת התורה והנביאים: וצדקת האלהים ^הסע'כ"ג'. ^ההיא עליו אמונה ישוע המשיח אלהמל ועלה ^הס'ט'ל'ג'. ^ההפאמינים ^הפי אין הבגל: ^הפי תפלו חשאי ותם חסרי נבד ^הנרס'ו'. ^ההאלהים: בהצדקתם הם גדסו עלינו השרח אשר הוא ^הסע'כ"ח. ^הבשיע המשיח אשר האלהים שח אלו מקדם לכפרת ^הסמ'כ"ה'. ^העונות. ^האשר האמינה דרכו נגלי צדקתו בעבר סכד על התשאים ^הענור. ^ההנחיים מקדם באחד אף האלהים: לנגלי צדקתו ^הל'ג'כ". ^ההואח למען היותו צדיק וצדיק את אשר מאמינת ^הלסתבות.

נסחיות. לאברהם אבינו בערלה: פי לא עליו הנהיה ההבטחה ינ
 לאברהם או לורשו להיותו יורש המלך פי אסעליתי צדקה
 האמונה: פי אסאנה אשר מרהתורה וירשים הם לנבקה יד
 האמונה ובפולה ההבטחה: פי הנהיה פעלת הרוך פי שו
 באשר אין תורה שם אין עברה: בעברו ואלו מאמונה שו
 היא למען תהיה לפי התקד למען יהיה ההבטחה לכוונה
 לכל הידוע לא לנד לאשר' היא מרהתורה פי אס גם
 לאשר הוא מאמונה אברהם אשר הוא אבי כלנו: פקלנו יו
 פי אביהמון גוים נתתה למען האלהים אשר האמין
 בו המהנה את המלכים והקרא ללא היום פהיום: אשר יד
 מרזין למנה עלהתנה האמין למען יהיה אבי גוים רבים
 כפי המאמר זה יהיה ורקע: ובכלי רסוחו באמונה לא יש
 התבונן את גויתו שלו אשר פגר מלה גויתו בנרמאה
 שנה גם לא את המהנה רקם שקד: ובהבטחה האלהים כ
 לא סעק עליתי לאמין פי אסעלחנר באמונה בתח פבור
 האלהים: גויות לו מלא בטהה פי את אשר הבטיח וכל כא
 גם לעשות: לכן גם נחשבה לו לעצקה: ולא נחשב כב נג
 למענו לבדו פי נחשבה לו: פי אס גם למענו אשר הוא כר
 עתיה להחשב לנו הפאמינים צמקים את ישיעו ארבינו
 מעם הפחים: אשר נמסר בעבור ששענו והקם בעבור כד
 התשדקתנו
 לכן זה יותנו נצדקים מאמונה יש לנו שלום אלההים ח
 עלינו ארבינו ישיעו המשיח. אשר עליו גם יש לנו ג
 הנהרבות: באמונה אלהתקד הזה אשר אנהי לעמים
 טו.

נ בו וסתחלים אנהי בהקנת פבור האלהים: ולא ואלו
 לנד פי אס גם נהלה צדקות בערלתי פי הנהיה פעלת
 ה האלהים: והנהלה קמן והימן מהנה: והמהנה אינה
 מבישה פי אהבת האלהים נשפנה לבנותינו ברהה הקדש
 והקנת לנו: פי בעוד היותנו רפים המשיח צעקה' מרת
 ו בער הרשעים: פי בער צדיק בקושי ימות איש פי בער
 ח השוב אצלי איש גם יתערב למות: אף האלהים משפח
 את אהבתו אלינו פי בעוד היותנו חסאים המשיח מרת
 ח בעדנו: לכן פמה יותר בהצדקנו עשה בדמו נשעו עלינו
 י מרהתרוך: פי אס פאטר היינו אויבים אלההים
 עלינו מות בנו פמה יותר גויתנו נרצים נשעו גויתו:
 פי ולא' יאלו לנד פי אס גם נהלה האלהים עלינו ארבינו
 ישיעו המשיח אשר עלינו לקחה צא אל העולם ועל:
 יב לכן פאטר עלינו' אדם אחד החסא צא אל העולם ועל:
 יג החסא המות וכלן המות עבר על ערלינו אדם באשר
 יד העל המוא: פי ערהתורה חסא היה בעולם אף חסא
 יד אין נחשב לאיש באין גויות תורה: אולם כשעל המות
 מאדם ערמשה גם על אשר לאתקוץ נדמת ששעו
 שו אדם אשר הוא מבנית זה העצור: אף לא נחשעו בן גם
 הקניניה פי אס נשעו האחד הרבים מרו פמה יותר נכס'
 האלהים והמהנה נחסר האדם האחד ישיעו המשיח
 שו העניף על הרבים: ולא פמו עלינו האחד החסא המהנה
 פי אולם המשיח' מאחד להרשיעה אף הקניניה משפעים
 פ רבים והצדקות: פי אס נשעו האחד המות כשעל עלינו
 לכסר עלינו.

• ער'ו' כ"ט. הלא דעקם אתי כי אלהיהועים את התורה אכי סדרך ז
 • דנר'ו' ל'. כי התורה מסעלה באדם בלהעת אשתהא קוי: כי ב
 • נמר'ו' ס' כ'. האשה אשר היא תחת איש קשידה היא באשה התי
 • דנר'ו' כ' ל'. על פי התורה אך אסמת האישה הקרה סמורת הנעל:
 • ויוק'ו' כ' ל'. לכן אמנם אסמיתה לאיש אחר בקיות הנעל למתח הפרא ב
 • תורת נעמל. אך אסמת האישה קשידה היא מן התורה לנתיב היותה
 • סר'ו' א'. נאמת אסמיתה לאיש אחר: ולכן אתי גם אהם סתם ר
 • לתורה על ידי נתיב הפשיע למען היותכם לאחר אל
 • סר'ו' ל'. הפסקם מעם הפחיתים למען נעשה פיר לאלהים: כי ה
 • תסוקות. פאשר היינו בבשר והישי התקטאים אשר עלינו התורה
 • סר'ו' כ"א. פגענו באברנו למען הביא לר למות: אך עשה הפרנו ו
 • סר'ו' ל'. מן התורה במיטתו אל אשר נאמנו בה עד לעבר נחודש
 • סר'ו' ו'. הרים ולא נשן האות: מה אפוא נאמר האם התורה
 • סר'ו' כ' ל'. תשא קילקה אלהם את התקשא לא ידעמו וזקתי עלינו
 • סמו'ו' כ' ל'. התורה כי גם את התקסדה לא ידעמו לנלא אמרה התורה
 • תואכס. לא תתקד: אך התקשא קחת קילקה עלינו הפצוה פעל ח
 • סוקס. כי פלמקדה כי בגלי תורה תשא פוח: ואני הניחי בגלי מ
 • תורה לפנים אך בגוא הפצוה התקשא תה עוד ואני
 • ויוק'ו' א' ס'. קמי: והפצוה לי הפצוה אשר לחיים למות: כי התקשא י
 • סמו'ו' א' כ' ל'. בקחת קילקה עלינו הפצוה השיאני בזה המיני: וכן י
 • דנר'ו' ג' א'. התורה קדושה היא והפצוה קדושה וקשה וקשה: וכן י
 • ס' תכל'ו' א' ס'. הני הדבר השוב נהיה לי למות קילקה כי אס התקשא י
 • דנר'ו' א' כ' ט'. למען יראה תשא בפעלו לי את המות עלינו הדבר השוב
 • ננלוו. למען יראה התקשא תשא עלינו עלינו הפצוה: כי י

תענו כי התורה רחוקה היא אך אני פשתי אנכי למכר
 • ס'ו' א' כ' ל'. מוחת התקשא: כי את אשר אני פעל אינני יודע כי לא
 • ס'ו' א' כ' ל'. את אשר אני הפעל נאח אני פעל כי אסמאל אשר אני
 • ס'ו' א' כ' ל'. עשה נאח אני עשה: ואם את אשר אינני הפעל נאח אני
 • ס'ו' א' כ' ל'. עשה אני מעל אלהיהוה כי סוכה היא: ועשה לא עוד
 • ס'ו' א' כ' ל'. וכן פועל אלה כי אס התקשא השוכן כי: כי ידעמו כי
 • ס'ו' א' כ' ל'. אני שוכן כי זה הוא בבשרי דבר טוב כי הפעל רבץ כי
 • ס'ו' א' כ' ל'. יש אך פעל את השוב אינני מנא: כי את השוב אשר אני
 • ס'ו' א' כ' ל'. הפעל אינני עשה כי אס את הרוע אשר אינני הפעל אתה
 • ס'ו' א' כ' ל'. כ אני פעל: ואם את אשר אינני הפעל נאח אני עשה לא
 • ס'ו' א' כ' ל'. כא עוד אנכי פעל אלה כי אס התקשא השוכן כי: לכן אני
 • ס'ו' א' כ' ל'. מוצא את התורה כי לי התפעל לעשות את השוב הקע
 • ס'ו' א' כ' ל'. כב רבץ כי: כי אני מתענן בזורת האלהים לפי האדם
 • ס'ו' א' כ' ל'. כב הפנימי: אך אני ראה תורה אורת באברי הנלמדה ננו
 • ס'ו' א' כ' ל'. תורת סבל והשקת אתי אלהות התקשא אשר באברי: נננר.
 • ס'ו' א' כ' ל'. ד כה אנש אמלל אנכי כי יעלמי מניית הפונה הנה: אני
 • ס'ו' א' כ' ל'. מורה לאלהים עלינו ישוע הפשיע אינני וכן אני
 • ס'ו' א' כ' ל'. עשמי אמנם בשכל אני עבר את התורה האלהים אך בבשרי
 • ס'ו' א' כ' ל'. את תורת התקשא
 • ס'ו' א' כ' ל'. ד לכן עתה אין הרשעה לאלה אשר גשוע הפשיע יסע'ו' א' כ' ל'.
 • ס'ו' א' כ' ל'. ב הפחיתים לא פפי הבשר כי אספני הריח. כי תורת יסע'ו' א' כ' ל'.
 • ס'ו' א' כ' ל'. וזה חתים גשוע הפשיע אלהי מבורה התקשא יסע'ו' א' כ' ל'.
 • ס'ו' א' כ' ל'. ג ותפנות: כי אשר באני נלה התורה באשע השמה עלינו יסע'ו' א' כ' ל'.
 • ס'ו' א' כ' ל'. הבשר האלהים בשלח אתי גנו שילו ברמותו בשר התקשא יסע'ו' א' כ' ל'.
 • ס'ו' א' כ' ל'. יעברו

עכס טו נטל. ובעבור החשא ה'רשיע את החקאם בבשר: למען הפלא ד
כסוק 6'. צדקת התורה גנ' תפתיילים לא פני הבשר כי אפיפי
יוח' ג' ו'. הרומ: כי אשר הם פני הבשר אתדגרי הבשר הם ה
כ'סל'ג' א'ט. משפילים אף אשר הם פני ה'יה' את דגרי הרומ: כי ו
גל'ט' ו' ח'. השכל הבשר מוח והשכל ה'יה' הים ושלום: כי השכל
ישק' ל' ח'. הבשר אנה היא אלהים כי איננו משת' תחת התר
6 קור' ג' א'ט. האלהים כי גם לאיננו: ואשר הם בבשר לא יוכלו ה
להצוות אלהים: אך אמנם לא בבשר אמנם כי אס'רית ט
ישע' מ' ג' ט'. אם אמנם ר'יה' האלהים שכן נכנס אף איש אס'רית
למסיה. המשיח אין לו זה איננו שלו: ואם המשיח בלם אמנם י
תמות. הגנה מ'נה בעבור השא את ה'יה' הים בעבור צדקה:
אס'רית. ואם ר'יה' זה הפקום את'רשיע מעם הפתים שכן נכנס יא
פיל'ס'ג' כ'ט. הפקום את המשיח בעבור ר'יה' הפתים ידה גם את נ'יה'מכס
יח' ו' ט'. גנות המותה בעבור ר'יה' השכן נכנס: לכן אפוא א'יה' יב
סמות א'ט. ח'בים אנה לא לבשר לחיות פני הבשר: כי אם פני יג
ד' ו'. הבשר אמנם הים המוחו אף אס'רית את'שכל' הגודה
ס'סל'קמ' א'. תמותה תחיו: כי כל אשר הם מקהנים ר'יה' אלהים ד
סמו' כ' א'ט. אלה גנ' אלהים הבה: כי לא למדהם ר'יה' עבודת עוד ט
אס'ת' ג' ז'. לרא'ה כי אס'למחם ר'יה' תשימת ג'נים אשר גו' אנה
ר'יה' מ'ט' ט'. צעקים אנה האב: הרומ עצמו מעיד עם ר'יה' כי ט
דנר' א' א'ט. גנ' אלהים אנה: ואם גנים הם ור'שים ור'שים אלהים ו
ס'ר'יה' עבדיו. ור'שים נהרם עם המשיח אם אמנם אנה למענם
ל'ק' כ' כ'ט. עמו למען גם נכנס עמו: כי כחשב אני כי עני' הדמן יח
ישע' ג' א'ט. ה'יה' אינם שוים אל הפגוד ה'רשיע להגלות גנ' כי ת'יה'ת' יח
תקות.

כ הבר'יה' הע'נת מצד'ה' להגלות גנ' האלהים: כי תחת זכר' א'ט. ס'
להגל הבר'יה' השתה לא בר'יון כי אס'בעבור השת' תס'קמ' ד'
כא תד'ק'יו בתקנה: כי גם הבר'יה' עצמה תחפש מעברות יסע' א'ט. ס'
כב השתה אל חפש פ'וד גנ' האלהים: כי ר'יענו כי כל א'ט. ס'
כג הבר'יה' תג'רה ויה'ה יד'יו עד ע'קה: ולא ל'ר' היא יסע' כ' א'ט. ס'
כי אס'נס אנה אשר יש לנו ר'אישית הרומ גם אנה סמו' כ' א'ט. ס'
כד בעצמנו נא'ת'ים ג'קרבנו ויה'ה יד'יו עד ע'קה: ולא ל'ר' היא יסע' כ' א'ט. ס'
כה ס'רות נ'ת'נו: כי בתקנה נ'שענו אף תקנה הבר'יה' אינה יסע' כ' א'ט. ס'
כה תקנה כי את אשר איש ר'יה' לפה גם ינה לו: אף תס'קמ' ד'
אס'את אשר איננו ר'אים אנה קמ'ים ת'יה'ת'ל נצפה נ'ר'יה'ת רוח.
כו לו: ונכ'ר'ן גם ה'יה'ת עור עס'ר'יונינו כי את אשר תס'קמ' ד'
נהפ'ל פא'שר צ'ר'ך לא ר'יענו אף ה'יה'ת עצמו סק'ע' מ' א'ט. ד'
כז ג'ע'נו באנהות עצמות מדבר: ותח'ק' את ה'ג'לות יד'ע' אס'ס'ג' א'ט. ס'
את השכל ה'יה'ת כי פני אלהים הוא מסנע בעד הקדשים: ר'יון. נקור'
כח ור'יענו כי לאהבים את האלהים ל'הדברים פ'תלים יד' יסע' כ' א'ט. ס'
כט לשוב לאלה אשר הם קר'אים פני עצמנו: כי את אשר יסע' מ' א'ט. ס'
ל'עם מקדם גם מקדם יד'ים ל'יה'ת שג' הפגנית ל'צלם תס'ל'ג' ו'.
ל'ג'ו' למען ה'יה'ת כ'ור ג'ן א'ת'ים ר'בים: אף את אשר פיל'ג' א'ט. ס'
י'ד'ים מקדם א'ת'ם גם קרא אף את אשר קראם א'ת'ם גם אס'ס'ג' א'ט. ס'
לא תצ'יק אף את אשר הצ'יק'ם א'ת'ם גם פ'אר: וכה אפוא אס'ס'ג' א'ט. ס'
לב נאמר אל אלה עם האלהים בע'נו כי נגנ'נו: זה אשר נמד' א'ט. ס'
גם על ג'נו שלו' לא קמ'ל' ג' אס'ס'רית א'ת'ו בע'נו כלנו אס'ס'ר'ג' א'ט. ס'
לג אף לא ג' א'ת'ו ימן לנו ה'ים א'ת'ח'ל: ג'י נכ'יה' אס'ס'ר'ג' א'ט. ס'
לד שש'נה נג'ר ג'ד'יע'ר אלהים האלהים היא המצד'יק: כי אס'ס'ר'ג' א'ט. ס'.

הוא הפושטת הפשית היא אשר מה ואח גם החלם
 אשר גם הוא למיין האלהים אשר גם מסגיני בערנו : מי לח
 יסודי אהנו סתהבת הפשית הצרה או מצקה או
 נדיקה או רעב או ערם או סנהה או קרב : כפתוב פי לו
 קינה ורנגו כרסיום נחשבנו כפאן טבחה : אך בכל אלה לו
 כנצחים אנהנו למוחר עלינו זה האוב אהנו : פי אנ לח
 יודע קטוב פי לאסות ולאדחים ולא סלגים ולא
 סמשלות ולא גביות ולא נוכחים ולא עתדים : ולא רוב לש
 ולא קטק ולא גביות אחרת יכל להפריד אהנו סתהבת
 האלהים אשר בישיע הפשית אדינו :

אמח אנכי אמר בפשית אנכי מסקר בהעיד לי גם ט
 רעיוני ברח תקנש : פי יש לי גיון גדול וכסאב בלתיסר ב
 גלבי : פי קצתי אני בעצמי להיות הרם כרדפשיה בער ג
 אחי בני מולדתי פני הבשר : אשר הם ישראלים אשר ד
 להם השמחת הבנים והקבוד והפירות והסמן התורה
 והעבודה וההקשות : אשר להם האמת ואשר סתם ה
 הפשית לפי הבשר יהיה עליהם אלהים מברך לשלמים
 אמן : אך לא יכל להיות פי נל דבר האלהים פי לא כלס ו
 אשר מישארל ישראל הם : ונס לא יען הם ורע אנהנם ו
 כלם בנים פי אסביניה קתרא לה ורע : זה הוא לא בני ה
 הבשר הם בני האלהים פי אסבינ התבסחה נחשבים
 לרע : פי דבר התבסחה זה הוא לפושע היה אבוא ט
 ויהיה לשרה בן : ולא לבד ואח פי אסבינ רבקה ביות י
 לה וריון מאחד יתק אבני : פי בעיר : לא קוד ובעור א
 א

לא פגעו סתובח טוב או רע למען צלח האלהים לפי
 יב החזקה קעמד לא מספלים פי אסבינהקובא : נאמר לה
 י פי רב יעבד דעיר : כפתוב ומהל אח יעבד וארעשו
 יד שפאחי : מה אסוא נאמר האסעילקה אצל האלהים
 טו הולח : פי אלמשה הוא אמר ותפלו את אשר אהו
 טו ורספי את אשר ארחם : לבו אסוא לא סך דרעה גם ססן
 יו לא סך דרען פי אסבינהאלהים קתוב : פי הפתב אמר קס
 לפרעה פי בעביר ואח העסדותי בעביר הוראתי כה את
 יח פתי למען יספר שמי בגל דארען : לבו אסוא את אשר
 יט הוא רעה חלו ואח אשר הוא רעה מקשה : ואסחאמר
 אסוא אלי לפה הוא מוכיח עוד פי מי התנדד לרצוני : נוער

כ אלו היה אנוש מי אסוא אלה רענה בסני האלהים
 כא תיאמר יצו ליצרו לפה עשייתי ככה : האין שלמן ליוצר
 כב ואתר לעשות סעצם : הולם ההוא כלי אהו לכבוד ירע' ס' ס'
 כג והיון יתחודע ארנגותו נשא צארה אשים רב אדפני
 כד הדרון הסתכנים לאברון : למען יודיע את עשר גבורו ססוכס
 כה על פני חנינה אשר הבין סתנס להסאחה : אהנו אשר גם
 כו קתרא לא לבד כרדהיחים פי אסבינ כרדהינים : קאשר גם
 כז הוא אמר בהושע אקרא ללאעפוי עמי הלארדקמה סוס' כ'
 כח חסכה : וקה כסלום אשר נאמר להם לא עמי אתם שם סוס' ה'
 כו קתרא בני אל תו : אך ישעיהו צעק על ישראל אסבינה
 כח מספר בני ישראל כחול הם השאן ישע : פי הוא סבלה
 דבר ורען בערהה פי דבר תרעץ ועשה יהיה על דארען :

יכאשר

יט"ט ט' ט' וְכַאֲשֶׁר אָמַר יְשׁוּעָה מִסָּדֵם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת הוֹתִיר לָנֶפֶס כַּמֹּ
 יט"ט ט' ט' וְרַע פָּסָדָם הָיִינוּ וְלַעֲסָרָה דְמִינוּ : כִּי אִפְשָׁה לְאֹמְרֵי פִי לֵ
 יט"ט ט' ט' גַּדְלִים אֲשֶׁר לֹא דִרְשִׁי צְדָקָה הִשְׁתַּיְנוּ צְדָקָה צְדָקָה אֲשֶׁר הִיא
 יט"ט ט' ט' מִן הַאֲמִינָה : אֲדָא יִשְׂרָאֵל הַדּוֹדָה תּוֹרַת צְדָקָה אֶל תּוֹרַת לֹא
 יט"ט ט' ט' צְדָקָה לֹא יִשְׂרָאֵל יֵצֵן לֹא מִאֲמִינָה פִי אִם כִּפְסֵי לֹב
 יט"ט ט' ט' הַתּוֹרָה פִּי הַתְּנַסֵּם אַבְרָם הַגִּזְף : פְּרָדִיב הַגִּזְף יִסְרֵן בְּצִיּוֹן לֹב
 יט"ט ט' ט' אַבְרָם גִּזְף וְצִיר מִכְשָׁלֵי וְלִבְהִפְאִמְיוֹן בּוֹ לֹא בִּישׁ :
 יט"ט ט' ט' אֵלֶּי תִפְצֵן לֵבִי וְחֲסָפְתִי אֲשֶׁר לְאֵלֹהִים בְּצִיר יִשְׂרָאֵל הִיא פִי
 יט"ט ט' ט' וְיִשְׁעִי : פִּי מֵעִיד אֲנִי עֲלֵיהֶם פִּי יֵשׁ לָהֶם לְנִיחַת אֵלֹהִים ב
 יט"ט ט' ט' אֲדָא לֹא רָפִי דַעַת : פִּי מִבְּלֵי דַעֲסָם אֶת צְדָקַת הָאֵלֹהִים ג
 יט"ט ט' ט' וְבִבְשָׁם לְהִלָּם אֶת הַצְדָקָה שְׁלָהֶם לֹא הִתְעִיבוּ תּוֹרַת
 יט"ט ט' ט' צְדָקַת הָאֵלֹהִים : פִּי חֲסָפְתִי הַתּוֹרָה הִיא הַפְּשִׁיחַ לְצַדִּיק ד
 יט"ט ט' ט' לְלִבְהִפְאִמְיוֹן : פִּי מִשָּׁה חָלָב אֶת הַצְדָקָה אֲשֶׁר מִן הַתּוֹרָה ה
 יט"ט ט' ט' וְיִקְרָא יִשְׂרָאֵל : פִּי הַאֲדָם הַעֲשִׂיה אֲהִים יְהוָה דָּחָם : אֲדָא הַצְדָקָה אֲשֶׁר ו
 יט"ט ט' ט' הַיִּיא מִאֲמִינָה פְּדָה מִדְּבַרְת אֶל הַאֲמִיר גְּלִבְדָּה מִי יַעֲלֶה
 יט"ט ט' ט' הַשְּׂמִיכָה וְזֹאת הִיא לְהִבְיָא אֶת הַפְּשִׁיחַ לְמִשְׁחָה : אֲדָא מִי ו
 יט"ט ט' ט' תַּחֲסִלְתֵּם ט' וְגַד לְהִוּוֹם וְזֹאת הִיא לְהַעֲלוֹת אֶת הַפְּשִׁיחַ מִעַם הַמִּתִּים :
 יט"ט ט' ט' יוֹחֵס ט' לֵט' אֲדָא כִּי הִיא אֲמִירָה קְרוֹב אֲלֵךְ הַדָּר בְּסִיף וּבְלִבְדָּה וְזֵה ח
 יט"ט ט' ט' הִיא דְּבַר הָאֲמִינָה אֲשֶׁר אֲנִינָה מִבְּשָׁרִים : פִּי אֶת הַתּוֹרָה ט
 יט"ט ט' ט' אֲמִירָה יִבְנֵי בְּסִיף אֶת הָאֲרֹן יִשְׁעֵי וְתַאמְיוֹן בְּלִבְדָּה פִּי הָאֵלֹהִים הַקִּים
 יט"ט ט' ט' אֶתוֹ מִעַם הַמִּתִּים תַּעֲשֶׂה : פִּי גְלִבֵּי מִאֲמִינָם לְצְדָקָה וּבִשְׁחָ י
 יט"ט ט' ט' מוֹדִים : לְהַשְׁמִיעַ : פִּי הַתְּחַב אֲמִיר לְלִבְהִפְאִמְיוֹן בּוֹ לֹא א
 יט"ט ט' ט' בִּישׁ : פִּי אֲנִי יְהוָה וְכִסְלָא לְהַתִּיר וְכִסְלָא לְהִינֵן פִּי אֲרֹן ע
 יט"ט ט' ט' חַפֵּל הוּוּא עֲשִׂיר הוּא לְכָל הַקְּרָאִים אֲמִיר : פִּי לֵל אֲשֶׁר יו

יט"ט ט' ט' יִרְקָא בְּשֵׁם יְהוָה יִשְׁעֵי : אֲדָא אֲדָא יִקְרָא אֶל אֲשֶׁר לֹא יוֹחֵל ט' ט'
 יט"ט ט' ט' הַאֲמִינָה בּוֹ וְאֲדָא יִאֲמִינוּ בְּזֵה אֲשֶׁר לֹא שְׂמִיעֵי עֲלֵיו וְאֲדָא יוֹחֵל ט' ט'
 יט"ט ט' ט' מִי שְׂמִיעֵי גְדָלֵי מִבְּשָׁר : וְאֲדָא יִבְשִׂרוּ אִם לֹא יִשְׁלִחוּ פְּרָדִיב יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' מִי שְׂמִיעֵי רִגְלֵי מִבְּשָׁרֵי שְׁלֹם מִבְּשָׁרֵי טוֹב : אֲדָא לֹא כִלְם יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' שְׂמִיעֵי אֶל הַבְּשִׂרָה פִּי יִשְׁעֵיהֶו אֲמִיר יְהוָה פִּי הַקְּרָאִים יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' יִלְבֵּשׁ תַּנְיָו : לָלֵךְ הַאֲמִינָה הוּא לְשְׂמִיעֵיהֶו אֲדָא הַשְּׂמִיעֵיהֶו יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' עַל יְהוָה יִבְרֵן הָאֵלֹהִים : אֲדָא אֲנִי אֲמִיר הָאִם לֹא שְׂמִיעֵי אֲמִינָם יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' יֵשׁ פִּי בְּלִבְהִפְאִמְיוֹן יִצָּא קוֹלָם וְעַד קְצוֹת הַמַּגֵּל מִלִּיקָם : אֲדָא תַּחֲסִלְתֵּם ט' ט'
 יט"ט ט' ט' אֲנִי אֲמִיר הָאִם לֹא יַעֲד יִשְׂרָאֵל וְאֲשֹׁן מִשָּׁה אֲמִיר אֲנִי יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' כִּי אֲנִינָא כְּמִי בְּלֵא עֲמִיר אֲכַרְסִיכֶם : אֲדָא יְשׁוּעָהוּ מִתְּנַפֵּר יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' וְאֲמִיר לְמַצִּיאֵתִי לֵלֵא בְּשִׁשִּׁי וְנִלְחִי לְלֹא שְׂאֵלֵנִי : וְאֲלֵ יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' כִּי יִשְׂרָאֵל הִיא אֲמִיר פְּרָשְׁתִּי דִּי פִּי הַדּוּם אֶל עַם סוֹרֵךְ יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' יִמְתַּנֵּךְ : יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' ז' לָלֵךְ אֲנִי אֲמִיר הָאִם הַיְנִיחַ הָאֵלֹהִים אֲדַעֲמֵו הַלִּילָה פִּי יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' ב גִּם אֲלֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי מִכְרַע אֲנִירָהֶם מִשְׁבֵּשׁ גְּנִימִין : לֹא יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' הַיְנִיחַ הָאֵלֹהִים אֲדַעֲמֵו אֲשֶׁר יַעֲד אֶתוֹ מִסָּדֵם אִי אִם עִמּוּס ט' ט'
 יט"ט ט' ט' לֹא יַעֲדָם כִּי אֲמִיר הַתְּחַב בְּאֵלֵיהֶו אֲדָא הוּא מִסְפִּיעַ יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' ג בְּאֵלֵיהֶם גְּדָד יִשְׂרָאֵל לְאֹמְרֵי : יְהוָה אֶתְּנִיבְאֵךְ הַרְגֵנוּ וְאֵת יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' מִזְבַּחְהֶו הַרְסֵו וְאֲנִירָה אִנִּי לְבִדֵי וְהִם מִבְּקָשִׁים אֲתַבְּשֵׁי : יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' ד אֲדָא כִּי אֲמִיר לֹו מַעֲנֵה הָאֵלֹהִים הַשְּׂאֵרְתִי לִי שְׂבַעַת יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' ה אֲלִיסִים אֲנִישִׁים אֲשֶׁר לֹא כְּפָשְׁי בְּרָךְ לְהַעֲלֵי : כְּמִדְּבָרְךָ גִּם בְּעַת יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' ו הוּוּא תְּהִיחַ שְׂאֵרְתִי פִּי בְּחִינַת הַקְּסֵו : אֲדָא אִם בְּחִסְרֵו יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' לֹא עוֹד מִסְפִּיעִים וְאִם לֹא הַקְּסֵו לֹא יִתְּרֵה עוֹד הַקְּסֵו אֲדָא יט"ט ט' ט'
 יט"ט ט' ט' אִם מִסְפִּיעִים לֹא עוֹד הִיא הַקְּסֵו וְאִם לֹא הַעֲלֵי לֹא עוֹד לֵס כִּי יט"ט ט' ט'

60 ס' ט' ל"א. היא פל: מה אפוא את אשר ישראל מבקש זאת לא ו
 יטע כ"ט י'. השיג אף הבחירה השיגה והיוהרים הקשו: פקדונ נתן ה
 יטע' ט' ל"א. להם האלהים ריח תרומה עינים לבנותי ראות ואונים
 סה' ט' כ"ג. לבנותי שמוע עד היום הזה: ודוד אבך יהי שלחנם לפח ט
 סה' ט' כ"ד. למקוש ולממשלו ולשלוטים להם: וחסדקנה עיניהם י
 לבנותי ראות ואתנכם תמיד נפח: לכן את אמר האם יא
 יח' ל"ג י"ח. נכשלו למען ילכו חלילה פי אם במשפלתם הושיעה לנזים
 סה' כ"א י"ג. למען תקנא אתם: אף אם משלכם עשר הפבל וגרעונם יב
 זכר' ה' י"ג. עשר הנוגים פפה יותר מלאם: פי לכם הנוגים אבני כדבר י
 ס' ט' ס' י"ו. פאשר אמנם אני שלחם הנוגים אבני אתשרותי אני מסאר:
 אם באינה ודך קניא אתשאר ואשיע אהרים מהם: יד
 פי אם נשילתם התרצות הפבל מה אפוא מבלתם אם לא טו
 היום מעם הפומים: אף אם הראשית קושה בן גם טו
 העריקה ואם תשרש קדוש בן גם הענפים: ואם אדוני יו
 ליהענפים נהקו ואתה אשר ישד גי' וית' הרפכה
 בנינו ונתיח קח חלק בשנת היות ודשנו: אלההכל יד
 עלהענפים ואם אתה מתחלל לא אתה נושא אתההשרש
 פי אםתשרש אהך: והאבך אפוא נהקו הענפים למען ט
 אבני ארפב: טוב בגלל גלואמנו נהקו ואתה באמנה כ
 עמד אלתפבל נבחה פי אםתרא: פי אם האלהים על כא
 הענפים פקדונם לא הם פקדונם עקף לא היום: לכן כב
 ראה אתשונ האלהים. ואתקשורת אמנם עלאה אשר
 נבל קשות אף עקף טוב אם חלון פסוג אמ לא גם
 אתה תבוצ: וגם הם אסלא לגנו בלאאמון ורפבו פי יכל כב
 האלהים

כד האלהים להרפב אתם עוד: פי אםאתה נדעקת בנותי לנטוע
 יצרי כסר שבע וגנך תכנע תרפפת בניה טוב פפה יותר
 כד אלה אשר תם סובעים ורפבו בניה שלהם: פי לא אבה
 להורגכם בלמיוועים: אדו אתהסוד הזה למען לא תהיו כו לא תשע
 תכמים בעיניכם פי ענין לקצת נהיה לישראל עד אם כו בתרסיס
 כו בא מלא הנוגים: וכן פלשתיא ישיע פקדונ קבא מציון ססוק ו'
 כו הוואל והשיב פשע מנעקב: ואת גרתי אתם פאשר יטע כ"ט כ'
 כד אפוא אתהסואמתים: אמנם לני השפורה אבנים הפה כ"ח
 למענכם אף לני תהפורה אדוניגם הפה למען הקבות: יטע' ס' א' ח'
 כט ל פי גלתי נהשכות הנה מתנות האלהים תרשיחו: פי פאשר ט
 אתם קלים לא האמנתם האלהים אף עתה רחמכם על גנדל כ"ג י"ט
 לא תו לאאמנת אלה: בן גם אלה עתה לא האמינו למען סס' א' ח' ד'
 לב בתמים אשר לכם גם הפה רחמי: פי הסקור האלהים ססע' ט' ג' א'
 לב אתהפל בלאאמון למען רחם אתהפל: הנה עמק עשר גלט' ג' כ"ג
 האלהים ותכמתו ודעתו אף גליתקו משפשו ובלקר תה' ק' א' ט'
 לה נחששים ורפבו: פי מי דע אתדויה יהיה או מי הנה ס' א' ו'
 לה לו יוצרו: או מי תהים לתת לו וישלם לו: פי ספגו ועל מוסגים
 ידו ואלו בלדודברים לו תבקר לעולמים אמן: ס' א' ו' א' י'
 יב לכן אני מזהיר אתכם אדו ברחמי האלהים להציג לסקרית
 אתדויומיום נבה תו קדוש ונציה לאלותם היא עבודתכם ס' קור' א' ב'
 ב השקלות: ולא תשפחו לתבנית העולם הזה פי אם ס' פטר' א' א'
 התחלפו בהתחשיות ורובכם למען יחזקכם מה רצון סה' ס' א' א'
 נ האלהים הטוב והפצה והמקים: פי אני אבך עולמי תמכנו
 נתון העתו לי לכל אשר ישלם לכם לבנותי השפיל למענך ס' א' א' א'
 335

* הרואי. ה מר הַצִּדִק הַשְּׁפִיל בִּי אֶל־הַשְּׁפִיל בְּסִמְאָה כְּמוֹ אֲשֶׁר
 * קור' ל' ו'. הַלֵּךְ הַלְלוֹתִים לְכִלְאֵי־שׁ מִתָּה אֲמַרְךָ: כִּי כִפְשֵׁךְ יֵשׁ
 * עֲבוּרֶיךָ. יֵשׁ
 * כ"ז, ח'. לֵבִי בְּנִיחָה אֶתְּךָ אֲבָרִים רַבִּים אֵךְ הַאֲבָרִים בְּלִים אֵין
 * הָאֵם עַצְם הַפְעֵלָה הַחַיָּה: כְּמִרְכָּן אֲתִיבֵי הַיָּדִים זִיחָה
 * אֶתְּךָ אֲתִיבֵי בְּשִׁיעָה אֵךְ אֲתִיבֵי וְאֲתִיבֵי אֲבָרִים אֵישׁ לְרַעְיָה:
 * ח קור' ל' י"ז.
 * תה"ל ס' ט"ט. וְהַיָּחֹד לֵבֵי מְסִתָּה שְׁנוֹת כְּפִי הַחַן תִּתְּנֵנִי לֵבֵי אֵם נְבוּאָה ו'
 * ככנא כפי. כְּפִי וְרַבֵּר הַאֲמִינֹתִי: אֵם עֲבֹדָה בְּעִבְדֶּךָ אֵם הַפְּלִפֹּר
 * מתכונת. בְּלִפְיָךְ: אֵם הַפְּלוֹתִי בְּהַחֲרִידָה הַמְהַלֵּךְ הַמְמִימֹת הַשְּׁקִיר
 * סמו' ס' ט'. בְּרִוּיֹת הַחֲנֹן הַרְצֹן טוֹב: הַאֲתִיבָה בְּלִיתִי מִחֲבֶטָה מְחַבְּבִים מ'
 * תסי. אֲתִיבֵי דְבָקִים בְּטוֹב: בְּאֲתִיבָה אֲחִים אֲתִיבִים בְּחָם אֵישׁ
 * ר"ל ס' יו'. אֲתִיבֵי בְּכָדִי מְקַדְּמִים אֵישׁ אֲתִיבֵי: בְּרִוּיֹת בְּלִיתִי י'
 * נעסק. עֲצִילִים בְּרִיחַ תְּפִים: אֲתִיבֵי לְעִבְדֶּךָ: בְּתִמְחָה שְׂחִים י'
 * מתלכנים. בְּצִדָּה מְתוֹלָם בְּפִסְלָה מְמִימִים בְּהַחֲרָה: לְצִרְבֵי הַשְּׂרִישִׁים י'
 * י"ד ו' י"ג. מִתְּלִים אֲתִיבָה נְרִים וְרַסִּים: לְרַבֵּי אֲתִיבֵי רַסִּים אֲתִיבֵי י'
 * י"ט ס' מ"ד. בְּרַבֵּי וְאֵל־תִּתְּלִי: שְׂמִיחַ עִם־שְׂמִיחִים וְנִחָה עִם־בּוֹכִים: מו
 * י"ט ס' יו'. אֲתִיבֵי: הַדְּבָר הַחַיָּה הַיּוֹם מְשַׁלֵּם אֵישׁ אֲלִרְעָה אֶת־מו
 * י"ט מ' ס'. הַנְּבֻדָּה בְּלִיתִי מְשַׁלֵּם בִּי אֶם־אֶל־הַשְּׁפִילִים דְּבָקִים אֶל־
 * מס' ל' ז'. תִּתֵּנִי חֲקִים עֲצִינִים: בְּלִיתִי מְשַׁלֵּם לְאֵישׁ רַעַח תִּתֵּחַ ו'
 * ס' יו' ג' נתי. רַעַח מְשַׁלֵּם מִזְבוֹה עֲצִינֵי בְּלִבֵּי אֵם: אֵם־בִּלְלָה כְּפִי י'
 * מתיחיים. אֲשֶׁר בְּחָם עִם בְּלִבֵּי אֵם־שְׁלִמִים. בְּלִיתִי מְתַקְּמִים מ'
 * חורן זמן. אֲתִיבִים בִּי אֶם־תִּתֵּנִי מְקִיִּים לְחַדֵּן בִּי כְּחֹבֵן לִי נְקָם י'
 * דנר' ל' ג' י'. אֲשֶׁלֶם אֲמַר יְהוָה: לֵבֵן אֶסְדַּעֵב שְׂמֵחָה הַאֲבִלְיָה: אֵם עֲמָא כ'
 * מס' ל' כ"ב. הַשְּׁקִירָה בִּי בְּעִשְׂוֹת זֹאת גְּבֻלָּה אֵשׁ תִּתֵּחַ הַאֲבִלְיָה: אֵם עֲמָא כ'
 * י"ג. תִּתְּנֵה מִתָּה הַרְעֵי בִּי אֵם־בְּצִיחַ בְּטוֹב אֲתִיבֵי:
 * ס' כ"ד ס' י"ט.

יב בְּלִבֵּי לְמִשְׁלוֹת הַמְּסַקְּרוֹת עֲלֶיךָ הַפְּנֵעַ בִּי אֵין מִשְׁפָּלָה * סגולות.
 * אכלא מאלהים אף הממשלות הרוחות מצאת האלהים מס' ל' ט"א.
 ב ערוכות הן: לכן הערך נגד הממשלה למערכת האלהים * סממרה חת.
 ג הוא מתנגד אף המהגנדים אשרו דין לנשקם: בן המשלים * מס' כ"ד.
 ג אים פחד למשקשים הפונים בן אסאל הרעים אף אס * כ"ב כ"ג.
 * מס' ל' ג' ט"ו. חרצה בלתי סוד משכן הממשלה עשה את הפיוב והתנה * מס' ל' ג' ט"ו.
 ד לך תהיה ממנה: בן משרתה אלהים היא לך לפיוב * מס' ל' ג' ט"ו.
 אף אסמקשה את הרע פחד בן לא להנם את הרבר היא * מס' ל' כ"ו.
 נקאת בן משרתת אלהים היא ונלקמה לעברה לפעל את * מס' ל' כ"ו.
 ה הרע: לכן צריך להפגע לא לבד בענין העברה בן אס * מס' ל' כ"ו.
 ו גם בענין הרעיון: בענין זאת גם את הפס אפם משלמים * מס' ל' ט"ו.
 בן משרתי אלהים הפה המשיגתים על עצמם הדבר הן: * מס' ל' כ"ו.
 ו לכן שלכו לפל את החבות לאשר לו הפס את הפס לאשר * מס' ל' כ"ו.
 לו הפס את הפס לאשר לו הרצה את הרצה לאשר * מס' ל' כ"ו.
 ח לו הפגוד את הפגוד: אל תחובני איש מאימה * מס' ל' כ"ו.
 וילתי לאתקה איש את רעיהו בן החוב את הרע מלא את
 ט החוב: בן זאת לא תמא לא תרצה לא תחוב לא תמנה * מס' ל' כ"ד.
 עד ששך לא תחבר ואם איש אינו: מצנה אתרת מכללה
 י' היא למצד בדבר הנה ואיתנה להעך פקוד: האתנה אינה * מס' ל' כ"ד.
 פקלה רע לרע ולן מלא החובה הקודמה: * מס' ל' כ"ד.
 יא וזאת ברעתי את העת בן עתה הנהו לעשה להאיני משנה כעס נותר.
 יב בן עתה לרבה ושיעתי יותר מעת אשר האמיני: היללה * מס' ל' כ"ד.
 לעת הרבה ויהיו נגד לכן נסרה את צעלי החשך ונלגשה * מס' ל' כ"ד.
 יג את נשק האור: וכמו ביום וחתקה בחקים לא בול רוח * מס' ל' כ"ד.
 ובשכרו

יטע' ט' ר' קבש'רון לא במשכבות ובפחות לא במריבה ובקנאה : פי ד
 א' קול' ט' א' אב' קבשו את' האר'ון ישיעו הפשיט' ואת' השפנת' הבשר
 א' למל' א' למקשו אל' התפאות :

ל' ז' א' את' דר'קה האמינה קבול' אד' לא לה'הנת' הדעות : א' ז' ד'
 ט' ט' ב' א' אד'ק' מאמין פי יאכל' ל' ד'ג'ר' אד' ה'ר'קה ו'קוח' היא אכל' :
 ט' ט' ג' א' קאל' א'ר'קה את' א'שר איננו אכל' וא'שר איננו אכל' א' ג'
 ט' ט' ד' א' ש'פט' את' האכל' פי האל'קים ל'גל' א'תו : א'תה : פי א'תה ד'
 ט' ט' ה' א' הש'פט' ע'בר ב'ית' א'חר לא'ר'נו ש'לו היא ע'מד או כ'ל א'ד'
 ט' ט' ו' א' י'ס'מ'ר כ'ט' י'ס'מ'ר פי י'ל' האל'קים ה'עמיד' א'תו : ו'ה ש'פט' י'ום מ'על' ה'
 ט' ט' ז' א' י'ום ו'ה ש'פט' ל'ר'ום פ'ל' א'יש' ל'מלא' ב'ט'קה ב'ד'עתו ש'לו :
 ט' ט' ח' א' ס'מור' ל'מ' ה'מ'ש'פ'ל' א'ת'ה'יום ל'ה'ת'ה היא מ'ש'פ'ל' וא'שר איננו מ'ש'פ'ל' ו'
 ט' ט' ט' א' א'ת'ה'יום ל'ה'ת'ה איננו מ'ש'פ'ל' האל' ל'ה'ת'ה היא אכל' פי
 ט' ט' י' א' היא מ'ר'ה ל'אל'קים וא'שר איננו אכל' ל'ה'ת'ה איננו אכל'
 ט' ט' י'א' פי קור' ט' ו' מ'ז'קה ל'אל'קים : פי אין א'יש מ'ש'נו ת'י לעצמו וא'ן א'יש ו'
 ט' ט' י'ב' א' מ'קור' ט' ב' מ'ת' לעצמו : פי אם מ'ת'ה ל'ה'ת'ה נ'ת'ה וא'ס'מית' ל'ה'ת'ה ה'
 ט' ט' י'ג' א' נ'מ'ת' ל'כן א'ס'מית'ה וא'ם נ'מ'ת' ל'ה'ת'ה א'ת'ה : פי ל'זאת ט'
 ט' ט' י'ד' א' ת'ס'ק' ט' ב' הפ'שיט' ג'ם מ'ת' ג'ם ט'ם ו'ת'ו ל'מ'ען ל'ש'ל' ג'ם ע'ל'ה'פ'ת'ים
 ט' ט' י'ה' א' ט'ל'ט' ט' ב' ו'ג'ם ע'ל'ת'ה'ת'ים : א'ד' א'ת'ה מ'ה א'ת'ה ש'פט' א'ת' א'ד'וק או'
 ט' ט' י'ו' א' ג'ם א'ת'ה מ'ה א'ת'ה ב'נה א'ת' א'ת'ך פי ל'ע'ני נ'ע'מד ל'ע'ני
 ט' ט' י'ז' א' י'ום ט' כ' כ'מא מ'ש'פט' הפ'שיט' : פי ל'ר'וב ת'י א'ני נ'א'ם י'ה'ת'ה פ'יל' א'
 ט' ט' י'ח' א' ס'ק' ל'ר' א' מ'כ'ר'ע פ'ל'פ'ד' ו'ק'ל'ש'ון מ'ר'דה ל'אל'קים : ל'כן א'פ'וא' ל'ר' א'יש ו'
 ט' ט' י'ט' א' לא נ'ש'פט' ו'תו ע'ל'עצמו ו'ש'פ'ון ל'אל'קים : ל'כן י' א'פ'וא' ל'ר' א'יש ו'
 ט' ט' כ' א' י'ום ו'ק' ט' ב' ד'ו'מ'ר ל'בל'תי ש'ום ד'ב'ר' נ'ק'ח' ל'א'ח' או מ'ל'ק'ש'ו : א'ני י'וד'ע' ד'

ג'ם ל'ק'ח' א'ני פ'א'ר'ון י'שיעו פי אין מ'א'י'קה ח'ל בעצמו ו'ל'תי כ'טוח'
 ט' ט' א' א' ל'פ'ח'ש'ב מ'א'י'קה ל'ה'ת'ה ח'ל ל'ת'ה ח'ל היא : א'ד' א'ם ב'ג'ל'ל
 ט' ט' ב' א'כל' נ'עצ'ב א'ד'וק לא ע'וד פ'סי א'ת'ה'ה א'ת'ה מ'ת'ה'ל'ך
 ט' ט' ג' א' מ'א'י'קה אל' ת'א'ב'ד' א'ת'ו א'שר ב'ש'ר'ו הפ'שיט' מ'ת' : ל'כן א'ל' ט'
 ט' ט' ד' א' י'ז' ל'ת'ך מ'ו'ב'ב'ם : פי אין מ'ל'כות' האל'קים א'כל' ו'ש'מ'קה פי י'מור'ף'
 ט' ט' ה' א' י'ח' א'מ'ש'ק'ה ו'ש'ל'ום ו'ש'מ'קה ב'ר'יח' ת'ק'נ'ש' : פי ה'ע'ב'ר' א'ד' ט'
 ט' ט' ו' א' יש הפ'שיט' פ'אל'ה' ר'צ'ו היא ל'אל'קים ו'ת'ו'ן ל'א'נ'שים : ל'כן ו'יקר'
 ט' ט' ז' א' א'פ'וא' ל'ר'ד'ס'ה א'ת' ד'ב'ר' הש'ל'ום ו'את' ד'ב'ר' ה'ה'נ'נת' א'ש'ר ט'
 ט' ט' ח' א' כ' ב'ין א'יש ל'ר'ע'ה'י : ב'ג'ל'ל' א'כל' א'ל'ה'ש'ת'ה'ת' א'ת'פ'ע'ל' האל'קים ט'
 ט' ט' ט' א' א'מ'נם פ'ל'ד'ב'ר'ים ס'חור'ים א'ד' ר'ע'ה' ל'א'יש האכל' ב'מ'כ'ש'ל' : ט' ל'כ'ש'מ'ל'
 ט' ט' י' א' כ'מ' מ'ו'ב' ל'ת'ה'י א'כל' ב'ש'ר' ג'ם לא ל'ש'ת'ה'ת' ו'ן ו'ב'ס' לא א'ת' א'שר ט'
 ט' ט' י'א' א' כ'ב' א'ת'ך מ'ת'נ'נ'ך ב'ו' א'ז' נ'ק'ש'ל' או ל'ת'ה'ה : א'ת'ה א'כ'י'ש' ל'ך ט'
 ט' ט' י'ב' א' א'מ'י'נה א'ת'ה לעצמו ל'ש'ן האל'קים א'ש'ר'ו א'ש'ר איננו ט'
 ט' ט' י'ג' א' כ'ב' ש'פט' א'ת' עצמו ב'א'ש'ר היא ב'ת'ו'ן : א'ד' ה'פ'ס'ח' א'ס'ח'ו'א' ט'
 ט' ט' י'ד' א' א'כל' נ'ר'ש'ע' פי לא מ'א'מ'י'נה א'ד' פ'ל'א'ש'ר לא מ'א'מ'י'נה ט'
 ט' ט' י'ה' א' ח'ס'א' הוא :

ט' ו' א'מ'ת'נו ו'ת'כ'ו'לים ת'נ'ב'ים א'ת'ה'נו ל'ס'ג'ל' א'ת'ד'ר'ו'ת' ב'ל'תי ט'
 ט' ט' א' ב' ו'ת'ל'ים ו'לא ל'ת'ר'צ'ות נ'ע'ש'נו : פי ב'ל'א'ת'ך מ'א'ת'נו א'ל'ר'ע'ה' נ'מ'ס'כ'ס'
 ט' ט' ב' א' ב'ר'ע'ה' ל'ש'ו'ב' ל'ה'נ'נת' : פי ג'ם הפ'שיט' לא נ'ר'צ'ה' ל'נ'ש'ו' פי ט'
 ט' ט' ג' א' ו' א'ס'פ'ת'וב' ו'ת'ר'פ'ות ח'ור'ש'ף ק'לו ע'לו : פי ב'ל'א'ש'ר נ'כ'ת'ב' ט'
 ט' ט' ד' א' מ'ת'ר'ם ל'ל'ש'ת'ר'נו ל'ת'ק'ב' ל'מ'ען ח'ור'ש'ף ו'נ'ג'ח'מ'ת' הפ'ת'נ'ים ט'
 ט' ט' ה' א' ה'ת'ה'ה ל'נו ה'ת'ק'נ'ה' : ו'אל'ת'י ה'ת'וד'ת'ל'ת' ו'ה'נ'ח'מ'ה' י'מ'ו ל'כ'ם ט'
 ט' ט' ו' א' ה'ש'פ'יל' א'ת'עצ'ם ת'ד'ב'ר' ה'ה'וא א'יש ל'ר'ע'ה'ו פ'סי י'שיעו ט'
 ט' ט' ז' א' ו' הפ'שיט' : ל'מ'ען א'ש'ר ב'ר'יח' א'ת'ך ו'ב'פ'ח' א'ת'ך ח'כ'ב'ר'ו א'ת' ט'
 ט' ט' ח' א' ח'ס'א' הוא

ס'סלס'כ"ט. האלהים אבי ארצנו ישוע המשיח : לך גלגלי ו
 ס'סלס'כ"ח. איש אתרעהו כאשר גם המשיח גלג אהני לכבוד האלהים :
 ס'סלס'כ"ז. ואני אמר פי' ישוע המשיח היה למשרת בני המלה בעבור ח
 ס'סלס'כ"ח. אמת האלקים למען לום אתרעבסרות האבות : למען הנהים ס
 ס'סלס'כ"ט. וכבר אתרעהו עליהם כפי מה שכתב על פי אודך בגוים
 ס'סלס'ל"א. לשמך אפרה : ועוד הוא אמר תרצני גרם את עמו :
 ס'סלס'ל"ב. ועוד הללו אתרעהו לנהנים ושפחהו על האמים : יא
 ס'סלס'ל"ג. ועוד ישעיהו אמר ויהי ישר יש ותקם למשל געמים יב
 ס'סלס'ל"ד. אלו גוים נקוי ואלתי התקנה יסלא אהכם על שמהה שלום י
 ס'סלס'ל"ה. בהאמן למען תעדיפו בהקנה גבירת רוח הקדש : וגם י
 ס'סלס'ל"ו. אני עצמי יודע גמה ו אחי על אדותיכם פי גם אהם
 ס'סלס'ל"ז. עצמכם מלא אהב נמלאים בלדעת ויכולים להודיר איש
 ס'סלס'ל"ח. אתרעהו : אך גביר גסחה פתבי אליכם אתי למקצה סו
 ס'סלס'ל"ט. סמוי אהכם בעבור החן הנתי לי סאת האלהים : למען סו
 ס'סלס'ל"י. היותי משרת ישוע המשיח לגוים סכנה אתרעבות
 ס'סלס'ל"יא. האלהים למען יהיה נרצן הגוים נרצה מקדש ברוח
 ס'סלס'ל"ב. הקדש : לך ישל תהלה בשוע המשיח בדרים אשר י
 ס'סלס'ל"ג. לאלהים : פי' לא אהערב לדבר' מאמכה מרדוגרים אשר יה
 ס'סלס'ל"ד. לאסעל המשיח עליך למשמעת הוים נדר ונפעל :
 ס'סלס'ל"ה. גבירת אורות ומופתים גבירת רוח האלהים עי אשר יש
 ס'סלס'ל"ו. מירושלם וסביבותיה עד אגורלון מלאות אתרעבות המשיח :
 ס'סלס'ל"ז. אך ככה התאמצתי לכשר לא גאשר נקרא שם המשיח כ
 ס'סלס'ל"ח. קראנה עליסוד איש אחר : פי' אם פתחב אשר לאסר כא
 ס'סלס'ל"ט. לתם מפני ראי ואשר לא שקעי תרצוני : על פי גם כב
 ס'סלס'מ'ס'ט'י

כג למקצתי שקמים רבות סכוא אליכם : אך עקה גאין לי ס'ס'ל"א.
 עוד סקום בגלילות האלה ובהיות לי השקקה נדולה לבוא ס'ס'ל"ב.
 כד אליכם משנים רבות : לכן פאשר אסע לספר אבוא אליכם ס'ס'סמ"א.
 פי' אני מקנה לראותכם בעבור ואלנות מאהכם שקפה אם ס'ס'ט"ו, ג.
 כה הראשנה שבעתי אהכם למקצה : אך עקה אני נוסע ס'ס'סמ"ב.
 כו וירשלה לשרת אתרעושים : פי' רצו סקרונני ואבוא ס'ס'ט"ט, כ.
 לעשות קבצת רבוא אחת לענין הקדושים אשר בירושלם : נקור'ט"ח.
 כז אמנם רצו ותביהם הקפה פי' אם הוים נדוי לקחי חלק ס'ס'קור'ט"ט, א.
 כח ברצונתי וקם סחריגים הם לשרת אתם גם בצפיות : לכן נעניני ס'ס'ק.
 אמעליתי זאת ותתמתי להם אתרעפי יהה אסע בחיכם ס'ס'ט"ז, כ.
 כט סקרה : ויודע אני פי' בבואי אליכם בלמלא ברפת בשורת ס'ס'סל'ט"ז, א.
 ל המשיח אבוא : אך אני מהיר אהכם אחי עלינו ארצנו
 ישוע המשיח ועל ידי אהבת הרוח להתאמץ עמי בהפלות ס'ס'סמ"א. קול'
 לא בעדי האלהים : למען גפצל מאלה אשר בלתי מאמינים ס'ס'ג.
 בהדה ושרתי אשר לירושלם יהה רצוי אל הקדושים : ס'ס'כ"ב, כ.
 לב למען אבוא אליכם בשמחה עלינו רצון אהים ואנפש ס'ס'ט"ז, א.
 לג עמכם : ואלתי השלום יהה עם גלכם אמן :
 לו אני מהלל אליכם אתרעבא אהותנו אשר הני משרתה ס'ס'סמ"ב. נה'
 לב דהלה אשר בתפראה : למען מקבלו אתה גאדון בשוח ס'ס'ט"ו.
 לקדושים ומצורי לה בגלדספן אשר הערף לכם פי' היא ס'ס'סמ"ג, א.
 ג דהתה עורה לרצים וגם לי : שאני לשלום פרוסקא ס'ס'ט"ט, ג.
 ד ואקרא חבר עבדתי בפשיח ישוע : אשר בעד נסתי ס'ס'כ"ו.
 שקמו אתרעאריהם אשר להם לא אגבי לבד מודה פי' ס'ס'ט"ט, ס.
 ה אהם גלקהלות הוים : וגם שלום אהדה אשר גביתם ס'ס'קור'ט"ט, א.
 ס'ס'ט"ט

60 קור' ט"ו, שאלו לשלום אפגוסו אהובי אשר ישנו ראשית אבא
 61 ט"ו
 62 טס"ו
 63 ספ"א כ"ח, שאלו לשלום אנדריקוס ויניא בני משפחתי ותבני מאסר ו
 64 אשר הם מצויים בשליחים ואשר גם לפני היו בפשיה
 65 טודעיס.
 שאלו לשלום אפסילאס אהובי גאדון : שאלו לשלום ח פ
 אנדריקוס חבר עבודתנו בפשיה ושלום סטבס אהובי :
 66 טמון. סר' שאלו לשלום אפלים הנבנה בפשיה שאלו לשלום אלה י
 67 י"ח. אשר מאנשי ארסבולוס : שאלו לשלום הורודיו בן יא
 68 כסו"ז. יוק' משפחתי שאלו לשלום אלה מביה נרקסוס אשר הם
 69 כ"ה ט"ה. גאדון : שאלו לשלום טרופינה יוספססה המהעמלות יב
 70 תהלק"כ"ו. גאדון שאלו לשלום פרסיס האהובה אשר עמלה רבות
 71 ירמ"ב, ט"ה. גאדון : שאלו לשלום רופוס הנבנה גאדון ולשלום אמו יג
 72 טמון. שלו גם שלי : שאלו לשלום אסקרסוס שלגון הרמס יד
 73 פטריס הרמס ולשלום האחים אשר עמקם : שאלו לשלום טו
 74 זכר"ה, ס'. פילובוס ויהנה יריס ואחוזו ואלמפס ולשלום פל
 75 6 טס"ג, ס'. הקרושים אשר עמקם : שאלו איש לשלום רעהו זנשיקה טו
 76 כ"ו.
 77 טסוק"ז.
 78 לסבט. טו
 79 ג' י"ז.
 80 נסתכנר.
 81 יח' ל"ה, ח'.
 82 יסע"ט, ט"ו.
 83 סר' ח' ס'.
 84 ט"ח, ט'.
 85 דרמ"ז, כ"ג.
 86 נרמ"ג, ט"ו.

1 הנליכם בפרדה והסדר אדונינו ישוע הפשיה עמכם אמן : יסע"כ"ג, ג'
 2 כא שאלים לשלומכם סמותריוס חבר עבודתי ס"ס ט"ו, ח'.
 3 כב ולקיוס וקסן וקוספטר בני משפחתי : אגן פרישיוס הכתב מפי סמול.
 4 כג אתהאפרה שאל לשלומכם גאדון : שאל לשלומכם יזוס
 5 מארתי ומארת בדהקלה שאל לשלומכם ארססוס סבן, מאסר ננית.
 6 כד העיר הקורנתי האח : הסדר אדונינו ישוע הפשיה עם קורנט. ג
 7 כה פלכם אמן : ולו הנבול ליהן אהלם טמ"ו, ז', כ'.
 8 כפי בשורתי וכפי לריאח ישוע הפשיה כפי התנלות השור וכו סכול.
 9 כו הנסתר מעתות עולם : אך הפועלת עמה עלידי כתבי על סטר"א, י"ג.
 10 זנבאיס וכפי סקדת אלהי העולם מודע לכלהנתיים יסע"ט, כ"ח.
 11 כז למשמעת האמונה : לאלהים יהיכם לבדו לו הנבנר דבר"ו, ז'.
 12 בישיע הפשיה לעולמים אמן יסע"ט, י"ג.

נכתבה מן קורנת אל הרומים על ידי פויבא משרתה
 הקהלה בקנבראה :

**האגרת הראשונה מאת פאול
 השליח אל הקורנתיים :**

א ואל מקרא שליח ישוע הפשיה עלידי רצון אלהים יסע"ט, י"ג.
 ב וסמותריוס האח : להחלת האלהים אשר היא בקרנת ס"ס ט"ו, ח'.
 ג אל המקדשים בנישוע הפשיה מקראים קרושים עם פל' ס"ס ט"ו, ח'.

חסל'קס'י. אס'הק'ח'ה ת'ר'ח וה'ג'נ'ה : ל'מ'ען א'מ'י'ת'כ'ם לא ה'ת'ר'ה
 כ'ר'ו'ט' י'ח' ב'ח'ק'ת' א'נ'ש'ים כ'י א'ס' ב'ג'נ'ת' א'ל'ה'ים : א'ך ה'ק'מ'ה א'נ'ת'ו ו'
 כ'ת'מ'י'ת'ים . מ'ד'ב'ר'ים כ'י'ן ה'ש'ל'מ'ים א'מ'נם ה'ק'מ'ה לא א'ש'ר ל'ע'ולם ה'ה'
 כ'ז'ר י'נ'ו'ט'ו . ו'ג'ם לא א'ש'ר ל'ש'ר'י ה'ע'ולם ה'ה' ה'מ'ב'ט'ל'ים : כ'י א'ס' א'נ'ת'ו ו'
 כ'ש'ע' מ'ט'ו . מ'ד'ב'ר'ים ה'ק'מ'ת א'ל'ה'ים ב'ט'ו' א'ת ה'מ'ב'ט'ר'ה א'ש'ר י'ע'ד'ה
 כ'ש'ל'ט'ו' כ'י'ן ה'א'ל'ה'ים ל'מ'ען ה'ע'ו'ל'מ'ים ל'ק'ב'ו'ט' : א'ש'ר לא א'נ'ך כ'
 כ'ד' . מ'ש'ר'י ה'ע'ולם ה'ה' ד'מ'ה כ'י א'ם י'ד'ע לא ה'ז'ל'י'נו א'ת'ר'ו'ן
 כ'ה' כ'י'ן . ה'ק'ב'ו' : א'ך כ'פ'ת'ו'ב ה'ד'ב'ר'ים א'ש'ר ע'י'ן לא א'ר'א'ת'ה ו'א'נ'ן לא כ'
 כ'ש'ע' ס'ו' כ'י'ן . ש'מ'ע'ה ו'לא ע'ל'ה ע'ל'ג א'יש א'ש'ר ח'ב'ו'ן ה'א'ל'ה'ים ל'א'ה'ב'ו :
 כ'ש'ל'ט'ו'ט' . א'ך ל'ג' ע'ל'ה ה'א'ל'ה'ים ב'ר'ח'ו' כ'י ה'ר'ח'ו' ה'ק'ר א'ת'ח'ל' ג'ם'
 כ'ת'פ'ט' כ'י'ן . א'ת'מ'ע'ט'י ה'א'ל'ה'ים : כ'י כ'י מ'ג'י' א'ת'ם י'ד'ע א'ת'ד'ב'ר'י א'
 כ'ש'ל'ט'ו'ט' . ה'א'ל'ים ו'ל'ת'י ר'ח' ה'א'ת'ם א'ש'ר כ'ו'ן כ'י'ן א'ת'ד'ב'ר'י ה'א'ל'ה'ים
 כ'ר'ו'ט' . א'ך א'ת'ד'ר'י י'ד'ע ו'ל'ת'י ר'ח' ה'א'ל'ה'ים : ו'א'נ'ת'ו לא א'ת'ר'ו'ת כ'
 כ'ר'ו'ט' . ה'מ'ב'ל ל'ק'ח'ת כ'י א'ס' א'ת'ד'ר'ו'ת א'ש'ר מ'את ה'א'ל'ה'ים ל'מ'ען
 כ'ז'ר י'ח'ו'ט' . ל'ע' א'ת'ד'ב'ר'ים ה'ת'נ'ת'ים ל'ג' ה'ת'ם מ'את ה'א'ל'ה'ים : א'ש'ר י'
 כ'ה' . ג'ם א'ת'ה'ל מ'ד'ב'ר'ים א'ת'ם לא כ'מ'ל'ים ל'מ'ת'י ח'מ'מ'ה א'נ'ש'י'ת
 כ'ש'ל'ט'ו'ט' . כ'י'ן : א'ם ב'מ'ל'ים ל'מ'ת'י ר'ח' ה'ת'ר'ש כ'ר'ש'ים ו'ד'ח'י'ת'ו ב'ר'ח'ו'ת' :
 כ'ש'ע' . א'ך א'יש כ'ס'ט'י א'נ'נו מ'ק'ל' א'ת'ע'י'נ'נו ר'ח' ה'א'ל'ה'ים כ'י'ן ד'
 כ'ז'ר י'ח'ו'ט' . כ'ס'ל'ת' ל'ו' ה'פ'ה ו'לא כ'ב'ו'ל ל'נ'ע'ת כ'י'ן ב'ק'ר'ו' ר'ח'ו'ת' ה'ת'
 כ'ז'ר י'ח'ו'ט' . ל'מ'ד'ו'ת' : א'ך ה'ר'ח'ו'ת'י א'מ'נם ב'ת'ן א'ת'ח'ל' א'ך ה'וא א'נ'נו מ'
 כ'ש'ע' מ'ט'ו' . ל'נ'ה'ן מ'א'ר'ו'ת' א'יש : כ'י כ'י י'ד'ע א'ת'ר'ו'ת' י'ד'ה' א'ש'ר מ'
 כ'ד' . ו'ד'י'ע'נו א'ך א'נ'ת'נו ר'ח' ה'ת'ש'י'ת' י'ש' ל'נ'י'
 כ'ר'ו'ט' כ'י'ן . ו'א'נ'י א'ח'ו'י לא י'ל'ת'י ל'ד'ב'ר א'ל'כ'ם כ'מ'י א'ל'ר'ו'ח'י'ים כ'י'ן ב'
 כ'ש'ע' מ'ט'ו' . א'ם כ'מ'ו א'ל'ר'ו'ח'י'ים כ'מ'ו א'ל'ע'ו'ל'ים ב'ת'ש'י'ת' : ה'ל'ג' ה'ש'מ'י'ת' ב'
 כ'ש'ע' מ'ט'ו' . א'ת'ח'ם

א'ת'ח'ם ו'לא א'ל'ל כ'י'ן ע'וד לא י'ק'ל'ת'ם ו'ג'ם ע'ד'ה ע'וד א'נ'ת'ם . מ'ח'ל'ל ח'מ' .
 ב' . י'ל'ים : כ'י ע'וד ב'ש'ר'ים א'ת'ם כ'י ב'א'ש'ר י'ש ב'ר'י'ת'ם ק'נ'ת'ה . כ'ש'ל'ט'ו'ט' . י'ש'
 ו'מ'ר'ב'ה ו'מ'ה'ל'ו'ת' ה'ל'א ב'ש'ר'ים א'ת'ם ו'כ'פ'י א'נ'ו'ש א'ת'ם . כ'ש'ע' ס'ו'ט' .
 ד' . מ'ת'ה'ל'כ'ים : כ'י ב'א'ש'ר י'ז'אמ'ר א'יש א'ני ל'ס'א'ל א'ני ו'א'ת'ר י'ח'ו'ט' כ'י'ן .
 ה' . א'ני ל'א'פ'ל'ו'ס ה'ל'א ב'ש'ר'ים א'ת'ם : כ'י א'מ'ו'ל א'פ'ל'ו' ו'כ'י ח'ק'ו'ר'ו'ט' .
 א'פ'ל'ו'ס ו'ל'ת'י מ'ש'ר'ו'ת'ים א'ש'ר ע'ל'י'ד'ו'ת'ם ה'א'ס'ת'ם ו'כ'א'ש'ר כ'ש'ל'ט'ו'ט' .
 ו'ת'ן ה'א'ר'ו'ן ל'ל' א'יש : א'ני ב'ש'ע'מ'י א'פ'ל'ו'ס ה'ש'ק'ה א'ך . כ'ש'ע' .
 ז' . ה'א'ל'ה'ים ה'ת'פ'ר'ה : ו'ב'כ'ו'ן כ'ס'ל'א ת'נ'פ'ע' מ'א'ת'ה' ה'וא ו'ג'ם .
 ח' . לא ה'פ'ש'ק'ה כ'י א'ס' ה'א'ל'ה'ים ה'מ'פ'ת'ה : א'ך ה'נ'ס'ע' ו'ה'פ'ש'ק'ה . כ'ש'ע' מ'ט'ו' .
 ט' . א'ת'ד'ר' ה'ם ו'כ'ל' א'ת'ד'ר' י'ח' א'ת'ח'ש'ו'ר' ש'ל'ו' כ'פ'י ה'ק'מ'ל' ש'ל'ו' : ע'נ'ת'ים כ'
 כ' . כ'י'ן ה'ת'ב'ר' ע'ב'ו'ת' ה'א'ל'ה'ים א'נ'ת'נו ש'ד'ה ע'ב'ו'ת' א'ל'ה'ים א'ת'ם מ'ר'ק'ו'ט' כ'י'ן .
 י' . ב'ג'ו'ן א'ל'ה'ים א'ת'ם : כ'פ'י ח'ס'ד ה'א'ל'ה'ים ה'ת'פ'ו' ל'י כ'ב'נ'ה . כ'ש'ע' ס'ו'ט' .
 י'א . ה'ק'ם כ'ס'ד ש'מ'י ו'א'ת'ר ב'נ'ה ע'ל'יו א'ך כ'ל'א'יש י'ד'א'ה א'ך . כ'ש'ע' מ'ט'ו'ט' .
 י'ב . ה'וא ב'נ'ה ע'ל'יו : כ'י י'ס'ו'ד א'ת'ר א'ן א'יש ו'כ'ל ל'ש'י'ם ו'ל'ת'י ח'ס'ק'ו'ט' כ'י'ן .
 י'ג . א'ת ה'מ'ו'ט'ים א'ש'ר ה'וא י'ש'ו'ע ה'ת'ש'י'ת' : ו'א'ס'א'יש ב'נ'ה כ'ש'ע' ס'ו'ט' כ'י'ן .
 י'ד . ע'ל'י'ס'ו'ד ה'ה' ו'ה'ג' כ'ת'ך א'נ'ת'ים י'ק'ו'ח ע'צ'ים ע'ש'ב' ק'ש' : כ'ש'ע' .
 י'ה . כ'ע'ש'ה כ'ל'א'יש כ'ל'י' י'ח'ה כ'י'ן ה'יום י'ד'ע י'ע'ן א'ש'ר י'נ'ה' . כ'ש'ע' ס'ו'ט' .
 י'ו . ו'א'ת מ'ע'ש'ה כ'ל'א'יש א'ך ה'וא ה'א'ש ת'ב'ח'ן : א'ם י'ע'ב'ד' . מ'ל'ח' כ'י'ן .
 י'ז . מ'ע'ש'ה א'יש א'ת א'ת'ר ב'נ'ה ע'ל'יו ש'ר'י י'ח'ה : א'ם כ'מ'ע'ש'ה כ'ש'ע' ס'ו'ט' כ'י'ן .
 י'ח . א'יש ש'ר'ו'ח י'ע'ק' א'ך ה'וא י'ש'ע' א'ת'ם כ'נ'ה כ'מ'ו' ע'ל'י'ו' . כ'ש'ע' ס'ו'ט' .
 י'ט . א'ש' : ה'א'ס'ל'א י'ע'ת'ם כ'י'ן ה'י'ל א'ל'ה'ים י'ש'כ'ם ו'ר'ח' . ע'מ'ו'ר' כ'י'ן .
 כ' . י' ה'א'ל'ה'ים ש'כ'ו'ן ב'ג'ם : א'ם א'ש' מ'ש'ח'י'ת א'ת'ח'י'ל ה'א'ל'ה'ים . י'ח'ו'ט' כ'י'ן .
 כ'א . י'ש'ח'י'ת א'ת'ו ה'א'ל'ה'ים כ'י'ן ה'י'ל ה'א'ל'ה'ים ק'ר'ו'ש ה'וא א'ש'ר . כ'ש'ע' ס'ו'ט' .
 כ'ב . א'ש' לא י'ת'ע'ה א'ת'נ'ש'ו' א'ם . י'ש'ע' מ'ט'ו'ט' .
 כ'ג . א'ש'

ינמיני שכולם איש מדמה להיות חכם בכם בעולם הזה ויהי לכולם
 תסלקו' מ'ג. למען יהיה חכם : פי חכמה התבל האמת פסלית היא יש
 160' ס' י'ג. אצל האלוהים פי רחוב לבך חכמים בערכם : ועוד יהיה כ
 תסל' מ'ד' י'ג. ידע מחשבות חכמים פי הקה הבל : ולן איש אלהיה נא
 180' ס' י'ג. בבני אדם פי הבל שלכם היא : אפי' אלא אס' אלוהים אדם נב
 י'א אס' התבל אס' חיים אס' מות אם נוקרות אם
 190' ס' י'ג. עתידות הבל שלכם הקה : אך אפם שלפשיה והפשיה כג
 שלאלהים :

200' ס' י'ג. נקמה יחשב אתנו איש למפשיה הפשיה וקבני סודות ד
 210' ס' י'ג. אלהים : ועמה עוד נדרש מן הסתנים פי איש ימצא ב
 220' ס' י'ג. ולי' למפער מכל הוא פי אששם מאתכם אי נ
 230' ס' י'ג. מיזם אלוהי אמן גם אדעצמי אינני טעם : פי לאימה ד
 240' ס' י'ג. אינני מבדיל בנשתי אלים לא בואת אני נדקך אך השפט
 250' ס' י'ג. אתי הארון הוא : עלינו אלהשפטו מאמה לפני העה ה
 260' ס' י'ג. עו' פרי' נא הארון אשר נביאר אדחמלכות החשף
 270' ס' י'ג. האלוהים : ואת' אלה אתי מקמי' בהנניתי על עצמי ועל ו
 280' ס' י'ג. נמשלנו. אלוהים בעבורכם למען' י'גנו תלמדו' לבלתי השפיל למעלה
 290' ס' י'ג. ככתני' סקסם. מאשר נכתב למען לא יתרחבי לב איש על רעהו בע
 300' ס' י'ג. אחר : פי מי מבדיל אחר ומה יש לה אשר לא לקח
 310' ס' י'ג. אך אם לקחת למה אמה מתהלל פשו אס' לא לקחת :
 320' ס' י'ג. אמת חוטנים עמה מדשינים אפם עמה צדקם מבלעדיני מלקחם אמן ח
 330' ס' י'ג. כי כתי' לי מלקחם למען גם אנהנו נמלך עמכם : פי השב אני ח
 340' ס' י'ג. תסל' מ'ד' כ'ג. פי האלוהים הניג אתנו השליחים לאחריכם פקעתיכם

לפניה פי היינו ר' אנה לבל ולמלאכים ולבני אדם : אנהנו
 לסל' מ'ד' כ'ג. בנתיב הפשיה ואתם חכמים בפשיה אנהנו השליש
 י'א ואתם חכמים אפם ננפקים ואתנו נקלים : ועד השעי
 110' ס' י'ג. הוואת אנהנו גם ר' נקים גם צמאים וצורמים ומפי לח
 י'ב לנודדים : ויעים אנהנו בפעל בדינו אנהנו מקללים מברכים
 י'ג אנהנו נרדפים סבלים : אנהנו מתרשמים מתהנים' פסלו
 י'ד התבל היינו וסידה הפל ער' עמה : לא נמכיש אתכם אפי'
 כתב את' אלה פי אפי' אפי' מותר אהכם פני הנאמרים :

120' ס' י'ג. שו פי אס' יהיו לכם רבבות אמיים בפשיה אך לא אבות רבים
 פי בנשיע הפשיה אפי' הולדתי אתכם עלינו הגש' נדה :
 130' ס' י'ג. שו י' ולן אפי' מותר אהכם הוי מתחלפים בהנניתי : בעני
 ואת שלחתי אליכם את' סבוריוס אשר הוא בני הארבע
 ודנאמן הארון אשר ילך את' דרני אשר הם בפשיה
 י'א פאשר נבד' מקום נבד' תהיה אפי' מלמד : כלו אם לא אבוא
 י'ב אליכם אחרים מרדובים לב : אך אבוא אליכם במדה
 י'ג אם ידעה הארון ואפי' לא את' אמר מרדובי הלב פי אם
 כ את' הגברה : פי לא נאמר מלכות האלוהים פי אם
 כ'א בהנניתי : מדהרצו האם בשבט אבוא אליכם או בהנה
 ובריה מרשא :

140' ס' י'ג. ה' קלל נשקעה בניכם ונתת ונתית בואת אשר לב בני
 ב הגוים אנהנו נקודה ען להיות לאיש אשח אביו : ואתם
 מרדובי לב אפם ולא ידועת התאבלתם למען ישיא
 ג מתרדמם העשה את' המפעה הזה : פי אני אמנם נבלתי
 נדה בנתיב אך נדה צריח פני' שפשיה פלנה את העשה
 ואת

קול' ז' י"א. זאת קרה: בְּשֵׁם אֲדֹנָי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ פָּאָטֹר תַּחֲלוּ אִתְּכֶם
 16 טמ' א' כ'. וְרוּחַ עֲזָרְבָרְתָּ אֲדֹנָי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ: וְהַכְּזִיר אִישׁ בְּפִי ה'
 17 מ' ז' ו'. לְשָׂמֹךְ לְכִלְיוֹן הַבָּשָׂר לְמַעַן תְּרִיחַ יִשְׁעֵי בְּיוֹם הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ:
 18 מתי' א' כ"ג. לֹא טוֹב מִתְּלַלְכֶם הַאֲסִילָא דִּיעָתָם בְּיַמְעֵשׂ שָׂאֵר מִתְּמִיז' ו'
 19 סמ' א' ט"ו. אִתְּ אֵת הַיְהוּדָיָה: לָכֵן צִעְרֵי אֲתֵּי הַשָּׂאֵר הַיִּשְׁרָן לְמַעַן תַּחֲדוּ
 20 מעל' ט' כ"א. וְעִקְרָה תְּרִשָׁה בְּפָאָטֹר אִתְּכֶם לְאֲרֻמְצִים אִתְּכֶם בְּגַם לְסִתְנֵי
 21 סמ' א' כ"ב. וְנָבְחָה בְּשִׁעֲנֵי הַמָּשִׁיחַ: לָכֵן נִזְהָר לֹא בְּשָׂאֵר יִשְׁרָן וְלֹא ה'
 22 יסו' ס' כ"ד. בְּשָׂאֵר רָשָׁע וְאֵין בְּיַמְעֵשׂוֹת הַמִּימִיחַ וְאִתְּכֶם:
 23 סו' א' ח'. קְתַבְתִּי לָכֶם בְּאִגְרָת לְבַלְתִּי הַחֲבוּלָה עֲזוּנִים: לֹא ש'
 24 יסו' ט' א' ט. לְלִיל עֲזוּנֵי הַתְּבֵל הוֹאֵת אִין עִם הַתְּמִימִים וְהַחֲסִים אִין
 עֵס עֲבָרֵי אֵלִילִים אֲסִילָא בְּן אֲבָן סְחִיבִים אִתְּכֶם לְצִאת מִן
 25 תסל' א' א'. הַתְּבֵל: אֲדָךְ עָלֵיהּ קְתַבְתִּי לָכֶם לְבַלְתִּי הַחֲבוּלָה אֲסִי אִישׁ י'
 26 סס' א' א'. הַתְּקִרָא אֵת יְהוָה וְהוּא אִין חִפְרֵי אִין עֲבָרֵי אֵלִילִים אִין מְכַלְל
 27 סתסל' א' ו'. אִין סְבָא אִין חֲסִים עֵס פּוֹחַ גַּם לֹא לְאֵלִיל: בְּיַמְעֵשׂוֹת לִי י'
 28 מן סססל. לְשִׁשְׁט בַּם אֲתֵּי הַיְהוּדָיָה גַּם לֹא אֲתֵּי הַתְּמִימִים אִתְּכֶם
 29 סתסל' א' ט"ו. יְעָתְּכֶם: אֲדָךְ אֵת הַתְּעִיבִים וְהַלְּתִים שִׁשְׁט וְצִעְרֵי אֲתֵּי י'
 30 דנ' א' ו'. הִרְעַ עֲמָרְבָּכֶם:
 16 סס רעסו. וְהַחֲעֹרֵב אֲתֵּי מִכֶּם אֲשֶׁר יִשְׁלֹו דְבַר רִיב לְבַר הָאָדוֹן ו'
 17 סס א' כ'. לְהַשְׁמֵט בְּפִנֵּי הַמַּעֲלִים וְלֹא בְּפִנֵּי הַתְּרִשִׁים: הַאֲסִילָא ב'
 18 דנ' א' י"א. יְעָתְּכֶם בְּיַמְעֵשׂוֹת אֲתֵּי הַתְּבֵל יִשְׁמָטוּ וְאִם בְּכֶם הַשְׁשֵׁט
 19 ר' א' סססס. הַתְּבֵל הַאֲתָכֶם בְּלִי תְּשׁוּבָה לְעִשְׂקֵי מִשְׁשֵׁט הַמַּעֲרָרִים: הַאֲסִ ג'
 20 דנ' א' כ"ג. לֹא יְעָתְּכֶם בְּיַמְעֵשׂוֹת נִשְׁמָט פְּמָה יוֹתֵר אֵת דְּבַר הַתְּבֵל: ג'
 21 דנ' ריב. לָכֵן אֲסִי אֲמִישׁ לָכֶם יִשְׁמָטוּ מִשְׁשֵׁט דְּבַר הַתְּבֵל אֲתֵּי ד'
 22 סססססס. תְּבִנְיָם בְּתוֹקָה אִתְּכֶם הַיְהוּדָיָה לְשִׁשְׁטוּ לְבָשֶׁת לָכֶם אֲנִי ה'
 אֲמִר

אֲמִר הָאִם נִכְהֵ אִין בְּתוֹרְכֶם חֲכִים אֲחִי אֲחֵר אֲשֶׁר
 ו יוכל לְכַפֵּר בְּיַמְעֵשׂוֹת אֵלִים אֲחֵר עִם אֲחֵר לְשִׁשְׁט וְזֹאת לְסַמֵּר.
 ו בְּפִנֵּי בְּלִתֵּי מִאֲמִינִים לָכֵן אֲפִי לְלִיל לְרִעוּן יֵשׁ בְּכֶם בְּיַמְעֵשׂוֹת סמ' א'
 וינִים יֵשׁ לָכֶם אִישׁ עֲסִדְרֵינֵי לְפָה לֹא בְּיוֹתֵר אִתְּכֶם מִשְׁשֵׁטִים ס' ט"ו.
 ה לְפָה לֹא בְּיוֹתֵר אִתְּכֶם מְעָרְעִים: אֲדָךְ אִתְּכֶם עֲשָׂתִים וְאִתְּכֶם סמקו' ס'
 ש מְבָרְרִים וְאֵלֵיהּ אֲתֵּי הַתְּבֵל: הָאִם לֹא יְעָתְּכֶם בְּיַמְעֵשׂוֹת דנ' א' כ"ט.
 לֹא יְרִישׁוּ אֲתֵּי מְלִכְתָּהּ הַתְּבֵלִים אֲלֵתְּשֵׁי לֹא זִלְמִי וְלֹא י' יוס' א' ז' א'.
 י' לְבַרֵּי אֵלִילִים וְלֹא נִאֲסִים וְלֹא יְרִישִׁים וְלֹא שְׂכָרֵי וְכָר: בַּם דנ' א' כ"ג י"א.
 לֹא נְנָבִים וְלֹא חֲמִדִים וְלֹא סְבָאִים וְלֹא מְחַרְפִים וְלֹא סמקל' ס'.
 יא חֲסִים יְרִישׁוּ אֲתֵּי מְלִכְתָּהּ הַתְּבֵלִים: וְכֵאלֵה אֲתֵּינִים מִכֶּם סתסל' א' י"א.
 הַיְהוּדָיָה אִילִים יְרִישִׁים אִילִים קְרִשְׁתָּם אִילִים נְצוּקָתָם בְּשֵׁם זכר' א' ג' א'.
 יב הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ וְיִרְחַח אֲלֵינוּ: הַזֵּל מִתְּרֵי לִי אֲדָךְ לֹא הַזֵּל סלתי ססור.
 לְהוֹעִיל הַזֵּל מִתְּרֵי לִי אֲדָךְ אִנִּי לֹא אֲשַׁלֵּשׁ בְּאִתְּרָה דְּבַר: סכנע לו'.
 יג הַמַּאֲכִילִים לְבָסֹךְ וְהַזֵּשׁוּ לְמַאֲכִילִים וְהַאֲלִיחִים בְּאִתְּרָה בַּם קול' א' כ"ג.
 אִתְּכֶם יִאֲבָר אֲדָךְ הַיְהוּדָיָה אֲנִי לְנוֹתָ בְּיַמְעֵשׂוֹת הָאָדוֹן דנ' א' ז' א' ט.
 יד לְנוֹתָ: וְהַאֲלִיחִים בַּם אֲתֵּי הָאָדוֹן הַיְהוּדָיָה וְגַם אֲתֵּינִי י' קור' א' ד' א'.
 טו בְּנִינְרָתוֹ: הַאֲסִילָא יְעָתְּכֶם בְּיַמְעֵשׂוֹת מִן יְהוּדָיָה אֲבָר סס' א' ט כ'.
 הַמָּשִׁיחַ הִקְהָה הַקְהָה אֲפִי אֲתֵּי אֲבָרֵי הַמָּשִׁיחַ וְאֲעִשֶׂה
 טז אִתְּכֶם לְאֲבָרֵי וְקַה הַלִּילָה: אִין אֲסִילָא יְעָתְּכֶם בְּיַמְעֵשׂוֹת הַדְּבַר
 בְּיוֹתֵר נִזְהָר אֲחֵת הוּא בְּיַמְעֵשׂוֹת הוּא אֲמִר יְהוּי לְבַרֵּי דנ' א' כ"ד.
 ז ח אֲדָךְ: אֲדָךְ הַדְּבַר פְּאִינֵן רִיחַ אֲתֵּי הוּא: גִּיסוּ מִן הַיְהוּדָיָה סו' א' ז' א' א'
 כִּלְחִיסָא אֲשֶׁר אֲסִי אֲעִשֶׂה אִתְּכֶם חֲמִדִים מְחִיץ לְנוֹתָ הוּא כ"א.
 יח אֲדָךְ הַיְהוּדָיָה לְנוֹתָ הוּא חֲמִדִים: אִין אֲסִילָא יְעָתְּכֶם בְּיַמְעֵשׂוֹת סתסל' א' ד' א'.
 הַיְהוּדָיָה לְלִיל רִיחַ הַקְּרִשׁ אֲשֶׁר בְּכֶם אֲשֶׁר יֵשׁ לָכֶם מִתְּכֶם ז' קור' א' ט' א' א'.

ס' סטר' ה' האלהים ואמם לא שלכם אדם: כי נתתם בזמתי יקר כ
א' א' ט' לכו פתרו אתהאלהים בגנותכם ובהיותכם אשר הפירו
ס' סטר' ג' ה' אלהים:

ועל אדות הדברים אשר פתחתם אלי טוב לאיש לביתו ז
מסל' ס' א' כגוע באשה: אך בצעבור הנחת כל אחד התי לו אשתו ב
ס' סטר' ג' ד' ש' ולו אחר ותי לה ואשה שקט: האיש ישלם לאשה ג
ס' סטר' ג' נ' אחרונה הרצון וכמ' לו גם האשה לאיש: האשה אינה ד
שלשת על צדקה כי אס' האיש וכמ' לו גם האיש אינו
ס' סטר' א' א' שלם על צדקה כי אס' האשה: אלהתגרעו: וזו מ' וילתי ה
ס' סטר' א' א' סכסכים מדישתייה כ'המסכם לעת למען תתתי לכם עת פניתי
ס' סטר' א' א' לצום ולתפלה ועוד התאחדו למען לא ינקה אתכם הששון
ס' סטר' א' א' ס' מקל' כנישת יצרכם: ואחצאת אגבי אפר פני רשעו לא ו
ס' סטר' א' א' ס' פני שקנה: כי רצה אני כי פניג אדם התי כמ'ני אף ו
ס' סטר' א' א' א' פ' לאיש יש לו מתנה מסגלת מאת האלהים האתו קזאת
ס' סטר' א' א' ו' והאתר קזאת: אך אני אמר לפניהם ולאלמנות טוב להם ח
ס' סטר' א' א' א' אם ישארו פאשר בס' אגבי: ואם לא יתאפלו יתחפרו ש
ס' סטר' א' א' א' בנשואים כי טוב להחפר בנשואים מלבקר

אך אחרפותרים בנשואים אני מצוה לא אגבי כי
ס' סטר' א' א' א' אס' הארון כי אשה לא תחפר מאשה: אך אם תחפר יא
ס' סטר' א' א' א' א' השאר בלתי נשואה או תתרצה לאשה ואיש לא יעזב
ס' סטר' א' א' א' א' אתאשתו: אך אל תנשארים אני אפר לא הארון אם יב
ס' סטר' א' א' א' א' אינה אה' תהיה לו אשה בלתי מאמנת והיא תפצה
ס' סטר' א' א' א' א' לשבת עמו אל עזב אהה: ואשה אשר ישלה בעל בלתי יג
ס' סטר' א' א' א' א' סמאון והיא חפץ לשבת עמה אל סמאון אהו: כי נקדש י

האיש אשר אינו מאמין באשה ונקדשה האשה אשר
אינה מאמנת באיש אם לא בניכם אמכם סמאים היו ס' ס' א'
שן אך עתה קדשים הם: אך אס' זה אשר בלתי מאמין

שכר ישדר לא העבד האה או האחות בדברים פאלה אך
ס' סטר' א' א' א' פ' שלום קראנו האלהים: כי מדהפדע האשה אם תושיע
ס' סטר' א' א' א' א' אתאיש או מדהפדע האיש אם תושיע אתאשתו:
ס' סטר' א' א' א' ו' או אם פלאיש פאשר ה' ח' לו האלהים וכלאיש מאשר
ס' סטר' א' א' א' א' קרא אתו הארון כן יתהלך וכה אני מתפן בכלהקלות:
ס' סטר' א' א' א' א' יד אם נכול אינה איש קרא אל ס' ח' אם בערלה אינה איש
ס' סטר' א' א' א' א' יש קרא אל ס' ח' ח' המולה אינה מאימה והקדחה אינה
ס' סטר' א' א' א' א' כ מאימה כי אס' שמירת מצות אלהים: פלאיש בקראיה
ס' סטר' א' א' א' א' כא אשר קרא בה בנאות יעמד: אס' לעבו קראת אלהתאגן
ס' סטר' א' א' א' א' לזאת אך אם היכל להעשות חפשי השתמש בזה ביותר:
ס' סטר' א' א' א' א' כב כי העבו הפקרא הארון חפשי הארון היא וכמ' כן
ס' סטר' א' א' א' א' כג חפשי הפקרא לעב הששון הוא: בזמתי יקר נתתם

כד אלהתי עבדי בג' אדם: פלאידו פאשר קרא אלים בזה
ס' סטר' א' א' א' א' כה יעמד אצל האלהים: ועל אדות הבתולות
ס' סטר' א' א' א' א' פקרת הארון צו לי אך יצע אני נתן פמו כהני מארת
ס' סטר' א' א' א' א' כו אלהתי להיות מאמין: לכו אלי השב וזה להיות טוב בעבור
ס' סטר' א' א' א' א' כז חפצתי הנוקבת כי טוב לאדם להיות אן: אם קשור
ס' סטר' א' א' א' א' כח אשה פאשה אלהתקש תהיה אם מתר אשה מאשה אל
ס' סטר' א' א' א' א' כח תבקש אשה: אך אם גם התחברת בנשואים לא תשא
ס' סטר' א' א' א' א' כאם נשואה הבתולה לא תשא אך מצדקה בנשור תהיה
ס' סטר' א' א' א' א' כב למלה ואני חס עליכם: והאת אני אפר אתי העת תהארה

היא למען מעשה גם אשר יש להם נשים והיו פאן
 להם ויבנים בבתי גלים והשמשותפים בבתי שפוקים ל
 והקנים בבתי אדונים והמשפחתיים בעולם הזה בבתי לא
 משפחתיים או בבתי פדה פי ילקח האר הקולם הזה :
 אך אין דפן להותקם בבתי האנים הפני האג לבדים לב
 אשר לארון אך ירצה לארון : ובעל האשה האג לבדים לב
 אשר לעולם אך ירצה אל האשה : וזהו זה האשה והבחלה לו
 השנייה האנת לבדים אשר לארון למען הולך קדושה
 גם בנותה גם ביות אך הנשואה האנת לבדים אשר
 לעולם אך תרצה לבעל : ותאל אג אמר לתועלתה לה
 שלכם לא למען אשליך מונח עלכם פי אסאלהאמה
 ואלהמשעב לארון בלי הפרע : אך אסאיש השב לשוכו לו
 קלון על בחלתו אם תהיה מתלאה לפרקה וצריך להעשות
 כן את אשר הפעץ נעשה חסא ותחברו בנשואים :
 אלים העפר בלבו קלון בבלי קודתו צריך פי אסאיש לו לו
 שלכן על רצונו ותאל שמש בלבו לשער אהבתהו היא
 מטיב לעשות : ובגל הפשיא אהבתהו מטיב לעשות לה
 ואשר איננו מטיב לעשות יותר : האשה קטנה לש
 בחנה פלדחתו אשר אשה הו אך : אם ישן אשה קטנה
 היא להנשא לאשר תהפץ קל בארון : אך מאשרה היא מ
 יותר אסבה השאר לפי דעתו אך אפי השב להיות גם
 לו רוח אלים :

ויעלמות הדברים הנזכרים לאלים ירענו פי כלנו יש ח
 לט דעת היתה סתומה לב אך לאתנה בנה : ואסאיש ב
 ח

לדעה לרעה סאמכה עוד לא ירע סאמכה באשר צריך נטו' ו
 ג לו לדעת : ואם איש אהב אהדהאלים היא לרע מאתו : תסל' ו
 ד לבן עראות אכלת הדברים הנזכרים לאלים ירענו פי
 ח און אלה בפגל ולי און אלהים וילתי אהד : פי גם אם
 יש הנאמרים : אלהים אם בשמים אם על הארץ אשר
 ו יש אלהים רבים ואורים רבים : אך לנו אלהים אחד האב
 אשר מפניו הכל ואנחנו אלו וארון אחד ישוע המשיח
 ו אשר עליו הכל ואנחנו עליו : אולם לא בכל האדם תסל' ו
 הדעת פי אהדים ורעיון האל ערעלה כמר דבר נובה טל 1670ת.
 ח לאלים הם אלים ורעיונם בדותו רפה מנעל היא : אך
 אלה איננו מטיבנה אהנו לאלים פי גם אסמאל לא בעצמו.
 ט נעדיף גם אסלא מאל לא נאסור : אך רא שרתהו יתרון לנו.
 חסרון לנו.
 טלסנכם זה למקבל לרעים : פי אסאיש יראה אהד אשר
 ישרה דעת מסב דובל אלה האם לא רעונו בדותו טר' ו יי.
 יא רפה יבנה למען אלה אהתנזחמים לאלים : ויאבד' התיח לרע.
 יב הרפה על דעתו שלך אשר המשיח מת למענו : אך
 פוסאכם ברה לאחים ובהפוחכם אהדעיוכם הרפה לפשיח סמו' ו
 יג אתם חסאים : עלכן אסמאל פקעיל אהדו לא אכל סרו' ו
 בשר לעולם פראכטיל אהדו :

טא האם איננו שלים האם איננו חסטי האם אהדעו סר' ו ח' ט.
 ב המשיח איננו לא ראיני האניכם אתם פועל בארון : אם
 לאתרים איננו שלים אך אסננו לבס אגפי פי חותם
 ג שלדותו ישכם אסם בארון : ההנצלותו לנתיים אתי סטנס' ו
 ד ה נאל היא : האון לני שלכן אכל ולשמות : דאון לט
 ט

• ולקחתם שלשון להקב אתנו אחוז לאשה באשר גם שאת השליחים
 • ואת הקרון וביטא: או האם לבר אני וברנאמ אין לטי
 • שלשון צולתי קעל: כי מעולם צבא צבא בשליחים שלו
 • כי נשע פרס ויפירו איננו אכל או כי רעה עדר ויחלו
 • העבר איננו אכל: חכמי אדם אכן סובר את האלה או ה
 • האסלא גם התורה את האלה: כי בתורה משה
 • •מר כ"ט, ד' • קרוב לאתחכם שור בדישו הלא שורם ואנן האלוהים: משה
 • •כז. • למעננו כלי הוא אפרו פי למעננו נקבב פי עלתקרה הני
 • קודש לחוש תודש עלתקרה לקחה וזלג: אסאנהו אתי
 • •הרומט"ו, כ" • קרובות ובעני לכן הרב אם אנהו אדשוריוחיקם
 • •נקור"ט, כ" • אנהו קצרים: אס-אחיים לקחים וזלג בשלשון עליכם י
 • •סר' ד' ט" • תלא בותר אנהו אילם לא השפשוט בשלשון יהוה פי
 • •ט" • אסאנהו סבלים אדהל למען לא נתן ארזו מעשה
 • •כחט"ו, ג' • לבשורה הפשיח: הלא ודעם פי העבדים את-הפקדשים י
 • •גמד' • כרומשום הם אכלים ודעקרים לשורה את-הפוזב לקחים
 • •ט' • וזלג עם הפוזב: פי גם הקרון ישו למינים אתי ד
 • •מת"ו, ג' • הבשורה לזיות סר-בשורה: אך אני לא השפשוטו מו
 • •חטס"ב, ג' • אנהו מאלה ולא קבחי את-אלה למען בן עשה פי פי
 • •לעתי • נקורנת. • סוב לי בותר למת וקרק איש אד-הקחי: פי אב מו
 • •ס"ט, כ" • לבישור אנוני אין לי תהלה פי ארז השים עלך אך או לי
 • •מת"ו, ג' • אם לא אבשר: פי אם ברצוני אכן פלע זאת שטר יש
 • •סר' ד' ח' • לי אך אם בלא רצוני לכןנת התקרה לי: לכן ארזו שטר י
 • •הס סכרי • יש לי למען בישור אשים אד-בשורה הפשיח לז-שלימים
 • •ישע"ט, ח' • לבתי אשפוש בל-בדק בשלשון בבשורה: פי בהיות יש

דחשי סרה"ל ללל העברתי אדנשטי למען אלהה את • כל חמסו.
 • כ קרב מהם: ותדעתי לזחודים קדחי למען אנהו החדים • מסכ"ט, ל.
 • לאלה אשרי • תרת התורה כמל תחת התורה למען אנהו • ס"ט, כ" • כ" •
 • כא את-אלה אשר תחת התורה: לאשר צללי תורה הם כמו • הסוים. סרומ'
 • איש בל-תורה באין היות בל-תורה לאלהים פי אס' • ג' •
 • •תורה לשפשיח למען אנהו את אשר בל-תורה הם: יוס"ט, כ" •
 • כב נתינתו לרשים כרשה למען אנהו את-הרשים לפל נתינתו • סרומ"ט, ג' •
 • כג הפל למען בגל אויעו אחרים: ותאז אנו עשה בעבור • סרומ"ט, ג' •
 • כד הנשורה למען אנהו חבורכם פה: • הלא 16 סר.
 • •רעם פי הרעים • בסתח הפרוזה פלם אמנם רעים סר"ק"ט, ל.
 • אך אחר לען את פטר הנצחון פי וצני למען אשויט: • סרומ"ט, ל.
 • כה וזל-האנה נר מקלדבר ותפח אמנם למען יהוה עצרת • נר"ט, כ" •
 • כו נשקחה אך אנהו בל-תנשקחה: לכו • אל' פכה רץ • סר"ט, ג' •
 • אזי לא פמו בל-בשורה פה אל פתש באנהו לא פמפה • סל כ"ט כ" •
 • כז אור: פי אסאנן לבישור את-החיות ומעבדה • פי פהשישי • כלס.
 • •מכניע • לאדורים אנו עצמי אנהו לנמאס: • כר"ט.
 • • ולא אבה לזיחכם בל-תורעים אתי פי אבותינו כלם • סרומ"ט, ג' •
 • •ב סחת חזינו חיו וכלם בתוך הם זגרו: וכלם פמשה • כ" •
 • •ג בסגלי בענו יבנים: וכלם עצם מאכל אתר יחזינו אכלי: • סמו"ט, כ" •
 • •ד וכלם עצם משקה אתר ויחזינו שתי פי שתי משקל רחמי • סל"ט, כ" •
 • •ה קרנה אחרים אנו השלע יהוה הפשיח: אילם לא ברבים • כ" •
 • •ו רעה האלוהים פי לשתשו במרר: • אנהו אלה • ס"ט, ג' •
 • •נתי לתבניותנו לבתי היתנה סחאנן רעות פאשר • כ" •
 • •המה רחמי: גם לא תהיו עובדי אלוהים כמו אחרים • גמ"ט, ד' •

ב'נח' א' כ"ו לכסות את ראשו באשר הוא צלם האלהים ויבדו אף
 האשה כבוד האיש היא: כי לא איש מאשה כי אסאשה ח
 כה היא נקרה הנשקרה בעדכם זאת עשו לזרועי: כמזבן גם 16
 אתה היום אחר אלה לאמר היום היום היא הנזרה לחס.
 הנהייה נדמי זאת עשו לזרועי אשר השנה לזרועי: כ'ג
 כי לרפעה אשר האכלו את הילחם הנה ותשקה את הילחם
 כי האתא אתם מנידים את רמות הארון עד ג'בוא: ל'ג ב' ס' ס' ס' ס' ס'
 אשר יאכל את הילחם הנה או ישקה את רמות הארון ג'רן
 כי לא שנה אשם הנה בנייה הארון ונקום: א' ד' י' ג' ס' ס'
 כס את רגשי ו'קל יאכל מן הילחם ושקה מן הילחם: לא האכל ו'כנ.
 והשקה ג'רן לא שנה אבל ישקה לשפש לשפש בדיוקו ל'ק' ב' ס' ס'
 ל ג'תי מ'כון את רגות הארון: ג'בניו זאה ג'גם ר'גים מ'גדלו.
 לא הלישים וחלום ר'גים ישלים: כי אס'פסנו את ר'ג'מנו ס'ס' ל' ס' ס'
 לב לא היינו לשפסים: אף בהשפסנו מאת הנה א'נהי ס'ס' ס'
 לג ח'קרים למען לא נרשע עם העולם: ל'ג א'וי בהשקלכם ס'ס' ס' ס'
 לד יחד למען אכל החילי איש לעשו: ואם איש ר'עב יאכל מ'קו'ס.
 ג'ב'לו למען לא תהולו למשפש וא'תהשאר א'סר פ'אשר ס'ס' ס' ס' ס'
 א'בוא:

ב' ועל ארות נ'ר'תניחא אזל לא א'נה להיוחכם ג'תי ו'דעים: מ'תנות ס'ס' ס' ס'
 ב א'תם ו'דעים כי ג'הם הייתם א'ת'הליים ח'אליים ח'גים ס'ס' ס' ס'
 ג פ'אשר א'בוא הנזלים: על'כן א'ני מ'ודיע לכם כי א'ני ס'ס' ס' ס' ס'
 איש הפ'פ'ר ג'רות א'להים א'מר את'שועי ח'גים וא'ני איש לא ימסס נג
 ד י'כל לאמר כי ישוע היא הארון ו'לתי ג'רות הנזר: ו'יש ג'תוס ל'ג
 ה ס'ת'לקות ס'תנות א'ף ע'צם ח'גים ח'היא: ו'יש מ'ת'לקות ס'ס' ס'

ב'נח' א' כ"ו לכסות את ראשו באשר הוא צלם האלהים ויבדו אף
 האשה כבוד האיש היא: כי לא איש מאשה כי אסאשה ח
 כה היא נקרה הנשקרה בעדכם זאת עשו לזרועי: כמזבן גם 16
 אתה היום אחר אלה לאמר היום היום היא הנזרה לחס.
 הנהייה נדמי זאת עשו לזרועי אשר השנה לזרועי: כ'ג
 כי לרפעה אשר האכלו את הילחם הנה ותשקה את הילחם
 כי האתא אתם מנידים את רמות הארון עד ג'בוא: ל'ג ב' ס' ס' ס' ס'
 אשר יאכל את הילחם הנה או ישקה את רמות הארון ג'רן
 כי לא שנה אשם הנה בנייה הארון ונקום: א' ד' י' ג' ס' ס'
 כס את רגשי ו'קל יאכל מן הילחם ושקה מן הילחם: לא האכל ו'כנ.
 והשקה ג'רן לא שנה אבל ישקה לשפש לשפש בדיוקו ל'ק' ב' ס' ס'
 ל ג'תי מ'כון את רגות הארון: ג'בניו זאה ג'גם ר'גים מ'גדלו.
 לא הלישים וחלום ר'גים ישלים: כי אס'פסנו את ר'ג'מנו ס'ס' ל' ס' ס'
 לב לא היינו לשפסים: אף בהשפסנו מאת הנה א'נהי ס'ס' ס'
 לג ח'קרים למען לא נרשע עם העולם: ל'ג א'וי בהשקלכם ס'ס' ס' ס'
 לד יחד למען אכל החילי איש לעשו: ואם איש ר'עב יאכל מ'קו'ס.
 ג'ב'לו למען לא תהולו למשפש וא'תהשאר א'סר פ'אשר ס'ס' ס' ס' ס'
 א'בוא:

ב' ועל ארות נ'ר'תניחא אזל לא א'נה להיוחכם ג'תי ו'דעים: מ'תנות ס'ס' ס' ס'
 ב א'תם ו'דעים כי ג'הם הייתם א'ת'הליים ח'אליים ח'גים ס'ס' ס' ס'
 ג פ'אשר א'בוא הנזלים: על'כן א'ני מ'ודיע לכם כי א'ני ס'ס' ס' ס' ס'
 איש הפ'פ'ר ג'רות א'להים א'מר את'שועי ח'גים וא'ני איש לא ימסס נג
 ד י'כל לאמר כי ישוע היא הארון ו'לתי ג'רות הנזר: ו'יש ג'תוס ל'ג
 ה ס'ת'לקות ס'תנות א'ף ע'צם ח'גים ח'היא: ו'יש מ'ת'לקות ס'ס' ס'

368
 שריתים ונצטם הארון ההוא : והש מחלקות מסעלים אדו
 369
 עמם האלילים ההוא הפעל הפל בכל : אך לכליש נקתו
 370
 התנפלות הרוח להועיל : פי אמנם לאחד עלידי הרוח נתן ה
 371
 דבר חכמה לאחד דבר נועת פני עצם הרוח ההוא : ולאדו י
 372
 האנינה בעצם הרוח ההוא האחד מתנות מרפא בעצם הרוח
 ההוא : ולאדו מסעלי נברות ולאדו נבואה ולאדו חכמת
 373
 ודעות ולאדו מיני לשנות ולאדו פתרון לשנות : אך אתי יא
 374
 כל אלה פעל עצם הרוח האחד ההוא גתול לכל אחד
 375
 רוח סוקט. לעצמו פאשר הוא רצה : פי פאשר הרוח אחת היא יב
 376
 רבים גויה אחת הם פן גם הפשיה : פי גם הרוח אחד יב
 377
 נבטלנו ללנו אל גויה אחת אסיהורים אסיונים אסיעורים
 378
 אס הפשים וכלנו השקינו ברוח אחד : פי בשהגויה לא יד
 379
 אבר אחד היא פי אסדבים : אסחאמר הקול יען לאדו מו
 380
 אני לא מדהגויה אגבי האם בגבור זאת לא מדהגויה
 381
 היא : ואסחאמר האון יען לא יען אני לא מדהגויה מו
 382
 אגבי האם בגבור זאת לא מדהגויה היא : אם בדהגויה יו
 383
 חוס סמיע. יען אזה השמיעה אספלה שמיעה אזה הרוח : ועמה יד
 384
 שם האלילים את האברים כל אחד מהם בגויה פאשר
 385
 מסתלק יו. רצה : ואסיהו כלם אבר אחד אזה הגויה : ועמה אמנם ש
 386
 נמדל יו. אברים רבים הם אך גויה אחת : ולא תוכל היען לאמר כא
 387
 אליהו און לי אך לך או גם הראש אל הרגלים און לי
 388
 אך לך : אולם אברי הגויה הנראים להיות רבים סבל כב
 389
 ורבה יותר נצרכים הם : ואלה מדהגויה אשר אנחנו כב

369
 חשבים להיות נקלים ביותר אהם אנחנו לעשים : אך עתה יחוט'ט'ס'
 370
 כד וקר וזלמן מבישנו יש לתם הרוח עתה וקר : אך הדינוי סמו'כ'ס'
 371
 און אךד לתם פי האלילים מנו אתהגויה בתת אל. לעדו
 372
 מה הפוססיר : אך עתה וקר : למען לאתהיה סתלקת בגויה ס'ר'ח'
 373
 כו פי אסדאני האברים השווה איש לרעהו : ואם נחלה כחחח
 374
 און אחד לר האברים נחלים עמו ואם סכדו אבר אחד נמדל'ג'ט'
 375
 כו כל האברים שמתים עמו : אך אסם ישכם גויה הפשיה סרו'ג'ט'
 376
 כזו ואברים לפי חלק : ואחרים אמנם שם האלילים בשהגויה כ'כ'ח'ס'
 377
 בראשונה : שליוחים בשניה נביאים בשלישית מורים אדו'ו'ג'
 378
 זאת : נברות אדו'בן מתנות המרפא עורות : ההגות ס'ס'כ'כ'
 379
 כס למיני לשנות : האם הפל שליוחים האם הפל נביאים האם ס'ס'ג'ג'
 380
 ל הפל מורים האם הפל פועל נברות : האסי יש לפל מתנות
 381
 המרפא האסדהפל סדברים בלשנות האם הפל פתרים : ס'ר'כ'כ'
 382
 לא אך לנאי למתנות השונות סבל ועוד אראה אתכם אדו'ג'ג'
 383
 ותר געלה : וס'ו'ג'ג'

384
 יב אס בלשנות נדהגויה והמלאכים אדבר ואהבה אין לי ססוק יב
 385
 ב היותי ליתשת המיה או מצותים מצדעלים : ואם יש לי ס'ס'כ'כ'
 386
 נבואה וידע אני את הסודות פלם וכלהסודע ואם יש לי ס'ס'כ'כ'
 387
 לדהאסיהו עי : לדהגויה הרים אך אהבה אין לי סאימה ס'ס'כ'כ'
 388
 ג אעני : ואם סתלק און אח בלהגויה להאכל האדונים ס'ס'כ'כ'
 389
 ואם סכניה אני אהגויה למען אשורף אך אהבה אין לי ס'ס'כ'כ'
 390
 ר לאיועיל לי סאימה : להגויה היא מארכת רוח ונעמה ס'ס'כ'כ'
 391
 האהבה אינה סקנאה אהבה אינה סתרהב ואינה ס'ס'כ'כ'
 392
 ה נסיהו : אינה מבישה אנה מנששת את שלף אינה ס'ס'כ'כ'

• כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'i'
 • כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'י'י'י'י'י'י'י'i'
 • כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'י'י'i'
 • כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'י'i'
 • כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'i'
 • כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'
 • כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'

• כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'

ח המחלה או הפכר: ואכן אם השופר ימן קול בלתי מפרש סמטנו מחלה
 • כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'

• כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'

• כוחם לכעסם. מלעסח אנקה השבת רעה: אנקה שמקה על העולה אהו
 • מסל'י'

פותרים. אף אסיהפל מ'תנבאים ורביא סקנמ אדד בלתי כד
 פ"ס' נ' ז' א. מאמין או דד'וש היא מוכח מאת הזל הוא נשפט מאת
 הפל: ויבן בעלמיות לבו ג'יותו התניקה ויבן יפל עלפניו כח
 תסל'ט' א. וישתחנה לאלוים ויזיר פי האלוים אמנם יש דבם: לזן כו
 סמו' א' מ' א. מה ריח אדו באשר תסמלו יחד פל אדד מ'פס ממוזר
 אכוח למסות. יש'ל' א' קח של' יש'ול' התגלות יש'ול' פתרון יש'ול'
 סמו' ט'. לו הי'ל לזננות יתק: אם גלשון מרנ' איש פפי שלנים כו
 כסד'ו. או ביותר שלשה ואיש פי'תלכו ואדד יסתר: אף אס'ל' כח
 וספתורים. יהיה פותר יחשה בקהילה ונשפ'ו דבר ואלוים: ויב'אים כח
 ינכחו. שנים או שלשה דבריו ותאמרום ויב'רו: ואם לאחר ל'
 דג' ככד. היושב ל'ה הראשון יחשה: פי תיב'ו כלכם להתנבא לא
 סלסס. אדד אדד למען הפל ילמוז והפל יתקמו: ויהיות לב
 כסמעים. הדב'אים לזב'אים ונניעים הם: פי לא אלת' מדיקה ל'
 ס'רופ'ט' א' א. האלוים פי אס'לתי השלום פמו בקהילות הקורנתיים:
 ס'טו' א' א. ושיכם תחשיבה בקהילות פי אוי'סתר לזן ד'בר פי אס' ל'
 ס'סס' א' ב'. ו'תננע פאש'ן גם ד'תורה אמרת: ואם תהפצעה ללמוד לח
 נ'ר א' א'. מאימה תשאלנה את'עליתן בגית פי דבר בשת לנשים
 ס'ט' נ' א'. דבר בקהילה: או תסמם יצא דבר האלוים או אס'אלכם לו
 יוח' ד' א' ב'. לדבכם הניע: אס'איש השב להיות נביא או רחמן יליו לו
 ס'סס'. פי הדברים אשר אנכי פתב לכם מ'יותו יהיה הקפו: אף לח
 יחו' נ' א'. אס'איש יבקר יבקר: לזן אדו קנאי להתנבא ויבקר לש
 יעשו. גלשונות אלה'קלא: אף פל'הדברים יתרו וינעים וינע' מ
 ככחות. הפדר
 ע'ד. ו'אני מ'ותיע לכם אדו את'השונות אשר ב'סרתי אתכם מ'
 כנו.

ב אשר גם תלפתם אלה אשר בה גם למרים אתם: אשר פ"ס' א' א.
 על קד' גם ל'שעים אתם אם את'הדבר אשר ב'סרתי ס'רומ' א' ט' א.
 ג אתכם אתם א'תוים ודילי אס'לשוא האמנכם: פי אס'רתי נ'נר ט' א.
 לזם ב'ון הדברים הראשונים את אשר גם לקחתי פי סמו' א' י'
 ד הפשיה מת בעד השאונותי פני הפתקים: וכן נקבר וכן יסע' כ' א' א.
 ה גם פתום השלישי פני הפתקים: וכן נראה א'ר'סמ' תסל'ט' א' ט' א.
 ו א'ת'רבו א'לשנים העשור: א'ת'רבו נראה ליתר מחמש ס'ר'ט' א' י' א.
 מ'יות אדום פ'חת אשר קנב מהם נש'ארים ע'דעה
 אף א'תרים ישני: א'ת'רבו נראה א'ר'עוב או א'ר'שליחים סמו' י' א.
 ח פלם: וינא'רית הפל פמו א'ר'עפל נראה גם א'ל: פי פ"ס' ט' א' א.
 א'לני א'ר'עור השליחים א'ני אשר אינני טוה להפרא שלית ס'ס' א' א.
 י י'ען פי ר'סמתי את'תחלת האלוים: אף ב'סר אלוים א'ל' פ"ס'ט' א' א' א.
 מה אשר אנ' ותסדו אשר אל' לא יהיה ר'ס' פי אס'על' נ'נר ק' א' א.
 נ'ר ד'רבה ס'לם ל'מלתי אף לא א'לני פי אס'ס'ר האלוים ל'ג' א' א.
 יא אשר אמין: לזן אם א'ני אם הפיה ב'ן א'תננו מ'שורים כ'נ' א' א.
 יב וכן האמנכם: ואם הפשיה ל'זן פי גם מעים המפית' מוכרו.
 יג אף אמרים א'תרים כלם פי תיקומת המפית' און: אף תחית.
 יד אס'תקומת המפית' און גם הפשיה לא קם: ואם הפשיה
 כו לא קם אמנם ר'ה קר'א'תני וקרה גם אמ'תנכם: וא'ת'רבו ס'מוס'ס' א' א.
 גם נמ'צאים ע'ד אשר לא'תוים פי ה'ע'רנו על'האלוים פי א' ס'ל'יחוס.
 תקים את'הפשיה אשר לא תקמו עם א'לכם המפית' ס'ממ'.
 כו לא קמו: פי אס'ת'מפיתום לא יקמו גם הפשיה לא קם:
 ז ואם הפשיה לא קם הגל אמ'תנכם עוד אתם ו'תפאו'תכם: ונני ס'ל'חוס.
 ח י'ש' א'י גם ת'שנים ב'פשיה א'ת'רו: אס'ב'תים א'ת'ה לז' ס'מ'י' א' א' א.
 מ'סרים

ג' אר' ט' י"ח. מקמים אנחנו אלה המשיחין אמללים מפלגת אדם אנהנו:
 • ויח' כ"ג י"א. אף עתה המשיחין הם מקים המתיים ראשיית הישנים: פי כ כב
 • נר' א' נ' י"ט. פאשר על ידי אדם תמוות עם עליית אדם תקימת המתיים:
 • טסגני המשיחין יוח' ס' כ"ח. פי פאשר באדם הפל מתיים גן גם במשיחין הפל דהיון: כב
 • כ"ט. אף פל איהת בסרוו תראשיית המשיחין אחריו לז אלה אשר כג
 • ס' תסל' ג' 7. לא העץ פאשר יחבר אתה הפלכתה אל כד
 • ס' י"ד. האלקים ה' הא פאשר יבלע פל ממשלה וכל שלשו יבנה:
 • כ"אס מלחמה. פי צדקו הוא פי יקלף עד ישיח את פל האלקים תחת כה
 • כ"ב ס' י"ג-ל' 7. רגליו: האבן האדורו יבשל תמוות: פי אתהפל שח תחת כו כו
 • י"ט ס' כ"ח. רגליו ופאשר הוא אמר פי הפל הישח תתחיו פלוי פי
 • ס' תסל' ס' י"ז. מפצעני חשיית אתהפל תתחיו: ופאשר ישיח הפל תתחיו כד
 • ס' ס' ס' י"א. או נבחרון עצמו ישיח תחת השח אתהפל תתחיו למען
 • ס' ס' ס' י"ב. ויהי האלקים הפל באל: ואלוא מה יעשו הפלגלים כש
 • ס' ס' ס' י"ג. בעבור המתיים אם פלל המתיים לא יקומו לפה נכס
 • ס' ס' ס' י"ד. נקבלים הם בעבור המתיים: לפה גם אנחנו נקבעים ל
 • כ"ס ט' מ' כ"ג. אנחנו פלישיה: פלליוס הוים אזי טח פתחלתם אשר לא
 • כ"קור' ל' א"ב. ישלע בישיע המשיח ארבינו: אם יפי אנזש חלתמי לב
 • ז' ח' ז' כ"א. עם דהיות פאססוס מה יועיל לי אם המתיים לא יקומו אאל
 • י"ע כ"ג א"ב. ונשפתה פי סקרו נמית: אלי תתפש שיהות רעות משחיהות לז
 • יוח' ח' ס'. מנהיגים טובים: תמוצו תפלד ואל תתקשו פי אהדים אין לז
 • כ"כיון. להם דעת אלקים לנשת לבס אזי אמר:
 • פ"אסס אופן. אף יאמר איש אף יקמו המתיים ונארו גהה יבוא: לה
 • יוח' א' ג' כ"ג. הפל את אשר אמה נוע לא יהיה אסל' מת: ואת לו יז
 • אשר אמה נוע לא אתה נמנה השתדה והיות אמה ורע

י

קסח

פי אם נוצר עוים אם ינהיה כחפשה או מאתד הנשארים: ס' א' י"ד. י
 לח אף האלקים נתן לו גהה פאשר קעץ וכלאיהת מרהתקלים
 לש את הנחיה שלו: לא פלגשו עיצם העבור ההוא פי"א אם ס' ס' כ"א כ"ג.
 אחר הוא גשר אדם ואחר גשר בהמות ואחר אשר
 מ לעופות ואחר אשר לדגים: גם נהיות תשמימות ונהיות טסססס.
 לרציות אף אחר הוא פבור השמימות ואחר היא אשר ס' ס' ס'
 מא לארציות: אחר הוא פבור השמימות ואחר היא הרת ואחר נר' ס' ס'
 סב פבור הפוכבים פי פוכב מפוכב נבלל נבבדו: פלך גם ס' ס' ס'
 מנ תקימת המתיים נורע פשיח יקם בלא עשה: נורע בקלון ס' ס' ט"ו י'
 כד יקם פכבוד נורע ברסיון יקם נגבורה: נורעה ניהה נשחית דכ' י"ג ד'
 תנקם ניהה ריהניח אסי' של ניהה נפשית של גם ניהה טענית
 מה ריהניח: גן גם קנאג ויהי קאיש קראשיון אדם לנקש נר' ג' ז'
 מי יהי קאנס לתאריון לריח מתה: אולם לא ראשונה סמססס.
 מי הריחתיח פי אס תנשחית אקריבן הריחוקת: האדם יוח' ס' כ"א כ"ג.
 הראשון מ' האוקמה קמרו האנס השני האון מרהשמיים: נר' ג' י"ט.
 ח פאשר יש הקמיון גן גם הקמרים ופאשר יש השמימי יוח' ג' ז' י"
 כ"ט גן גם השמימיים: ופאשר נשאנו אדללים הקמרי ישא ס' ס' ס' נר'
 ג גם אדללים השמימי: וזאת אזי אמר אהי פי גשר ודס ס' ס' ס' י'
 לא ויכלו לרשת את מלכות האלקים וגם השתח לא יירש יוח' ג' ז' י"ט.
 מא אף אל עשה: הנה סוד אזי אמר לכס ס' ס' ס' ז' י"א.
 נב אלקים פלנו לא נישן אף פלנו ונלף: נגועה תעופת ען ס' ס' ס' ז' י"א.
 פשוט האורו פי י' תקע פשוטו המתיים קומו בלתי י"ט ס' כ"ג י"ג.
 נג נשחיתים אנחנו נלף: פי צדקו הוא פי הנשחת הנה כ"קור' ס' כ' ז'
 נד לכפש אל עשה והמביחה הוואת מלבש אלקות: אף ס' ס' ס' ז' י"א.
 א

א

ס'רומ' ג' ו' פאָשר הנשחת הזה יקבש אל ישחת והקמתה הזאת ת'בש
 יסע כ'ס'ח' ארמנות או יהיה הדבר הפחית בלע המנה לנצחון : איה נח
 סוס' א' ו' קשבה מנה איה נצחונה שאלי : קשבה המנה התמא נח
 ס'רומ' ג' כ' ו' ונבנה התמא התורה : אך תורה לאתים הנתן לנו את נח
 ס'רומ' ג' י' ו' הנצחון עלינו אוננו ישוע המשיח : לכן אתי האהובים נח
 ס'רומ' ג' ו' הני לנונים בלתי פסים ערפים בפעל הארון סמדי בנעתלם
 ס'רומ' ג' ו' ו' תכלם אוננו רק פארן :
 ס'רומ' ג' ו' ו' ועל אדות הצבת הנבנות אשר היא לקדושים פאָשר הפתלי טז
 ס'פ'ס' כ' ו' בקהלות ולמשיא פן גם אתם עשו : בכל אהוד בשפת פ' ו
 ס'רומ' ג' ו' אהוד ספס יענים אצלו וראשו פשי אשר ה'עלות למען לא
 ס'רומ' ג' ו' פאָשר אבוא או קבוצות תהינה : וקאָשר אבוא אליכם
 ס'רומ' ג' ו' אלה אשר הבחנתם עלינו אבדות אתם אשלה והובל
 ס'רומ' ג' ו' אהדתנתכם וישלמה : ואם יהיה שונה לקסעי גם אני
 ס'פ'ס' כ' ו' אמי יסע : ואבוא אליכם פאָשר עברתי אהדתנותי פ' ה
 ס'פ'ס' כ' ו' אהדתנותי אעבור : ואצלכם יכל להיות פ' אשב או גם
 ס'סע' י' ס'ו' אהרחה למען אתם תלויני אליל אשר אני הולך : פי ו
 ס'נערי ו' ו' אונני חמץ לראותכם עתה בעבור פ' אני סמיה להחממה
 ס'פ'ס' כ' ו' ו' אצלכם וכן אם ירשה יהיה : ואתמהמה ב'אפסוס פ' ח
 ס'נשור' חג השבעות : פי חלת גדולה ורפת פשל נפתחה לי ומהנננים
 ס'מסכס' רבים הם : אך אס'בוא סמורחים ראני פי בכל סמור יהיה
 ס'רומ' ג' ו' ו' אש לא יבנה אהו אך לנהו בשלום למען יבוא אלי פי
 ס'רומ' ג' ו' ו' אמי סחפני לו עם האחים : ועל אדות אפסוס האח רבות
 ס'פ'ס' כ' ו' ו' בקשתי אהו פי יבוא אליכם עם האחים וכליל לא יהיה

רצוני פי עמה יבוא אך יבוא פאָשר תכשר לו העת : ס'רומ' ג' ו' ו'
 י' שקרו עמנו חכו האמנה ההאששו יסע' מ' ו' ס'
 י' טו התחנני : ל'דברכם פ'ארה יעשי : ואני סב'קש ספס אהו : נ'סטר' ו' ו'
 י' ועתם אהביה ס'מפנסוס פי הוא הראשית מ'ראביא : ס'ר' ו' ס'
 טו ולשניה הקדושים לעמו אהדנשים : למען גם אתם תבנעו נ'קור' ו' ו'
 י' לקאלה חלל הפעל אהנו ותנע : וקסמה אני על ביאת ס'תכננו
 ס'מפנסוס קרשינטיס ואכנסים פי את חסונכם תסמה מלאי : נ'טוכוחוס
 י' פי חתני אהריתי ואתחנכם לכן תכירו את פאלה : ס'כיו' ו' מתי
 י' קהלות אסיא שאליח לשלומכם אהולם : ס'פ'ס' כ' ו' ס'
 י' קרסקליא שאלים הרבה לשלומכם פ'און עסדההלה אשר
 כ' בניהם : שאלים לשלומכם ל'האחים שאלי לשלום איש ס'רומ' ג' ו' ו'
 כ' לרעהו בנשקחה קדושה : שאלת שלום חתי אמי סאלי : נ'כתיבת
 כ' כ' אס'איש אוננו אלה את הארון ישוע המשיח יתי הרם
 כ' כ' ס'רו אהא : וכן הארון ישוע המשיח עמכם : אהבתי עם
 פלכם בישוע המשיח אמן :

האגרת הראשונה אל הקורנתיים נכתבה בעיר סליסי ונשלחה
 על ידי ספינסוס ופרזונטוס ואכיוס וסוטוחוס :

האגרת השנית מאת פאול השלוח אל הקורנתים :

פ אֵל שְׁלִיחַ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּרָצוֹן אֱלֹהִים וְסוֹחָיוּס 1
 הָאֵחָה לְקַהֲלָה הַאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִיא בְּקוֹרִינְתָה עִם קַל 2
 הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר הִפָּה בְּגֵל־אֲכָא : חֵן לָכֵן וְשָׁלוֹם סְאֵחַ ב 3
 אֱלֹהִים אֲבוֹנוֹ הַאֲדוֹן יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ : בְּרִיךְ אֱ 4
 הַאֱלֹהִים אָבוֹ אֲבוֹנוֹ יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אָבוֹ הַרְחִימִים וְאֵלֵינוּ 5
 בְּלִנְחָמָה : הַמְּסַבֵּחַ אֶתְּנוּ בְּגֵל־צְרוּתֵנוּ לְמַעַן נוֹכַל לַנְּחַם ד 6
 אֵת אֲשֶׁר הֵם בְּגֵל־צָרָה בְּנִחְמָה אֲשֶׁר אֲנֵחֵנוּ מִגְּדוּמִים בָּהּ 7
 מֵאֵמֶן חֶסְדִּית. אֵת הַאֱלֹהִים : כִּי פֵאֲשֶׁר עָרַפְנוּ לְעוֹנֵי הַמְּשִׁיחַ בְּנוּ בְּן ה 8
 עֲלִידֵי הַמְּשִׁיחַ עָרַפְנוּ גַם בְּחִסְתָּנוּ : אֵךְ אִם־כְּמוֹצְקִים ו 9
 אֲנֵחֵנוּ הָיָה בְּעֵבִיר נְהַמְתֶּכֶם וְחִשְׁבַתְכֶם לְהַפְעֵלָה בְּסִבְלֵה 10
 עֲצָם הַעֲנִיּוֹתִים הָהֵם אֲשֶׁר בָּסֵאֲנֵנוּ מִצַּעֲרִים וְאִם מְגֻדָּמִים 11
 אֲנֵחֵנוּ תָמָּא בְּעֵבִיר נְהַמְתֶּכֶם וְחִשְׁבַתְכֶם : וְהַקְּנֵתֵנוּ בְּנִחְוָה : 12
 עֲלֵאֲדוֹחֵיכֶם בְּדַעֲמָנוּ כִּי פֵאֲשֶׁר אֶתֶם מִתְּהַבְּרַת הַעֲנִיּוֹתִים 13
 בְּן גַם מִתְּהַבְּרַת הַתְּקָחָה : כִּי לֹא־נִבְחָה לְהוֹתֶכֶם בְּלִמְדֵי ח 14
 וְדַעֲמֵם אֹדִים עֲלֵצְרוֹתֵנוּ הַנְּהַרְהָ לָנוּ פֵאֲסִיָּא כִּי עֲלִידֵי 15
 הַכְּבֻדֵנוּ לְמַעַלְה מִפְּנֵה עַד קִרְבֵּנוֹאֲשֵׁנִי גַם לְחִיוֹת : אֵךְ מ 16
 אֲנֵחֵנוּ בְּעֲצָמָנוּ הִידֵּי לָנוּ בִּזְרוּחַ הַמְּסוּחַ בְּנִשְׁטָנוּ לְמַעַן לִי 17
 יִחַז' לֵבֵנִי.

נְהַרְהָ לְמִדּוּתִים עֲלֵעֲצָמָנוּ כִּי אִם־עֲלֵה־הָאֱלֹהִים הַמְּסֻחָים אֵךְ 1
 הַמְּסֻחָים : אֲשֶׁר לְמִפְּנֵי חֶסֶן קוֹחַ הַעֵינֵי אֲתֵנוּ וְכִי־עֵל אֲשֶׁר 2
 יֵאָדָּם בְּשָׂחֵנוּ כִּי גַם עוֹד יִצְעַל : בְּפַעֲלֶכֶם אֲתֵנוּ בְּסֵאֲתָם 3
 בְּעֵצְמֵנוּ בְּסֵאֲתָה לְמַעַן הַתְּנִיחָה אֲשֶׁר לָנוּ לְמִפְּנֵים רַבִּים 4
 יֵבַרְכְּשֵׁה חֵדְרָה עֲלֵיךְ עֲלֵידֵי רַבִּים בְּעֵבִירָנוּ : כִּי הָרְחִיבֵנוּ 5
 וְאֵת הָיָה עֲרוּחַ לְעִיוָנוּ כִּי בְּחִסְדֵימֵת וּבְנִקְרוֹן הַאֱלֹהִים 6
 לֹא בְּחִכְמַת הַבְּשָׂר כִּי אִם־בְּחִסְדֵי אֱלֹהִים וְהַתְּחַלְּכֵנוּ בְּמִלִּי 7
 יֵבַרְכְּשֵׁה יוֹתֵר אֲצִלְכֶם : כִּי לֹא דְרֻבִּים אֲחֵרִים אֲנֵחֵנוּ לְתַבִּיבִים 8
 לָכֵן כִּי אִם־אֲתֵכֶם אֲשֶׁר אֲתֵכֶם וְדַעֲמֵם אוֹ גַם סְפִיחִים 9
 יֵבַרְכְּשֵׁה כִּי גַם לְעֵד־בְּרָעַן מִפִּירָה : פֵאֲשֶׁר בְּסִדְהַרְתָּם אֲתֵנוּ 10
 מִקְּצָת כִּי הַתְּחַלְּכֶם אֲנֵחֵנוּ פֵאֲשֶׁר בְּסֵאֲתָם הַתְּחַלְּכֵנוּ כִּיִּם 11
 מֵוֹ הַאֲדוֹן יְשׁוּעַ : יִבְנֶשְׁחֵנוּ הַנְּהָ הַפְּעִי לְבוֹא אֲלֵיכֶם בְּרֵאשִׁיתָה 12
 מֵוֹ לְמַעַן יִדְוֶה לָכֵן חֵן שְׁלֵנוּ : וְבַחֲבֻכְכֶם לְעֵבִיר לְמִשְׁרָאֵי וּלְבוֹא 13
 יֵבַרְכְּשֵׁה מִשְׁרָאֵי אֲלֵיכֶם לְהַלְלוֹת מַאֲתֶכֶם אֱלֹהֵיכֶה : וְכֵאֲשֶׁר 14
 הַפְּעִי וְאֵת הָאִם לְעֵלֹת הַשִּׁמְשֻׁמִּתִּי אִם אֵךְ אֲשֶׁר יַעֲצִמֵי 15
 לִפְיֵי הַבְּשָׂר יַעֲצִמֵי לְמַעַן יִדְוֶה אֲצִלְ בְּן גַם וְלֹא לֵאמֹר 16
 חַד אֲנִי וְאֲתֵנוּ הַאֱלֹהִים כִּי דְבָרֵנוּ אֲשֶׁר אֲלֵיכֶם לֹא הָיָה בְּנוּ וְלֹא : 17
 יֵשׁ כִּי בְּנוּ הַאֱלֹהִים יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַמְּסֻחָיִם עֲלֵנוּ עַל־ 18
 יְדֵי עֲלִידֵי סְלוֹנוּס וְסוֹחָיוּס לֹא הָיָה בְּנוּ וְלֹא כִּי אִם־בְּנוּ 19
 כִּי הָיָה בְנוּ : כִּי בְּלִפְנֵי הַנְּהָ הַתְּבַשְׂרוֹת אֱלֹהִים בְּנוּ גַם בְּסֵאֲתֵי. 20
 כֵּאֲשֶׁר אֱלֹהֵיכֶם לְבָדוּ לְעֵצְמוֹתֵי : וְחִסְפֶּלְכֶם אֲתֵנוּ עִמְכֶם 21
 כֵּב בְּשִׂיחָה וְאֲשֶׁר לְשִׂיחָה אֲתֵנוּ הִיא הַאֱלֹהִים : אֲשֶׁר בְּסֵאֲתָם 22
 כֵּב אֲתֵנוּ וְתָנוּ אֵת־לְעֵבִירֵנוּ הַרְחִיבֵנוּ לְבָנוּתֵנוּ : וְאֵלֵי קִרְבָּא 23
 הַאֱלֹהִים יַעֲדֵ עֲלֵנוּשְׁטָנוּ כִּי בְּחִסְדֵי עֲלֵכֶם עוֹד לֹא־נִבְחָתִי 24

ס פטרה' ב' אלקורנא: לא כי אנחנו רבים על אמונתכם כי אסחבר ס
 קול' ה' כ"ג. פגלת שמתחכם אנחנו כי אמונה אתם עמדים:
 ס קור' ז' ב' ופשטתי בגשמי התצאת לבלתי זלא עוד אליכם בעצבון: ב
 סמל' ז' ב' כי אסאני מעצב אתכם וכי נש למשפט אתי ואתי ב
 ס קור' ס' ה' המעצב מאמי: וכתבתי אליכם את צעם הדבר הזה ג
 למען בנוא לא יהיה לי עצבון סאלה אשר בהם היה
 צדק לן לשמיה ונטיה אני על פלכם כי שמתו שמתה
 פלכם היא: כי למצרה רבה וסערת לב פתתי לכם ד
 למקעות רבות לא למען פצעני כי אסלמען פדעל את
 האהבה אשר יש לי לכותר אליכם: ואסאיש עצב לא ה
 אתו עצב כי אסמקעת למען לא אכדי את פלכם: ה ו
 אאיש פנה להוכחה הזאת אשר מאת הרבים: עד כי ו
 להפך ביותר ראוי לכם לתון ולתתם פרי בלע בעתרת
 העצבון איש פנה: על פן אני מקבש סכס פלכם אליו ה
 אהבה: כי לזאת גם פתבתי למען אדע את צדקכם אם ט
 זבל ושמיים אתם: וכי אשר אתם סתגגים אתו סאומה י
 סמל' ז' כי אנאני אסחנתי מאוסה אתי אשר חנתי
 געזרכם היא פסני המשיח: פרגצע סאת השמן: כי יא
 אין אנחנו בלתי ויחסי אתמוסותי: אך בנוא יא י
 סמל' ט' ב' ס' לראש על בשורת המשיח תלח נסחיה לן בארון: יא י
 סמל' ו' א' יהיה לן מניהה פרחי סכל מצא את שטוס אתי אך
 סמל' ח' ב' פאשר ברכתי אתם לשלום: יצאתי משם אל פלוגיא:
 ס קור' ט' א' אך לאליהם תודה המרנן אנה סמיר פשיח והסנהה י
 סמל' ס' ט' על פני אתרבים דעהו בלי סקום: כי רים רחם המשיח סו

ס אנחנו לאליהם בנושעים ונבארים: יצאה אמנם רחם לאונסי.
 הפנה לפנה אך לאליה רים תחיים לתחיים ואלה הדברים יוח' ס' ל' ט'
 י יצאה כי די: כי אין אנחנו פועלים אחר דבר האליהם מעמיס.
 פמו הרבים כי אספמו סתמימות כי אספמו סאלהים ס' ד' ז' ב'
 לסני האליהם פשיח אנחנו סתברים:
 ג האם סחלים אנחנו עוד לצפנת ארעעמנו לא אם: ס' ס' ב' י'
 צריכים אנחנו פמו אחרים לאנחה שבה לכם או לאנחה ס' קור' ט' י'
 ב שבה סכס: אפרהנו אתם פתיה בלבותינו נודעה ונקראת ס' קור' ט' א'
 ג סמל' ג' א' אדם: ולילם כי אתם הם אנחה המשיח פשתה סתס.
 סאמתי פתיה לא ברו פן אסצריה אליהם היום לא ס' קור' ז' ב'
 ד בליחות אכן כי אסליחות לב בשרים: אך בפתון סמול' ז' א'
 ה פנה יש לנו על ידי המשיח אל האלקים: לא פרי ששקים ס' סמול' ז' א'
 אנחנו להשוב סאומה בנשננו פמו בנשננו פני אם ס' סמול' ז' א'
 ו סקני סאת האליהם: אשר גם הספיק אתנו למשרתי ס' קול' א' י'
 הברית חתולה לא אשר לזאת פן אסאשר לרעה פן ס' סמול' ז' א'
 ו האול סמית וררית סחיה: ואם לרעה הפנה באותול יוח' ו' ס' ז'
 המסנה על אננים נהיה נבגוד עוד לבלתי יללת בני ס' סמול' ז' א'
 יצאל להיש אל פני משה סכס פגוד פנו אשר ופול: ס' סמול' ז' א'
 ח ס אך לא ביותר יהיה לרעה נבגוד: כי אסצריה
 חלוצעה סכס פמה יותר יערה סרת העזקה נבגוד: ס' סמול' ז' א'
 י פני גם לא בכך סמכנו פתלע הזה סכסני הכבוד הנשנב: יערו סמול' ז' א'
 יא יב פן אם אשר ופול נבגוד פמה יותר סכסני נבגוד: ולן ס' סמול' ז' א'
 פהות לני סמנה נזאת אנחנו משפשיים בגשתה רבה: ס' סמול' ז' א'
 יג ולא סמשה אשר סכס פסחה על פניו לבלתי הייש בני ס' סמול' ז' א'
 ס' סמול' ז' א'

יטו' ט"ו. ישראל אל תקח הדבר אשר יבטל : כי אסדתו לזכותם ד
 כ"ט כ"ט. כי עתה יום הנה הפסחה הריא בקריאת הברית השקנה
 יטו' כ"ט. כאשר בלתי מגלה אשר היא מבטלת בשמים : כי אם יעזו מו
 יטו' כ"ט. היום הזה כאשר יקרא משה הפסחה נח על לבם : אך מו
 כ"ט. לפנה לפנה אל יהיה יסר הפסחה : ויהיה הוא היום יו
 היום יו יהיה שם חששת : אך ונתנה כלנו הפסחים יח
 כ"ט. ברא את קבדו יהיה בשנים מגלים מולשים ונתנו אל
 כ"ט. היום הריא מבטל אל פבד כמו מרות יהיה :
 כ"ט. עבדו זאת בהיות לנו השרת הנה כאשר רחמנו אין ד
 כ"ט. נתנה מרמים : כי אם נתנה את דברי השפת הנסחים ב
 כ"ט. בבל הנה נתנו בערמה גם לא נבל את דברי האלוהים כי
 כ"ט. אם נתנו האמת משבחים נתנו את עצמנו לכל דעון נבר
 אדם בשני האלוהים : אך אם מסכה בשורתנו נאבדים ג
 כ"ט. היא כבדה : אשר בהם אל העולם הנה עור את לבות ר
 כ"ט. בלתי מאמינים בליל ירוח להם אור בשורת כבוד הפסחת
 כ"ט. אשר הוא אלם האלוהים : כי לא את עצמנו נתנו כבודים ח
 כ"ט. כי אמת ישוע הפסחת הארון ואת עצמנו עבדיכם למען
 כ"ט. ישוע : כי האלוהים האמר לך הן אור מושך הוא ורחו
 כ"ט. בלבותינו לראות דעת כבוד האלוהים בשני ישוע הפסחת :
 כ"ט. ויש לנו האור הנה לכל תרש למען תהיה עתה הנבחה ו
 כ"ט. מאת האלוהים ולא מאתנו : אבל מרמים נתנו אך לא ח
 כ"ט. כדפיאם נבולים לא יאמינים : נרדפים אך לא נעזבים מ
 כ"ט. מלשים אך לא מאבדים : מידי נלמים בניה את השמות י
 כ"ט. הארון ישוע למען גם הן ישוע יגלו בגנותנו : כי נתנו א

חיים מספרים נתנו חסד אל הפסחה בעבד ישוע למען
 יב גם לני ישוע יגלו בעשנתו בן המיתה : לכן אמנם הפסחה
 יב פעל בני אה החיים בקום : ובהיות לנו עצם רוח האמנה
 הנה פרחב האמנה לכן דברתי גם נתנו מאמינים לכן
 יד גם כדברים נתנו : בעצמנו כי חסדים את הארון ישוע
 טו גם אלנו עלינו ישוע יקם ויעני עמכם : כי חסד בעבדכם
 למען תהיה הענה עלינו הרבים ותייר את השורה לכבוד
 טו האלוהים : בעבור זאת אין נתנו מתרפים כי אף אם
 אנושנו הקיצון נשחת אולם הפנימי סודש מינו ליום :
 יז כי קלות מצותנו הנוכחת נעלה לנו בשקעה נבר כבוד
 יח נצחו לעתה : כאשר אין נתנו עמים אל הנראות כי
 טא אל אשר אין נראות ופניו ונאשר אין
 נראות נצחיות :
 כד כי דענו כי אם בית אלהינו הארצי יסודר יש לנו
 כד מאת האלוהים בית לא עשוי ידים נצחי בשמים :
 ב כי גם הנה נתנו האמינים בהכספי להלבש מעונו אשר
 ג ד משמים : ובלו אם ירדפים לא ערמים נמצא : כי בהיותנו
 באלה הנה נתנו נאמנים בהבדנו כאשר לא נאנה
 והפסח כי אם להלבש למען יגלו דבר המיתה מאת
 ה נתנים : והפעל אנו אל עצם הדבר הנה הוא האלוהים
 י אשר גם נתנו לנו את הברון הקדוש : לכן מתחננים נתנו
 חסד ורועים כי בשקנתו בשנים בניה אתנו שבכים
 י בחיץ מאת הארון : כי באמנה נתנו מתחננים לא כסרים.
 ח כסריא : אך מתחננים נתנו ונעצים ביהר לשפן בחיץ לסטרי

* לוק' כ"ג, ט"ז. **מאת הנגיד ולשכן בנים אצל האדון** : על כן גם מתאמצים **ט**
 * סעור' א"ג, כ"ח אנהנו אס' שנקים בנים אס' שנקים בהוצ' להיות יוצים
 * סרוט' א"ג, א' : אליו : כי צריך הוא להגלות לנו קטא משפט המשיח' י
 * תסל' א"ג, א' : למען ישא כל' איש את דבריו' המעשים' עלינו הגיהה
 * סס' א"ג, א' : קטו אשר פעל אס' שב אס' רע : לכן ברעננו אד' פתח יא
 * סס' א"ג, א' : כ' : האדון אנשים אנהנו כסמים אף לאלהים נגלינו ואני
 * מספרים
 * לסעור' לו.
 * קאהו קי נם ברעונכם נגלינו : כי אין אנהנו משפחים יב
 * עוד אד' עצמנו אליכם כי אס' עליה אנהנו לתנים לקם
 * לתהלה לנו למען יהיה לקם מאימה נגד הסתהלות
 * בנים ולא בלב : כי אס' משתפזעים אנהנו לאלהים אס' יג
 * משפילים אנהנו לקם : כי אהבת המשיח' למאנה אנהנו יד
 * השפטים זאת כי אס' אהד פח בעד הכל אמנם הכל
 * סתו : יגיע הכל מת למען התיים לא יתנו עוד למשפט **טו**
 * למסית. **טז** : כי אס' אהד אשר מת וקם בעדים : לכן אנהנו בעתה איש **טז**
 * קור' ו' : כ' : לא ידע פני הנצח וגם אס' ירענו כי הנשאל את המשיח'
 * מדות.
 * נלט' א"ג, ט"ו : אף עסק לא ידע עוד : לכן אס' איש במשיח' בראיה ז
 * ט"ו :
 * תסל' א"ג, א' : וקשה הוא הישנות קברו ההו נהיו חדשים הכל : אף יח
 * נכ' א"ג, ט"ו : הכל מאת האלהים קמה אשר רצה אנהנו אליו עלינו
 * ענות.
 * סע' א"ג, כ"ס : היה במשיח' נרצה אליו את העולם ולא השב להם את
 * מל' א"ג, א' : פשיעיהם וקם בחובנו אד' צר התרעיה : לכן יצרים אנהנו כ
 * סע' א"ג, כ"ס : פתח המשיח' קמו אס' האלהים מתוה גדינו אנהנו שאלים
 * סע' א"ג, כ"ג : פתח המשיח' התרצה לאלהים : כי אלו אשר לא ידעו קטא **טז**
 * כ"ס. יח : עשה לחפוא בענינו למען אנהנו נהיה לצדקת אלהים בו :
 * כ"ג, ו'.

ואנהנו

ר ואנהנו פתח הפעלה מוהירים אהכם לנתני קולכם **טז**
 ב את הסוד האלהים לרוי : כי הוא אפר צעת רצון גניחוי **טז**
 יציום ישיעה צורפתה הפח עסקה עת רצון הנה עמה יום **טז**
 נ ישועה : מבלי חתנו כל מלכש' במאימה למען לא יתרח **טז**
 ד השירות : כי אס' בקד' ד' אנהנו מציינים את עצמנו פס' שרתי **טז**
 ה אלהים בתהלות רבה במצוקות במקסרים בצרות : בסכות **טז**
 י צבתי קלאים במהימות בניעות בגדרשנות בצומות : בצורה **טז**
 נדעת גארף ריה בטוני גיחה הקרש באהבה בלתי מחוסרת : סרוט' א"ג, ט"ו.
 ז צדני אמת בגבורת אלהים עלינו כל נשק הנהיה למיין **טז**
 ח ולקטאל : עלינו כבוד וקלון עלינו שמיעה רעה ושמיעה **טז**
 ט מובך פמהעים ונכנס : נבלתי נודעים ונדעים הישב **טז**
 י נודעים והנה חיים אנהנו פמיהים ולא מימימים : קעצבים **טז**
 אף חמיד שמתים קעניים אף מצוירים רבים פחסר' כל **טז**
 יא מאימה ואד' הלא אחנים : קינו סתיה אליכם הקורנתים **טז**
 יב לבנו נרחב : אין אמת מוצקים גנו אף מוצקים אהם **טז**
 יג במצויכם : וקפי עצם הנפול יהיה פאל' קנים אפי מוצר' **טז**
 יד תהנו גם אהם : אליהנו קלאים נשאי על **טז**
 טס בלתי מאמינים כי כה התחברות לצהה מרשיעה ימה **טז**
 טז רעות יארו עם השף : ימה הספכה למשיח' עם בליעל **טז**
 טז ימה תלל למאמין עם בלתי מאמין : ימה התאחדות **טז**
 להיכל אלהים עם אלילים כי אהם היכל אלהים חיים אהם **טז**
 גו אשר אפר האלהים וסנתי בתוכם והתהלכתי בתוכם **טז**
 זי ותיחי להם לאלהים תפסה וידל' לקם : על כן צאו **טז**
 סחיקם ותברו נאם יהודי קטא אל' מענו ואני אגבל **טז**

אחכם

ימ'ג' י"ט. אנתכם: והיינו לכם לאב ואתם מתנו לו לבנים ולבנות יח
ישע'מ'כ"א י"ח. נאם יהוה צבאות:

ס'תל"ז"ב. לכן היותו לנו ההבטחות האלה אזהרים וטהר נא את י
ס'תסל"ז"ג. צמנו מפל'שנח הבשר והריח ונשלים קדשה ביראת
ס'ת"ס. אליהם: ה'בילו אתנו איש' לא עשקנו איש לא שחננו ו
ס'תס"ט. איש לא בצמנו: לא להרשעה אפי' אמר כי 'מלשנת
ס'ת"ל'ג' ג' אסרתו כי בלבדותי נשלים למות ידו ולחיות ידו: רצה
ס'תס"ס. לו בשבת אמר אליכם רצה לו תהלה עליכם נמלאתי
ס'תל"ו"כ"ג. נתקח אתי מרצה להענות שמתה בכל מצוקתנו: כי גם י ה
בואנו למסור לא אהתנה מנהגה לבשרנו כי אסרתי
ס'ת"ט"ה"י"ט. לרצקים בכל סודן קרבות ונפנים אימות: אולם האלהים י
ס'ת"ט"ז. הפתחם אלהי'שלים נתם אתנו בביאת טיטוס: ולא לכו
ס'ת"ס"ט. בביתו כי איםם בצחקה אשר נתם עליכם בהגירו לנו
ס'ת"ס"כ"ג. אלהי'שנתכם את אולם אתה נתתם לו עד פ'שמתו
ס'ת"ס"כ"ד. יודך: כי גם אבעבתי אתכם המצרת אנני נתם גם כ
ס'ת"ס"כ"ה. רק לננו אמנתים כי ראה אני כי האנרת התיה עצה אתכם
ס'ת"ס"כ"ז. גם אמלשעה: עתה שפת אני לא עלי צמנכם כי מ
ס'ת"ס"כ"ח. אכרנו מצבתם לחשיבה כי נצבתם פני האלהים למען
ס'ת"ס"כ"ט. בקל'מאסכה לא תחוקו מאתנו: כי העצבון פני האלהים י
ס'ת"ס"ל. פעל נתם להשעה אשר לא ירחם את העצבון פני האלהים י
ס'ת"ס"ל"ג. קנות: כי ראה עצם הברך יהוה להעצב פני האלהים י
ס'ת"ס"ל"ד. פמה תרצית פעל בקם את ההבטחות את רצו את ראה
ס'ת"ס"ל"ה. את תשקה את קנאה את קמה בכל הצנתם ארצתכם
ס'ת"ס"ל"ו. לקחתי נתים פעל יהוה: לכו גם אמנתתי לכם לא י

בצבור העשק גם לא בצבור העשק פי אם צבחה הבלות ככוסס סרפ
י ה'רציחתכם בעוני אליכם לפני האלהים: בצבור וזה נתמנו ס'תסל"ט.
בנתחנתכם אף עוד יותר הרהב שמתנו על שמתה לטיטוס ס'תל"ז"ג.
יד כי שוב רדחו מצח פלכם: פי אם הללתי מאמרה ס'תל"ז"ג.
אבותיכם אלו לא נלמתי פי אם פאשר הבל בצאת ס'ת"ס"ג.
רצנתי אליכם בן עם הלהתנו אשר אל טיטוס מקת דוחה: ס'ת"ס"ג.
טו ונתמנו חמסם עוד יותר אליכם בוכו' ארמ'שמעית פלכם ימ'ג' י"ט כ'.
טז אף בראה ובהרה קבלתם אתו: וקמה אני פי בכל דבר
אני לשיח בקם:
ס'תסל"ג"ג.
ס'ת"ס"ג"ז. וכו' ישים אנחנו לכם אלים את חסד האלהים הנתו
ב בקהלות מתוקנא: פי בנתון מצותה רב עזרת שמתחם ס'ת"ס"ג"ז.
וסמנתם העמקה סאד העדשה אל עשור דרובותם:
ג פי פני ללחתי אני מצוי למעלה סמלתי נדב מצמקם: יכלתו.
ד בצמקם משה בהורה רצה לקבל את חסדך ואת הנתנות ס'ת"ס"ג"ז.
ה לשורות אשר הוא אלהי'שקים: ולא פאשר קנינו פי לקבל נדבות.
אם נתנו ארמ'שקם הראשנה לארני לנו נוצון אליהם: ס'ת"ס"ג"ז.
ו עד להתנה ארמ'שקם פי פאשר החלו בן גם ישלים ס'ת"ס"ג"ז.
ז בקם גם את החסד הזה: אף פאשר בכל אתם לעדשים ס'ת"ס"ג"ז.
באמנה יגרו יברכה ובכל תרצית ובאנתכם אנני ס'ת"ס"ג"ז.
ח למען משיחו גם בנתך הנה: לא פני מקנה אלני מדבר תמינות.
פי אם עילוי תרצית אזהרים גם את נפית אנתחכם אני ס'ת"ס"ג"ז.
ט בון: פי אתם יודעים את חסדך אוננו ישוע הפשיית פי ס'ת"ס"ג"ז.
היותו פשי' וכל למענכם למען אתם עילוי דעותי ס'ת"ס"ג"ז.
י תפשי: ונה אני נתון נהה פי זאת מועלת לכם אשר ס'ת"ס"ג"ז.
ס'ת"ס"ג"ז.

כ פ' ט' ב' הנהלתם לפני שנה לא לבר לעשות כי אסגם לחפץ :
 עשות . אף עתה גם את העשיה השלימו למען כאשר היתה יא
 מסמ' כ' ט' ב' . והנהגותיה היות לחפץ בן היתה גם להשלים מאשר יש
 לקם : כי אסדהנהגותיה היות קושטת פני אשר יש לאשר יב
 וק' א' כ' ט' . הוא נרצה ולא פני אשר אגלו : כי לא למען היתה יב
 לקדו' . הרים היתה ולכן מצאנה : כי אם משאו היות בעת יד
 ירוסלים . הנחה היתה ששפחכם למסוחים למען גם ששפחם היתה
 בעת כרה . למסוחכם למען היתה שחי : פתגם לא העדיף הפדנה מו
 מסמ' ט' א' . והמסעש לא הקסיר : אף היתה לאלהים לתת את מו
 ס' ט' ט' . עצם הקורציה היתה בערבכם בלב מישוס : כי אמנם יו
 בלכת חלכס . את ההנהגה לפל אף בהיותו הרצף יותר נגב מעצמי
 למסוט נקולי . ורא אליכם : ונשלח עמו את ה' את אשר הולתו בבשורה יח
 ס' ט' א' . פתח בלהגלות : ולא לבר זאת כי אסגם חתם עלי יח
 ס' ט' א' . הגלות לחבר מסעני עסדהקס הנה המשרת עלי יח
 בלכסוע עמנו . לכבוד הארון ולהנהגותיה רחבכם : פועים אהנו זאת כ
 אס' יונא . לקולי הרף אהנו איש גשנתת הוואת המשרתה עלי
 מסמ' ג' ט' . ידני : בהשפיל מונות לא לבר לפני הארון כי אסגם כא
 חוסקה . למען נבדאדם : אף שלחנו עמכם את אחינו אשר בחנו כב
 סמ' ט' כ' . אתו למעמים נבדברים רבים היותו הרצף ועתה הרצף
 יח' היתה בעבור הפסחון הרב אשר אליכם : אם על כג
 אנתו שישוס חבלי ואלים חבר פעלה חבר אלינו שלחתי
 חתולות נבדו המשרת : לכן את אלהינו אהבתכם והתלתנו כד
 על אדחותיכם היו אליכם ואלינו הגלות :
 כי אמנם על דבר השרת אשר אל יהושים מותר לו ט

ב לכתוב אליכם : כי ידעתי אתהנהגותיה רחבכם אשר
 אני סדלתי אתה עליכם אל הפסחונים כי אכתי היתה אר' יו .
 ג נכונה לפני שיה ונאמתכם עונדה את הרבים : אף שלחתי ס' ט' א' .
 את האחים למען ההלחתי אשר עליכם לא הונח בחלק טוטוס וסטי
 ד הנה למען כאשר אסרתי נכונים התי : פן אסוא אם אסרים . תוסר .
 יבואו עפי כפוליים ויסצאו אתכם לא תכונים נבדש
 ה אהנו למען לא נאמר אתכם בעצם ההלול הנה : לכן תנוסו .
 להצדף השבתי להוקיר את האחים כי יקדמו ללכת אליכם מותי .
 וחסנתי את זרכתכם הפדנה כלשנים היות זאת נבדקה כענותיכס .
 ו לכה כמו נרקה ולא כמו כלות : אף זאת היא הורע מרסון טונ .
 המישד במחשד גם יקצר והורע זגולות נבדקות גם מסמ' א' כ' ט' .
 י קצו : פל איש כאשר ומס בלבו לא מעצבון או מאנס כי סרנס .
 ח את הנהגות נרצון אהב האלוקים : אף לל האלוקים להשפיע מסמ' ב' ט' .
 פל הקסר אליכם למען בהיות לקם המיד קר' כסל בלל ס' ט' ב' ט' .
 ט הפדנשו לקל' מעשה טוב : בעתה פול נתן לאנשים מסמ' ג' ט' .
 י צדקתי עמדת לעד : אף תפסיק ורל לרוע גם לחם לאכל ס' ט' א' .
 יא יסקו ורבה את נרועכם ויגדל את הנהגותיה צדקתכם : העשירו ס' ט' א' .
 בלל לקל' נהגותיה אשר הניא פעלת עלי ידני היתה אליהם : ס' ט' א' .
 יב כי שרת העבורה הוואת לא לבר למלא את מחסותי ממשניע .
 יג יהושים כי אסגם עוף בתודות רבות לאחים : כאשר נירוסלוס .
 עלי י' ב' . השנית הנה הם סכברים את האלהים על פניעת מוסת .
 הוואתכם אל בשורת המשרת ועל נדיבות ההנהגות סככעס .
 יד אליהם ולא הלו : גהשלתם בעדכם הנכספים אליכם בעבור ס' ט' א' .
 טו חסד האלהים העלה עליכם : אף היתה לאלהים על מהנתו ס' ט' א' .
 העצובה מספר :

תהלה לאלהים... וכן פאול וגלי מוהרי אתכם בצלם השמים ונתנו
 וזכר ט' ס' אשד אמנם בקנים ששל בהורכם אך בלתי נזה אפי
 כני.
 מחדשים. אשר נה אפי מושב להתנצר על אחרים החצבים אלה
 ננוף. כמו מהנהלים כפי הבשר: כי גם אם צבשו אנהנו
 מד. מתנהלים לא פני הבשר אנהנו נלחמים: כי פליצשק ד
 מסס' ו' 6' מלחמהנו אינם בשרים כי אמצעים לאלהים להרסינה
 כבדדים: הרסים להתשובות וכדלים המתנשאים נגד בעה ה
 תהלה לאלהים. האלהים וישרים בליציון למשמעת השמים: וינבוכו ו
 סר' 4' 7' 3' אנהנו נקום בלמרי פאטר המלא משמעתכם: הראים ו
 ויה' 1' כ"ה. אדם דברים פני הננים אסאיש בפה אלנשטו להיותו
 למשית יחשב עוד אתמאל מנפשו כי פאטר הוא למשית
 ננג מליה בן פנאנהנו למשית: פי גם אם אתהלה יתר מאומה ח
 על ארות שלשנוני אשר לחן לני הארון להגיה ולא
 פאר.
 פאת 6' כי להרסיתכם לא אבוש: למען לא אראה כמו להחריד מ
 אחר. אתכם בארות: כי הם אמרים אמנם הארות פברות *
 והצחוות אך נהמת הנהיה רקח תקאמר בוי: אתמאל יא
 וחשב אשר נהה פי פאטר אנהנו באמר עליו ארות
 נרוח מסס. גלתי נחיים פאה אנהנו גם נחיים בפעל: פי אין אנהנו יב
 גר' 4' 7' 1' כזאליה לשר או להצריך את עצמו עם אחרים מן
 מסל' כ' 7' המשפטים את עצמם אולם הם גמדו את עצמם בעצמם
 מסכילים. והנהצו את עצמם עם עצמם אינם מבינים: אך אנהנו י
 מסין. לא יגלו מדה נהנהל פי אספי מדה הנו אשר הלה
 פסס 6' 6' סגנונו. לני האלהים מדה להציע גם ציכם: פי לא כמו גלתי י

מניעים צדכם אנהנו מתחיים את עצמנו להלאה כי גם מרחיבים
 מד צדיכם הענינו בנשורת השמים: לא לבל מתדה מתהלים ס"ס א"ט 6'
 בגיעות אחרים כי אם בהיות לנו תקוה פאטר תרפה
 מו המנהלים לגל צדק כפי שנוני אלהיך: לבשר אתהגלילות
 אשר להלאה מעם לא להנהל גרו איש אחר בדברים
 פ יח הנתונים: אך הסתהלה פהיה החלה: פי לא המשפח רמ' 7' 7'
 יא כי ימו וחסבלו אתי מעט מושך פאלת אף אמנם
 ב אתם סבלים אתי: פי אין ממא אתכם בקמאת אלהים פי
 לרשתי אתכם לאיש אחד פתלה נהיה להציג אלהים:
 ג אך ברא אני פראפוא פאטר הנהש השיא אתדה בערסו
 ד בן השחנה הבינותים מרחקים אשר אלהים:
 אס הפא ישמע ישוע אחר אשר לא השמענו או תקוה יכרו
 ריה אחר אשר לא נחמים או פשורה אחר אשר לא
 ה פלטים הישב סבלתם: פי הישב אני כי איני נרע
 ו במאמה מתרי השליחים: וגם אבשר אולי פאטר אבן
 ו לא ברעה פי אסבלדודי נגלים אנהנו בגל אליכם: או
 אם תפאה פשיה פהשפילי את עצמי למען אתם תרוכמו
 ח כי חכם בערתי אתכם את בשורת האלהים: קהלות אחרות
 ש שלוחי בקחת שבר לשורתכם: ובאשר ייחיה אצלכם
 והרתי לא הונעתי איש פי מסרי מלא למדי האתים ס"ס א"ט ס'
 אשר נאי מספונא ובלידודי שפרתי את עצמי בלתי פ"ס כ' 7' 7'
 י סנגיד לכם ואשפר: יש אמת השמים פי להלה הנה
 יא לא אשר פי בגלילות אבאי: לקח הלי ישן איני אהב 6' קור' ט' 7'

ס'ט' ז' ג' אַחֲכֶם הָאֱלֹהִים יַעַבְדֶּנּוּ אִךְ אֵת אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה בָּם אַעֲשֶׂה יו
 ° לח'כ"ו.
 ° רמ' א' ז' ז' לְמַעַן אֲבַדְעָ עֲלֵיתָ הַרְצִים לְעִלְיָה לְמַעַן אֲבַדְעָ הֵם מִתְהַלְלִים
 ° יוח' ח' מ' מִתְחַשְׁבִּים בָּם כְּמוֹנֵי כִּי שָׁלַחְתִּי שָׂמֶר בְּאֵלֶיךָ הֵם פְּעִלִים כְּרַמִּים יו
 ° מ' א' ח' מ' מִתְחַשְׁבִּים לְשַׁלְחֵת הַמַּשְׁפָּחָה וְלֹא נִשְׁלַח הָיָה פִּי לְשַׁשֵּׁן ד
 עֲצָמוֹ מִתְחַשְׁבִּים לְמֵלֶכֶךְ הַדָּוָר : לָכֵן לֹא רַב הָיָה אִם נֹס מו
 ° מ' א' כ' ג' מִשְׁתַּחֲוִי לְמִתְחַשְׁבִּים כְּמוֹ מִשְׁתַּחֲוִי עֲבָדָה אֲשֶׁר אֲחֵרִיתִם
 ° תפ"ג ס' ז' הַחֵדָּה פָּעִי מַעֲשֵׂיהֶם : וְעוֹד אִמְרָ אֲנִי אֶל־יִחְשַׁב אִישׁ אֶת־מו
 ° ס' א' ז' ג' הַתְּוֹת פְּסָלִי וְאֵלֶּמָּה בָּם כְּמוֹ כֶּסֶל קִבְּלִי אֵלָי לְמַעַן אֲתַהַלֵּל
 ° כ"ט כ"ו מַעֲשֵׂה מוֹדַע בָּם אֲנִי : אֵת אֲשֶׁר אֲנִי כִּדְבַר אֲנִי מוֹדַע יו
 ° חו"ת.
 ° ח' ס' קור' ז' פִּי הָאֲדוֹן פִּי אֲסַפְּמוֹ בְּכִסְיֹתַי בְּעֵצִים הַהֵלֵל הַזֶּה : בְּאֲשֶׁר יח
 ° ס' א' ז' ג' רַבִּים מִתְהַלְלִים כְּפִי הַבְּשָׂר בָּם אֲנִי אֲתַהַלֵּל : כִּי בְרַצוֹן יח
 אֲתֵם נִשְׂאִים אֶת־הַפְּסִילִים בְּהִיָּתֶם הַכְּמִים : פִּי אֲתֵם ב
 ° סו"לס.
 ° נל"ט ז' ד' אִישׁ : לִקַּח מִמֶּנּוּ אִם אִישׁ מִתְחַשְׁבֵּא אֲסַחֵשׁ מִפֶּה אֲחֶיךָ עַל
 הַקְּנִים : כְּפִי קִלְוֹן אֲנִי כִּדְבַר כְּמוֹ אִם אֲנִי רָשִׁיעַ אִךְ כֹּא
 ° חן כ"מ"ת.
 ° מו"ע"ט. בָּדַר אֲשֶׁר אִישׁ מִתְבַּרְר בְּכִסְיֹתַי אֲנִי כִּדְבַר אֲנִי לְחַנְּנֵךְ
 בָּם אֲנִי : הַעֲבָרִים הֵם בָּם אֲנִי הַיְשָׁרָאִים הֵם בָּם אֲנִי כֹּא
 הַרְעֵה אֲתֶרְכֶם הֵם בָּם אֲנִי : הַמִּשְׁתַּחֲוִי הַמַּשִּׁיחִי הֵם בְּגִלְגֵי אֲנִי
 ° ס' קור' ט' ז' הַשִּׁבְלִי אֲנִי כִּדְבַר יֵתֵר אֲנִי חֲגִיעִית עֲרַף יֵתֵר בְּמִקְוֹת
 לְמַכְבִּיר בְּגַתִּי כְּלֵאִים עֲרַף יֵתֵר בְּמִוִּתִים לְעַעֲמִים רְבוֹת :
 ° דבר' ס' א' ג' מֵאֵת הַיְהוּדִים לְקַחְתִּי חֲסִים פְּעִמִים אֲרַבְּעִים חֲסֵר אֶתֶת : כד
 ° ס' א' א' ז' ט' שֵׁשׁ פְּעִמִים יִשְׂרָאֵל בְּמִשׁוֹת פְּעַם אֶתֶת נִסְקַחְתִּי שֵׁשׁ כח
 ° ס' א' ס' כ' מ' פְּעִמִים יִהְיִי לְשִׁבְרוֹן אֲנִיָּה יוֹם תְּלִיָּה בְּמִצְוַת מַלְחָה :
 מִסְּפָעוֹת לְעַעֲמִים רְבוֹת בְּסִנְאוֹת נְדָרוֹת בְּסִנְאוֹת שְׂוֹדֵדִים ט
 386

בְּסִנְאוֹת לְבַנְיָמִן מִלְחָמָה בְּסִנְאוֹת כְּמוֹנִים בְּסִנְאוֹת בְּעִיר בְּסִנְאוֹת ° ס' א' ט' כ' ג'
 כו בְּסִנְאוֹת בְּסִנְאוֹת בָּם בְּסִנְאוֹת בָּן אֶת־יִשְׂרָאֵל : בְּקֶמֶל וּבְהַלְלָה ° נל"ט ז' ד'
 בְּסִנְאוֹת בְּסִנְאוֹת פְּעִמִים רְבוֹת בְּרַעַב וּבְקִיָּא בְּצוּמוֹת פְּעִמִים ° ס' א' כ' ג' א'
 כח רְבוֹת בְּעֵר וּבְצִוְרוֹם : מְלִבְדֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר לְחִינֵן הַמִּתְחַשְׁבִּים ° דבר' כ' ח' מ' א'
 כש עַל מִינוֹם לְלוֹם בְּאֵת לְהַתְּהַלְלוֹת : כִּי רָשָׁע וְאִין אֲנִי רָשָׁע ° ח' א' כ' מ' א'
 ל כִּי נִקְשָׁל וְאִין אֲנִי בְּעָר : אִם עֲרִיד לְהַתְּהַלֵּל בְּדַבָּר רְשִׁיעִי ° נקמ"ס.
 לא אֲתַהַלֵּל : הָאֱלֹהִים אֲנִי אֲדַעֲנֵה יִשְׂרָע הַמַּשִּׁיחִים הַמְּבַרְכִּי ° ס' א' ז' ג' ס'
 לב לְעוֹלָמִים יוֹעֵ כִּי אֲנִי מְכַבֵּד : בְּדַמְשָׁק נָצִיב אֲרַשֵׁם הַמְּלִיךְ ° חו"ת ו"ס ו"ס
 לג בָּרַךְ אֲדַעֲרִי הַדְּמִשָּׁקָא בְּחַסְדֵי לְחַשְׁבֵי אֶתִי : וּבְעַד חֵלּוֹן ° ח"ט ו"ס
 ° ס' א' ט' כ' א'.
 יב לְהַתְּהַלֵּל אֲתֵם אִין מוֹעֵל לִי פִּי אֲנִי אֶל־מִרְאוֹת הָאֲדוֹן ° חן ל"מכ"ס
 ג וְהַתְּהַלְלוּנִי : לְדַעֲתִי אִישׁ בְּמַשִּׁיחִי לְעֵר אֲרַבְּעֵשֶׁתָּה שְׁנָה ° ח' ח"י יו"ע
 אֲבַנְיָה אֲנִי יוֹעֵ אִם מִתְוִן לְנִוְהָ אֲנִי יוֹעֵ הָאֱלֹהִים ° ע"מ.
 ג יוֹעֵ אֲשֶׁר הָיָה נִחְשָׁה עַד הַשְּׁמַיִם הַשְּׁלִישִׁים : וּבְדַעֲתִי אֶת ° כ"ס כ"ס
 הָאִישׁ בָּוָה אֲבַנְיָה אֲבַמְחִיץ לְנִוְהָ אֲנִי יוֹעֵ הָאֱלֹהִים
 ד יוֹעֵ : כִּי נִחְשָׁה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְעוּ דְּבָרִים צְעִימִים מְדַבֵּר ° לוק' כ' ג' ס' א'
 ח אֲשֶׁר אֲרַמְּסֵךְ לְאֵדָם לְמַלְאָה : עֲרִיבָה אֲתַהַלֵּל אִךְ עַל־עֲצָמִי ° ח' יו"ע
 ו לא אֲתַהַלֵּל וְלִחִי בְּרִשְׁוִנִי : פִּי אֲסַחֲפֵן לְהַתְּהַלֵּל לְאִיִּתִּי ° ס' א' ז' ג' א'
 כָּסֶל כִּי אֲמַת אִמְרָ אִךְ אֲתַהַלֵּל שְׂרַחֲשֵׁב אֵלָי אִישׁ לְעַל ° ס' א' ז' ג' א'
 ז לְאֲשֶׁר הָיָה רָחָה אֵלָי אוֹ שְׂמַעוּ כְּאִמְרָה מִמֶּנּוּ : לְמַעַן ° לוח' ח"מ א'
 לְאֲרֻמִּים עֲלִיָּתֵר לְשִׁעֵת הַתְּהַלְלוֹת נִמְן לִי לְעוֹן בְּבִשָׁר ° ר"כ.
 מִלְּאֵךְ הַשִּׁשְׁוֹן לְמַעַן לְבַנְיָמִן בְּעִירָוֹת לְמַעַן לֹא אֲרוּסִם עֲלִיָּתֵר : ° יוח' כ' ח' מ' א'
 ח עַל־זֶמֶר שֵׁשׁ פְּעִמִים הַמִּשְׁתַּחֲוִי אֲלֵהֶנּוּ כִּי יִסָּר מִמֶּנּוּ : תפ"ג ז' ג' א'
 ט וַיֵּאמֶר אֵלָי בְּיָ לֵךְ חֲסִידִי כִּי נִבְרַחְתִּי בְּרִשְׁוֹן וְשִׁלְמָה לָכֵן ° י"ע ט' א' י'
 ב"ב 2

ס'רמ'ט'ל'ג' : השלום יחי עמכם : שאלו איש את רעהו לשלום בנשקיה יב
ס'רמ'ט'ל'ט' : קדושה : שאלים אתכם לשלום על הקדושים : הן הארון י ג' י
נחמסנ טבור
נמל'ו' כ"ג' : ישוע המשיח ואהבה האלהים והתחברות רוח הקדש
עם צלכם אמן :

האנרת השנית אל הקורנתים נכתבה בעיר פוליס אשר
למקדוניה ונשלחה על ידי טיטוס ולקס :

אנרת פאול השליח אל הנלמים :

ס'רמ'ט'ל'ט' : אל שליח לא מנני אדם בסלא עלינו אדם פי אדם א
ס'רמ'ט'ו' : עלינו ישוע המשיח והאלהים האב אשר הקים אהו
ס'רמ'ט'ז' : מעם המתים : וכלהאזים אשר אמי אל קהלות גלסאיא : ב
ס'רמ'ט'ח' : הן לכל שלום מאת האלהים האב ואדוני ישוע המשיח : ג
ס'רמ'ט'ט' : אשר נתן את נפשו בעד חטאותינו למען יצלנו מיהעולם ד
ס'רמ'ט'י' : הנקה הרע פני רצון האלהים אמינו : אשר לו הכבוד ה
ס'רמ'ט'יא' : לעולמי עולמים אמן :
ס'רמ'ט'יב' : סודתה העמקתם מרהקרא אתכם הן המשיח ארנשורה
ס'רמ'ט'יג' : אהרת : אשר איננה אהרת ואלו יש אחרים העוברים אתכם :
ס'רמ'ט'יד' : והאזים להפוך את בשורת המשיח : אולם גם אם אנחנו ח
ולעקט.

אז מלאך מרהשמים יבשר אתכם סללר אשר בשנתה ° דנר' ל' ג'
ש אתכם חרם ידעה : כאשר לפנים אפרנו גם עתה עוד ° ס'וס'ו' י'א'
אמר אני אם איש מבשר אתכם מלבו אשר קבלתם אהבה ° דנר' ל' ג' ° ב'
י חרם ידעה : פי העקרה אני משפחה בני אדם או אחר ° לרבות
האלהים או המבקש אני להרצות לבני אדם פי אס'עור
א לבני אדם כי צדיקו עבד המשיח לא הייתי : אף אני מוריע ° אנוקס'סרנו'
לכם אדני כי הבשורה המבשרה מאמי איננה לפי אדם : ° אקור' ג' ג' °
יב כי אני גם לא מאדם לקחתי אהבה גם לא לקחתי פי אדם ° אקור' א' כ' °
יב עלינו החנולת ישוע המשיח : כי שמעתם את ההתלכתי ° ס'ט' ט' ג' ° ס'
מאז בנה היהודים כי עליהם דרשתי אתהלת האלהים ° ס'ט' ט' ג' ° ס'
יד ותתברמי אהבה : והצלחתי ברת היהודים על דברים מנני ° ס'ט' ט' ג' ° ס'
שו הלוי במולדתי ביהותי עליהם נמצא ספרות אבותי : ובאשר ° ס'ט' ט' ג' ° ס'
רצה האלהים המבדיל אתי מפניו ודקרא אתי בחסדו : ירמ' א' ס'
שו יצילות ארבעה פי למען אבשר אתו בנזים פריע לא נוצחתי ° אסס' ג' ג' °
יו עם בשר ודם : וגם לא עלינו יושלמה אלהשליחים ° מת'ט' ל' י"ז °
הקורמים לי כי אסדלכתם אל עיב ועבתי עוד לקושק :
יח על דאמת אחר שלש שלים עלינו ויושלמה לבשר את
יש פסרום ונרמי אעלו חמשה עשר יום : ואחר סוף השליחים
כ לא ראיתי ואלו אחר עקב אתי הארון : אף אה אשר אני °
כא פתב אליכם הנה לפני האלהים כי אני מנני : אחר יבן ° מת' י' ג' °
כג ראתי לגלילות אדם ואלמא : ותויתו בלתי נודע בנזים ° ס'ט' ט' ג' ° ס'
כד לקהלות ידעה אשר הן במשיח : אף לבן דני שמעים
כי קרבת אהנו מאו עתה הוא מבשר אחר אמונה אשר ° ס'ט' ט' ג' ° ס'
נד מאז הדרוב אהבה : ויכנדי כי את האלהים : ° ס'ט' ט' ג' ° ס'

פ"ט"ו כ"ג. **עלואת אתרי** ארבע עשרה שנה עליתי עד וירשלקה ב
 פ"ט"ו ל' ז' כ"ג. עם פרנצא ולקחתי עמי גם את מיטוסוס : ועליתי עמי ב
 פ"ט"ו כ"א ל"ט. התפלה ושפתי לפניכם את הבשורה אשר אני מבשר
 פ"ט"ו סט"ו סט"ו. אולם גם מיטוס אשר עמי בהיותו יולי לא נאלץ להמול : נ
 פ"ט"ו סט"ו כ"ו את משני אחי אשר המובאים בעמקה אשר התננה ד
 פ"ט"ו ס' ו'. לבוא להור את הדמשיח אשר ישלנו בישוע המשיח
 פ"ט"ו טול התורה. למען יעבדו אהנו : אשר להם אדלא לשיעה הנהנו ה
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג'. כפיעה למען תעמד אצלכם אמת הבשורה : את מאלה ו
 פ"ט"ו סט"ו ג'. הנראים והיות מאומה מה שהיו לפנים איה הבהל לי
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. אלהים איננו נשא עמי אשר בי הנראים לא הדוכסו לי
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. מאיבה : פי אס להקסו בראותם פי הקנהה לי בשורה ו
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. בני העלה אשר לקשרוס בשורה בנה המלה : פי הפעל ה
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. בקשרוס לשלוחות בני המלה הוא פעל גם פי אל הגוים :
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ובעת יעקב ויבא ויהיו הנראים והיות לפניהם את ש
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. הנה התנו לי נחני לי להרנצא את מיני ההתקנהה למען
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. אנהנו אלה הגוים ותפה אלה המלה : רק פי נפור את
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. העניים אשר גם תרצתי לגשות את עצם הדבר הנה :
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ובאשר בא שרוס אלא מניוויא בשנים והתנתי אלו פי יא
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. הנה להנער : פי שרס הוא אחרים מצא אצלם אצל עם יב
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. הגוים ובאשר בא קוג והבהל עצמו בראו את בני
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. המלה : והנפשו עמו פי אשר היהוים עד פי גם נר יג
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. נפא נפאו עמם בהקשם : אולם באשר ראיתי פי לא ד
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ישר ההולכו לפי אמת הבשורה אברהי אל שרוס לפני

הכל אסאפה בהיותך יהוי ותנה הדרך הגוים ולא
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. שו כדרך ההוים למה תאלץ את הגוים להתחור : אנהנו
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. שו יהוים למינע ולא קשאים מוים : את בדיעה פי לא
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. יצדק איש מפעלי התורה פי אס בראמנות ישוע המשיח
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ובסאנהנו האכנו בישוע המשיח למען נגדול בראמנות
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. המשיח ולא מפעלי התורה ינו פי מפעלי התורה לא
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. יוצדק פלי בשר : את אם בקשנו להצדק במשיח נפציא
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. גם אנהנו עצמנו השאים הלי אסאו המשיח משרה
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. יח קשא ויא הילה : ואם את הדברים אשר הרסתי אני
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. כ בנה עוד אני סנהה אח עצמי לעבר : פי אני עליתי
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. כ התורה לתורה קמי למען אהנה האלקים : עם המשיח
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ובלבתי את יחי אולי לא עוד אולי פי אסתי פי המשיח
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. את אה אשר אני עמה ופי בבשר ופי אכלי בראמנות
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. כא ברהאליים אשר אהב אתי ונתן את נפשו בעמי : אינני
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. מיניא את הדס האלקים פי אם צדקה עלי פי התורה ופי
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. המשיח והגם מת :
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ג אהה גלסים לא נבולים מי רצב אתכם בלבתי שמע
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. אלהאמת אשר לכם יחי לעניים ישוע המשיח לעלך :
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ב זאת לנד אני רצה לרמד מעם המפעלי התורה לחדתם
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ג האם הויה או משמיעת האמנה : הקנה לא נבונים אתם
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ד האם בהחלכם ברוח עליה בבשר משלמים אתם : האם
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ה בליפקה סבלתם הגם אם אסאו הגם : לכן המסוק לכם
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. את הויה והפעל נבירות בכם ומפעלי התורה או משמיעת
 פ"ט"ו סט"ו ז' ג' ו'. ו האמנה : באשר אנהנו האמיני באהלים ותחשב לי

* דנר ל'ג, ל'. * ודעם את האלהים עבודתם את אשר מסבוע לא יאלהים.
 * פמ' ז' ב'. * הקו: אך ענה בדעתכם את האלהים ויאלו דהרעכם מ
 * סער' ז' א'. * מאת האלהים אך אהם שבים עוד אליהם עשרים ירשים
 * מ'ג' ל'טו'ט. * והרעים אשר אהם תפלים מודע לעבוד אתם עוד:
 * מק' סו'ט. * אהם שפרים ימים והרעים ומדעים ושנים: אלו ירא י' א
 * יסע' מ'ט, ז'. * עלים פלרוזן געתי בקם: הנו כמותי כי גם אנו כמותם יב
 * *טו'ט'כס. * אלו אנו ממש אהם לא דמרתם אהי מאימה: וירעם יג
 * *מ'ט' ט'ג' ז'. * כי פסי רמון הנשר בשרמי אהכם בראשונה: ואת מסת' יד
 * *ט'ג' ט'ט, כ"ח. * אשר בגשו לא בותם באלא נעלתם כי אדפלאך אלהים
 * *מתי' מ' ז'. * קולתם אהי פמו את הפשיח ישוע: מה אסא ויהי טו
 * *א' * אשרכם כי מעיד אנו לכם כי אדדנה ליעלה אדדעניכם
 * *וכלתס. * נקמם ונתמם ל': לכן האם נדיחתי לאוב לכם בדברי טו
 * *טס' ז' א' ג'. * אמה אליכם: הם ממאים לכם לא הוטב כי אהכם ח
 * *סע' ס' ז' ס'. * הפצים לננות אהכם למען תפארו להם: ושוב הוא למקו ח
 * *ממני. * דבר טוב הקיד ולא לבר בחיותי נזה אהכם: ולדי ש
 * *ס' קור' ז' ט' * אשר אנו סחולל אהכם עוד עד אדמאר הפשיח בקם:
 * *סו' * אך תצפתי להיות נזה אהכם ענה ולשנות אתי וקולי יג כ
 * *הרומ' ז' ז'. * גוף אנו עלכם: אמרו לי התפצים להיות תחת ההורה כא
 * *סר. * האנכם שמעים אדדמורה: כי ברוג כי אנהם שנו כב
 * *ט' ז' ט' ו'. * זה אשר מדהשפחה וזהו את מדהשפחה: אך כנ
 * *ס'ס. * ענין מדהשפחה נולד לפי הנשר והו אשר מדהשפחה
 * *כ' ג' ז' ז'. * עליו תהבשקח: אשר הם נפתרים בדברי אחר כי אלה כו
 * *נדר. * הזה שמו הנריות האוח אמהם מתו סני הפולחנה
 * *תורת סס. * לעבודת אשר היא הנו: כי הנו נח היא בר סיני געור כה

תורה

כי וישוה לירשלים אשר עמה ועבודת היא עם בקיה: אך * ס'כ' ס'כ'ט.
 כי וירשלים העליונה קדשוהה היא אשר היא אהם פלגו: כי * מעבודת
 כרוג ר'ני עמדה לא ילדה שפדו רגו ונתנו לא יהלה פי * ס'ס'ט
 כח ר'נים גני שפמה מנגו בעולה: ואנהנו אהי לפי יצקת * ס'סע' מ'ט, ס'כ'
 כש בגן תבשקה אנהנו: ובהאשר לא הוגלו לפי הנשיר יורה * ס'כ' ב' כ' א' ט
 ל אשר לפי הרוח פון עם עמה: אך פה אשר הפתג * ס'כ' ב' כ' א' ז'
 ויש האמה ואת בנהו כי לא ירש בדהאמה עם פך * ס'כ' ב' כ' א' ז'
 לא תחשקה: ויבנו אהי לא בגי האמה אנהנו כי אדפני * כ'דמיון ס'ס.
 תחשקה: * ס'כ' ב' כ' א' ז'
 א' ללו עכנדו בהשפחה אשר פה הפשיח חפש אנהנו ואל * ס' כ' ל' כ' ז' ז' ז'
 ב תאנהנו עוד בעול העבודה: הנה אנו פאול אמר לכם כי * יסע' ס' א' ס' ב' א'
 ג אדמסולו הפשיח לא יועיל לכם מאימה: ואנו מעיד עוד * כ'דיון
 ללראיש נפול כי תג הוא לעשות את פלהורה: * לתשוע.
 ד וישלם מדהשפחה לו אשר בתורה אהם נבדקים מרהור: * לסוטע' ז' א'
 ה נשלים: כי אנהנו ברוח פרהחממונה אליהקות הצדקה * כ'ס'ד'ג'כס.
 ו מדולים אנהנו: כי פקשתי ישוע באלא הפולה הובל * ס'ר' ז' ט' ו'.
 מאימה גם לא העולה כי אדכאמונה הפעלה באנהנו: * לסוטע'.
 ז הישב ר'תם מי תמי אהכם ללתי שמוע אל האמת: * נ'ג'ן' ס'ס'ט'ס
 ח ט הפתי תה אהנו מאת התור אהכם: מעש שאר מוקיץ * ל'ס'ד'ג'כס
 את פלהוריה: אנו בשבת אליכם בדרון כי לא תספלו * בעליות.
 פלדבר אתר אך העבר אהכם ישא אדדמפשטם מי אשר * מ'ט' א' ל' א' ש'.
 י' דתן: ואנו אהי אהם את הפולה עוד אנו שפסוע למה * לתשוע'כס.
 י' ב' אנו נדחו עוד לא היגר מכשול העלב: מי ימו ודרו * ס'מנרתס.
 י' ג' המסולים אהכם: כי אהם דחשפחה נקראתם אהי ז'ס * יוח' ס' ל' ז'

א

אֶל־מַעֲשֵׂי אֱתָדְהֻמְשִׁיר עֲלֵיהָ לִבְשׁוֹר ׀ אִם־בִּצְהֹרֶהָ עֲבֹדוּ
 ׀ מִתַּיִל־כַּבִּיבִי אִישׁ אֶתְדֹרְעוּהָ : ׀ כִּי לִדְהֹרְוָהּ בְּמָלֶה אֲחֵת בְּמֵלֶה בְּזֹאת יו
 ׀ יוֹכִי־לִטִ׳ם אֶתְהִבְתָּ לְרִעְךָ כַּמָּוֶד : אֶךְ אִם תִּשְׁכַּח וַיִּתְּלַעוּ אִישׁ אֶתְ מו
 ׀ סַע־כִּי הַעֲבֹד וְאֶל כִּי־אֶמְלֹ אִישׁ מֵאֵת רִעְוֹ : וְאִנִּי אֶמְךָ בְּרַחַמַי מו
 ׀ סַמְסִטְרִי־לִי הַתְּהַלְכִי וְאֶתְחַלְמָנָה בְּעֵשֶׂר לֹא הַמְלֵאָה : ׀ כִּי הַבְּשָׂר מִתְּחֵלָה יו
 ׀ ׀ יִרוּסִי־כִיבִי בְּגֵד הַיּוֹת וְהַיּוֹת נְגִד הַבְּשָׂר וְהֵם מִתְּנַגְדִים וְהָ לִוְה
 ׀ הַרוֹמְסִי־לִי לִמְעַן לֹא תַעֲשֶׂי אֶתְהַדְבָּרִים אֲשֶׁר תִּחְסֶצֶעוּ : וְאִם פְּרִיזִי יו
 ׀ הַרְחִי־רִי־לִי הַתְּהַלְכִי אִינְכֵם תְּחַח הַתּוֹרָה : אֶךְ לִזְמַנִּים הֵם פִּקְלֵי הַבְּשָׂר יו
 ׀ אֹחֶלְיָא־יָהּ אֲשֶׁר הֵם נֹאדֹף וְזֵית שְׂמֵחָה זִמְהָ : עֲבֹתָהּ אֱלִילִים לִפְשֵׁים כ
 ׀ יִדְרִי־לִי־יִי אֵיבּוֹת מוֹרְבוֹת קִנְאוֹת תְּמוֹח פְּגֻמוֹת מוֹדָעוֹת פְּרִישׁוֹת :
 ׀ יִסְעֵי־מִי־סִי טִישֻׁטְמוֹת רְצִיחוֹת שִׁפְרוֹנוֹת וּנְלִיזוֹת וְהַדְמִים לֹאֲהָ אֲשֶׁר כּא
 ׀ מַסְכֵי־כִי־סִי עַל־אֲהָהּ אִנִּי אֶמְךָ לְכֵם כְּתַנִּים כַּאֲשֶׁר בָּם אִמְרַתִי
 ׀ סַתְנַלְכִי־סִי כְּתַנִּים כִּי הַעֲשִׂים פִּי אֲהָהּ אֶתְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים לֹא יִדְשׁוּ
 ׀ סַמְסִי־סִי אֶךְ פְּרִי הַרְחִים הוּא אַתְּהָה שִׂמְחָה שְׁלוֹם אַךְ־אַיִסִּים כּכ
 ׀ סַמְסִי־סִי נְעִימָה טֶבֶב : אֶמְנִיחָה עֲנִנָה בְּיִשׁתַּח הַיִּצֵר נְגִד פֵּאֶה אֵין כּכ
 ׀ סַרְוִי־לִי הַתּוֹרָה : אֶךְ אֲהָהּ אֲשֶׁר לְפָעִית תִּמְךָ הַתְּהַלְכִי אֶתְ הַבְּשָׂר כו
 ׀ יִחֹלִי־לִי־כִי עֵם הַתְּשׁוּקוֹת וְהַמְּאָוֹת : אִם־אֲעֲנִיחֶה חַיִּים פְּרִיחַ בְּרִיחַ בָּם כּה
 ׀ עַל־כֵּן : אֵתְהַלְכָה : אֵתְהַלְכָה בְּעֶלְיִי כְּכִיד שְׂאוּ מִכְּעִסִּים אִישׁ אֶתְ כו
 ׀ כִּי־יִחַתּוּנִי וְלָעוּ מְקַנְאִים אִישׁ אֶתְדֹרְעוּהָ :
 ׀ גַּבִּילִי־דַעַת אֵתִי אִם־בִּפְסַע יִלְכַּח אִישׁ בְּאִינְהָ פְּשַׁע אֲמַם הַרְחִילִים ו
 ׀ סַתְיִלִּי־סִי מַקְנֵי אִישׁ כּוּחַ בְּרִיחַ נְעִימָה בְּהַתְּבֻנוֹן אֶתְעֵצְמִיךְ פִּרְתַּקְסָה
 ׀ יוֹחִי־לִי־סִי בָם־אֲהָהּ : סַכְּנֵי אִישׁ אֶתְסַכְּנֵי רִעְוֹ וְיִבְרַח מִלֵּאֹה אֶתְחַלְּחֵת ב
 ׀ סַמְסֵי־כִי־לִי הַמַּעֲשִׂיִת : ׀ כִּי אֶמְאִישׁ סוֹמְךָ לִהְיוֹת מֵאִמְרָה בְּהוֹנוֹ אֵין ג
 ׀ אִם־חִי־חִי־חִי אֶתְדֹרְעוּהָ הוּא מְהֵרָה : אֶךְ לִכְרִאִישׁ נְגִדוֹן אֶתְמַעֲשֵׂי וְאוֹד

ה תְּחִלָּה לוֹ הַתְּהַלְכִי בְּנִשְׁטוֹ לְבִדּוֹ וְלֹא בְּחֶזֶק : ׀ כִּי כְּלֵאִישׁ אֶת־ יח׳ ו כַּ
 ׀ כְּשִׁאוֹ שְׂלוֹ יסְכָל : אֶךְ תִּחַלַּק וְהַפְּדִינְךָ בְּדָבָר אֶלְהַמְחִיךָ ׀ סַמְלומֶה
 ׀ ו כְּרַמְבוֹתוֹ : אֶלְהַמְחִיךָ אֱלֹהִים לֹא יִתְקַל בִּי אֶתְ אֲשֶׁר אֶדְרִם גַּבִּיר סִי
 ׀ ח זִרְעִי זֹאת בָּם יִקְצֹר : כִּי הַיְזֵעִי עַלְבָּשׁוֹ מוֹדֵבֶשׂר יִקְצִי ׀ סַמְסֵי־כִי־סִי
 ׀ ש לִחַת וְהַרְעִי עַל־הַיּוֹת מוֹדֵבֶרִים יִקְצֹר כִּי עוֹקֵמִים : אֶךְ ׀ סוֹסִי־לִי כִי
 ׀ בְּעֲשׂוֹתִי טוֹב אֵלְמָה נִרְשָׁה בִּי בְּעֵתוֹ נִקְרָא אִם לֹא נִחַעְלָה : ׀ סַמְקִי־נִי־נִי
 ׀ לְכֵן עָתָה כַּאֲשֶׁר יִשֶׁ לְנֹי עֵת נִסְעָה אֶתְהַסּוֹב לְלֶל גְּבוּרֹתִי ׀ סַסֵּי־לִי
 ׀ א אֶלְבְּנֵי בֵית הַמְּמִיחָה : רָאוּ מוֹדֵב הַמַּקְסֶב נִמְסִיחָה
 ׀ יב אֲשֶׁר פִּתְבִּי אֵילְכֵם בְּרַחֲוִי : כִּי־אֲהָהּ הַרְצִים לְהוֹת יִצִי ׀ סִי קוֹר׳ סִי
 ׀ מְרָאֶה בְּבִשָׂר הֵם מֵאֲלֵצִים אֲהֵכֵם לְהַפּוֹל וְלִמְעַן לֹא כִי־סִי
 ׀ יג יִדְרִי עַלְצָב הַמַּעֲשִׂיִת : כִּי בְּכִלֵּא תְּנַמּוֹלִים עַצְמָם שְׂמֵרִים מִן סִיחֹדִים
 ׀ אֶתְהַרְוֶה כִּי אִם־הֵם רָצִים בִּי אֲהֵם תַּפּוּלֵי לְמַעַן יִתְהַלְּלוּ ׀ סִיחֹדִים
 ׀ ד בְּנִשְׁרָכִים : אֶךְ אִנִּי תְּהַלְכִי לוֹ בְּהַתְּהַלְכִי וְלָתִי בְּצֻלָב אֲרִינֵי ׀ סַלִּיחַת
 ׀ מו יִשְׁעֵי הַמַּעֲשִׂיִת אֲשֶׁר בּוֹ הַתְּהַלְכִי לִי וְאִנִּי לְהַבִּיל : כִּי ׀ סַמְסֵי־כִי־סַלִּיחַת
 ׀ בְּמַעֲשִׂיחַ יִשְׁעֵי גְּסֵי־לֵא הַמַּעֲלָה תִּבְּרַל מֵאִמְרָה גְּסֵי־לֵא הַתְּהַלְכִי ׀ סִי
 ׀ מו כִּי אִם־בְּרִיחָה תְּרַשָּׁה : וְכִּי־אֲהָהּ הַמְּתַחַלְמִים כִּפִּי כִּי־וֹ הַדָּה ׀ סִי־סִי
 ׀ שְׁלוֹם עֲלֵיהֶם וְחִסְדֵּךְ וְעֵלְמִי־תְּהַלְכִי אֲשֶׁר לְאֲלֹהִים : ׀ סַסֵּי־מִירַח
 ׀ יז כַּאֲחֶרֶת אִישׁ אֵילְמַתִּי לוֹ הַמַּעֲלָה כִּי אֶתְחַמְּכִי הָאָדוֹן יִשְׁעֵי ׀ סִי מַתְּסִי
 ׀ יח אֵילְמִי נְשָׂא בְּנִזְמִי : חוֹ אֲרִינֵי יִשְׁעֵי הַמַּעֲשִׂיִת עִם ׀ סִי מִירַח
 ׀ וְהַכֵּם אֵתִי אֲחֵן :

כנתבה בעיר רומא אל הגלגלים :

כ קול' ג' י"ב. ותקים אתנו עמו והושיבנו עמו בשמים בשמים ישוע : ו
 סתו' ב' כ"ח. למען יראה בעולמים האים את עתרת עשר הסוד בפסו : ו
 סרומו' כ"ח. אלינו בשמים ישוע : פי פסו פתח אהם נושעים עלינו ח
 סרומו' ג' כ". האמונה וזאת לא מאתם פתח אלהים היא : לא ס
 מסל' ק"ח. משעלים למען איש לא וחקלו : פי משערו אהנו ובראים
 סט"ח, ג'. בשמים ישוע למשעים טובים אשר הכנו האלהים ספקם
 נמעים ס. למען נתהלה פנים : גענו ואת זכרו פי אהם ההנים יא
 טובים. לקנים נאים בפשר המקראים עלה מאת המקרא סלה
 סרומו' ג' כ"ח. בפשר עשיית יהים : פי תיקם בעת ההיא בגלי הפשעים יב
 מעשה. מורים מאורח ישראל ונקרים לברייתות הכבשות
 קול' כ"ח. בבלי היות לכם תקוה ובגלי אלהים בסבל : אה עפה יג
 ס"כ. בפשעים ישוע אהם אשר לקנים הייתם וחסים קרובים
 וסחוסם. והייתם בנים הפשעים : פי הוא סלומנו העצה את יד
 י"שע' ט' ו'. שניהם לאחד ותהום את הענין קרי התקו : בהסירו את
 ס"ח וסונו'. האבה פכשו אתהוהת חקים בלמידים למען יקרא
 ס"ח וסונו'. בנפשו את השנים לאיש חדש אהו ועשה שלום : ונרצה סו
 ס"ח וסונו'. את השנים בניה אתה אל האלהים עליו העלה בהמתו
 י"שע' כ"ח. ו. ומאיה בו : וזבוא ובשר שלום אהכם הרחוקים ח
 ס"ח וסונו'. והקרוים : פי עליו יש לנו שנינו : התקרבות ברוח אהד יח
 סת' ס"ח וסונו'. אל האבה אהכם עוד נקרים ונרים פי אם בני כ
 וכללו ניה. עיל עם הקרובים ונגו בה אלהים : נשים על אהנו כ
 י"שע' כ"ח. ה. השליחים והנביאים היות ראש פנה ישוע המשיח עיקו :
 סת' ס"ח וסונו'. אשרו להבנו מדק יחל היטב על לחבל קדוש ברוח : כא
 ס"ח וסונו' ג' כ"ח. אשר בו פה אהם בניים יחד למשכן אלהים ברוח : כב

כ גענו ואת אהנו סתו' כ"ח. וישוע המשיח בגללים
 ב הנים : אה אהא שמיכם את סכנותו וכן האלהים הנקו
 ג' אלפים : פי פסו התעלות הודע לנו הסוד פאשר פתחי
 ד לקנים פשעים : אשר נוה פקראים חכילו להכו את סתנותי
 ח הסוד הפשעים : אשר בריות אחרים לא הודע לנו האהם
 פאשר עתה נלה לשליחו הקרובים ולנביאים ברוח : ס"ח ט"ו י
 ו היות לנשים חכמי הרוח והנבי הנהיג ותברי הפשעים
 ו פשעים עלינו הכשורה : אשר רחימי מסתתה פלי סתו' ג' כ"ח
 ח הן האלהים הפתח לי פסו פעלת גברתי : אלי העניו ס"ח ט"ו י
 סתו' ג' כ"ח. סתו' ג' כ"ח. סתו' ג' כ"ח. סתו' ג' כ"ח.
 ח הפשעים אשר לא יתקו : וזהו את הכל מה היא סכנות
 חסוד הנסקת סתולכים סתולכים ברוח את הכל עליו י"שע' ח"ח ט'
 י ישוע הפשעים : למען תקו עפה למשכלות ולשליטים
 יא בשמים עלינו הקלה חכמת האלהים הפתחה : פלי קול' ג' כ"ח
 יב עצת עולמים אשר עשה פשעים ישוע אהנו : אשר בו י"שע' ח"ט ו'
 יג יש לנו בטהו והתקרבות בגסוחו עליו אמתו : עליו פ"ג י"ח
 אהנו שאל לבנת התקוה חכמותי גענו בך אשר היא מסכי סכמותי
 יד ברוכס : גענו ואת אני פתח את פלי למען אהנו אהנו י"ח ו'
 סו ישוע הפשעים : אשר סמנו פלי מסתתה בשמים בגארן י"ח ו'
 סו עלינו רוחו באהם חכמותי : אשר ברוח להחנות בגברתה ס"ח י"ח ו'
 יח גלגותיכם : למען בקו חכם פשעים ומיסדים פאהבה י"שע' ח"ח ו'
 חוהנו להשיג עם פלי הקרובים מה היא הרבה והארך חסל' ק"ג י"ח
 יח חכם וחרום : ולעיל את הנהגת הפשעים הנעלה על י"ח ו' ג'

נענו
402

ומתקשרי. והמקלנה על ידי חפקה כל פיק פסי הפעלה בכותה כל. וסמקו פסרי.
 ז חלק חלק עשה אחריו להורה להנחתה באהבה: לכן סענת.
 אחרות אני אמר ויעיד בארון לנחלי החבלני עוד ככל המזמירי
 מעתה כמו גם שאר הגוים סתהליכם הנגלה רוחם: ירמ' ג' ה'.
 יח וישיני החבנה האותם סוורים מדני האלות כפיני תהל' ס' ה'.
 יט ויבגרות אשר בהם כפיני ערוני לבגם: אשר הם בלתי חוסר דעת.
 מרשישים והסעירי את עצמם לזמה לפעלה כל תועבה סרומ' א' כ"א
 כ טא בחפקה: אך אהם לא כן למדתם ארדהשיות: אם ונ'.
 אמתם אתו שמעמם יבו למדתם באשר יש אמת ושיעי: טיטו' ג' א' -
 כב ויתקרבם כפי ההתהלכות הראשונה את האדם השלון יוסכ' א' ז' ו'.
 כג הנשחת כפי מאורה הפרמה: ולהתחבר גרוה גינתכם: כי תסירו.
 כד ולבוש אדהאדם החדש הנבוא כפי אלהים בצדקה קול' ג' ט'.
 כה ובקשות האמת: לכן הסירו את הכוב והבירו אמת איש זכר' ס' ט"ז.
 כו עסרערו פן אנהנו אברים איש לעוהו: וזנו ואל תחטאו תהל' ד' ז'.
 כז השמש לא יבוא על צדונכם: ולא תחנני מקום אלהשקן: דנר' כ"א ט"ו.
 כח הזנב לא יגב עוד אך ביותר יעמל ויפגל אדהשויב עמנו כדלו.
 כט בדיו למען ידעי לו חלע לאשר לו מחסור: כל האמר דנר' נגלה.
 ל שקת ארצא משכס פ' אם אשר הוא טוב להבנות ככי סנור.
 ל הערף למען יתן זון לשמשים: ולא תעצבו ארציה יסע' ס' י'.
 לא האלהים הקדוש אשר בו תסתמם ליום האלה: כל כר' ח' א'.
 מרדה וכעס ורעו וצעקה גודתה יוכר מפס עם כל סרומ' א' כ"ג.
 נב תעשה: והיו נעמים איש לעוהו רחמים מהוננים איש ג' קור' ס' ה'.
 נג ארבעה פאשר גם סתהליכם בפשיח זמן אהכם: א'.
 ד לכן היו סתהליכם פתבנית האלהים פננים אדונים: גרבי.

מתנות. הדעה למען הפלאי כל מלוא האלהים: אך לו נ
 ירמ' ל"ג, א'. הניכל לעשות על כל הדברים עליון מאשר אנחנו שאלים
 ד' ס' כ"ט, א'. או סבינים כפי הנבונה הפעלה בני: וכן הנבון בקהלה טא
 א. במשיח ושיע אל קדוהרות לעולם עולמים אמן:
 מזור לזור. לכן אני סותר אתכם אני הסור צארו להחלה ד
 בענותי לו. כשורה אלהותה אשר נבאמם: בקלינית רוח ונעמות ב
 ס' א' א'. עם ארץ אהם סבל איש אחרעו באהבה: חרוץ לשמר ב
 ס' ס' ס'. ארדהרות הרוח באמת השלום: ויהי אחו ורוח אחד ד
 מל' ג' א'. באשר גם נבאמם בתקנה קראתכם האמת: ארון ה
 דנר' ו' ז'. אחד אמנה אמת שבעה אהה: אל אהו גאני הלו ו
 רומ' ג' ב'. אשר הוא על הכל ובתוף הכל ונקלכם: ולכל אהו מפנו ו
 ד' ס' כ"ט, א'. נתן הרוח כפי מדה סתנת השמים: עליון הוא אמר ח
 תהל' ס' א'. פן ענה לפדום שבה שבי ונתן סתנות לבני האדם:
 יוס' ו' ל"ט, א'. אך זאת ענה מה הוא וזלתי פן נס'רו בראשנה אל ט
 ס' ס' כ"ג, א'. חלקי הארץ הפתחים: היותר הוא גם העלה למעלה י
 תמן. סעל להשמים למען ימלא אדהלי: והוא נתן אהרים יז
 מת' א' א' ו' ג'. שלמים ואהרים נבאים ואהרים מבשרים ואהרים ויעים
 למחוק. ומורים: לחקן הקדושים למעשה השרות להבנות זנות יז
 ס' ס' ס'. השמים: ער פירנע פלנו אלהותה האמונה והכרה יג
 ככל סנולותיו בדהאליהם ארצו שלם אל מדה סוכת סלא השמים: יג
 יסוד ס'. למען לא ינהיה עוד עוללים ונרשים וישאים הנה והנה יד
 ככלי. בקדוהת הלמוד בתרמית גבראדם ובערקה אלהותה
 להשתנות. החוקה: אך במלני אמת באהבה נגדלה אליו פל ט
 ככל דנר. אשר הוא הראש השמים: אשר מפנו קדוהת המהרה טז
 ס' ס' ס'.

יח' טו' טו' יז. והחלוקי באהבה פאשר גם המשיח אהב אהנו והספיר ב
 יוח' טו' טו' אדלנשו בענין קרנן ונבח לאלהים לתיח נוחס : אך נ
 ח' ונתן וקלסמאה או המדת הבצע אף לא יזכר בקרבכם
 טמו' כ' יז. כמאנה לקרואים : גם לנבול פה ושיחת אלה או החלוד
 טמ' טו' נ' אשר הם לא כשרים : או סביותר תורה : פי אחזאת ח
 תס' טו' יז. אפס יודעים פי לרעה או טמא או חסר בצע אשר
 כהנ' כ' ח' הוא עבד אילים ארלו נחלה במלכות המשיח והאלהים
 ירמ' כ' ט' אליהנה אהכם פלאיש נדרכים רמים פי נגנל אלו
 יח' נ' ט' בא הרון אהאלהים על בני המרי : לכן אליהו ו
 נמל' טו' כ' ויגריהם : פי היתנם לפנים השפך אף עמה אור בארון ח
 סע' טו' ט' כגני אור חתולכו : פי פרי הרוח הוא בקלסוב וצדקה ט
 סע' טו' ט' ואמת : בקבלתם מה הוא רצוי לפני הארון : ואל תתחפרו יא
 יוח' טו' יז. עכשעלות השפך בליפרי אף בותר הוכיחו : פי הנהיח יב
 נני' חסדן. מאתם בפתר תרפה היא גם לרבר : אף כל המוכוחו יב
 או' כ' ט' מגלות הן כרואור פי כל המנהג אור הוא : על פן הוא יד
 מיכ' א' ט' אמר צורה הישן וקמה טעם הפתים ויאיר לה המשיח :
 סע' טו' ט' לכן רא פי החלוקי בזהרית לא פכסילים פי אם טו
 כנני' תועלת בתקנים : פתים אחזקה פי האסים רעים הם : בעבור טו
 קס' טו' ט' וזהו אליהו בלתי מספילים פי אם סבילים מה הוא
 נרמ' טו' כ' רצון הארון : ואל תפשו בן אשר זו וולית פי אם יח
 סמ' א' כ' המלאי רוח : מדברים ונפשמם בחהלות ובמומרים יט
 פ' ח' לרעמו. המשיח רחמים משוררים ומהללים לנבכם ליהוה
 סיו' מסוררים מורים סמיר עלהל' לאלהים האב בעם ארניט ישוע נ
 סיו' כנכעים. המשיח : ונקעים איש לרעהו בראת אלהים טא

כב כג הנשים הנקנה לבעליו כמו אלהאון : פי הבעל הוא
 ראש האשה פאשר גם המשיח הוא ראש הקהלה והוא
 כד למועיע הנזוח : אולם פאשר הקהלה נכנעה אל המשיח
 כה כג גם הנקעים לבעליו כגלדבר :
 ח' ארנו אהנשיכם פאשר גם המשיח אהב את הקהלה ונתן
 כו את עצמו בעדה : למען יקדש אותה פסורנו אותה ברחצת
 כז המים בדבר : למען יציג אותה י לעצמו קהלה נהדרה
 אשר ארלה בתם או קמט או מאוכח מפילה פי אם
 כח למען תהיה קדושה ונגל מים : פכה מדברים הבעלים
 לאהב אהנשיהם כמו את גויותיהם האהב אחאשהו
 כט אהעצמו הוא אהב : פי איש מעולם לא שגא את צירו
 פי אם סוכן אלו וראג לו פאשר גם המשיח את.
 ל לא הקלה : פי אברי נהנו אהנו מבשרו ונמצאמו : על פן
 יעוב איש את אביו ואדאמו ודבק באשהו והיו שניהם
 לב לבשר אהו : וסוד דהה גדול היא אף אנו סבר על
 לג המשיח ועל הקהלה : אפס מאתם בקרש כל אהו כה
 יאהב אחאשהו כמו אהנמשו אף האשה פי אהיא את
 בעלה :

ו ב הנשים השמעי אליהורכם בארון פי זה הוא ישו : פבר
 אדאכד ואחאפד אשר היא המצוה הראשונה בהבקחה
 ג למען ישב לה ותארו ויסם על האדמה :
 ו האבות אליהכעיסו את בניכם פי אם ספלי אולם פמוסר
 ח הארון ואלוהיהו : הנשים השמעי לאנניכם
 פפי הנשר בראת וברעה בתם לנבכם כמו אליהמשיח
 עג' ט' יא

°נחום 99. לא פסי עבודת עון קמו רצונים לאנשים כי אם פענוריו
 °עוטים. המשיח יעשה אחרצון האלקים מדינקשש: גרצון טובו
 °חס תענוו. עדים קמו אחרדאון ולא אנשים: גרעהכם כי לרשוב
 °קור' 10. אשר יעשהו לראש ארצותא ישא מאת הדאון אם עבר
 °סויסרוסנסק אם קסי: ותאליים ארעעם: הדברים ההם עשו אפם ש
 °ודלו מן. להם ונששו אחרהערה גרעהכם כי גם ארניכם תיא
 °גרי' 11. בשמים ואון עמו כישוא קים: גאנתרתי
 °שט' 12. אמי הוקו גיהוק ובקו גברתו: לבשו את לבשק האלקים יא
 °נמלכ' 13. למען תוכלו לעמוד נגד לכלי השמן: כי אין לנו מלחמה יב
 °כני 14. נגד אשר הים כי אם נגד ממשלות נגד שלטים נגד משלי
 °ר' 15. השפח העולם הזה נגד ותחיות הרשעה פמרוקים: גברנו
 °קור' 17. זאת קחוי לכם את לבשק האלקים למען תוכלו להתנגד
 °כניוסת. ביום הרע ובאשר עשיתם אתההל לעמד: לכן עמדו יד
 °רע' 18. אויבי תלציכם באמת ולבשי שריו חצוקה: ינעמלי תרנלים שו
 °יסע' 19. בתוכנת גשורת השלום: ערהל לקחי מגן האמיתה אשר מו
 °נככת. זו תוכלו לכבות את פרחי הרע הרקום: ואת צבעו יו
 °יסע' 20. השועה קחו ואת חרב הריז אשר היא דבר אלקים:
 °ענר' 21. עם קלמסלה ותחנה מתפללים לכל עת בריח ואי עעם יח
 °תל' 22. הדבר הזה שלטים בכלתוקה ותחנה בעד כלתקדושים:
 °סקו. גבריו למען תפגו לו מנה כנסתה כי לחודי אהיה יו
 °תמללו. הבשורה גבשקה: אשר גביתה אני סמסין צרהק למען כ
 °טמו' 23. בה אצר בגלי באשר צרף לו דבר: הלמען מרעו גם כא
 °סלימסמית. אפם אחרדברים על ארתי את אשר אני יעשה אהפל
 °סו' 24. יודיע לכם אימקום החא החוזב ומשרת גאמן גאון.
 °ס' 25.

°נעמו' 26. כב אשר שלחתי אתו אליכם אל עעם הדבר הזה למען מרעו
 °יסע' 27. כב אחרדברים על ארתינו ונתם אדלכותוקם: שלום לאתים
 °תל' 28. ואחבה עם אמיתה מאת אלקים האב והאון ישוע המשיח:
 °קור' 29. כד יחיו יתה עם כלתאחבים אתאולגיני ישוע המשיח
 °160 נתם 30. בגלי השגות אמן:
 °160 נתם 30.

נכתבה בעיר רומא אל האססים בודי מוכוסו:

אגרת פאול השליח אל הפילפוס:

°ס' 1. א אל וסמחואם עבדי ישוע המשיח לכל הקדושים: גישוע
 °ס' 2. המשיח אשר הם פסילי עם ראשי המורים ונ.
 °160 כתיים. ב ותפשוותוקם: תון לכם ושלום מאת אלקים אבינו והאון
 °ס' 3. ג ישוע המשיח: אני מודה לאיתי בכל צר אשר לכם:
 °סמס' 4. ד הפילי אתהחמנה בשמחה בכל עת בכל הפלתי בעד כלכם:
 °נעסותי. ה על תחתברותכם בגשורה מדיהום הראשון עד עתה:
 °160 ס' 5. ו יען אני בטיח על עעם הדבר הזה כי הפיתל בקם פעל
 °נחת. ז טוב וכלה עריום ישוע המשיח: באשר נכון לי להשפיל
 °ס' 8. ואת על שלכם בעבור תווחכם לי בגל באשר גם פמסותתי
 °ס' 9. ולם בהתנצלותי הבשורה וקיימה וברו חסין ישכם כלכם:
 °ס' 10.

מזן כחות. כי עדי היא האלהים איה אנן השלם אתפלקם ברחמי ה
ישוע המשיח; ותאה אנן מחפלי כי אהבתכם מעדיה עוד מ
יותר ויותר בהפחה ובגלגל צעתי; בעבור בהנכם את הפליטים
למען תהיו נתיים בגלמקשל עד יום המשיח; כולאים י
פרי צדקה אשר הם עליהו ישוע המשיח לנבון אלהים
ותהלהו; אך צדקה אנן כי תדעו איה כי הדברים איהו י
לפני ביותר לתפלות בהשורה; עד אשר מוסרותי נהיו י
גלים בפשיה בכל חצר הפחה ובגל תושבאים; ורב ד
האזנים בארון בהתקנים במוסרותי עוד יותר הרצה
התעורר להר את הדבר בגל קוד; אזנים אמנם אריאם מ
אתהפשיה גם בעבור קנאה ומריבה ותאזנים גם בעבור
רצון טוב; אלה מעדים אתהפשיה לסקרנה בגליתם מ
ברפוחם להסוף צדקה עלמוסרותי; אך אלה מאהבה י
ברעלם כי להתנגלות בהשורה אנן מישים; מה אמא יח
אס' בגלגלך אס' למראה אס' באמת המשיח הוא כפר
בנאות אנן שפוח אמנן גם אשמה; כי דעמי כי ואת יש
לגיע לי לשיעה עליה; תפלתכם תהפך רוח ישוע המשיח;
כפי תדלתו ותקוהו כי בגלמאמה לא אבוח כי אס' כ
בגלמאמה באשר בגלית גם עתה יגדל המשיח בגוהו
אם עליהו חיים אם עליהו מות; כי לי היות המשיח כא
למות בצע; אך אם היות בצער נאה לי פרי יגיעה ואת כ
אשר אהר לא דעמי; כי מאלן אנן מן השמים בהיות כ
לי המשיח לעשר ולהיות עמהפשיה היא מוכה יתר
מאר; אך שכן בצער נצדך יותר למענכם; ובהיותי נהיה כד
על

ח

עלואת אנן דע כי אשפן ואשפן יחד עם פלכם להצלהתכם בנסר לעת.
כו ולשמתה אמיוננקם; למען מעדיה כי תהלתכם בפשיה
כו ישוע עליה פאיתי עוד אליכם; רק פטוה לבשורה המשיח
ההנהיג למען אם אבוא ואראה אהכם אל אס' אהיה
בלקירנקה אשמע אתהדברים אדומים כי אהם לעמים
בריה איהו ונפש אתה גמנים יחד באמונת הבשורה;
כז בלתי נבשתים בגלדבר ספני השמיים אשר היא להם
כש מופת אבדון אף להם להשיעה ותאה מאת אלהים; כי
לכם זמן למען המשיח לא לבד להאמין זו כי אס' גם
לענות למענו; בהיות לכם עצם הפלחמה היתה אשר
במות ורעהו כי ועתה אהם שמיים כי;
כז לכן אס' יש איהו הנהגה בפשיה אם איהו נהמרת יתקור נכס.
אנהגה אם איהו התפירה ריהם אם איהו תחמים ותחסים;
ב מלא אתשמחתי למען השפילו אתעצם הדבר ההוא סרופ' י' ט'
בהיות לכם עצם; האהבה היתה בגל נפש אהת משפלים סר' ז' ט'
ג אתהאקחת; אל-תעשו מאיקה עלי פדון או בנדו סג' ט'
הגל כי אס' בענות ריה מושפנו אל אתדעוה לעלים יקרים נכס.
ד עלעצמם; אלהנפשו כלאש אתהדברים שלכם כי אס' נכד.
ה כלאיש גם את אשר לאהדים; כי ואת השפילו נכס את להחונ לסס.
ו אשר גם בפשיה ישוע; אשר בהיותו בתניח אלהים לא זכר' ז' י'
ז חשב לעול להיות טוה לאהדים; כי אס' חצרה אתנשאו כסלל כנסתו.
ח ולקח הניח עבר ונהיה צומח בגראים; ובהקצאו בתאר ככ' ז' י'
פאדם השפיל אתעצמו בהיותו נשפט ערמות אמנן מות סענר' ז' י'
ט הדגל; עלכן גם האלהים רופם אתו מאר ונתן לו שם סע' ז' י'.

66. אשך על קלטים : למען בשם ישוע הברע קל-בגדי
 67. מלאה אשר בשמים ובגארץ ומלאה אשר ממתח לארץ :
 68. וכל לשון תורה פי ישוע המשיח היא החרון לנבוא יא
 האלים האב : לכן והיב באשר המיד יב
 69. למסור. למען יבדחו לא לבד כמו בנבואתי פי אם יענה הרבה יותר
 70. געורת ס'. בארץ-נבואתי בראי וברעיה לפניו אתפעת השיעתיקם :
 71. מתחוססועל פי האלים הוא הפעל בכם אם תפן גם פעל לפי יג
 72. הרצון הטוב : אתהפל עשו לבלי תלונות ותתפחות : יד
 73. למען יהיו המימים ונקלים בני אלים בלי-שמחה בנדך מו
 74. יד עשה וסתחלה אשר בניהם אתם מאירים במאורות
 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

היה חשק אחר-לכם במתעפוף יען שמעתם פי הלה : ומתעכנ
 כו פי אמנם הלה קרוב לפוח את האלים וכן אתו ולא
 אתו לבד פי אמנם אתי למען לא יתנה לי גרון על
 כח גרון : לכן בחרת ורזית שלחתי אתו למען בראותכם
 כש אתו עוד תשמחו ואני עצבתי ורע : לכן תלנהו בחרון
 ל בקל-שמחה והאנשים פאלה יהיו לכם תרים : פי בעבר
 פעל המשיח קרב עד-למות בבלי השפיל את-נפשו למען
 ימלא את-מקור שרתכם אתי :
 ב באחרית אתי שמחו ביהיה לנחוב אלכם את-עצם
 ב הדברים האלה אמנם לא קשה לי אתן קרם בסח : רא
 אתה-לבים ראא אתה-פעלים הרעים ראא אתה-חמיה :
 ג פי אנהו המליח העברים אתה-אלהים בדים ומתהללים
 ד במשיח ישוע ולא בנשר בסקים : אף פי גם-אני יש
 ה דבר בסקים גם בנשר אסתר סמוח לבטוח בנשר
 ז אני יתרי : כמול ברשמותי לים כמולדה ישראל משנבט
 ו בנימין עבר מעברים לפי החרה פרוש : לפי קנאה רח
 ח את-השוחץ לפי הברכה הנהיה בתורה בלי שמחה :
 ו אלים הדברים אשר תיו לי בצע אתם השנתי למען
 ח המשיח לגנו : ואמנם אני השב אתהפל להיות נק
 בעברו חרון בעת ישוע המשיח אתי אשר למענו
 ט לבתי את-נק הפל וחשב אני אתם להיות אשפות
 ט למען אנהי אתה-משיח : ואפוא בז בבלי היות לי
 צדתי שלי אשר היא כרת-תורה פי אסאת אשר על
 זר אמית המשיח העולה אשר מאלים באמקד : כ
 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120.

1000. חפסי עליהו אדתם עליהרץ אם הם בשמים : ואחכם אשר כח
 נ' 1001. לשנים חייכם מקורם ואגים גיצר הפחשבה בפשעים
 1002. הקמים : אך עמה רצה גזרתו בשרו עליהי הפנות להצני כב
 1003. אחכם קדושים וגלמים וגל שמעיה וקניו : אם את כב
 1004. תעשרו באמונה משרים וגבנים וגלתי נמוסים מהערת
 1005. הנשורה אשר שמעתי הנקראת לקריצור אשר תחת
 1006. השמים אשר מסתתה נהייתו אני סאלי : ועמה שמח כד
 1007. אני בעניי העברכם ומסלא אני את מסחורי מצוקות
 1008. המשיח : בנשר בעד גזרתו אשר היא השקלה : אשר כד
 1009. נסיותי
 1010. משורה אני נהיית פני לוכנח האלהים הנתנה לו
 1011. אליכם למלא את דבר האלהים : את השוד הנסתר מן כו
 1012. העולמים ומהדורות אך עמה נגלה לקדושי : אשר כו
 1013. ליום הפע האלהים יהודיע מה הוא עשור כבוד השוד
 1014. הזה בגלים אשר הוא המשיח בכם לתנת הנבדו :
 1015. אשר אנחנו מצידים אלו מזהירים בלאדם ומלפנים כד
 1016. מירקטו
 1017. בלאדם בגל החכה למען נצני בלאדם המים בפשיח
 1018. ושועי : אשר לאת גם אני עמל הלהמי פני פעלו כס
 1019. הפעלת פי בנבירה :
 1020. כ' 1021. פי אני תפן אשר תרעו מה רבה הפלחמה אשר יש ב
 1022. לי בעברכם ועבדתי אלה אשר בלאותהא ובלאה אשר
 1023. לארצה אתפני בנשר : למען יחסי בלוייהם : ושלג ב
 1024. באהבה ואל פלעשר מלא בשחת החבונה אלהיית לו
 1025. האיתים האג ותפשיח . אשרו פראצרות החכמה נ
 1026. ותבעת נספרים הם : ואת אני אפר למען לארמה ו

1027. ה אחכם איש לאמר פתי : פי גם אמר בשל בלתי נכח אני
 1028. אך צריח עמכם אני שמתו וראה את סודכם ואחדותו
 1029. ו אמינותכם בפשיח : לכן פאשר קולתם את הפשיח ישוע
 1030. והאנון גו התולכי לו : משורשים וגבנים זו ומקמים
 1031. כו אמונה באשר לפרתם פשיחים מה בתורה : רא פך
 1032. יהיה איש שלל אחכם עליהו פולוקסא ויהיה הגל פני
 1033. ט מסרת האנשים פני עבר העולם ולא פני המשיח : פ
 1034. כו שגן בלמלא האלהות נוסיה : ואתם בו נסלאים אשר
 1035. יא הוא ראש כל שורה ושלמן : אשר בו גם נמלמם במילה
 1036. גל עשיית ידים בהפשטת ויהי הפואת הקשר במלת
 1037. יב המשיח : בהקברכם עמו במילה אשר מה גם הוקמתם
 1038. עמו עליהי אמינה פעלת האלהים אשר העם אתו מעם
 1039. יג המוקים : ואהלם המתיים בפשיעים ופעלת בשרכם היתה
 1040. יד ידו עמו פעלו לכה את פל הפשעים : פמהותו את פתב
 1041. הדי אשר נגננו בפשעים אשר תנה צורר לנו ונשיא
 1042. טו אתו כו היתוך בהקעו אתו אל העלג : ובהפשישו את
 1043. השורה ואת השלשנים שקים לרא גלוי והתרוגן עליהם
 1044. טז בעצמו : לכן אל ישפש אחכם איש באכל או במשקה או
 1045. יז דבר מועד או ראש חודש או שבתות : אשר הפה גל
 1046. יח העתידות אך הנהיה לפשיח : אי ישוע איש את פתו נבחוכם
 1047. יט הרצה בשמלת רוח ובעברת הפולאכים החדר בדברים
 1048. ש אשר לארצה הגל נפתי מאת חבונת פשור : וגלתי את
 1049. אתרואש אשר מפני בלתינה המבלפלת והמשלבת יד
 1050. כ עליהי הפרים והצדיות גלית גלית האלהים : לכן אם

ס"ס כ" ל' סוכתים הֵאָחֵהוּ וְהִשְׁתַּחֲוֶה וְנִסְחָה עֲבוּדָה בְּאֵרוֹן :
 ע"ס סגרות. אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֹתוֹ אֲלֵיכֶם לַעֲשֹׂם הַדָּבָר הַזֶּה לְמַעַן יֵדַע אַתָּה :
 ספ"ל י"ג אֲשֶׁר אִרוּחֵיכֶם וְחִנָּה אֶת־לְבוּשֵׁיכֶם : עַם אֲנוֹכְמוֹס הָאֵחָה ה'
 הַנֶּאֱמָר וְהָאֵהוּב אֲשֶׁר הוּא מִכֶּם אֶת־הַפֶּלֶא יִנְרָעוּ לָכֶם אֵת
 פ"ס י"ט כ"ט הַנְּהוּיֹת פֶּה : אֲרֻסְתְּרוֹס חֲבֵר מֵאֲמָרָה שְׁאֵל לִשְׁלוֹמְכֶם ט
 הַנְּמָר. ס"ס וְנִרְקֹס בְּרִאיוֹת בְּרִנָּה אֲשֶׁר אֶדְחִיו לְמַחְמָם פֶּקֻדוֹת אֶת־
 י"ג י"ג יָבֹא אֲלֵיכֶם בְּבֹלֵי אֵתוֹ : וְיִשְׁלַח הַנְּקָרָא יִסְמֹס אֲשֶׁר הֵם י
 ס"ס י"ט שְׁבֹגֵי הַסְּוֵלָה אֵלֶה לְבֹדִם חֲבֵר עֲבֹדְתִי אֶל־מִלְכֻת הָאֱלֹהִים
 פ"ר א' אֲשֶׁר נָהוּ לִי לְנֶחֱמָה : שְׁאֵל לִשְׁלוֹמְכֶם אֲשֶׁר־מִכֶּם יא
 ע"מל. עֲבַד הַפְּשִׁיחַ תְּמִיד הוּא לְחָתֶם בְּעוֹדְכֶם בַּחֲסוּלוֹת לְמַעַן תַּעֲמִדוּ
 שְׁלָמִים וְנִכְלְאִים בְּגַל בְּרֹצוֹן הָאֱלֹהִים : פ"ו מַעֲד אֲנִי יב
 נ"קו"ר א' ב' עָלְיוּ מִי יֵשׁ לִי לְנֶאֱחָה רִבְּה לָכֶם וְלֵאלֹהִי אֲשֶׁר בְּלֵאוֹתָאֵי
 הַנְּמָר. וְלֵאלֹהִי אֲשֶׁר בְּהַרְפּוּלִים : שְׁאֵל לִשְׁלוֹמְכֶם וְיָקָם הַרְמָא יג
 ע"ר נאס"א. הָאֵהוּב וְדָמָס : שְׁאֵלָה לְשֵׁלוֹם אֵת הָאֲחֵים אֲשֶׁר בְּלֵאוֹתָאֵי יד
 סה"ו ט"ו א' וְאִתְרִימֹס וְאִתְהַנְּהֵלָה אֲשֶׁר בְּבִיתוֹ : וּבְאֲשֶׁר נִקְרָאֵה טו
 ע"ו. הָאֵהוּב בְּיֻחֵם הַסִּגְנָה מִן זֶסֶם תַּרְמָא גַּבְהֵלָה הַלְּאוֹתָאֵים וּב'
 סה"ג. נֶסֶתְרָם תַּקְרָא אֵת אֲשֶׁר מִלְּאוֹתָאֵי : וְאִתְרִי אֶל־אֲרֻסְתֹּס טז
 ספ"ל י"ב כ"ד. רַחֵם אֶת־הַשְּׂוֹתָה אֲשֶׁר לְמַחְמָה בְּאֵרוֹן מִי תַמְלֵא אַחֶה :
 נ"כתיבת יד. שְׁאֵלָה שְׁלוֹם בְּבִית יְיָ פֶּהֵל וְכַרְוֹ אֶת־מִסְוֹתֵי הַתָּן ז
 עִמְכֶם אֲבוֹן :

נכתבה בעיר רומא אל הקולטים על ידי סוכתוס ואונסמוס

האגרת הראשונה מפאול השלוח אל התסלוניקים :

א ב' אֵל וְסִלְוָנוֹס וְשִׁמְוָתְיוֹס אֶל־קָהֵלָה הַתְּסֻלוֹנִיקִים בְּאֵלֹהִים ס"ה ס"ב ס"א
 הָאָב וְבָאָרוֹן יִשְׁעֵי הַפְּשִׁיחַ הֵן לָכֶם וְשֵׁלוֹם מֵאֵל ס"ב ס"א ס"ב
 ב הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ וְהָאָרוֹן יִשְׁעֵי הַפְּשִׁיחַ : אָנְחֵנוּ מוֹדִים
 לְאֵלֹהִים תְּמִיד בְּעַד בְּלִבְכֶם וְעִשִׂים וְכָר לָכֶם בַּחֲסוּלוֹתֵינוּ בְּגַל ס"ב ס"א ס"ב
 ג הָרוֹל : וְזָכְרִים אֶת־פְּעַל אֲמִינֵתְכֶם וְאֵת וְעַל אֶהְבַּחְכֶם וְאֵת ס"ב ס"א ס"ב
 הוֹחֵלֵת מַקְוַתְכֶם בְּאֲדִינֵנוּ יִשְׁעֵי הַפְּשִׁיחַ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים אֲבִינוּ : ס"ב ס"א ס"ב
 ד הַדַּעֲמָנוּ אֲחֵים נְאֻדְבְּנִים מֵאֵת הָאֱלֹהִים אֶת־חַוְוִיהֶכֶם : מִי י"ט ס"ב ס"ב
 בַּשְּׁוֹתָהֵנוּ לֹא־הוֹתֶה אֲלֵיכֶם בְּאִמְרוֹ לְבַד מִי אִסְגָּם בְּנִבְרָה ס"ב ס"א ס"ב
 וְנִרְיַח הַקְּדוֹשׁ וְנִבְלָא בַּחֲפָה רַב בְּאֲשֶׁר יִדְעָתֶם אֲדָה הַיָּינוּ ס"ב ס"א ס"ב
 ו בְּיַעֲכֶם בְּגַלְכֶם : וְאִתְּם נְהִיָּתֶם מִתְּהַלְכֵי חִבְיִתְנוּ וְתַבְנִית ס"ב ס"א ס"ב
 ז הָאָרוֹן בְּנִכְלְכֶם אֶת־הַדְּבָר בַּמַּצְוָה רַחֵם עִם־שִׁמְחַת רַחֵם ס"ב ס"א ס"ב
 ו הַקְּדוֹשׁ עַד בְּנִדְחֵיכֶם לְחַבְיִתוֹת לְכֹל־הַפְּאֻמִּינִים בְּמִקְרֹבֵינָא ס"ב ס"א ס"ב
 ח וּבְאֵינָא : מִי מִכֶּם לָרַע דְּבַר הָאֵהוּב לֹא לָרַד בְּמִקְרֹבֵינָא ס"ב ס"א ס"ב
 וּבְאֵינָא מִי אִסְגָּם בְּקִלְמוֹס לְמִינְחָתְכֶם אֶת־הָאֱלֹהִים יִצְהָה ס"ב ס"א ס"ב
 ט עַד לְבָלְתִי הָיוֹת לָנוּ אֲדָה לְדַבֵּר מֵאִימְהָ : מִי הָם עֲצָבִים ס"ב ס"א ס"ב
 מַנְיִים עִלְאוֹתֵינוּ אִתְּהָ מְנוּא הֵה לָנוּ אֲלֵיכֶם וְאֲדָה
 שְׁבִתָּם אֶל־הָאֱלֹהִים מִתְּהַלְלִים לְעַבְדֹה אֶת־הָאֵל הַחַי ס"ב ס"א ס"ב
 י וְלִנְיוֹת אֶת־בְּנוֹ מִרְדֵּשׁוֹתֵים אֲשֶׁר הָקִים אֹתוֹ מִכֶּם ס"ב ס"א ס"ב
 הַפְּתִים אֶת־יִשְׁעֵי הַפּוֹצֵל אֲהֵנוּ מִן־חִתְרוֹן הָבָא : ס"ב ס"א ס"ב

ויטע'נ'ט' י'ה' אַמִּיגֶה וְהַנְּהִי וְכֹלֵעַ אֵת הַתּוֹנֵת הַמְּשֻׁעָה : כִּי לֹא שָׁמְנוּ שׁ
 יִסְמְעוּ לַדָּם : הַתְּלִיזִים לְהַרְוֵן בִּי אִסְלִקְנִית הַמְּשֻׁעָה עַל־יְיָ אֲדִינִי יִשְׁעֵי
 הַמְּשֻׁעִים : אִשֶׁר טַח בְּעֵדֵי לִמְעֵי אִסְמֵאֲנִי שְׁתִּימִים אִם
 מִר' ד' א'ח' וְשִׁמְשֵׁי נִדְחָה וְדָר עָפוּ : עַל־יָד חֲסוּ אִישׁ אֶת־רַעְיוֹהוּ וְקָנָה אִי
 סְרוֹמ' אֶרֶב'ט' הַהֶדֶד אֶת־הַהֶדֶד בְּאִשֶׁר בָּם עֵשִׂים אִמָּם :

וְלִסְכִּיר. ה' אֵת אֲנֵהֵי שְׁאֵלִים מִכֶּם אֲהִיִּם וְדָעַת אֵת אִשֶׁר מִתְּעַמְלִים יֵב
 קוֹר' ט' א' י'ח' בָּכֶם מִנְּעֻזָּהִים עַל־כֶּם בְּהָדוֹן וּמְהִירִים אֲהִיִּם : וְהַחֲשֹׁב יֵב
 וּמוֹפְלִים. אֲהִים לְמַעַלָּה עַל־הַר בְּהַנְּהִי בְּעֵבֹר פְּעֻלָּתָם שְׁלֹמֹו אִישׁ
 רְדַסוּ מְלוֹס. עַסְרֵעֻהוּ : וְאַנְחֵנוּ מִבְּקָשִׁים מִכֶּם אֲהִיִּם יֵד

הַסְּרוֹעִים. ג' הַחִירֵי אֶת־הַעֲשָׂשִׁים אֲמַצֵּי אֲחֵרֵי הַלֵּךְ הַמִּכִּי אֶת־הַתְּלִיזִים
 תְּסַל' ג' א' הַרְיִכִי רֵחַ לָל : רֵא אֶלְכֵהִי יִשְׁלֵם אִישׁ לְאִישׁ רַעְהָ רַחַת שׁו
 וּנִק' א' ט' א' ח' רַעְהָ בִּי אִסְמֵמִיד וְרַסוּ אֶת־הַשֹּׁב בָּם בִּין אִישׁ לְרַעְהוּ
 גִנְר' ט' א' כ' בָּם לָל : הַמִּיד שְׁמַחֵי : בְּגִלְיָן נִדְוֹל הַתְּפִלָּה : בְּכִלְדָּבָר יֵו יֵד ח
 לֹו' א' י' ח' הַדָּו כִּי זֶה רַצוֹן הַאֲלֵהִים בְּיִשְׁעֵי הַמְּשֻׁעִים אֲלֵיכֶם : אֵת־יֵשׁ

סְמוֹ' א' ג' הַרְיִח אֶל־חֲכָבֵי : אֶת־הַנְּבִיאֹוֹת אֶל־תְּבֹוֹ : אֶת־הַלֵּל בְּהֵנִי כִּי כֹא
 אֶת־הַשֹּׁב אֲחֵוֹ : מִלְּפִרְאָה רַע הַנְּרָר : אֵת אֲהֵי הַשִּׁלּוֹם כִּב כִּנ
 עֲצִוֹ וְדַשׁ אֲהִיִּם לְהִלְכֵם וְכִי רַחֲמֵי וּנְשָׁכֶם וּנְוִיחֲכֶם
 יִשְׁמְרוּ בִּין שְׁמֻזָּה בְּנִיאֵי אֲדִינִי יִשְׁעֵי הַמְּשֻׁעִים : וְאֲמַצֵּי כֹר

הַקָּרָא אֲהִיִּים אִשֶׁר בָּם יַעֲשֶׂהוּ : אֲהִים הַתְּפִלָּה בְּעֵדֵי : כֹּה
 שְׁאֵלֵי לְשִׁלּוֹם לְהַאֲהִים אֲהִיִּים וְלִבְהַאֲהִים הַקָּרָא הַקָּרָא כִּי כֹ
 בְהִתְהַיְוֵי בִּי תִקְרָא לְהַאֲהִים הַקָּרָא הַקָּרָא הַקָּרָא הַקָּרָא הַקָּרָא הַקָּרָא
 וְקוֹל' ד' א' ח' חֵן אֲדִינִי יִשְׁעֵי הַמְּשֻׁעִים עֲשׂוֹכֶם אִמָּם : כֹּה

האגרת הראשונה נכתבה בעיר אתונה אל התסלונקיים :

האגרת השנית מפאול השליח
אל התסלונקיים :

א' אַל וְסִלְוָנוֹס וְסִמּוֹנִיוֹס לְקַהֲלַת הַתְּסַלּוֹנִיקִים בְּאֲלֵהִים ח' סְטִל' א' א'

ב' אֲדִינִי וּבְהָדוֹן יִשְׁעֵי הַמְּשֻׁעִים : חֵן לָכֶם וְשִׁלּוֹם מֵאֵת ג' בְּקוֹר' א' א' ט'

ג' הַתְּלִיזִים אֲדִינִי וְהַרְוֵן יִשְׁעֵי הַמְּשֻׁעִים : חֵינִים אֲנֵהֵנוּ לְהַדְרוֹת סְרוֹמ' א' א'

ד' עַד כִּי אֲנֵהֵנוּ עֲצָמֵנוּ מִתְּהַלְלִים בָּכֶם בְּהַדְרוֹת הַתְּלִיזִים עֲבֹד ח' סְטִל' א' א'

ה' כְּלוּמִי : וְאֲהִיִּת מִשְׁפֵּט צָדֵק הַתְּלִיזִים לְמַעַן תִּתְּשֻׁבֵי שְׁרִים ח' לְמוֹפֵת. פִּל'

ו' לְמַלְכוּת הַאֲהִיִּים אִשֶׁר בְּעֵבֹדָה בָּם לְמַעַנִים אִמָּם : אִם אִמָּם א' כ' כ' א'

ז' וְלָכֶם הַמְּיֻזְקִים לְרַעְוֵעַ עֲמַנִי בְּהַתְּנִלוֹת הַהָדוֹן יִשְׁעֵי מֹד סְטִל' א' א'

ח' הַיִּשְׁמִיעַ עִם מְלֵאכֵי נְדָרְהֵי : אֲשֶׁר לְהַבְּהָ בְּחַיֵּי הַקָּמָה ח' סְטִל' א' א'

ט' שְׁמֵעִים אֶל־בְּשׂוֹרַת אֲדִינִי יִשְׁעֵי הַמְּשֻׁעִים : אִשֶׁר וְקָסִיד סְטִל' א' א'

י' בְּהָבִינֵן עוֹלָם מֵאֵת אֵי הַהָדוֹן וּמֵאֵת הַר קָדֹ : בְּאִשֶׁר ח' סְטִל' א' א'

יא' עֲדִיתֵנוּ אֲלֵיכֶם בְּיוֹם הַקָּדָם : אִשֶׁר לֹוֹאֵת בָּם אֲנֵהֵנוּ מִתְּפִלָּה ח' סְטִל' א' א'

ס"ט ט"ו י"ג. אלהים מוכה ומאמה אין להמאס אם בתורה יקבל : בי ה
 סמו"כ"כ"ס הוא מקדש ברבר אלהים ובחסנה : אסתשים אתהדבריה ו
 טטמו"ט"ו האלה לפני האחים תהיה משרת ישוע המשיח טור מגדל
 ס"ב"א"ג דבריו האמינה ותלמוד חשוב אשר נדפס אף לספור ו
 מס"ח"ו ה' הול וההגל השאל והצל את עצמך זריאת אלהים : בי ח
 תהל' קכ"מ הקדש הנשי הוא מועיל למעט אף זיאת אלהים לועלת
 היא לכל דעות לה הנשתת החנים ההגים והעמדים :
 ס"ט"ג"ו גאמן הדבר יטנה לכל מקלה : כי לזאת אנהנו גם מתעמלים מ
 ס"כ"כ"ו ג"ם מתרפים כי קנינו אלהים חיים אשר הוא מועיל
 יח"ו"ס"כ"ג קל' בני אדם וביותר המאמינים : כי אלהיה ולמו : איש יא יג
 תהל' קמ"ס אליבנה אתהעירוף כי אסתיה תבינה המאמינים ברבר' י
 י"ח. בהתהלכות באהבה ורחה באמינה : קשתרה : עד אבוא יג
 ירמ"ח"ו ה' הקטב לעזיאה' להותרה ולקח : אלמשש את התנינה יו
 ננקינן. אשר בך אשר תהנה לה עליו נביאה בסימכת גי בעל
 סכנתי סקנ' התנה : באלה תנה באלה תנה למען תגלה צליחה לכל : טו
 ג סמ"א"ו ה' השפל על עצמך ועל הקוח עמו בהם כי בעשותה זאת טו
 תהי' ע"ה שיעור גם אתהנשפה וגם אתשמיעה
 סמ"ב"ו ה' קימו אלהינער כי אסתהירו פאך צעירים פאקים : זמנות ה
 יו"ח"ט"ג"ג פאמות צעירות פאחות בקלשהרה : אלמנות בררה אשר ג
 דנר"י"ס פסקים אלמנות הנה : ואם אינו אלמנה יהיו לה בנים ד
 ססוק ה' או צאצאים תלמדנה בהנשונה כי ברתן שלחו יזרא את
 ס"ה"ו י"ג ילמדו האלהים וישלמו נמול להנשונה כי זאת מוכה תרצהה
 י"ט י"ט לפני האלהים : אף אשר אמנם אלמנה היא ולמנהה ה
 ס"ח. קמנה אלהיהם ומתשרת בתנוות ובתפלות ללה היום :

י אף תפחענינה בתוהמה פחה : ואתאלה צן למען תהינה
 ח בגלי שמקח : ואם איש לא ישניח אלה אשר לו וביותר
 ט אל' צני ביהו באמינה כחש ורע היא לבלתימאמין : אלמנה
 תבדר אשר אינה פהקה משעים שנה ותורה אשר
 י' איש אחר : המינהה במקעים טובים אסתדלה בנים אם
 תגלה גרים אסתדלה רגלי הקדושים אסתהקה עור למעשים
 י"א אם תדעה קלמעשה טוב : אף מאלקות צעירות השאלי
 ב כי אשר הענגנה נגד הפשיה תדפעה להנשא : ויש לה
 י"ג הרשעה כי אסתאמינה הראשונה נאצו : ויחד עם זאת
 גם עצלות הו ולמדות לקטב ברתים ולא לבר עצלות כי
 אס"גם מבטאות ורופות צרות מכללות את אשר אין ראוי : ססל"ג"א
 יד לכו ואלו ריפה כי הצעירות תנשאה ומלרנה בנים ותנהלה ססערות
 טו אסתהגיה ולא תנהה למחנך קל'עליה לדיעה : כי אהדות ססג
 טז פבר תמני אחר השקון : אם אינה מאמין או מאסתה מן סססית
 יש לה אלמנות ישון להו עור ולא חכרה ההלה למען ירונות לו
 יז תסיק עור לאלה אשר אמנם אלמנות הנה : תהנים המנהלים סססג
 יח השב תחשו שנים למשנה כבוד וביותר אלה הפחועפלים זכ"ט"ו י"ג
 יח ברבר ובלקח : כי הכתב אמר לאתחכם שור בדישו ועוד דנר"כ"ס"ו
 יט השפל שנה לשכרו : נגד זמן אלמנה שנה ותלי עלפי מת"י"ו
 כ' שנים אושלישה עדים : את החשאים פגני הפל הוכח דנר"י"ו
 כא למען גם הנשארם תהיה להם יזאה : אני מציד לפני סמו"כ"ו י"ז
 תאלהים והאנון ישוע המשיח והפלאים בהחירים כי מת"כ"ו"ל
 תאמור אתאלה בגלי מדימת משפש וגם בגלי פשורת ס"ק"ו
 כב מאמה לפי הנשעה : אלתמסך בנים : מרת על' יזאה איש ססל"ג"ט
 ססס"ג

תתמנר.
 קר.
 החלוסה.
 גלוים.
 לא יוכלו להקבא :

ג'להצבונים אשר הקמה פתח על יחשבו את ארצותם ו
 שנים וכל צבבור למען לא יגרוף שם האלהים ותקח: ואלה ב
 אשר יש להם אריות מאמינים אל בניו אתם על פי אריות
 הקמה כי אספיותר יעבדום על פי מאמינים הם ואהובים
 המבבלים חלק פתמבולה הוואת את אלה לפי והוהר: אם ג
 איש ילמד וישנה מזה ולא יקרב אל הדברים השלמים אשר
 לא יזינו ישוע המשיח ואל יתקח אשר פני ראה אלהים:
 תהל'ק'ט'ו' רחבלב הוא וקאמה אינו יודע כי אספולה שאלות ד
 ומחוסרי.
 טע'ט'ו' ה'הצבים אתהצבע להיות יראת אלהים טור מאמינים
 טע'ט'ו' ה'אלה: תך יראת אלהים עם וחספסקת בצע גדול היא: ו
 ח'זונ'כ'ו' כי מאימה לא הבאנו אלהתבל ונלו כי מאימה לא נגלו ו
 להוציא: ובהיות לנו אכל וכלבגוש ונספק באלה: אך ה ח
 החפשים להעשיר נלטים בנסה ובמושג ובמאנות ורבות
 כסילות ומניקות הפסביעות אתהאנשים בשחח ובאבדון:
 ט'ז'ו'ה'ק'כ'ו' כי אהבת הנסח היא שרש כל העוה אשר אהים ביערם י
 ט'ט'ו'ה'כ'ו' אליו חש מן האמינה ווקרו את נפשם בסקאנים רבים:

א אף אמה איש האלהים מן הדברים האלה נסח וירוף
 צדקה יראת אלהים מאימה אהבה המוחלת נעיסות:
 יב הילתם מלחמת האמינה הפובה הנוק ובתני עולמים אשר
 גם נקראת אלהים והורית את ההוראה הפובה בפני עדים
 יג רבים: אלו מצדה אחת בפני האלהים היותה הכל ובפני
 הפועים ישוע אשר לעיד לפני פנמיים שלמוס אתההוראה
 ד הפובה: כי תשכר את ההקמה בגלי כהם ובגלי שמירה
 טו ער הוסעת ארצנו ישוע המשיח: אשר בעתו יראה אלה
 פ'על האשר והאדיר לבדו מלך המלכים וארון הארנים:
 טז אשר לו לבדו יש אל'כות שכן אור ארהתקרבות אליו
 אשר איש לא ראה אהו וגם לא יוכל לראות אשר לו כבוד
 יז ובהבת עולם אמן: את העשירים בעולם
 ה'ה' זו לבתי השפיל ג'הה ולבתי ג'ויה בגלי העשר
 יז אספאלתים תיים המשיח לנו בעתרת אתהכל להנאה:
 יח ולפעל טוב לעשר נמצעים טובים להיות מלמלים רצון
 יט והספי' החתונות: אצרים לנשקם יסוד טוב לעמיר למען
 כ ישנו תני עולמים: ה'ה סקוהווס את הפקדון שקמו
 כבשלות מנסבא ריק דול ומלפונר ההתנגות הנקראים
 כג אשר רעה: אשר אהרים בתאמיים אהה חשן מן האמינה
 הן עופה אמן:

האגרת הראשונה אל שמוותיו נכתבה מלאודיקיא עיר
 יאם בפרוגיא סקאסיאנא:

האגרת השנית מפאול השליח אל סמותיוס :

1 לסגרת. **א**ל שלוח ישוע המשיח ברצון אלהים לפי הבקשת א
 2 ההיים אשר הם בישוע המשיח : אל סמותיוס הינו ב
 3 האהוב חסד רחמים ושלום מאת אלהים האב וישוע
 4 המשיח אבינו : אני מודה לאלהים אשר אני עבר אתו נ
 5 מחרון ברצוני סהור פי בבלי חול אשרלי וקרן בתשלתי
 6 לילה ויום : בהכסס לראחוד גנבתי אתדעוהך למען ד
 7 אפלא שמחה : גמחתי זכר האמונה בלתימתהך אשר ה
 8 קד אשר שכלה בראשונה באם אפך לואיס ובאפך אינני
 9 נבשתי אני פי גם נך : אשר בעבדתי אני מזכיר אחו ו
 10 לחיות עוד אתמתנת האלקים אשר יש בק וסמיכת הו :
 11 פי לא נתן לנו האלקים ריח אמה פי אסדות בנדיה ו
 12 ואהבה וחס טקל : לכן אלתבוש מערות אדנינו וגם לא ה
 13 מפני אסרו פי אסדות חבל עיני הנשורה פפי בנדיה
 14 אלקים . אשר הושיע ארנו וקראנו בקריאה קדושה לא ש
 15 פפי מצשינו פי אסדני עצמו וחסדו נתנו לנו במשיח
 16 ישוע לפני עתות עולם : אך עתה נגלה בהופעת מושיענו
 17 ישוע המשיח אשר אמןם בלפל אתהפכות והנהיג חיים ואל

1 א שחת עליך הנשורה : אשר אליה הספדתי לעתה ולשליח
 2 יבמורה נאום : אשר בעבדתי גם אני למענה באלה אך אינני
 3 בוש פי דעתי לכו האמנתי בקפוח אני פי יכול הוא
 4 יב לשמור אתפקדוני ליום ההוא : אדון אתהקניתי הדברים
 5 השלמים אשר שמעת מפני באמונה ובאהבה אשר במשיח
 6 די ישוע : אתהפקדון השבור שמור עליך ריח הקדש השוכן
 7 שו בני : אתה יודע זאת פי פני למיני בלאלה אשר באמת
 8 יו פי פעמים רבות השיב נפשי במרתוקי לא בוש : פי אס
 9 יח דהיותו ברומא בקרן הריצית בקש אתי וקרא : נתן לו
 10 שרת באססוס אתה יודע יחר :
 11 ב ב לבן אמה בני דהתנע בלון אשר במשיח ישוע : ותדברים
 12 אשר שמעת מפני עליפי עדים רבים את אלה מסר לאנשים
 13 ג נאמנים אשר ידנו טסקים ללמד גם אחרים : לבן אמה
 14 ד סבל רע פאיש צבא טוב אשר לישוע המשיח : אך איש
 15 צבא צבא המסבך בעסקי ההיים למען ירצה אליהבך
 16 ה אלו לאיש צבא : וגם אסלקתם איש לא יעפר אס לא
 17 ו יתום פפי חסד : האפר העבר קרן הוא בראשונה קחת
 18 ז חלק פפרות : דהבולו את אשר אני אכר פי יחל קך הדוה
 19 ח מתבנה בלל : זכר אתישוע המשיח חקם מקם המתים
 20 ש כזרע דוה פפי בשורת : אשר בה אני סובל רע ענ אסורים
 21 פ פפעל און אך דכר ההלדים איננו אסיר : בעבור זאת
 22 אני סבל הכל בעבור הפחיתים למען גם דהפח ישיגו את

חנק' נ' י' תפשיעה אשר במשיח ישוע עם קבד עולם : מאכן תבד' יא
 סמו' ו' ס' פי אכמתני עמו עם נהיה עמו : אם אנהנו קבלים גם יב
 סתי' ו' ז' בקדש עמו אם אנהנו למחשים זו גם הוא יכתש בני : אם יקל
 יכסות. איננו מאמינים הוא תמיד מאכן פתש בעקמו לא יקל
 יבמל' ז' יט אדאלה הוניהם בזה' לפני יהוה לבלי יבינו במלים די
 לסראות. ללא תועלת למחפפת השמעים : תרץ להציג את עצמך טו
 סמכ' ו' ז' קחז לפני האלהים פעל לא-בוש המחלק בישר אחדבר
 סמו' ל' ז' האמת : אך למיחות הל ויק הנהג פי יצלהו עוד יותר טו
 ס' נ' ז' ז' קשע : ודגם בחינה יאכל אשר מהם הימנאוס וקלסוס : יו
 סמס' ו' ס' אשר על ארות האמת חעו באמלים פי התקומה פבר לה' תה יה
 וכל עור ננוף. ורשעים אמונת אחרים : אולם יסוד האלהים וההקל עמו יש
 נמל' ט' ס' ביהות לו תהותם הנה ילוע יהוה את : אשר-לו הם ויסור
 סמל' ז' ט' מעון פל תבוא אהישם המשיח : אך בבית גדול יש לא כ
 יומל' ז' ס' לכר פל והב וקסח פי אינם על עץ ותרש ואנה לכבד
 ס' יוח' ז' נ' ואנה לקיון : לכן אסיאש ישור אתנשו מאנה יהוה פל כא
 ס' ט' ט' לכבד בקדש ומועיל לארון לקלמעשה טוב מוכן : אך כב
 סמל' ז' כ' ברה מתארות הנערים ודף צדקה : אמונה אנהב : שלום
 סמל' ז' קמ' עס' תהארים אלהאון מלב שדור : אך משאלות סכלות כנ
 ס' נ' ז' ס' ונבצרות השאל ברהמל פי הנה מולדות מריבות : ועצד בר
 סמל' ז' כ' ידוה און ראי לו קרב פי אסלהות מחפסד לכל יאמר
 סמור למה. וסבל רע : מישר בענה אתהמתנגדים אגלי ימן להם מה
 לסכיר. האלהים השביח להפרת האמה : ולמען קציעו עוד מפוקש טו
 ס' וכללו. הששן אשר נשני מפני לרצונו :
 ס' נ' ס' אך זאת הע פי באחרית הלימים תקמנה עתה קשוח : ג
 כ' י'

ב פי יהוה האנשים אהבי נפשים אהבי כסח יהוים ויום סמנ' נ' ס'
 ב למדעים מרים לאבותם חסרי תודה בעלי נקה : חסרי סמ' ו' כ' ס'
 אנהב טבעיה בלתי מתרצים מלשינים לבדי התאוות סמל' ו' ז' ס'
 ר אכורים קנאי טוב : מסגרים פחנים רהיב' לב אהבי ענן סמס' ו' ס'
 ה יותר מאהבי אהבים : אשר יש להם פנייה וצאח אלהים סמור.
 אן ונבנהרה מתקשים מאנה ששה : פי מאנה המה
 להודים לנפשים : ושבים נעים פחיה עמוכות השאים יוח' כ' ס' יט.
 ו מוגלות בתאות שנות : הלמדות פסיד ואיך יכלו להגיע סמלות.
 ה אלהפרת האמת : וכאשר יניס ומצרים להנגדו למשה סמ' ו' ס' ס'
 פן ניס' אנה מתנגדים אלהמה אנשים משדתי הרוח סמ' ו' ז' ס'
 ש למאסים על ארות האמינה : אולם לא יצלהו יותר פי סמס' ו' ס'
 אלהם הנהי גליה לכל פאשר גם זאת אשר להם נהיה : סמלות.
 אך אנה מלמה אהבי לקחו התלכותי פנתי אמונת סמל' ו' ז' ס'
 יא ארד ריחי' אהבת הודלתי : וריסתי ענני אשר נהי לי סמל' ו' ז' ס'
 זאנשוכימי באהגיון פליסמרא אשר הודיסות פאלה סבלתי סמ' ו' ז' ס'
 יב וימלן היעלי ארני : וכלהתמציע לחיות ברוחה אל בשיעו ס' ז' כ' ס'
 יג המשיח ירוח ירשפו : ואנשים רעים ומדיחים יצלוו לחר סמ' ו' ז' כ' ס'
 יד רע מחעים ונחעים : ואנה פמוד בדרגים אשר למדת סמל' ו' ז' ס'
 טו ונאמנו בנה ברהמל כפי למדת : וכי מילדות ידעת את : ונאמנו בן.
 פחבי הקדש תוכלם להחכימה להשועה עליה האמונה סמל' ו' ז' ס'
 טז אשר בשיעו המשיח : פלימלג השפע ברות אלהים ומועיל סמל' ו' ז' ס'
 יז לל קח להוכחה להשועה למוט' אשר בצדק : למען יהיה סמ' ו' ז' ס'
 איש האלהים שלם לקלמעשה טוב מתקן : סמל' ו' ז' ס'
 ד לכן אני מעיד לפני האלהים והארון ישוע המשיח סמ' ו' ז' ס' ס'

ס"ט ט"ג. קתידר לשפוט את הנתיים ואת המתיים דהוקענה יבמלכותי ;
 סת"כ"ס"ל"ח השמייע אתדדדדך הדי נכון בעת פשר ובעת לאיכשר הוכח ב
 ונכל למותם יער החרר לכל ארך אשם ולמח : פי' היתה עת אשר קם ג
 יכללו. לא יסגלו את הלקח השלם לי אספתי תאוהיהם יצברו
 כחפס נכסס. להם כלמתיים דהיפוך אנתיים : ומידהאמת יפני אתדדדדן ד
 יח תס"ט"ו. ואלשמויעות הגל והפני : ואמה שלק דגלדהגרים סבל ה
 נמוסי. רעה פעלה מבשר עשה את שרותה מלא בגבחה : פי' ו
 ילחרני. דבר אלבי מסך ועת סטירתי הגיעה : אתדדדדלקמה השוגה ו
 ין סתגל. נלתימתי את הפרוצה פלתי אתדדדדמניה שמתי : מעשה ה
 סת"כ"ס"ל"ח. דפון לי פתר הערקה אשר ישלם לי ביום ההוא האדון
 סת"כ"ו"י. שפס נצק ולא לבד לי פי אסגם לכל האהבים את הוקענה
 סת"כ"ל"ה"ו. תרע לבוא אלי מרה : פי' דסם עובני דאגנו אתדדדעולם מ
 ססוק כ"ח. הנה ונסע לחסלוניקי גרסססם ולמיה שמוס לדדדדסניא
 קול"ל"י. דנסם היא לבדו עמי קח אתדדדקוס ותביאיה עמה פי הוא יא
 סתגשר. מוציל לו לשרת : ואתדדדדיקוס שלחתי אלי אפסוס : את יב
 ס"ט ס"ל. הספיל אשר עובתי בשרואם אצל גרפוס קמא בגבואך ואת
 ס"ס"כ"כ"ה. השפרים גיורת אתדדדלקים : אלכסדר ורש נחשת למל די
 ס"ט ג"ז. לו רעות רבות ושלם לו יהיה מפעליו : אשר גם אמה מו
 סת"כ"י"ד. השמר מפני פי מאד הונדן אדדדדני : בהתנגלותי מו
 לערובי. הקאשונה איש לאתולה אחי פי אסדלל עובי אחי אל
 סתשט. ודשב דקים : אך יהיה לבב עמי ויהונני למסן על ידי ו
 סת"כ"ט"ל"ח. השלם הקרואה וישמעו כל הנתיים ונצלותי מסי ארדה :
 סת"כ"ל"כ"ג. יהיה יצילני מפלמעהש רע וישעני אלי מלכותי השמימית ה
 סת"כ"ל"ח"ו. אשר לו הכדור לעולמי עולמים אמן : שאל יש

כ לשלום פרוקא ונאקילא גבתי אוינפסרוס : ארסמוס ישב ס"ט ס"ח ט"ו.
 כא בקונתי ואתדדדדשמוס ענבתי הנה במילסוס : תרע לבוא ס"ר ס"ב ס"ו.
 לפני החרר אבלוס שאל לשלוקה ופונסם וליקוס וקלדדד ס"ב ס"כ ס"ד.
 כב וכל האתיים : האדון ישוע המשיח עסדדדדך תו ססוק ט.
 עמכם אמן : סת"כ"כ"ב"ו.

האגרת השנית נכתבה בעיר רומא אל שמוחוס ראש
 הדורים המפקד ראשון על קהלת האפסוס כאשר עמד
 פאר שנית לפני הקיסר נירון :

אגרת פאול השליח אל
 שמוס :

א עבד אלהים שליח ישוע המשיח פני אמונת
 דחני אלהים והקרת האסח אשר פני יראת
 ב אלקים : בתקנה חני עולמים אשר הנבטיל האלהים בלתי
 ג מכבז לפני עמות עולם ונהך דעתונו אתדדדדו עלינו
 דתראיה אשר דדדדדה אחי פני מעות האלהים מושיענו
 ד אלשימוס בני דדדדך פני האמינה הפללה תון רחמים ושלום
 ה מאה האלהים האב והאדון ישוע המשיח מושיענו : ס"ט ס"כ ס"ד ס"ו
 ה געביר ואת ענדדדדך דדדדדקא למינו פתגון אתדדדדגרים סלססלסס.
 דהנענדים וחסד מדי וננים בעיר ועיר פאשר אני פניתי דך : ס"ו ס"ט.

נראה א' כ"ו. אכזריות איש בגלל שמצא בעל אשה אחר ויש לו בנים ו
 מאמינים אשר אין עליהם שפחה וקללת או גלות וכוונות :
 כי ראש המורים צריך להיות בגלל שמצא פסוקו אלהים ו
 לא רציו נאשאו לא בעצמן לא סובא יין לא בעל מוח לא
 ח טו"ו ז' ב' בצע בצע רע : כי אמרתם אלהים אהב טוב ער צדיק ח
 תסכל' טו"ו. טהור פגש את הדבאר : פתוח דבאר הנאמן פני העלם ט
 למען מתיה בקלחו גם לתוהר בגלל אחר השלם גם להוכיח
 ס"ה י"ח כ"ח. אחרים הפגרים : כי יש רבים דברי עווא גלתי נכונים י
 ס"ה י"ח ז' ומהנים גיורתם הם אשר מרומות : אשר צריך לחסם יא
 אדשיתם הדקנים פתים המימים גלפדם דברים אשר לא
 ספיצתניסם. ולפניו בעבור בצע רע : אשר אלש אהר מהם נביא אשר יב
 להם הנשים חמיר כוכבים חיות רעות בשינים עצלות :
 ס"ה טו"ו י"ח הערות האות היא אחר ובעבור זאת הוכח אהם בדוקה יג
 ט טו"ו ז' ב' למען שלמו באמת : ולא יקשיבו אל שמועות הגל ד
 יסיו געלי מתוס. והדברים והלמעות אלהים הנחשבים מן האמת : על דבר טו
 טהורי לב. טהור לפי שיהיה אף למפגשים הגלתיאמינים אין דבר
 ס"ה קו"ח י"ג. טהור כי אמרשפאים גם רחם גם רעוים : הם מורים טו
 מאמינים. לרע את הדאיהים אף במעשים הם מתחשים בו הדותם
 מתעבים ומרים וכל מעשה טוב למאסים :
 גלתי כסרים. ואתה דבר את הדברים הנאונים אל העלם השלם : הנאונים ב
 סכסרים. כי יהי שגרים גבתיים נהרם שלמים באמתה אהבה
 סוויס לכבוד. ברחוקת : ובמזון הנקנות בהחלקות לאות לקדש לא ג
 מלשינות לא למבדות לען רב מלמדות טוב : למען מתהרת ד
 את הנעוה להיות אהבות בעליון אהבות גבתיים : נקרות יה
 446 נקרות

נקיות צוטה הליכות זית טובות נקנותו לבגלותו למען ממל' א' כ"ו.
 לא ירחק דבר האלהים : ובמזון את הנערים הותר להיות ס' טו"ו ז' ב'.
 ז' ז' : בגלל דבר הרעה עקבתי מבניה מעשים טובים בצלם חסכילים.
 ח א' ז' : אחר שלם גלתי נאשם למען יבול' ס' טו"ו ז' ב'.
 ט בעל הרב מכלי' להיות לו מאמנה דבר רקס רע : את ס' טו"ו ז' ב'.
 העברים להקניע לארציהם להיות רצונים בעל גלתי מדברים טו"ו.
 יגדה : גלתי מנצלים להם כי אמרתים גלתיאמינה טובה הזכר.
 יא למען יסארו את הלמח האלהים מושיענו בגלל דבר : כי הופיע ס' טו"ו ז' ב'.
 יג ון האלהים הפגריא תשושה יבל דגני אדם : המפטר אהנו ס' טו"ו ז' ב'.
 כי לכתש גרשע וכתמות הפגל ונתחז גנורית ובצדק ס' טו"ו ז' ב'.
 יג ובראת אלהים געולם ההך : בצחלתנו אל החקנה המאשרה ס' טו"ו ז' ב'.
 ואלהיוספת בבור האלהים הנרול מושיענו ישוע המשיח : ס' טו"ו ז' ב'.
 יד אשר נתן את נפשו בעדנו למען יסארו אהנו מפרעון ויטהר ס' טו"ו ז' ב'.
 טו אליו עם סגולה הנקרא למעשים טובים : את האלה דבר ס' טו"ו ז' ב'.
 והותר והוכיח בגלל צדי אש אלהינה אהר : ס' טו"ו ז' ב'.
 ג הופרים להקניע לממשלוה ושללמינים לשמוע אל המשיחה ס' טו"ו ז' ב'.
 ב להיות נכונים לקל מעשה טוב : לא ירחק איש להיות ס' טו"ו ז' ב'.
 ג בלתי מעשים סליחים ובראים גליענה אלהינו אדם : כי ס' טו"ו ז' ב'.
 היינו גם אהנו לקנים גלתינו נבונים סרים תמים עבד ס' טו"ו ז' ב'.
 מאנות וקנינות שונות מנעים חיים גרעה ובקנאה אלהים ס' טו"ו ז' ב'.
 ד שנאים איש את רעהו : אף באשר הופיע טוב האלהים ס' טו"ו ז' ב'.
 ח מושיענו ומהבתי לבני אדם : לא במעשי צדיק אשר עשינו ס' טו"ו ז' ב'.
 אהנו פ' אספתי וחסדי הופיע אהנו ברחצה הפולרת ס' טו"ו ז' ב'.
 ו חוקשיה ודושיא ריח הקדש : אשר שפשו עלינו בעתרת ס' טו"ו ז' ב'.

יס'רומ' כ"ה. עלי'י ישיעו המשיח קושיעני : למען בהתקנו בחסדו ו
 סרומ' כ"ה. יהיה ליושעים כפי חקת דני עולמים : נאמן הדבר ואת' ח
 הדברים האלה הפץ אני כי תחלים למען יראנו המאמינים
 להתעמל. באלהים להתעמל במעשים טובים דברים אלה הם הטובים
 ס' טמו' ל"ט. והמועילים לבני האדם : אך משאלות סבלות ומחלואה ט
 ס' טמו' ל"ט. ובמחלואות ומחלואות על החוזה ה'גור כי הנה בגלי תועלת
 כ"ה. והכל : מאיש פרוש אחר הוהרה אמת וישמים השאל :
 טן סמעת. ברעמף כי להפך איש פנה ורפא הוא בהיותו לרשע יא
 טן סמעות. דבר' ל"ג. כ"ה. כאשר ישלח אלק את ארטמס יב
 כספט. או את שוכלים הרץ לבוא אלי לתפלים כי שם פלתי
 ס' סמ' כ"ה. לתוף : את נלס יועד הוהרה ואת הפלום לנה בהריצות יב
 ס' ס' כ"ה. למען לא יחסר להם מאומה : וילכו' גם אלה אשר לנו ד
 ס' ס' כ"ה. והתעמל במעשים טובים לשמשים נצרכים למען לא יהיו
 ס' ס' כ"ה. מחרתנו. בלרשיר : באלה אשר עמי שאלים לשלוטה שאל לשלום טו
 ס' ס' כ"ה. לתועלת. וראתבים אתנו באמונה ון עם פלכם אמן :
 נדריס.
 ס' ס' כ"ה.

נכתבה אל טיטוס ראש המורים הנסמך ראשון על קהלת
הקדמים מער יוקפלים אשר במקדוניה :

אגרת פאול השליח אל פילימון :

א אל אסר המשיח ישיעו ושבותים האך לפילימון אהובני סגלל סמעות.
 ב וברך עבודתני : ולאפיה האהבה ולארקסוס הבר קול' ל' ט"ה.
 ג מלחמתי ולקחה אשר ציבתך : ון ללם ושלום מאת ס' קור' ל' ז.
 ד האלודים אבינו וראדון ישיעו המשיח : אני כותב לאלה סגלל פילימון
 ה וחמיד אלי עשה : כר לך בתשלוחי : בשמיע את אהבתך סגלל פילימון
 ו ואמינותך אשר ישלך אל האדון ישיעו ואל פליתודושים : ס' ס' ל' ז.
 ו למען תהיה החברות אמונתך פללת להברת פלשוב ס' ס' ל' ז.
 ז אשר נכס בשמים ישיעו : פי יש לנו למחנה רבה ונהמה ס' ס' ל' ז.
 ח על אהבתך פי החמי הקדושים לרנעו עליהך אחי : לכן ס' ס' ל' ז.
 ט בהיות לי בסיחה רבה בשמים לצוחך את הראוי : אך סגלל רג.
 י עבדו האהבה אני ביותר כבדקש בהיותי איש פנה פאול ס' ס' ל' ז.
 י' הוון ועמה גם אסר ישיעו המשיח : אני מבקש מפה על סגלל סגלל.
 יא קני אשר הולדתי. במוסרתי על אונקוסמוס : אשר לקלים סגלל רג.
 יב הנה לך פלתי מועיל אך עשה גם לך גם לי מועיל הישב : סגלל רג.
 יג אשר שלחתי אתו עוד אך אמה קבלה עוד ונה הוא את סגלל רג.
 יד הבני : אשר אני השמתי להחזיק בו אצל למען אשרתני סגלל רג.
 יו החפד במוסרות הבשורה : אך בגלי חפדף לא אביחי סגלל רג.

° נבוכם. לעשות מאומה למען לא תהיה טובתך לפי צורך פי אם
 ° מחתך. פני נדיבות: פי אולי בעבור זאת נסדר לשעה למען האתו טו
 ° תחם ותחסי. אתו עוד לעולם: לא יעוד כעבור פי אם למעלה מעבר אף טו
 ° כמו ח. אהוב ביותר: לי אף פמה יותר לה גם בעשר גם בארון:
 ° נבוכים. לכן אם אתה חשב אתי דבר קבלה פמוני: אף אם יו יה
 ° נה. מאומה עשק אהיה או דבר זאת חשב לי: אכן סתול ט
 ° נבוכים על פתחי הדי אכן אשלים למען לא אמר אליך פי אתה גם
 ° יי. אהנכשהו דבר לי: פי אזי אפש נא דה בארון הרגע כ
 ° מותי ומותו. רחמי בארון: בבשתי במשמעתה פתחי אליך ברעלי פי כ
 ° גם יותר מאשר אכי אמר מעשה: ועל זאת גם הבן לי כב
 ° כ"ה כ"כ"ג. סלון פי אהיה פי בתשלומים אמתו לפי:
 ° יעקב ס"ט. שאלים לשלוקה אפסם חבר מאשר גשיע המשיח: כנ
 ° קול' ה' א. וסרקום ארס שרקום דמס לנמס חברי עבודתי: הן אדליט ט כה
 ° נ' זמור' כ"ג. ישיע הפשיח עסדוהכב אמן:

נכתבה לפליטון טרומא ביד אוניסמוס העבר

אגרת פאול השליח אל העברים:

א מרגיח חללים ובמרגיח דרלים דברי האלונים לשנים אלי במחלקי סוכס
ב האבות פנביאים: ובגלים האחרונים האלה דבר זכר' ה' ל.
 אלינו פון אשר שנת אתו ליורש הכל אשר עלינו עשה יוח' ט"ו, טז.
ג גם אתה עולמים: אשר בקיוורו וחר קבורו וצולם הורו תסל' ג' א' ח.
 ונשא אתה הכל בדרך נדוהתו בעשותו בעצמו את צלון' ה' יוח' ט' א'.
ד השאוהינו לשב למין הנדלה בפומים: ולה יהנה טוב תסל' ק"ה א'.
ה מרדהפלאכים לפי מה אשר ירש שם געלה עליהם: פי נאמר סוה.
 לפי מרדהפלאכים אשר מעולם גני אתה אכן היום ידתיך גדול מסס.
 ועוד אלי אהידעו לאב והוא יהודעל לבן: ועוד פאשר תסל' ג' א'.
 הוא מבוי אתה נכדור אלהתכל הוא אמר וישתחוו לו כל תסל' ט' ט' ט' ט'
ו מלאכי האלים: ואמנם על הפלאכים הוא אמר לעשה תסל' ג' א'.
ז מלאכיו רחוזת ימחיתו את להש: ואלההו פסאף אלהים תסל' ק' א' ד'.
ח עלים ועד עשם מישור עשם מלכתך: אהבך צדד ומשיג' ס.
 ישע עלינו משהו' אלהים אלהך שכן ששון מתברך:
 י ועוד אתה אדני לשנים יתרום וימשיג' גיד השקום: תסל' ק"ב
י א' יב הפיה יאבדו ואתה תעמוד וכלם בגני: גלו: וכלניש כ"ז כ"א.
י פתלים וכלניש ואתה הוא ושתתך לא יקפו: ואלמי

תהל'ק'א. כד'תפלא'קים אפר מעלה'ב' ישב ל'מיני עד אשית אנך'ה הרום
 סתכל'ק'א, כ"ח ור'ל'ק'ה: י' הלא כל'ם רחוק'ה מש'רותי'ה הפה נש'לות'ם לש'רות י'
 תהל'ק'א, כ"ד עע'נר הע'תיד'ם ע'ל'שת את'התש'ועה:
 נ'טו'ם לנ'.
 ס'ט' ד' א' ז' ה'. הנש'מעים פ'ן נ'ג'ר: כ' פי אסת'ד'ר הנ'אמר על'פי מל'אכ'ים ב'
 תורת מס' יה'ה נ'ב'ד וק'ל ע'בר'ה ה'מ'י ל'קח א'מ'ל א'ד'ק: א'ד' נ'ג'ד'ה נ'
 ס'ט' ע' ד' א' ח'. א'נ'הו נ'ש'מעי'מנו תש'וע'ה נ'ז'ל'ה ק'וא'ת אש'ר התל'ה ב'ראש'יה
 נ'ע'זכ'ו.
 ט'וע'. לה'אמר על'פי ה'ה'ר'ן וק'ונה ל'נו מא'ת הש'מעים: ב'ה'ע' ד'
 כ'ם ה'אל'ה'ים א'מ'לות'ה ונ'ב'מ'ות'ים ונ'ב'נ'רות'ה ש'ונ'תה ונ'ב'ח'נ'ך
 מ'ר'ק'ט'ו, כ"ג. י'ד'ה ה'ק'ש'ת כ'פי ר'צו'נו: כ'י' לא מל'אכ'ים ש'ת ת'ח'ת'יה'ם ה'
 ס'ה' נ' כ'ט' מ'ט'
 ט'ול'ם ס'ח.
 תהל'ק'א, ס'ט'. הע'יר אש' ב'מ'קו'ם א'ד'ק ל'אמר מ'ה א'נ'וש כ'י ת'ו'פ'ר'נו ונ'ך
 א'ד'ם כ'י ת'ח'ת'נו: וחס'פ'ר'הו מע'ט מ'אל'ה'ים ונ'ב'ד' ונ'ה'ר ו
 מ'ת'כ'י'ס'ח, ט'. ת'ע'פ'ר'הו ומש'ל'הו ב'מ'עש'י' ע'ד'ק: ה'פ'ל ש'מ'ה ת'ח'ת ר'ג'ל'י כ'
 ח'קור'ט'ו, כ"ז. כ'י ב'ה'ש'ית את'הפ'ל ת'ח'ת'יו מ'א'ימה לא הש'א'יר ב'לתי מ'יש'ת
 כ'למ'י סופ'תו
 ה'ח' ס'נל. א'ד' את'יש'וע הפ'ה'ס'ר מ'יש'ת מ'אל'כ'ים כ'נ'ל ע'ני ה'פ'ות ש'
 ה'א'ים א'ת'הנו מ'ס'פ'ר נ'ב'ד'הו ונ'ה'ר ל'מ'נו ב'חס'ד ה'אל'ה'ים
 ס'ת'נ'ו, ט'. י'ש'עם כ'וח ע'ד' ע'ל'א'יש: כ'י' ו'א'ת'ה לו אש'ר ה'פ'ל ע'נ'ב'ד'הו'
 ס'ר' ה'ט'. ו'הפ'ל ע'ל'ר'ו'י ת'פ'ב'אי כ'ג'ים ר'ב'ים ל'כ'ב'ד' ע'הש'ל'ים ע'ל'ר'י'
 ס'ר' א'נ'ג', ג'. ע'נ'ה'ים את'יש'וע'ה: כ'י' ג'ם ה'מ'פ'ר'ש' ג'ם ה'מ'ק'ד'שים י'
 ס'ח'ס ס'ר'ס'ו'ן. מ'א'ד'ה: כ'ל'ם אש'ר ב'ס'פ'ד'ה ואת אינ'נו נו'ש ל'קרא' לה'ם א'ד'ם.
 תהל'ק'א, כ"ג. ל'אמר ו'א'ס'פ'רה ש'מ'ך ל'אחי ב'תו'ך ק'הל א'הל'ק'ה: ו'ע'ד' א'נ'י ב' י'
 ס'ט' ע' ה' א'. א'מ'ס'ה ב'ז' ו'ע'ד' א'נ'י ו'ת'ו'ל'דים אש'ר ג'ס'ו ל'י ה'אל'ה'ים:
 ל'מ

י' ל'כן באש'ר ה'תל'דים ה'ה'רו ב'עש'ר ו'ל'ם ג'ם ה'וא' כ'מ'ר'כ'ן ס'ס'ת'מ'ו.
 י'ק'ח ח'ל'ק ב'ה'ל'ה ל'מע'ן: ע'ל'ר'י ה'פ'ות י'א'ב'ד את אש'ר יש'י י'וח'ט'ו, א' ה'.
 ס'ר לו נ'ב'ית ה'פ'ות ו'ה' ה'וא ה'ש'מ'ון: ו'ה'נ'ען את'ה פ'ל-ל'ה'ה י'וח'ט'ו, מ'ה'.
 אש'ר ב'צ'מ'ת מ'ות פ'ל'מ'י ת'יה'ם ה'יו אש'מ'ים ל'ע'ב'ד'ת: ס'רו'מ'ט'ו, ט'
 כ'ט כ'י א'מ'נ'ם לא ב'מל'אכ'ים ה'וא כ'תו'וק כ'י א'ס'פ'ר'ע אב'ר'ה'ם נ'ע'ט'ם.
 י' ה'וא מ'תו'וק: ל'כן ה'יה ר'א'ל לו לה'פ'ות ב'פ'ל אל-ה'א'ת'ים כ'ר'ח'כ'ל' י'ח.
 ל'מע'ן ו'ה'ה ר'ח'ים ו'ל'הו נ'ר'ו. א'מ'ון ב'ר'כ'ים אש'ר ל'א'ה'ים מ'ת'י'ס'ח, א' ה'.
 י'ח ל'מע'ן פ'ס'ר את'הת'פ'אות הע'ם: כ'י באש'ר ה'וא ע'נה ב'ה'ית'ו תהל'ק'א, ד'
 ס'ר' ד' ט'ו'. כ'ר'ט'ה ה'וא ל'ל לע'ז'ור את'הת'פ'סים:
 ג' ל'כן א'ת'ים ק'דושים מ'ת'ע'ב'ר' ה'ק'ר'י'ת'ה הש'מ'י'ת'ה ת'ה'ב'נ'נו: פ'ל'ג'ו, ג' ה'.
 את'הש'ל'י'ת' ו'ת'פ'ת'ן ה'ג'ד'ל אש'ר ל'ה'ה'א'ת'נו י'ש'וע ה'מ'ש'י'ת: י'ש'ע'ו, ס'ט' א'.
 ב' אש'ר ה'יה א'מ'ון ל'עש'ה'ה כ'מו ג'ם מ'ש'ה נ'ל'צ'י'תו: כ'י ו'ה תורת' ס'מו'ס'
 נ'חש'ב ט'ו'ה ל'כ'ב'ד' ר'ב מ'ש'ט'ה באש'ר ר'ב מ'ד'ב'ר'ת' כ'ב'ד' ס'ר' ג' ט'ו'.
 ר מ'כ'ו'נ'הו: כ'י ב'ל'צ'י'ת' ס'כ'ו'ן מ'א'י'ת'ה א'ש' א'ך ה'ס'כ'ו'ן: נ'וכ'ס.
 ה את'הפ'ל ה'אל'ה'ים: ו'מ'ש'ה א'מ'נ'ם ג'א'מ'ן ב'ל'צ'י'ת'ו כ'מ'ש'ר'ה: נ'מ'ל'ג'ו, ז'.
 ו לע'ז'ות ה'ר'ב'ר'ים הע'תיד'ים ה'א'מ'ר: א'ך ה'מ'ש'י'ת כ'מו ב'ן על' ח'ס'ת'ו.
 ע'ל צ'י'ת'ו אש'ר ב'ית'ו א'ל'ת'נו א'ם א'ך א'ת'ר'ב'ס'ת'ה ו'את' י'ס'קור'ו, ט'ו'.
 ו ה'תל'ת ת'ת'ק'ה א'ת'הנו א'תו'ם מ'ק'ר'ת ע'ד-ת'ת'ען: ל'כן באש'ר ס'ת'נ'ו, ס'ט'.
 ח א'מר ר'י'ח ה'ק'ש'ת ה'יום א'ם-ב'ק'לו ת'ש'מ'עו: א'ת'ק'ש'יו ל'בו'ת'י'כ'ם תהל'ק'א, ס'ט'.
 ט כ'מ'ר'נ'ה כ'יום מ'ס'ה ב'ס'ד'ר: כ'אש'ר נ'ס'ת'י א'בו'ת'י'כ'ם ב'ה'נ'נ'י ס'
 י ג'ם ר'צ'ו פ'ע'לו א'ר'ב'ע'ם ש'נה: ל'כן א'ק'ו'פ ב'ד'ור ה'ד'א' ו'א'מ'ר
 י' ת'מ'יד ת'ע' ל'ב'ב' ה'ם ו'ת'ם לא י'ר'עו ע'ד-ר'ב'ך: אש'ר נ'ש'ע'ת'י
 י'ב ב'א'ש'ר א'ס'ב'א'יון אל'מ'ע'ד'ת'ו: ה'ש'מ'ר'ו ל'כ'ם א'ת'ים פ'ר'ו'ת'ה ס'ח.
 ב'א'ר'יה א'ש' מ'ס'ם ל'ב' ר'ע ב'ר'א'מ'ון ב'ה'ס'וק מ'אל'ה'ים ה'יום: י'ר'מ'ו, ג' א'.

י"ו יסועס. כִּי אִתְּחַוְוִירוּ אִישׁ אֶתְדַעְלֵהוּ יוֹם יוֹם כְּלִיטָר תְּחִים וְנִקְרָא יו
 נַסְחֵס. לְמַעַן לֹא יִקְשֶׁה אִישׁ מִכֶּסֶם הַדְּרֹחַת הַחֲסָא : כִּי מִתְחַבְּרֵי ד
 מִסְחֻכְתּוֹ. הַמְּשִׁיחַ הַיְהִינֵנו אִם אִמְרָא אֶתְדַרְשִׁית הַמְּשִׁיחַ אֲנַחְנו אֲתֻחֵם
 תְּחַל' כ"ו, א' מִקְרִיבֵת עֲדֵתֵךְ; וְהֵאמְרוּ תְחִים אִם בְּקִלְוֹ חֲסִינֵנו אֵל-טו
 נַגְד' א"ק, ג' מִתְּקִישׁ לְבוֹחִיכֶם מְרִיבָה : כִּי אֲתִירֵם כְּשִׁמְעֶם הִרְבּוּ אִךְ טו
 נַגְד' א"ק, ג' לֹא כְּלִיטָעִים מִמְּרָגִים בְּדַמְּשָׁה : אִךְ כְּמִי קֵט אֲרֻבְעִים יו
 נַגְד' ג' ט' שְׂנָה הִלֵּא בְּחִשָּׁאִים אֲשֶׁר פְּרִירָהֶם בְּמִדְרָךְ : וְאֶלְמִי יו
 י"ז נַגְד' א"ק, ג' נִשְׁבַּע לְבִלְתִּי בּוֹא אֶלְמִנְחָתוֹ אִם לֹא אֶלְאֲשֶׁר לֹא הֵאמִינוּ :
 ט'
 נַגְד' ג' א' וְאֲנַחְנו רֵאִים כִּי לֹא יִהְיוּ לְבוֹא בְּעִבְרָא לְאִמְרוֹן : יו
 לְנו עֲתֵס. לְבָן נִירָא פִין קְרִישְׁיָא הַבְּסֻחַת בּוֹא אֶלְמִנְחָתוֹ וְרִאָה ד
 לְמַסְנַע מַחֲסֵה אִישׁ מִכֶּסֶם לְהַעֲדָךְ : כִּי גַם אֲנַחְנו הֵינֵנו כְּבָשָׂרִים כְּמוֹ גַם ב
 קִסְלִים הֵם אִךְ לֹא הוֹעִיל דְּבַר הַשְּׂמִיעָה לָהֶם מַבְּלֵי הוֹיָרוּ מִמְּנוּ
 נְסֻרָה. עִם הַמְּנֻחָה לְשִׁמְעִים : כִּי אֲנַחְנו אֲשֶׁר הֵאמְנוּ בְּאִים אֵל ג
 עֲתִירִים לְבוֹא הַמְּנֻחָה אֲשֶׁר אָמַר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִשִּׁי אִם בְּנִי אֵל
 סִסְלִים 64. מִנְחָתִי וְאֲנִי הַמְּנַעֲשִׂים כְּלוֹ לְמֵן הַיְסֻד הַתְּבַל : כִּי אָמַר ד
 96 אִמְנַס. בְּמִקְוֹם אֲתֵן עַל־חִים הַשְּׂבִיבִי בְּרַח וְיִשְׁנֵת הַאֲלֹהִים בְּיֹם
 נַר' ג' ג' הַשְּׂבִיבִי מִקְרִיבֵשְׂוֹ : וְיִבֹה עוֹד אִם בְּנִי אֶלְמִנְחָתִי : ה
 תְּחַל' כ"ו, א' לְבָן בְּאֲשֶׁר נִשְׁאָר לְבוֹא אֲתִירֵם אֵלֶיךָ וּבְמִשְׁרָרִים בְּרִאשׁוֹנָה ו
 כ"י יִנְסוּ. לֹא בִרְאָה קִיב בְּעִבְרָא לְאִמְרוֹן : עוֹד הוּא מִבְּלֵי יוֹם אֲהָרֵי ו
 יוֹעֵ. הַיּוֹם בְּאִמְרוֹ בְּדוֹד אֲתִירֵי וְכֵן הִרְבָּה בְּנֵה בְּאֲשֶׁר גְּאֵמַר
 סְמוּר. נַגְד' לְשִׁים הַיּוֹם אִם בְּקִלְוֹ חֲסִינֵנו אֶלְמַשְׁשׁוֹ לְבוֹחִיכֶם : כִּי אִם ה
 ל' א' וְנֹ. הַיְהִיב וְהוֹשַׁע אֲתֵם לֹא דְבַר אֲתִירָבִן עַל־יּוֹם אֲחֵר : כִּי אִם ש
 ס' ע' ס' א' וְנֹ. נִשְׁאָר שְׂחָתוֹן לַעֲם הַאֲלֹהִים : כִּי הִפָּא אֶלְמִנְחָתוֹ גַּם הוּא :
 י"ג. שְׂבַח מִמְּעֻשֵׁי בְּאֲשֶׁר הַאֲלֹהִים מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר לוֹ : לְבָן גְּרַרְרִי יא
 נַר' ג' ג' .

יָא לְבוֹא אֶלְמִנְחָתָה הַיְהִיב לְמַעַן לְאִתְּפֹל אִישׁ בְּעַצְמֵי סְעִתִּיכֵס.
 יב דְּכִינֵן בְּלִימְיוֹן הַיְהִיב : כִּי הוּא דְּבַר הַאֲלֹהִים וְרִב־פִּינֵל יִסְע' כ"ו, א' ט'
 וְכֵן מִכְּלִיטָרֵב מִסְּחֻכְתּוֹ וְדָרְרָ עַד לְהַבְּדִיל בְּקִישׁ וְרִיחַ גַּם תְּחַל' ק' ס' ט'
 יג פְּרִיקֵם גַּם מִחַ וְרִבְרִיב מִחֲשֻׁבוֹת הַלָּב וְעִשְׂתִּינְחוּרִי : וְאֲנִי וְסוֹסֵט.
 יד יִצֵּר מִכְּסֵה מִכְּסֵינוּ כִּי אִם בְּקִלְדָּרִים עֲרֻמִּים וְחֲשׂוּשִׁים וְגוֹלוּס.
 יז לְעֻשֵׁי מִסְּחָן יד לְעִינֵי אֲשֶׁר אֵלֵינוּ הִדְרָךְ : לְבָן בְּהוֹיֹת לְנו כְּתֹן רֵאָה לַעֲשׂוֹת מִסְּחָן
 ס' ג' א' ס' ר' ג' א' יז הוֹיֹת אֵלֶּה : כִּי אֲנִי לְנו פְּתוֹן גְּדוֹל אֲשֶׁר אֵינְנו יָכֹל לְהַחֲעִיבוֹת
 ס' ר' א' כ' א' עֲסֻדְסִינְנוּ כִּי אִם דְּמַפְּסָה בְּקִלְדָּרֵב גְּשׂוּיִי כְּפִלְעֵי חֲסָא : כְּמוֹנו.
 ט' יס' ע' א' ט' מו עַל־פִּין וְקֻרְבָּה בְּבִטְחָה אֶלְפִסָּא חֲסָד לְמַעַן נִקְחָ רְחֻמִּים
 וְנִמְצָא חֲסָד לְעוֹרָה גְּעִתָה : נַעַת טוֹר.
 ז' כִּי כְּלִיטָעוֹן גְּדוֹל הַלִּיחַ מִכְּנֵי אָרֶם בְּעִבְרָא בְּרִאשׁוֹם הוּא כְּסִי טוֹרִים.
 מוֹשֵׁם עַל־דְּבָרִים אֲשֶׁר לְאֵלֵיכֶם לְמַעַן תִּקְרַב מִנְחֹת תְּנֻחִים וּי"א ט' א'
 ב עַל־חֲסָאִים : אֲשֶׁר יָכֹל לְהַחֲעִיבוֹת בְּצִדְקָ עִם בְּלִתִּי יוֹדְעִים כְּרֻחוֹ.
 ג וְחֻעִים בְּאֲשֶׁר גַּם הוּא אֶסְתִּין בְּרִשׁוֹן : וּבְעִבְרָא וְאֵת תְּנִיב הוּא ס' ח' א'
 לְהַקְרִיב עַל־חֲסָאִים בְּאֲשֶׁר גַּעַר הֵלֵם גֵּן גַּם גַּעַר עֲעֻמוֹ : וּי"א ל' ג' א'
 ד וְאֲנִי אִישׁ לִקְחָ לְעַצְמוֹ אֶתְדוֹבְדוֹ וְהִלֵּי הַמְּקַרָּא מֵאֵת נַגְד' א"ק, ג' א'
 ה הַאֲלֹהִים בְּאֲשֶׁר גַּם אֲתִירֵן : כִּי גַם הַמְּשִׁיחַ לֹא כָבֹד אֵת נַגְד' א"ק, ג' א'
 עֲעֻמוֹ לְהוֹיֹת לְכֹתֵן גְּדוֹל כִּי אִם אֲתִירֵב אֵלֵינוּ כְּמִי אֲתִירֵב אֲנִי תְּחַל' ג' א'
 ו הַיּוֹם לְדִרְשׁוֹ : בְּאֲשֶׁר גַּם בְּמִקְוֹם אֲחֵר הוּא אֲמַר אֲתִירֵב תְּחַל' א"ק, ג' א'
 ז כְּתֹן לְעוֹלָם עַל־דְּבָרֵי מַלְכֵי צְדָקָה : אֲשֶׁר כְּמִי בְּהוֹיֹת הַקְרִיב תְּחַל' כ"ג, א' א'
 חֲסִלּוֹת וְתַחֲנֻנִים בְּצַעֲקָה תְּתַקֵּה וְנִקְרְמוֹת אֶלְהִינֵל לְהוֹשִׁיעַ וְגו' לֹח' כ"ג, א'
 ח אֲתוֹ מִסְּחָת וְנִשְׁמַע מִוִּירְחָה : וְאֲנִי פִירִיבָה גֵן לְמִד כֵּן 16 מְסִי.
 ט דְּבָרִים אֲשֶׁר קִבַּל אֶתְהַמְּשַׁעַת : וְנִחְשַׁלְמוֹ נִדְיָה לְכָל סִיל' ג' א' .

10. סוגל. פ"ס השומעים איו מסבב השועה עולמים : בדקרא לו מאת
 11. האלהים פתן גזול על דברתי סלפי צדק : אשר על אדוהיו יא
 12. סיסע מ"ה, י"ז. לנו הרבה דברים וקשי הפתרון לבר באשר נהייתם כבני
 13. סתל"ק, י"ז. לנה אהם הנהגים להיות כלפדים מפני העת יב
 14. סהנסללמזה. השמיחה : כי אהם הנהגים להיות כלפדים מפני העת יב
 עוד צדק יש לכם ללמד אהכם איהה הם עקר ראשה
 15. ס"ה קור"ב, ג'. מאמרן האלהים ונהייתם נכבדי הלב ולא מאכל חזק :
 16. סמלומה נגדרי. כי כל אשר הלקו הלב הוא בלהתקנסה דבר הצדקה כי יג
 17. סני הסניס. עולל היא : אף לשלמים המאכל החזק אשר בגלל ד
 18. סלסמיון. השפוש יש להם החשים כרזלים להבהנת טוב רוע :
 19. סלחסי. בעבור זאת בעוונ אהדבר ראשית המשיח אל השלמות
 20. ס"ט, ט'. נעבדה בגלל שום עוד יסוד השובה סממשים מהים ואמתים
 21. סנדל"ב, י"ה. באהלים : לקח סבולות וסמכות ימים ותקומת הפתים ב
 22. סקל"ב, י"ז. ומשפש עולם : ונאת נעשה אסאפוא ירשה האלהים : ג
 23. סלמדי. כי נמנע הוא אל התאורים פעם אחת והפצמים ארר
 24. ס"סטר"ב, ג'. המתנה השמיכות והנהגים סתהגר רוח הקדש : והפצמים ה
 25. סיסועס. את דבר האלהים השוב ואת צבאות העולם הגא : והפצמים ו
 26. ס"ס יסו"ב. אהור להגש אהם עוד להשיבה ביהיהם מצלבים עוד
 27. סהסל"ס"ס"ג. לנשפט את צד האלהים ושמים אהו להאח : כי הארץ ו
 28. סתל"ס"ס"ה. השתה את הפטר הגא עליה פצמים רבות וולדת ישרא
 29. סרה"ג, ג'. נער לאלה אשר היא נעבדה בענינם הנהה נרבה מאת
 30. ס"ה. האלהים : אף המוציאה לוצים ותרדום נעלה היא קרבה ח
 31. סטוסיס. למארה אשר אתהיה לשרפה : אף נקחים אנהנו עלבים ח
 32. סהקשרים סס. אהיהם דברים המוצים מאלה ונבני השועה גם אט
 33. סרה"ל"ג, ג'. פכה אנהנו סדברים : כי לארבע האלהים לשפה אר
 34. סיסע"ח"ס"ט"ו

1. סקללם ואת עמל האנהה אשר היאהם על שמו כי שרתם
 2. יא אתהקדושים וסוקרתים אהם : אף לנשפים אנהנו כי כל
 3. אתר לנפם יראה את עצים : התרצות הוואת למלא בסחה
 4. יב התמנה ערמיון : למען לא תעצלו כי אספתנו סתהלכים
 5. סס"ס"ח"ס"ט. סתבנית אלה אשר האמנה ואת דיה וירשים אר
 6. יג התבטחות : כי התבטחים האלהים לאנהם באשר לאהיה
 7. יד לו להשבע בגדול מפני נשבע בנשפו : לאמר כי בך
 8. סו אהקדו ותרבה ארפה אהו : יבנו סתהולל צאדך רוח
 9. סו השיג אתהתבטחה : כי אמנם גם אהם בגדול מהם
 10. יז לנשפים נקח פלרוב להם היא השבועה לקיים : בעבור
 11. זאת ברצת האלהים להראות על יתר את ירשי התבטחה
 12. יח את פל התמושפות עצתו והסצע בשבועה : למען על
 13. יד' שני דברים גליתמושפים אשר גם בלהי וכלת לאלהים
 14. לכב הנהי נהמה הנהה לני הננים לתנוק מתקנה
 15. יט התושפתה לפנינו : אשר היא יש לנו פמו עוגן הנפש יציב
 16. כ נאם יבא לסנמה לשרפה : אשר שם הרץ לפנים בג סניכה
 17. געני ישוע הנהה פתן גדול לעולם על דברתי סלפי
 18. צדק :
 19. ז זה סלפי צדק מלך שלם פתן לאל עליו אשר פא
 20. לקראת אנהם גשנוו סתפנות אתהסללים וברך אהו :
 21. אשר חזק לו אנהם גם מעשר סלל בראשנה ואמנם
 22. הוא סתרגם מלך אנה ואתרינו גם מלך שלם היא
 23. ג מלך שלום : גבלל אב בגלל אהם בגלי התקסות באין היות
 24. לו סתלת ימים גסלא אתרת היום כי אסדנה לכן האלהים
 25. הוא

מלכי נקו. הוא עומד פתח לעולם: אך הנישו מהדול זה אשר גם ד
 נרה י'ק'כ. אברהם ראש האבות וכן לו מעשר ברהמקור: גם ה
 נמר י'א'ז. אמנם אלה מנגני לוי המגבלים את ההנהגה יש להם פקדה
 מנר י'א'כ"ו. להעשיר אותהם פני המורה זה הוא אחיהם את פני
 מלכי נקו. יצא מולצי אברהם: אך זה אשר איננו מידם מרים ו
 לקח מעשר. העשיר אותהם וברך את אשר ישלחו להקשות: ו
 נרה י'ג'ג. ונגדו פלדבר ההנהגות הפוער מברך מאת הטוב מפני: ו
 ואמנם גוה לקחים מעשרו בני אדם אשר ימחו את פני ח
 המועד עליו ירחיקו: וקמו לרבר אשר באברהם גם ט
 כסן לעולם. לוי הלקח מעשר עשור: פני עוד היה הולצי אביו פאשר י
 נרה י'כ"ז. גם מלכי צדק לקראתו: לכן אסאמנם מלול עלי יי
 משט לוי. הנהגה הלוית היה פני הקים פהמתי מכל את המורה מה
 משט אהר. צדק עוד לקים פתח אחר על דברתי מלכי צדק ולא להאמר
 נכסרה. על דברתי אחר: פי בהשקת ההנהגה מברך גם העמקת יב
 הסמיא. המורה נהגה: פי אשר נאמר עליו אלה לך שבש אהר יג
 הוא אשר כסנו איש לא שומר את משמרת המורה: פי יד
 נרה י'ט'ט. נה הוא פי מיהנה וזה איננו אשר עלי שבש הנה
 לוק'ג'א. כשה לא צבר מאימה על אדות פנה: ועוד יותר גלי הוא טו
 תסל'ח'י'ג. אם פני נמחה מלכי צדק יקום פתח אחר: אשר לא קפי תורה טו
 ספיה. הפועה השורית נהיה פני אספני בנרת חיים פלמיסאים:
 גלי קן. פי הוא מועד פי אמה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: ו
 ספיה. פי אמנם בשל הפועה הקדומת נהיה בעבור רשונה וכלי יח
 ספיה. חילוקה: פי המורה לא לקחה מאימה את הבהת מקלה יש
 סר'י'כ"ב. פונה ותר אשר פי נקרב אל האלוקים: ובאשר לא היתה כ
 468

לא בגלי שבועה: פי אמנם נהיה בגלי שבועה נהיה להקים
 אך זה שבועה על ידי האמר אליו נשבע יהוה ולא יחם
 כב אמה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: לפי כן נהיה ישוע
 כנ ערב נרית פונה ותר: ואמנם נהיה פתחים רבים
 כה בעבור הפוערם על יגו הפונה להאשר: אך זה בעבור
 נרה י'א'ב. והאשרו לעולם יש לו פנה גלמי עברה: לכן גם וכל הא
 להושיע ער בגלי את הנשעים אלה האלהים על ידי פתחיהו
 טו הקידי למען הפוער בעדם: פי יאה לו פתח פתח פנה
 קדוש גלי רעה גלמי נקדם בגלי מרהספאים ונהיה נבוא
 כו מרהשקים: אשר אורלו צדק יום יום קמו הפוערים
 הנדלים להקריב בראשונה ובהים על הספאי ואחריו על
 הפואות הקים פי זאת עשה פעם אחת בהקריב את הנשאו:
 כח פי המורה שמה פתחים גדולים אנשים בגלי רשון את
 דבר שבועה אשר היא אחרי המורה אחרת המשלם
 לעולם:

אך ראש הדברים הנאמרים פתח גדול פנה יש לנו אשר
 ב'שב לימין כפא הנהגה בשמים: משנת המקדשים והאהל
 ג האמתי אשר מקוע יהוה ולא אדם: פי לפתח גדול
 משפת למען הקריב מנחה וזבחים לכן: צדק הוא פי גם
 ד זה יהיה לו מאימה מה הקריב: פי אסאמנם היה על
 הארץ לא היה פתח פתוח פתחים המוקרים פני המורה את
 ה פתוחות: אשר הם משתחים לצורת הדברים השמימיים
 וצולם פאשר למר משה במענה אלהים ודשבו לבלות
 את השפן פי יאה הוא אחר מעשה אחרת המפלי
 469
 אשר

שמו"ס. אשר אתה כראה גדו : אך עמה השיג שרות געלה יתו ו
 כפי מה אשר הוא גם כמבצע ברית טובה לתו המבולגנה
 604ס ערבותה טובה יתו : כי אם הראשונה היא היתה ו
 סבתורס. גדלה שמעיה לא גרש מקום שנתו : כי גלות אלה אסר ח
 206סכוחו. ההו ימים באים נאם יתו ונרמי אתגרת ישראל ואת
 667 ס"ד 667-671. גית היתה ברית תדשה : לא כברית אשר פתח אתגבותם מ
 500ס"ט. ביום הוועו בוים להוציאם מארץ מצרים יען היתה לא
 זכריו 414, 5. עמדתו גברתי גם אני פתחתי גם נאם יתו : כי נארת
 600ס"ט. הגרית אשר אברה אתגרת ישראל ואתו הימים ההם
 111, 101, 117. נאם יתו אתו אתגרתו וצוננים ועל לבם אתגבתה והייתי
 100ע"כ"ר"ג. להם לאלהים והמה וידולו לעם : ולא ולפרו עוד איש
 100ע"כ"ר"ג. אתגרתו ואיש אתגרתו לאחר דש אתגרתו כי קום
 121ע. אתו למוקטנם ועד צוננים : כי אתה רמים לצוננתם כי
 765ס. והשמותם יפשעיהם לא אנרעד : באמרו יתדשו ואתו י
 301ס"כ"ג. את הראשונה את המענה והנושמה קרובה לכלו :
 405ס"ט. אמנם אסא גם הראשונה היו לה פתחו שרות ומוקטנם מ
 200 ס"כ"ס. העולם הנה : כי אהל פתחו הראשון אשר בו הפתחו ב
 101. וישלחו ויהם הפנים אשר נקרא קרש : אך מאתו הפתחו ב
 500ס"כ"ר"ג. השנית האהל הנקרא קרש התדשים : אשר היתה לו ר
 600ס"ט"ו, 117. מפתח הנהב ואתו היתה מצפה ונה כלל מסגיב אשר
 600ס"ט"ו, 117. בו לצענת הנהב המבולגנה אתהפוח והפוח אתהן הפתחו
 101ס"ט"ו, 117. והמות הנה : ומפעל לו פרוגי קבד מצלים על הפתחו ה
 600ס"ט"ו, 117. אשר על אדומים אכן עמה לדבר פני חלק ונאם יתו
 600ס"ט"ו, 117. הפתחו. ואתו הנה פרוגי אמנם אתהאהל הראשון באו פתחו פתחו

101ס"ט"ו, 117. והפתחים מכלום אתההעבות : אך אליהשתי פעם אהלה
 600ס"ט"ו, 117. בשנה הפתח הגדול לבדו לא בגלל דם אשר התרבו בצדו
 600ס"ט"ו, 117. ה ידעו שנימות העם : בגלות רחם התדשו זאת כי עוד לא
 600ס"ט"ו, 117. הוסיע ברוך הממקדשים לפיעוד האהל הראשון ויהי לו מקו : שמה
 600ס"ט"ו, 117. מ אשר הוא מפיל עלהפוח הנהיה הנה אשר בו מנורת
 600ס"ט"ו, 117. הזבחים קרקעים אשר אינם זלים וישלשם לפי העיון
 600ס"ט"ו, 117. את העבר : רק במאמלים ובמשקים ובסבילות שונות פתחו
 600ס"ט"ו, 117. את המעבר ממשקים עליו ערעת להישרה : אך המשחה פתחה
 100ס"ט"ו, 117. לתו גדול אשר לפינתו העתידות עליו האהל הגדול
 600ס"ט"ו, 117. וישלשם לתו בלתי עשוי גרם זה הוא לא מידהפריאה
 600ס"ט"ו, 117. וב האהל : גם לא עליו גם פתחים וצננים כי אם עליו
 600ס"ט"ו, 117. דמו שלו בא פתחה פעם אחת אלה המקדש ומצא נאמה
 600ס"ט"ו, 117. יג עלים : כי אסדיכ פתחו ועתידים ואתו פתח ונתק על
 600ס"ט"ו, 117. יד הממקים משוש להנהרה המעבר : פתחו יותר גם הפתיחה
 600ס"ט"ו, 117. אשר ברתו צדח התרבו אלהפשו בגלל כוח האהלים והנה
 600ס"ט"ו, 117. אתרדעו וננו משעלים מילים למען לעבוד אתגרתים הרים :
 600ס"ט"ו, 117. מ ובצנוז זאת ממצע ברית תדשה הוא למען מאשר הנה
 600ס"ט"ו, 117. הפתחו לפתח הפשעים מתח הפתח הראשונה ויהי הממקראים
 600ס"ט"ו, 117. כו אתההתמנות וישת עלים : כי באשר ברית עם ארתו יהונא
 600ס"ט"ו, 117. י מוח המקים : כי ברית עלממים מנאמה באשר לא תחוק
 600ס"ט"ו, 117. יה לעלים בלעד המקים תו : לכן צלאל הראשונה לתונה
 600ס"ט"ו, 117. יש בגלל הם : כי מאשר נאמרה בלמפתח פתי התורה פתי
 600ס"ט"ו, 117. מפתח לכדהים לחא אתחם הגנלים והעתידים עסימים
 600ס"ט"ו, 117. וצדח חולעת פתי וואזב ויהי גם אתההפסד ונס את כל

סעי' כ"ד, ה' : העם : לאמר זה עם הברית אשר צנח אהכם האלהים : כ
 מתי' כ"ז, כ"ח : וגם את הפושטין ואת כל קבלי השבת שמרין הנה בדם : כא
 ויק' י"ז, י"ח : וכמדת דתם הפל מטור לעי התורה וכללי שפכות הם כב
 ס' ס' ס' : אין סליחה : לכן צריך הוא פי תבניות הרברים בשמים כג
 ס' ס' ס' : באלה השתדלה אף בהשמימים עצמם לזכרים טובים
 ס' ס' ס' : מאלה : פי לא אלה המקדשים עשאו זרים תבניות האמתים כד
 ס' ס' ס' : בא השמים פנימה פי אסאל השמים עצמם להראות עמה
 ס' ס' ס' : אדפני האלהים בשעתי : גם לא למען אשמים יקריב את כה
 ס' ס' ס' : נשאו פמו הפתן הגדול בא פנימה אל המקדשים למי
 ס' ס' ס' : שנה בשנה בדם לא לו : אסאל כן הנה צריך פי לשעמים כ
 ס' ס' ס' : יצאה מן השער הפתח אף עתה פנים אמת תכלית
 ס' ס' ס' : העולמים וכלו למען השם עלינו : גבא נשאו : ובאשר כו
 ס' ס' ס' : הגשלת לבני אדם פעם אחת למינה ואחריות המשפט :
 ס' ס' ס' : פי גם הפשיה המקרב פעם אחת למען שאת הפאות כח
 ס' ס' ס' : רבים וראה שנית נבלי השאת אלה המצפים לו לשיעור :
 ס' ס' ס' : תורת משם : פי התורה אשר ישלה אל השבועות העתידות לא עצם
 ס' ס' ס' : אדם הקרבים לעולם לא תוכל להשלים את הרברים בנזחים
 ס' ס' ס' : העם אשר הם מקריבים למיד מני שנה בשנה : אסאל ב
 ס' ס' ס' : מן הלא הרלו מהתקרב מבלי היות עוד רצון השמים
 ס' ס' ס' : לתבונים המסתורים פעם אחת : אף להפח זכרון השמים ג
 ס' ס' ס' : מני שנה בשנה : פי אין ביכלת דם פנים ועתה להסיר ד
 ס' ס' ס' : השמים : לכן גבואו אלה העולם הוא אסור וגב ופסקה לא ה
 ס' ס' ס' : תפסית אף תורה בנגנה פי : עלות ובעד השאת לא רצית : ו
 ס' ס' ס' : או אפרתי הנה באתי במגלת ספר פתוי עלו לעשות רצונך ו

ח אלהים : לפיכך באמרו פי נבא ומקחה ועלות ובעד ס' ס' ס' .
 השאה לא הפסקת וגם לא רצית אשר תפס מקרבים לעי ס' ס' ס' .
 ש התורה : או אסר הנה באתי לעשות רצונך אלהים הוא ס' ס' ס' .
 י מפור אלה הראשונה למען יקים את התורה : אשר רצונך ס' ס' ס' .
 תורה מקדשים אנהנו עלינו המקרבת גינת שיעי הפשיה ס' ס' ס' .
 יא פעם אחת : ואמנם כל פתון עמו וזם יום משתה ומקרב ס' ס' ס' .
 לפעמים את עצם הזבחים ההם אשר לעולם לא יוכלו ס' ס' ס' .
 יב להצטרף השמים : אף הוא אשר הקריב בעד השמים נבא ס' ס' ס' .
 יג אף לעולם ושב למען האלהים : מעתה ותלאה הוא מיהל ס' ס' ס' .
 יד ער וישתה אביו היום לרגלו : פי בקרבו אף השלים ס' ס' ס' .
 טו לעולם את המקדשים : אף פעיר לנו גם רוח הקדש פי ס' ס' ס' .
 טז אומר אמרו לפנים : זאת הברית אשר אקרב אהם אהרן ס' ס' ס' .
 זכרים ההם נאם יהיה אפון את הורתי בלבוהם ועל מקרבם ס' ס' ס' .
 ז יח אהתקנה : ולחשאותם ולענותם לא אפור עוד : אף בשאר ס' ס' ס' .
 יט סליחת אלה שם אין עוד קרנן בעד השם : לכן בהיות ס' ס' ס' .
 כ לנו אחים בשחה לבוא אלהים בדם ישוע : בדרך ס' ס' ס' .
 כ"א קדש וחי אשר תקד לנו בעד הפקדת זאת היא בשנה : ס' ס' ס' .
 כ"ב נכתו גדול על בית האלהים : לקרבה לבב אמת במלוא ס' ס' ס' .
 בשחת האמנה מוכרי התבנות מרעיו רע ומדעני הגויה ס' ס' ס' .
 כ"ג בפנים שיהים : לאתנה את הרוח את התורה בכלי השמה פי ס' ס' ס' .
 כ"ד גאטן הפנסיות : ותהונתה איש את רעהו לתקנת אהבה ס' ס' ס' .
 כ"ה ומקדשים טובים : ולא געבו את השמימי פאשר המהרג ס' ס' ס' .
 כ"ו לאתים פי אסנתורי גדותי תורה פאשר אמת רצית ס' ס' ס' .
 כ"ז את האתים קרב : פי בהשאתו ברצון אהרן קרתה את הפתח ס' ס' ס' .

כ"ט ו' י"ג. האמקת און עוד נשאר ובהו בעו השאים : אך צפנת משפט ט
 כ"ט ו' י"ג. ונראה אהת ונמאת אש העתרה לאלל אהיהתקוממים :
 כ"ט ו' י"ג. איש המצאן אהתות מטח הוא מח בגלי החמים עליו כי כח
 כ"ט ו' י"ג. שנים ארשלתה עדים : פמה יורר מרמים אהם והשב טתו כט
 כ"ט ו' י"ג. לעגש רע ותר החמים אהתו והחשב אל אהתים
 כ"ט ו' י"ג. הברית אשר נקדש בו והפסוקה אהרניה החסד : פי ויענו ל
 כ"ט ו' י"ג. את האמר וי נקם אני אשלבם נאם יהוה ועוד און יהוה
 כ"ט ו' י"ג. עמו : נראה לפול בתי אלהים חיים : אך זכר אהתמים לא לב
 כ"ט ו' י"ג. הראשונים אשר נהם בהותיכם נאורים לפולתם מלחמה
 כ"ט ו' י"ג. ענינים רבה : בנה אמנם באשר נתיים עליהה בהרפות לג
 כ"ט ו' י"ג. ובמצוקות ננה באשר נתיים חגרי הפחהלקים פכה :
 כ"ט ו' י"ג. פי גם עם מוסרתי החשניים ואתנול נכסיכם בשמחה לה
 כ"ט ו' י"ג. כבלתם בדיעמכם פי יש לכם לנפשכם חון יתר טוב
 כ"ט ו' י"ג. בשמים ונקם : לכן אלהשליכו מכם אהתשהחכם אשר לה
 כ"ט ו' י"ג. ישלח שלום נמול גדול : פי יש לכם און לחולת למען לו
 כ"ט ו' י"ג. בעשוקכם אתרצון האלהים משאי אהתהבטיחה : פי עוד לו
 כ"ט ו' י"ג. כעש הגנ וחמא הוא נבוא ולא יאחר : ותעדיק מאמינה לה
 כ"ט ו' י"ג. דעה ואם קפל לארצתה נשתי בו : אך אנהנו אנהנו בני לט
 כ"ט ו' י"ג. עשל לאבדון פי אם יגני אמינה לחנתה הנשט :
 כ"ט ו' י"ג. עמיות. אך אמינה היא הששית הדברים הפמנם היכהה הענינים יא
 כ"ט ו' י"ג. אשר אינם נראים : פי בואת הנאנים חשעו עליהם : באמינה ב ג
 כ"ט ו' י"ג. מבינים אנהנו פי פוננו היקומים צדיק אלהים עד פי
 כ"ט ו' י"ג. מודרים בלתי נגלים גששו הנראים : באמינה התרב ח"ב ר
 כ"ט ו' י"ג. ובה ותר עלימן לאלהים אשר עליהיה היעד עליו להיותו
 כ"ט ו' י"ג. יעלה.

צדיק וצדיק האלהים עלימיהותיו ועלדעה גם אסימות עוד כ"ט ו' י"ג.
 כ"ט ו' י"ג. ויהא מדבר : באמינה והעמק הנזק לבלי ראות לנות ולא לוקח. נח
 כ"ט ו' י"ג. וקלא יען העמק אהו האלהים פי לפני עתקתו היעד
 כ"ט ו' י"ג. על סתכלו. עליו פי נרצה לאלהים : אך בגלי אמינה און בילתה איש
 כ"ט ו' י"ג. לתוצות אלו פי תגלב אלהההים צדיק ותאמין פי הוא כ"ט ו' י"ג.
 כ"ט ו' י"ג. ויש ודורשים אהו משלם נמול והקו : באמינה לט בהתירו רות כ"ט ו' י"ג.
 כ"ט ו' י"ג. פצת האלהים על ארות הדברים אשר עוד לא יראו בראו כ"ט ו' י"ג.
 כ"ט ו' י"ג. חקו חכה לישועת ביהו אשר בה השיע אהתהבל ונהיה
 כ"ט ו' י"ג. ח יורש הידעה אשר פני האמינה : באמינה אברהם בהקראו כ"ט ו' י"ג.
 כ"ט ו' י"ג. שפע לצאת אלהימלום אשר היה עתיד לקחת לחלה
 כ"ט ו' י"ג. ש ורלא בגלי רעת אנה הוא חקו : באמינה חתנור בארץ
 כ"ט ו' י"ג. כ"ט ו' י"ג. התבטחה פמו בהרהי בשכן האלהים עשיצתם געלב
 כ"ט ו' י"ג. חבני ורשת התבטחה הוואת : פי צפה לעיר אשר יש לה
 כ"ט ו' י"ג. א מוסדות אשר בנה ועשה אלהים : באמינה גם חקו
 כ"ט ו' י"ג. עצימה לקחת לח לחוריע ואחרו עת ונהה לרה באשר
 כ"ט ו' י"ג. יב נאמן הושגה אהתהבטיחה : לכן גם מאהר נולדו וואת
 כ"ט ו' י"ג. פמו מסת פכוכבי השמים לב ובחול אשר עלשפת הים
 כ"ט ו' י"ג. י לא יסר : פני האמינה מחו קלאה בגלי קחת אה
 כ"ט ו' י"ג. התבטחה פי אם צראותם אהו מוחול ונבטחה ונבטחה
 כ"ט ו' י"ג. יי אהו ונהודוקם פי גרים ותושבים פמה עליהארץ : פי
 כ"ט ו' י"ג. הפדורים פואת מחיים פי ארץ מולדת הפה מבטשים :
 כ"ט ו' י"ג. מי ואמנם אם אהתארץ תהיא הנירי אשר יצאו מפסה
 כ"ט ו' י"ג. שו היתה להם עת אשר לשיב עוד : אך עתה לטובה מפסה
 כ"ט ו' י"ג. הם נכססים זה היא לשמחית לכן לארבוש מהם האלהים
 כ"ט ו' י"ג. יא

לחנא אלהים כי הכין להם עיר: באמנה המרוב אברהם י
אחיהן יצחק והפקדון והמקבל אתה הנשחלות הקרב את
יהודי: אשר נאמר אלו פי בריחוק נאמר לה גרע: בהשגו יח
פי גם מים מבמים ילו האלוים להקים אשר משם גם
למח אלו מבנות: באמנה ברוך יצחק אתו יעקב את
עשו על דברים עתידים: באמנה ברוך יעקב במהו אתו כא
שני בני יוסף השפועו על ראש שפדו: באמנה הקריב כב
יוסף במהו על צאצא בני ישראל וצדו על ארות עצמו יו:
באמנה משה בהגלוו נצפו שלשה ירחים על ימי וולדו כג
כי ראו פירשוב הגלד ולא נראו אדמעות המלך: באמנה כד
משה בהיותו ג'ולו מאן להנאמן בן השפדע: ובדור ביהוה כה
לענות עס'עם אלוים מדות לו לעת הנאת החסא: בהשגו יח
אחיהן יצחק והפקדון והמקבל אתה הנשחלות הקרב את
אל שנים הנמול: באמנה עוב את מצרים בגלו ירא אתו כג
חמת המלך כי כלפי פראה את אשר בלתי נראה: באמנה כח
לעשה אתה הסחא ואת שפיתת הקם למען המשתיות אתי
הנבורים לא יצו בהם: באמנה עבדו בוס'סוף כמו בישעה כס
אשר הפצרים הנמולתם סג'ע: באמנה ו'מות ויהוה ל
גלו באשר הסגו שבעת ימים: באמנה ר'עב יהוה לא לא
נספתה עט השוקרים באשר רגלה את המרגלים בשלום:
ימה עוד אמר כי יחסר לו חקון בספר על אדות ידו'לו לג
ס'אל י' י'א. וברק ושמשון ודוד ושמאלו ודוד ונביאים: אשר על לג
י'א אמנה ג'שבו מכלות ופלו צדק השינוי הנשחלות
ס'ג'ר פיות וצרות: פ'צו נביות אש ממלשו חסנות הרוב לד

חנני מרסיון ג'שבו גבורים במלחמה את מחונות נקרים ס'ס' י' י'א.
לה הקניו: ו'שים לקחו מקרקעה את מחותןו אך ו'א' י'א ס'ס' י' י'א.
ב'סורים בגלו קבל את הפדיון למען ישינו הקרקעה טובה ספדו.
לו מואב: ו'אתרים לקחו מספת מעלולים ומכות שוטים ג'ס' י' י'א.
לו מספת מ'סירות ונאלי: ו'לסקלו צדו ג'ס' הרוב מחו י' י'א ס'ס' י' י'א.
ס'כבו בערות נבשים ובערות עדים מהסרים מ'א' י' י'א.
לח ו'הרים: אשר התבל לא הדיתה ש'ה להם ה'עים ה'הרבו ס'ס' י' י'א.
לש ו'הרים ומעלות וננקרות ה'ארץ: ו'אלה כלם ה'מועדים על ס'מחילים.
מ י'הי האמנה לא לקחו אתה הנשחלות: בראות האלוים מתקם ס'ד מ'תס.
ג'עבדנו מאמנה טוב ר'ר למען בלעדינו לא י'שקמו: ס'ס' י' י'א.
יב ג'עבדו זאת גם א'נחנו בהיות לנו י'ענו עדים פ'ה הסובב ס'מון.
אתנו כסירה כל מ'עמסה ואת החסא הדבק ב'נו ק'סיד ס'ס'ס' כ'נו.
ב ג'תחלה ל'רוצה את הפריצה הפושטת לה'ינו: בה'יש ס'ס' י' י'א.
אל ראש האמנה ומלכותה י'שוע אשר צ'ד השקודה ס'ס'ס' י' י'א.
הפושטת לק'ניו ס'גל אתה צ'לבו ונ'הו אתה ב'ש'ת ו'שב לימין ס'ס'ס' י' י'א.
כפא אלוים: פי התבוננו אלו אשר ס'בל מאח הפסאים ס'ת' י' י'א.
ד'נן התנגרות פ'ה נ'גרו למען לא ת'עשו בה'על'סכם ס'ס'ס' י' י'א.
ד ג'נש'סומכם: עוד לא התנגר'ם ע'ד'הם בה'ל'סכם נ'ג'ד ס'ס'ס' י' י'א.
ה החסא: ו'שנחתם את הה'רה המ'ג'רת אל'כם כ'מו אל
ג'נים ב'ני מוסר יהוה אתה המא'ם ו'אל ת'מע'נ'ך באשר מ'ת'ב'ך ס'ס'ס' י' י'א.
ו מאמו: פי את אשר י'א'ב יהוה ו'כ'ה ו'מ'ס'ר את כ'ל'כן ס'ס'ס' י' י'א.
ח ע'ס'כם פי מי הג'ן אשר לא ו'כ'ת'נו ה'א'ב: אך אם ג'ב'לו ס'ס'ס' י' י'א.
ה'ת'בה א'ל'ם אשר ס'ת'ח'רה נ'ה'ו ה'ג'ל א'ס'ם י'ר'ים ס'ס'ס' י' י'א.

מוליכו. אהם ולא ננים : וכן אמנם היו לנו אבות בשלנו למישימים ש
 נמלטו, כפי הנראה מפנינו פמה יותר נקבע לפני אבי הרוחות ונתחן :
 כי הפה אמנם לוקים משמים כפי הנראה כוב להם י
 יסרי אף הוא אלהמולל למען קחת חלק בקדושתו : אכן יא
 על תפחה לנכח אענה וראה להיות דבר טמיה כי אם
 דבר עגבון אף אענה כי פסח פרו צדקה שלם אלהמוללים
 יסע' ל'ס'ג' : עלהיה : לכן קולנו אף התנים הרעות ואף הרפאים יב
 חסל' ד' כ"י : הקשלות : וציעו בחיבות ישראל להנלכם למען אשר השפס יג
 לא תפשו כי אסרפא פיותר : ודפי שלום עס'הכל ואף ד
 חסל' ל' כ"י : הקדשה אשר בלעדיה איש לא יראה אהיהה : בהגשט מו
 יג' כ"ט' כ"י : השבן פרהסר איש תשר האלקים פרישה שרש מריה
 חסל' ב' ג' : וילק וילדיו ישפאו רים : פרהיה איש ונה ויחלל מו
 יג' כ"ט' כ"י : פיעשו אשר בעד מאכל אהו סבר אהיהה : כי אמס יו
 יג' כ"ט' כ"י : וידעים כי גם אהריכן פרשותו אהיהה נמס
 יג' כ"ט' כ"י : כי לא מצא מקום השובה אף כי תמיעות בקש אקה :
 סנה' כ"ט' כ"י : כי לא נהבס אהדע אשר ומשש גער באש ואל אפלה יח
 סנה' ד' ג' : ואל עולו שוטר ואקלו דברים אשר השמיעים יש
 סנה' כ"ט' כ"י : אהו נשאלי לבנותי הוסח להם דבר : כי לא כללה אח כ
 סנה' כ"ט' כ"י : המצפה גם אם בהמה הגיע דבר סכל מפלה או ירה תהיה
 סנה' כ"ט' כ"י : הן לנהא דנה הפורקה כי משה אמר אהי רבא ויהי כא
 סנה' ג' ג' : סאר : כי אסרבהסם אהדע ציון ואל ציון הלא חתי ודושלם כב
 סנה' כ"ט' כ"י : השמיעה ואל רבנות מלאכים : אלהמולל הגליל ואל קהלה כג
 סנה' כ"ט' כ"י : הפכורים הפחונים בשמיים ואל אלהים שמש הכל ואל
 סנה' כ"ט' כ"י : ויהות הצדקים השקלים : ואל ישוע ממצע הברית פו

החדשה ואלים הורקה הסדר דברים מונסם מהכל : יסע' ל' כ"י :
 כה ראו לבנותי השאלי מן הסדר כי אסרלה לא נמלטו : חסל' ס'
 הנשאלים מן הסדר על הארץ פמה יותר אלהנו הנשאלים : סנה' ס'
 כו מן הסדר מן השמים : אשר קלו הניע אף אהיהה ועתה : סנה' ס'
 הבעיה לאמר עור אהת אפי מרשש לא לבד אהיהה : סנה' ג' ו'
 כו כי אס'ג' אהיהה : אף וזה עוד אהת מהיה אה' : יסע' ל' כ"י :
 העמקת הדברים אשר יושע : לכן בקהתנו מלכות בלתי מונעה : סנה' ז' כ"י :
 לאתנה חסד אשר עליהו געבר אהיהה עבודת רעה : יסע' ל' כ"י :
 כש בגשית פנים וקראה : כי גם אלהינו איש אלה הוא : סנה' ל' כ"י :
 יג' ב' אהנה האקים מעמוד : אהיהה האקים אהיהה : סנה' ל' כ"י :
 ג' ב' עלינו ואח אהנים הנהגים מהם אסמם למלאכים : וברו : סנה' ל' כ"י :
 אהיהה אהיהה פמו חבני מאסר וזה אהדע המצפיה פמו : סנה' ל' כ"י :
 ד אהתם היום בנהה : וקרים חונשואים בכל והמשפך בלתי : סנה' ל' כ"י :
 ה נהתם אף ונהים ונאסם ישפוט האלקים : תהיהה חלכות בגלי : סנה' ס'
 אנהה פקה מסמפנים דברים הונקין כי הוא אמר לא יס' ס' :
 ו אהיהה ולא אנהה : עד פרהיה לנו בטהה לאמר יהיה : סנה' ל' כ"י :
 ז' ל' עורה לא איהא מהיהה ל' אהם : וברו אהיהה ל' כ"י :
 אהיהה דברי אהים אהיהה אהיהה : אהיהה אהיהה אהיהה : סנה' ל' כ"י :
 ח מוצא התמלכיהם ולנו בהנהה אהיהה : ישוע השפיה : סנה' ל' כ"י :
 ט סמול ויהים זה הוא גם לעלמים : אהיהה אהיהה אהיהה : סנה' ל' כ"י :
 י עלינו למתים שנים וקרים כי טוב הוא אשר אהיהה : סנה' ל' כ"י :
 יא יתקן לא נמאלי אהיהה לא הויללו למתהלים פהם : סנה' ל' כ"י :
 יב יש' לנו מונח אשר לאלל מאשי און שלמן לעברים אהיהה : סנה' ל' כ"י :

המשיגן : פי' התיות יהו אשר דמן מונב אל הקדש פנימה יא
 על חסא עליו הפתן הגדול גווימיון נפרשות סהיון
 למתנה : לכן גם ישוע למען נמשך אחרתים בדרמו שלו יב
 מתוין ישוע ענה : עליון נצחה אליו אל מתוין למתנה יג
 ונשאה אחרתתו : פי' און לנו פה ער למתן פי' אס די
 את העתידה אנתנו מתקשים : לכן עליו נערינה ובה די
 מתנה המתד לאלהים נה היא פרי שפתים מתות לשמו :
 עסות.
 אף אחרתתיה השובה ואת החזק אל השבחה פי' בנתקים מו
 באלה הפין האלהים : שמיני אל מתחילים והקנינו התקום יז
 פי' הפה שמתים על נשמותים בנותני השבון למען בשמחה
 יעשו ואת ולא נאמתים פי' בתי מועיל נה לבס : התפללו יח
 בערנו פי' במוותים אנתנו פי' רעיון טוב יש לנו ובגלדך
 תפצים להתנהף גשיר : אף ביותר און מתור געשוה יט
 ואת למען מתנה יתר אישעו אליכם : ואלו כ
 הכולים תפעלה פנים המתים אחרתה הצאן הגדול בדם
 בניה עולם את ארענו ישוע : תתן אתכם בגלפעל טוב כא
 למען געוה את רצונו ונעשה בכם את הרצוי לפניו על
 תו ישוע השפיע אשר לו הפדון לעולמי עולמים אמן :
 ואלו מתור אתכם אתי חכמו אהדנר התהדרה כב
 הקצר בתנתי אגרת אליכם : דע פי' האת מתוהים כג
 שלח השפי אשר אתו אסבוא מתור ארצה אתכם : שאלו כד
 לשלום כל מגתיהם ולשלום כל ביהושים אלה אשר מאמתי
 שאלים לשלומכם : התחס עם כלכם אמן : כה

נכתבה אל העברים מאמליא ונשלה על ידי סמוריים :
 470 יצקב

האגרת הכללית מיעקב השליח :

אז יעקב עבד האלקים והאון ישוע המשיח לשנים עשר
 השנשים אשר הם במוסדה שאלח שלום : לכל שמחה
 ג השנו אתו באשר תפלו במוסות שנות : בדתכם פי' בחינת
 ד אמונתכם פעלת תודעת : אף התחלת פעל שלם יהי לה
 ה למען תהיו שלמים וכלים במיאמה בלתי חסרים : ואת
 איש סבס יחסר חכמה ישאל מאלהים הפתן לכל במומימה
 ו ארענו מתנהף ותענו לו : אף ישאל באמונה בגלו ספק
 ז אימה פי' המספח נמה הוא לכל היום הגוף בודדות
 ח ותקח : פי' אל תחשב האיש ההוא פי' יקח מאימה מאה
 ט יהיה : איש פסול נפש סמנר בלדדכו : אף יהיה האת
 י השיל דוקמיותו : ותקשר בשמחתו פי' פציו חצור יעבר :
 יא פי' יא השמש בתקומו חפש אהדהחצר ויצו נפל ופי'
 יב סראיו אף בן גם הקציר במוסעו יגד' אשגרי האיש נדרכו
 יג תפלו ספק פי' בדיותו בחון יקח את עפרות חילים אשר
 יד תבסח יהיה לאהביו : אליאמר איש גוססוה פי' מאלהים
 אפי' מנסה פי' האלהים בלתי מנסה בדרעות והוא ארענו
 טה עוסה : אף בלאיש מנסה הוא בתקשכו ובחוקותו לרעה

חסד' א' ט"ו. סקמאנו: אז התקנה כהרצוה תוליד המא והתשא בהשלימו ו
 סרומו' כ"כ וילד קנח: אלהתקנו אתה האהובים: עלמון טוב וקל מז
 כ". מסנה שליכה ולמקלה היא ותר מלאי המאורות אשר
 מסור. אמן אתה הוליה או על הפוד: ברצולה הוליד אהנו ברבר די
 מס"ב' א' ו'. ואלו המלאים הראוים ליקח: לכן אתה האהובים יש
 מס"ב' א' ו'. ידו כלאיש כתיב לשמוע מאתך ודרך מאתך לדור: פי כ
 מס"ב' א' ט'. וירון איש איננו פעל עסקת אלקים: עלפן המסור כל מא
 מס"ב' א' ט'. מנפת ועמרת רעה ובעונה קבלו אזהרה ער הנשוע הנקל
 מס"ב' א' ט'. ע"י רוח סק
 מס"ב' א' ט'. תרמו.
 טעו.
 מס"ב' א' ט'. בפרקו הוא ודמה לאיש המתבונן אתפני סודותיו
 מס"ב' א' ט'. בפרקו: פי התבונן את עצמו ותקל לו וברגע שקח ארו
 מס"ב' א' ט'. קוד: ארו הפגיש אלהות הקשעות השליכה ועבר קה
 מס"ב' א' ט'. הוא אשר לאהיה שמעו שבה פי אדם עשה הפעלה היא
 מס"ב' א' ט'. יהיה אשר במעשהו: ואם איש עמו סופה לדחות ו
 מס"ב' א' ט'. עבר אלהים ולא ינהו בפתת אלהותו פי אם מפתח את
 מס"ב' א' ט'. לבנו עבותת האיש הזה הנל: עבותת אלהים שהיה כו
 מס"ב' א' ט'. ובלוה נתקמה לפני האלהים האב זאת היא אשר יחמדם
 מס"ב' א' ט'. ואלמנות נבקטו ולשבור איש אתנשאו בגלל כהם מן
 מס"ב' א' ט'. הפלל:
 מס"ב' א' ט'. אלו לא בגושימת פנים קהו לכך אמונה אלהינו לשוע ב
 מס"ב' א' ט'. המשיה ארו הנבדו: פי אם צא בניה פנטחכם איש בגל ב
 מס"ב' א' ט'. סבעת וקב פלגיש בער וגא שפה גם עני פלגיש ציואי:
 מס"ב' א' ט'. ואתם מפשיים עלהעפלה אתההרבש הבהיר ואמרים אלו נ

אתה שבה מה הירבג ואלהעני אתם אהים אתה עמד מסקוס טוב
 ד שם אז עב מה כפחת נדום וקלל: האם לא הבריתכם מס"ב
 ה בנשיכם ומהיחס לשפטי פתשבות רעות: שמעו אתה
 האהובים הלא ברז האילדים צעני הפבל האהה העשירים
 ו גאמניה ורש' הפלכות אשר הביטת להנהיגו: אך אהים
 מלכתם אתהעני הלא העשירים עלתקים אהקים והים
 ז: לשים אהכם ארצתי המפשים: הלא הפיה מנהלים את
 ח השם הפיוב הנקרא עלים: אם אמנם אתם מקמים את
 תורת הפלכות קמי הפלב והנהגת רבוקה מטיבו
 ט לעשות: אך אהיפשא פנים המא אתם פעלים במינותים
 י סאת התורה נלקבים: פי מי אשר ישלח את פלדתורה
 יא ויהא פאית נהיה אשים נלקבו: פי האמר לא תנאה גם
 יב אחר לא תרעדו ואם לא תנאה ארו תרצה היתה עבר
 יג הבורה: גון חבדו וכן תפשו גםו העתידים להשפוט על
 יד ידו תורת הקשעות: פי משפוט כל החמים ללא עשה
 יז החמים והתולד החמים גנד המפשים: מה התועלת
 אהי אביאמרו איש פי ישלחו אמונה ופעשים אין לו
 זו התפל האמונה להשיע אתו: ואם זה או אהות יהו
 טו צדיקים וחסידי להם יוסם: ואיש מכס יאמר עליהם לכו
 לשלום החסד ושקט ארו לא תמנו להם את צדרי הנהג
 יז מה התועלת: גון גם האמונה אם מפשים אין לה פתח
 יח היא פועמחה לנהג: אולם יאמר איש אתה אמונה יש
 יז ואני מפשים ישלח הרמזי אתהמונהו בגלל מפשוד
 יט ואלו אראה אהת מפשעי את אמונותי: אתה מאמין פי כ'
 האלהים

100 סמ"ג, ל"ג. על"ן הוא אלו האלהים והגיד ליהם ולענין יתן בן .
 101 סמ"ג, ט' ז'ן הנניע אליהם והגידו אליהם והגיד סמ"ג : קרני : ה
 102 סמ"ג, ט' אלהיהם והגיד אליהם סמ"ג : תירם התפאים והשני
 103 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 104 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 105 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 106 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 107 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 108 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 109 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 110 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 111 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 112 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 113 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 114 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 115 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 116 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 117 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 118 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 119 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 120 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה

101 סמ"ג, ט' אלהיהם והגידו אליהם והגיד סמ"ג : תירם התפאים והשני
 102 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 103 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 104 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 105 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 106 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 107 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 108 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 109 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 110 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 111 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 112 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 113 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 114 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 115 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 116 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 117 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 118 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 119 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה
 120 סמ"ג, ט' אלהיהם סמ"ג : קרני : ה

האגרת הכללית הראשונה מפטרוס השליח :

א יוח' ח' ט"ו.
 יסע' א' י"ג.
 הסנכרוס.
 ולורוק נוס.
 זם ישוע הפשיח חן לכם ושלום למרבה : בריוך האלהים ג
 אבי אדונינו ישוע הפשיח אשר קפי' תחמיו הרפים הוליד
 אמתנו מחדש לתקוה הויה בתקומת ישוע הפשיח מעם
 הפתאים : לנחלה בלתי נשחטת ובלתי נבזית ג
 השטינה בשמים לכם : להצדיקם בגבורת אלהים עלי' ח
 האמונה אל' הפשיח הנכונה להגלות צרת האחרון : אשר ו
 בן אתם זלום בהיותכם עמה אם צריך הוא לעצבים
 חסל' ל' כ' : למצוד' נפשות טעות : למען אשר' בלתי אמינתכם התקדש
 א' יותר' מתהב הנשחת גם אם נבזון בגאש תמצא לתהלה
 גבורה ולהסמאת ההתנלות ישוע הפשיח : אשר בגל' ח
 א' יוח' ג' כ' : ראיתכם אתו אתם אלהים אשר בו בגל' היותכם אתו
 א' יוח' כ' ט' : עשה רק התאמינכם אתם זלים בשמחה עצומה מ
 סרוט' כ' ג' : ותדבקו : בשמחה אד' אמינתכם את השוערת ט
 ג' יוח' כ' כ' : נשיותיכם : אשר על ארות' נמשעתה האלה ה' וחסדו
478

א חסב חגיגתים אשר נקאו עליהם אליכם : בהקדם מה
 ואינו עת הנה רוח הפשיח אשר בהם בהעיד סמנים
 את הענויים אשר אל' הפשיח ועל' ההסמאות אשר אד' יוח' כ' ג'
 יב אשר' נגלה להם פי' לא לעצמם פי' אם לני שרתו את
 הדברים ההם אשר עמה אגרו לכם עלי' הסובשורים
 אהכם גריה הקדש השליח מרהשמים אשר אליהם מלאכים
 יג נקסטים להשחקו : לזן הרוי סחגי ריחכם וישחקכם הני
 בשלמות עליהם הקשח' להובא אליכם בהתנלות ישוע
 יד הפשיח : פמו בגן משמעת עלי' מתדמים בתננות להאנות
 פי' הקדמות בגבורתכם : פי' אם פמו הקרא אתכם קדוש הוא
 טו פי' הוי גם אתם קדושים בגל' ההתלקות : יען פתוב רהייתם
 יו קדושים פי' קדוש אג' : ואם' הקרא' לזב את הששפט בגל'
 טז א קנים פפי פעל קלאיש התהלכו בראה קל' עת
 יז חגיגתכם : בודעתכם פי' לא בדברים נשחחים נכסף ובהב
 נפדיכם סחתהלקיחכם חתקה הפסגה לכם מן האבות :
 יח פי' אם זרים הפשיח הקר פנס מה בלי כוס ובלי קחם :
 יט אשר אמנם נודע לעולם לפני הניסד החבל אד' נגלה צמיות
 כא הקעות בגבורתכם : אשר עלי' מראמים אהם באלהים
 הפקים אתו מעם הפתאים ותפתו לו כבוד למען תהיה
 כב אמינתכם וסוקותכם באלהים : ויען' קדשכם אמתשחותיכם
 כג משמעת האמת עלי' רהיח לאהבת אהים בלתי חושפת
 כד אהרו ברוך אש אד' עדהו מלב סהרו : בהיותכם זלוקים
 כה דודים לא כדוע נשחת פי' אם במלתי נשחת עלי' אמת
 כז אלהים תיא תהי ועצתו לעולם : פי' קל' עשור קחצור
479

יחזקאל ט' ח' וקלנבד אדם בציון הקיר ויש הקיר וציונו גבל : דבר נח
היה וקום לשלום וזה הוא הדבר המבשר לכם :

יחזקאל ט' ט' לכן בקיסר מצילכם בדרעה וקלמרמה ותנסות ותנאות ב
וגדלכות : פעוללים הולכים עליה מאנה אל הולך השקל ב
וגבול סהול למען בן תגדלו לשיעה : אם אמתם שממכם ד

יחזקאל ט' י' כי טוב וזהו : אשר אליו אתם נשבים אגון היה אמתם ד
מאסיה מאנשים אך נהנה מאת האלהים וקרה : אם ה

יחזקאל ט' יא' אהם מאנשים היות נהנים אהם בית רחמי קהנה קדשה
למקרה וזתים וזתנים רחמים לאלהים עליהו ישוע המשיח :

יחזקאל ט' יב' לכן גם נמצא בכתב הקני' שם בציון אגון ראש קהו
נהנה קרה ותמאמן קה לא יבש : לכן לכם המאמינים ו

יחזקאל ט' יג' לראש אך לפנים האגון אשר מאמי הבינים זאת הקהה
מבורים אשר לזאת גם הישמו : אך אהם משפחה מ

יחזקאל ט' יד' בהיה מכלבת קהים ניו קדוש עם סגלה למען מליהו
את הקהלות הקורא אתכם משהד אליוני הנקל : אשר

יחזקאל ט' טו' לקיים לא עם אך עשה עם אלהים אתם אשר לא הייתם
קדומים אך עשה קדומים אתם : קההוילים א

יחזקאל ט' טז' אך סודיה אתכם נפרים והושבים והנהו מתאנות המשיח
הנהלמות עליהם : היותו לכם לתהלתכם קה בן ב

יחזקאל ט' טז' היום למען אשר הם מלשינים אתכם פפצלו אגון מוס
המשיחים המובים קראתם אהם נכדו את האלהים אתם ו

יחזקאל ט' טז' המהרה : לכן הנפש ללל מערכת האדם למען אהי אים
למלך כמו אלהים : אם למשלים כמו אלהים עלי

יחזקאל ט' טז' וזו דיו ונקמה פללי אגון ולתהלת עשי טוב : כי בן רצון סרום אהי
האלהים כי געשוח טוב תוסמו את צרות אנשים פסלים :

יחזקאל ט' טז' שו פמו קששים ולא כאלה אשר יש להם הקששות למכסה
ו' הקיר כי אם צעברי האלהים : את קההם נפדו את יחזקאל ט' טז'

יחזקאל ט' טז' למאנה אהבו את האלהים וזא את המלך נפדו :
הקברים היו נכעם בקדוה לא לזונכם לא לבד

יחזקאל ט' טז' יש לבונים וזרים כי איםם קששים : כי זאת היא הן אם
געברו הרצון אשר אל האלהים יסבל איש צעבים בענותו

יחזקאל ט' טז' כ נבלו ישר : כי מהמהנה היא אם נוסאכם ובהפוחכם
אתם סבלים אך אם געשוחכם טוב ובענותכם אתם

יחזקאל ט' טז' נא סבלים זאת היא הן לפני האלהים : כי לזאת קראתם יען
גם המשיח ינה גענו והשאר לנו סבלות למען גלף

יחזקאל ט' טז' נב אחר עקבותיו : אשר קסא לא עשה וגם לא נמצאה
נב מרקה קשו : אשר קורסו לא הרה בענותו לא יגור אך

יחזקאל ט' טז' כו חסד רבו אל השמש נקרק : אשר הוא נשא את החפאותי
גנהוהו עליהן למען במהנה לחסאם וזהו לזאת אשר

יחזקאל ט' טז' כז הנהלתו נשא לכם : כי הייתם נצאם היותו את שבתם
עשה אליהם ואלקרו נשוחתכם :

יחזקאל ט' טז' כח כמרבן תשים הנהנה נקדוח לגבולו למען גם אם
אזרים אים נשפעים אל דבר קמו בגלל דבר עליה

יחזקאל ט' טז' כט התהלות נשים : בראותם את התהלותיכם הנהנה אשר
ג נראה : אשר קרוו יחי לא הוצעו בארצות שער בעדות

יחזקאל ט' טז' ד קל וזה אי גלבישת נשים : כי אם תהום הנקרא אשר
ללל פאליעת הרים וקנו ותשקם אשר הוא יקר מאד

יָרֵם כְּמוֹ. אֲלֵהֶם אִם־אִישׁ מִשְׁנֵה כְּמוֹ מִן־הַפֶּחַ אֲשֶׁר הִשְׂקָה הַאֲלֹהִים
 יוֹחֵ' אִ' ב'. לְמַעַן יִזְכְּרוּ הָאֲלֹהִים בְּכָל־עֲדִידֵי יוֹשֵׁעַ הַמַּשְׁפִּיחַ אֲשֶׁר לֹו
 לֵאמֹר אֶבְרָהָם כִּי־אֵלֶיךָ יִתְנַבְּרוּ וְתִגְבְּרֶנּוּ לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים אֲמֹן : הָאֲהֻרָאִים אֵלֵי יב
 הַחֲשֻׁבִי לִנְיָה זֵל־אֲרוֹת הַצִּירִיָּה אֲשֶׁר בְּכֶסֶם הַהַחֲזָקָה לְכֶסֶם
 סִ' ד' ל'. לְמִשְׁחָה כְּמוֹ אֶסְדָּר וְךָ הָרָה אֶתְכֶם : כִּי אִם־יִשִּׁי אֲשֶׁר אֶתְכֶם יב
 סִ' ד' ל'. מִתְחַבְּרֵי עֲנִי הַמַּשְׁפִּיחַ שְׁמָרוּ לְמַעַן נִסַּם הַתְּחַלּוֹת כְּבֹדוֹ
 יֵשֵׁעַ כִּי־טוּ. אֵם מִתְחַבְּרִים אֶתְכֶם מִכֵּי שֵׁם הַמַּשְׁפִּיחַ יד
 ימת' א' ס'. אֲשִׁירְכֶם מִי רַחַם הַכְּבוֹד וְהָאֲלֹהִים הַחַד עֲלֵיכֶם אֲמֵן עַל־
 כִּרוֹם סוֹחַ. וְיִהְיֶה הוּא מְגִדוֹ אִךְ עֲלִירְכֶם הוּא מְכַדוֹ : אֵלֵם טו
 ס' ג' כ'. אֲלִירְכֶה אִישׁ מִכֶּסֶם פְּרוּצֶה אוֹ כְּנֻב אוֹ פִּסְעַל אָוֶן אוֹ
 פִּתְוֵר בְּמַגְבֵּה אֲדוּר : אִךְ אִם כְּמַשְׁפִּיחַ אֲלִירְכֶם כִּי אִם טו
 יעֻכֶּס. וְכֵן אֲתִירְכֶם לְחַד הַחַד : מִי הַחַד לְחַד אֲתִירְכֶם שִׁי
 י נַעֲבוֹר וְחַט. מִצִּית הָאֲלֹהִים וְאִם בְּרָאשֵׁיהָ מְכַנֵּי כִּה אֲתִירְכֶה אֲשֶׁר
 ס' ס' ס'. אֵינֶם מְאֻמְנִים לְבַשׁוֹת הָאֲלֹהִים : וְאִם הַחֲדָל בְּקִשְׁרֵי יז
 ס' ס' ס'. מְסַלֵּל אִישׁ וְהַחֲסָא אֵינֶה נְרָאָה : לָכֵן גַּם הַמַּעֲנִים פִּסִּי יט
 ד' ז' ט'. רַצוֹן הָאֲלֹהִים כְּמוֹ אֲלִירְכֶם לְמַעַן יִשְׁמְרוּ אֵלֵי אֲתִירְכֶם וְתִתְחַתֶּינֶם
 ס' ס' ס'. בְּעִשְׂתֵּי טוֹב :

סוֹקוּ עַמְכֶם. אֲתִירְכֶם אֲשֶׁר בְּכֶסֶם אֵינֶי מַחֲזִיר וְתִרְכֶם בְּחֻקְהָ וְעַד הַ
 ס' ד' ל'. עֲנִי הַמַּשְׁפִּיחַ וְגַם מִתְחַבְּרֵי הַכְּבוֹד הַעֲתִיר לְהַחֲלוֹת : וְעַד ב
 יוֹחֵ' אִ' טו'. אֲתִירְכֶם הָאֲלֹהִים אֲשֶׁר בְּכֶסֶם בְּמַגְבֵּה אֵתְכֶם לֹא בִּאֵס כִּי
 וּפְקִדוֹ. אִם־יִרְצוּ לֹא מְהַמְדֵי בַּעַד רַע כִּי אִם־יִתְנַבְּרוּ רַחַם : וְעַד ג
 עַל חֲלָסִים. לֹא כִרְיִים אֲתִירְכֶם לְחַד כִּי אִם־יִתְנַבְּרוּ לְחַד אֲלִירְכֶם :
 ס' ד' ל'. וְבִאֲשֶׁר יִנְיָה וְבִאֲשֶׁר הַחֲזִים תִּקְרֵי עֲשֵׂתֶה מִתְחַבְּרֵי גִלְתֵּי ר
 ס' ס' ס'. כִּי־נִלְכֵה : כְּמִוִּן הַצִּירִים הַחֲזִים לְמַעַן אִךְ הַחֲזִיר הַחֲזִיר הַחֲזִיר הַחֲזִיר הַחֲזִיר הַחֲזִיר

שמיטה

האגרת הכללית השנית מפטרות השליח :

כ"ה ט"ו, י"ג י"ד
 מוקד' י"ג י"ד
 נמסרתי.
 ומושיעני ישוע המשיח: הן ושלום ורחמי לכם בהפטרות
 האלהים וישוע אלמנו: כפי אשר נבחרנו האלהים ונבחר
 לנו בפרברים אשר לחיים היראת אלהים עליהם הפטר
 קור' 6' ט'. הקרא אתנו בבבדו בקול: אשר על ידיהם נבדד לנו ד
 יוח' 1' כ"ט. ההקפדות הכולות עד מאד והקרות למען התי על ידיהן
 סר' 2' י"ח. מתחבר הפטר האלי להמלטכם משחת המאנה אשר
 מתחכם. ונבבדו זאת בהקריבכם בלדויות השיעו על ה
 אמונתכם קול ועל החל העת: ועל הדיעל קנישת הדיעו
 ועל פבישת הדיעו הוחלת ועל הוחלת ראת האלהים:
 ועל ראת האלהים אהבת האדם ועל אהבת האדם אתו
 קור' 4' ט'. להקרה: פי אם הדברים האלה היו לכם ורצו לא ישימו ח
 מסל' 1' ט"ו. אתכם בשלום נסלא כל מר בהפטר אלמנו ישוע המשיח:
 פי אשר הדברים האלה נסרית לו הא ער הקצר הראיה ס
 סתמסו. ושלח אדמונת הסאי הראשונים: לכן אתי רדצי
 לקים פוטם. בולח לעשות אדמונתכם ואת בדיחתכם זכורה פי
 בעשותכם
 486

יא בעשותכם את אלה לנצח לא תגמלו: פי קרה יסע לכם תכל' 1' כ"ח.
 בהפטר המבוא אל סלכות העולם סלכות אלמנו ומושיעני
 יב ישוע המשיח: לכן לא ארפה לתפיר אתכם קמיד על
 יג אלה אף כי אתם יודעים וזכונתם האמה הנקמה: אף
 ליער' אני השב בליעור אני במשען הזה להיער אתכם
 יד בהפטר: בדיעתי פי תיש היתה הסרת סלפני פאשר גם
 טו אלמנו ישוע המשיח בנה לי: אף אדורצי פי גם קמיד
 טז ויהי לכם אדור' ספידתי לעשות ובר הדברים האלה: פי
 לא בלכת אדור' סמועות קבל סקפכות הודעני אתכם
 אדמונת: אלמנו ישוע המשיח וביאתו פי אם אדור' היותנו
 יז עצבנו רצ' קולתו: פי לקח מאת האלהים האב יקר וכבוד
 פאשר הובא אליו קול קרה מדיפת הבבדו זה בני ידיו
 יח אשר הצחה נפשי בו: ואת הקול הזה אדמוני סמענו מביא
 יט מר השמים בהיותנו עמו בנה הקדש: ויש לנו יותר הול
 דבר הבניאה אשר מיפיעו לעשות בהקריבכם אליו כמו
 אל' הפאיד בקאום אפל עד כראור היום וצנח השדור
 כ בלדויותיכם: בדיעתיכם זאת בראשונה פי כל נביאת הפתב
 כא מפתרון קידו אנגה נקח: פי לא בוצון אדם הובנאה
 מעולם נביאה פי אם דפרי אנשי אלהים הקדשים בהנשאים
 מאת ויהי הקדש:
 ב אף היו גם זביאי שקרי בעם פאשר גם כלם יהיו מורי
 שקרי אשר גביאו בפרו מחלקות אבדן המפכותשים בדרך
 להקנה אתם והפוכאים על נפשם אבדן סקאים: ונבים
 ילכו אדור' וולותם אשר על ידיהם יגדו הדיעו האמם:
 תכל' 1' ט"ו ב
 יכהמת

וירמ' ו' י"ג. ובהקמת הן הצלע הן גבוליים ויחרו אתכם סתרה אשר נ
 יסע' ע' כ"ח. ימים מן קרם איננו נרשח ואנדנם איננו קרם : פי אם ד
 כ"ה. האלהים לא הם על המלאכים הקדושים פי : אסדהשילכם
 ח'ו' ז' י"ח. אל האבדון והסגרים לבלתי אפלו להשמרם מטשטש : ולא ה
 יוח' ח' מ"ג. הם על המבל תקמונה פי : אסתרם ארצה השמימי קרא
 י"ב וס' י'. קודם בתיבוא מפיל עליהם רשעים : ובישולו לאסר אתדעו ו
 ט"ז. סדום וצמרה הושטן במחפזה ויגשם אתו וקטל אל
 כ"ג ט"ז כ"ה. העתידים להשוע : והציל אתלוט הצדק הנחשיל עליה ו
 כ"ג ט"ז כ"ה. ההתנהגות הקשיתם נופחה : פי : בראית ובשמיעה הצדיל ח
 כ"ג ט"ז כ"ה. נראו בן רגם ענה יום יום אודנפשו השקה במעשי
 כ"ג ט"ז כ"ה. רשעיהם : ונדע יהיה להציל וראי אלהים מספה ולשמור מ
 כ"ג ט"ז כ"ה. אתה רשעים ויום הפשטם להעשש : וביחור אתה הלהים י
 סט"ו כ"ג כ"ח. רצוים לנמש אםם ורמים גדדקם אחרהלות : אשר שים יא
 ט' ט"ו ז' ז'. מלאכים הוולים סתם בלי ויגברוה אינם מביאים נדנם
 כ"ג. לשנן יהיה משפטם ודוף : אך אלה כמו בהמות טבעיהו יב
 טס"ח ט"ז ט"ג. חסרות הבונה הנולדוה ללמד ולשחת מגדפים בן ברים אשר
 טס"ח ט"ז ט"ג. אינם יודעים וישחוקם וישחוי : וקחו שוכר רשעה בזהם יג
 לוח ט"ז ט"ג. לשעשועים אחרים : ויכנס פתמים וזממים הם המתענגים
 כסעתיקים. בזהיותם בנסקם עמכם : לענים להם מלאות גאוף ובלתי יד
 יוח' ז' ט"ז ט"ג. יחולו הוא משיאים נשטוה לאתקוהה לז כ"ו ז' במקדוה
 כ"ג ט"ז ט"ג. בצל יש להם בני מארה : אשר עובי אחרתה וישר מו
 וקטע וקלבי אחריו ודף זלעם בן צמור אשר אהב שוכר
 כ"ג ט"ז כ"ח. רשעה : אך הנקה לו תוכחה מרדו ותיון דמטה בתיקוה מו
 כ"ג ט"ז כ"ה. ו

ז בקול אלושי מניעה אתשועון הנגיא : הם מעיני בלמים : ירמ' ל"ח ז'
 קננים לדפים מסערה אשר אפל החשך ידפון להם לעולם : סס' ז' ז' ז'
 ח פי בדיבנים גבורות הנול הם משיאים בתאווה הנפשו : סס' ז' ז' ז'
 ונולדוה אחאזה אשר אמנם נסלמו מדהפהלהלים : סט' ז' ז' ז'
 יש בתיקוה : הם מבימים להם השטתה בתיקוה הם עביו : יוח' ח' ז'
 כשחת פי סכנה אשר איש גזו לו גם הענב : פי אם
 פהמלפנים משקוצי המבל בפרת הארון והמושיל ישוע
 המשיח אך סכני עוד בזהו ויצדו יהיו להם האחרוה
 כה רעות מדהראשונות : פי טוב היה להם אסלא הפרו
 אחרתהו בעדקה מאותיו הפרים לשיבו מדהפצרה הקדושה
 כב הנמסרה להם : ומרה להם דבר המשל האמתו ללב שוב
 על קיאו תעזי כרתוץ להחגולוה פרשט :
 ג אחר האגרת השנית הואת אדונים אגן פתב לכה עפה
 ב אשר דחו אגן מטורו דברורה אתרובקם הסמים : לרמז
 תוקרו אתרובקים הנמנים מלפנים גמי הנביאים הקדושים
 ג ואתמצותנו שלחיו הארון והמושיע : בדיבנים וזאת
 באשונה פי : יבואו באחרית הימים לצים הפתהליכים כפי
 ד תאוותיהם : ואמרים אהה בהשחת ביקאו פי מאו ישוע
 ה האבות פלהדברים מבימים קרה מראשית בראיה : פי
 נקרה זאת מתם ברוחותם פי השלמים היו מלפנים והארץ
 טפים ועליהי מימם קרמת בירי האלוקים : אשר עליהתם
 ו המבל אשר או הוקח בושמתה פמים אגדה : אך השלמים
 אשר עתה והארץ אצוים הם צעצע הדבר הקרא שמוקם
 ח לאט עליום המושפט ואבדון האנשים הרשעים : אך נאח
 489

תסל' ב' ד' אהת אלהיך מכם אהיבם פי' יום אחד אצל יהוה
 חלבו. פאלח שנים ואלח שנים פנים אחד: שני סאתר יהוה על ש
 מנת' ב' ד' ובר הנהסחה פאשר אהרים השנים לאחד פי' אסרוא
 יסע' ח' כ' ב' פארה רוח אלנו ואיננו חסל פראבנו אהרים פי' אב
 הפל יבוא לתשובה: אך יבוא יום יהוה פננו בלילה י
 יסע' כ' א' אשורו השמים בשואה ועברו והסרות בקרם יפשו
 מלח' ב' יט' והארץ והפעלים אשר בה ישפסו: לכן פאשר בלאה יא
 יפשו ארצה אנשים וצרכים אהם להיות הנהלכות קדושה
 ומושיבים. ונדאת אליהם: מקנים וממתרים אתביאת יום האלהים יב
 יסע' ס' כ' אשורו השמים בהארקם פאש' יפשו והסרות בקרם קולו:
 יסע' ס' ס' אף שמים חדשים והארץ חדשה פפי הנהקחו אנהנו מקנים יב
 ונ' אשור גם צהקה שנקנת: לכן אהוינים בקוהכם אתאלה יד
 יסע' כ' א' תרצו להפצא לפניו בנלי כהם ונבל שמצה בשלים: ואת שו
 ס' כ' א' אך רוח אדנינו לתשובה השבו פאשר גם פאל אהינו
 ס' תסל' ד' אהויב פפי תחכמה הפנהנו לו פתב אליכם: פאשר גם שו
 י' א' בלא אהותו דברו כהן על ארות הברכים האלה אשר פתו
 ס' תסל' ב' יש דברים אהרים קשים לבינה אשר לא יספורים ולא
 י' א' קמים מעקשים אהם כמו גם אתישאר התנבים לאבדכם:
 ס' מעקשים. לכן אהם אהוינים ברצונכם מקדם השמרו לכם פרישעו יו
 אהת. גם אהם בתענת הרשעים ותפלו מרתמים שלכם: אך די
 תנסאו. חסרסאמוכס גדלו בדון נבדעת אדנינו ומושענו ישוע הפשית לו הפדו
 יסע' כ' א' ויח' א' גם עתה יהיום עולכם אמן:

האגרת הכללית הראשונה מיוחנן השליח:

א אשור יהוה מראשית את אשר שמענו את אשר יסע' ח' א' ס' א' אשור
 יאנו בעינינו את אשר הפסנו ודנינו מ' ששנו על יוח' כ' כ'
 ב ארות ובר התנים: ותהיים נגלו וראינו ונאנהנו מעידים יסע' ח' א' י' א'
 ובידנים לכם הוי העולם אשר הוי אצל האב ונגלו לנו: תסל' ח' ב' כ'
 ג את אשר ראנו ושמענו אנהנו מבידנים לכם למען גם ס' א' ד' כ'
 אהם פהיה לכם התחברות עמנו אך התחברות אשר יוח' א' כ' א'
 ד לנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח: ואתאלה אנהנו יוח' ט' א' א'
 ה לתנים אליכם למען שסמחכם תהיה כלאה: וזאת היא ס' א' א' א'
 הנהיה אשר שמענו מאילו ואנהנו מבידנים לכם פי' האלהים יוח' ח' א' א'
 ו אור הוא וכל השדך אין בו: אבנאמר פי' יש לנו התחברות ס' א' א' א'
 עמו ודקשה נתחלה אנהנו מבידנים ואיננו עשים את תסל' ב' א' א'
 ו האמת: ואם פאור נתחלה פאשר הוא פאור יש לנו ס' א' א' א'
 התחברות בינינו וביניו ודם ישוע המשיח לנו מסתור אהנו יוח' ח' א' א'
 ח מכלתשא: אם נאמר פי' אין לנו חשא בתענה אתנפשינו ס' א' א' א'
 ח והאמת אין גנו: אבנתהיה אתהפאולתינו נאמן הוא וצדיק תסל' ב' א' א'
 י לסלות לנו אתהפאולתינו המסור אהנו מכל עון: אבנאמר תסל' ב' א' א'
 י לא השאנו לננו נעים אתו ודברו איננו גנו יוח' א' א' א' ס' א' א' א'

י"ט ט"ו כ"ט מאתו בביאתו : אם ידעכם כי צדיק הוא דש כי על כס
י"ח ז' ו' העשה אתה צדקה ונלך מפני :

מ"ט ר"ט. ואי אורו אהבה נתן לנו האב כי נקרא בני אלהים ב
י"ח ט"ו א"ח בצבור זאת העולם איננו יודע אהנו יען לא ידע אהו :

י"ח א"ח א"ח אהבים עשה בני אלהים אהנו ועוד לא נגלה מהצדקה ב
י"ח א"ח א"ח אה ידענו כי אפסר נגלה נגלה רמים לו כי נראה אהו

י"ח א"ח א"ח אפסר הוא יש : וכל אפסר ישרו הסתקה הוא אהנו ב
י"ח א"ח א"ח אפסר את נפשו אפסר הוא סקר : על העשה אתה חסא ד

י"ח א"ח א"ח עם אתה פשע הוא עשה ותחסא הוא הפשע : וידעכם ה
י"ח א"ח א"ח בלש"ד א"ח כי הוא נגלה למען ישא אתה פאחיתו וחסא אן בו :

י"ח א"ח א"ח אה פטר"ג א"ח על השכן בו איננו חסא על החסא לא נראה אהו עם לא ו
י"ח א"ח א"ח אה חסא אהו : וליים איש אלהיה אתכם העשה אתה צדקה ו

י"ח א"ח א"ח אה צדק הוא אפסר הוא צדק : העשה את החסא סך ח
י"ח א"ח א"ח אה צדק הוא כי מראשה השכן חסא לזאת נגלה בן

י"ח א"ח א"ח אה צדק למען ופסל את הצדק השמן : על הכולך פאת ח
י"ח א"ח א"ח אה צדק איננו עשה חסא כי ורעו נשאר בו ולא יוכל

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא כי פאת האלהים נולד : בואת נליים הם בני
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא
י"ח א"ח א"ח אה צדק אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא אה חסא

יז יח' א' ל' לני האלקים ותתים האלה בגנו תפוח : מי אשר יש לו תני יז
 יח' א' ל' יש לו תתים ואשר אין לו בן האלקים אין לו תתים :
 יח' א' ל' אהרעלה פתחתי אליכם המאמינים בשם יג
 יח' א' ל' ברהאלקים ופעו תרעו פי יש לכם הני עולמים אפעו
 יח' א' ל' מאמיני בשם בן האלקים : ונאת היא תפסחה אשר יש יד
 יח' א' ל' לנו אלו פי אמנשאל כאימה פני רצונו ישמע אתנו :
 יח' א' ל' ואם גרע פי ישמע אתנו כל אשר אנחנו שאלנו ידענו טו
 פי נקבל אהרשאלות אשר שאלנו מפניו : אם איש יראה טו
 יח' א' ל' את אחיו הטא תמא לא לפות שאל ונתן לו הים
 יח' א' ל' להשאם לא לפות יש תמא לפות לא בעד זה אני אמר
 פי ישאל : פלעולה תמא היא ויש תמא לא לפות : ידענו יז ח
 יח' א' ל' פי כל העולך פאת האלקים איננו חפא פי אם העולך
 יח' א' ל' פאת האלקים שפר אתנשטו ורעו לא יגיע בו : ידענו פי ים
 יח' א' ל' פאת האלקים אנהנו וכל העולם גרע מזה : וידענו פי יז
 יח' א' ל' ברהאלקים אא ונתן לנו תביעה למען גרע את האמתי
 יח' א' ל' ונאנחנו באמתי בגנו ישוע המשיח זה היא האלקים
 יח' א' ל' האמתי ונני העולמים : ידענו שפרו נשפכם מך כא
 האלקים אמן :

האגרת השנית מיוחנן השליח :

א ויחנן אלה הנהייה בהנהייה ואל תגזיף אשר אני אתה אתם יוחנן
 אהמת ולא אגזיף לנר פי אם גם פלהידועים את
 ב האמת : בעבור האמת העפרה בני ועפני תהיה לעולם :
 ג ותי עפלים ותי חסד ושלוש פאת האלקים האב זמאת
 ד הארון ישוע המשיח בן האב האמת ונאנכה : טמחתי
 ה מאד פי מצאתי מנגיד מתהלקים האמת פאשר קבלנו
 ו המצוה מן האב : ועמה אני שאל מפני הנהייה לא פלכת
 ז מצוה תשיח אלק פי אם את אשר נתת לנו מראשית
 ח פי נאנכה איש את רעהו : ונאת היא אנכה פי נהנהיך פני
 ט מצותנו ואת היא המצוה פי פאשר שמענתם מראשית
 י ותהלקנו קה : פי מתעים רבים באי אלהתבל אשר אינם
 יא מודים את ישוע המשיח פי בא גבאר וזה היא המתענה
 יב ח וירב המשיח : השמרי לכם פון לאמר אהרדברים אשר
 יג שאלנו פי אם נקח שקר מלא : פל העבר ואננו לן בלקח
 יד המשיח אין לו אלהים הען בלקח המשיח גם האב וגם
 טו הן יש לו : אם איש יבוא אליכם ולא יביא אתהלקח
 טז וזה אתהקבלו אחרו בנות ואל תמכרו לו שאלת שלום :
 טז

מתחרה. כי האמר לו שאנת שלום ל'קה הלא במציעי הרעים :
 למסות את. גהיות לו דברים רבים לכתוב אליכם לא רציתי בנגן וברון יב
 לו: וחס. פי' אסאלני כשה לנבוא אליכם לרפור פנה אליהם למען
 סוח'ט'ו'א'. שיתקדשו ותתנה מלאה: שאליכם לשלוםך בגן אהותך יב
 סכנחריס. ונתקרה אמן

האגרת השלישית מיוחן השליח:

יחנן. ויחנן לניסוי הארוב אשר אני ארב אלו האמת: אהני א ב
 ג'ס'ס'כ'ג'א' ג'ג'ו'תן.
 ס'ס'ס'ג'ג'ט. כאשר מצליחה נפשו: פי' ש'פיתחי מאד כאשר בא ג
 ס'ס'ס'ג'ג'כ'א'. האדום והעידו על צלמיתך כאשר אתה מתהלך באמת:
 ס'ט'א'ג'ג'ז'. אני ל'י שמתה גדולה מזה פי' אני ש'טע פי' ג'ג'ן מהתוליס ד
 ג'ג'ג'ג'אמן. באמת: אהני באמינה אתה עשה את אשר תעשה אל ה
 ס'ט'ס'ג'ג'ז'. האדום ואל תפריס: אשר העידו על אנדחתו לשגן הקהלה ו
 ס'ס'ס'ג'ג'ז'א'. אשר תשיעו לעשות גלוהתך אתם פשה לאלהים: פי' ו
 לתמוך. למען השם נצא בגל קחת מאיבה מן הנוים: לכן הויגיס ח
 ס'ס'ס'ג'ג'ז'א'. אהנו קבל את פאה למען גדולה חבני פעלה לאמת:
 ס'ס'ס'ג'ג'ז'א'. קבתמי אל הקהלה אילם ולשרפם הארב את הרואיה ס
 ס'ס'ס'ג'ג'ז'א'. עלים

עליהם איננו מקבל אהנו: בעבדו זאת את אבוא אנו את
 פועלתו אשר הוא עשה בנפשו עלינו במלים רעים ובג'ו:
 הסתפחו בצלה גם הוא איננו מקבל את הרואים ואת
 א' הרעים הוא כנע ומגרש אתם סדוקהתך: אהנו אל
 מתהלך בחבנה קדע פי' אס'ב'ב'ג'ת' הסוב העשה טוב
 מאת האלהים הוא והעשה רע לא ראה את האלהים:
 ס'ט'ס'ג'ג'ז'. ס'ס'ס'ג'ג'ז'א'. ס'ס'ס'ג'ג'ז'א'. ס'ס'ס'ג'ג'ז'א'.
 יב אנהנו מעידים ואתם יודעים כי עדתנו אמת היא: רבות
 יד תנו ל'י לכתוב אך אנני רצה בדיו ובקנה: אך אני מקנה
 לראותך במהרה ומה אליהם ג'ג'ר שלום לך האהבים שאליהם
 לשלוםך שאלי שלום האהבים בשם:

האגרת הכללית מיהודה השליח:

א יהודה עבד ושיע הנפשים ואני יקב אל האהבים באהבים
 ב האב ובישיע המשיח לשמרים ומקראים: תן לכם
 ג ושלום ואהבה רבה: אהנים בעשותי כל הרצוח לכתוב
 אליכם על אדות הישיעה הכללית היה ל'י צדך לכתוב אליכם
 תולדותי אתכם להלחם לאמינה הנמסרה פנים אהת אל
 ס'ס'ס'ג'ג'ז'א' ס'ס'ס'ג'ג'ז'א' ס'ס'ס'ג'ג'ז'א' ס'ס'ס'ג'ג'ז'א'

° נטל' ז' ל' הקדושים : כי התננו לבוא אנשים אחרים הנקראים ר
 מקום אלהם משפט הזה ושם המהפלים אחרים
 אלהינו למה ומקדשים זמשל היחוד האלהים ובארינו
 ישוע הפשיים : ואני הפז להפיר אתכם בעצמכם זאת ה
 ° סמו' כ' ז' בך כי יהיה פהשיו אהבהם מארץ מצרים אחריו
 ° נמד' ז' ק' כ' האבד אהלה אשר לא תאמיני : וגם אהפלאים אשר ו
 ° לא ישמרו אהרמיתם כי אסעו אהזבילם שטר למשפט
 ° מן מרתם. ° רח' ט' כ' ה' היום הנגד תחא אל במוסרות עולם : פקדום וגמרה ו
 ° רח' ט' ס' והצרים סביבותיהן ונולחן בנגד פיה להם ובלכתן אחר
 ° נ סטר' ז' ו' בשר אתר מושמח הן למשל קבלו נקמת אש עולם :
 ° ירמ' כ' ט' במרבן אגוא גם חולמים האלה אמנם משפס אה ח
 ° נמד' ט' ז' א' הבשר ובינם אתהפשימה ומגדקים אההגולות : אה מ
 ° דני' י' י' מקראל ראש הפלאים באשר תירב עם השפון והתופח על
 ° דנ' ז' ו' ארות וזית משה לא התערב להביא עליו משפט ביהו כי
 ° זכר' ז' ז' אם אמר ויש בך יהוה : אה אלה את פלהדברים אשר י
 ° נסטר' ז' ז' אים ודעים מקדקים אה על אשר הם ודעים בטבע
 ° סחיתענמ' פקמות בליחבהה באלה הם ושהקים : או להם כי י
 ° רח' ז' ס' בךרד מן קלנו ואלהועת שוכר גלעם השמשכי ובמר
 ° נמד' כ' כ' ס' ערו ארי : אלה פתמים הם בעשרות אהבהתם בהסגם י
 ° סטר' ז' א' עשלים גדלי ראה העים אהעצמם לעניים גלי מים נשאים
 ° יחז' ז' ס' תה ונהה מרחות צצ' בערה על סר פשמים מתים
 ° מרחים כקנ' משתשים : על ים ועלים קצטים אהנשמתם קובכים העים י
 ° נסטר' ז' א' אשר אל השופד לשמר להם לעולם : והחננא על אלה י
 ° רח' ס' כ' תלוד השביעי מארים למר הנח פא יהיה ברבנות קדושי :
 ° זכר' ז' ס'

° תסל' כ' ז' מו קצעות משפט עלהפל אלהיה את פלהשעיהם על פל
 ° סמ' ז' ז' פגלו רשעתם אשר רשעו ועל פלהשעות אשר דברו נגדו
 ° סטר' ז' ז' מו השאים רשעים : אלה הפיה מתלוננים מתעמים מתהלכים
 ° תסל' ז' א' פפי קאותיהם ושיהם מדבר גבולוח מיהורי פנים למען
 ° משל' כ' א' י' קצע : אה אסם אהזנים וזרו אההדברים הנאמרים מתרם
 ° סטר' ז' ז' יה על פל שליחי אהזינו ישוע הששיה : כי אמרו אליכם פי
 ° טמו' ז' א' זאחורית דתים דתי עצים הפתהלכים פפי פאאה רשעותיהם :
 ° מן ססבלס' יש אלה הפיה הפגדילים אהעצמם נששים אשר רוח אין להם :
 ° קור' ז' א' כ אה אסם אהזנים הננו באמיניהכם הקדושה על יחור והתפללו
 ° נדלו' כא בריח הקנז : ושקרו אהנשפכם בנהבת האלהים בצפות
 ° טיט' ז' ז' כב אליהם אהזינו ישוע הששית לזנו עולמים : ואתרים אמנם
 ° נסססס' כב רחמו בהבולכם : ואחרים השיעו בראה פהספכם אהם
 ° נדנרי תוכסס' כד פרהאש בשנא גם אההפנתת הנכמה מאת הדישור : ואל
 ° טמו' ז' א' הילל לשמר אהכם בגלי הפלל אהעמיד אהכם למן כבודו וכו'
 ° קול' כ' כ' כה בגלי מים בגילה : ואלהים הקכם לבדו מושיעני הפגור
 ° סרומ' ט' א' חתולו והגבירה והשילחו גם עתה אהל
 ° ז' ס' ח' כט העולמים אמן :
 ° א'

והוא גם יבוא אחס קודם: והתקלה יש לה וקבלת נ
 בגבור שכן ולא יקפה: אלים יש לו ללך כן את התורה ר
 הראשונה עברה: לכן זכור סמך נלקח והתחנה וצדקה ה
 את המצוות הראשונים את אבינו אברהם לך מזרה
 ומש אדמונתה מקומה אם לא התנה: אלים זאת ו
 יש לך כן אתה שגא אתמעותי תמצא אלהים גם אני
 שגא: מי אשר ישירי אני ישמע את אשר תורה אמר אל ו
 הקהלות למצבה אמן לו לאלה סמך תהיה אמר בתוך
 פתחם האלהים: ואם לאו קהלה שמונה ה
 פתוב את אלה אחר תראשון והאחרון אשר תהי סת
 תהי: ופעמי אתמעותי ואחר מצותה ואת מספרתה אלים
 עשיר אלה ואת הודאה מאת האמרים להיותם יהודים
 ואינם הם כן אם בדתה השמן: אל תרא מאיפה יהודי
 הדברים אשר אלה עתה לכל הנה עתה השמן להשילך
 אהיה סמך אלמטמר למען תבט וחיה לכם מצוקה
 אשירי ימים יהו ראשון עדהמות ואמן לה עשרת התמים:
 מי אשר ישירי אני ישמע את אשר תהיה אמר את הקהלות א
 התמצה לא יבוג מדינתות השני: ואם לאו ה
 תהנה אשר תפוזמו פתוב את אלה אמר אשר יש לו
 תרוב השפיות התורה: ופעמי אתמעותי ואמה אמה יג
 טבו אשר שם פסא השמן ואמה מהויק בשמי ולא חספה
 האמתותי את גימים אשר נהם היה אמטפס עלי הנאמן
 אשר גרתי נלם אשר שם טבו השמן: אלים ישירי לך די
 דברים מעפים כי ישירי שם אחיו לקח נלעם אשר
 למד

לפע ללך להשילך משול לפני בני ישראל לאכל דברים
 מן נדחים לאילים וקנות: קצה ישירי נם אמה אחיו לקח
 מן התמצה אשר אני שגא: לכן התנהם ואם לא אבוא
 וי אלקי סתרה וקלחומי גם גרתי כן: מי אשר ישירי אני
 ישמע את אשר תהיה אמר את הקהלות למצבה אמן לו
 לאכל מדינתות הנאמן לו אני גרתי וראשון שם תהיה
 פתוב אשר אני איש יודע אתה ויהי הלקח:
 די ואם לאו הקהלות אשר תתקשר פתוב את אלה אמר לך
 האלהים אשר יש לו עתה ולתבת אל ונלתי פתחשת
 יש קל: ופעמי אתמעותי ואת תאברה ואת האמיתה ואת
 לישרות ואת הולחתה ואת מצותי האחרונים תבנים מן
 כ הראשונים: אלים ישירי לך דברים מעפים כי תהיה
 את האמה ליובל האמרת להיותם וביאה יהיה מלפתת
 וכתה את צבוי לעלות ולאלה דברים נדחים לאילים:
 מא כב ואמן לה עת לשוב סמונתה ולא שבה: הנה אני משילך
 אתה אלמטה ואת המצוות שמה אלמטה גרתי את
 כב לא ישבני מפעשותם: ואת גילי אהרג בזאת הודעי כל
 התגלות כי אני יהיה הורש גלות וצוה ואמן לכם לקל
 כר איש פמעותם: ולכם אני אמר ולמאמרים אשר פתשיא
 קל אלה אשר אני לכם תלקח היה ואשר לא יודע את
 מצותי השמן פאשר הם אמרים לא משילך עליכם משה
 כה אתר: אפס את אשר יש לכם אחיו עד תראבוא:
 כו והמצה והשמן אתמעותי עדהמות אמן לו שלחו על
 כו תהיה: ורעים בשבת גרתי לקל יוצר גפצו פאשר גסאני
 לקוחי

נסדל"ב, ס"ג
 נמר"כ, ס"ב
 ססו, ו'
 ירמ"כ, ס"ג
 סחע"ב, ס"ב
 יסע"ב, ס"ג
 ססח
 סחל"ב, ו'
 סר"ט, ו'
 ססג
 סטו, ו'
 ססו, ו'
 סס"ב, ס"ב
 ססו, ו'
 סס"ב, ס"ג
 ססו, ו'
 סס"ב, ס"ג
 ססו, ו'
 סס"ב, ס"ג
 ססו, ו'
 סס"ב, ס"ג
 ססו, ו'
 סס"ב, ס"ג
 ססו, ו'
 סס"ב, ס"ג
 ססו, ו'
 סס"ב, ס"ג
 ססו, ו'
 סס"ב, ס"ג
 ססו, ו'

ת'סל'ג'א'ח' לקחתי סאת אבן : ואתו לו פוכב השחר : מי אשר יש כח כס
 רוח מקושם : לו און ישמע את אשר תרית אמר אל-הקהלות :
 ואל-מלאך הקהלה אשר בסדרים פתוב את-אלה אמר ב
 אשר יש-לו שבעת רוחות הקהלים ושבעת הקולבים ובעתי
 את-מעשיהו כי ישלך שם כי אהה דו' אהה אהה : והיה ב
 זאת ואפני את-הקברים הנשארים והשחורים למת כי לא
 מצאתי את-מעשיהו שלמים לשני האהלים : לבן וטר אהה ג
 לקחה ושבעת ושמוד ושבעה לבן אסלא תשקו אבוא
 עליה פגוב ודוע לא-תדע את-השעה אשר בה אבוא עליה :
 יש לה שמות מעשים גם קדורים אשר לא מנשו את-ד
 והלם יתלכו בנדיהם ויתקלכו עמי בלבדים כי טוים הם : המנצח הוא ה
 זוכר כ'ג'ה' : ראש בנדיים לנגם ולא אמהה את-שמו כספר התיים
 סמול'ג'ג' : ואודה את-שמו לפני אה ופני מלאכיו : מי אשר יש-לו ו
 מתו'ג'ג' : און ישמע את אשר תרית אמר אל-הקהלות :
 ואל-מלאך הקהלה אשר בסדר-למא כתוב את-אלה אמר ו
 סע'ג'ג'כ'ג'ה' הקדוש האמתי אשר יש-לו פתחה דוד הפתח ואן סנר
 וחסר'ג' : והסגר ואן פתח : יעמי את-מעשיהו הזה נחמי לקחה ח
 ס'קור'ס'ג'ט' : שבע פתח אשר אין איש יכל לסגרו כי יש לה מעם
 'קור'ס'ג'ט' : נגדה ושכחה את-דבריה ולא תחשבה בשמי : הנני נתן ט
 'רומ'ג'כ'ח' : ספר-הנגות השקון מו'האמרים להיוסם התיים ואינם הם
 ב'ט' : כי אס-תבנים הם הזה אעשה אהם כי יבואו וישתחוו
 סע'ג'ג' : לפני וקלה ונדע כי אני אהמקוד : יען שכחה את-דבר
 סר'ג'ק' : תדלתה גם-אני אשכחה משעת הפשה העתידה לבוא על
 סע'ג'כ'ג' : כי תחבל לנשות את-הישבים והקארץ : הנני בא מדהה י
 סכס'ג'ג' : אהו

י אה את אשר יש לה פתחה איש את-צפורק : המנצח
 אעשה אתו יעפולו בתיכל אלהי ותהיזה לא-יעא עוד
 ואכתוב עליו את-שם אלהי ואת-שם עיר אלהי ויושבו
 ותדעה הנהגה מו'השמים ממת אלהי ואת שמי הנהגה :
 יג כי אשר יש-לו און ישמע את אשר תרית אמר אל-
 ד הקהלות : ואל-מלאך הקהלה הנל-תקים כתוב
 את-אלה אמר האמן הער הנצאון והאמתי ראשית בראת
 טו האהלים : יעמי את-מעשיהו כי לא קר אהה בסלא הם
 טז כי יסון ותהיה קר או הם : ונבו יען שופר אהה ולא קר
 יז בסלא הם עתיד און לקחתי אהה כפי : יען אמר אהה
 כי לעיר אני ויעשרתי ואון ערה לו למאמה ואין אהה
 יח ידוע כי אהה הוא האמלי ותדע ויען ועיר וערום : איערה
 לחלבים :
 סע'ג'כ'ג'ג' : לקחתי כפני דוב צרוף פאש למען פועש בנדיים לבנים
 יסע'ג'כ'ג' : למען תלבש ולא תגלה נשח ערוכה וקולירה למשוח
 יט יצרוך למען פתחה : את בראתה אשר אני אהב און מוכית
 כ ומישר לבן תרץ ושונה : הנני עמר על-הגולה ודפך אם
 איש ישמע את-קולי ופתח את-הדלת אבוא פנימה אליו
 כא ואסעו עמו סעודה והוא עמו : המנצח און לו לשנה
 עמי על-פסאן פאשר גם-אני נצחתי ושבעתי עם אבן על
 כב פסאן : מי אשר יש-לו און ישמע את אשר תרית אמר
 אל-הקהלות :
 ד אהה אהה ראיתי והיה שיער פתחה בשמים והקול
 תראסון אשר שמעתי קול שופר מברז אמי למר עלה הנה
 ג ובראת אהה את-הבנדים אשר יהיו אהרי אהה : ויכצע
 ס'ס'ג'ג' : אהו

כס"ו ב' ו' הייתי ברח רחוקה רסא מטעם בשמים ועל הפסא ישב :
 והישב דמה במראה לאבן ישפה ואדם ואלהה מסביבות ג
 הפסא דמה במראה לבתח : ומסביבות הפסא מסורת ד
 ארבעה ועשרים ועל הפסאות את ארבעה ועשרים הקננים
 ישבים לבשמים בגדים ויבנים והיו להם על ראשיהם עשרות
 וקב : ומן הפסא יצאו צדקים וקולות ושבעה ה
 לפניו אש בערם לפני הפסא אשר הפסה לבעיה רחוקה
 האלוקים : ולשני הפסא קדם ובעיה דמה לנללה ובתוך ו
 הפסא ובסביבות הפסא ארבע דורות מלאות עינים מסגים
 ובאחור : ונתתה הראשונה דמה לארביה ונתתה השנייה ו
 דמה לעגל ונתתה השלישית היו לה פנים פאדים ונתתה
 הרביעית דמה לגשר מטעם : וארבע הדורות פלאות פתח ה
 היו לה שש פסלים מסגים ומסגים מלאות עינים ומנטורה
 אין להן יומם ולילה וקארן קדוש וקדוש וקדוש יהיה
 צבאות אשר תיא הנה ותהו ויבוא : ומאשר תמנה הנחות ה
 סגור וקר ותודה לישב עליהפסא החי לעולם עולמים :
 יפלדו הארבעה ועשרים הקננים לפני הישב עליהפסא ושפתו י
 לחי לעולמי עולמים ושליכו את עשרותיהם לפני הפסא
 תהלמי מ' נאמר : שיהיה אמה יהיה לקחה אהדגבדו ואהדגדו י א
 ותהדגבגדה פי אמה גרמא אההכל למען רחוקה היו
 ונבראו :

כס"ז ב' ו' ואראה עלימין הישב עליהפסא סגור פתח מסגים ה
 ובאחור החוס בשבעה חוקים : ואראה מלאך דוק למב ב
 בקול גדול כי היא שנה לקחה אתהפסא ולפתח את
 חומתי

החוקים : ואין איש בשמים : נסלא לארץ נסלא סוכתה
 ד לארץ וכל לקחה אתהפסא נסלא להבט בו : ואין בכתי
 הרבה פי איש לאתמצא שנה לקחות ולקרא אתהפסא
 ה נסלא להבט בו : ואתו כוונתה אמה אצל אלהיכה
 הנה נצח הארה אשר משכשך הוהה טרש דוד לקחה
 ו אתהפסא ולפתח אתשבעה חוקים : ונראה והנה בחוף
 הפסא וארבע הדורות ובתוך הקננים שנה לפני סביבות
 בתיות לו שבע קרנים ושבע קרנים אשר הנה שבעה רוחות
 : והאלהים השליחיים אלכל הארץ : ויבוא וקחה אתהפסא
 ח מקיין הישב עליהפסא : ובאשר לקח אתהפסא ארבע
 הדורות וארבעה ועשרים הקננים לקחו לפני שנה בתיות
 לקל איתך מהם בנורות וכוונתו והב מלאך קטולות אשר הו
 ח תשלוח הקרושים : וישירו שיר חדש לאמר שנה אמה

לקחה אתהפסא ולקחה אהדותהמיו פי נשפחה ונחית אתני
 לאלהים קדמך מפל שובם ולשון ועם נגוי : ועשרת אתני
 יא לאהיט כלכתי וקננים ונמלוך על הארץ : ואראה ואשכט
 קול מלאכים רבים מסביבות הפסא ותהיות ותהננים
 יב ומסגים היה רבנות רבנות ואלפי אלפים : אמרים בקול
 גדול שנה ישנה השנים לקחה נגידה ועשר וחכמה ועז
 יג וקבו וקר ובקנה : וכלי צור אשר בשמים ובארץ ומתח
 לארץ ואשר עליהם וכל אשר בם שמעתי אמרים אל
 הישב עליהפסא ואלהישה הרבה ותהו ותפכד ותגבחה

ד לעולמי עולמים : וארבע הדורות אמרו אמן וארבעה ועשרים
 הקננים נסלו ותשפחויו אליהו לעולם עולמים :

החגלות ו

1. מר'ס'ס'ו' וְאֶרְאֶה פְּאֶשֶׁר פֶּתַח הַשָּׁמַיִם אַחַר מִכְתוּבוֹתַיִם וְאֶשְׁמַע
 2. חֲסֵה'ש'ו' יִשׁוּ אֵת מִאֲרֻצְתֵי הַחַיִּית אֲמַרְהָ כְּשֶׁלֶּה הָעַם בְּגַן אֶדְנָה : וְאֶרְאֶה ו
 3. יח'מ'ס'ס'ו' וְהִנֵּה סִיס לָקוּ וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו הָיָה לוֹ קִשְׁתָּה וְהַפָּנִין לוֹ צִפְרָה
 4. ח'ס'ק'י'ס'ו' וְנִצָּח מִנְּצַח לַמַּעַן וַיֵּצֵא : וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־חֻזְרוֹתַי הַשְּׂמַי ו
 5. ס'ר'ז'ו' שְׁמַעְתִּי אֶת־קוֹלָהּ הַשְּׁבִית אֲמַרְתָּ בּוֹא וְרָאֵה : וְנִצָּח סִיס ו
 6. ירמ'ל'ו' אֲחֵר אֵלֶם וְלִישֶׁב עָלָיו נִמְן לוֹ לְקַחַת אֶת־הַשְּׁלֹמֹם מִיַּד־הָאָרֶץ
 7. ח'מ'י'ל'ו' וְהַמַּעַן וְהָרַג אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְהַפָּנִין לוֹ וְהָרַב דְּרוֹלָה : וְכַאֲשֶׁר ה
 8. פָּתַח אֶת־חֻזְרוֹתַי הַשְּׁלִישִׁי שְׁמַעְתִּי אֶת־הַהִתְקָה הַשְּׁלִישִׁית
 9. אֲמַרְתָּ בּוֹא וְרָאֵה וְאֶרְאֶה וְהִנֵּה סִיס שְׂדֵהר וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו הָיָה
 10. לוֹ כְּמֵאוֹנִים יְקָרוֹ : וְהַשְּׁמַע קוֹל בְּרוֹךְ אַרְבַּע הַחַיִּוֹת אֲמַר ו
 11. ס'כ'ר'ו'ס'ו' בַּת חַיִּים יְדִיָּה וְיִשְׁלַח בְּכַנִּים שְׁעָרִים בְּדִירָה וְאֶחָ הַשְּׁמַע
 12. ל'ח'מ'י'ס'ו' וְאֵת הַתָּן אֶל־הַמַּעַן : וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־חֻזְרוֹתַי הַרְבִּיעִי ו
 13. ס'ס'ע'ס'ס'ו' וְהִנֵּה סִיס אֶל־הַמַּעַן : וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־חֻזְרוֹתַי הַרְבִּיעִי ו
 14. ח'ח'ר'י'ס'ו' וְהִנֵּה סִיס וְאֶלֶף וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו סִיס לוֹ הַפָּנִין וְהַשְּׂאִל הָאָרֶץ
 15. י'ח'ו'ל'כ'ו' אֲחֵרֵי וַיִּחַן לָהֶם שְׁלֹשׁ עַל־רֵבַע הָאָרֶץ לְהַרְוֹג בְּהָרַב וּבְרַעֲב
 16. מִבְּמֹת וּבְחַיִּוֹת הָאָרֶץ : וְכַאֲשֶׁר פָּתַח אֶת־חֻזְרוֹתַי הַחֲמִישִׁי ו
 17. ס'ר'ל'ו' וְאֵתִי מִפְּתַח לַפְּנֹת אֶת־נְשֻׁבוֹת הַנְּסֻדָּהִים בְּעִבְרוֹ דְּבַר
 18. ח'ת'ס'ו' הַחַיִּים וּבְעִבְרוֹ חַיִּוֹת אֲשֶׁר אֲקוּוּ : וַיִּצְעֲקוּ בְּקוֹל דְּרוֹל
 19. ס'כ'ח'ו' לֵאמֹר עַד־מָתַי הָאֲדוֹן הַקְּדוֹשׁ וְהַאֲמִינִי לֹא־תִשָּׁשׁ וְהַסֵּם
 20. אֶת־דְּמִינִי מִיַּד־שִׁבְיָם עַל־הָאָרֶץ : וַיִּבְחַן לָהֶם לִלְאִיקָהר וּבְכִל יֵא
 21. לָקוּ וַיִּאֲמַר לָהֶם כִּי יִגְדַּח עוֹד עַתְּ מִצִּיֵּר שִׁיר כִּי פִי קִלְאוּ : גַּם
 22. הַקְּדָהִם הַקְּרִיָּהִם וְאֲחֵיהֶם הַחַיִּיִּים לְהַרְגַּת פְּאֶשֶׁר יִסְתָּהִם :
 23. וְאֶרְאֶה פְּאֶשֶׁר פֶּתַח אֶת־חֻזְרוֹתַי הַשְּׁשִׁי וְהִנֵּה וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו יב
 24. נִדְּחָה וְהַשְּׁמַע נִדְּחָה שְׂדֵה'ר וְשִׁיר וְהַיֵּשֶׁב נִדְּחָה קָהִם :
 25. יח'ל'ו' וְהִנֵּה

החגלות ו

1. י'ו'כ'ו'כ'ו' וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו עַל־הָאָרֶץ כִּפְשֵׁלְךָ תִּאֲנַח אֶת־שִׁנִּי כִּסֵּט
 2. י'ד'ג'ו'כ'ו' וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו יִשְׁמַע : וְהַשְּׁמַע נִסְכּוֹ בְּסִפְרֵי מִגְדָּל וְכָל
 3. שִׁי חֵר וְאִי מִמְּקוֹמוֹתָם נִמְסוּ : וְזִמְלֵי הָאָרֶץ וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו
 4. וְהַשְּׁשִׁירִים וְרֵאשֵׁי הַאֲלָפִים וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו
 5. שֶׁן הַחֲבָאִי בְּמִשְׁרוֹת וּבְסֻלְעֵי הַקְּדָהִים : וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו
 6. חֲסֵלְךָ עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו
 7. י'ז'ז'מ'ג'ו' וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו : כִּי זָא וְסוּ וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו
 8. ז' וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו
 9. הָאָרֶץ אֲחֵיהֶם כְּאַרְבַּע רַבּוֹת הָאָרֶץ לְמַעַן : לֹא־יִשֶׁב הַיֵּשֶׁב
 10. ב' לֹא עַל־הָאָרֶץ גַּם־לֹא עַל־הֶם גַּם־לֹא עַל־פְּלִעֵץ : וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו
 11. אֲחֵר עַל־הַמִּשְׁבָּח שְׁמַע בְּחַיִּוֹת לוֹ הַיֵּשֶׁב עָלָיו וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו
 12. בְּקוֹל דְּרוֹל אֶל־אַרְבַּעַת הַפְּלִאָלִים אֲשֶׁר נִמְן לָהֶם לְהַרַע אֶת
 13. ג' הָאָרֶץ וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו : לֵאמֹר אֶל־הַמַּעַן אֶת־הָאָרֶץ גַּם־לֹא אֶת־הֶם
 14. גַּם־לֹא אֶת־הַמַּעַן עַן אֶת־חֻזְרוֹתַי אֶת־עִבְרוֹ אֶת־הַיֵּשֶׁב עָל
 15. ד' מִצְּחֻזְרוֹתַיִם : וְהַשְּׁמַע אֶת־הַמִּשְׁבָּח הַחֲמִישִׁי מֵאֵת וְאַרְבַּעִים
 16. ה' וְאַרְבַּעִים אֵלֶף חֲתָמִים מִכָּל־שִׁבְטֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : מִשְׁבַּח
 17. י' הַיֵּשֶׁב עָלָיו עֲשֶׂה אֵלֶף חֲתָמִים מִשְׁבַּח רַאבִּין שְׁנַיִם עֲשָׂר
 18. אֵלֶף חֲתָמִים מִשְׁבַּח דָּד שְׁנַיִם עֲשָׂר אֵלֶף חֲתָמִים : מִשְׁבַּח
 19. אֵשֶׁר שְׁנַיִם עֲשָׂר אֵלֶף חֲתָמִים מִשְׁבַּח נִסְכּוֹ שְׁנַיִם עֲשָׂר
 20. אֵלֶף חֲתָמִים מִשְׁבַּח שְׁנַיִם עֲשָׂר אֵלֶף חֲתָמִים : וְהַיֵּשֶׁב עָלָיו
 21. מִשְׁבַּח שְׁמֻטוֹ שְׁנַיִם עֲשָׂר אֵלֶף חֲתָמִים מִשְׁבַּח לוֹ שְׁנַיִם
 22. עֲשָׂר אֵלֶף חֲתָמִים מִשְׁבַּח יוֹשֵׁב־ר שְׁנַיִם עֲשָׂר אֵלֶף
 23. ח' חֲתָמִים : מִשְׁבַּח וּבְלִין שְׁנַיִם עֲשָׂר אֵלֶף חֲתָמִים מִשְׁבַּח
 24. יוֹסֵף שְׁנַיִם עֲשָׂר אֵלֶף חֲתָמִים מִשְׁבַּח בְּנִיָּין שְׁנַיִם עֲשָׂר
 25. אֵלֶף

אלה ודמקום : ואתר אלה ראתי והנה הסון לב אשר אין
 איש יכל לספור אהו מפל גוי ומשפחות ועפרים ולשונות
 למקום לפני הפסא ולפי שהה לבישים מעלים ללבים
 והפירות גודתם : ואלקים בקול גדול אמר הושיעה לאלהינו
 וישעב על הפסא ולושה : וכל המלאכים עמדו סביבות הפסא
 ותזקנים וארבע הזיות וישלו לפני הפסא על שניהם וישתחו
 לאלהים : לאמר אמון הנקרה והנבדד והתקנה והתורה יב
 ותאר והתורה והעו לאלהינו לשלמי עולמים אמון : ועני יב
 אשר סודתהוים ויאמר אלך אלה העלבים את הפועלים
 העלבים כי הפסא ימאן בא : ואמר אליו ארני אמת ידעת י
 ויאמר אלי אלה הפסא המאים סודתהויה הודלה וכבשו
 את מעליהם והלבינו אתם גרים השה : בעבור זאת הפסא
 הפסא לפני פסא האלהים ועברים אהו ויבס וילך בתקלו
 והישב על הפסא וישלן עליהם : לא ידענו עוד גם לא מו
 יצאנו עוד גם לא יפל עליהם השמש גם לא בלתי רב : כי יו
 השה אשר פקוד הפסא ידעם ויבטלם על סופי כיס היום
 ויבחה האלהים בלתיקה מביניהם :
 ויבטלם פתח אדתהוים השביעי נתיחה וקמה בשמים ח
 קבו ופי שעה : וראו אדשבעת המלאכים אשר הם ב
 עמדם לפני האלהים ויבטנו להם שבעה שופרות : וימלאו ג
 אתר בא ועמד על המזבח הזיות לו משפרת וזב וימסו
 לו משורות רבות למען ימן פתחות בלתיחושים על מוכח
 הזבח אשר הוא לפני הפסא : ועל עשן המשורות בתפלות ד
 השופות מיד הפלאה לפני האלהים : וזכו הפלאה אה ה

המקטרה

המקטרת וימלא אתהו מאש המזבח וישלף אל הארץ והיה יחז' ב'

וקולות דמקום ודמקום ודעש : וישבעת פ' ל' ס'
 המלאכים אשר היו להם שבעת השופרות והנבוננו למען ססוק ב'
 וישבעו בשופר : והפלאה הראשון תקע בשופר ויהי ב' ד'
 ואש מערב גרם וישלף על הארץ ושלשית המצבים נשפחה ססוק ח' ונ'
 ח וכליבד עשב נשפח : והפלאה השני תקע בשופר וכמו ד' ס'
 גדול בער פאש השלף אל הים ונהיתה שלשית הים לרם : פמו' ז' ד'
 מ והמח שלשית היצרים אשר גרם מאשר יש להם נפשות סמו' ז' כ'
 ושלשית האניות נשחחה : והפלאה השלישי תקע בשופר הסל' מ' ח'
 וישל מן השמים פוכב גדול בער גליד וישל על שלשית יסע' ז' י'
 א הנקרים ועל מביצי המים : ואם הפוכב נקרא לענה והיה ידע' ט' ז'
 שלשית המים לענה ויבס מן האנשים מתי מרתפים סמו' ט' כ'
 יב כי נקרו : והפלאה הרביעי תקע בשופר והפדה שלשית סמו' ט' כ'
 השמש ושלשית הנהו ושלשית הפוכבים למען אשר פ' יסע' ז' י'
 פהשד שלשיתם והיוו לא יאר את שלשיתו והלה פמו' י'
 יב : והואה ואשכע' אשר אהר מעופף בחצי השמים י' ס'
 אכר בקול גדול אה או או ליושבים על הארץ משאר כ' ס'
 קולות שופר שלשת המלאכים והחתיים לתקוע בשופר : ס' ז'

ו הפלאה החמישי תקע בשופר והואה פוכב נגל מן ססוק ככ'
 ב השמים אל הארץ ויבטנו לו משפחה באר התקום : והמח ס' ז' ב'
 את באר התקום ועל עשן מרתפאר בעשן בלעני גדול ס' ז' ח'
 ג והמח השמש והאמר בעשן הפאר : ויבחהו יצאו ס' ז' ח'
 ויבס אל הארץ ויבטנו להם שלפן פאשר יש שלפן לערבי ס' ז' ח'
 ד הארץ : והאמר אליהם כי לא ידע את עשב הארץ גם לא ס' ז' ח'

כ

כ כ 2

יִתְהַלְלֵנוּ לְפָנָיו בְּלֵילֵינוּ וְנִלְאֵנוּ בְּלֵילֵינוּ וְנִלְאֵנוּ בְּלֵילֵינוּ
 חֹמֶת הַאֵלִיּוֹת עַל מִצְדֹתֵיהֶם וּבָתָן לָהֶם כִּי לֹא הָיוּ
 תְּחִילָתָם אֵלֶּם כִּי אֲבִיכֶם יִצְחָק חֲמִשָּׁה חֲדָשִׁים וַעֲנִיָּים בְּעִיר
 עָרָב בְּאֶשְׁרֵי יָדָה אִישׁ וּבַיָּמִים הָהֵם בְּקִשְׁיוֹ הַאֲנָשִׁים ו
 אֲחִיכֶם וְלֹא מִצְדָּאֵהוּ וְחֵאֲנִי לְמֵת וּבְרַח הַמָּוֶת מִקֶּדֶם
 יִחַסְדְּכֶם וְלֹא לְמִיתוֹת הַתְּלֵמִים וְלִסְתִּים הַמִּבְרָכִים לְמַלְחָמָה וְעַל
 רֵאשִׁיחַם בְּעִשְׂרֵי שָׁבוֹת לְעָלִים וְלֵבֵי יְסִיחֵם כִּפְשָׁן אָנָּשִׁים וְהִנֵּה ה
 לָהֶם שֵׁשׁ פְּשָׁעֵי נְשָׁים וְשִׁנְיָתָם הִיוּ בְּשֵׁנֵי אֶרֶץ וְהִנֵּה ט
 לָהֶם שְׁדוּיָנִים פְּשָׁרֵינוּ בְּרוּל וְקוֹל כְּפִישָׁם קֶסֶל מְרֻבּוֹת
 סִבִּים רַבִּים חֲרָצִים לְמַלְחָמָה וְיֵשׁ לָהֶם וּגְבוּלָה דְּמִים
 לְעִנְיָיִם וְחִדְדִים הֵיוּ בְּגוֹבְהֵיהֶם וְשֵׁלֻטָם יְהִרְעֵ אֶת
 הַאֲנָשִׁים חֲמִשָּׁה חֲדָשִׁים וְיֵשׁ לָהֶם מַלְחָמָה עֲלֵיהֶם מִלְחָמָה יֵא
 הַתְּהוֹם אֲשֶׁר שָׂמוּ בְעִבְרַת אֲבִדוֹן וּבְנִילָח יֵשׁ לֹו שֵׁם
 אֶפְרָיִם הָאִישׁ הַהוּא עָבַר יָמָיו מִבְּנֵי חֵם עַד שֶׁבַע אֲוִיִּם יֵשׁ
 אֲחֵרֵי אֵלֹהֵי וְהַפְּלִאָה שִׁשִּׁי תַקַּע בְּשׂוֹפָר וְאִשְׁמַע קוֹל יֵג
 אֶחָד מֵאַרְבַּע קַרְנֹת מִזְבַּח הַדָּבָר אֲשֶׁר לִפְנֵי הַאֲלִיּוֹת
 אֶמְרֵ אֱלֹהֵימֵלֶכֶת הַשָּׁשִׁי אֲשֶׁר תִּהְיֶה לוֹ הַשּׂוֹפָר הַהוּא אֶת יֵד
 אֲרֻבָּה הַמַּלְאָכִים הַמְּסַבְּרִים עַל חֲדָתָה הַגּוֹל פֶּתַח וְהַחַרְטוֹ טו
 אֲרֻבָּה הַמַּלְאָכִים הַמְּיָכִינִים לְשַׁעַר וְלָלוֹם וְלַחֲדָשׁ וְלִשְׁנָה
 לַמֶּנַּע יִהְיוּ אֲחִישְׁלִישִׁית הַאֲנָשִׁים וּמִסְפַּר צְבָאוֹת הַשָּׁרִים הֵיוּ
 רַבּוֹת וְרוֹתִים וְאִשְׁמַע אֶת מִסְפָּרָם וְיָרְכָה רְאִיתִי אֶת יֵד
 הַסַּבִּים בְּדוּרוֹן וְאֵת הַשְּׁבִיִּים עֲלֵיהֶם בְּהִיחַ לָהֶם שְׁרִינֵי
 אֵשׁ וְהָשִׁים וּנְסָרִית וְהָאֵשׁ הַסַּבִּים פְּרָאשִׁי אֶרֶץ וּמִסְפָּה
 יָצָא אֵשׁ וְעָשָׁן וּנְסָרִית וְהַמְּלַאָה אֵלֶּה הַחֲמִתוֹ שְׁלִישִׁית יֵד

האנשים

שֶׁ הַאֲנָשִׁים מֵאֵשׁ וּמְעָלוֹ וּמִנְסָרִית הַיּוֹצִיָּים לְפָנֵיהֶם כִּי
 שְׁלֻטְהֶם בְּיָמָם וּבְגוֹבְהֵיהֶם כִּי וּבְגוֹבְהֵיהֶם דְּמִים לְנִחְשָׁים
 כִּי בְהִיחַ לָהֶם רֵאשִׁים וְגַם הַמָּה לְמִים וְהַשָּׂרֵף הַאֲנָשִׁים מִסְתַּחֲתִים
 אֲשֶׁר לֹא הִימְרוּ בְּנִנְעִים הַלְּאֵה לְאִשְׁכּוֹ עוֹד מִפְּעוּשֵׁי יְדֵיהֶם
 לְבִלְתִּי הַשְׁמַחֲוֹת לְשָׂרִים וְלְעַצְמָם וְהֵב וְכִסָּף וְגִישָׁתוֹ וְאָנָּן
 וְעַץ אֲשֶׁר לֹא יוֹכֵלוּ לְרֵאוֹת וְצִלָּה לְשׂוֹבַע וְצִלָּה לְהַחֲתִיף וְאָנָּן
 יֵא וְלֹא שָׁבוּ מִרְצוּחָתָם וְצִלָּה מִפְּשָׁעֵיהֶם וּמִפְּנִיחָתָם וּמִגְבוּהָתָם
 וְהָרָאָה מִלְּאָדָה אֲחֵרֵי תוֹלַע יוֹדֵךְ מִרְהַשְׁמִיִּים לְבָשׁ עֲנָן
 בְּרַקְשָׁתָה עֲלֵי רֵאשֵׁיוֹ וּבְשֵׁי פְשָׁמָשׁ וְנִלְלוּ כְּעַמְּדֵי אֵשׁ וְהָיָה
 בְּדוֹ סָפֵר קָסָן סְחִיחַ וְהָשִׁים אֲחִדְגְלוֹ הַמִּכְנִית עַל־הֵלֶם וְאֵת
 נִשְׁמַתְהֵם עַל־הָאֶרֶץ וְהִצְעַל קֶסֶל זֶהוּל בְּשָׂאֵן אֶרֶץ וּבְאֲשֶׁר
 דְּצַעַל דְּכָרֵי שְׁבַעֵה הַרְעִימִים אֲחִקוּלֹמֵיהֶם וְהָאֲשֶׁר דָּבָר מִסוּר
 שְׁבַעֵה הַרְעִימִים אֲחִקוּלֹמֵיהֶם הַשְּׁבַעֵה לְהַקִּיב וְאִשְׁמַע קוֹל
 מִרְהַשְׁמִיִּים אֶמְרֵ אֱלִי וְחָם אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּבָר שְׁבַעֵה
 הַרְעִימִים וְאֵלֵיהֶם אֶמְרֵ אֶתֶם וְהַפְּלִאָה אֲשֶׁר רְאִיתִי אֹהֶל עֵמֶד
 וְעַל־הֵלֶם וְעַל־הָאֶרֶץ וְנָעַם אֶתֶם כִּינֵי הַשְּׁמֹכָחַ וְהָשְׁבַע בְּתוֹ
 לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים אֲשֶׁר בְּרָא אֶת־הַשְּׁמִיִּים וְאֵת אֲשֶׁר בָּם טוֹב כִּכְכֹּף
 וְאֵת הָאֶרֶץ וְאֵת אֲשֶׁר בָּהּ וְאֵת־הָעֵם וְאֵת אֲשֶׁר־בּוֹ אִם
 וְזִיחָה עוֹד לָתֵת אֵלֶיִם בְּיָמֵי קוֹל הַמַּלְאָה הַשְּׁבַעֵה בְּאֲשֶׁר לַכְּסוֹת
 וְהַשְּׁבַע לְהַקִּיב בְּשׂוֹפָר גַּם יִכְלוֹ שׂוֹר הַקְּהָלִים בְּאֲשֶׁר בְּשׂוֹר
 ח אֲחִדְגְלוֹ הַכְּנִיָּיִם וְהַחֲלוֹל אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי מִרְהַשְׁמִיִּים עוֹד
 מִדְּבַר אֵתִי וְאִמַּר לָךְ מַה אֲחִדְסִפֵּר הַחֲסוֹן הַחֲתוּחַ בְּיָד
 שֶׁ הַמַּלְאָה הַעֲמֵד עַל־הָעֵם וְעַל־הָאֶרֶץ וְהַחֲלוֹל אֵלֵי־הַמַּלְאָה
 וְאִמַּר אֵלָיו מַהֵךְ לֵן אֲחִדְסִפֵּר וְהָעֵם וְהַמָּסֵר אֵלֵי קַח וְהָחֲלוֹל

אשר

אלה ויכר את בניו ויבקר יתה קחוק פורש : ואלו י
את המספר הקטן מיד המלאכה האכל אתו יתנו בלי מתוך
פדוש ובאשר אכלתי אתו לומר בסיני : ויאמר אלך צדקך לה יא
להתגבא עוד על עמים וגו' וישלוח וימקום רבים :
ונתחן לי קנה הנה למשה וימסר המלאכה ויאמר קום יא
ומד את צדקני האלהים ואת המופתות ואת המשתחיתים בו : יא
ואח הקדור אשר מדין להליל השלף החיפה ואל תסבך נ
אתו כי נתון לנזים ואת העיר הקדושה ירמסו לעינים
וארבעים חודש : והתן לעיני עמי ויתנפא אלה וימתים נ
ושמים זום לבשים שקן : אלה הם שני היתים ושמיר ד
המנורות העמודים לפני אלתו הארץ : ואם אש יתפול ה
להבוע אדם אשר יצאת מפייהם ויאפלה את אביהם ואם
אש יתפול לתרוע אדם בקה צדק הוא להימת : אלה יש ו
להם שלפון לעצור את השמים ובלתי רדת מים בימי
נביאתם ושלפון יש להם על הפנים להפוך אדם לים
להפכות את הארץ בכל נגע פל בפה אשר יתפכו : ומאשר ו
יכלו את צדיתם תהיה העלה מרבתיהם מעשה מלחמה
עמיתם יתנעם אדם ותתנה אדם : ויעניתי על החוב ה
העיר הגדולה המצומצמת ברחובות סרוס ומצרים אשר גם
אנשיהם נזלגו לשם : וראו מרדעמים והמפסחות והלשונות מ
והגוים את פנייהם שלשת ימים וחצי ואלו יתרו אר
פניהם להשיגם בקצרים : והישיבים על הארץ ישמחו עליהם י
וישפשושעו וישלחו מנחות אשר תעדה יען שני הנביאים
האלה ענו ארתישבים על הארץ : והוציר שלשת הימים יא
518

ותחצי רוח הים סאת האלהים מא דהם והעמדו על לכבוד נכח
ב רגליהם ויאמרו גדולה גדולה על הו' אדם : וישמעו קול נראה ל'ס'
גדול מרדעמים אמר אלהים עלו הנה ויעלו אלהשמים לסבחי סעדיש
י בענין וראו אתם אביהם : ובשעה ההיא נתנה רעש
גדול ועשירית העיר נפלה והתרו גדעש שמות אנשים ססוק ח'
שבעת אלפים והשארים נבעוה ויהיו נבדו לאלתי השמים יא ח' כ' ל'ח
יד טו הא' השני עבר הנה האוי השלישי צא מתרה : והמלאכה סר ח' י'
השביעי תקע בשופר והיה קולות גדולים בשמים האמורים רכס ויסועה
נהיו ממלכות הארץ לארבעה ותמשיחו ותמלך לעולמי סתל'ס'ח' ל'ג
סו עולמים : וארבעה ועשרים הנגלים השבים לפני האלהים סתל'ג' ס'
יו על פסאותם ושל על פניהם וישתחוו לאלהים : לאמר סר' ס' ה'
אנחנו מודים לה והנה צבאות אשר אתה הנה והיה סר' ד' ס' ט'
יה וקבוא כי לקחת לה את בניו וקחה הגדולה והמקד : והגוים וסית למתן
התקצם והבוא לקצף רוח הפנים להשפם ולהט שר' וזאל ד' ג'
לעצוקה הנביאים ולקרושים לקרא שמה השמים והגדולים סר' ו' ס'
יש השחת את משותי הארץ : והשח הייל האלהים בשמים דמי' ז' כ'ו
ובוא ארון בריתו בהיכלו והיה בקים והולות ויעמים ורעש
והבך גדול : סר' ט' כ' כ"ה

יב ואת גדול נראה בשמים אשר : לבושיה שמש ותהיה
ב תחת רגליה ועל ראשה עמרת שנים עשר קובים : והיא
ג בהיותה תרה ונקה דלה ומענה נלדה : ונרא את אר
בשמים והיה תימן גדול אדם אשר לו שבעה ראשים סר' כ' ג'
ד ועשר קרנים ועל ראשו שבעה כתרם : ותנו סבב שלשית
קובי השמים והשלף אדם ארצה ותספד עמר לפני האשה דמי' ח' י'
519

ס' ר' א' ס' ב' **בם מעשה ידוה אש מן השמים אלהאין בשמי האלמים :**
 וסתרה את השבים על הארץ באותה אשר נתני לה
 לעשות לפני היתה באמה אלה השבים על הארץ לעשות
 צלם היתה אשר היתה לה מן החרב וקחי : ונתתי לה
 לתת רוח לצלם היתה למען גם ידבר צלם היתה והשעה
 כי קראת אשר לא ישמחו לצלם היתה יקחו : וישעה שו
 את הצלם הטובים והדולקים והשירים והעניים והחששים
 והעבדים כי יהני להם לוי על פי מינם או עומדיהם :
 וכל אשר לא יוכל לקנות או למכר ונתתי זה אשר ישליו יו
 הקו או שם היתה או מספר שמה : מה יש החכמה יח
 אשר ישלו תבונה וחשב את מספר היתה כי מספר אש
 הוא ומספרה שש מאות וששים ושש :
 ונרא והיה שיה עמר על ידו זיון ועשו מנה וארבעים יד
 וארבעה אלף בהיות להם שמו ושם אביו כתוב על
 מצותיהם : ואשבע קול מן השמים קול מים רבים ב
 וקול רעם גדול והקול אשר שמעתי קול פורים המנגנים
 בכלוחיהם : וישירו כמו שיר חדש לפני לפני הפסא ולשני ב
 ארבע התיח והתקנים ואיש לא יכל ללמוד את השיר ואלו
 הפסא והארבעים והארבעה אלפים השירים מן הארץ : אלה ד
 הפסא אשר לא ינגעו עינישם כי בהתולת הפסא אלה הפסא
 הולכים אתר השנה אלה אשר הוא הלא שמה אלה
 נסו מן הארבעים ראשית האלהים ולשעה : ובשנתם לא ה
 נמצא קרב פי לא נכתבים הפסא לפני פסא האלהים
 ונרא מלאך אתר לעשות חכמי השמים בהיות לו ו

בשורת עולם לשאר את השבים על הארץ ואת קליו
 ומשקיה ולשון ועם : ואמר בקול גדול ואת האלהים
 נתנו לו בבור כי נאה שעת משקיה והשקחה לעשה
 ח השבים והארץ והים ומעני חיים : ומלאך אתר הלא
 אתרו למכר מלה נלה נלה העיר הבורה פי מין חמת
 ש מתנהיה והשקחה את לידתים : ומלאך שליש הלא
 אתריהם אמר בקול גדול אם איש שפחה אלהיה ואל
 יצליח וקח את דתו על מצחה או על ידו : גם הוא ישמה
 מין חמת האלהים הפסא בלתי חוג ביום ודוקו ויענה
 יא פאש וגפרית לסני הפלחים הקדושים ולסני השח : ועשו
 עניים טלה לעלמי עולמים ואין מניה יום וילה אל
 הפשפחים אלהיה ואל צליה ואם איש לקח אתמי
 יב שמה : מה יש תהלת הקדושים פה שפתי מצות האלהים
 יג ואמנת ישוע : ואשמע קול מן השמים אמר אל קרוב
 אשרי הפחים חפיתם גארן מעשה פן אמר היות למען
 ינחו מינישם כי שגיתם הולכים אתרהם :
 יד ונרא והיה עין לכו ועל העין ישב אדם ביהות
 שו לו עשרת קוב על ראשו יגדו מלך קד : ומלאך אחר
 נצא מן התיח צלם בקול גדול אלה השבים על הארץ שיה
 אתימלא קבר פי נצאה קח השעה לקרוב כי יגש קציר
 שו הארץ : וישלך השב על העין את סגלו על הארץ ותקצר
 יו הארץ : ומלאך אחר נצא מן התיח אש בשמים בהיות
 יח לו גם הוא מלך קד : ומלאך אחר נצא מן הפועל בהיות
 לי שלמן על האש ויצעק בהרעה גדולה לאשר הנה לו

1061 ל' י"ג. הפלג הדור לאמר שלח את מלאכה החז ויצר את השלוחות
 ג' טו' י"ג. גזן הארץ פי הכשילי אנקיה: ובשלך הפלגך את מלאכה י"ג
 אלה הארץ ויצר את המזן הארץ וישלך אל בית ג' טו' י"ג האלקים
 י"ג ט"ז ט"ז. הודוקה: והדוקה הנה מתוך לעזר ויצא גם מרפעת עז כ
 י"ג ט"ז ט"ז. ורען הפסוקים מאלה ויש מאוח אפסוקים:
 י"ג ט"ז ט"ז. וראו אוה אתר בשמים גדול ונקלא שבעה מלאכים טו
 ט"ז ט"ז ט"ז. אשר יש להם שבעה הנקעים האחרונים פי דהם ג' טו' י"ג
 י"ג ט"ז ט"ז. תמח והוא הנה וראו קמו גם וביכות מלבב דאש ואת ב
 י"ג ט"ז ט"ז. המנצחים מן התנה ומצלקה ומתחה ומפספר שקמה ע' טו' י"ג
 י"ג ט"ז ט"ז. עליהם הנכבחה דתיות להם פניוח האלקים: והם ש' טו' י"ג
 י"ג ט"ז ט"ז. את שיר משה עבד האלקים ואת שיר השוא לאמר גדולים
 י"ג ט"ז ט"ז. ונקלאים מושעה יהיה אלתי העבואות ושקרים ונאמנים
 י"ג ט"ז ט"ז. ודרכך מלך הגוים: מי לא יהאף יהיה ונכדו את שמך ד
 י"ג ט"ז ט"ז. כי אתה לבדך תרוש פי לוי הגוים: ג' טו' י"ג
 פי משפחה נקלי: ואת דרכך ראיתי והנה ה
 י"ג ט"ז ט"ז. ושמחתי היכל משפך הנשיות בשמים: ויצאו שבעת הפלאים ו
 י"ג ט"ז ט"ז. אשר היו להם שבעת הנקעים מרתהיל לבישים פי סהור
 י"ג ט"ז ט"ז. ובהיו ותגריהם על תוחיהם חגורו והג: ואתה מארבע ו
 י"ג ט"ז ט"ז. תהיות ונתנה אל שבעת הפלאים שבעה מוחו והג מלאים
 י"ג ט"ז ט"ז. וחסם האלקים התי לעולמי עולמים: והפלא תהיה עשן ה
 י"ג ט"ז ט"ז. מנבוח האלקים ומנבוחתו וראש לא לכל לבוא אל תהיהיל
 י"ג ט"ז ט"ז. עד אשר אספלו שבעה נקעי שבעת הפלאים:
 י"ג ט"ז ט"ז. ואשמש קול גדול מרתהיל אכר אל שבעה הפלאים לכי טו
 י"ג ט"ז ט"ז. ושקנו את מוכנו חסם האלקים אל הארץ: ונגדו דראשון ב

1062 א' י"ג. וישקף את מוקרו על הארץ והוא שיתן רע ומלאכי על
 האנשים אשר היה להם פני התהיה ואשר הם משפחותם ס' טו' י"ג
 ג' טו' י"ג. והפלאה השלי שפך את מוקרו אל חסם ויהי
 ד' טו' י"ג. ד' להם פנים מלא וקל נפש היה מכה גוים: והפלאה השלישי
 ט' טו' י"ג. שפך את מוקרו אל התהיהם והאמצעני המים ויהיה להם:
 ה' טו' י"ג. והאנשים את מלאכה המים אכר צדוק אתה יהיה אשר
 ו' טו' י"ג. והוא יהיה ויהיה ויהיה פי את האלה שפספת: פי את הים
 ז' טו' י"ג. הקדושים והנביאים עשקו אתם נתם להם לשמות פי טו' י"ג
 ח' טו' י"ג. והאנשים את המפונח אכר פן יהיה אלתי צבאות
 ט' טו' י"ג. והאנשים והשירים משפחה: והפלאה הרביעי שפך ארד
 י' טו' י"ג. מן מוקרו על השמש והחמה לו להרר את האנשים באש: ונתה
 י"ג טו' י"ג. האנשים בהם גדול והנדפו את השם האלקים אשר יש לו
 י"ג טו' י"ג. שלטון על הנקעים האלה ואל התקנחו לתת לו קבוח:
 י"ג טו' י"ג. והפלאה החמישי שפך את מוקרו על פסא התהיה ומלכותה
 י"ג טו' י"ג. את השקפה ונגרמו את לשונותם ספנאוב: והנדפו את האלי
 י"ג טו' י"ג. השמים ספנאוביהם ומשחיהיהם ולא התקנחו סמועשיהם:
 י"ג טו' י"ג. יב והפלאה הששי שפך את מוקרו על התהיה הגדול פ' טו' י"ג
 ויתרני מיכיו למען יכין דרך הפלאים אשר הם מפורח
 י"ג טו' י"ג. יג שמש. וראו משי הספין ומשי התהיה ומשי גביא השקר
 י"ג טו' י"ג. יד שלשלה ויהיו שמים כמו צפודעים: פי תפה רחוח
 י"ג טו' י"ג. שרים עשוי אתה אשר הם יצאים אל מלכך הפלג ג' טו' י"ג
 י"ג טו' י"ג. ואסוף אתם אל מלכותם היום ההוא הגדול אשר לאלי
 י"ג טו' י"ג. טו ה' צבאות: והגן בא קננך אשרי השקו והשפר את צבואי
 י"ג טו' י"ג. טז ש' צבאות צדים וראו את צבואי: ונאסף אתם אל המוקם
 י"ג טו' י"ג.

1000' א'ט. הנראה בצורה פ'ר מקדון : והפלאה השביעי ששאר ארז יז
 ספר' א'ק' א'ט. סודו על הארץ וצא קול גדול מ'היכל השמים : סוד הפסא
 כלס וכפלט. לאמר וזהוהו : והיו קולות ורעמים ונרקים והיו רעש הו
 סר' א'ק' א'ט. גדול אשר פסוהו לא נקחה סוד האנשים הנתי על הארץ
 סר' א'ק' א'ט. רעש פנה ככה גדול : והיו העיר הגדולה לשלשה חלקים יש
 ספר' א'ק' א'ט. ועיר הגנים נפלו וכלל הגדולה נקרה לפני האלהים לתת
 ירמ' א'ק' א'ט. לה אדפוס מן המת דורו : וקרא עם והרים לא נמצאה : כ
 ספר' א'ק' א'ט. וקרה גדול כמו קרן יד מ'השמים על האנשים ונבדלו כ
 סע' א'ק' א'ט. האנשים אדהאלוים מ'נע הגדול ג' גדול נצטו מאד :
 סר' א'ק' א'ט. והוא אהרן מ'שבעת הפלאים אשר היו להם שבעה יז
 כל' א'ט. הפורקים ודבר אהרן לאמר אלן בוא ארצה אהרן את
 ססוק א'ט. מ'שפט הונקה הגדולה הישבת על השמים הרבים : אשר ב
 ססוק א'ט. עשה וני סלבי הארץ וספרו לשבן הארץ מ'נן פונקתה :
 ירמ' א'ק' א'ט. והשאתי ברית הפדורה וצא אשה ישבת על דעת שני
 יחז' א'ק' א'ט. סודא שכות גדושה אשר היו לה שבעה ראשים וצטר
 ססוק א'ט. רבים : והאשה היתה ר'בשה ארבעו ושני וזהוהו נקרה ר
 סר' א'ק' א'ט. ואכן הנה וברצילות גדוה לה פ'ס קרב גדוה מלאה
 ספר' א'ק' א'ט. ששמים וסמאת פונקתה : ועל מ'קחה שם פ'רוב סוד פ'כל ה
 הגדולה אם הגוה וספצי הארץ : והארה אדהאשה ו
 סר' א'ק' א'ט. שפדה מ'סם הקדושים ודמם ע'ני ישוע והחמה הפתון
 סר' א'ק' א'ט. גדול בראותי אהרן : ואמר אלן הפלאה למה פ'קתה אני ו
 אסור לה אהרן האשה וקתה הפלאה אהרן אשר יש
 סר' א'ק' א'ט. לה שבעה הראשים וצטר פ'רקים : היתה : אשר ראית ה
 ס' דני' א'ק' א'ט. היתה ואנינה ועתה ג'לוח מ'הההום וללכת לאבדון
 ויהוצו

וקחמה הושבם על הארץ אשר לא נקתנו שמוהם צ'ספר
 סר' א'ק' א'ט. פתחים סוד הפסד הפלג בראותם אדהתנה אשר היתה
 סר' א'ק' א'ט. ויאנינה ועוד היא יש : פיה השכל אשר יש לו ה'מכה
 סר' א'ק' א'ט. שבעה הראשים שבעה הרים המה אשר שם האשה ישבת
 סר' א'ק' א'ט. עליהם : והמלכים שבעה הפה החמשה נפלו האחד יש
 ס' דני' א'ק' א'ט. האחר עוד לא בא ונאמר יבוא למצער ע'רן הוא מצדו :
 י' דני' א'ק' א'ט. א והיתה אשר היתה ואנינה היא השמינית ומ'השבעה היא
 סר' א'ק' א'ט. י' ולאבדון סלף : וצטר פ'רקים אשר ראית עשורה מלכים
 ס' דני' א'ק' א'ט. הפה אשר עוד לא נקרה סלכות פי אם שלפון פ'מלכים
 י' דני' א'ק' א'ט. י' הם לקתים ש'ענה אהרן עם הנהו : אלה יש להם דעה
 סר' א'ק' א'ט. אהרן ואת ו'בורתם ואת ש'מלכם הם נ'תנים אל הנהו :
 סר' א'ק' א'ט. י' אלה ו'חכו עם ה'שה וה'שה וצ'ת אלם פי והוא ארון
 סר' א'ק' א'ט. האדונים וכלל הפ'מלכם ואלה אשר ע'מו וראים ו'תקיים
 סע' א'ק' א'ט. מו ונאמנים הם : ויאמר אלן הפ'ים אשר ראית אשר הונקה
 סע' א'ק' א'ט. מו ישבת ש'ס ע'פים והמנים הפה ונ'סם לשונות : ועשר
 ס' דני' א'ק' א'ט. הפ'רים אשר ראית על התנה אלה ישנא את הונקה וצ'עו
 ירמ' א'ק' א'ט. אהרן ש'ומכה וצ'רפה ואת ב'שרה נאלו ואתה ישרש
 סר' א'ק' א'ט. יז באש : פי האלהים נתן לב'תם לעשות אדה'פסו וצ'עוה
 ס' דני' א'ק' א'ט. תפץ אהרן ולתת את מלכותם אל הנהו עד פי יבוא דבר
 סר' א'ק' א'ט. יח והאשה : והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה אשר
 יש לה סמלכה על סלבי הארץ :
 י' דני' א'ק' א'ט. יח ואתני אלה ראיתי מלאה אהרן יד מ'השמים אשר
 כ' דני' א'ק' א'ט. ב' שלן שלפון גדול ותארץ נאורה סבדורו : וצ'עוה בע' בקול
 סר' א'ק' א'ט. גדול לאמר נפלה נפלה בגל הגדולה והתו מעון שדים
 ירמ' א'ק' א'ט.

ט"ו, ח"ו. עשרים וארבעה הנקמים וארבע התלות וישמחו לאלהים
 ה' שב על הפסא ויאמרו אמן הללו יה: ויצא קול כן ה
 חס' ט"ו, י"ז. הפסא לאמר הללו את אלהינו כל צדקו ותוראים אלו גם
 חס' ט"ו, י"ח. הקטנים גם הגדולים: ואשבע בקול המון רב וקול ימים ו
 חס' ט"ו, י"ט. רבים וקול רעמים ונחמים אמרים הללו יה כי מלך יהוה
 חס' ט"ו, כ"א. אלהי העבדות: וישמחה ונולדה ונפתה את העבד אלו ו
 חס' ט"ו, כ"ב. כי יאה ותרעה השעה ואשמו הכנה את עצמה: ונתן ח
 חס' ט"ו, כ"ג. לה כי תלפץ ביום סהור ובהר כי ביום הוא צדקות
 חס' ט"ו, כ"ד. הקדושים: ויאמר אלו פתוב אשרו הקדושים אלסעיהו ט
 חס' ט"ו, כ"ה. ונתנת השנה ויאמר אלו אלה הם דברי האלהים הנאמרים:
 חס' ט"ו, כ"ו. והאל לפני רגלו ונתפחתו לו ויאמר אלו ראיה אל יא
 חס' ט"ו, כ"ז. אלו חבר עבדוהו ועבודת אהוד אשר יש להם קערת
 חס' ט"ו, כ"ח. ישועו לאלהים השמחהו כי השנית ישוע היא ידח הנבואה:
 חס' ט"ו, כ"ט. והראה את השמים שמהם והנה סם לך: ו
 חס' ט"ו, ל'. והישב עליו נקרא אמן ואמתי וצדקה הוא שם ובלתם:
 חס' ט"ו, ל"א. ועניו פתחה אל ועל ראשו פתחים רבים ויש לו שם יב
 חס' ט"ו, ל"ב. פתוב אשר אין איש ידע אלו בלעיו: והוא לבוש צד י
 חס' ט"ו, ל"ג. סגול ביום ונקרא שמו דבר האלהים. והעבדות אשר י
 חס' ט"ו, ל"ד. בשמים הלכו אהרו על סוסים לבנים לביש ביום לך
 חס' ט"ו, ל"ה. וקורו: ומפיו יוצאת חרב חדה למען יכה בה את הגוים וי
 חס' ט"ו, ל"ו. ונרא וצעה אהם בשבט: ויש לו על בגדו ועל ירכו שם פתוב מה
 חס' ט"ו, ל"ז. אלהי העבדות ורגלו: ויש לו על בגדו ועל ירכו שם פתוב מה
 חס' ט"ו, ל"ח. מלך המלכים והארץ הארמים: והארץ מלאה אהר עמו ו
 חס' ט"ו, ל"ט. בששש והצעק: וקול גדול לאמר אל צדקוהו המעשהו בחצ

חס' ט"ו, מ'. והשמים נזאו והאספו אלסעיהו האל הגדול: למען האמרו יחו' ט"ו, מ"א.
 חס' ט"ו, מ"ב. בשור מלכים ובשור ראשי אלקים ובשור נזורים ובשור סוסים
 חס' ט"ו, מ"ג. והשבים עליהם ואת בשור הלל גם הקשים גם צדדים גם
 חס' ט"ו, מ"ד. כי קטנים גם גדולים: והראה את הנהיה ואת מלכו הארץ סר' ט"ו, מ"ה.
 חס' ט"ו, מ"ו. והאספנותיהם וקהלים לעשות מלמה עם השב על זכר' ט"ו, מ"ז.
 חס' ט"ו, מ"ח. כ האספ ועם צבאו: והאספ נחיה וקשה נבוא השטר נד' ט"ו, מ"ח.
 חס' ט"ו, מ"ט. קעשה את הקאות לקנה אשר החעה בהם את אלקתי סר' ט"ו, נ'
 חס' ט"ו, נ"א. ויהי הנהיה ואת השמחהו אל צדקה היום השלבו שני סר' ט"ו, נ"א.
 חס' ט"ו, נ"ב. נא אלה אל אהם האש הבער בנפרח: והשוארים דאמהו פתוב נ' ט"ו, נ"ב.
 חס' ט"ו, נ"ג. הישב על הפסס היצאה מפיו ובלהעוף קבני מפססם:
 חס' ט"ו, נ"ד. והרא מלאה יבד מן השמים גדווח לו מפתח התהום סמס' ט"ו, נ"ד.
 חס' ט"ו, נ"ה. ונתקו גדול גדול: והתקו במעין הקהש תדמוני אשר הוא סמס' ט"ו, נ"ה.
 חס' ט"ו, נ"ו. והפלטיו והשקנו ויאמר אלו אלה שנים: וישלכוני אל סמס' ט"ו, נ"ו.
 חס' ט"ו, נ"ז. התהום ויקבר אלו ויהתם מקליו למען לא יתקעה עוד את סמס' ט"ו, נ"ז.
 חס' ט"ו, נ"ח. הגוים עד כי יבלי אלה השנים ואתיו בן צדקו היא להטר סר' ט"ו, נ"ח.
 חס' ט"ו, נ"ט. עת מצער: והראה כסאות ונשבים עליהם ומשפם נתן סמס' ט"ו, נ"ט.
 חס' ט"ו, ס'. להם ואת לשונות סקצני חרב למען השנית ישועו למען סמס' ט"ו, ס'.
 חס' ט"ו, ס"א. דבר האלהים אשר לא השמחתיו אלהיהו גם לא ארצקחה סר' ט"ו, ס"א.
 חס' ט"ו, ס"ב. ולא לקחו את הנהו על ספקם ועל דם יהוה ומלכו עם ס' ט"ו, ס"ב.
 חס' ט"ו, ס"ג. וההשית אלה שנים: וישאר הפתים לא תני עוד עד כי ס' ט"ו, ס"ג.
 חס' ט"ו, ס"ד. ויבלי אלה השנים ואת היא המקמה הראשונה: כ' אשר סמס' ט"ו, ס"ד.
 חס' ט"ו, ס"ה. וקדש הוא אשר ישלו חלק במקמה הראשונה על אלה סמס' ט"ו, ס"ה.
 חס' ט"ו, ס"ו. הקמת השני אדלו שלשון כי באשר קבני נזורים ואלהים והפשיה סמס' ט"ו, ס"ו.
 חס' ט"ו, ס"ז. ומלכו עשו אלה שנים: ובאשר יבלי אלה השנים וטר סמס' ט"ו, ס"ז.

השמן כפלאו ויצא להחלות אתהוים אשר בארבע פנות ה
הארץ את ציון ואת מנוגו לאסוף אתם אל המלחמה אשר
מקדשם גדול הם ובעלו על רחיב הארץ ולבבו אדני ש
מחנה הקדושים ואת העיר ההוינה ותדד אל שפת
האיתנים מן השמים והאפל אתם והתפשטין המהמה אתם
השלה אל הארץ האש והתקתה אשר שם הקנה ינבוא
השמן וישעו ימים ויהיה לטובץ עולמים :

ואראה פניו לבן גדול ואת וישב עליו אשר נטו מפניו יא
הארץ והשמים במקום לא נמצא להם והראה את המפחים יב
אשנים וגדולים עמדים לפני האלהים וסגרים נסמחו ונספר
אתר נפתח והא שטר החיים וישפשו הפחים מן הדבורים
התריבים נספרים לפי מצעיהם ונתן להם את המפחים יג
אשר בו והפנות והשאלו נתנו את המפחים אשר גם וישפשו
איש איש לפי מצעיהם והפנות והשאלו השלבו אל אגנם יד
האש וזה הוא הפנות השני והם איש לא נמצא כהוג שו
אשר החיים השלה אל אגנם האש :

ואראה פנים חדשים וארץ חדשה פי השמים הראשונים כא
הארץ הראשונה עברו ותם אינו עוד והאע ויהיו ראיתי ב
את העיר הקדושה וירשלה החדשה יורדה שפת האלהים
מן השמים מנורה נלהה קדשה לנבחה והאשמה מול ג
גדול מן כדשמים אשר הנה משיפן האלהים עמדו אשמים
הישלן עמקם והמה יהיו עמו והוא האלהים יהיה עמקם
אלוהיהם ויהיה האלהים בלדמיהם פועניהם והפנות יד
לאיתה עול נבלא נבלא אצקה נבלא כפלאו לא

ה ידיו עוד פי הראשונה עברו והאמר הישב על הפסא
העם את עשה אתהויל החשים ויאמר אל פחוב פי
והתקרים האלה אמתים והאמתים היתה והאמר אלי הקדוה
אלכי האלה והתי הראשית והאמתית אלכי אפון לעבא
וכפונן תמים תתים הם : המצחה ויש אתהויל ואתה
ה זה לאלהים והיא הקנה לי לבן : אף לכתבים ובלתי כפומתים
והתקענים והמזרחים היונים והכתבשים הלעברו אלילים
ולכלי הונוים האלים האגנם העברו ראש ונפורה אשר והיא

ש הפנות השני : ובלוא אלי אהרן שבעת הפלאים אשר יש
להם שבעת הפנותים כלאים שבעה הנקעים האחרונים
והעברו אתי לאמר נא אראה אהרן את הפנות אשר היתה ו
וישאני ברזח אדניו גדול ונודתו וראני את העיר הגדולה
א וירשלה הקדושה יורדת מראשי את העיר הגדולה
לה לפארה האיתנים ואורחה דבחה לעבן יקרה כאה קמו
יב לעבן וישפה תופה כדלוח : ויש לה חוקה גדולה ונבחה
ויש לה שנים עשר שפדים ועל השפדים שנים עשר
פלואים ושמותו החובים עליהם אשר הם שמוה שנים

י עשר שפדי בני ישראל : מקדשם שששה שפדים משיפן
שששה שפדים מנבג שלשה שפדים ומקם שלשה שפדים
יד וחופת העיר היו לה שפדים עשרה וסודוה ונבון שפדוה
שו שנים עשר שלחת הקנה והתפרפר אחי הקנה לו כחה
אנה והנה למען למד את העיר ואת שפדוה ואת חוקהה
והעיר ארבעה משיפדה וארבעה היא קמו וכדחוקהה ונבון
את העיר קמרה לשנים עשר אלף אספרים ארבעה ורבעה

ל'ס' כ'ג' ל' ה'ק'ס'ק'ה ש'פ'ס' ה'פ'ת' : ו'כ'ז' א'ת'ה'ק'ס'ת'ה' מ'א'ה' ו'א'ר'צ'ת'ה' י'ז'
 ו'א'ר'צ'ע' א'פ'ו'ח' מ'ת'ח' א'י'ש' א'ש'ר' ה'יא' מ'ת'ח' מ'ל'א'ח' : ו'ד'ת' ק'ב'ו'ן י'ז'
 ה'י'ק'ו'ס'ת'ה' ו'ש'פ'ת'ה' ו'ה'ע'י'ר' ו'ה'ב' ש'ה'י'ז' ד'ס'ת' ל'ז'כ'י'ה' ש'ה'ת'ו'ה' :
 ו'י'ס'ו'ד'ו'ת' ה'י'ק'ו'ת' ו'ה'ע'י'ר' ו'ק'ל'א'ב'ו' ו'ק'ח'ו' מ'ס'א'ר'ת'ס' ה'י'ס'ו'ד' ק'ו'ר'א'ש'ו'ן י'ט'
 ו'ש'פ'ת'ה' ה'ש'כ'ן : כ'ס'פ'ר' ה'ש'ל'ש'י' : כ'פ'ר' ד'ר'ב'י'ע' : כ'ה'ת'ת' : כ'ה'מ'ש'י' : כ'
 ש'ח'ם' ה'ש'ש'י' : א'ד'ם' ה'ש'ב'ע'י' : פ'ר'ש'י'ש' ה'ש'מ'י'ן' : ו'ה'ל'ם'
 ה'ה'ש'ש'י' : פ'ס'ק'ה' ה'ע'ש'ר'י' : ו'כ'ף' א'ת'ו' ה'ע'ש'ו'ר' ל'ש'ם' ש'נ'ים'
 ה'ע'ש'ו'ר' א'ת'ק'ח'ת' : ו'ש'נ'ים' ע'ש'ו'ר' ה'ש'ע'ר'ים' ש'נ'ים' ע'ש'ו'ר' מ'ו'ל'י'ו'ת' כ'א'
 כ'ל'א'ת'ו' ו'א'ת'ו' מ'ר'ת'ש'ש'ר'ים' ה'ת'ה' מ'פ'ו'ל'י'ת' א'ת'ת' י'ד'ו'ז'
 ה'ע'י'ר' ו'ה'ב' ש'ה'י'ז' ק'בו' ו'ז'כ'י'ה' כ'ס'פ'ר'ת' : ו'ת'ל'ל' ל'א' ר'א'ת'י' כ'ב'
 כ'ב' פ'י' י'ה'ו'ה' א'ת'ו' ה'ע'ב'ו'ת' ה'י'ק'ו'ת' ה'יא' ו'ת'ש'ח' : ו'ה'ע'י'ר' כ'ג'
 א'ר'צ'ק'ו'ד' ל'ה' ל'ש'מ'ש' ו'ל'ע'ר'ו' ל'מ'עו'ן' י'ע'י'ז' כ'ב' פ'י' ל'ב'ו'ד' ה'א'ל'ה'ים'
 ה'א'ר' א'ת'ו' ו'ג'ר'ת' ה'ש'ח' : ו'ה'ת'ל'ת' ה'ת'ו'ם' ה'נ'ו'ש'ש'ים' ב'א'ו'ת' כ'ד'
 ו'מ'ל'כ'י' ה'א'ר'צ' כ'ב'י'א'ים' א'ת' כ'ב'ו'ת'ם' ו'ת'ר'ם' : ו'ש'ע'ר'ת' כ'ה'
 ה'ס'פ'ת' ל'א' : ו'ש'פ'ר'י' י'ו'ס'פ'ס' פ'י' ל'ג'ל'ת' ל'א' י'ה'ו'ה' פ'ס' : ו'ה'ב'א' א'ת' כ'ט'
 ק'ב'ו'ד' ה'ת'ר'ם' ו'ת'ר'ם' א'ת'ו' : ו'ז'ב'א' : ו'ל'א'ר'ב'א' כ'ה' פ'ל'ח'ל' ו'ע'ש'ה' כ'ו'
 ה'י'ע'ב'ד' ו'ק'ב'ו' ו'ל'ת'י' ה'כ'ה'נ'י'ם' : ו'כ'ס'פ'ר' ת'ו' ה'ש'ח' :
 ה'ר'א'נ'י' ו'ז'ר' מ'ים' ה'י'ים' ש'ה'י'ז' ו'ק'ב'ו'ד' פ'ג'ל'ת'ה' י'צ'א' מ'כ'ס'פ'א' כ'ב'
 ה'א'ל'ה'ים' ו'ה'ש'ח' : ב'ת'ר'ו'ד' ו'ר'ז'ו'ק'ה' ו'ע'ל' ה'ע'י'ר' מ'ת'ח' ו'י'ז'ו'ד' ע'צ'ן ב'
 ה'י'ים' ע'ש'ו'ר' כ'רו'ח' ש'נ'ים' ע'ש'ו'ר' כ'ת'ו'ת'ו' ב'ק'ל'ת'ו'ש' ו'ה'ו'ש' א'ת'
 פ'ר'ו' ו'ע'ל' ה'ש'כ'ן ל'מ'ס'פ'א' ה'ת'ו'ם' : ו'ק'ל'ת'ר'ם' ל'א' י'ה'ו'ה' ע'ד'
 ו'כ'ס'פ'א' ה'א'ל'ה'ים' ו'ה'ש'ח' י'ה'ו'ה' כ'ה' ע'ב'ד'ו' י'ע'ב'ד'ו' א'ת'ו' : ו'ה'ר'א'ד'
 א'ת'פ'ו'ר' ו'ש'מ'ו' ע'ל'מ'צ'ו'ת'ת'ת'ת'ם' : ו'ת'ל'ת' ל'א'ר'ת'ת'ה' ש'ם' ו'א'ן ה'
 ל'ת'ם' ע'ד'ו' ל'ג' ל'א'ו'ר' ש'ק'ש' פ'י' י'ה'ו'ה' ה'א'ל'ה'ים' מ'א'י'ד' ל'ת'ם'
 584

ו'ה'ש'כ'ר' ל'ע'ל'מ'י' ע'ו'ל'מ'ים' : ו'א'מ'ר' א'לי' ה'ח'ד'ב'ר'ים' ה'א'ל'ה' ו'א'מ'נ'ים' * ד'ל'ו' ז' כ'א'
 ו'א'מ'ר'ים' ו'ח'ד'ו' א'ל'ת'י' ו'ה'נ'ב'י'א'ים' ה'ח'ד'ו'ש'ים' ש'ל'ח' א'ת'מ'ל'א'ח' * ס'ר' ה' כ'ב'
 ל'ת'ר'א'ו'ת' א'ת' ע'ב'ד'י' א'ת' ה'ח'ד'ב'ר'ים' ה'ח'ד'ו'ש'ים' ל'ה'י'ו'ת' ב'מ'ת'ר'ת' : * ז'מ'ן ק'פ'
 ו'ל'ק'נ'י' כ'א' מ'ת'ר'ת' א'ע'י'ר' ה'ש'מ'ר' א'ת'ד'ב'ר'י' ב'ג'ב'א'ת' ה'ס'פ'ר' ה'ת'ה' : * ז'כ'ר' ל' כ'ג'
 ז' ו'א'נ'י' ו'י'ה'ו'ה'ן' ה'ת'ר'ת' א'ת' א'ת'א'ל'ה' ו'ה'ש'מ'ע' ו'כ'א'ש'ו'ר' : ש'מ'ע'ת'י' ו'ר'א'ת'י' * כ'כ'ו'ת'
 ו'ג'ל'ת'י' ל'ח'ש'פ'ו'ת'ת' ל'מ'ע'ן' ו'ג'ל'ת'י' ה'מ'ל'א'ח' ה'פ'ו'ר'ת'ה' א'ת'י' א'ת'א'ל'ה' : * ס'ר' ה' כ'ד'
 ט' ו'א'מ'ר' א'לי' ר'א'ת' א'ל'ת'א' פ'י' ל'א'ל'י' ו'כ'ב'ר' ע'ב'ד'ת'ה' ו'ע'ב'ד'ת' * ס'נ'ר'ח'
 א'ת'ר'ו'ד' ה'נ'ב'י'א'ים' ו'ה'ש'מ'ר'ים' א'ת'ד'ב'ר'י' ה'ס'פ'ר' ה'ת'ה' ו'א'ל'ת'ים' * ל'ו'ח' ל' כ'ה'
 י' ה'ש'פ'ת'ת'ה' : ו'א'מ'ר' א'לי' א'ל'פ'ת'ח'ם' א'ת'ד'ב'ר'י' ב'ג'ב'א'ת' ה'ס'פ'ר' * י'ט'ו' *
 י"א ה'ת'ה' פ'י' ה'ע'ת' ק'ר'ב'ת' ה'יא' : ה'ע'ש'ל' ו'ע'ש'ל' ע'ו'ד' ו'ת'פ'ס'א' * י'ט'ו' ז' כ'כ'
 י"ב ו'ש'מ'א' ע'ו'ד' ו'ה'ע'ד'ל' י'ע'ק'ב' ע'ו'ד' ו'ת'ק'ו'ד'ש' ו'ק'ב'ש' ע'ו'ד' : ו'ה'נ'נ'י'
 כ'א' מ'ת'ר'ת' י'ע'ק'ב'י' א'ת'י' ל'ש'ל'ם' ל'ק'ל'א'ש' כ'א'ש'ו'ר' : ו'ה'ת'ה' * י'ט'ט' מ' ל'ג'
 י"ג כ'ע'ס'ת'ו' : א'ל'ת'י' ה'א'ל'ת'ה' ו'ה'מ'ן' ה'נ'א'ש'י'ת' ו'ה'א'ש'ר'י'ת' ה'ר'א'ש'ו'ן * י'ט'ט' מ' ל'ד'
 י"ד ו'ה'א'ת'ר'ו'ן' : א'ש'ר' ע'ש'י' מ'ז'ו'ת'י' ל'מ'עו'ן' י'ה'ו'ה' ל'ת'ם' ש'ל'ש'ן * ד'כ'י' ז' כ'ה'
 ט"ו מ'ת'ר'ע'ץ' ה'ח'ל'ים' ו'ק'ב'ו'א' כ'ע'ר' ה'ש'ע'ר'ים' א'ל' ה'ע'י'ר' : ב'ה'ר'ע'ץ' * ל'א'כ'ו'ל' מ'מ'כ'ו'
 ט"ז ח'פ'ל'ת'ים' ו'ת'פ'ש'ט'ים' ו'ת'ו'ג'ים' ו'ת'ר'ו'ז'ים' ו'ת'ק'ו'ד'ים' ו'ת'ק'ו'ד'י' ה'א'ל'ת'ים' ו'ק'ל'
 ט"ח א'ת'כ' ו'ע'ש'ה' ק'בו' : א'נ'י' י'ש'ו'ע' ש'ל'ח'ת'י' א'ת'מ'ל'א'לי' ל'ה'ע'י'ד' ל'כ'פ'
 א'ת'א'ל'ה' ב'ת'ה'ל'ו'ת' א'ל'ת'י' ה'וא' ש'ר'ש' ד'ו'ר' ו'ק'ו'ל'ד'ו'ת'ו' ה'כ'ו'כ' * י'ט'ט' מ' ל'ה'
 י"ז ה'ע'י'ר' ו'ת'פ'ש'ט'ים' : ו'ה'ר'ו'ה' ו'ת'פ'ל'ת'ה' א'מ'ר'ים' : ז'ב'א' ו'ה'ש'מ'ע' * ח'ק'ס'ל'ו'ת'
 י"ח פ'י' א'נ'י' מ'ע'י'ד' ל'כ'ל'ש'מ'ע' א'ת'ד'ב'ר'י' ב'ג'ב'א'ת' ה'ס'פ'ר' ה'ת'ה' א'ם' * י'ט'ט' מ' ל'ט'
 א'ש' י'ס'ח'פ'י' ע'ל'ה'ח'ד'ב'ר'ים' ה'א'ל'ה' י'ו'ס'ח' ה'א'ל'ת'ים' ע'ל'ו' א'ת'
 י"ט ה'נ'ב'י'ים' ה'כ'ה'נ'י'ם' ה'ס'פ'ר' ה'ת'ה' : ו'א'כ'א'ש' ו'ג'ר'ע' מ'ד'ב'ר'ת' כ'ס'פ'
 ה'נ'ב'ו'ו'ת' ה'א'ת'ת' ו'ג'ר'ע'ים' ה'א'ל'ת'ים' א'ת'ד'ל'ו' מ'ס'פ'ר' ה'ת'ת'ים' ו'מ'ך * ס'ר' ה' כ'י'

התגלות כב

י ירוסלים הקער הקדושה וּמְרֵדֵינֵינוּם הַתְּחִיבִים בְּפֶסַח הַזֶּה . אִמְרוּ בְּ
הַעֲלִינָה . הַפְעִיד אֶת אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּא קְדוּרָה אִמֵּן בֵּיא אֲרֵי
סִסוּעַ כְּמִשְׁחֵי . יִשׁוּעַ : הֵן אֲרֵינֵנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ עִם פְּלִגְמֵם אִמֵּן : כֹּא

הֵם וּכְשֵׁלֵם :